31

A Roman Cath
Rel. Work

Bangalore 18[illegible]

Satya-vēdada parikṣeyu

ಸತ್ಯವೇದದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಿಗೆ

ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ

ಅಪ್ಪಣೆ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಕಥೊಲಿಕು ಮಠದ

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೫೨. 1852

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ॥

ಈ ಲೋಕವಾದದ್ದು ಅನಿತ್ಯವಾದ ನಾನಾವಿಧ ಸುಖ ಸೌಖ್ಯಗಳಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮಾಯಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಕಲ ಮನುಮಕ್ಕಳಿಗೊಂದು ಪರದೇಶವೇ ಹೊರ್ತು ಯಿತರವಲ್ಲವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನುದ್ಭವವಾಗಿದ್ದು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಸಂಚರಿಸಿ ಮೃತವಾಗುವನೇ ಹೊರ್ತು ಸದಾ ನಿಲ್ಲುವವನೊಬ್ಬನು ಯಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಮೃತವಾದವರು ಮರುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೇರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯಾದ ಮೋಕ್ಷವೂ ದುರ್ಗತಿಯಾದ ನರಕವೂ ವುಂಟೆಂದೂ ಸಮಸ್ತ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಂಮನ್ನು ಹಾದಿವಾಕರೆಂದೆಣಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣಸ್ತರು ತಂಮ ಜನ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ ತಮಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾದ ಪರಲೋಕದಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅದನ್ನು ಶೇರುವದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕಲ್ಲವೋ? ತನ ಗತಿಯನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯದವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಶೇರಲಾಪುವನು? ಆದಾಗ್ಯೂ ನರರ ಪುತ್ರರೊಳಗನೇಕರು ತಾವು ಹುಡುಕಬೇಕಾದ ಪರಮ ಗತಿಯನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅನುಸರಿಸದೆ ಯೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಅನಿತ್ಯ ಸುಖ ಮೇಲುಗಳಮಾತ್ರ ಆಶಿಸಿ ಹುಡಿಕಿ ಸಕಲ

దుర్మార్గగళల్లియూ తిరియుత్తా యిద్దారె. మరణాంత్యదల్లి ఏ నందరె అవుగళన్ను ఆనంద గతియన్ను హోగలాడిసి నిత్య కేడిగొళగాగుత్తారె. కడమె అనేకరు ఒందరల్లొందు హొందద అబద్ధ వేద బోధనెగళన్ను కేళి యిల్లద పర గతిగళుంటెందు నంబి దుర్గతిగె సేరిసువ నానా కళ్ళ మార్గగళన్ను అనుసరిసుత్తారె. ఆదరె తిళియదంథవరు హేళువికెయ మేరెగె కేళి సన్మార్గవన్ను బిట్టు మెడవువవనూ ఆపత్తుగళు తొరెతనాగిరువ కెట్ట మార్గదల్లి బీళాయపడువవనూ మోసగివా తావు నియమిసిద స్థళక్కె సేరదె ఉపద్ర ప్రయాసగళల్లి సిక్కువ మేరెగె దుర్బోధనెగళన్ను నంబి అబద్ధ వేద మతగళన్ను అనుసరిసువవనూ పాపద దుర్మార్గగళల్లి తిరుగాడువవనూ మహానందద రాజ్యదల్లి సేరదె నరక కూపవాద దుర్గతిగొళగాగువరెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. హాగిరువల్లి సత్యవేద మార్గవు యింథాద్దెందు స్పష్టవాగి విచారిసి హుడికి నిశ్చయిసి కొళ్ళువదు సకలరిగూ మహా అవశ్యవాదద్దల్లవో?

సత్యవేదవింథాద్దెందు తిళియువదక్కే అందరె అదన్ను ఆజ్ఞాపిసి దయపాలిసిద నిజవాద భగవంతనన్ను అగత్యవాగి తిళియబేకు. ఆదదరింద యీ పుస్తకద మొదలనే కాండదల్లి ఒబ్బనే దేవనుంటెందు నానా దృష్టాంతగళింద మెప్పిసి నిజవాద దేవత్వవన్ను గురిసువ గురుతుగళాద దివ్య లక్షణగళన్ను నిశ్చయమాడి అవుగళ ముఖాంతర నిజవాద దేవనింథవనెందూ అబద్ధ దేవరుగళింథవరెందూ ప్రత్యక్షవాగి తోరిసువెవు. ఇదల్లదె నిజవాద సర్వేశ్వరను త్రిత్వవాగిద్దారెంబ పరమ దేవ రహస్యవన్ను ఆదష్టు సూక్ష్మదల్లి వివరిసి తోరిసువెవు. ఈ ప్రకార త్రియేక భగవంతనాద పరమ కర్తరు పరలోక భూ

ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಿಧವೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ಪರಮಗತಿಯೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಯೆರಡನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಯಲು ಪಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿರುವ ಪಾಪ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಧಿ ವುಪದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ಕಾರಣ ವಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮೂರನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನರಜಾತಿಯ ಕೇಡು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡದ ಪ್ರಧಾನ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನೂ ಕಳ್ಳ ದೇವರುಗಳಾರಾಧನೆಯುಂಟಾಗಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಕೇಡುಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವತರಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ವುದಾಹರಿಸಿ ಪರಮಗತಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಸತ್ಯವೇದ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿದ ತಿರುಸಭೆಯೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ವಿಧವನ್ನೂ ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರು ಸಕಲರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸ ಬರುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಅವರು ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕಿರುವ ಆನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ನರಕ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಡುವದಕ್ಕಿರುವ ನಿತ್ಯ ವೇದನೆಗಳನ್ನೂ ಬಯಲುಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಮೇರೆಗೆ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿ ರಾಯನಾದ ಏಕ ದೇವನು ಮನುಷ್ಯರ ಪರಗತಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾದ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಬರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣ್ಯವ ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಶೆಯುಳ್ಳ ಈ ದೇಶಸ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಯಿದು ಮಹಾ ಮೇಲೂ ಅವಶ್ಯಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಸತ್ಯವೇದದ ದೃಢವಾದ ಅತ್ತಿವಾರ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರಿತು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ನಿಲೆಯಾಗಿರುವದಾಗೂ ಅದನ್ನು ಸುಮುಕ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರುವದಾಗೂ

ఆశెయ సంపూర్తియన్ను హొందువరు. లోకదవరూ యివరల్లి వివరిసియిరువ దృష్టాంతవాద ఉదాహరణెగళిందలూ ఉంనతవాద యోజనెగళిందలూ జ్ఞానవు తేరి తంమంనుంటుమాడి రక్షిసతక్క యేక భగవంతనన్నూ మహానంద రాజ్యదల్లి సేరువదక్కాద యేకవాగిరువ సత్యమార్గవన్నూ తిళిదు అనుసరిసి కడెహాయలహుదే. ఆదకారణ ఈ పుస్తకవన్నూ ఆశెయొడనెయూ గవనదొడనెయూ ఓదలూ అథవా ఓదల్పడువదన్నూ కేళలూ యిదరల్లిరువ మేలాద న్యాయగళన్నూ యోచిసికొళ్ళలూ కడిమెయవరిగూ అవుగళన్నూ హేళి తిళిసలూ యీ దేశదల్లిరువ సకలరన్నూ అధికవాగి బేడికొళ్ళుత్తేవె. ఇదర ప్రతి ఒందొందు ఒబ్బొబ్బర మనెయ వశదల్లిద్దు, కుటుంబవాద్యంతవు కేళ ఒబ్బనిందలాగాగ్యే ఓదల్పట్టరె ఉత్తమవాగిరువదు.

సత్యద ప్రకాశవాద కిరణవు యెల్లరిగూ తిళియువదక్కోస్కర అబద్ధవన్నూ విసర్జిసి అనేకరు బుద్ధియల్లి కవిద అజ్ఞానాంధకారవన్నూ తేరిసి పరిహరిస బేకాదద్దల్లవో? ఆ ప్రకార నిజవాద యేక భగవంతనన్నూ అవరుంటుమాడిద సత్యవేదవన్నూ తిళియ మాడి సిక్షయిసతక్కద్దాగి ఈదేశదల్లి ఆరాధిసల్పడువ మిక్కాద వస్తుగళు దేవరుగళల్లవెందూ అవుగళన్నూ తేరిద నానా వేదమార్గగళు అబద్ధవెందూ యిద్దహాగె ప్రత్యక్షవాగి తోరిసబేకు. ఆదకారణ ఆ కళ్ళ దేవరుగళ అల్లద నడవడికెగళన్నూ అంథా అబద్ధమార్గగళల్లిరువ దబ్బరె మొదలాద కొరతెగళన్నూబయలుపడిసలగత్యవాయితు. ఇదరల్లి ఒబ్బరిగాదరూ మన నోయ మాడువదక్కె లేశమాత్రవాదరూ నమగభిప్రాయవిల్లవు. ఆ దేవరుగళన్నూ వేదాచారగళన్నూ తిళియదతనదింద నంబి అనుసరిసువవరన్నూ అవమానపడిస నమగె

ಸರ್ವಥಾ ಅಕ್ಷೆಪ್ಟಿಯೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಸಕಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಈ-
ಡೇರಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಮಾತ್ರವೇ ಅಪೇಕ್ಷೆ-
ಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಸನ್ಮಾ-
ರ್ಗ ತಪ್ಪಿ ನಿಜವಾದ ಏಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹೊಂದದ ದ್ರೋಹಿಗ-
ಳಾಗಿ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಗೊಳಗಾಗ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋ-
ರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನು ಖಂಡ್ರಿಸಿ
ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಡಿಸ ಪರರಸ್ನೇ-
ಹದ ಸಾಲವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತ್ಯಾರೂ
ಕಷ್ಟಪಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತ್ರವಲ್ಲವು. ಒಬ್ಬ ಸಂಚಾರಿಕನು ಮಾರ್ಗವ
ತಪ್ಪಿ ಮೋಸವುಳ್ಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದನ್ನು ನೋಡುವವನು ಅದ-
ರಲ್ಲಿರುವ ಆಪತ್ತೂ ಕೇಡೂ ಮೊದಲಾದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ
ಒಳ್ಳೇಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸುವದು ಮಹಾ ವುಪಕಾರವಾದದ್ದಲ್ಲವೋ?
ಇದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಕೋಪಿಸಿ ತಾನು ತಪ್ಪಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ-
ಯೇ ಮೂರ್ಖನಾಗಿದ್ದು ಹೋಗುವನೋ? ಉತ್ತಮ ವೈದ್ಯನೊಬ್ಬನು
ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟನನ್ನು ಹಿಡಿದ ರೋಗದ ದೋಷವ ತೋರಮಾಡಿ ಅ-
ದರಿಂದ ಬರುವ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕನಿಕರದಿಂದ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ
ಕ್ರಿಯಗಳ ಮಾಡ ಬಂದರೆ ಅವನು ವೊಳ್ಳೇ ಉಪಕಾರಿಯಲ್ಲವೋ?
ಇದರನಿಮಿತ್ತ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತನು ಅವನನ್ನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೂಷಿ-
ಸ ನ್ಯಾಯವೋ? ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ
ದೇಶಸ್ತರ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಅಜ್ಞಾನ ದೋಷವನ್ನು ನಾವು ದಯ-
ದೊಡನೆ ತೋರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರೋಕ್ತಿಯ ಹೇಳುವದೂ
ಅಬದ್ಧ ವೇದಮಾರ್ಗಗಳು ಬರಮಾಡುವಂಥಾ ನರಕದ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು
ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುದೂ ಮಹಾ ವುಪಕಾ-
ರವೇ ಹೊರ್ತು ಅದು ವಿರೋಧ ಹಗೆ ಹೊಂದಿಣಿಸ ಕೂಡದು. ಮತ್ತು
ನಾವು ಈ ದೇಶದ ದೇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ ಅವ-

రన్ను కురితు ఈ దేశస్థర స్వంత పురాణగళు మొదలాద పుస్తకగళల్లి హేళల్పట్టవుగళూ అనేకరిగె తిళియల్పట్టవుగళూ ఆ దేవరుగళ గుడి విగ్రహ మొదలాద గురుతు లాంఛనిగళింద ప్రత్యక్షవాగి యిరువవుగళాద విశేషగళన్ను హేళుత్తేవే హొర్తు నూతనవాగి హొందావరూ కల్పిసువదిల్లవు. ఆదదరింద ఆ దేవరుగళ చరిత్రెగళల్లి సుమర్యాదిగె హొందద అశుచియాద కార్యగళిద్దరె తప్పాగి నడద ఆ దేవరుగళన్నూ అంథా దేవరుగళన్నుంటుమాడిదవరన్నూ అవరన్ను కురితు పురాణ మొదలాద పుస్తకగళల్లి ఆ చరిత్రెగళ ముంచె బరదవరన్నూ కోపిసికొళ్ళ తక్కద్దే హొర్తు నమ్మన్ను కోపిసన్యాయవే యిల్లవు.

ఆ చరిత్రెగళల్లి కెలవుగళు కామ నిగ్రహక్కె బహు విరోధవాగిరువ నిమిత్త అవుగళన్ను హేళువదక్కె సంకోజవూ నాచికెయూ హొందిద్దేవు. ఆదాగ్యూ హొందు ఘాయ గుణపడిసువదక్కె అదర దుర్గంధక్కె అంజది అదరల్లిరువ కీవెల్లా తెగెయబేకిరువ మేరిగె అజ్ఞానత్వదిందలాశ్మక్కుంటాగిరువ కరిణవాద ఘాయవన్ను స్వస్థపడిస అదరల్లిరువ దుర్గంధ అశుద్ధగళన్ను బయలాగ మాడలవశ్యవాయితు. ఇదరింద పరిశుద్ధ అంగనిష్టెయుళ్ళవర రాయనెందు హేళల్పట్ట దివ్య జేసువిన పరిశుద్ధత్వవూ విరక్తరన్ను బెళియ మాడువ సత్యవేదద ఘనత్వవూ అధికవాగి ప్రకాశిసువదు.

ఇదరల్లి ఈ దేశద దేవరుగళన్ను కురితు హేళిరువ చరిత్రెగళల్లి కెలవు విశేషగళన్ను కెలవరు తావు ముంతెళిద విధక్కె విపరీతవాగిర నోడిదాగ్యూ అదు నమ్మ తప్పిందు నెనసలాగదు. ఏనందరె పురాణ మొదలాద యీ దేశద శాస్త్ర

ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಅನೇಕಸಾರಿ ಬಹು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದು.

ಈರೀತಿಯಾಗಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಪುಟ್ಟವು ವೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದದ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯು ಬಹು ವಿಕಲ್ಪವಾದ ಬಗೆಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವುಸಾರಿ ವಿಷ್ಣುವು ಶಿವನಿಗಿಂತ ಮೇಲಾದ ದೇವನೆಂದೂ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಶಿವನು ವಿಷ್ಣುವಿಗಿಂತ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವನೆಂದೂ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದಲ್ಲದೆ ಯಿದನ್ನು ಕುರಿತು ಯಿನ್ನೂ ಅವರ ಮತಸ್ತರೊಳಗೆ ತೀರದ ವಿವಾದವುಂಟು. ಈದೇಶದ ವೇದ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಿಷ್ಟು ವಿಪರೀತವೂ ಹೊಂದಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದತನವೂ ವುಂಟಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಡಮೆ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವದತಿಶಯವೋ? ದೇವ ಪರಿಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಪುಸ್ತಕವು ಸತ್ಯವೇದ ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಿದರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಬಲವೂ ಆಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

ಉತ್ತಮವಾದ ಯೀ ಯೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯಾರಿಂದ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವುಂಟಾಗಲ್ಪಟ್ಟವೋ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲವು. ಅವುಗಳು ದ್ರಾವಿಡ ಆಂಧ್ರ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೀ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೇಸು ಸಭೆಯ ಗುರುಗಳು ಆಂಧ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಿವುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವರೆಂದು ತೋಚುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲಸದ ತಂತ್ರದಿಂದಲಾದರೂ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಅವರನ್ನು ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದಲಾದರೂ ಬೇರೆ ಯಾವದೊಂದು ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದಲಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಿ ತೀರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟವರಾವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವುತ್ತಮ ನ್ಯಾಯಗಳು ಈದೇಶಸ್ತರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಮೇಲು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ

ಯಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಈಯೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡಿ ಥಿಟ್ಟಪಡಿಸಿ ಮತ್ತನೇಕ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದಲೂ ದೃಢವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ವಿವರಿಸಿ ಕಾಲುವಾಶಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನೂತನವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಕಲರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಶೆಯೊಡನೆ ಓದಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಯಾಡೇರಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಷೀರಿಂಷಧಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜೀವಿತರಾಗಿರುವಹಾಗೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಅನುಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

సత్యవేదద పరీక్షెయు॥

పీఠికెయు.

లోకదల్లి నిత్యవూ అనిత్యవూ ఆద యెరడుబగె వస్తుగళుంటల్లవో? అనిత్యవాగిరువ వస్తుగళు మంణినింద మాడల్పట్ట భాండవాదద్దు నడికెగొండదు నాశనవాగువ మేరిగె నశిసి హోగువవు. నిత్యవాగిరువ వస్తుగళో అందరె నాశవూ అంత్యవూ యిల్లదె యెందెందిగూ స్థిరవాగిరువవు. బెళ్ళి బంగార యెష్టావత్తు కరగిసిదాగ్యూ మనకదె యెష్టుకాలక్కాదరూ కెడదెయూ బెలెయూ కాంతియూ కొరతెయాగదెయూ యిరువదరింద అవుగళన్ను బొక్కస భండారదల్లిరిసి భద్రపమాడువరు. ఉపయోగవిల్లద హెంచుగళో అందరె బీదిగళల్లి బిసాడువరు. ఇదక్కింత బుద్ధివంతను నిత్యవన్నూ అనిత్యవన్నూ భేదవాగి యెణిసువను. అదుహ్యాగెందరె అదన్నూ ఇదన్నూ నిదానిసి పరీక్షె మాడితక్కహాగె బెలె మతిసి నిత్యవాగిరువ వస్తువిన మేలె ప్రీయవిట్టు అదన్ను అపేక్షిసి కుడికె స్వల్ప ప్రయోజన మాత్రవుళ్ళ అనిత్య వస్తుగళన్ను ఉపయోగక్కె బారద హెంచుగళ ప్రకార అసడ్డెమాడి ఉపేక్షిసువను.

అనిత్యవాగిరువ వస్తువు యావదెందరె, లౌకికద సుఖ భాగ్య ఘనతె ఆస్తి బహుమాన వయస్సు త్రాణ రూప సౌందర్య ధన ధాన్య సంపత్తు కోటె కొత్తళ పట్టణ గ్రామాదిగళు సీమె రా

ವ್ಯಾಪಾರ ಯಿವು ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಧೂಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅಳಿದು ಸ್ವಪ್ನದಹಾಗೆ ಮರೆತು ಹೋಗುವವು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಸರ್ಗೊಂಡ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಶೃಂಗಾರವೂ ಫಲವೂ ವುಂಟಾಗ ಅನೇಕ ಪಟ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಗಲೊಂದು ಅಲ್ಪ ಗುಡಿಶಿಲೆಯಾದರೂ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲವು. ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಗುರುತಾದರೂ ಕಾಣಿಸದು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ ಪೂರ್ವ ಭೋಗಿಗಳು ಯೆಲ್ಲಿ? ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಹಿಮೆ ಘನತ್ವದಿಂದ ಆಳಿದ ಅರಸರೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಯೆಲ್ಲಿ? ಅಳವಡಿಸಬಾರದ ಕಾಕಾಂಚೆ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಧಾನಿಗಳೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಯೆಲ್ಲಿ? ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಡಕಿದ ದಳವಾಯಿಗಳೆಲ್ಲಿ? ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಮಿಂಚಿ ದೇವಿ ನಾಮವ ಧರಿಸಿ ಕದಂಬ ಕಸ್ತೂರಿ ಅಮೃತ ಚಂದನ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳಾದಿಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಕಲ ಸುಖ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲಿ? ಯೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತು ಕೊಳೆತು ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋದರು. ಹುಡಿಹುಡಿಯಾದ ಹೆಂಬುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಿಡಲೂ ಮರೆಯಲೂ ಪಟ್ಟಧೂಳಾಗಿ ಹಿಂದೆಬಂದವರಿಂದ ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಕಾಲವು ಗತಿಸಿತು ಅನೇಕರ ಸ್ಮರಣೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಯಿತು. ಅನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದೆಲ್ಲವೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಾಶವಾಗುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲವೋ?

ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೋ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ನಶಿಸದೆಯೂ ಲೋಕದೊಡನೆ ಕಾಲವಾಗದೆಯೂ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವು. ಹಾಗೆ ನಿತ್ಯನಾಗಿರುವ ವಸ್ತುವೇನಂದರೆ ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ಆಳುವಂಥವರು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸರಿತೂಕ ನೋಡುವವರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವರುಮಾತ್ರವೇ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವೆಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರ್ಪಡದ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಕರ್ತರಾಗಿಯೂ ಒಂದು

ಕೊರತೆಯು ಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ತೇಗಸಂತನಾಗಿಯೂ ಆದ್ಯಂತವಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿತ್ಯರೆಂಧೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೂ ಅವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಾತ್ಮವು ಸಾವೂ ನಾಶನವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿನ್ನೂ ಸದಾಕಾಲವು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸಹ ವೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನಿತ್ಯವೆಂಧೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಶರೀರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಧಾನಪಾಲಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾನು ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರಾತ್ಮವು ಸಾಯದೆ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

ತರುವಾಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯವೆಂಧೇಳಬಹುದು. ಅದುಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನೇ ತನ್ನ ಪಾಪದಿಂದಲದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರೆ ಹೊರ್ತು ಅದರ ಫಲ ವೊಂದುಕಾಲಕ್ಕೂ ಅಳಿದುಹೋಗಲರಿಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಂತರ ಪುಣ್ಯವಾದದ್ದು ಅವರಾತ್ಮವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆಭರಣದಹಾಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಾವೂ ಕ್ಷೀಣವೂ ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಅದು ಸದಾಕಾಲವು ಸಾಯದೆಯೂ, ನಾಶವಾಗದೆಯೂ, ಆತ್ಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ತಗ್ಗದ ಕಾಂತಿಯೊಡನೆ ತೇಜಿಸುವದು. ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಸುಲುಕೊಳ್ಳಲೂ ಕ್ರೂರ ಧೊರೆಗಳು ಬಲಾತ್ಕಾರವಮಾಡಿ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲೂ ಕೂಡದು. ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳು ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಖಂಡ್ರಿಸಿ ಹರಿದು ಶೀಳಿಸಿದರೂ ಆಹಾರವಾಗಿ ತಿಂದರೂ ಪುಣ್ಯವಾದದ್ದ ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ಸರ್ವಥಾ ಹೋಗಲಾರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಶರೀರವನ್ನು

సముద్రదల్లి దొబ్బిబిట్టు ముణిగిసిదరూ, అగ్నియల్లి హాకి సుట్టరూ, పుణ్యవు లవలేశవాదరు కగ్గదె క్షయవిల్లద ఆత్మవన్ను నిత్యవాగి సుత్తికొండు మోక్షరాజ్యదల్లి అదు సదాకాలవు ఆనందిసికొండిర మాడువదు.

ఈ ప్రకార సర్వేశ్వరనూ జీవాత్మవూ పుణ్యవూ నిత్యవెంధేళల్పట్టాగ్యూ ఈ మూరక్కూ అనేక వ్యత్యాసవుంటెందు చెన్నాగి ఆలోచిసబేకు. అదు హ్యాగెందరె సర్వేశ్వరను ఒబ్బరిందలాదరూ వుంటుమాడల్పట్టవరల్ల. అవరు తమ్మ స్వభావదింద నిత్య స్వజీవంతరాగి ఈడిల్లద పరమ వస్తువాగిద్దారె. జీవాత్మవు అవరింద సృష్టిసల్పట్టు, అవర కృపెయిందలూ శ్రాశెయిందలూ నాశనవిల్లద జీవవన్ను హొందిరువ వస్తువాగిదె. పుణ్యవో అందరె జీవవుళ్ళ వస్తువాగిరదె సర్వేశ్వరన వర ప్రసాదదొందిగూ అనుగ్రహదొందిగూ మనుష్యరింద మాడలూ సంపాదిసలూపట్ట సుకృతార్థవాద వస్తువాగిద్దు నీతివంతరొడనె స్థిరవాగి నిలెనింతు అవరిగె మోక్ష రాజ్యదల్లి నిత్య మహానంద భాగ్యవ దొరకువదక్కె కారణవూ ప్రమాణవూ ఆగిరువదు. ఆదరె అల్ప బుద్ధియుళ్ళ మనుష్యరు ఈ నిత్య వస్తువన్నూ మేలుభాగ్యగళన్నూ బిట్టు అనిత్యవూ అశుద్ధవూ ఆద వస్తుగళన్ను ముఖ్యవాగెణిసి అనుసరిసువదల్లదె అవుగళన్ను పూజిసుత్తారె. అదు హ్యాగెందరె సకలవన్నుంటుమాడి సకలక్కూ ఆదికారణవాగిరువ నిజవాద భగవంతనన్ను ఆరాధిసదె సృష్టిసల్పట్ట ధానీచ వస్తుగళన్ను ఆరాధిసి నమస్కరిసుత్తారె. తమ్మ స్వంత ఘనవన్ను మరతు ద్వైవీకద హోలికెయాద తమ్మాత్మగళన్ను కించత్తాదరూ విచారిసదె అళిదుహోగువ శరీరవన్నుమాత్ర బహుమానవాగి పోషణెమాడుత్తారె. పుణ్యద వుత్తమ మేలాద గుణగళన్ను

ಸಿನಸದೆಯೂ, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಅಳವಡಿಸಬಾರದ ಆನಂದಸೌಖ್ಯಗಳಂನು ಯೋಚಿಸದೆಯೂ, ಅದನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡಿ, ಲೋಕದ ಸುಖಭೋಗಗಳ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿಯೂ, ಪ್ರೇಮಶೀಯಾಗಿಯೂ, ತಿರಿದು ನಿತ್ಯಕೇಡಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ। ಕಂಡ ನವರತ್ನಗಳಂನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದು ತಳ್ಳಿ ತಿಪ್ಪೆಯ ಗುಂಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ತಿನ್ನುವ ಕೋಳಿಗಿಂತಲೂ, ಬಯಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಂಗಾರದಾಭರಣಗಳನ್ನು ಸಡ್ಡೆಮಾಡದೆ, ಹುಲ್ಲುಮಾತ್ರ ಮೇದು, ಆಸೆಯೊಡನೆ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳುವ ಎಮ್ಮೆಗಿಂತಲೂ, ಲೋಕದ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮರುಳುಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರು, ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ ಪಾಪದ ಬುರುದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿ ಮುಣಿಗಿ, ಮತಿ ಕೇಡಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಿ ನಿತ್ಯಾಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗುವರು। ಇಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಹೀನತ್ವವೂ, ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವೂ ಬಾರದಹಾಗೆ, ಸಕಲಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಅಶರೀರಿಯಾಗಿಯೂ, ಯಿರುವ ನಿತ್ಯ ಭಗವಂತನ ದೈವೀಕ ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ದೈವವಾಗದ ವಸ್ತುಗಳ ಅಲ್ಪತನವನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿ, ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅನಿತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಕ್ಷಯದ ನಿಮಿತ್ತವು, ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ನಿತ್ಯಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ, ಸತ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ವಿವೇಕದೊಡನೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಹಾಗೆ ಒಂದು ಉಪಮಾನದಿಂದ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿಸುವೆವು।

ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೋರ್ವನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ತನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಸುಖವಾಗಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಾವನು ಅತ್ತೆ ಇವರಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಬಹಳ ಕಲಹವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಹಿಸಕೂಡದ ವಾರ್ತೆಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಬಂದ ಮನಸ್ತಾಪವ ತಾಳಲಾರದೆ ಮನರೋಷಕೆಪಟ್ಟು ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂದಿರ ವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಹೋ

ದನು. ಕೋಪದಿಂದ ಬಹು ದೂರ ಹೋಗಿ ಹಾದಿ ತಾನು ತಿಳಿಯದೆ ರಾತ್ರಿಯ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದಿಕ್ಕು ದೆಶೆಯಾಗಿ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಯಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಊರು ಗ್ರಾಮಾದಿಗಳ ಕಾಣದೆ ಅಧ್ವಾನತನದಿಂದಲೂ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳ ಭಯದಿಂದಲೂ ಅನ್ನರಸವಿಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಅಂಗಲಾಚುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೂ ಚಿಂತೆಯುಪದ್ರದೊಂದಿಗೂ ಆಶಯಂಕರವಾದ ಅಡಿವಿಯೊಳಗೆ ತಿರಿಯುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮಟ್ಟಿಗೂ ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟ ಬಳಿಕ ವೊಂದು ದಿನ ನಡುಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಡುವ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಲಂಗಿ ವೊಂದು ವೃಕ್ಷದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಜೀವವು ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಮಲಗಿಕೊಂಡನು.

ಆವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ವೊಂದು ಶೃಂಗಾರ ತೋಪು ಯಿತ್ತು. ಆತೋಪಿನಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಘೋರಿಯಾದವನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವಂಥಾವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿಯೂ ತಾನು ಬ್ಯಾಟೆಯೊಳು ದಣಿವಿಗುಪಶಾಂತಿಯಾದವನ ಭೋಜನ ಮಾಡುವ ಮಾಳಿಗೆಯಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶೃಂಗಾರ ಥಟ್ಟದೊಡನೆ ವೊಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮಹೋನ್ನತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಯಿದ್ದನು. ಅದರ ಪರಾಮರಿಕೆಗೆ ನೇಮಿಸಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದವನೊಬ್ಬನು. ಬಯಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆಪರದೇಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ಬಹು ದಯದೊಡನೆ ಅವನನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಆತೋಪಿಗೆ ಕರದು ಕೈಯ್ಯಾಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿದಾನವಾಗಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡುಹೋದನು.

ಆತೋಪಿನ ಅಲಂಕಾರವೂ ಅರಮನೆಯ ಗಂಭೀರ್ಯವೂ ಹೇಳಕೂಡದ್ದಾಗಿತ್ತು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಚೈಲಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಉನ್ನತವಾದ ಮರಗಳು ಬಿಸಿಲಿನ ಕಿರಣವನ್ನು ತಂಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಂಪಾದ ವಾಯುವನ್ನು ಬೀಸುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪುಷ್ಪ ವನದಲ್ಲಿ

ಸೌಂಧರ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಿಡಗಳೂ ಅಪೂರ್ವವಾದ ನಾನಾಬಗೆ ಫಲಗಳ ವೃಕ್ಷಗಳೂ ಗಾಜಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ನಯಗಾರೆ ಪೂಶಿದ ಕೆಪ್ಪುಕೊಳಗಳೂ ಪರಿಶೆ ಪರಿಶೆಯಾಗಿ ಬಹು ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ಸ್ತಂಭಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಅಲಂಕಾರ ಮಂಟಪಗಳೂ ಬಹುದೂರದಿಂದ ಅಮೃತದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿ ಜಲ ತುಂಬಿ ಹೋದುವ ಹೊಸ ಕಾಲಿವೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ತೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಷ್ಪ ವನಾಂತ್ರಗಳೂ ಈಮೊದಲಾದ ಶೃಂಗಾರವೆಲ್ಲವೂ ನೋಟಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವ ಪಡತಕ್ಕ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವವು.

ಈಶೃಂಗಾರ ತೋಪಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ದಿಂಣೆಯ ಮೇಲೆ ಪುಚಿತವಾದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ರಾಜಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ಮಾಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಂದಿರ ಶಾಲೆಗಳೂ ಪುಂನತವೂ ರಮ್ಯವೂ ಆದ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳೂ ಸ್ಪಟಿಕದ ಮಂಟಪಗಳೂ ಒಳ ಹೊರ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಪ್ಪರಿಗೆಗಳೂ ಯೀಮೊದಲಾದವಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವವು. ಮಾಳಿಗೆನೋವೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಮಹಾ ಪುಂನತದಲ್ಲಿ ಮೇರುವದು, ಮಹಾ ಸುಂಣಾದ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆತ್ತಿದ ಸ್ತಂಭಗಳು ಅಪರಂಜಿಯಿಂದಲೂ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ನವರತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗೋಡೆಗಳೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾದ ಕೈಯಿಯ್ಯಂದಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪಠಗಳೂ ಮಿಣಿಸ ಕೂಡದ ಶೃಂಗಾರಪುಳ್ಳ ಜೆಳ್ಳಿ ಚಿಂಗಾರದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವಿಧ ನೂತನ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಅದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ಪುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟು ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳ ಈ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಂಹ್ಮಚಾರಿ ಆರದೇಶಿಯನ್ನು ದಮೆಯೊಡನೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಉಷ್ಣೋದಕವ ಕೊಟ್ಟು ಆಯಾಸ ತೀರ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡ ಹೇಳಿ ಪುಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ

ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಚೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪಟ್ಟೆ ಪತಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಂದನು. ಮತ್ತು ರತ್ನಕಂಬಳಿಯಮೇಲೆ ಅಪರಂಜಿಯ ತಗಡಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ತಾಂಬಾಣದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯ ಸಾದವನ್ನು ನಾನಾವಿಧ ಪಕ್ವವುಳ್ಳ ಪದಾರ್ಥ ಪಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಯಿದು ಪರಮಾಂನವನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧ ಫಲಹಾರವರ್ಗಗಳನ್ನು ಅತಿರಸವನ್ನೂ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಪೂರಿದ ಖಂಡಶರ್ಕರೆಯನ್ನೂ ಬಡಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿ ಭೋಜಿಸ ಹೇಳಿ ಅರಸರಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಹುಮಾನವಾದ್ಯಂತವೂ ಮಾಡಿದನು. ಭೋಜನ ತೀರಿದಕ್ಷಣವೇ ತೂಗುಮಂಚದಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯ ರೇಶಿಮೆಯಿಂದ ನೇದ ಹಾಸಿಕೆಯಂನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾಸಿ ತಲೆಯ ಕೆಳಗೂ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೂ ತಲೆಗಿಂಬುಗಳಂನಿರಿಸಿ ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಪುನಗು ಜವ್ವಾಜಿ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಶರೀರವಾದ್ಯಂತವೂ ಲೇಪಿಸಿ ಲಾವಂಚದ ಬೀಸಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಂನೀರಿನಿಂದ ತೋಯಿಸಿ ತಂಪಾದ ಘಾಳಿ ಬರುವಹಾಗೆ ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳ ಹೇಳಿ ಜಾಜಿಕಾಯಿ ಜಾಪತ್ರೆ ಲವಂಗ ಲವಂಗಪಟ್ಟೆ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಸಹಾ ಕೂಡಿಸಿ ತಾಂಬೂಲ ಮರ್ದನಮಾಡಿ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಗೈ ಯೆಂಧೇಳಿ ಹೋದನು. ಆಪರದೇಶಿ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಈಸುಖವಂನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಮುಂಚಿನ ಪಾಡುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಮರತು ಅರುಣೋದಯದ ವರಿವಿಗೂ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನಾದನು.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಯೆದ್ದು ತನಗೆ ಯಿಷ್ಟುಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರ್ಯಾರೆಂದುಂನೂ ತಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂಸೆಪಟ್ಟ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯಾಸಗಳಿಂದ ಸಾಯುವಹಾಗೆ ಲೋಲಾಯಪಟ್ಟಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ದಯೆಯೊಡನೆ ತಂನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದವರ್ಯಾರೆಂದುಂನೂ ನೆನಸದೆಯೂ ಆತನ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯದೆಯೂ ಆತನ ವಾಸಸ್ಥಳವಾದ ಪಟ್ಟಣವೂ ಹೆಸರೂ ಮೊದಲಾಗಿ

ವಿಚಾರಿಸದೆಯೂ ಆತನಿಗೊಂದು ಆಹಾರಮೇಲು ತಿಳಿದ ಉಪಚಾರ ವಾರ್ತೆಯಾದರೂ ಹೇಳದೆಯೂ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟವನಾಗಿ ಯೇನು ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತಿದ್ದ ರತ್ನಗಳಂನೂ ರಮ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಆಶಿಸಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯವ ನೋಡಿ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಅಪುರೂಪವಾದ ಕೆಲವು ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಟೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಳ್ಳತನವಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಆ ಪರದೇಶಿ ಬಂದಿರುವದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನು ಪಟ್ಟ ಕನಿಕರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಂಡು ದಯಾಭರಿತನಾದ ರಾಯನು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಲೂ ಅವನಂನು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರಿಸಲೂ ಕೋರಿಕೊಂಡು ಅವನಂನು ತಂಮ ರಾಜಧಾನಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆ ವನದ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಬಂದಾಗಲೇ ಆ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟವನು ಒಂದು ವಂದನಾ ವಾರ್ತೆಯಾದರೂ ಹೇಳದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ್ಯೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಆಭರಣ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ನೀತಿ ಕೋಪವನ್ನು ಗೈದು ಚತುರ್ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಭಂಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಚೋರನಂನು ಹಿಡಿದು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬರಹೇಳಿದನು. ಆ ಭಂಟರುಗಳು ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಹೋಗಿ ಅವನು ಆ ನಾಡಿನ ಯೆಲ್ಲೆಯಾದ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಆಚೇ ಧಡ ಸೇರುವಷ್ಟರೊಳು ಹಿಡುಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಯನ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ರಾಯನವನನ್ನು ಮಹಾ ಕೋಪದೊಡನೆ ಯಾಷಿಸಿ ಯಲಾ ಚಂಡಾಲನೇ ಯಿಂಥಾ ದ್ರೋಹವುಂಟೋ? ಇಷ್ಟು ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದ ನಂಮ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸ ಬೇಡವೋ? ನಮ್ಮ ನೀತಿಗಾಗಲಿ ಅಂಜಿ ವಿಧೇಯತ್ವ ಭಯದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯಬ್ಯಾಡವೋ?

నీనో యెందరె మేలు కెట్టవనాగి ఉపకారద నార్శ సహా హేళదె యిద్దదల్లదె యిష్టు సహాయ దొరకిద స్థళదల్లియూ నిన్న జీవవంను నిలెగొళ్ళిసిద అరమనెయల్లియూ కదియలెత్నవన్ను మాడిది. ఇంథా ద్రోహవ మాడువదు న్యాయవో? నావు నమ్మ రాజధానియ పట్టణదల్లి నినగె లెక్కవిల్లద స్వాస్థ్యవంను దయపాలిసి నంమ బళియల్లి నింనన్ను యిరిసికొండు మేల్తరవాద ఉద్యోగగళన్ను సకల భాగ్యగళన్ను కొట్టు మహా హెచ్చాద సుఖ మహిమెగె నింనన్ను ఏర్పడిసబేకెందిరువాగ నీను అదన్న గ్రహిసలపాత్రనాగి మేలుగెట్ట ద్రోహియాగి హోగిద్దియల్లవే? ఈ పాపక్కె తక్క ఆజ్ఞె యిట్టు నింనన్ను నీతియ హాగె దండిసబ్యాడవో? ఆద్దరింద నీను నినగె నేమిసల్పట్టిద్ద భాగ్యవంనెల్లా కళకొండు ఐశ్వర్య తుంబియిరువ ఈ కోపిగె యెందెందిగూ హొరగె తళ్ళల్పడువదు సాలదె తళ్ళరిగూ రాజద్రోహిగళిగూ నేమిసిరువ దండనెగొళగాగువియెందు హేళి అవన కైయల్లిద్ద వస్తువుగళంనెల్లా తెగదుకొళ్ళ హేళి అవన ఆయుఃప్రమాణద పరియంత్రక్కూ కఠిణాజ్ఞెయన్ను అవనిగె కట్టళె యిట్టను.

ఈ వుపమానద అర్థవన్ను స్పష్టవాగి యోచిసి నోడువాగ అనేక పరమ సుక్ష్మత న్యాయగళన్ను తిళియ బహుదెంబువదరింద అదన్ను కించిత్తాదరూ వివరిసి తోరిసువెవు.

పరదేశియాద ఆ బ్రంహ్మాచారి యారెందరె మనుష్యను సరి! అదు హ్యాగెందరె మనుష్యనాదవను నిర్వాణ హీననాగి జన్మిసి ఈ ప్రపంచదల్లి పరదేశియాగి సంచరిసి బహు దారిద్రత్వవు అవసరవు కొరతె పాడు తుంబిదవనాగి యిరువదల్లదె అవనిగె స్వాభావవాగి స్వంతవాద శక్తి మేలొందాదరూ

యిల్లవు। అవన తలె కైయ్యి కాలు కణ్ణు మొదలాద యింద్రియగళు అవయవగళు మొదలాగియూ అవనల్లిరువ ఒందొందు రోమ మొదలాగియూ సర్వేశ్వరన సృష్టియింద బంద వస్తువుగళల్లది మనుష్యన స్వసామర్థ్యదిందలుంటాగ కూడదు. శ్వాసవు తెగెయువదూ బిడువదూ దైవసహాయదిందలాగువదే హొరతు మత్తె తరవల్లవు. ఒందు తృణవూ ఒందు బొట్టు నీరూ సహా వుంటాగబేకాదరె సర్వేశ్వరనిందలాగువదల్లదె మనుష్యనిందలాగువదేను? అవన జీవవూ జ్ఞానవూ బుద్ధియూ అవనల్లి యిరువ మేలుగళెల్లా సర్వేశ్వరన వరవేహొరతు ఇతరవల్లవు.

దయవూ మహిమెయూ నీతియూ వుళ్ళ ఆరాయన్యారెందరె మట్టిల్లద కరుణాసముద్రనాగియూ మితిస కూడద మహిమెప్రకాశ పరంజ్యోతియాగియూ సర్వత్రాణియు నీతియు వుళ్ళవరునాగియూ యిదంథా సర్వేశ్వరను అదుదు. ఆశృంగార లోకవూ అదరల్లిరువ మేలుమాళిగెయూ మేనందరె లోకవాగిదె. ఆలోకినల్లియూ మాళిగెయల్లియూ కాణిసిద అతిశయవాద ఆలంకారవేనందరె సర్వేశ్వరను పరమండలదల్లియూ భూమండలదల్లియూ కాణిస మాడిద ఆశ్చర్యవాద అలంకారవెంథే తక్కద్దు. అదు హ్యాగెందరె అవరు యెల్లాకడెయల్లియూ తక్క కాంతియింద సంతోషవన్ను బర మాడువ బెళ్ళి బంగారవు బెళకుగళాగి చంద్రసూర్యనన్ను ఆకాశదల్లి తూగూకిద్దల్లదె తరగద కాంతి హొందిద నవరత్నగళహాగె లెక్కవిల్లద నక్షత్రాదిగళన్ను పరమండలదల్లి అతిశయవాద క్రమదొడనె హచ్చి యిరిసిదరు। మత్తు బెళ్ళి బంగార మొదలాద పంచ లోహగళిందలూ పంచ భూతగళిందలూ బెలెయుళ్ళ ముత్తు నవరత్నగళిందలూ

ನಾನಾವಿಧ ಅಲಂಕಾರವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಂತೋಷವಾದ ಸಿರಳನ್ನು ರುಚಿಕರವಾದ ಫಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ನಾನಾವಿಧ ವೃಕ್ಷ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಈಮೊದಲಾದ ಎಣಿಸ ಕೂಡದ ಮೇಲುಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಭರಿತವಾಗಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರ ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳವ ತೋಪು ಮಾಳಿಗೆಯಾಗಿ ಮಾಡ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪವಾದದ್ದು ಕೇಡು ಮೊಳೆಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಭೂಲೋಕವು ಕೊರತೆ ಯಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವ ಶೃಂಗಾರ ತೋಪಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಅದು ದೈವ ಕೃಪೆಯ ಹೇರಾಳತ್ವದಿಂದ ಅನೇಕ ಮೇಲು ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದಲ್ಲವೊ?

ಇದಲ್ಲದೆ ರಾಯನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆ ಪರದೇಶಿಯನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಪತ್ತು ಮಹಿಮೆಯುದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿದಪ್ರಕಾರ ಪರಮ ಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಮಹಾನಂದವಾದ ಮಹಿಮೆಯ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಕೂಡದ ಆನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದಯ ಪಾಲಿಸ ಚಿತ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮೇಲು ಸುಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಕರ್ತರು ನರ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಯೀ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಆದರಣೆಯಾಗಿಯು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾನಂದವಾಗಿಯೂ ವುಂಟುಮಾಡಿ ನೇಮಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಮೇಲು ಯೇನು? ತಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲುಗಳಿಂದ ಪೂರೈಸ ಮಾಡುವ ಕರ್ತರನ್ನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆಯೂ ಆರಾಧಿಸದೆಯೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರತು ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ವಡಿವೆಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ವೋಡಿ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದಲುಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಪಂಚ ಭೂತಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ

సంగ్రహిసువహాగె అవుగళంనారాధిసి అజ్ఞాన శాస్త్రవాగి నే
మిసుత్తా బరుత్తారె। మృగగళు పిశాచిగళు మొదలాద నీచ వ
స్తువుగళన్ను కూడా దైవవెందు ఆరాధిసుత్తా బరుత్తారె. ఈలో
కద సుఖ మేలుగళన్ను పుణ్యద ధిట్టత్వదొడనె జీవ కట్టళెయ
ప్రకారవనుభవిసదె తంమ పాపద అభిప్రాయగళిగూ దురా
శెగళిగూ ఎరెయాగి కైకొండు తంమన్ను సృష్టిసి రక్షిసి కా
పాడికొండుబరువ పరమ కర్తరిగె హొందద అక్రమ పాపగ
ళంనెల్లా మాడి సకల విధ కళ్ళ మార్గగళల్లి నడెయుత్తారె.

ఈ ప్రకార సర్వేశ్వరనిగె ద్రోహవ మాడువంథవరు
ఈ దేశదల్లి విశేషవాగి హేరాళవాద జనరుంటల్లవో? ఆదరె
మేలు గెట్టవనాగి అరమనెయ వడివెగళన్ను కద్ద కళ్ళనన్ను రా
యను దండిసిద మేరెగె సర్వేశ్వరను తావు మాడువ లెక్కవి
ల్లద మేలు సహాయ వుపకారగళన్ను అనుభవిసిదాగ్యూ తమ్మ
న్ను ఆరాధిసదెయూ నెనసదెయూ తమగె ద్రోహవాగి అనిత్య
వస్తువుగళన్ను దైవవెందు ఆరాధిసువవరన్నూ పాపాక్రమవాగి
అనుభవిసువవరన్నూ ఆదంథా మేలు గెట్టవరన్ను కఠిణ తీ
ర్పెయిట్టు నరకదల్లి తళ్ళువరెంబువదు తప్పద సత్యవాగెదె.

అంథా పరమకర్తరన్ను తిళియ యిచ్ఛైసి హుడకదెయూ నెన
సి స్నేహిసదెయూ ఆరాధిసి సేవిసదెయూ అవరిగె మేలుగెట్ట
ద్రోహవ మాడబహుదో? ఆడు-ఆకళు-ఆనె-కుదురె-శ్వాన-నరి-
అల్లదె హులి-కరడి-మొదలాద దుష్ట మృగగళల్లియు తమ్మన్ను ఈ
ద తాయియన్ను గురుతరియద మరిగళుంటో? మనుష్యనో పం
దరె తంనన్నంటుమాడి కాపాడువ పూర్ణస్నేహవుళ్ళ స్వామి
యన్ను తిళియదె హోదరె అంథవనన్ను మేనెంధేళబహుదు। సకల
రిగూ ప్రాణోశ్వాసవన్ను కొట్టు పరిపాలిసువ దయాభరితరాద

ಕರ್ತರನ್ನು ಅರಿಯುವ ಹಾಗೆ ವಿಚಾರಿಸದೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಮಾಡಿ ಸೇವಿಸದೆಯೂ ಯಿರುವದು ಬಹುಪಾತಕವಲ್ಲವೋ? ಅವರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ದೇವರಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೇವರಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಗತಿಯಾಗಿಯೂ ಪರಮ ಮೇಲಾಗಿಯೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವದೂ ಸಕಲ ಪಾತಕಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪಾತಕವಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಮತಿಹೀನತ್ವಗಳಿಗಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹುಚ್ಚುತ್ವವೂ ಆಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಿಯವಾದವರುಗಳಿರಾ ಅಂಥಾ ಮತಿಕೇಡಾದ ದ್ರೋಹದಿಂದ ಅಪರದೇಶಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಸಕಲ ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ದಂಡನೆಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಮೋಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ದೇವಸ್ವಭಾವವೂ ನಿಜವಾದ ದೈವವೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯನ ಗತಿಯೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದೂ ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾದ ಬಗೆಯೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದೂ ಸತ್ಯವೇದಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುವಿರಾಗಿರಿ.

ಈ ಸತ್ಯವೇದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾದದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಖಾಂಡಗಳೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿ ಯಿರುವದು। ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಲೋಕವು ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರೂ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳುಂಟಾಗಿರುವದರಿಂದ ಲೋಕವೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಒಬ್ಬದೇವರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಯುಂಟೆಂದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವು. ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂಥಾವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅಬದ್ಧ ದೇವರಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ನಿಜವಾದ ದೇವನಿಂಥವನೆಂದು ಪ್ರಥಮ ಖಾಂಡದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವು. ಮತ್ತು ದೈವಸ್ವಭಾವದ ಏಕತ್ವದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನುಮಾತ್ರವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೈವತ್ವದೊಳಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಜನ್ಮವುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ವೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಚ್ಚರಿಷ್ಟ ತಮ್ಮ ತ್ರಿತ್ವದ ಪರಮ ದೇವರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬುವದೇನೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸು

ವೆವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಅವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡುವೆವು। ಆದಕಾರಣ ಲೋಕನಿರ್ಮಾಣವೂ ಮನುಷ್ಯಸೃಷ್ಟಿ ಯುಂಟಾದದ್ದೂ ದೃಢವೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡ ತರುವಾಯ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಮೇರೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾದ ವಿಧವು ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಎರಡನೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬಯಲುಪಡಿಸುವೆವು! ಆಬಳಿಕ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ವಸ್ತುಗಳುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವೇನು ಸೃಷ್ಟಿ ಯಂಥಾದ್ದು ಅಂತಸ್ತು ಏನೆಂದೂ ಪರಿಶೋಧಿಸುವೆವು ಮೂರನೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಯೋವಂಧರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಚೂಡ ಕರುಣಿಸುವ ಲೋಕ ಪಾಲನೆಯು ಅರಿತ ಬಳಿಕ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಪಾಪ ಪರಿಹರಕ್ಕೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ಎತ್ತಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಬೈಲು ಪಡಿಸುವೆವು! ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳೆರಡೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಯಿದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವ ಕಾಲವೇನು? ತೀರಿಸುವರ್ಯಾರು? ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬರುವದಕ್ಕಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಯಾವದು? ಪುಣ್ಯಕ್ಕಿರುವ ಸಂಭಾವನೆ ಏನೆಂದು ನಾಲ್ಕನೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವೆವು.

ಮೊದಲನೇ ಖಾಂಡವು.

ಮೊದಲನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಒಂದು ದೈವ ವುಂಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು.

ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನವಾದದ್ದು ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸತ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳಿಗೂ ಮೇಲುಳ್ಳ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೂ ಆಸ್ತಿವಾರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಅಜ್ಞಾನವಾದದ್ದು ಸಕಲ ಕೇಡು ಅಬದ್ಧಗಳಿಗೂ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದ ನಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದೆಂಬುವದು ಸಿದ್ಧವು. ಏನಂದರೆ ನಿಜವಾದ ದೇವರು ಅಪರಿಮಿತ ಕರುಣಾ ಸಮುದ್ರವಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ದೇವರಿಂದ ಸಕಲವು ವುಂಟಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಸಕಲವೂ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ। ಯಾವ ಮೇಲಾದರೂ ದೇವರಿಂದ ಬರಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೆ ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಇವೆಲ್ಲದೆ ದೇವಕಾರ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಮೇಲುಂಟಾಗುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರ ನೀತಿಯಿಂದ ಸಕಲ ದಂಡನೆಗಳು ಬರುವವು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿಶ್ವಾ

ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮೇಲುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು ಅವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನುಸರಿಸುವದರಿಂದ ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಫಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮರಣ ಪಡದ ತರುವಾಯ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ಪಡದು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ದೇವರನ್ನು ಅವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪಿ ತಿಳಿಯದವರಿಗೂ ಅನುಸರಿಸದವರಿಗೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲವು. ಸತ್ತತರುವಾಯ ಮೋಕ್ಷಭಾಗ್ಯವು ದೊರಕದೆ ಹೋಗುವದು. ಏನಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡುವ ಸುಕ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ಅವರ ಮೇಲೆಯಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಿಜವಾದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವುಂಟಾಗುವದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆತರವಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಅಂಥಾ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನುಹೊಂದಿದವನಾಗಿಮಹಾಯಿಂಪಾದಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಸೇರುವನೆಂಬುವದೇ ಸರಿ. ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿಯದವನೋ ಅಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಸೇವಿಸುವನು? ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕದೆಯೂ ಸ್ನೇಹಿಸದೆಯೂ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಪ್ರಿಯಪಡುವನು? ಅಂಥವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದಾನ ಧರ್ಮವ ಮಾಡಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕೆಗೆ ಫಲಿಸದು. ಏನಂದರೆ ತಂಮನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡದೆಯಿರುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕರ್ತರು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರರು. ಮತ್ತೂ ತನ ಅಸಡ್ಡೆಯತನದಿಂದ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿಯದವನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಂದದ ದ್ರೋಹವಾದ ದೈವತ್ವವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಸಿ ಅಜ್ಞಾನ ಮತಗಳನ್ನುಅನುಸರಿಸುವದರಿಂದಲೂ ನಾನಾವಿಧ ಅಬದ್ಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದಲೂ ದೇವನೀತಿಯ ಕೋಪಾ

ಷ್ಟಿಗೂ ಸರ್ವ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಯ ಕೇಡಿಗೂ ವೊಳಗಾಗುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಅದರನಿಮಿತ್ತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನೋಡಿ ನಿಜವಾದ ದೈವವಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಪಾಪದ ದುರಾಶೆಗಳಿಂದಲೂ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವರು ದೈವತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರು. ವಿದ್ಯವಿಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಅನೇಕರು ಅದರಿಂದ ತತ್ತಳಿಸಿ ಬಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಹೀನದ ನಿಮಿತ್ತ ಅಂಥಂಥಾ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಖಂಡ್ರಿಸಕೂಡದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಪಾಪದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಣಿಗಿಯಿರುವ ಬೇರೆ ಅನೇಕರು ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಕಣ್ಕುರುಡರು ಸೂರ್ಯನುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದಹಾಗೆ ಅಂಥಾ ಜ್ಞಾನಾಂಧಕರು ಹುಚ್ಚುತನವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಖಂಡ್ರಿಸುವೆವು.

ಮೊದಲುಮೊದಲು ದೈವ ಉಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದೂ, ೨ನೇದು-ಭಗವಂತನು ಲೋಕವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಅವರ ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕವು ನಡೆಯುವದೋ ಎಂದೂ, ೩ನೇದು-ಭಗವಂತನು ವೊಬ್ಬರೋ ಅನೇಕರೋ ಎಂದೂ ಈ ಮೂರು ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಈಸಂಧಿಯೊಳಗೆ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ತೀರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು...ದೈವ ಉಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡ ಲವಲೇಶ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಕಂಡ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಕಾಣದ ಅದರ ಕಾರಣವು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನೋಡದೆಯಿದ್ದರೂ ಹೊಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿ ಯುಂ

కేటందు నిజవాగి తోరుత్తేవల్లవో? హాగెయే లోకవూ లోకదల్లి మహా అతిశయవాద విచిత్రవూ వుంటాగిరువదు యెల్లరు కణ్ణినింద కండ కార్యవే-లోకవన్ను ప్రకాశిస మాడువ సూర్యన బెళకన్ను పైరు మొదలాదద్దెల్లాన్ను బెళిసువ అదర ఉష్ణవు యింపాద శైత్యవు హొందియిరువ చంద్రన ప్రకాశవు అతిశయక్కె యోగ్యవాద నానావిధ క్రమవు హొంది ధగధగిసువ తారెగళు పంచభూతగళు అవుగళింద ఉంటాద నానావిధ సూతనగళు మనుష్యర ఆహారక్కె తక్క నానావిధ ధాన్య పైరుగళ బెళియువికెయూ లోకదల్లిరువ మితియిల్లద బేరెబేరె అతిశయాదిగళు సర్వరూ కండు తిళిద కార్యవల్లవో? మత్తు లోకవాదద్దు సహాకారవూ విభాగవూ వుళ్ళద్దాగియూ పలమార్పాడువికెగె తక్కద్దాగియూ యిరువదన్ను కండినింద కండు తిళియుత్తేవె. ఉష్ణవూ శైత్యవూ ఘాళియూ మళెయూ హిమవూ మొదలాదవుగళు బదలుబదలు పడువదల్లదె భూలోకదల్లి సకలవు కాలదింద బేరెయాగి హోగువదే హొరతు పూర్ణ నిలెయాదద్దొందూ కాణెవు. ఆదరె సహాకారవూ విభాగవూ మార్పాడువికెయూ వుళ్ళ వస్తువు క్షయక్కె తక్కద్దాగిరువదెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. క్షయవుళ్ళద్దో అందరె నిత్యవాగిరలారదు హాగిరువల్లి లోకవు నిత్యవాగిరదె ఆరంభవుంటెందు బుద్ధివంతరాదవరెల్లరూ ఒప్పికొళ్ళుత్తారె. అదక్కె ఆదియిరువల్లి అదన్ను సృష్టిసిద దొబ్బ ఆదికారణనుంటెందు అవశ్యవాగి తోరబ్యాడవో? ఏనందరె వంటు గుడిసిలు పాత్రె వుంగర సూజి మొదలాగి కారణవాద కెలసదవనిల్లదె తమ్మింద తావే పరిచ్ఛేదవాగి ఆగకూడదల్లవో? హాగిరల్లాగి లోకదల్లిరువ ప్రహ్మాం

డవాద వస్తుగళెల్లా దైవవెందు హేళల్పడువ ఆదికారణవిల్లదె హాగె వుంటాగలాపువదు.

౨నేదు—లోక పరిపాలనె విచారణెయుంటెందు అంథా పరిపాలనె విచారణె మొదలాగి సర్వేశ్వరనుంటెంబువదను తోరిసువదెంబువదను యీగ ఒప్పిసువెవు. అదు హ్యాగెందరె వందు చిక్క తోటవు క్రమదొడనెయూ సౌందర్యదొడనెయూ ఏర్పడిసపట్టిరువదన్ను సుత్తలూ భద్రవాగి వందు బేలి హాకిరువదన్ను అదరల్లి నేరవాద సాలుగళూ నానావిధ పల్యద మడిగళూ పుష్ప గిడగళూ ఫలవ కొడువ వృక్షగళూ తక్క క్రమవాగి యిరిసల్పట్టిరువదన్నూ మధ్యరంగదల్లి బావి కట్టిరువదన్నూ కండరె ఆ తోటవు విచారణె యిల్లదె బిడల్పట్టద్దాగిరువదెందు అదరల్లి యిరువ ధిట్టక్రమవెల్లా తానాగి నడెయువదెందు హేళదె అదన్ను శాంతవాగి విచారిసువవనొబ్బను అగత్యవాగి వుంటెందూ సహజవాగి నిశ్చయిసువనల్లవే హాగిరువల్లి ఈ లోకవాదద్దు మార్పడువికెగె తక్కస్వభావవుళ్ళద్దాదరూ అదర అతిశయవాద యీ స్థితియన్నూ సూర్య చంద్ర నక్షత్ర మొదలాదవుగళు తప్పదె నడెయువ ఆశ్చర్యవాద క్రమవన్నూ రాత్రి హగలు తప్పదె సరియాగి హొందికెయాగి బరువదన్నూ మాసగళూ వరుషగళూ అమావాశ్యవూ పౌర్ణవమీ సంక్రాంతిగళూ తాసు క్షణ ఘళిగె మొదలాదవెల్లవు క్రమదొడనె బరువదన్నూ ఉష్ణకాల శీతకాల వసంతకాల మళెకాల మొదలాగి ధిట్టత్వదొడనె బదలు బదలాగి నడెయువదన్నూ మనుష్యరిగూ మృగగళిగూ తక్క ఆహారవాగి బేకాద బెళె మొదలాద పైరుగళు తక్క కాలదల్లి బెళెయువదన్నూ లోకదల్లి సంభవిసువ కేడుగళింద పాపిష్టరిగె దండనెయన్నూ ఒళ్ళెయవరిగె అధిక పుణ్య సంభావనెయ

ನ್ನು ವುಂಟಾಗುವದರಿಂದ ಕೀಳಿನ ದಿಸೆಯಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಮೇಲು ಬರುವದೆಂದೂ ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲವು ಆಶ್ಚರ್ಯವುಳ್ಳ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವೂ ವಿಚಿತ್ರವೂ ವುಳ್ಳ ಕ್ರಮದೊಡನೆ ನಡೆಯುವದನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ಸಕಲ ಲೋಕವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡಿಸುವ ಕರ್ತರೊಬ್ಬರುಂಟೆಂಬುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಪಡಕೂಡುವದೋ?

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕದಯಿರುವಿಕೆಯೂ ಕ್ರಮವೂ ಆದ ಈಯೆರಡು ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಯೆರಡು ಸತ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಪಡುತ್ತವೇ ಅದೇನಂದರೆ ಲೋಕವುಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದ ವೊಂದು ಆದಿಕಾರಣವುಂಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಪರಮ ಪರಿಪಾಲನೆ ವಿಚಾರಣೆ ತೋರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕರ್ತರೊಬ್ಬರಿರುತ್ತಾರೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥ. ಹೀಗೆ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣ ಕರ್ತರಾಗಿ ಯಿರುವವರನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದೂ ಭಗವಂತನೆಂದೂ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ ದೇವರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರೇ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುವದು ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ

ಮತ್ತು ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನವೂ ಸ್ವಾಧೀನವಾದ ಚಿತ್ತವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಆದ ಈ ಮೂರು ತತ್ವಗಳುಂಟೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದಲೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳ ಕ್ರಮ ಧಿಟ್ಟತ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಾದ ಚಿತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಂಥಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಸುವದರಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ಕಾಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿರುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಆತನಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಅತಿಶಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು

ಹೇಳಲಶಕ್ಯವಾದ ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳ ಯಿಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಮಾಡುವದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ನಡೆಸುವದೂ ಹ್ಯಾಗೆ?

೩ನೇದು-ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾತ್ರವೇ ಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ವಿಧ ದೇವರುಗಳಿರಕೂಡದೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಲೋಕವನ್ನು ಈಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಹೊಂದಿಕೆಯೂ ಕ್ರಮವೂ ಕಾಣಿಸುವದರಿಂದ ಸಕಲವು ಒಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡಹಾಗಾಯಿತು. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಭೂಮಿ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದರೊಂದಿಗೊಂದು ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ ಕ್ರಮವಾಗಿನಿರ್ಮಿಸಲೂ ಯೇರ್ಪಡಿಸಲೂ ನಡೆಸಲೂ ಪಡುವದೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚನೆಯುಳ್ಳ ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ?

ವೃಕ್ಷಗಳೂ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಮೊಳೆಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಮತ್ಸ್ಯಗಳೂ ಮೃಗಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವುಗಳ ಅಂಗಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಯೂ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಲಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ಹೊಂದಿಕೆಯೂ ಕಾಣಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಮಸ್ತಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಕರ್ತರು ಒಬ್ಬರುಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಹೊಂದಿಕೆಯುಳ್ಳ ದಿಟ್ಟವು ಯೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡಲೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿನಿಂತಿರಲೂ ಕೂಡದು. ಆದದರಿಂದ ಯೆರಡು ದೇವರುಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆಯೂ ಅದರ ವಿಚಾರಣೆಯೂ ತಕ್ಕ ವಿಧವಾಗಿ ಆಗಲಾರದೆಂಬುವದೇ ನಿಶ್ಚಯವು. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಮನೆಯನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಧೀನರಾದ ಇಬ್ಬರು ಯೆಜಮಾನರು ಯಿರುವರಾದರೆ ನೆನಸಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಿಘ್ನವು ಹುಟ್ಟುವದು. ಇಬ್ಬರು ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಯಿಚ್ಛೈಸಿಯಿರುವದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಮನೆಗೆ ಮೂರು ಭಾಗವ ನೇಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ

ನ ನಾಲ್ಕು ಬೇಕೆಂಧೇಳುವನು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅಗಲವು ಯಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ವುನ್ನತವು ಬೇಕೆಂದು ಸಾಧಿಸುವನು. ಹೀಗೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬನ ಸಂಗಡಲೊಬ್ಬನು ವೊಲ್ಲದೆ ತರ್ಕಿಸಿ ವಿರೋಧಿಸುವದರಿಂದ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ಗಲಿಬಿಲಿ ಬರುವದಾಗಿ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆ ಯಿಬ್ಬರಿಂದ ವುಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ನೆನಸಬಹುದು, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಕರ್ತೃತ್ವವೂ ಸ್ವಾಧೀನವೂ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತನಗೆ ಯಿಷ್ಟಬಂದಹಾಗೆ ಸಕಲವೂ ವುಂಟಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವನು ವೊಬ್ಬನು ಸೂರ್ಯನಿಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಬ್ಯಾಡವೆಂಧೇಳುವನು. ಒಬ್ಬನು ಅದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಯಿದಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ವೊಬ್ಬನು ಭೂಮಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತರ್ಕಿಸುವರು. ಹಾಗೆ ವೊಂದೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಅದರ ಅಳತೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಸ್ಥಲ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಚಿತ್ತವಿರುವದರಿಂದ ಯೆಷ್ಟು ತರ್ಕಕ್ಕೂ ವಿರೋಧ ವಿಪರೀತಕ್ಕೂ ಯಡವಿರುವದು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅವಿಧೇಯರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯೀ ವಿಪರೀತ ವಿರೋಧಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯುವ ಬಗೆಯೆಲ್ಲಿ? ಇಂಥಾ ವಿಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ವುತ್ಪತ್ತಿ ಶುದ್ಧವಾಗಲಾರದೆಂಬ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೋ, ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಲೋಕದ ಪರಿಪಾಲನೆ ವಿಚಾರಣೆಯು ಯೆರಡು ದೇವರುಗಳಿಂದಲಾಗುವದೆಂಬುವದು ಪೂರ್ಣ ಅಬದ್ಧ ಮಾತಾಗಿರುವದಲ್ಲವೇ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅರಸುಗಳಿದ್ದರೆ ತೀರದ ವಿರೋಧಗಳೂ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳೂ ಕೇಡುಗಳೂ ನಡೆಯುವದಲ್ಲವೋ? ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಯೆಜಮಾನರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಮೊದಲಾದ ಯೆಲ್ಲಾ ಕಲಕ ಹುಟ್ಟುವದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಖವು ಯಿರಲಾರದು.

ఒందు శరీరదల్లి ఎరడుఆత్మగళిద్దరె ఒందు యీ పార్శ్వక్కె సెళెయలూ బేరొందు ఆ పార్శ్వక్కె సెళెయలూ ఆ శరీరక్కె సహిసకూడద నోవూ కేడూ కష్టవూ బరువదల్లవే? హాగె ఈ దేవరుగళిబ్బరు లోక విచారణె పరిపాలనెయన్ను మాడి నడిసువరే యాదరె ఒబ్బను హగలు మత్తొబ్బను రాత్రి ఆతను మళే యీతను బిసలూ ఒబ్బను మనుష్యరిగె జీవవూ మత్తొబ్బను సంహారవూ ఒందేసమయదల్లి కట్టళెయిడ యిబ్బరల్లి హుట్టువ విరోధ హగెయూ హోరాటవూ లోకదల్లి ఉంటాగువ గుజారు మొదలాద కేడుగళు యిష్టు అష్టెందు హేళలాగువదో? శీఘ్రదల్లి లోకవెల్లా అవరింద కెట్టు నిర్మూలియాగువదెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఇబ్బరు స్త్రీయ్యరు కూసిన మేలె యిట్ట ప్రీతియ నిమిత్తవాగి అదన్ను అవళవళు తన్నదన్న వశమాడికొళ్ళ బేకెందిరువదరింద అదు తంనదెందు ఒబ్బొబ్బళు ఒందొందు కైయ్యన్ను హిడిదు హిణగాడి ఆకడెగూ యీకడెగూ కపి ముష్టియాగి ఎళెయువాగ అదర మృదు శరీరవు యిష్టు బలాత్కారక్కె తాళలారదె ఎరడాగి హరిదు హోదద్దాయితు. ఈ ప్రకారవే యివళూ అవళూ ఆ కూసిన మేలె యిట్ట మితవు తప్పిద స్నేహదింద అదక్కె ప్రాణఘాతవాయితు. హాగిరువల్లి అళవడిసకూడద క్రాణెయూ కర్తృత్వవూ ఉళ్ళ దేవరుగళిబ్బరొళగె హుట్టువ విరోధదింద లోకక్కె బరతక్క వేదనెగళిగూ కేడుగళిగూ లెక్కవుంటో? ఆద్దరింద లోక సృష్టియూ పరిపాలనెయూ యిబ్బరింద ఆగకూడదెంబువదే నిశ్చయవు. హాగె యిబ్బరిందలే ఆగకూడద్దాగిద్దరె యిన్ను అనేకరింద అధిక కూడద్దాగిరువదెంబువదక్కె సందేహవిల్లా.

ಈ ನ್ಯಾಯಗಳು ವ್ಯರ್ಥಬುದ್ಧಿಯಾಗಿರದೆ ಯೀ ದೇಶದ ವೇದ ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ತೋರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ದೇವರುಗಳೊಳಗೂ ರಾಕ್ಷಸರೊಳಗೂ ಮೆಟ್ಟು ವಿರೋಧಗಳೂ ಕಳ್ಳತ್ವಗಳೂ ಹೋರಾಟಗಳೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅವುಗಳು ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅನೇಕ ದೇವರುಗಳೊಳಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದಲ್ಲವೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಯಾವ್ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅತಿಶಯವಾದವರು ಯಾರೋ ಅವರು ದೈವವು ಒಬ್ಬನೇ ಉಂಟೆಂದು ಬೋಧಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಯಿದನ್ನು ನಾನಾವಿಧ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ವೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪುರುಷರಿಬ್ಬರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಕೂಡದು. ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಇಬ್ಬರು ಎಜಮಾನರನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಸೇವಿಸಲಾಗದು. ಸೇವಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರಿಯಪಟ್ಟು ವೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆಗದವನಾಗಿ ಹೋಗುವನು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಂದದವನಾಗಿ ಯಿರುವನು. ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೆರಡು ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೇರಿ ಹೊಡೆಯಲಾಗದು ವೊಂದೇ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಯೆರಡು ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ತೊಡ ಕೂಡದು. ಇದುವಿನಹಾ ಲೋಕವು ಯೆರಡು ದೇವರುಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವದು ಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ದೇವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೋ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕಲ ಕರ್ತೃತ್ವವೂ ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯೂ ಸರ್ವ ಮಹಿಮೆಯೂ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ ದೇವ ಲಕ್ಷಣವು ಆತನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವಂಥಾದ್ದೇ ನಿಜ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಕಲವು ಆತನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇವರುಗಳಿರುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ದೇವನಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಹಲ ದೇವರುಗಳು ಸರ್ವಥಾ ಯಿರಕೂಡದು ಪಾಲುಳ್ಳ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು

ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ದೇವರುಗಳೂ ಅಲ್ಲ ದೇವಾರಾಧನೆಗೆ ತಕ್ಕವರೂ ಅಲ್ಲ.

ಈ ನ್ಯಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಿಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಯೀ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರುಗಳುಂಟೆಂದು ಹೇಳುವದು ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಹೊಂದದ ಅಬದ್ಧವಾಗಿರುವದು ಆ ನಾನಾವಿಧ ದೇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕಥೆಗಳ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಪಾಪದ ಚರಿತ್ರೆಗಳೂ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ ಅಬದ್ಧಗಳೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅದೇನಂರೆ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನಗಳೂ ಮೃಗಾವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿದ ಸಮಾಚಾರಗಳೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ನಡತೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರು ಪಕ್ಷಿ ಮೃಗ ಸರ್ಪ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯರ್ಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲಾ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಪಡುವದೋ? ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವಾದರೂ ಸರಿಬೀಳದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನಾ ದೇವರುಗಳುಂಟೆಂಬುವದರಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ವಿಪರೀತಗಳೂ ಅಬದ್ಧಗಳೂ ಕೂಡಿ ಸೇರುವದರಿಂದ ವೊಬ್ಬನೇ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ಧಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬಲವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿರುವದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ದೇವನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ವುಂಟೆಂಬುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಸರಿ.

౨నే అధ్యాయవు.

నిజవాద దైవత్వక్కె తక్క లక్షణగళ వ్యాఖ్యానవు.

దేవరు యిరువదూ సర్వ లోకవన్ను సృష్టిసి నడిసువదూ యేకవాగిరువదూ యెంబ యీ మూరు సత్యగళు ముంచిన అధ్యాయదల్లి నిశ్చయిసి నోడిద్దాయితు. ఈగ దైవత్వక్కె తక్క ప్రధాన లక్షణగళేనెందు నిశ్చయపడిసి అవుగళింద నిజవాద భగవంతను యింథవనెందు తిళిదుకొళ్ళువదాగలి.

ఈ కార్యవు మహా మర్మవూ ఘనతెయూ వుళ్ళద్దాగి యిద్దరూ సత్యజ్ఞానిగళు తిళిసిద న్యాయగళింద యెల్లరిగూ తిళువాగియూ సులభవాగియూ ఆగువదు. అదు హ్యాగెందరె సావిరవిధవాద హణ్ణుగళల్లి వొందొందు యింథింథాద్దెందు నిశ్చయిస బేకాదరె అదర రూపవూ రుచియూ వాసనెయూ వర్ణవూ మొదలాద లక్షణగళింద ప్రసిద్ధవాగి తిళియబరువదు. ఒందు వృక్షవు యెంథాద్దెందు తిళియబేకాదరె బేరూ పట్టెయూ వర్ణవూ వున్నతవూ యెలెయూ పుష్పవూ కాయియూ పరిమళ మొదలాద గురుతుగళింద తోరువదు. మృగగళల్లియూ యావదొందు యింథా మృగవెందు తిళియువహాగె అదర చర్మ బంణ రూప గుణ ధ్వని మొదలాద గురుతుగళన్ను దృష్టిసి నోడువరు. అవుగళింద అదు యింథా మృగవెందు నిశ్చయవాగువదు. అదే ప్రకార

ಮತ್ಸ್ಯಗಳೂ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಹುಳಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳು ಮೋಡ ಕಲ್ಲುಗಳೂ ಪೈರುಗಳೂ ಮತ್ತುಂಟಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳು ಯಿಂಥಿಂಥಾವೆಂದು ಅವುಗಳ ಬೇರೆಬೇರೆ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ನಿದಾನಿಸಪಡುವದಲ್ಲವೋ? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಿಂಥಿಂಥಾವೆಂದು ದೃಢವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ನಿದಾನಿಸಿ ಅಂಥಾ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ವಸ್ತುವು ನಿಜವಾದ ದೇವನೆಂದೂ ಆ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳು ದೈವವಲ್ಲವೆಂದೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ನಿಜವಾದ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವುಗಳು ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ನಾನಾವಿಧ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ವುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಸತ್ಯ ಕ್ರೀಸ್ತು ವೇದಸ್ತರಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವುಗಳು ಹೊಂದಿರುವದೆಂದು ಬರುವ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವು.

ದೇವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾದ ದೇವರನ್ನೂ ದೇವರಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಗುರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಆರುಂಟು ಯಿವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಯಿಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದು ಸಾಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳೇನಂದರೆ ನಿಜವಾದ ದೇವರು ೧ನೇದು-ಏಕವಾಗಿರಲೂ ೨ನೇದು-ಅನಾದಿಯಾಗಿರಲೂ ೩ನೇದು-ನೇದು-ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಅರೂಪಿಯಾಗಿರಲೂ ೪ನೇದು-ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರಲೂ ೫ನೇದು-ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರಲೂ ೬ನೇದು-ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿರಲೂ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಒಂದಾಗಿ ನಿಜವಾದ ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರುವದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿಯಿರಕೂಡದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯೇಕವಾಗಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹೊಂದುವದೋ ಅದೇ ನಿಜವಾದ ದೈವವೆಂಬುವದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹೊಂದದೆ ಯಿರುವದೋ ಅದನ್ನು ದೈ

ವವೆಂದು ಸರ್ವಥಾ ಹೇಳಕೂಡದು. ಯಿದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಹಾಗೆ ಯೀಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವೆವು.

೧ನೇದು ತಾವಾಗಿರುವ ಸ್ವಭಾವಿಕೆಯು ನಿಜವಾದ ದೈವತ್ವದ ಮೊದಲನೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ. ದೈವತ್ವವಾದದ್ದು ಅನ್ಯಕಾರಣದಿಂದಲುಂಟಾಗದೆಯೂ ಯಾವನಿಂದಲಾದರೂ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪಡದೆಯೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲಾ. ಜೀವವೂ,ಯಿರುವಿಕೆಯೂ, ಸ್ಥಿರತ್ವವೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸ್ವಂತಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಯಂಭೂವೆಂಬ ಹೆಸರು ಅವರಿಗೆತಕ್ಕ ನಾಮಧೇಯವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಆದಿಯಂಬವುತ್ಪತ್ತಿ ಯಿರಕೂಡದು. ಯೇನಂದರೆ ಆರಂಭವೂ ಅಂತ್ಯವೂ ವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವು ನಿತ್ಯವಾಗಿರಲಾರದು ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ವಸ್ತುವಿನ ಜನನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದು ಯಿಲ್ಲದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿಯೂ ಜನ್ಮವೂ ಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾದ ದೈವವಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ ವಿನಾ ಅದು ದೈವವೆಂದು ಪರಿಭೇದವಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ಯೆಣಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆದಿಯೂ ಜನ್ಮವೂ ವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಾಗಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಿಕ ಮೊದಲಾದ ಅನ್ಯಕಾರಣವಾಗಲಿ ಯಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನೂ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾರಣವಾದದ್ದು ತನ್ನಿಂದಹುಟ್ಟಿದವಸ್ತುವಿಗೆ ಮುಂದುಂನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವೂ ಘನವೂ ಆಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಜನನವುಳ್ಳವಸ್ತುವಿಗೆ ಮೇಲಾದವಸ್ತುವಿರಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ದೈವವೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಲಾಧೀತು ಮತ್ತು ದೈವವಾದದ್ದು ಸಕಲಲೋಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಜನ್ಮವುಳ್ಳವಸ್ತುವೋವೆಂದರೆ ಆದಿಕಾರಣಸ್ವರೂಪವಾಗಿರದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆದದ್ದರಿಂದ ಆರಂಭವೂ ಜನನವೂ ವುಳ್ಳವಸ್ತುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೈವವಾಗಿರವು. ನಿಜವಾದ ದೇವರು ಯೆಲ್ಲಾಗಕ್ಕೂ ಆದಿಯೂ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿಯಿದ್ದು ತಾವೇ ಆದಿಕಾರಣವಿಲ್ಲದವ

ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವೇ ಆರಂಭವೂ ಜನನವೂ ಕೊರತೆಯೂ ಅವಸರವೂ ಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಂದಲೊಂದಂನಾದರೂ ಗ್ರಹಿಸದೆಯೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಭಾವದಅಗತ್ಯತ್ರಾಣೆಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೨ನೇದು- ಅನಾದಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ವಭಾವವು- ಭಗವಂತನ ಎರಡನೇ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಅನಾದಿಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ ಆದಿ ಅಥವಾ ಆರಂಭವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವೆಂದಾಗುವದು- ಪರಕಾರಣದಿಂದಲುಂಟಾಗಿ ಜನನವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಂದುಆರಂಭವುಂಟು ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಎಷ್ಟು ವರುಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಯುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲೂ ನಿದಾನಿಸಲೂ ಕೂಡುವದು. ಭಗವಂತನೋವೆಂದರೆ ಜನನವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆರಂಭವಿಲ್ಲಾ ಅವರು ನಿಲೆಸಿಂತ ವರುಷಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಕಳದು ಶೋಧಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಆದಿಯೂ ಆರಂಭವೂ ಸಿಕ್ಕದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆರಂಭವ ಹೊಂದಿದ ಜನನವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅಂತ್ಯವೂ ಮುಗುವೂ ಬರಬಹುದೇ ಹೊರತು ಜನನವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಯಂಭು ಸ್ವಭಾವವಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಂತ್ಯವೂ ಮುಗುವೂ ಯಿಲ್ಲ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂಯಿದ್ದರೂ ಯಿನ್ನುಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಯಿರುವರು ಅವರಿಗೆ ಆದಿಯೂ ಯಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವೂ ಯಿಲ್ಲ ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದವರಾದದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಲದವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಯಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂತಕಾಲವು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವು ವರ್ತಮಾನಕಾಲವು ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇವಿಧವಾಗಿರುವದು. ಅಥವಾ ಭೂತಕಾಲವು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವು ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಪಡದನಿತ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲವು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ವುಂಟೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ನಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಆಗಲೂ ಈಗಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಂಬುವ

కాలద గురుతు వాచకగళు నమ్మబుద్ధిగె తక్కష్టు సల్లువదే హొర్తు దైవస్వభావద నిత్యతనక్కె సల్లదు. ఈరీతియల్లో తానాగి అనాదియాగియూ నిత్యవాగియూ యిరువ స్వభావవు దేవ లక్షణగళల్లి ప్రధానవాగిరువదక్కోస్కర సర్వేశ్వరను తమ నామధేయవన్ను మనుష్య పుత్రరిగె తిళిస చిత్తవాదాగ యిరువవరు నావేమెంబువదన్ను తమ్మ పరిశుద్ధ నామవాగి అప్పణె కొట్టిరెందు సత్యవేదదల్లి బరదదె. హీగె నిజవాద జగవంతను అనాదియాగిద్దు నిత్యనాగి యిరువద్దరింద ఆది ఆరంభవుళ్ళ వస్తువుగళెల్లా దైవవల్లవెందు హేళబేకాగిరువదు యేనందరె ఆదియుళ్ళ వస్తువిగె యిరువికెయూ జీవవూ నిలెయూ స్వంతవాగిరదు. దైవవు అదన్ను సృష్టిసికాపాడిదరెయుంటు యిల్లదిద్దరె కొరతెయూ నాశనవూ అదర స్వభావవాగిదె. ఆదదరింద జననవూ ఆరంభవూ ఆద వస్తువు యెష్టోకాలవిద్దాగ్యూ యిన్నుమేలె దైవక్కెహెయింద యావాగ్యూ నిలెయాగి యిరువదక్కె నేమిసల్పట్టిద్దరెయూ అదు అనాదితనవిల్లదకారణ దైవత్వవల్లవెంబువదే నిశ్చయవు.

3నేదు, నిజవాద దైవవు శరీరవిల్లదె యిరువదెంబువదు యథార్థ సత్యవాగిదె. యేనందరె జగవంతను మితియిల్లద సకల మేలుస్వరూపియాగిరువదరింద ఆతనల్లి హొందల్పకడిమెయూ హీనవూ క్షీణవూ సిక్కదు. శరీరవేనెందరె సకల కడిమెగూ హీనక్కూ క్షీణక్కూ హేతువయాద వస్తువాగిదె. శరీరక్కె జననవూ మరణవూ మట్టు ప్రమాణవూ కష్టనష్టవూ భాగవిభాగ వుంటు. సర్వేశ్వరను యీ కడిమెగళిల్లదె నిత్యరున్నాగియూ మితియిల్లదవరాగియూ కష్టనష్టక్కెట్టదవరాగియూ విభాగిసకూడద అఖండస్వరూపియాగిద్దారె. శరీర

నాపద్దుపంచభూతగళు శేరిద వస్తువాగిదె. దేవరోఁవందరెపం చభూతగళన్ను వుంటుమాడిదవరల్లదె అవుగళ స్వభావవాగిరువ వరల్లవు. ఆద్దరింద సర్వేశ్వరను అశరీరియాగియూ అరూపియాగియూ సరిసమానవిల్లద ఘనవూ మహిమెయూ వుళ్ళ జ్ఞానస్వరూపియాగిద్దారె. హీగె ఆతను అరూపియాగిరువనిమిత్త ఆతనెల్లెల్లియూ వ్యాపిసిద్దరూ నంమ కంణుగళిగెట్టదవరాగిద్దారె. ఏనందరె శరీరదకణ్ణినింద శరీర స్వభావవాదరూపవుళ్ళ వస్తువుగళన్ను కాణబరుదేహొర్తు ఇతరబగెయల్లా. యీవిధవాగి నిజవాద దేవరు జ్ఞానస్వరూపియాగిరువద్దరింద శరీర స్వభావవాద వస్తువుగళెల్లా దైవవల్లవెంబువదే సిద్ధాంత.

౨నేదు- నిజవాద దేవరు మితియిల్లద సకలమేలు స్వరూపియాగిద్దారె. అదక్కర్థ-వేనందరె ఆతనల్లి సకలమేలూ సకల సద్గుణగళూ సకల సులక్షణగళూ యిరువవల్లదె అవర మేలు సద్గుణ సులక్షణాదిగళిగె మట్టుప్రమాణవిల్లవు ఆతనమేలు స్వభావవాదద్దు అనంతవాగిరువదు. దైవవల్లద మత్త్యావవస్తువుగళిగె జననవుంటాదనిమిత్తదకారణదిందమట్టు ప్రమాణవుంటాగువదు. ఒందు మనిగె యిష్టు అగలవూ వుద్దవూ వూచవూ యాకె వుంటాగిరువదెందరె కట్టిసిద యజమానన కట్టళెయహాగె గారెకారరు అష్టుధిట్టవిట్టు కట్టిదద్దరింద అష్టక్కె యిరువదెంబువదల్లవో? ఒందుభంగారద ఆభరణక్కె యాకె యిష్టువరహగ ముట్టితెందు విచారిసిదరె అక్కసాలిగరదన్ను అష్టు ప్రవీణతెయొడనె దొడ్డదాగమాడి ఆష్టు భంగారవహాకిదక్కె మూఖాంత్రవెందు తోరల్పడువదు. సూర్యనిగిష్టు ప్రకాశవూ ఉష్ణవూ యాకె యుంటాగిరువదెందు కేళిదరె అదన్నుంటుమాడిద కర్తరు యిష్టక్కె చిత్తవాగి అదన్ను హీగెయే వుంటుమాడిదరెం

బుపశీ తక్క ప్రత్యక్షరవాగువదల్లవో? ఆప్రకారవే యావ్యావవస్తువిగె అదరదర జననదిందలూ నిమిత్త కారణదిందలూ మట్టు ప్రమాణవుంటాగిరువదు. సర్వేశ్వరనిగె జననవూ ప్రకారణవూ యిల్లదిరువదరింద అవరిగెమట్టు ప్రమాణవు పరిచ్ఛేదవాగిల్లవు. ఆతను వొబ్బరింద బందవరల్లవల్లవే. ఆద్దరిందఅవరిగె మట్టు ప్రమాణవు కట్టిదవ నొబ్బనూయిల్లా. ఆదకారణ ఆతను కొరెయిల్లద మేలునముద్రవాగిద్దారె. అవరిగె సకల సుగుణవూ మట్టిల్లదమేలు స్వరూపవూ యిరువదేకొర్తు దుర్గుణగళు కెట్టస్వభావవూ అవరల్లి లేశవాదరూ యిరలారదు. యేనందరె కెట్టస్వభావవు దుర్గుణవు వొళ్ళేస్వభావక్కూ సుగుణగళిగూ మట్టు హీనవూ నాశనవూ ఆగిరువదు. అజ్ఞానవు జ్ఞానవన్నూ పాపవు పుణ్యవన్నూ, బలహీనవు సత్వవన్నూ మట్టుకట్టువవు, అల్లవె శుద్ధవాగికెడిసువవుఅల్లవో? ఆద్దరింద దైవత్వదల్లి యావదొందు దుర్గుణవూ కెట్టస్వభావవూ వుంటాదరె అదరసుగుణవు మట్టాగి దైవస్వభావవు తెగెయల్పట్టితెంబువ హాగాయితు నరి. హాగెయే దైవత్వదల్లి కేడూ బెరకె యేష్టాదరూ యిరలారదు. ఆద్దరింద భగవంతనల్లి పాపద దుర్గుణ వుంటెంబువదు నిజవాద జ్ఞానక్కెకొందద దేవదూషణెయాగువదు. హాంగిరలిక్కాగి యావయావవస్తువినల్లి దుర్గుణవూ కెట్టస్వభావవూ యిరువదో అదు దైవవల్లవెందు దృఢవాగి నిశ్చయిసబహుదు. దేవరల్లి మితియిల్లద సకలమేలు సద్గుణగళుంటాగిరువదరింద ఆతను మితియిల్లద సర్వజ్ఞత్వవూ సర్వపుణ్యవూ సర్వసత్వవూ సర్వత్రాణియూ సర్వస్వతంత్రవూ సర్వకర్తృత్వవూ సర్వదయవూ సర్వనీతియూ మత్తుంటాద సకలమేలిన సులక్షణగళుళ్ళవరాగిద్దారె. అవరిగె సర్వజ్ఞప్తియిరువల్లి భూతభవిష్యద్వర్తమా

న కాలగళన్ను ప్రొంచేద్వష్టియాగి దృష్టిసి నడద కార్యగళన్నూ నడియువ కార్యగళన్నూ బరువ కార్యగళన్నూ యావాగలు కండు సకలవన్ను తిళుకొండిద్దారె। యావనాదరూ యెంథావేకాంతదల్లాదరూ యెంథా సూక్ష్మవుళ్ళవనాగలి యేష్టురహస్యవాగి కేడు మాడిదరూ అథవా తన్న మనస్సినల్లిమాత్ర అదన్ను యేష్టు అంతరంగవాగి నెనసిదరూ సర్వేశ్వరను ఆదెల్లాన్ను ప్రత్యక్షవాగి నోడికొండిద్దారె. ఆతన సర్వవ్యాప్తియాద నోటక్కె తప్పిసికొళ్ళువదక్కె యెంథా సూక్ష్మ కారనిందలాదరూ కూడదు. అంథా పరమకర్తరిగె తెయపడచియిరువవర్యారు? హాగె నిజవాద దేవవు సర్వజ్ఞత్వవాదద్దరింద యావ్యావ వస్తువినల్లి లవలేశ బుద్ధిహీనవూ అజ్ఞానవూ యిరువదుంటో? అదు దేవప్లవెంబువదే నిజవు.

౨నేదు- దేవరు సకల పుణ్యసద్గుణగళుళ్ళవరాద్దరింద సుకృతమేలినమేలె మట్టిల్లదన్నేహవన్నిట్టు పాపద కేడిన మేలె హీళకూడద అసంఖ్యవాగిద్ధారెంబువదు నిశ్చయవు. దేవకు జేడవెంబువ యీయెరడక్కూ రాత్రిగూ హగలిగూ ప్రాణక్కూ సావిగూ శీయ్యిగూ ఖ్వెయ్యిగూ యేష్టుదూర వ్యత్యాస విరోధవాదరూ పుణ్యస్వరూపనాద దేవత్వద చిత్తక్కూ మెణిసల్పడద కేడాద పాపక్కూ అధికదూరవ్యత్యాసవూ ప్రతికూలత్వవూవుంటెంథేళతక్కద్దు హాగిరువల్లి యావదొందు వస్తువినల్లి యెంథా అల్పపాపవాదరూ స్వల్పఅధర్మవాదరూ వుంటాదరె అదు దేవవెందు ఎష్టుమాత్రవూ హేళలాగదు.

౩నేదు- నిజవాద దేవరు సత్యస్వరూపియాగిరువద్ధరింద ఆతనల్లి అసత్యవూ కపటవూ పరిపూర్ణవాగి దొరకదు. ఆతను జ్ఞానవుతప్పి తిళియదె అబద్ధవ కల్పిసలారరు। తిళిదు సుళ్ళు

ನಡಿಯಕೂಡದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಬದ್ಧ ಕಪಟ ಮೊದಲಾದ ಅಸತ್ಯವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವು ಯಾವದೋ ಅದು ದೈವವಲ್ಲವೆಂದು ಎಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

೪ನೇದು- ದೇವರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿರುವದರಿಂದ ಆತನು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲೂ ಆ ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲೂ ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವರು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶನಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಶನಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸರಿಬೀಳುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾನ್ನುಮಾಡ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಎದುರಿಸವೆಷ್ಟು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಶೇರಿದಾಗ್ಯೂ ಎಂಥೆಂಥಾವರು ಕೂಡಿದರೂ ಲವಲೇಶವೂ ಅವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಆಟಂಕಿಸಲಾರರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೈವಸ್ವಭಾವಕ್ಕೊಂದು ಅಲ್ಪಬಲಹೀನವೂ ಕಳೆಯೂ ನಿಶ್ಶಕ್ತಿಯೂಯಿಲ್ಲದೆ ಮಿಕಿಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲಶಕ್ತಿ ಯಿರುವದರಿಂದ ಮೇಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಿದು ದೈವತ್ವದಿಂದಕೂಡುವದು. ಅದು ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಎಣಿಸಲೂ ಆಗದು. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುವು ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ದೈವವಾಗಿರದು.

೫ನೇದು- ಸಕಲವೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ವಯಂಭೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ತಮಗಿಷ್ಟವಾದಹಾಗೆ ಯಾವ ಮೇಲು ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೂ ತಿರಿಗಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲೂ ಸ್ವಾಧೀನವಾತನಿಗಿರುವದೇಹೊರತು ಎದುರಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾವನಿಗೂ ನ್ಯಾಯವೇಯಿಲ್ಲವು. ಅರಸುಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಧೊರೆತನವನ್ನೂ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನೂ ಸುಖಕ್ಷೇಮಿಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ್ರವ್ಯಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವವರು ಅವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲವು.

೬ನೇದು! ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸರ್ವಕರ್ತೃತ್ವವು ಯಿರುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಮಗಿಷ್ಟವಾದಹಾಗೆ ನಡಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ

సకలవూ అవరకట్టళెగళిగె అడగువదు। ఆతను యావవస్తువాదరూ హోగహేళిదరె అదు శ్రీవచిత్తదహాగె హోగువదు. బరహేళిదరె బరువదాగిరువదు. లోకదల్లి యావ్యావదు నడదాగ్యూ ఆతన కట్టళెయిందలాగలి అప్పణెయిందలాగలి నడెయువదే హొర్తు మత్తెరవల్ల. ఆతనఅప్పణెయచిత్తవిల్లదె వందుతృణనాగలి వందు మెలెయాగలి వందు కేశవాగలి యిరలూ అల్లాడలూ నాశనవాగలూ కూడదు. యావ్యావ స్థళదల్లియూ కాలదల్లియూ ఆదరూ యావ్యావస్తువుగళ కొండాదరూ యావ కార్యవాదరూ మాడలూ మేపడిసలూ తగ్గిసలూ నాశన మాడబేకాగిద్దరూ తమ్మ చిత్తదహాగెయే యెల్లాన్ను యీడేరిసువరు। కుంబారను తన్న క్కైయ్యల్లిరువ మణ్ణినింద మడికె తాండ మొగెయన్ను దొడ్డదాగియూ చిక్కదాగియూ తన్న మనస్సిగె సరిబందహాగె మాడువప్రకారవే సర్వేశ్వరను తమ్మింద సృష్టిసల్పట్టు తమ్మ క్కైయ్యల్లిరువ సకల వస్తుగళన్ను తమగె యిష్టవాదహాగె నడిసి కెలవుగళన్ను ఘనవాగియూ కెలవన్ను కడిమెయాగియూ మాడబహుదెంబువదక్కె సందేహవిల్లా. ఆదరూ ఆతను సర్వదయ నీతిజ్ఞానవుళ్ళవరాద్దరింద ఆతను యావ్యావవస్తువుగళన్ను అత్యంతదయవుళ్ళ థిట్టక్రమదొడనె సృష్టిసి నడిసి కెడిసి పరిపాలనెమాడువదే హొర్తు బేరెబగెయల్లవు.

౭నేదు- ఆతనల్లి సర్వక్కృపెయిరుత్తిరలాగి నకలరిగూ మేలు మాడి మితియిల్లద భాగ్యవన్ను కొడబేకెందపేక్షిసువదల్లదె పాపిగళన్ను మొదలాగి అతిశయవాద కృపెయొడనె తాళికొండు అవరన్ను రక్షిసి యీడేరిసలూ బేకెందు కాదిద్దారె.

౮నేదు- ఆతనిగె మితియిల్లద సకల నీతియు యిరలిక్కాగి కేడినల్లి మూఖనాద అక్రమస్తరన్ను సిక్షిసతక్క

ಅಗ್ನಿಗಳಿಂದ ದಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತನಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇರದು. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಆನಂದಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸಕಲಮೇಲುಗಳಿಗೂ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೂ ಬತ್ತಿಹೋಗದ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರದ ವಸ್ತುವು ದೈವವೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ.

೫ನೇದು- ನಿಜವಾದ ದೈವತ್ವದ ಐದನೇಲಕ್ಷಣವೇನಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದ ಅಜ್ಞಾನರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದೈವವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದನ್ನು ಕುರಿತು. ತಮ್ಮನ್ನೂ ಬೇರೇವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ದೈವವೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶುದ್ಧವೂ ಅಶುದ್ಧವೂ ಯೋಗ್ಯವೂ ಅಯೋಗ್ಯವೂ ಒಂದಾದರೂ ನೋಡದೆಯೂ ಪಾಪಕ್ಕೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೂ ಉಳ್ಳ ಬಹುದೂರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಎಣಿಸದೆಯೂ ಯಾವಯಾವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಪೂಜೆ ಬಲಿ ನೈವೇದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಕಲವೂ ದೈವವೆಂದೆಣಿಸಿ ಸಕಲವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೊಂದದ ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಮಿತವಿಲ್ಲದ ಕೇಡಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗದಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬುವ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಆವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀರರೂಪವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲಾ. ಯೇನಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಶರೀರವೇಯಿಲ್ಲಾ. ದೈವತ್ವಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಭೇದವುಂಟು. ಅದುಶಿವಾಯಿ ಶರೀರಸ್ವಭಾವವಾದ ಖಂಡಿತವುಳ್ಳವಸ್ತುವು ಅನೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಾದ ಬೇರೇ ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲೂ ವಾಸಿಸಲು ಕೂಡದೆಂದು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತೋರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಜಂತುಗಳೂ ನಿರ್ಜೀವವಸ್ತುಗಳೂ ಯಿರುವವಲ್ಲವೋ? ಆದ್ದರಿಂದ ದೈವವಾದದ್ದು

ಜೀವಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಯೆಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಕಲವಸ್ತುವುಗಳೊಡನೆಯೂ ಜೀವಾತ್ಮವಾಗಿ ಐಕ್ಯದಿಂದಿರುವದೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು. ಯೇನಂದರೆ ಹಾಗೆಯೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಾತ್ಮವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದರೆ ನಿರ್ಜೀವವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳಿಗೆ ಜೀವವುಂಟೆಂದುಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾವಂಥಾದ್ದು ಅದು ಶುದ್ಧವಬದ್ಧವಾದದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕದಜೀವಾತ್ಮವಾಗಿ ಯೆಲ್ಲಾವಸ್ತುವುಗಳೊಳಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉಷ್ಣವು ಶೈತ್ಯವು ಕಷ್ಟವು ಮೊದಲಾದ ಗುಣದವಿಧವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯಿರಲಾರರು. ಯೇನಂದರೆ ಲೋಕದ ವಸ್ತುವುಗಳ ಗುಣಾದಿಗಳು ಅನೇಕವರ್ತಿ ಮಾರ್ಪಡುವದಲ್ಲವೋ? ಆದದ್ದರಿಂದ ಮಾರ್ಪಡುವ ಗುಣವಲ್ಲದಸ್ವಾಮಿಯು ಆಆವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಇದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಪವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಗುಣವಿಧವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದು ಆತನಿಗೆ ಸ್ತೋಹೀನವಾಗಿರುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೈವವು ಆಆವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದೇಯಾದರೆ ದೈವ ಮಹಿಮೆ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಆಆವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಆವಾವವಸ್ತುವುಗಳು ದೈವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವುಗಳೆಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಕೂಡದಲ್ಲವೋ?

ಇದುವಿನಹಾ ಪ್ರಪಂಚದವಸ್ತುವಿಗೆ ಅಗಲವೂ ಉದ್ದವೂ ಮಟ್ಟುಥಿಟ್ಟವೂ ಕಡಮೆ ಹೀನವೂ ದೈವಸ್ವಭಾವದ ಸಂಗಡ ಹೊಂದದೆಂಬುವದು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆಯು ಆಆವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವತರಿಸಿಯಿರುವದಿಲ್ಲವು. ಯಿದುಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದಕ್ಕಿಂತಾ ಆತನಿಗೆಯಿನ್ನು ಅಧಿಕ ಅಯೋಗ್ಯತ್ವವೂ ಹೊಂದದತನವೂ ಆಗಿರುವದೇಹೊರತು ನಿಜವಾದಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಜೀವವಿಲ್ಲದವಸ್ತುವುಗಳ ಅಂತಸ್ತಿಗೂ ಸರಿಬೀಳದು. ಲೋಕಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಅವಸರವಾಗಿಯೂ ಯಿರದು. ಆತನು ಸರ್ವತ್ರಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇನಂದರೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುವುಗ

ತನ್ನನ್ನೋಡಿ ತಿಳುಕೊಂಡಿರುವ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಸಕಲವನ್ನು ಆಳಿ ಕಾಪಾಡಿ ನಡಿಸುವಂಥಾ ತನ್ನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ದೈವೀಕದ ಸ್ವಯಂಭೂತತ್ವದಿಂದಲೂ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ ಸಕಲವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯಿದ್ದು ಮನೋವಾಕ್ಕಿಗೆಟ್ಟದವನಾಗಿಯೂ ದೈವೀಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅರೂಪವಿಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ಧಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರು ತಿಳಿಯಬಂದೀತು ಪ್ರಕಾಶನಾದದ್ದು ಸ್ಫಟಿಕ ದರ್ಪಣ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ತುಂಬಿ ಯಾವಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ವಸ್ತುವುಗಳೊಂದಿಗೊಂದಾಗದೆಯೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸದೆಯೂ ತಾನೂ ಮಾರ್ಪಡದೆಯೂ ಯಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆಯೇ ದೈವನಾದದ್ದು ತನ್ನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವದ ಗುಣದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಾತನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆತನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಐಕ್ಯನಾಗದನಿಮಿತ್ತ ಆತನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವು ಆ ವಸ್ತುವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುದೂ ಯಿಲ್ಲಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಘನಪಡಿಸುವದೂ ಯಿಲ್ಲಾ ದೈವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೊಂದಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಯ ಅಯೋಗ್ಯಹೀನವನ್ನು ಬರಗೊಡಿಸುವದೂಯಿಲ್ಲಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದರಿಂದ ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲು ಮೃಗಮೊದಲಾದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುವುಗಳ ಹೀನವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಮಾರ್ಪಡದೆ ಯಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಆತನು ಐಕ್ಯನಾಗದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಲಾಗದು.

೬ನೇದು- ಭಗವಂತನು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣವು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೊಂದುವದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಸರಿಬೀಳದೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ಜೀವವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ. ಯಾ

ವ್ಯಾವವಸ್ತುವಿನ ಆದಿ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡಿಕಿದಾಗ್ಯೂ ದೈವವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಆದಿಮೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಂದು ನದಿಯ ಮೊದಲನ್ನು ಹುಡುಕುವವನು ಜಲವು ಓಡಿಬರುವ ದಾರಿಯ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಲು ಅದು ಹುಟ್ಟುವ ಬುಗ್ಗೆ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೆ ದೈವವೇ ಯೆಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಆದಿ ಕಾರಣವಾಗಿ ತೋರುವದು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಮತ್ಸ್ಯ ಮೃಗಗಳೂ ವೃಕ್ಷಗಳೂ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುವುಗಳು ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ನೆಲೆಯಾಗಿರದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಜೀವಿಸಿ ಸಾಯುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಯಿದ್ದೇವಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಆ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಸ್ತುವುಗಳು ನಿತ್ಯವಾಗಿರದೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಹೋಗುವದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೊಂದು ಆರಂಭವಿತ್ತೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಆರಂಭವು ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬೇರೊಂದರಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ದೀರ್ಘಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು ತಂದೆಯು ಅಜ್ಜನಿಂದಲೂ ಅಜ್ಜನು ಮುತ್ತಜ್ಜನಿಂದಲೂ ಮುತ್ತಜ್ಜನು ನಾಲ್ಕನೇ ಅಜ್ಜನಿಂದಲೂ ಐದನೇ ಅಜ್ಜನು ಬೇರೆ ಮುಂಚಿನವರು ತಲತಲಾಂತ್ರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಬಂದರೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುವದು ಆ ತಲಾಂತ್ರದ ವರಸೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿರದ ನಿಮಿತ್ತ ಯೆಲ್ಲಾ ದಾಟಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದ ತರುವಾಯ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆದಿತಾಯಿ ಆದಿತಂದೆಯಿಂದ ಯಿದ್ದದ್ದಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲವೋ ಆದರೆ ಅವರುಂಟಾದದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ತಾವಾಗಿ ವುಂಟಾಗದೆಯೂ ಬೇರೆಯಾವ ವಸ್ತುವುಗಳಿಂದಲುಂಟಾಗ ಕೂಡದೆಯೂ ದೈವತ್ವದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಯೇನಂದರೆ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೂ ಆಗದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಆದಿಮೂಲವಿಲ್ಲದೆ ತಾನಾಗಿ ವುಂಟಾಗಲೂ ಯಿಲ್ಲಾ ತಾನಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನಾದರೂ ಮತ್ತ್ಯಾವನ್ನಾ

ದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವನಿಂದ ಪರಿಚ್ಛೇದನಾಗಿ ಕೂಡುವದುಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಯಿಲ್ಲದ್ದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದು ಮತ್ತಾವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ದೈವತ್ವದಿಂದ ಮಾತ್ರವಾಯಿತೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಬುದ್ಧಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮೃಗಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳು ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು ಮೊದಲಾದ ಯೆಲ್ಲಾವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥಂಥಾ ಬಗೆ ವಸ್ತುವುಗಳು ವೊಂದೊಂದರಲ್ಲಿಂದ ವೊಂದೊಂದು ತೋರಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಬಂದವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋಗ ಹೋಗ ಆ ಆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುವುಗಳಿದ್ದು ತೋರಲ್ಪಡುವದು. ಅದೇ ಆರಂಭವು. ಆದರೆ ಆ ಮೊದಲನೇ ವಸ್ತುವುಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳೂ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಅನಿತ್ಯವಾದ ಸಕಲ ವಸ್ತುವುಗಳು ತಾವಾಗಿ ವುಂಟಾಗಲೂ ಬೇರೆಯಾವ ಅನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ಒಂದಿಲ್ಲದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ವುಂಟಾಗ ಕೂಡದ್ದಾಗಿ ಸಮಸ್ತವು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪರಾಕ್ರಮವಾದ ನಿತ್ಯ ಕರ್ತರಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ವೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲವೋ? ಹೀಗೆಯೇ ನಿಜವಾದ ದೇವನಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯೆಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗದ ವಸ್ತುವು ದೈವವಲ್ಲವೆಂಬುವದು ನಿಜವು. ಏನಂದರೆ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾದ ವಸ್ತುವು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಅತಿಮೇಲಾಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗದ ವಸ್ತುವೋವಂದರೆ ಕಡಿಮೆಯೂ ಊನತೆಯೂ ವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದು. ಆದದ್ದರಿಂದ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳು ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಗುರಿಸತಕ್ಕ ಗುರುತುಗಳಾಗಿವೆ.

౩నే అధ్యాయవు.

దేవలక్షణగళు యారిగె సల్లువవెంబ పరీక్షెయు.

నిజవాద దేవను నమ్మన్నుంటుమాడిదవరాగియూ రక్షిసి మహానందభాగ్యక్కె మేర్పడిస శక్తవరాగియూ యిరువవరాదద్దరింద ఆతనన్ను తిళిదు ఆరాధిసి సేవిసువదు సకలరిగూ రుణవాగిరువదల్లదె సకల భాగ్యక్కూ అస్తివారవాగియూ యిదె. ఆతన ప్రధాన లక్షణగళు హోద అధ్యాయదల్లి తిళియబందద్దరింద దైవవింథాద్దెందూ దైవత్వవిల్లద వస్తువుగళింథావెందూ తిళియలు లేసాయితు. ఆదకారణ యీ దేశద దేవరుగళిగె దేవలక్షణగళు యిరువవో యిల్లవోవెందు పరిశోధిసి అవరు నిజవాద దేవరుగళో అల్లవోవెందు తిళుకొళ్ళువదాగలి. ఆతరువాయ అవుగళు యావ పరమ వస్తువిగె సల్లువవెందు తోరిసువెవు.

ఈ శోధనె పరీక్షెయింద యొబ్బరిగాదరూ కష్ట మనోవ్యాకులవుంటాగన్యాయవిల్ల. ఏనందరె యిదు విరోధదింద మాడల్పడదె సకలరిగూ పరిపూర్ణ సుకృతమేలాగియూ ఆత్మరక్షణ్యక్కాగియూ ఉపకారవాగియూ మాడల్పడువదే హొరతు మత్తొందల్ల. యావనాదరొబ్బను తింబువ పదార్థవు విషవుళ్ళద్దాగిద్దల్లి అదన్ను అవనిగె తిళియపడిసువవను అ

వనిగుపకారవన్తనల్లవో? అవనవన్ను కేళి అదు నిజవో అల్ల వో వెందు పరిశోధిసి నిజవాగిద్దల్లి విషయ పదార్థవ విసర్జిసువనల్లవో? సుళ్ళుదేవరుగళారాధనెయు నిజవాద దైవత్వక్కె ద్రోహవాదద్దరింద అదు ఆత్మక్కె బహళ విషవూ సర్వసిద్ధిగళిగె కేడునెయూ ఆగువదెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. హాగిరలాగి దైవత్వవిల్లదవస్తువుగళన్ను సుళ్ళుదేవరుగళాగి కోరువదు వుపకారవేకొతున మత్తొందల్ల. అంథా కోరిసువికెయన్ను మేలరిత మనస్సినింద స్పష్టవాగి యోచిసి పరిశోధిసి సుళ్ళుదేవరుగళన్ను విసర్జిసి బిట్టు నిజవాద భగవంతనన్ను మాత్రవే నంబి ఆరాధిసి సేవిసబేకు.

ఈపరీక్షెయల్లి మేలె హేళిద ఆరు లక్షణగళింద బంద జ్ఞానవాదద్దు ఒరికల్లాగియూ బెళకాగియూ సహాయవాగీతు. అదు హ్యాగెందరె చిన్నాద బంణవూ తగ్గాద బంణవూ చిన్నాద బెళెయూ తగ్గాద బెలెయూ ధిట్టవాగి తిళియబేకాదరె వరె కల్లినల్లి శంగారవన్ను బెళ్ళియన్ను వరెయిట్టు నోడి తిళుకొళ్ళువరల్లవో? హాగెయే దైవ లక్షణగళన్ను దేవరుగళాగి మెచిసల్పట్ట అంథంథా వస్తువుగళన్ను స్వభావ గుణ చరిత్రెయన్ను నరినోడి పరిశోధిసిదరె అవుగళు దైవవో అల్లవో వెందు తిళియలాగువవు. బెళకిల్లది కత్తలెయల్లి నడదరె దిన్నెయో హళ్ళవో కల్లో మరవో మృగవో మనుష్యనో వెంత హొందూ నిశ్చయిసకూడదు బెళక ప్రకాశవిద్దరె అదరింద సులభవాగి నిశ్చయిసబహుదే ఆప్రకారవే దేవలక్షణగళు తిళియదవరు అంధకారదల్లి నడెయువవరహాగెయూ బిళువూ కణ్ణు తిళియద కురుడరహాగెయూ హొందూ తిళియద కురుడత్వదబళికెయింద తమగె నేమిసల్పట్ట యావ యావ వస్తువ

న్ను నమస్కరిసి ఆరాధిసువరు. శ్రైవలక్షణగళు తిళియువవరో వేంవరి శ్రైయ్యల్లి జ్ఞానదీపవన్ను హొత్తిదవరాగియిదు శ్రైవఫ్రూ అదు పిశాచియూ యిదు మనుష్యనూ అదు యింతింథా వస్తువెందు తిళిదు నిశ్చయిసి బుద్ధిమోడని నడెయువరు. బుద్ధివంతరు ఒందు బంగారదాభరణవన్ను కొళ్ళబేకాదరె బంగారవన్ను ఒరెయిట్టు యిష్టు బంగారవుంటెందు పడవె తూగి యిష్టు పరతత్తూకవుంటెందు పరిశోధిసి కొళ్ళువరే హొరతు శోధిసదే కొళ్ళరు. పట్టేజీలదొళగిరువ హణవన్ను కొట్టరె లెక్కసరియో యిల్లవో ఎందు నోడి తెగెయువరే హొరతు నోడదె తెగెయువవనుయిల్లా.

ఇదల్లదె నోటవు నోడి వళ్ళే హణవన్ను ఆరిసికొళ్ళువరల్లదె నల్లద హణవ తెగదుకొళ్ళువవరిల్లవల్లా దుప్పటియన్ను కొళ్ళువవను నాల్కు అంగడిగళల్లియూ విచారిసి మారువ బెలె పరిశోధిసి మోళవు హాకి నెయిగెయన్ను నోడి నాణ్యవన్ను తిళుకొండు తెగదుకొళ్ళువనే హొరతు సుమ్మనే కంణు ముచ్చికొండు తిళియదె తెగదుకొళ్ళలారను. ఆకళన్ను కొళ్ళ బేకాగి యిద్దరె అదర హాలన్ను కరదు ప్రాయవన్ను నోడి అష్టు యిష్టు నూలిన పశువెందు తిళిదు బెలె మాతాడి నయవకందు తక్కొళ్ళువరే హొరతు విచారిసదె కొళ్ళువదిల్లవు. అల్పకార్యగళాద ప్రపంచద వస్తువుగళల్లియూ ఆ ఆ వ్యాపారగళల్లియూ యిష్టు పరిషెయుంటాగిరువల్లి సకలపుణ్యగళిగూ భాగ్యగళిగూ ఆదికారణవూ నమ్మ జీవక్కూ మరణక్కూ అధిపతియాద కర్తరు నమ్మన్ను కాపాడి రక్షిసి నిత్య జీవింపరాజ్యక్కె సేర్పడిసతక్కవరాగియూ యిరువ సజనాద దేవరన్ను ఇంథవరెందరియువదక్కె హు…

కదెయూ విచారిసదెయూ కండద్దెల్లా దైవవెందు నమస్కరిస కూడువదో యిష్టశ్రేష్ఠవాద కార్యదల్లి అష్టు అసడ్డెతనవిర బహుదో అంథా మూఢతనదింగలల్లవో తెళివిల్లద ఆత్మగళు కెట్టు అబద్ధదేవరుగళారాధనెయింద పిశాచియ దాసరాగి నిత్య నరకాగ్నిగొళగాగుత్తారె. ఆద్దరింద యావదొందు విశేషదైవవన్ను ఆరిసికొండు సేవిసువదక్కె ముంచె అదర స్వభావ గుణవన్నూ తనవన్నూ స్థితియన్నూ చరిత్రె నడతెగళన్నూ తక్కహాంగె కేళి విచారిసి తిళిదు స్పష్టవాగి పరిశోధిసి అరియబేకు. అదక్కె దేవలక్షణగళు హొందిదరె అదు దైవవెందు నంబికెయొడనె నిధానిసి బుద్ధియొడనె సేవిసి ఆరాధిసువదు సరి. ఆదరె అదక్కె దైవత్వద లక్షణగళు హొందదె యిరువదాదరె అదు దైవవల్లవెంబువదు సందేహవిల్లదె నిశ్చయిసి సేవిసదె బిడబేకు. ఈ ప్రకార యోచిసి మాడదె యీ దేశద మనుష్యరు కట్టుకథెగళన్నెల్లా నంబి తమ్మ అజ్ఞానత్వదింద యిల్లద దేవరుగళన్ను యేర్పడిసి అవుగళిగె నానావిధవాద ఆరాధనెగళన్ను నడిసికొండు బరుత్తారె. అదు హ్యాగందరె పంచభూతగళూ సూర్య చంద్ర నక్షత్రాదిగళూ నవగ్రహగళూ పక్షి సర్ప మృగగళూ మరగళూ కల్లుగళూ సత్తమనుష్యరూ పిశాచగళూ మొదలాద అవిహితవాద వస్తుగళెల్లాన్న దైవవాగి యెణిసి మూవత్తు మూరుకోటి దేవతెగళుంటెందు హొగళికొళుత్తారె. ఆదరె అవరల్లి త్రిమూర్తిగళెంద్హేళల్పట్ట బ్రంహ్మ విష్ణు రుద్రనెంబ యీ మూరు ప్రధానవాద దేవరుగళెందు యీ దేశదల్లి హేళలూ అనుసరిసలూ పట్టిరువదరింద అవరన్ను కురితు విశేషవాగి మేలె ఉదాహరిసిదమేరిగె పరీక్షె మాడబేకాగిరుత్తె.

ఈ త్రిమూర్తిగళ నమస్కరిసువికెయు హిందూదేశదల్లి నడెయువదేకొక్కు ఆచెగె లోకవెల్లెల్లియూ దొరెయదు. కాశి రామేశ్వరవు అవుగళిగె ప్రధానవాదస్థళగళెందు హేళల్పట్టవె। బ్రంహ్మనిగె సృష్టిసువికెయూ విష్ణువిగె రక్షిసువికెయూ రుద్రనిగె సంహ్వరిసువికెయూ హీగె ఈ త్రిమూర్తిగళిగె మూరు కెలసగళుంటెంబువరు. విష్ణువిగూ రుద్రనిగూ గుడి పూజె యిరువల్లి బ్రంహ్మనిగెమాత్ర పూజెయూ గుడియూ యిల్లవంతె. బ్రాంహ్మణరిగె విష్ణువిన తీర్థవు తక్కద్దేకొక్కు రుద్రన తీర్థవు ముట్టకూడదంతె. బ్రంహ్మనిగె సత్య లోకవూ విష్ణువిగె వైకుంఠవూ యీశ్వరనిగె కైలాసవూ ఆద యీ మూరు బేరెబేరె స్థళగళు అవరిగుంటెందూ ఆ త్రిమూర్తిగళల్లి వచ్చిబ్బను తన్నన్ను సేవిసువవరల్లి యావనాదరు మరణవాద మేలె తనగె స్వంతవాద స్థళదల్లి అవనిగె తెళవు సుఖ భోగగళన్ను కొడువదుంటెందూ ఆ మూరు స్థళగళల్లదె అవుగళిగె హొరగాగి దేవేంద్రన స్థళవాద స్వర్గస్థళవుంటెందూ అవుగళింతా యిదరల్లి విశేషవాగి స్త్రీభోగవు బహళవాగిరువదెందూ త్రిమూర్తిగళు శక్తియింద హుట్టి ఆకెయన్ను తావు వివాహవాదరెందూ అవరు నానావిధ మనుష్యరల్లియూ మృగగళల్లియూ అవతార మాడిదరెందూ విష్ణువు విశేషవాగి మాడిద అవతారగళు, మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నారసింహ్మ, వామన, పరశురామ, రామ, కృష్ణ, బౌద్ధ, కల్కి, యెంబ దశావతారగళుంటెంధేళుత్తారె. అవర పురాణ మొదలాద శాస్త్రగళన్ను నోడిదరె అనేక విధద యుద్ధగళను మాడిద్దూ నరహత్య మొదలాద క్రూరత్వవ నడిసిద్దూ యీ తేశగళన్ను కొళ్ళె యిట్టు నశిసిద్దూ పతివ్రతెలియరన్ను కెడిద్దూ యిన్నూ అనేకస్త్రీభోగగళన్ను మా

ಡಿದ್ದೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರ್ತಮಾನಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೋರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವು.

ಅವರ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇವ ವೇಶ್ಯರೆಂಧೇಳ್ಪಡುವ ಪರಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರ ಆಟ ಪಾಟಗಳೂ ಮೋಹ ಲೀಲೆಗಳು ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ ಸರಸಸಂಭಾಷಣೆ ಮೊದಲಾದ ನಡತೆಗಳೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಹೊಳ್ಳೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರನ್ನು ದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ತೀಳಿತಕ್ಕೊಂಡದ್ದೂ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೂ ಸಮ್ಮತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಜ್ಯೆಷ್ಠಿಮಾಡಿದ್ದೂ ಅವರ ನಾನಾವಿಧ ದೇವಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲವೋ? ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಳಿಯಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಕಲ ಅಕ್ರಮಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಸರ್ಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದುರ್ನಡತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲೂ ತೀಳಲೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಹೆಂಡರಿದ್ದರಂತೆ. ಅದೇನಂದರೆ ಬ್ರಂಹ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನಮಗಳಾದ ಸರಸ್ವತಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ತುಳಸಿಯೂ, ರುದ್ರನಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೂ ಗಂಗೆಯೂ ಗೌರಿಯೂ ವುಂಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ತಮಾನಗಳೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಸರ್ವಥಾ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

೧ನೇದು- ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರನು ಶಕ್ತಿಯೆಂಬವಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ತಾವಾಗಿಯಿರುವವರೂ ಅಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂಮಿಂದ ತಾವಾಗಿರುವದೆಂಬ ಪ್ರಧಾನ ದೈವಲಕ್ಷಣವು ಅವರಿಗಿಲ್ಲವು.

೨ನೇದು- ಅವರು ಅನಾದಿಯೂ ಅಲ್ಲವು ಅದೇನಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜನನ ವುಂಟಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆರಂಭ ವುಂಟಾಗಿರುವದು ಸಹಜವು. ಬ್ರಂಹ್ಮ ಮೊದಲಾದವರ ಆಯುಷ್ಯದ ದಿನಗಳು ಯಿಷ್ಟೆಂದು ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮರಣವೂ ಅಂತ್ಯವೂ ವುಂಟು ನಿತ್ಯತ್ವದಸ್ವಭಾವವು ಅವರಿಗಿಲ್ಲವು.

౩నేదు- అవరు శరీరవిల్లద అరూపిగళూ అల్లవు. అదు హ్యాగెందరె అవరన్ను కురితు హేళల్పడువ ప్రధాన వర్తమానగళెల్లా శరీర సంబంధవాద కార్యగళే హొరతు మత్తొందల్లవు.

౨నేదు- అవరు మితియిల్లద సకలమేలు స్వరూపిగళూ అల్లవు. అదేనందరె అవరల్లి ఒబ్బొబ్బను తనగె స్వాంతవాద కెలసవమాడకూడువదే హొరతు మత్తొబ్బర కెలసవమాడకూడదు. ఆగద్దరింద త్రాణెయల్లియూ ఉద్యోగదల్లియూ మట్టువుంటు మత్తు వైకుంఠద దేవనిగె కైలాసదల్లియూ కైలాసద దేవనిగె వైకుంఠదల్లియూ ఒందు స్వతంత్రవాదరూ యిల్లవల్లా ఆదద్దరింద అవరిగె స్థళదల్లియూ కర్తవ్యదల్లియూ స్వతంత్రదల్లియూ మట్టుంటు. ఇదల్లదె రామను రావణనగురుతు వర్తమానవన్ను సీతెయు సెరెయాగిరిసల్పట్ట స్థళవన్ను తిళియదేయిద్దద్దూ శివను తనగె పార్వతియు మాడిద ద్రోహవన్ను విఘ్నేశ్వరను హుట్టిదవిధవన్ను తిళియదెహోదద్దూ అవరు జ్ఞానవుట్టవరాగిద్దారెందు హేళిసువదల్లవో? మత్తు కృష్ణను హదినారుసావిరద గోపస్త్రీయరన్ను యిట్టుకొండు తన్న కామాతురవన్ను నిగ్రహిసలారదె యెల్లరసంగడ అనుభోగవమాడిద్దూ అవరింద తనగె హుట్టిద అనేక సావిర మక్కళన్ను తన్న రాజ్యభార హోగువదెంబ భయదింద కొందుహాకిద్దూ. శివను తన్న అపలక్షణ పాపద నడతెయింద తనగె తంన మానభంగవాగువదరింద లింగపూజెయన్ను కల్పిసిద్దూ తన్న తందెయాద బ్రహ్మన తలెగళల్లి ఒందన్ను కడిదుహాకిద పాపవు పరిహరిసలారదె కపాలవన్ను యెత్తికొండు భిక్షవెత్తి తిరిగిద్దూ బ్రహ్మను తన్న సొసెయాద పార్వతిమేలె మోహిసిద్దూ తన్న స్వంతమగ

శాద సరస్వతియన్ను కెడిసిద్దూ యివు మొదలాద శ్లోకదల్లి అడగద పాపద వర్తమానగళిరలాగి అదరల్లి హుట్టిల్లద పుణ్యవిరువదు యెల్లి?

౪నేదు- అవరిగె బేరె బేరె స్థళగళిరువదరింద అవరెల్లియూ వ్యాపిసిరువవరల్లవు.

౬నేదు-అవరు సకలక్కూ ఆదికారణవూ అల్లా. అదేనందరె అవరు హుట్టువదక్కింతా ముంచె అవరిగె తాయాద ఆదిశక్తియెంబవళిద్దళంతె. ముక్తియు నిరంతరవాగి భూమి యుంటెందు హేళుత్తారె. ఈ ప్రకారవాగి త్రిమూర్తిగళిగె దేవలక్షణగళు హొందదెందు ప్రసిద్ధియాగిదె. అవరిగె దేవలక్షణగళిల్లదిరువల్లి అవరన్ను దేవరుగళెందెణిసలూ సేవిసలూ ఆరాధిసలూ సర్వథా కూడదు అల్లవో? ఇదల్లదె అవరు దేవరల్లదిరువాగ యీదేశదల్లి అవరిగె కీర్తరవాద దేవరెందేళల్పట్ట సకలవస్తుగళూ సహా పరిభేదవాగి దేవరాగిరకూడదెంబువదే నిశ్చయవు.

ఆదరె సకల దేవలక్షణగళు కథోలిక్కింబువ సత్యవేదస్తరింద ఆరాధిసల్పడువ పరాపరవస్తువాద సర్వేశ్వరనిగె సరియాగి హొందువదే సిద్ధాంత అదు హ్యాగందరె ౧నేదు-.... ఆతను యావనిందలూ సృష్టిసల్పడదెయూ అన్యకారణదిందలుంటాగదెయూ తమ్మల్లితావాగిదారె. జీవదనిలెయూ అవర స్వభావద తత్వవాగెదె. ౨నేదు...అవరు అనాదియాగిద్దారె. అవరు యావనిందలుంటుమాడల్పడదెయిద్దదరింద అవరిగె జననవూ యిల్ల మరణవూ యిల్ల ఆరంభవూ యిల్ల అంత్యవూ యిల్ల యావాగ్యూ యిద్దరు యావాగ్యూ యిరువరు. నిత్యవాగి మార్పడదెయిద్దారె. ౩నేదు... శరీరవిల్లదె పంచేంద్రి

ಯಂಗಳಿಗೆಟ್ಟ ಜ್ಞಾನರೂಪಿಯಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಆದದ್ದರಿಂದ ಯಿನ್ನುಮೇಲೆ ನಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಸ್ವಭಾವವು ಬೇರೆಯಾಗದೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಶರೀರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನರೂಪಿಯಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಏನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದಿಂದ ದೈವಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವವೂ ಯೇಕಬಂಧನವಾಗಿ ಐಕ್ಯವಾದದ್ದೇಹೊರ್ತು ಛ್ರೊಂದುವ್ಯಾಳೆಗಾದರೂ ಮಾಪಟ್ಟು ಬೆರೆತದ್ದಲ್ಲವು. ೮ನೇದು…ಸತ್ಯಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವು, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯು, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಜ್ಞಾನವು, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯು, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ಧಾರೆ. ಒಂದಲ್ಪಕೇಡಾದರೂ ಮಿಶ್ರವಾಗದೆ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳು ಆತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಂತಃಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು ಬೇಕಾದಪರಿವಿಗೂ ತಾಳಿ ದಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ತಿರಿಗಿದವರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿ, ನೀತಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಖರಾದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸಿ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಕಲವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದು, ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಚಿತ್ತವಾಗಿರುವದೆಲ್ಲಾ ಯೀಡೇರಿಸಿ, ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷದ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಭರಿತರಾಗಮಾಡಿ, ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಮೇಲುತನದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲಮೇಲುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ೯ನೇದು…ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತ್ಯಾವಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಮಾಡಿ ಯೆಲ್ಲಾನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದು ಆಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವು ನಡಿಯದು. ೬ನೇದು…..ಆತನು ಪರಲೋ

ಕವನ್ನೂ ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ ಯಿದರಲ್ಲಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿರುವ ಸಕಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಯಾವಯಾವ ವಸ್ತುವಾದರೂ ಆತನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದುಂಟು. ಅವರಿಂದ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಡುವದೇ ಹೊರ್ತು ಇತರ ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಹೀಗೆಯೇ ದೈವತ್ವದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವದಲ್ಲದೆ ಆತನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಲ್ಲುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ದೈವವಾಗಿ ಯಿದ್ದಾರೆಂಬುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಸೇವಿಸುವರಾಗಲಿ.

೮ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಅರ್ಚಿಷ್ಟತಮ ತ್ರಿತ್ವದ ಪರಮದೇವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಂಥಾದ್ದು.

ಕಾಣಪಡುವ ಲೋಕದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಕಾಣಪಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ ಭಗವಂತನುಂಟೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಯೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಹಾಂಗಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆರು ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಲೋಕ ನಿರ್ಮಾಣಿಕರ್ತನಾದ ನಿಜವಾದ ದೇವರಿಂಥವರೆಂದೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವ

ರುಗಳಿಂಥವರಿಂದೂ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯಿತಲ್ಲವೋ? ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯದ ವುದಾಹರಣೆಗಳು ದೃಢವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈಗ ವಿಚಾರಿಸಿ ಶೋಧಿಸ ಬೇಕಾದದ್ದೇನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಭಾವವೇ ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಂಮ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದರಿಯ ಕೂಡದ ಪರಮ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪರಮ ಕರ್ತರು ತಾವೇ ಪಾಲಿಸಿದ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಾದೀತು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಏಕವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮೂಂದಿಯ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿತ್ವಂತರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದು ದೇವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾವಾತ್ಯನ ವಿವೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮವುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ದೇವ ರಹಸ್ಯವೆಂಬುವದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಯಿದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಯಿದನ್ನು ಬಹು ವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನವು ತಪ್ಪಿ ಅಬದ್ಧವ ಕಲ್ಪಿಸಲಾರರು. ತಿಳಿದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳರೆಂಬುವದೇ ನಿಶ್ಚಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆತನ ಪರಮ ಸ್ವಭಾವದ ಲಕ್ಷಣವು ಆತನಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಕೂಡುವದು. ಅವತರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಯೀ ದೇವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿದ ಮಾತ್ರ ತೋರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಯಿದನ್ನು ಕುರಿತು ಆರು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು…ಅಚರ್ತಿಷ್ಟ ತ್ರಿತ್ವವೇನು? ೨ನೇದು…ಸುತನು ಜನ್ಮಿಸುವ ಬಗೆ ಯಾವದು? ೩ನೇದು…ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವು ಹೊರಟು ಬರುವ ಪ್ರಕಾರವೇನು? ೪ನೇದು…ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವೂ ಒಂದೇ ದೈವವೋ ಮೂರು ದೈವಗಳೋ? ೫ನೇದು…..ಮೂವ

ರಿಗೂ ಗುಣವೇನು ವ್ಯಾಪಾರವೇನು? ೬ನೇದು... ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಯೇಕವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸ ಬೇಕು.

೧ನೇದು—ದಿವ್ಯ ತ್ರಿತ್ವವೆಂಬುವದೇನಂದರೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಭಗವಂತನು ಮಂದಿಯಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವರಾಗಿರುವಂಥಾ ಸ್ವಭಾವವು ಆಗಿದೆ. ಈ ಮೂರುಮಂದಿಗಳಿಗೂ ಹೆಸರೇನಂದರೆ, ಪಿತನೂ, ಸುತನೂ, ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವೆಂಬುವದು ಸರಿ. ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಪಿತನೆಂಬುವವರು ನಿತ್ಯಕಾಲವಾಗಿ ದೈವಸ್ವಭಾವ ಮೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಯೇಕ ಸುತನೆಂಬುವ ಕುಮಾರನನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ತಂದೆಯೆಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಪಿತನೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವು ಆತನಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆತನೋ ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವನಿಂದಲೂ ಜನ್ಮಿಸದೆಯೂ ಹೊರಡದೆಯೂ ತಾವೇ ಯೆಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಆದಿಮೂಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೨ನೇದು—ಸುತನಾದವರು ಜನ್ಮಿಸುವ ಬಗೆ ಯೇನಂದರೆ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮೇಲಾದಬಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮವಾದಬಗೆ ಅಲ್ಲವು. ದೈವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಯಿಯೂ ಕಾಲದ ಆರಂಭವೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ಯಿರದು. ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮವಾದದ್ದು ಮನೋವಾಕ್ಕಿಗೆ ಯೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವದು. ಆದರೂ ವೊಂದು ಉಪಮಾನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ತಿಳಿಸ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವೆವು. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಹುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ ನೆನಪಿನಿಂದ ಬುದ್ಧಿಗೋಚಿಸುವ ವಸ್ತುವಿನ ರೂಪವು ಯಿದರಲ್ಲಿ ತೋರುವದಲ್ಲವೋ? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಯೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ವುಳ್ಳ ದೇವ ಪಿತನಾದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದೇವ ಲಕ್ಷಣಗಳ್ಯಾವತ್ತನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಯೀ

ಷೆಸಿ ಪುದ್ದೇಶಿಸಿಕೊಂಡಿರೋಣದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದ ದೈವಸ್ವರೂಪ ಆತನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದದ್ದು ದೇವರ್ಡುವ ಸೆನಪೂ ಬರಿ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿರದೆ ನಿಜವೂ ದೇವರ್ಡದ ದೈವಸ್ವಭಾವವೂ ಹೊಂದಿರುವ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ದೇವತ್ವವುಳ್ಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ ಯಿದೇ ಪಿತನಿಗೆ ದೈವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನವಾದವರೂ ಮಂದಿಯಬಗೆಯಲ್ಲಿಬೇರೆಯಾದವರೂ ಆಗಿರುವ ದೇವ ಸುತನಾಗಿರುವದಾಗೆದೆ. ಹೀಗೆ ದೇವ ಸುತನಾದಾತನು ನಿತ್ಯ ಪರಮ ಪಿತನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜನ್ಮಿಸಿ ಯಿರೋಣದಿಂದ ಆತನ ಸುತನೆಂದೂ ಕುಮಾರನೆಂದೂ ಜ್ಞಾನವೆಂದೂ ವಾರ್ತೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ಧಾರೆ. ದೇವ ಪಿತನು ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಂಮನ್ನು ಈಷೆಸಿ ಪುದ್ದೇಶಿಸದೆ ಯಿದ್ದ ಕಾಲ ವೊಂದು ವೇಳೆಗೂ ಯಿಲ್ಲಧೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ತಂಮನ್ನರಿತು ತಿಳಿದಿರುವದರಿಂದಲೂ ಬಂದೇ ಯಾಕ್ಷಣದಿಂದ ತಂಮ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದೇವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಧವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದಲೂ ತಮ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದ ದೇವ ಸುತನು ನಿತ್ಯರಾಗಿಯೂ ದೈವತ್ವದ ಲಕ್ಷಣಗಳ್ಯಾವತ್ತೂ ಉಳ್ಳಂಥವರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ಧಾರೆ. ಹಾಗೆ ಯಾತನು ದೇವಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳವರಾದದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ದೇವರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

೩ನೇದು…ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿನವಿಶೇಷ ಸ್ವಭಾವವೇನಂದರೆಪಿತನು ತಂಮ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದ ತಂಮ ಸುತನಲ್ಲಿರುವ ಮಿತವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಕಾಶ ಲಕ್ಷಣ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸುತನಾದವರು ಸಕಲ ಮೇಲಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿರುವ ತಂಮ ದೇವ ಪಿತನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೈವೀಕ ಮಹಿಮೆ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿನೋಡುವದರಿಂದ ಅವರವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದೇವ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವದಾಗೆದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೆಂಬಾತನು ದೈವೀಕ

ಸ್ನೇಹ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ನಿತ್ಯರಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರೊಳಗಿರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹವು ನಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪಿತನಾದವರಲ್ಲಿಯೂ ಸುತನಾದವರಲ್ಲಿಯೂ ಯಿರುವ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅದರನಿಮಿತ್ತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಂಥಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹವು ಪಿತನಲ್ಲಿಯೂ ಸುತನಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಸಹಾ ಹೊಂದಿ ಸೇರಿ ಯಿರುವವೆಂಬುವದೇ ನಿಜವು. ಆದದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಯೀ ದೈವ ಸ್ನೇಹವಾದದ್ದು ಮಾರ್ಪಡುವ ತನವಾಗಿರದೆಯೂ ಬರಿ ಮನದೀಷಣವಾಗಿರದೆಯೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು ಪೊಂದುಕಡಿಮೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಗೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಯಿದೂ ಸಹಾ ದೈವ ಮಂದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದದರಿಂದ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಾದವರೂ ನಿತ್ಯರಾಗಿಯೂ ದೈವಸ್ವಭಾವ ಸಂಪಂನರಾಗಿಯೂ ಇರುವದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಜನ್ಮಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳದೆ ಪಿತನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಸುತನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುವದು ಸತ್ಯವೇದದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ.

೮ನೇದು… ಪಿತನು ಸುತನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೆಂಬ ಯೀ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳು ಒಂದೇ ದೈವವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮೂರು ದೈವಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಯೀ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಗುಣಗಳೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಯಿರದೆ ಮೂವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಬುದ್ಧಿ ಒಂದೇ ಚಿತ್ತ ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣ ಒಂದೇ ಕರ್ತೃತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಐಕ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೊಡನೆ ಒಂದೇ ದೇವಸ್ವಭಾವ ಯಿರುವದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೂ ಅಗಲದ ತತ್ವವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೊಬ್ಬರಸಂಗಡಲೊಬ್ಬರು

ನಿತ್ಯನಾಗಿ ಹೊಂದಿಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬರು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯೇನಂದರೆ ಪಿತನಾದ ದೇವರು ಮಿತಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ತಂಮನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅರಿಯದೆಯೂ ಪರಿಸ್ಕಾರನಾಗಿ ಯಿರಕೂಡದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಸ್ವಭಾವ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಸುತನು ನಿತ್ಯನಾಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆತನಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೇ ಹೊರ್ತು ಯಿತರನಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪಿತನಾದ ದೇವರೂ ಸುತನಾದ ದೇವರೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲದವರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ದೈವ ಸ್ನೇಹ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುನಾದವರು ಯಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಯಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದೇ ಸರಿ. ಹೀಗೆ ದೈವತ್ವದ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವೂ ಯೇಕ ದೇವಸ್ವಭಾವವೂ ವಿಭಾಗಪಡದ ತತ್ವವೂ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮೂವರೂ ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಅವರೊಳಗೆ ಮಂದಿತ್ವದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮಂದಿತ್ವದ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಪಿತನೂ ಬೇರೆ, ಸುತನೂ ಬೇರೆ, ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವೂ ಬೇರೆ, ಹೀಗೆ ಮೂವರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಮಂದಿಗಳಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಏನಂದರೆ ಪಿತನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸುತನು ಜನ್ಮಿಸಿದರೇ ಹೊರ್ತು ಪಿತನು ಸುತನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಜನ್ಮಿಸಿದವರಲ್ಲವು. ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಜನ್ಮಿಸದೆ ಪಿತನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಸುತನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಟು ಬರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಆತನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದವರಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೂವರಿಗೊಂದೇ ದೈವಸ್ವಭಾವವು ಯಿರುವದರಿಂದ ಪಿತನು ಅನಾದಿ, ಸುತನು ಅನಾದಿ, ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವು ಅನಾದಿ ಹೀಗೆ ಮೂವರಲ್ಲಿಯೂ ಆತನಾತನು ಅನಾದಿ ಆತನಾತನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ, ಆತನಾತನು ಸರ್ವ ತ್ರಾಣಿ, ಆತನಾತನು ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪಿಯು, ಆತನಾತನು ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವು,

ಮೂವರೂ ಸಮಾನಾಗಿರುವ ಏಕ ದೇವರೆಂಬುವದೇ ಸಹಜವು. ಆದದರಿಂದ ಅವರೊಳಗೆ ಮುಪ್ಪು ಎಳೇದೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಈ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ದೊರಕದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂವರೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವದ ಏಕತ್ವದಿಂದಲೂ ತಂಮೊಳಗಿರುವ ನಿತ್ಯ ಹೊಂದಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮೂರುಮಂದಿಗಳೂ ಒಬ್ಬದೇವರೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮೂರು ದೇವರುಗಳಲ್ಲವು. ಈವಿಧವಾಗಿ ಮೂವರು ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವ ಸ್ವಭಾವವು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲಕದ ದೇವ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸವು ತತ್ತಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಂಣಿನಿಂದ ಕಾಣುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾರನು. ಅಲ್ಪವಾದದ್ದೊಂದು ಬೀಜವು ದೊಡ್ಡ ಮರವಾಗುವದು, ಬಿತ್ತಿದ ಒಂದು ಕೆತ್ತದಿಂದ ಅಯಿವತ್ತು ಅರವತ್ತು ನೂರು ಕೆತ್ತದ ಕಾಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವದು, ಮನುಷ್ಯನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಹ್ಯಾಗಾಗುವದೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದೋ? ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಯಿರುವ ಐಕ್ಯವೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಹಾಗೆ ಶರೀರದ ಅವಯವಂಗಳು ತಕ್ಷಣವೇ ತಂಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದೂ, ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲಕದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ತಂನಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಯಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಕೂಡದೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲಾದ ಪರಮ ದೇವಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕಡಮೆಯೂ ಮರೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಕೂಡುವದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಿದನ್ನೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ದೇವ ವಾಕ್ಯವು ಯಿದನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದ ಬಲವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿತ್ವದ ಹೋಲಿಕೆಯು ತಂಮ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ತೋರ

ಚಿಕ್ತನಾದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆತನು ತಂಮ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ನೆನಪು ಮನಸ್ಸು ಯೆಂಬ ಮೂರು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಯಿಟ್ಟರಲ್ಲವೋ? ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬುದ್ಧಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ನೆನಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಮುಂಚೆ ನಡದ ವರ್ತಮಾನ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ನೆನಪಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲೂ ವಿಸರ್ಜಿಸಲೂ ತ್ರಾಣೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧಿ ನೆನಪು ಮನಸ್ಸು ಯೆಂಬ ಮೂರು ತತ್ವಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆತ್ಮ ವೊಂದೇ ಅಲ್ಲವೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಸೂರ್ಯನಾದದ್ದು ಅಗ್ನಿ ಮಂಡಲವಾಗಿರುವದನ್ನು ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಡುವದನ್ನು ಆ ಅಗ್ನಿ ಮಂಡಲದಿಂದಲೂ ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳಿಂದಲೂ ಉಷ್ಣವು ವುಂಟಾಗುವದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವಲ್ಲವೋ? ಆ ಅಗ್ನಿ ಮಂಡಲವೂ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣವೂ ಉಷ್ಣವೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳು ಅಗಲದೆ ಒಂದೇ ಸೂರ್ಯನಾಗಿ ಯಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಯಿದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಧವಾಗಿ ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತೂ ಯೆಂಬ ಮೂರುಮಂದಿಯ ಬಗೆಯಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಆತನಾತನು ನಿಜವಾದ ದೇವನೆಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಮೂರೂ ಸಹಾ ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಡನೆ ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಾಗಿ ಅಗಲಿಹೋಗದ ವೊಂದೇ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದರಿಂದ ವೊಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೫ನೇದು... ಮೂವರಿಗೂ ಒಂದೇ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವಿರುವಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದಿವ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಗುಣಗಳು ಒಂದಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಡಿಮೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮೂವರಿಗೂ ವುಂಟೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವು. ಆದದರಿಂದ ಮೂವರಿಗೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪವಿರುವ ದಾಗೆದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೂವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಚಿತ್ತವೂ ಒಂದೇ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಒಂದೇ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಯಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲೂ ರಕ್ಷಿಸಲೂ ನಾಶನ ಮಾಡಲೂ ಮೊದಲಾದ ದೈವ ಕೃತ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೂವರಿಗೂ ಕೂಡಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವೂ ಯೀ ಮೂವರು ಒಂದಾಗಿ ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗ ಸತ್ಯವಾಗೆದೆ. ಆದರೂ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಕುಮಾರನಿಗೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿಗೂ ಆದಿಮುಲವಾಗಿಯೂ ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಚೇರಿ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಕೃತ್ಯವೂ ಆತನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ಮಾಡಿದನಿಮಿತ್ತ ರಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಕೃತ್ಯವು ಈತನಿಗೆ ವಿಶೇಷವೆಂದೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದನಿಮಿತ್ತವು ದೇವಸ್ನೇಹದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪರಿಶುದ್ಧವ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಂದಿಗೊಂದಾಗುವದರಿಂದಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುವ ದೈವ ಕೃತ್ಯವು ದೈವ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವೆಂದೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಚೇರಿ ದೇವಮಂದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಿಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುವದು ನಿಜವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ತಾವೇ ತಂಮ ಸುತನನ್ನು ಲೋಕರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಯೀಡೇರಿಕೆಗೆ ಚೇಕಾದ ಯಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದ ಮೊದಲಾದ ವರಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುತನೋ ಅಂದರೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಿಣ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಿರಿತು

ಸಾಂಕ್ತುವಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ವರಗಳನ್ನು ಅವತರಿಸಿದ ದೇವ ಸುತನಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ತದ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಫಲಗಳಿಂದ ಪಡೆದದ್ದಲ್ಲದೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನಿಕರಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದವರು ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಅಹುದೇ ಹೀಗೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಯೇಕವೂ ತ್ರಿತ್ವವೂ ಆದ ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುಯೆಂಬ ಯೀ ಮೂವರೂ ತ್ರಯ್ಯೇಕ ಭಗವಂತನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿಯೂ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳಿರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀರಳವಾದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲೂ ಆರಾಧಿಸಲೂ ಸ್ನೇಹಿಸಲೂ ಸೇವಿಸಲೂ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೭ನೇದು.. ಈದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಯೇಕತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುವದು ತುಂಗದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗುವದೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರನೆಂಬ ಯೀ ಮೂವರಿಗೂ ಸ್ಥಳವೂ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಪೂರ್ಣ ವಿಭೇದವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರತು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಲ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಸಂಬಂಧತ್ವವೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಇವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೊಂದೊಂದು ಶರೀರವಿರುವಲ್ಲಿ ಯಿವರು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಫೊಂದಾಗಿರದೆ ಸರ್ವಥಾ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ವಭಾವವೂ ಗುಣವೂ ಪಾಡು ಆಯುಷ್ಯವೂ ಭಿನ್ನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಬೇರೆ, ಮನಸ್ಸೂಬೇರೆ, ನಡತೆಯೂ ಬೇರೆಯೆಂದೂ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಸೇಲು ಕೇಡು ವಿಪರೀತವಾಗಿರುವದೆಂದೂ, ಇವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪಾರ್ವತಿಯಮೇಲೆ ಮೋಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶಿವನು ಅವನ ಪಂಚ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಚಿವಿಟಿ ಹಾಕಿದ್ದೂ ಅದರಿಂದ ಶಿವನು ತನಿಹಿಡಿದು ಕಪಾಲಪತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರಿದದ್ದೂ

ಅವರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಭೇದಗಳೂ ವಿರೋಧಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಏಕವೂ ಅಲ್ಲವು, ನಿಜವಾದ ತ್ರಿತ್ವವೂ ಅಲ್ಲವೆಂಬುವದೇನರಿ. ಅದುವಿನಾ ಅವರಿಗೆ ದೈವ ಜ್ಞಾನವೂ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಸುಕೃತ ಗುಣವೂ ದೈವಸ್ವಭಾವವೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬದೂ ಮುಂಚೆಯೇ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ನಿಜವಾದ ವೇದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲೂ ಆರಾಧಿಸಲೂ ಪಡುವ ದಿವ್ಯತಮ ತ್ರಿತ್ವದ ಉಪಮೆಯಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರದಿಂದಲೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಾದದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏಕ ನಿಜ ಭಗವಂತನಾಗಿರುವ ಪರಮ ತ್ರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯಪಟ್ಟು ಪರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಹೊಂದ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವೆವಾಗಲಿ.

౨నే కాండవు

మొదలనే అధ్యాయవు.

లోకవు సృష్టిసల్పట్ట బగెయు.

సకలక్కూ ఆదికారణనాద యేక భగవంతనన్నూ అవర ప్రధాన లక్షణగళన్నూ అవరు పరమ త్రిత్వనాగిద్దారెంబ పరమ దేవ రహస్యవన్నూ మొదలనే కాండదల్లి సూక్ష్మవాగి కూడిద మాత్ర తిళిసి బయిలుపడిసిద్దాయితు. ఈగ లోక సృష్టియాదద్దు సత్య వేదదల్లి హేళల్పట్ట ప్రకారవన్నూ విచారిసి యీ లోకద పరిపాలనెయన్నూ మనుష్యన స్థితిగతి మొదలాద విశేషగళన్నూ యోచిసి నోడునెవాగలి. ఆదదరింద పరమ కర్తరు ఆ ఆ వస్తుగళన్నూ వుంటుమాడిద విధవు హ్యాగెందు సంక్షేపవాగి ప్రసిద్ధి మాడిదబళిక కాణల్పడువ వస్తుగళ సృష్టిసువికెయన్నూ కాణల్పడద వస్తుగళ సృష్టిసువికెయన్నూ అవుగళ స్థితియన్నూ కురితు బుద్ధి యోచనెయిందలూ వేద శాస్త్రగళు హేళిద యుక్తిగళిందలూ ప్రత్యక్షవాద కెలవు విశేష న్యాయగళన్నూ సంక్షేపవాగి హేళి తోరిసువెవు. సర్వేశ్వరను పరలోకవన్నూ భూలోకవన్నూ వుంటుమాడిద్దు హ్యాగెందరె త్రయ్యేక సర్వేశ్వరనుమాత్ర నిత్యరాగియూ తమ్మల్లితానాగియూ యిరలిక్కాగితమ

ಣೆ ಮೊದಲಾದ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೈಲು ಪಡಿಸಲೂ ತಂಮಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಲೂ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸ ಶಕ್ತವಾದರು. ಆದದರಿಂದ ಪಂಚ ಭೂತಗಳೂ ಭೂಮಿಯೂ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ವಸ್ತುವಾದರೂ ಒಂದು ಬೇರು ಒಂದು ಬೀಜ ಮೊದಲಾಗಿ ಯಾವದೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ತಂಮ ಸರ್ವ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳ ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಶಕ್ತಿದಿಂದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕವನ್ನೂ ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಆಗಲು ಭೂಮಿಯಾದದ್ದು ಒಂದು ಅಲ್ಪಮೊಳಕೆಯಾದರೂ ಯಿಲ್ಲತೆ ಬರಿದಾಗಿದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಗಾಧ ಜಲವನ್ನು ಗಾಢಾಂಧಕಾರವು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿಯೂ ಯಿತ್ತು. ಮತ್ತುಮೊದಲನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರು ಪ್ರಕಾಶ ವುಂಟಾಗಲಿ ಯೆಂಧೇಳುವದೇ ಪ್ರಕಾಶ ವುಂಟಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಮಂಡಲವನ್ನು ಯೇರ್ಪಡಿಸಿ ಆಕಾಶದ ಜಲವನ್ನೂ ಭೂಮಿಯ ಜಲವನ್ನೂ ವಿಂಗಡಿಸಿಟ್ಟರು. ಮೂರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಅಂದರೆ ಗಗನದ ಕೆಳಗಿರುವ ನೀರೆಲ್ಲಾ ವೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ವೊಣಗಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಕೂಡಿದ ಜಲಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿಯೂ ಯಿನ್ನು ವುಂಟಾಗಹೋಗುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗುಪಕಾರವಾಗಿಯೂ ವೃಕ್ಷಗಳೂ ಪೈರುಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳು ದಿನಕ್ರಮೇಣ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗದೇ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗತಕ್ಕ ಬೀಜವನ್ನೂ ಆ ಆ ಬಗೆಗೆ ಆಗತಕ್ಕಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟರು. ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ದಿವಸ ವಾರವು ಅಮಾವಾಸ್ಯ ಪೌರ್ಣವಮಿಯೂ ತಿಂಗಳೂ ವರುಷವೂ ಮೊದಲಾದ ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಗುರುತಾಗಿಯೂ ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿಯೂ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳ ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿ ಗಗನಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆತಕ್ಕ ಕ್ರಮದೊಡನೆ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಐದನೇ ದಿವಸ

దల్లి జలదల్లి జీవిసే నానావిధ మత్స్య మొదలాద వస్తుగళన్ను ఆకాశదల్లి హారలు నానావిధవాద పక్షిగళన్నుంటుమాడిదరు.

ఆరనే దివసదల్లి భూమియల్లి సంచరిస మృగగళు మొదలాద జీవజంతుగళన్ను సృష్టిసిదరు. కడెయాగి ఆ దివసదల్లి ఈ లోకక్కె అరసనాగియూ సృష్టిసల్పట్ట ప్రపంచ వస్తుగళెల్లక్కూ యజమాననాగియూ మనుష్యనన్నుంటుమాడిదరు. మనుష్యన సృష్టిసువికె మేలాద కార్యవాదదరింద యిన్నుమేలె అదర విశేషవన్ను వివరిసి హేళువెవు. ఈగలు లోక సృష్టిసువికెయల్లి యోచిసి తిళియబేకాద బుద్ధివిశేషగళేనెందు సులభదల్లి విచారిసి అదక్కె సేరిద కెలవు సుళ్ళుగళన్ను ఖండ్రిసబేకాగిరుత్తదె.

ఆదదరింద ౧నేదు సర్వేశ్వరను హ్యాగె యావదర మూలకదింద లోకవన్ను సృష్టిసిదరు? ౨నేదు కాల వుంటుమాడల్పట్టద్దు యావాగ? ౩నేదు ఈ దేశస్థరు హేళువ కాలద విభాగవూ యుగాంత్రగళ గణితవూ సరియో? ౪నేదు పంచభూతగళూ సర్వేశ్వరనింద వుంటు మాడల్పట్టవో? ౫నేదు జీవరుగళ బెళెయువికెగె సూర్యను ఆదికారణవో? ౬నేదు కణ్ణిన ముందిరువ వస్తుగళల్లదె కణ్ణిగెట్టద సాకార రూప వుళ్ళ బేరె వస్తుగళు లోకదల్లి వుంటో యిల్లవో యెందు విచారిసికొళ్ళువెవాగలి.

౧నేదు సర్వేశ్వరను హ్యాగె యావదన్ను తెగదుకొండు లోకవన్ను సృష్టిసిదరెందరె. ఒందు కష్ట ప్రయాస సంకటవిల్లదెయూ ఒందు మేహనతెయిల్లదెయూ వుంటాగలెంధేళిదాక్షణదల్లి సకలక్కూ ప్రాణవుళ్ళ తమ్మ చిత్తదింద హొందూ యిల్లదర దెసెయింద పరలోక భూలోకవన్ను అవుగళల్లి అడగిరువ సూ

ರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಮುದ್ರವು ಪರ್ವತ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಡಗದ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲೂ ಒಂದುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಕಲವನ್ನು ನಾಶನಮಾಡಲೂ ಶಕ್ತಿವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿನಹಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮಗೆ ಚಿತ್ತವಾದಾಗ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಾಲದ ಅವಶ್ಯವೂ ವಿಧಿಯಗತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಆವಸರವೂ ಅವರಿಗೆ ಸುಖಾಂತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇನಂದರೆ ಲೋಕ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿಧಿಯೂ ಅಗತ್ಯವೂ ಯಾವದರಜೆಸಿಯಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು? ಮತ್ತು ಅವರು ಸರ್ವಾಧೀನ ಕರ್ತೃತ್ವವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶ ಅವಸರವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕದು ಮಾರ್ಪಡದ ಅವಸರವಾದವಿಧಿಯೂ ಹಣೆಯ ಬರಹವೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಬರೇ ಅಬದ್ಧದ ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಅವಸರವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಸೇರಬಹುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕೃಪೆ ಕೊಂದಿರುವ ಚಿತ್ತವು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಹೊರ್ತು ಬ್ಯಾರೆಯಿಲ್ಲವು.

ಎಸೇದು- ಕಾಲವಾದದ್ದು ಲೋಕದ ಸಂಗಡ ಕೂಡಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆರಂಭಿಸಿದದ್ದೆಂಬುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿತ್ಯರೂ ಮಾರ್ಪಡದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನುಮಾತ್ರ ಯಿದ್ದಿರೋಣದಿಂದ ಕಾಲವೂ ಕಾಲದ ನೇಮಕವೂ ಮತ್ತೊಂದು ಯಿದ್ದದ್ದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಮನಸ್ಕರಿಸಿ ಅವು ಉಂಟಾಗಲೆಂಥೇಳಿದ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಕಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ

శేఖోర్తే కాలద క్రమేణదిందలాదరూ నక్షత్ర గ్రహచార దిందలాదరూ మత్తావ సహాయదిందలాదరూ వుంటుమాడలిల్ల వు. ఈ మేరిగె సర్వేశ్వరను తమ్మ చిత్తదింద సకలవన్ను వుంటుమాడిదప్రకార యిన్నూ సకలవన్ను తమ్మ సంకల్పదింద నడిసుత్తాబరుత్తారె. ఆదద్దరింద సకలవు అవర చిత్తదింద బరు వదల్లదె కాలద కారణదిందలూ గ్రహచారదిందలూ నక్షత్రగ ళ కాటదిందలూ బరపట్టద్దల్లవు. ఒందే కాలదల్లియూ వొందే వేళెయల్లియూ వొందే స్థళదల్లియూ వొబ్బనిగె జయవాగ మా డలూ మత్తొబ్బనిగె అపజయవూ వొబ్బనిగె ఆదాయ మాడలూ వొబ్బనిగె నష్టవూ హీగె పాంగ్తవాగి విధ విధ వాద విపరీత భేదగళు కాణిసువదిల్లవో? కాల కారణదింద సకలవూ వుం టాగువదే యాదరె సుఖ కాలవు బరువాగ సకలరిగూ సుఖ వు, కష్ట కాలవు బరువాగ సకలరిగూ నష్టవు, తప్పదె బరబ్యా డవో? ఆదరె సకలర అనుభవసిద్ధియు యిదరల్లి బహళవాగి విపరీతవాగిరలాగి సకలవు కాలద కారణదిందలాగువదెంబు వదు అబద్ధవే. నక్షత్ర గ్రహచారగళకురితు యీన్యాయవాద ద్దు సరియాద బలగొండు సరిబరువదు. అదు హ్యాగెందరె స మీపవాద నక్షత్రగ్రహగళ యోగదల్లి ఆనేకావర్తి వొబ్బ నిగె మేలూ మత్తొబ్బనిగె కేడూబరువదల్లవో? ఆదద్దరింద నక్షత్ర గ్రహగళు లోకదల్లిరువ బేరె వస్తువుగళ వుత్పత్తిగూ అదర నడతెగళిగూ మనుష్యర మేలు కేడు మొదలాదవుగళి గూ కారణవాగిరువదిల్లవెంబువదు సహజవు. ఏనందరె అవుగ ళింద మనుష్యరిగె యేనాదరూ ఫలిసువదే యాదరె ఒందేవి ధద యోగవు వొందేవిధవాగి ఫలిసబేకు సమనాద యో గదల్లి మేలు కేడు అనుదినవు కూడా బరువల్లి అదు నక్షత్ర

గళింద ఫలిసలూ యిల్ల. అవుగళొడనె యొందల్ప సంబంధవా గిరలూ యిల్ల యెంబువదు ప్రసిద్ధవల్లవో?

తెనేదు- ఈ దేశస్థరు కాలగళన్ను నాల్కు యుగగళాగి వింగడిసి నాల్కు యుగగళన్ను చతుర్యుగగళాగి గుణిసి మేల్లాప్పొట్టు ఆద చతుర్యుగగళు నడద తరువాయ సర్వ లోకగళూ పంచ భూతగళూ మొదలాద వస్తువుగళెల్లా లయవాగి హోగి బ్రహ్మ మొదలాద దేవరుగళు సత్తాగలే పరమ దేవరుమాత్ర మిక్కినష్టు రూపవాగి నింతు తిరిగి మెల్లగె మెల్లనె దొడ్డవనాగియూ తరువాయ నూతనవాగియూ లోకవన్ను సృష్టిసి వృక్ష మొదలాద వస్తువుగళింద అదన్ను అలంకరిసి మనుష్యరన్ను నూతనవాగి సృష్టిసి లోకదల్లి యెల్లవన్ను ప్రవర్తిసమాడి సర్వవన్ను హొస్తు పడిసువదెందు యీగ తమ్మ యెణికెయల్లి బళికెయాగిరువ చతుర్యుగగళల్లి కృతయుగవు, త్రేతాయుగవు, ద్వాపరయుగవు, యెంబ మూరు యుగగళు గతవాగి హోగి నాల్కనే యుగవాద కలియుగవు నడెయుత్తదెయెందు హేళుత్తారె. ఇదుహొర్తు ఆ ఆ యుగదల్లి నడద వర్తమానగళాగి సావిర కథెగళన్ను జోడిసి దొడ్డ పుస్తకగళాగి సేరిసి యథార్థవాద చరిత్రెగళ ప్రకారవే బుద్ధి హీనరిగె బోధిసికొండు బరుత్తారె. ఒందు యుగదల్లి సకలరు మృగగళాగి హోదద్దాగి హేళువదుంటు. ఆదరె యిదెల్లా అబద్ధవాద కట్టుకథెయెందు బుద్ధివంతరాద సకలరిగూ ప్రసిద్ధియాగిదె. అదు హ్యాగెందరె లోకవుంటాద దినమొదల్గొండు యిన్నూ ఆరుసావిర వరుష ముగియలిల్లవెందు వేదవాక్యదింద తిళిదిద్దేవె. అదల్లదె లోకదల్లి కాణల్పట్ట అనేక దృష్టాంతగళిందలూ యిదు తోరల్పడుత్తదె. ఆదద్దరింద యీగలిరువ లోక సృష్టిగూ

హిందెయూ ముందెయూ అనేక కోటి వరుషగళు నడెదవెంబువదు మిథ్యే అబద్ధవాగిరువదు. మత్తెయు సృష్టిసల్పట్ట వస్తువుగళ సంగడనత్తు లయవాగువంథవరు జీవరుగళెంథేళతక్కద్దో? మాపఽడద స్వభావవాగిరువ జ్ఞానవు తగ్గి కుంగి మెళ్ళష్టాగి నింత మేలే యిన్న ముంచినహాగె ఆగువదెంబువదు నిజవాద జ్ఞానక్కె హొందువదో యేను ? అదల్లదె వొందొందు యుగద తరువాయ లోకవెల్లా లయవాగిహోగువదెందు హేళుత్తారె. హాగిరువల్లి ఆ ఆ యుగద వర్తమానగళన్న మత్తొందు యుగదల్లి హేళువదక్కె యిద్దవర్యారు. భూలోకవెల్లద సమయదల్లి అవరు లయక్కె తప్పిసికొండు బరువదక్కె స్థలవు సిక్కిద్దల్లి అల్లదె ఆ పూర్వేక యుగగళల్లి బరెద పుస్తకగళన్న యారుతక్కొండు బందరు. ఆ పుస్తకగళూ అవుగళన్న యిట్ట పెట్టిగెయూ సర్వ లోకద లయకాలదల్లి తప్పిసికొండదక్కె మెల్లి యిదక్కె తక్క ప్రత్యుత్తరవిల్లవల్ల. ఆదద్దరింద అంథా కథెగళన్న నంబువదక్కె పరిఛేదవాగి స్థళవిల్లవు.

రనేదు- ఈ దేశద శాస్త్రిగళు పరమకర్తనిరువ సకలవు వుంటుమాడల్పట్టదెందు వొప్పికొళ్ళద హాగె పంచ భూతగళు వొందొందరింద వొందొందు హుట్టిదవెందు హేళి మెన్నిసిదరు. ఆదరె అవరు అంథంథా భూతవు మత్తొందరింద తోరితెంబువ క్రమవన్న కురితు తమ్మొళగె సరిబేళద్దల్లదె మొల్లాదక్కె ముంచిన భూతవు సర్వేశ్వరనిందల్లదె బేరె యావకారణదిందలుంటాయితెందు తోరిసువదు పరిఛేదవాగి అవరిందకూడదు. ఇదల్లదె ఈ ప్రపంచద వస్తువుగళెల్లవు పంచ భూతగళ సేరిద వస్తువుగళేవినా బేరె అల్లవెంబువదు నిజవు. హాగె

ಸೇರಿಸೇರಿ ಭೂತಗಳು ಕೂಡಿದ ವಸ್ತುವು ಕೆಲವರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಭೂತವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದೇ ಹೊರ್ತು ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವ್ರೊಂದೊಂದರ ದಿಶೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವೆಂಬುವದು ನಿಜವಾದ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ದೇವವಾಕ್ಯಗಳಿಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಶಿವಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಭೂತಗಳು ಹಾಗೆ ಉಂಟಾದವೆಂದುದ್ದೇಶಿಸಿದರೆಯೂ ಮೊದಲಾದದ್ದು ಏನುಯಿಲ್ಲದ ಮೂಲಕದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೆಂದೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯುಂಟಾಗುವದೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹ್ಯಾಗಾದನೂ ಅವರೇ ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರೆಂಬುವದು ತಗ್ಗದ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನು ಕರ್ತರುಂಟುಮಾಡಿದಾಗ ಭೂತಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಂಟುಮಾಡಿದರೆಂಬುವದು ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ನೀನೇದು- ಪರಮಕರ್ತರು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳೂ ತೃಣಗಳೂ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಅವುಗಳ ಪೈರುಗಳೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದರೆಂದು ದೇವವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆದಿಕಾರಣವೂ ದೈವಚಿತ್ತದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೊರ್ತು ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದಲುಂಟಾದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅವರಿಂದ ನಿಲೆಯಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ನಿಲೆಯಾಗಿರದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಸಕಲವೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ನಾನಾವಿಧ ಪೈರು ಕಂದಮೂಲಾದಿ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಆ ಜಾತಿ ಫಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಅದರದರ ಬೇರಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಬೀಜದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಇರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದ

ನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಫಲಿಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮೇ
ಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಕೃಷಿಯದತ್ತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳ
ನ್ನು ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯರವರಿಗೆ ಮೇಲುತಿಳಿದ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕಾದವರಲ್ಲವೋ?

೯ನೇದು- ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲದೆ ಖಂಡಿ
ತ ರೂಪ ಗೊಂಡಿದ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಟ್ಟದ ಬೇರೆ ಯನೇಕ ವಸ್ತುಗಳುಂ
ಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯ
ಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದೆಂದರೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿಲಕದದೂರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ಕಾಣುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದೂರ ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಕನ್ನಡಿಗಳ ಕೊಂಡು ಮುಂಚೆ
ತಿಳಿಯದೆಯಿದ್ದ ಅನೇಕ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೆಂಬ
ಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ಮಾತ್ರ ನೋಟಕ್ಕೆ ತೋರುವದಲ್ಲದೆ
ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಚಂದ್ರಗಳೆಂಬತಕ್ಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳು
ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸವು. ದೊಡ್ಡದೂರದ್ರಿಷ್ಟಿಯ ಕನ್ನಡಿಯಿಂದ
ನೋಡುವಾಗಲೋವಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಉಪಗ್ರಹಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ವೇ
ಗವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಈ
ವಿಧವಾಗಿ ಆ ದೂರದ್ರಿಷ್ಟಿ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದ ಆಕಾಶ ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ
ಮತ್ತೆಯು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ರೇಣು ಪ್ರಮಾಣವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಂಡು
ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕನ್ನಡಿಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ನಿ
ಧಾನಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆಟ್ಟದ ನಾನಾಬಗೆಯ ಜೀವಜಂತುಗಳು ತಿಳಿ
ಯಲಾಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ವಂ
ದು ಬೊಟ್ಟು ನೀರನ್ನು ನಿಧಾನಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಮತ್ಸ್ಯಗಳೆಂಥೇಳತ
ಕ್ಕ ಜೀವಜಂತುಗಳು ಅನೇಕವು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಯಾಜಿ ತಿರಿಯು
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದು. ಕಣ್ಣಿಗೆಬಡೆದಾಗಿ ತೋರುವ ಹಸುರು

ಮಳೆಯನ್ನು ಆ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಸಂಚರಿಸಿ ತಿರುಗುವ ನಾನಾವಿಧ ಬಗೆಯ ಜೀವಜಂತುವುಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು. ನೋಟಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟದ ಯಿಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದ್ದಾದ ಜಂತುವುಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಕಾಲು ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳುನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾದ ನರವು ರಕ್ತಧಾರೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಶೇಷಗಳುಂಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಜೀವಿಸಿ ಸಂಚರಿಸಕೂಡುವದು. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಹೊಂದಿಸಿ ನಡಿಸುವದು ಸರ್ವತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವರಾದ ಭಗವಂತನ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದಲಾಗುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು.

ಹೀಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ವಸ್ತುವುಗಳು ಬ್ರಂಹಾಂಡವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ದೈವತ್ರಾಣೆಯ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೋರುವದು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೂ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ತ್ರಾಣೆಯ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳು ಬಯಲಾಗುವವು. ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಂನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವಿಧದ ಯುಕ್ತವಂನು ಎಲುವುಗಳೂ ನರಗಳೂ ರಕ್ತಧಾರೆಗಳೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಣ್ಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಅತಿಶಯಪಡುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವುಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಗಿಡಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಿಯಪಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳುಳ್ಳ ಗುಣ ಅಂತಸ್ತನ್ನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ನಡಿಸುವ ವಿಧವನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವೇಶ್ವರನುಂಟುಮಾಡಿದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಕೊಂಡು ಅವರ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಮೇಲುತನವೂ ಮೊದ

ಲಾದ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮೆಡಿಬಿಡದೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವೆನಾಗಲಿ.

೨ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬೇರೆ ವಿಶೇಷಗಳೂ

ಹೋದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದ ಸಂದೇಹಗಳಲ್ಲದೆ ಯಿನ್ನೂ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಯಿರುವದರಿಂದ ಯೀಗ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತೀರಿಸುವೆವು. ೧ನೇದು— ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವುಂಟೋ? ೨ನೇದು…ಲೋಕವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದರೆಯು ಅವರೇ ಅದನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದರೋ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮೂಲಕದಿಂದ ವುಂಟುಮಾಡಿದರೋ? ೩ನೇದು… ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಲೋಕವನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದರು? ೪ನೇದು…ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳನ್ನೂ ವಿಷ ಜಂತುವುಗಳನ್ನೂ ವುಂಟುಮಾಡಿದ ಮುಖಾಂತ್ರವು ಯಾವದು? ೫ನೇದು ..ಲೋಕವಾದದ್ದು ದೈವತ್ವಕ್ಕೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿದ ವಸ್ತುವೋ ಅಲ್ಲವೋ? ೬ನೇದು…ಲೋಕಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಯಿರುವ ಭೇದ ವೇನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಧಾನಿಸುವೆನಾಗಲಿ.

೧ನೇದು- ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಸಕಲವನ್ನು ವುಂಟು ಮಾಡಿದರೆಂದು ದೈವವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ

ಲೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡಿಕಿದಾಗ್ಯೂ ದೊರಕದು. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಯಲು ಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸುವೆವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಲೋಕವಾದದ್ದು ಮೃಗಗಳಿಂದಲುಂಟುಮಾಡಲ್ಪಡಬಹುದೆಂದರೆ ಹುಚ್ಚುತನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮಾತಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಏನಂದರೆ ಯಿಷ್ಟು ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುವುಗಳಾದ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲವು. ಅದಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಧವಿಧವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧವಾದ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅತಿಶಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿವೇಕವ ಹೊಂದಿದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ನಡೆಸುವದು ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳಾತನಿಂದಲಾಗುವದೇಹೊರ್ತು ಜ್ಞಾನ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಆಗಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೂ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿ ಆಗಕೂಡದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸುವದೇ ಸುಲಭ. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯೆಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಬಲವೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಘನತ್ವವೂ ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಏನಿಲ್ಲದರ ಚಿಸಿಯಿಂದ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಸಾಸುವೇ ಕಾಳೂ ಒಂದು ಬೊಟ್ಟು ನೀರೂ ಮೊದಲಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸ ಕೂಡದು. ಹೀಗೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ವಿಶಾಲ ಹೊಂದಿರುವ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಅವರಿಂದ ಹ್ಯಾಗಾಗ ಕೂಡುವದು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಮೇಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಯಿದು ಕೂಡದೆಯಿರುವಲ್ಲಿ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಲೋಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಜ್ಞಾನವೂ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಮೇಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು. ಬರೆ ಶರೀರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಂದರೆ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲದೆ

ಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಲವಲೇಶನಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯು ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿರದು. ಮಾಯಾದೇವಿಯೆಂಬವಳಿಂದಲೂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯು ಆಗಲಾರದೋವಂದರೆ ಪರಿಷ್ಕಾರನಾಗಿ ಆಗಲಾರದೆಂಬುವದೇ ನಿಜವು. ಯೇನಂದರೆ ಯೀಗ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಯಾವವಸ್ತುವನ್ನಾದರೂ ಏನಿಲ್ಲದರ ದೆಸೆಯಿಂದಲುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಮುಂಚಿನ ಖಾಂಡದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಿತದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಜ್ಞಾನವೂ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಆದಕಾರಣ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಅವರಿಂದ ಆಗಲಾರದೆಂಬುವದು ತಗ್ಗದ ಸತ್ಯವೇ.

೨ನೇದು- ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವಾದಾಗ್ಯೂ ಆವರು ತಾನೆ ಅದನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡದೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೊದಲಾಗವರಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡಿಸಿರಲಾಗದೋವೆಂದು ಕೆಲಬರು ಕೇಳುವದುಂಟು. ಆದರೆ ಅದು ಸರ್ವಥಾ ಹೇಳಲೂ ಆಲೋಚಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಏನಂದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಒಂದಲ್ಪ ಅಸ್ತಿವಾರವೂ ಯಿಲ್ಲದಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅದು ಸತ್ಯವೇದವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ಸರಿಬಾರದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ನಡತೆಗಳನಿಮಿತ್ತ ಯಿಂಥಾ ಪರಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ. ಯೆತ್ನವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಅಪಾತ್ರರಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮುಂತಾದ ಯಾವಯಾವ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ವಸ್ತುವುಗಳು ಅದಕ್ಕನಾಪ್ತುವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆಂಧೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಏನಂದರೆ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ಅಡಗದ ಕಾರಣ ಯಿದನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕರ್ತರು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ

ಕಾಣಲಾದೀತು. ಅದೇನಂದರೆ ಒಂದು ಸೇರು ಹಿಡಿಯುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಗಡಿಗೆಗಳ ನೀರು ಅಡಗಿಸಲೂ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ನಿಲವಂಗಿಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಧರಿಸಲೂ, ಒಂದು ಮಣದ ಭಾರವ ಹೊರಲಾರದ ಯೆತ್ತು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ದೊಡ್ಡಕಲ್ಲನ್ನು ಹೊರಲೂ, ನಾಲ್ಕೈದು ಸೇರು ಭಾರವುಳ್ಳ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋರ್ಯಾಡುವ ಸೇವಕನು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ದಾರಿ ಯುದ್ದವೂ ಕೋಟಿ ಸೇರು ಭಾರವೂ ವುಳ್ಳ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಯುದ್ಧವಮಾಡಲೂ ಕೂಡದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೂಡುವದಾದರೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಟ್ಟುಳ್ಳ ವಸ್ತುವುಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವು ಅಡಗಲಾರದು. ಆದಕಾರಣ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದಮಾತ್ರ ಕೂಡುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಕೂಡದು. ಮತ್ತು ಅರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ರೂಪವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ಧಾರೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಶರೀರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆಂದೂ ಯೀದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡುಬರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅಬದ್ಧವು ತುಂಬಿದ ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ. ಏನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿರಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಅರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದರೆಯು ತಮ್ಮ ದೈವತ್ವದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಸರ್ವ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಬಲವೂ ವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲರಿಗೂ ಸತ್ವವ ಕೊಡುವವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ಧಾರಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು? ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಿ ಜೋಡಿಸಿದವರು, ಶರೀರ ವಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರನೋ? ಯೇನೋ. ಆದದ್ದರಿಂದ ಅರೂಪಿಯೂ ಸರ್ವತ್ರಾಣೆಯೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾನೆ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂಬೇಳ

ತಕ್ಕದ್ದೇಹೊರತು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಯಾದೇಶದ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ವಿಹಿತವಾಗಿದೆ.

೨ನೇದು- ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕವನ್ನು ಯಾತಕ್ಕೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದರೆಂದರೆ, ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ತೋತ್ರವುಂಟಾಗುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯೂ ದಯವೂ ನೀತಿಯೂ ಮೊದಲಾದ ದೈವಲಕ್ಷಣಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ಹಾಗೂ ತನ್ನಿಂದಲುಂಟಾಗಲ್ಪಟ್ಟ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳಂಥಾ ವಸ್ತುವುಗಳಿಗೆ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಮೇಲು ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಪೈಸವೂ ಕ್ರಮವೂ ಇರುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇತರವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತುವುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರಲೂ ಚಿಕ್ಕವುಗಳು ದೊಡ್ಡವುಗಳ ಸುಖ ಮೇಲು ಜೀವನ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಗಲೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೇ ಮುಖಾಂತ್ರವುಂಟಾಗಿರುವಾಗ್ಯೆ ಅಲ್ಪ ಜೀವಜಂತುವುಗಳನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮೇಲಾದ ಜೀವಜಂತುವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವ ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಲೋಕವು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರುವದರಿಂದ ಲೋಕವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ಅವರ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಅವರ ನಾನಾವಿಧದ ಅವಸರಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪರಮ ಕರ್ತರು ನೇಮಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಮಿಯಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರು ನಿವಾಸಿಸುವದಕ್ಕಾದ ಸ್ಥಳವೂ ಪೈರು ಬೆಳೆಯುವದಕ್ಕಾದ ನೆಲವೂ ಆಗಿರಲೂ, ನೀರಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಜೀವಜಂತುವುಗಳಿಗೆ ಸ್ನಾನವೂ ಪಾನವೂ ಪೈರುಗಳಿಗೆ ತೇವವಾಗಿರಲೂ, ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪೈರುಗಳು ಆಹಾರವಾಗಲೂ, ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳು ಫಲಗಳನ್ನೂ ನೆರಳನ್ನೂ ಕಾಷ್ಠವನ್ನೂ ಕಟ್ಟು ಮರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೂ, ಮೃಗಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಲೂ,

ఊరలూ, మొదలాద ప్రయోజనద శేవెగళన్ను మాడలూ, సూర్య చంద్ర నక్షత్రగళు లోకక్కె ప్రకాశవూ హగలిరుళు తింగళు వరుషాదిగళిగె ధిట్టవాగలూ, మత్తుంటాద వస్తువుగళు నానావిధ మేలు వుపకారగళిగె హొంగలూ, పరమ కర్తరింద సృష్టిసల్పట్టవు. హీగె ఎల్లెల్లి నోడిదాగ్యూ ఎల్లా వస్తువుగళల్లియూ ప్రయోజన తోరువదే హొర్తు ప్రయోజనవిల్లద వస్తువు హొందాదరూ యిల్లవు. ఈ ప్రకార సర్వ లోకదల్లియు కాణిసువ క్రమవన్ను ఆలోచిసి నోడిదరె నావు హేళువ సత్యవు నిశ్చయవెందు ప్రత్యక్షవాగి తిళియలాధీతు. అదేనందరె లోకదల్లి కాణల్పడువ వస్తువుగళెల్లా మనుష్యరిగోస్కర సృష్టిసల్పట్టవు. మనుష్యరో యందరె సర్వేశ్వరనన్ను తిళిదు స్తుతిసి ఆరాధిసి స్నేహిసి అవర కట్టళెగళన్ను అనుసరిసువదక్కోస్కర సృష్టిసల్పట్టరు. ఈ ప్రకార జ్ఞానవిల్లద వస్తువుగళు జ్ఞానవుళ్ళ వస్తువాద మనుష్యనన్ను, మితవుళ్ళ జ్ఞానవుంటాదంథా మనుష్యను సర్వజ్ఞత్వవుళ్ళంథా సర్వేశ్వరనన్ను, శేవిసబేకెంబ సీతియ క్రమవు యేర్పడిసల్పట్టద్దు సహజవే.

౮నేదు- ఆదరె యీ లోకదల్లి అనేక దుష్ట మృగగళూ విష జంతువుగళూ ప్రయోజనవిల్లద కళే హుల్లూ ముళ్ళు గిడగళూ మొదలాదవుగళు అవె, మనుష్యరిగె వుపద్రవాద యీ వస్తువుగళన్నెల్లా సర్వేశ్వరను యాతక్కె వుంటుమాడిదరెందు కెలవరు కేళువదుంటు మనుష్యరు సర్వేశ్వరనిగె పాపద్రోహవ మాడిదక్కె మొంచె భూలోకదల్లి సకలవూ అవరిగె వూర్ణవాగి హొళగాగిద్దదరింద యీగ దుష్ట మృగగళాగియూ విష జంతువుగళాగియూ యిరువవుగళెల్లా అవరిగె అంజికొం

డిద్దల్లదె అవరిగె లవలేశ వుపద్రవావదరూ మాడదె యిద్దవు. అల్లదె ఆకాలదల్లి దుష్టమృగగళూ విష జంతువుగళూ యిద్దద్దిల్లవెంధేశతక్కద్దు. సౌభాగ్యవు తుంబిద ఆ కాలదల్లి లోకదల్లిద్ద వస్తువుగళెల్లా మనుష్యర సుఖ క్షేమక్కె తక్కవుగళాగిద్దల్లదె కష్టక్కీడాదద్దొందాదరూ యిద్దద్దిల్ల. ఆదరె మనుష్యరు సర్వేశ్వరన కట్టళెయన్ను మీరి అవరిగె శత్రువుగళాగి నింత మేలె అవరిగె దండనెయాగలూ, క్రూరత్వవుళ్ళ మృగగళూ విష గొండ జంతువుగళూ యివు మొదలాదవుగళూ అవరిగెదురాగి మేళలూ, ముళ్ళు మొదలాద వస్తువుగళూ అవరిగుపద్రవాగి మొళెతు ప్రబలవాగలూ, కర్తరు అప్పణెకొట్టరు. ఆదరూ అవరిగె దయవు అపరిమితవాదద్దరింద యీ వుపద్రవగళ మొదలాగి మేలు మాడి, గుణపట్ట పాపిష్టరిగె పాప పరిహర పుణ్యరిసువికెయాగిరువదల్లదె మూర్ఖరల్లి దైవ భయ భక్తియన్ను హెబ్బిసలూ, సకలదరల్లియూ సర్వేశ్వరనన్ను కురితు నెనసువికెయన్ను విజ్ఞాపనెయన్ను హుట్టిసలూ, అహంకారవూ గర్వవూ మొదలాద దుర్గుణగళన్ను అణగిసలూ, సుబుద్ధియన్ను ఖరమాడలూ, పాపద మేలెయూ యీ పరదేశవాద ఈప్రపంచద మేలెయూ అసంహ్యవన్ను హెచ్చిసలూ, మహానందవాద మోక్షద మేలె ఆశె మొదలాద సుకృత సద్గుణగళన్ను వృద్ధిపడిసలూ, హెచ్చాగిరువదాగిదె. ఇదల్లదె ఆ విష జంతువుగళు కంద మూలాదిగళు మొదలాదవుగళింద ఔషధ చికిత్సెగళు సహ మాడువదుంటు.

౫నేదు- ఈ జీవద శాస్త్రగళల్లి కెలవరు తమ్మ యెణికెయల్లి దైవత్వద స్వభావవన్ను యితర మాడి లోకద ప్రకృతియన్ను తిళిసి యెరడన్ను వొందేయెందు సాధిసి దైవవూ

లోకవూ సరియెందూ లోకవెల్లా దైవస్వభావద హోలికెయెందూ దైవత్వద రూపవు శరీరవేయందూ హేళికొండు బరుత్తిద్దారె. ఆదరె యిదు సత్యక్కూ నిజవాద జ్ఞానక్కూ సరిబీళద అబద్ధవల్లదె మత్తొందల్లవు. ఏనందరె లోకక్కె దైవత్వద లక్షణవెల్లి? అదక్కె దైవ బలవూ దైవ మహిమెయూ దైవత్వద మార్పడద స్వభావవూ యెల్లి? క్షీణతనవుళ్ళ అల్ప వస్తువాద లోకక్కె మట్టిల్లద మేలుస్వరూపవాద దైవత్వద నామవ యిడువదు యాతక్కె? లోకవు దైవత్వదింద ఉంటాద వస్తువల్లదె దైవత్వదొడనె ఐక్యవాద వస్తువల్లవు. అక్కసాలిగను బేరె, అవనింద వుంటాద వుంగరవూ బేరె, కుంబారను బేరె, పాత్రెయూ బేరె. అక్కసాలిగనూ కుంబారనూ కారణస్వరూపరాగిరువల్లి వుంగరవూ పాత్రెయూ కార్యస్వరూపవల్లవో? కారణదింద కార్యవుంటాగువదరింద కారణవాదద్దు బేరె కార్యవాదద్దు బేరె యెంబువదు నిశ్చయవు. ఈ మేరిగె లోకవన్నుంటుమాడిద స్వామి కారణస్వరూపవు, లోకవు కార్యస్వరూపవు ఆదద్దరింద యెరడూ ఒందే వస్తువెంబువదే అబద్ధవు. ఇదల్లదె ప్రపంచద వస్తువుగళిగె మితి ప్రమాణవూ జననమరణవూ బుద్ధిహీనవూ నిత్రాణెయూ వుంటెందు కణ్ణినింద నోడుత్తేనె. ఇదెల్లా హీగిరువల్లి మితియిల్లద స్వభావవూ ఐశ్వర్యవూ సర్వజ్ఞత్వవూ సర్వత్రాణెయూ ఆద దైవస్వభావవు అవుగళిగె పరిష్కారవాగిల్లవెంధేళ బేకాగిరుత్తదె. అదల్లదె పంచభూతగళు మొదలాగి యిళతరవాగువదూ హెచ్చువదూ అళిదు హోగువదూ ఆద స్వభావవుళ్ళద్దాగెదె. బెంకియాదద్దు హొత్తి ప్రజ్వలిసి ఆరి హోగుత్తదె. జలవాదద్దు వూరి మత్తు హొణగి హోగుత్తదె. భూమియు బీసిద మేలె అ

ణగి హోగుత్తదె. ఇవు మొదలాద పంచభూతగళ మార్పాడువికెయూ యిళెతరగళూ సకలరూ ప్రత్యక్షనాగి కాణబరుదల్లవో? ఇంథా మార్పాడువికె మొదలాద యిళెతరవుళ్ళ వస్తువుగళు దైవత్వద సంగడ ఒందాగి దైవనాగిరువదెందు హ్యాగె హేళకూడువదు.

౬-నేదు- ఈ లోకవాదద్దు జ్ఞానవిల్లద్దాగియూ క్షీణతనవుళ్ళద్దాగియూ యిరువదరిందలూ, మనుష్యరిగె జ్ఞానవూ దైవహోలికెయూవుళ్ళ నాశనవాగద ఆత్మవిరువదరిందలూ, లోకక్కూ మనుష్యరిగూ మితియిల్లద వ్యత్యాస వుంటెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. హాగె మనుష్యర స్వభావవూ అంతస్తు మేలాదతనవాగియూ, లోకవూ అదరల్లి అడగిద వస్తువుగళ స్వభావవూ కడిమెయాదతనవాగియూ యిరువదరింద, మనుష్యరు యివుగళన్ను నమస్కరిసి, స్తుతిసువదు పూర్ణ అక్రమ నడతెయాగుత్తదె. ఇదు బయలాగువ హాగె మనుష్యరిగూ లోకద వస్తువుగళిగూ వుళ్ళ హెచ్చాద భేదవన్ను లోకదల్లి నడెయువ కెలవు విధగళన్ను కించత్తాదరూ యోచిసువదే సాకు. అరసుగళూ ప్రభువుగళూ ధొరెగళూ మొదలాదవరు తలెయ హాగెయూ, సేవకరూ కెలసదవరూ దాసత్వద మందిగళూ మొదలాదవరు కాలిన హాగెయూ, యిద్దార్లివో? ఆళువవనన్ను గులామను నమస్కరిసతక్కద్దే హొర్తు గులామనన్ను ఆళువవను నమస్కరిసతక్కద్దల్లవు. హాగె యిరువల్లి లోకక్కె అరసనాగిరువ మనుష్యను తన్న సేవెగె నేమిసల్పట్ట వస్తువుగళాద పక్షి, కోడగ, మొదలాద మృగగళిగూ, బెంకి, నీరు, వృక్ష కల్లు, మొదలాద వస్తువుగళిగూ నమస్కరిసువదు న్యాయవో? అంథా వస్తువుగళిగె నమస్కరిసిదరె మనుష్యను తలెకెళగాగి

ನಡದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ, ರಾಹುತನಮೇಲೆ ಕುದುರೆ ಹೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಆಗುವದಲ್ಲವ್ರೋ? ಆದದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನು ಅಂಥಾ ಹುಚ್ಚಾದ ಅಕ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ದೈವಕಲ್ಪನೆಯ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೈವಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿಯೂ ತನಗೆ ಮೇಲಾಗಿಯೂ ಅನುಭವಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವೂ ಕರ್ತರೂ ಆಗಿರುವ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮೇಲು ತಿಳಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಅವರ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಭಾವನಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನಾಗಲಿ.

೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನುಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬಗೆಯು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಅದರಲ್ಲಿ ವಸಿಸಿ ತಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಕರ್ತರವನನ್ನು ಲೋಕದ ಆಳಿಕೆಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ಕಾರಣ ಮುಂಚೆ ಅವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಕಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಅವನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಕಾಯಿ ಪಲ್ಯ ಮೊದಲಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವುಂಟುಮಾಡಿ ಅವನ ಸೇವೆಗೆ ಮೃಗ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಜಂತುವುಗಳನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ

ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಥಿಟ್ಟವ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಕಲ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು ಮೇಲುಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ತಮಗೆ ವಿಧೇಯನಾದ ಅರಸನಾಗ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ದೈವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಧವಾಯಿತು. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆರು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯುವೆನಾಗಲಿ.

೧ನೇದು...ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಯಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವು ಯಾವದು? ೨ನೇದು..ಅವನುಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಧವು ಯೇನು? ೩ನೇದು...ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು? ೪ನೇದು...ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂತಸ್ತು ಯಾವದು? ೫ನೇದು...ಸ್ವಾಮಿಯು ಆದಿ ತಂದೆಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ವುಪಕಾರಗಳೆಷ್ಟು? ೬ನೇದು...ಆ ವರಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಧವು ಯಾವದೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಯೋಚಿಸುವೆನಾಗಲಿ.

೧ನೇದು- ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಯಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಸರ್ವ ಮೇಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಾಸ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಒಂದು ಶೃಂಗಾರ ವನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ನೋಟಕ್ಕೆ ರಮ್ಯ ಪುಷ್ಪವುಗಳೂ, ಭೋಜಿಸಲಿಕ್ಕೆಗೆ ಶ್ರೇಯ್ಯಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂಥಾ ನಾನಾವಿಧ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸಕಲ ವಿಧ ಮೇಲುಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸುಕೃತ ಭಾಗ್ಯ ಸ್ಥಲವಾಗಿ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶೀತೋಷ್ಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾನ ಹದವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ತಂಪುಳ್ಳ ನೀರು ಹರಿಯುವ

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನದಿಯು ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಲ್ಕು ನದಿಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ತಂಪಾದ ಘಾಳಿ ಬೀಸ ಆಶೃಂಗಾರ ನಂದಾ ವನದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವದು. ಫಲ ಕಂದಮೂಲ ಫಲಾದಿಗಳುಂನೂ ನಾನಾವಿಧ ಮಲರುಗಳುಂನೂ ಯೆಲ್ಲಾಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳಬೀಸಿ ಘುಂಮನೆ ವಾಸಿಸುತಿತ್ತು. ಈಪ್ರಕಾರ ಯಾವದೊಂದು ವುಪಾಧಿಯಾದರೂ ಯಿಲ್ಲದೆ, ಸಕಲ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವಹಾಗೆ ಕರ್ತರು ಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಅದು ಭೂಮೋಕ್ಷವೆಂದುನ್ನೂ ಶೃಂಗಾರ ವನವೆಂದುನ್ನೂ ಭಾಗ್ಯವು ವುಂಟಾಗುವತೋಪೆಂದುನ್ನೂ ಹೆಸರ್ಗೊಂಡು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಯಿತು, ಪರಮಕರ್ತರು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಅನಂತ ದಯದೊಡನೆ ಆ ರಮ್ಯವುಳ್ಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯಿಡ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆ ಶೃಂಗಾರ ವನಾಂತ್ರವು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ದ್ವೀಪಾಂತ್ರದಲ್ಲಿಯಿತ್ತೋ ಅದು ಯಿದ್ದಂಥಾ ಸ್ಥಲವು ಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೋ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೋವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಅನೇಕ ತರ್ಕ ವುಂಟಾಗಿರುವದೇಹೊರ್ತು ಸ್ಥಳವಂತೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಆದಿ ತಂದೆಯು ದೈವ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋದದರನಿಮಿತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ವಸಿಸುವದಕ್ಕೂ ಆ ಶೃಂಗಾರ ವನವು ತುಂಬಿಯಿದ್ದ ಚಲ್ವ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಯಿರುವರಿಂಬುವದಕ್ಕೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡಿದ ಜಲಪ್ರಳಯದಿಂದ ಅದರ ಸೌಂಧರ್ಯ ರೂಪವೆಲ್ಲಾ ಲಯವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೂ ಬಹು ನ್ಯಾಯವುಂಟು. ಆಗರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿದೋಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಟೀಗರೆಂದೂ, ಯುಫ್ರಾತ್ತೆಂದೂ, ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಯೆರಡು

ನದಿಗಳು ಯಿನ್ನೂ ಓಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಬೇರೇ ಕೆಲವು ಗುರುತುಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಅದು ಆಸ್ಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಮೇನ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಿತ್ತೆಂದು ನೆನಸಬಹುದು.

೩ನೇದು- ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಿಧವು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮವಂನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಯೀ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರುಂಟುಮಾಡಿದ ಪೂರ್ಣ ಅಶರೀರಿಗಳಾದ ಸನ್ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು, ಪಿಶಾಚಿಗಳಾದ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಗರ್ವಿಸದೆನಿರಹಂಕಾರ ವುಳ್ಳವರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುವಾದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವರ ಶರೀರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆಂಧೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಧೂಳಿ ಎಲ್ಲಕಿಂತ ಹೀನವಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಸಮಸ್ತರ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿಯಲ್ಪಡುವಂಥಾದ್ದು ಅಹಂಕಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಆದರೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅರಸನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಲಕ್ಷಣವ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲಾದ ಶೃಂಗಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಆತ ನಾತ್ಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಈ ಮೇರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನೊಳು ಆತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ಆದ ಎರಡು ವಸ್ತುವುಗಳುಂಟು ಶ್ರೇಣವೂ ಹೀನವೂವುಳ್ಳ ಶರೀರವನ್ನು, ಜ್ಞಾನವೂ ನೆನವೂ ಮನಸ್ಸೂ ಎಂಬ ಮೂರು ತತ್ವಗಳುಳ್ಳಂಥಾ ತನ್ನ ಆತ್ಮದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಹೇಳಕೂಡದ ಘನತ್ವಕ್ಕೂ ಮಹಿಮೆಗೂ ತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶರೀರದಿಂದಲೋವೆಂದರೆ ಬರೇ ಮಣ್ಣಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಮೃಗ ಮೊದಲಾದ ಅಲ್ಪ ಜೀವಜಂತುವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನುದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಎಣಿಸದೆಯೂ, ಅದನ್ನು ಮಿತವು ತಪ್ಪಿದ ವಿಧ

ವಾಗಿ ಪೋಷಿಸದೆಯೂ, ತನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಸುಕೃತದಿಂದಲಲಂಕರಿಸಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶುದ್ಧ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಮಿಣಿಸಿ, ಅವರ ಐಕ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವವನಾಗಲಿ.

೩ನೇದು- ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ. ಈಗ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ವುಂಟು ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಆದಿ ತಂದೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವನಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಾಣ ಜತೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಕರ್ತರು ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆದಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಅಗಾಧ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪಕ್ಕೆಯ ಎಲುವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ತೆಗದು, ಅದರಿಂದ ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿವಾಹವ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಪುರುಷನಿಗೂ ಹೆಂಡತಿಗೂ ವುಂಟಾಗಿರ ಬೇಕಾದ ಸ್ನೇಹ ಸಮಾಧಾನ ಐಕ್ಯ ತೋರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಆ ಮೇರೆಗೆ ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯನ್ನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪಕ್ಕೆಯ ಎಲುವಿನಿಂದ ಉಂಟು ಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ದೆಷ್ಟು ಅವಸರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಪರಮಕರ್ತರು ಆದಿ ತಂದೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದರೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲವು. ಎರಡು ಮೂರು ಪತ್ನಿಯರು ಒಬ್ಬನಿಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳು ಕಾಮಕಾರ ಪಡುವದರಿಂದಲೂ, ಅವರನ್ನೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ವಿಧವಾಗಿ ನಡಿಸುವದು ಅರುದಾಗಿರೋಣದಿಂದಲೂ, ಬೇರೆಯಿನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಸಂಸಾರದ ಬಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಕೂಡದ ವಿರೋಧವೂ ಜಗಳವೂ ಹಗೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವ

సకల కష్ట చంచల నిర్భాగ్యవూ మొదలాదద్దు బేళియుపదేంబుపదక్కె సందేహవిల్లవు. అదక్కోస్కర సర్వేశ్వరను ఆదియల్లి యిబ్బరిగే మాత్రవే వివాహవాగువ విధవన్ను స్థాపిసిద్దల్లదే అవతరిసిద పరమ కర్తరాద జేసునాధరు అదన్ను కరుణిసిద వేదదల్లి మాపడద కట్టళెయాగి నేమిసి ధృఢపడిసిదరు.

ఎరడు- అవరిబ్బరు సృష్టిసల్పట్ట అంతస్తినందరె అవరాత్మవూ శరీరవూ పరిశుద్ధికెయొడనె సృష్టిసల్పట్టవు. ఇదరల్లియూ అదరల్లియూ సకల సద్గుణాదిగళిద్దద్దల్లదె దుర్గుణవాదద్దొందాదరూ యిద్దదిల్లవు. సర్వేశ్వరను అవరన్ను సాంగోపాంగవాద అంతస్తినల్లి సృష్టిసి యేర్పడిసిద కారణ, తక్షణవే తిళువళికె జ్ఞానవుళ్ళవరాగి, అవరన్ను అవరు పాలిసిద కట్టళెయన్ను ధిట్టవాగి తిళుకొండరు. అవరమనసాదద్దు సకల మేలుస్వరూపియాద భగవంతనన్ను స్వభావవాగి హుడుక అవర హృదయవు పరిశుద్ధవాద స్నేహదింద అవరొళగొందాగిత్తు. హీగె అవరాత్మవు సుకృత మేలుభాగ్యవుళ్ళ అంతస్తినల్లి సృష్టిసల్పట్టద్దల్లదె అవర శరీరవు ఒళ్ళేతరుణ ప్రాయవూ శృంగార అలంకారవూ భరితవాద సామర్థ్యవూ వుళ్ళద్దాగి సృష్టిసల్పట్టితు. ఏనందరె అవరు మిళె కూసాగి సృష్టిసల్పట్టిద్దరె అవరిగె సహాయవాద మనుష్య నొబ్బనూ యిల్లదద్దరింద ధిట్టవాద ప్రాయవాగువమట్టిగూ అవరు బదుకువ బగెయేను? ఆ పరియంత్రక్కూ మెట్టేకోరతెగళిగూ ఉపద్రగళిగూ స్థళవాగిరువదు. అంథా కడిమెబారద హాగెయూ తమ్మ మితియిల్లద జ్ఞానవూ దయవూ త్రాణెయూ ప్రసిద్ధి మాడతక్కద్దాగియూ కర్తరాదవరు ఒళ్ళే వయస్సినల్లియూ బేకాద త్రాణె మొదలాద

ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೂ ಹುಟ್ಟುಮಾಡಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಾವು ಸೃ
ಷ್ಟಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆಯೂ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ನೇಮಿಸಿದ
ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಗಡಲೇ ಸಹಾಯನಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮರ ಗಿಡ
ಮೊದಲಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೊಗ್ಗು ಪುಷ್ಪ ಕಾಯಿ ಫಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಲೂ ಪಕ್ಷಿ
ಮತ್ಸ್ಯ ಮೃಗ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಜಂತುವುಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ವಯಸ್ಸು
ಳ್ಳವಗಳಾಗಲೂ ಕಡಿಮೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುವುಗಳನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ
ಪೂರ್ಣ ಬಲವುಳ್ಳ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

೫ನೇದು- ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಮ್ಮ
ಯಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು
ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಆತನನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯೆಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಆದಿ
ಯಾಗಲೂ, ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರಸನಾಗಲೂ, ನೇಮಿಸಿದಕಾರಣ ಅ
ವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಘನವುಳ್ಳವರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಅ
ವುಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹವೂ ಮೇಲ್ಮೆ
ಲಾದ ಜ್ಞಾನವೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವೂ ಸರ್ವಅಧಿಕಾರವೂ ಸ್ಥಿರಂಜೀ
ವತ್ವವೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದವರಗಳಾಗಿವೆ. ತಂದೆಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ
ವುಳ್ಳ ಅತ್ಯಂತ ಸುಕೃತ ಸ್ನೇಹ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರನಿಗೂ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ರಸವುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹ
ವಿರುವದರಿಂದ ಕೆಲವುಸಾರಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ತ
ಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಸ್ನೇಹ ಕೃ
ಪೆಯೊಡನೆ ನಡೆಸುವರು. ಅವರೋವಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಇಚ್ಛಾದ ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಬರುವರು. ಕರ್ತರು ಆದಿ ತಂ
ದೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಯಾ
ಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಕೊ
ಳ್ಳುವ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ
ವಸ್ತುವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಆದಕಾರಣ

సృష్టియెల్లా తీరిదతరువాయ సర్వేశ్వరను ఆది మనుష్యన ముంచె మృగ పక్షి మొదలాద సకల జీవజంతుగళన్ను బరువ హాగె మాడి ఒప్పిసిదాగ ఆది తందెయు అవుగళిగె తక్క హెసరిట్టను. దీర్ఘదర్శనదవరదింద వేదక్కె తీరిద అనేక పరమ కార్యగళన్ను ముంచె తిళిదద్దల్లదె సర్వేశ్వరన ఐశ్వర్యద లక్షణగళన్ను మేలు స్వరూపవన్ను ప్రతాప మహిమెయన్ను విశేష ప్రకారవాగి తిళికొండనెందు హేళతక్కద్దు ఆది తందెగెయిద్ద సద్గుణ స్వభావద నిమిత్త అవను సర్వేశ్వరనిగె విధేయనాగిద్ద ప్రకారవే అవన ఆత్మక్కె ఆశాపాశగళూ పంచేంద్రియంగళూ శరీరద సకల తత్వగళూ విధేయవాగిద్దవు. ఇదల్లదె భూలోకవెల్లాదర మేలెయు అవనిగె రాజ్యదాళికెయూ పూర్ణాధికారవూ కొడల్పట్టితు. ఆదకారణ నీరినల్లియూ భూమియల్లియూ ఆకాశదల్లియూ యిరువంథా సకల మృగగళు మొదలాద జీవజంతుగళు ఆతనిగె విధేయవాగిద్దు సేవెమాడువవు. హీగె తడెయిల్లదె సకలవాదంథావుగళు ఆతన మాతన్ను మీరదె అనుసరిసి ఆతన వశవర్తియాగిరువవు. ఆతన ఆశాపాశగళెల్లా బుద్ధిగె విధేయవాగిద్దదరింద అహంకారవు కోపవు మోహవు లోభ మొదలాద దుర్గుణగళు ఆతనల్లి పరిష్కారవాగిరలిల్లవు. అదల్లదె మరణ రోవు కష్ట ఉపద్రవ మొదలాద కేడుగళొందాదరూ యిల్లదె శరీరద ఒందు బేనెయాదరూ పడదె, యావాగలూ కడెమె యాగద బలవూ వృద్ధాప్యవిల్లద వయస్సూ ఉళ్ళద్దాగిత్తు. మేలెయు ఆది తందెయు సకల మనుష్యరిగూ తందెయూ యజమానను ప్రధానియూ శ్రేష్ఠనూ ఆగిరువదక్కె నేమిసల్పట్ట కారణ మనుష్యన కులవెల్లా ఆతనల్లి అడగిత్తెందు హేళతక్కద్దు. ఆదద్ద

ರಿಂದ ಆತನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿಕನಾಗಿರುವನೇ ಯಾದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವರಗಳು ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಸಂತತಿಯವರಿಗೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವೆಂದುಂನೂ, ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವುಗಳು ಆತನಿಗೂ ಆತನ ಸಂತತಿಯವರಿಗೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವವೆಂದು ದೈವ ಚಿತ್ತದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೭ನೇದು- ಈ ವರಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆತನು ತನಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರಬೇಕಾದವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ವನಾಂತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವೃಕ್ಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನಬ್ಯಾಡವೆಂದು ತೊಲಗಿಸಿ ನೀನಿದನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಾಯಲೇ ಸಾಯುವಿಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವನಾಗಿ ಆ ವೃಕ್ಷದ ಫಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲಾದ ವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ, ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕೇಡಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಆದರೆ ಯಿದು ಘನವಾದ ಕಾರ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿದ ಬೇರೆ ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಯಿದನ್ನು ತಿಳಿಯಮಾಡುವೆವು.

೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿದ ಪಲ ವಿಶೇಷಗಳ ವಿವರವು.

ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವರ್ಯಾರೆಂದೂ, ತಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿಧವು ಯಾವದೆಂದೂ, ತಾವು ಉಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮುಖಾಂತ್ರ ಏನೆಂದೂ, ತಮಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ ಯಾವವೆಂದೂ, ಯೋಚಿಸದೆ ಯೀ ಲೋಕವೂ ಯಿದರ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತೂ ಅಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂದೆಣಿಸುವಪ್ಪಂದ ಯಿವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಹುಡಿಕಿ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಗತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲವೋ? ಆದದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಪಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಕಾಣದ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳು ಯೋಚನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗಿ ಬಯಿಲಾಗುವದರಿಂದ ಯಿವುಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಚಿಸುವೆನಾಗಲಿ. ಆದಕಾರಣ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಜನನವೂ ಮರಣವೂ ಹುಟ್ಟೂ ಯಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾತಿಯುವನಾಗಲಿ ಬೇರೆಯಲ್ಲೆಂದು ತೋರಿಸುವೆವು. ೨ನೇದು...ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವವರ್ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವೆವಾಗಲಿ. ೩ನೇದು...ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಒಬ್ಬನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣ ಜಾತಿ ಭೇದವುಂಟಾದದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆಂದು ತಿಳಿಸುವೆವು. ೪ನೇದು...ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಜನ್ಮಿಸ ಮಾಡಿದ ಮುಖಾಂತ್ರ ಏಂಥಾದ್ದೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸುವೆವು.

೨ನೇದು ''ಸ್ವಾಮಿಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕುವಾದ ಮನ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು. ೩ನೇದು...ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ನಡತೆ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ತೀರ್ವಿಕೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರಣೆಯುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಸುವೆವು. ಈ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಆದಿಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು- ಮನುಷ್ಯನಾತ್ಮದ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ನಡತೆಯೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ನಿದಾನಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರದೆ ಮಟ್ಟುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಜ್ಞಾನವೂ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಟ್ಟುಳ್ಳದ್ದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಜನನವೂ ಮರಣವೂ ಸಹಾ ವುಂಟು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಆರಂಭವೂ ಅಂತ್ಯವೂ ಅವನ ತತ್ವ ಕೃತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಯೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಮಟ್ಟೂ ಮಿತಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ, ಅವನು ಯಾವ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಾದರೂ, ಯಾವ ಕುಲದಲ್ಲಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿ ಯಿದ್ದರೆಯೂ' ಯೆಷ್ಟೋ ಪ್ರತಾಪ ಕೀರ್ತಿ ಶೋಭನವಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಯೆಷ್ಟೋ ತ್ರಾಣೆ ಅಧಿಕಾರದೊಡನೆ ವೊಡ್ಡೋಲಗನಾಗಿ ತಿರಿದರೂ, ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ವಿದ್ವತ್ತಿಂದಲೂ ಯೆಷ್ಟೋ ಸಾಮರ್ಥ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ, ಆಸ್ತಿಯಿಂದಲಾದರೂ, ಧರ್ಮದಿಂದಲಾದರೂ, ಮತ್ತ್ಯಾವಬಗೆಯಿಂದಲಾದರೂ, ಯೆಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡವನಾದರೂ, ದೈವಸ್ವಭಾವವು ಅವನಿಗೆ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿರದು. ಆದಕಾರಣ ಅರಸುಗಳೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳೂ ದಾಸರೂ, ಪೂರ್ವಪಿತೃರೂ, ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ದೈವಲಕ್ಷಣಗಳು ಪರಿಷ್ಠೇದವಾಗಿ

ల్లవు. ఆదద్దరింద అవరన్ను దేవరుగళెందు హేళలూ నిశ్చయి సలూ కూడదు.

౨నేదు- మనుష్యరన్ను హుట్టిసువదక్కోస్కర పంచ భూతగళిగె శక్తివూ బలవూ సామర్థ్యవూ యిల్లవు. ఏనందరె మనుష్యరు జ్ఞానవుళ్ళ వస్తువాగిద్దారె. పంచభూతగళో యేం దరె జ్ఞానవిల్లద వస్తువెంబువదక్కె సందేహ విల్లవు. హీగె మ నుష్యరాదవరు జ్ఞాన స్వరూపిగళాగిరువల్లి జ్ఞానవిల్లద స్వభావ వుళ్ళ పంచభూతగళింద హ్యాగె వుద్భవిసకూడువదు? అంధకార దింద ప్రకాశవూ, అజ్ఞానదింద జ్ఞానవూ, హుట్టువదెందు హేళు వదుంటో? మత్తియు పంచభూతగళు మట్టుళ్ళ సృష్టియాగిరు వదల్లదె ప్రాణవిల్లద వస్తువుగళాగిరువవుగళాగివె. ఆదకారణ అవుగళు కూడా శేరిదరూ శేరదిద్దరూ ప్రాణిగళు అవుగళింద ఉంటాగ హోగువదిల్లవు. పంచభూతగళు జీవవిల్లద వస్తు వుగళాద్దరింద కల్లిగె సమానవాగిరువదెంధేళ శక్యద్దు. కల్లి నింద ఆనె కుదురె యెత్తు మొదలాద మృగగళ ప్రతిమెయన్ను మా డబేకాదరె శిల్పి కారనింద మాడి ముగిస బేకేహొరతు క ల్లుతాని అదన్ను మాడలారదు, హాగెయే ప్రాణిగళన్ను బేరె వస్తువుగళన్ను మొదలాగి హుట్టిసువదక్కె దైవత్వద త్రాణెయిం ద కూడువదే హొరతు పంచభూతమొదలాద సృష్టియాద వస్తు వుగళింద పరిచ్ఛేదవాగి కూడదు. మత్తు తాయి తందెగళ బళియ ల్లిందా మక్కళు హుట్టిదరెయు అవరు అవుగళన్ను సృష్టిసువవ రల్లవు. అవుగళిగె ఆదికారణవూ అల్ల. అదక్కె దృష్టాంత వేనందరె అనేక సారి తందెతాయిగళాదవరు తమగె పుత్ర సంతాన బేకెందిద్దరూ కూసుయిల్లదె హోగువదల్లవో? కెల వుసారి కూసు బేడవెందరూ వుంటాగుత్తదె. హిణ్ణు కూసు

బేకెందిరువవరిగె గండు కూసూ, గండు కూసు బేకెందిరువ వరిగె హెణ్ణు కూసూ హుట్టువదుంటు. ఒళ్ళె జ్ఞానవూ వివేకవూ సామర్థ్యవూ త్రాణెయూ వుళ్ళ కూసుంటాగ బేకెందరియు అపేక్షిసిద జ్ఞానవూ వివేకవూ సామర్థ్యవూ త్రాణెయూయిల్లద కూసు వుద్భవిసువ దుంటెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఇదల్లదె కూసుగళ వుద్భవికెగె తాయితందెగళు సంపూర్ణ కారణరాదరె ఆ కూసుగళ జీవవన్ను నెలెయాగి నిల్లిసి కాపాడలూ నాశన మాడి తక్కొళ్ళలూ అవరిగె స్వతంత్రవిద్దిరువదల్లదె అవుగళ ప్రాణవన్ను కాపాడువదక్కాదరూ నాశన మాడువదక్కాదరూ అవర మనస్సిసాకాగి యిద్దీతు. అవర మనస్సిన యిఛ్ఛెయ మీరిగె సంగడలే తానాగి వుంటాగ బేకాగిరువదల్లవో? ఆదరె అవర మనస్సిగె అంథా బలవు యిల్ల మక్కళ జీవద మేలె అవరిగె పరిఛేదవాగి అధికార స్వాతంత్రికెయూ యిల్ల. ఇదెల్లా హీగిరువల్లి తందె తాయిగళు తమ్మ మక్కళ వుద్భవికెగె ఆదికారణరల్ల వెంబువదే నిశ్చయవు. హీగెయు నిరాకార వెంబ జ్ఞాన స్వరూపవాద సంమనస్సరు యెష్టు పరాక్రమశాలిగళాగిద్దాగ్యూ ఒబ్బ మనుష్యన జీవాత్మవన్నాదరూ సృష్టిసలవరిందలాగదు. ఏనందరె మనుష్యన జీవాత్మవు అరూపియాగిరువ కారణ అదు యేనిల్లద్దర జిసియింద వుంటు మాడల్పడబహుదే యెంబ్ర యితరబగెయల్ల. హాగె ఏనిల్లద్దర చిసియింద యేనాదరూ వుంటు మాడువదక్కే వందరె మట్టిల్లద త్రాణె బేకెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. ఆదరె సృష్టిసల్పట్ట వస్తువుగళాద సంమనస్సరిగూ మితియిల్లద త్రాణెయిరదు. కెట్టుహోద సంమనస్సరాద పిశాజిగళిగె అంథా బలవిల్లవు. ఆదకారణ మనుష్యర సృష్టియు అవరిందలూ కూడదు. ఆదద్దరింద మితి

ಯಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯಾದದ್ದು ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಿರುವ
ಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟಿಸುವಿಕೆ ಅವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ವುಂಟಾಗುವದೆಂಬು
ವದು ತುಂಗದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

೨ನೇದು- ಮೃಗಗಳೊಳಗೂ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳೊಳಗೂ ನಾನಾವಿಧ ಜಾ
ತಿಗಳನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವುಂಟು ಮಾಡಿದರೆಂಬುವದು
ಯಥಾರ್ಥವೇ. ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಗೋ ವಂದಗೆ ತಾಯಿ ಯೊಬ್ಬಳನ್ನೂ
ತಂದೆ ಯೊಬ್ಬನನ್ನೂ ವುಂಟು ಮಾಡಿ ಸಕಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂತತಿಯ
ವರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಧನಚಿತ್ತವಾದರು ಯೀ ಸತ್ಯ
ಕ್ಕೆ ವೇದ ವಾಕ್ಯವು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಜ್ಞಾನ ಯಿತಿಹಾಸವೂ ದೃಢವ ಕೊಡುವದಾಗಿದೆ.
ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ಬಾಹು
ಗಳಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೂ, ತೊಡೆಗಳಿಂದ ವೈಶ್ಯರೂ, ಪಾದಗಳಿಂದ ಶೂ
ದ್ರರೂ ಹುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಅಜ್ಞಾನರಿಂದ ಹೇಳಲೂ ವೊಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲೂ
ಪಟ್ಟದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಯಿಂದ ಸಕಲರೂ ಹುಟ್ಟಿದರೆಂಬ ಸತ್ಯ ವೇ
ದದ ಬೋಧನೆಗೆ ಯಿದು ಬಹಳವಾಗಿ ಸರಿಬೀಳುವದಲ್ಲವೋ? ಒಬ್ಬೊ
ಬ್ಬರು ಹುಟ್ಟಿದ ಬಗೆ ಯಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.
ಆದರೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾದವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಮಾ
ತ್ರವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಮು
ಖಾಂತ್ರ ಯಾವದೆಂದರೆ ಸರ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಬಂಧುತ್ವವೂ
ಸ್ನೇಹ ಸಮಾಧಾನವಿರಲೂ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿ
ಗೋಸ್ಕರ ಸಹಾಯವ ಮಾಡಲೂ, ವಿರೋಧವೂ ಜಗಳವೂ ಮನಸ್ತಾ
ಪವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿರಲೂ, ವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ತಗ್ಗಿಸಿ ತಮ್ಮ
ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಅಕ್ರಮದಿಂದ ಗರ್ವಿಸದೆ ಸದ್ಗುಣ ತಾಳ್ಮೆಯಾಗಿರಲೂ,
ಸಕಲರೂ ಸುಕೃತ ಸಹೋದರರಾಗಿ ಸ್ನೇಹ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಭಾ
ಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಲೂ, ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯರೆ.

ల్లరిగూ ఒబ్బ తాయి తందెయన్ను కట్టళె యిట్టరు. హాగిరువల్లి దిన క్రమేణదల్లి లోకదల్లుంటాద శ్రేష్ఠ కులస్థరిగె అహంకారవూ గర్వవూ బడాయియూ అక్రమవూ హుట్టలూ, కడెమెయాద జాతియవరిగె నించె అవమాన హీనవుపద్రవుంటాగలూ, ఒబ్బొబ్బరు ఒబ్బొబ్బరన్ను నిందిసి విరోధిసలూ, స్థితివిల్లవు· ఒబ్బొబ్బను తన్నష్టక్కె తన్న హిరి కిరియరు హ్యాగె నడెయ బేకెందిద్దెనుత్తానో హాగెయే తాను తన్న హిరి కిరియరష్టక్కె నడెయ బేకెంబువదక్కె నందేహవిల్ల మనుష్యరొళగె విరోధవూ అక్రమవూ మొదలాద కేడుగళూ హుట్టద హాగె పాపవల్లద లోకాచారద భేదగళన్ను అనుసరిసి బరువల్లి హెచ్చాద జాతియవరు కిరియర మేలె యావాగ్యూ కనికరవూ దయవూ వుపకారవూ మొదలాద సద్గుణగళన్ను కడిమె జాతియవరు వుపచార శ్రవణ తాళ్మె మొదలాద సుకృతగళన్ను అనుసరిసువదు న్యాయవే సరి. ఆదరె మనుష్యరొళగె అనేక విధ జాతిగళాద బగె హ్యాగెందరె వసిసిద దేశద వ్యత్యాసదిందలూ, నడిసిద బేరెబేరె వుద్యోగ వ్యాపారగళిందలూ, లోకాచారద భేదగళిందలూ, మనుష్యరవుగళన్ను కట్టిదరు వినా దైవవు మాడలిల్ల. ఐదు బెరళు ఒందే వుదరదల్లియూ, ఒందే కారణదిందలూ, ఒందే బేరినిందలూ, హుట్టిదాగ్యూ ఒందు దొడ్డదు, ఒందు చిక్కదు, ఒందు వుద్దవు, ఒందు గిడ్డాగిరువవల్లవో? ఒబ్బ తాయి తందెగె హుట్టిద మక్కళల్లి ఒబ్బను హెచ్చినవను మత్తొబ్బను గిడ్డను ఒబ్బను సామర్థ్యను మత్తొబ్బను దడ్డను ఒబ్బను ఐశ్వర్య సంపన్నను మత్తొబ్బను దరిద్రను. హీగె నానావిధ భేదవాగువల్లవో? ఒందు వృక్షదల్లి హుట్టిద శాఖగళు యెలెగళు పుష్పగళు కాయిగళు హణ్ణుగళు యీ వెల్లవుగళిగె మొదలు

ಒಂದೇ ಸರ್ತಿ ರೂಪವು ಬೇರೆಬೇರೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ರಾಯನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕುಮಾರರಿದ್ದರೆಯು ಆ ರಾಯನ ತರುವಾಯ ವೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಮಾಡುವನಲ್ಲದೆ ಯೆಲ್ಲರೂ ರಾಯರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವು. ಮಿಕ್ಕಾದವರು ಅವನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಿರುವರಲ್ಲವೋ? ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲವು ವುದ್ಯೋಗ ನಡತೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತ್ರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಜಾತಿ ಭೇದ ವುಂಟಾಯಿತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ ವಿಲ್ಲವು.

೮ನೇದು- ಮನುಷ್ಯರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲತನ ವಿರುವರೆಂಬದು ಭಗವಂತನು ಅವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾದ ಪ್ರಧಾನ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿರದು. ಆದೇನಂದರೆ ಲೋಕವೂ ಅನಿತ್ಯವು ಆತ್ಮವೋವಂದರೆ ಯಿನ್ನುಮೇಲೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕುಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುವು. ಹಾಗೆ ನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅನಿತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವು ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೊದಗುವದೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕಿತರಕ್ಕೆ ಗತಿಯೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನೇಮಕವೂ ಯಿರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಲೋಕದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ವೇನಂದರೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವನಾನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಯೆಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯ ವುಂಟಾದರೂ ಯೆಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಘನವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಗಂಭೀರ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ಯೆಷ್ಟು ಸುಖ ಚೆಲ್ವ ಭೋಗಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಆಶೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಬರಗೊಡಿಸದು. ಆದ ಕಾರಣ ಯಾಲೋಕದ ಮೇಲುಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ರಮ್ಯವು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ದೊರಕದು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲದ್ದರಿಂದ ಆಶೆಯು ಅಡಗದೆ ಅಧಿಕಧಿಕವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಯೀ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಯಥಾರ್ಥ ಶಿಲೆಯಾದ ಬೇರೆ ಸುಖ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಬ್ಯಾಸತ್ತು ತಿರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ఆదద్దరింద యీ లోకద సుఖ సంపత్తినల్లి సంపూర్ణ భాగ్య విల్లవెంబువదే నిశ్చయవు హాగె మనుష్యరిగె మట్టిల్లద పూర్ణ భాగ్యద మేలె అడగద ఆశె యిరువదరిందలూ, మితవిల్లద సంపూర్ణ సుఖ భాగ్యవు యీ లోకదల్లి యిల్లద్దరిందలూ, మనుష్యరు యావాగలూ లోకద సుఖదల్లి మొదలాగి బ్యాసత్తు వుపద్ర వ్యాకులవ అనుభవిసుత్తా బరుత్తారె. ఆదద్దరింద యీ లోకద సుఖ సంపత్తు భాగ్యవు మనుష్యరిగె గతి యల్లవెంబువదే నిశ్చయ. ఏనందరె అవన ఆశెగళెల్లా తణిదు అవనిగె నెలెయూ యథార్థవూ ఆద భాగ్యవన్ను వృద్ధి మాడువ మేలూ కానే అవనిగె గతియే హొరతు మత్తొందల్ల. మత్తు ఆత్మనాదద్దు నాశనవాగద వస్తు వాదద్దరింద అదక్కె నాశవిల్లద నిత్య స్థళవే బేకు. మత్తెయు అదక్కె నిత్య భాగ్యద మేలె తణియద ఆశెయుళ్ళద్దాదద్దరింద మితియిల్లద నిత్య భాగ్యవు అదక్కె బేకే హొరతు మత్తెల్లా అదక్కె సరిపడదు. ఆదరె మట్టిల్లద నిత్య పూర్ణ భాగ్యవాదద్దు సకల మేలుస్వరూపియాద సర్వేశ్వరన శీరింప దర్శనదల్లి దొరకువదే హొరతు బేరె బగెయల్ల! సర్వేశ్వరన శీరింప ఆనందద దర్శనవొందరె మోక్షదల్లి అల్లదె బ్యారె యావ స్థళదల్లాదరూ పూర్ణవాగి సిక్కదు. ఆదకారణ సర్వేశ్వరనుంను మోక్షవుంను మనుష్యరిగె గతి యల్లదె మత్తొందిల్లవు. ఈ లోకదల్లి సర్వేశ్వరనన్ను తిళిదు స్నేహిసి సేవిసిద బళిక మోక్ష రాజ్యదల్లి అవర శీరింప దర్శనవన్ను హొంది మితియిల్లద నిత్య భాగ్యవన్ను అనుభవిసువదక్కోస్కరవాగి మనుష్యరుంటు మాడల్పట్టరు. అదక్కాగియే అవరన్ను సృష్టిసిద కర్తరు అవరిగె జ్ఞానసినవు మనస్సు మొదలాద తత్వగళన్ను కొట్టు పాలిసిదరు.

ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ತಂಮನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನೂ, ಅವರ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ, ತಿಳಿದು, ನಿನಹಿಸಿಂದ ಸರ್ತೆ-ಸರ್ತೆಗೂ ಅವರನ್ನೂ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಿ, ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೂ ಅವರ ಚಿತ್ತದ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯ ಸಾಲವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶುದ್ಧಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವರೇ ಯಾದರೆ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆದು ನಿತ್ಯ ಜೀರಿಂಪವ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ ವಿಲ್ಲವು.

ಗಿಸೇದು- ಆದರೆ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನೇಮಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಮನಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವದೇನೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುವದುಂಟು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತ್ರ ವೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೊಂದಿಸಲಾಗದೆಂದು ನ್ಯಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಚಿತ್ತವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ವತಂತ್ರವೆಂಬ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಇಂಥಾ ವರವೋವೆಂದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಮೇಲು ಸರಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದ ಯಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯಾದದ್ದು ಪುಣ್ಯವೇ ಹೊರ್ತು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವಾದದ್ದು ಪುಣ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ ಪಾಪವೂ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರವರು ತಮತಮಗೆ ಯಿಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಮನಸ್ವತಂತ್ರವು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶ ಪುಣ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಯಾವ

ಸುಕೃತವೂ ಯಿರದು, ಒಂದಲ್ಪ ಮೇಲು ಸಹಾ ತಿಳಿಯದು, ಪರಿಶೋಧವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಉಂಟಾಗದು. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಮನಸ್ವತಂತ್ರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲದ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂಧೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆಗಲೇ ತಾನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ನಡೆಸ್ಪಡುವ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಗುವನೇ ಹೊರ್ತು ತಾನಾಗಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡನು. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸ ಕೂಡುವದು ? ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ಮಹಿಮೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವುಂಟಾಗ ಬೇಕೆಂದುನ್ನು ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಆನಂದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೂ ತಕ್ಕವರಾಗಬೇಕೆಂದುನ್ನು ಕರ್ತರು ಚಿತ್ತವಂಗೊಂಡು ಅವರು ತಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡಿಯಲೂ ನಡೆಯದೇ ಯಿರಲೂ ತಮಗೆ ಸರಿಬಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾವದನ್ನು ಆಶಿಸಲೂ ಅಸಂಹಿಸಲೂ ತತ್ವವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಮನಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದ ಅನೇಕರು ತಪ್ಪಿ ಕೆಟ್ಟು ನರಕಾಗ್ನಿಗೊಳಗಾಗುವರೆಂದು ಕರ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೋ ? ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಅವರಿಗೆ ಕೇಡಾದ ವರವ ಕೊಡುವದೇನೆಂದು ಕೇಳುವರು ಯೇನೋ? ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾದದ್ದು ಈ ವರದಿಂದ ಅನೇಕರು ಕೇಡು ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರೆಂದು ಕರ್ತರು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಅರಿತರು। ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೃಢವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸುಕೃತದಿಂದ ಬರುವ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಶೀರಿಂಪ ಫಲವನ್ನೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡಿಯ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಪ್ಪಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಬಳಿಕ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ

ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರ ಮಾಡಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ದಾಸತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಅವರ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಯಾಡೇರುವದಕ್ಕೆ ಆದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ತರು ಕೊಟ್ಟ ಮನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಮೂರ್ಖರಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಕೆಟ್ಟು ಪುಣ್ಯದ ಹಾದಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಆಜ್ಞೆಗೊಳಗಾದರೆ ಸಕಲ ತಪ್ಪು ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಅವರ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊರ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಮ ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಸಾಟುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವೇ ಯಿಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಾದದ್ದು ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯದಾಗಿಯೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲಾ; ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಯಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದಲ್ಲೇ ಯೆಲ್ಲಾ ಮೇಲು ಮಾಡಿ ಯೆಲ್ಲಾ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದೇ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಕೇಡು ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ಕರ್ತರು ಅವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಯೆಚ್ಚರಿಸಿ ಪಾಪದಿಂದ ಬರುವ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂಚೆಯೇ ತೋರಿಸಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿಯೂ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಾನುಗ್ರಹದ ಯೆತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಕೆಟ್ಟರೆ ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಮೊರೆಯಿಡುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವರು ತಂಮ ಸ್ವಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಧಾರಣ ಮೇಲಿಗೆ ಅವಸರವಾದ ಯೀ ಉತ್ತಮ ವರವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಯಿರಬಹುದೋ? ಆ ಮೂರ್ಖರಾದ ಪಾಪಿಷ್ಟರನಿಮಿತ್ತ ಕಡಿಮೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಕೃತ ಫಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಕಲ ಹಿರಿಂಪಾನಂದವೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ತೋತ್ರವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು ನ್ಯಾಯವೋ? ಹಾಗೆ ಕೆಲವರು ತಂಮ ದುರ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಮೇಲಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಡಾಗಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಮಾಡುವದರನಿಮಿತ್ತ ಆ ಮೇಳನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದೆಯಿದ್ದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ

ನಾಗಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಿ ಯಾವ ಮೇಲಾದರೂ ಮಾಡ ಕೂಡದೆ ಹೋಗುವದು. ಏನಂದರೆ ಅನೇಕವರಿಗೆ ಯಾವ ಮೇಲಾದರೂ ಕೇಡಾಗಿ ಕೆಲವರಿಂದ ತಿರಿಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಕೇಡಾಗಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಮಾಡದ ಮೇಲು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಯಿಲ್ಲವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಟ್ಟವರ ನಿಮಿತ್ತ ಮೇಲಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ದಯಪಾಲಿಸಿದರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಭೂಲೋಕದವರು ತಂಮಲ್ಲಿರುವ ಮನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯಂಗೊಂಡು ತಂಮ ಸ್ವಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೇಲೂ ಕೇಡೂ ಪಾಪವೂ ಪುಣ್ಯವೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಹೊರ್ತು ಬಲತ್ಕಾರವುಳ್ಳ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪ್ರೊಂದಾದರೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಂತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವನವನು ತನ್ನತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಾಗೆಯೇ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಬರುತ್ತಾನೆ, ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ, ಮೌನವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಭೋಜಿಸುತ್ತಾನೆ, ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ತನಗಿಷ್ಟವಾದನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡುವರೇ ಹೊರ್ತು ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದಲೊಂದೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಹಣೆಯ ಬರಹ ಪುಂಟೆಂದೂ ಅವನವನು ಅದರ ಹಾಗೆಯೇ ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದೂ ಹೇಳುವದು ಅಬದ್ಧವು.

ಉನೇದು- ತಂಮ ಮನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೆಲಬರು ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ಕೆಲಬರು ಪಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವದರಿಂದ ಸಕಲವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡುಬರುವ ನೇತ್ರಿಯುಳ್ಳ ಕರ್ತರು ಮರಣದ ಬಳಿಕ ನ್ಯಾಯವ ತೀರಿಸಿ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರೆಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ದೇವವಾಕ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೇ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸಂಗಡ ಸಕಲ ಜನಗಳು

ಹೊಂದಿ ಶೋಧನೆಗೂ ಸರಿಬೀಳುವದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕರ್ತರು ಹೊಂದ ಹೋಗುವ ಸಂಭಾವನೆಯು ಯಾವದೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನೂ ಪಾಪ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನರಕಾಗ್ನಿಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಡುವರು, ಯಿದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ನರಕಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವೆಂಬುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರೆಷ್ಟೋ ಸುಮುಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಪುಣ್ಯದಚಾರಿ ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಾತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲುವಾಗ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ತೀಟಿ ಭೂಮಿ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳೊಡನೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯವ ಕೇಳ ಹೋಗುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೈಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ದಾರಿ ಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವು ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದು. ಸತ್ತವನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕುಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ ಕಲಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಸುಂದರವನ್ನೂ ತೆರಿದ ಬಡಾಯಿಯನ್ನೂ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ನಿನವೂ ಆಶೆಯೂ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ವುಂಟಾದ ಮೇಲು ಕೀಡು ಯೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಆದಕಾರಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಹಾಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕಲ್ಲವೋ.

೫ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಆತ್ಮ ಶರೀರದ ಸ್ವಭಾವಿಕೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು.

ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾದ ಭಗವಂತನು ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ ದುಖಾಂತ್ರ್ಯವೂ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈಗಲು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಅವನನ್ನು ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿದಾಸಿನ ಬೇಕು ಈ ದೇಶಸ್ಥರೊಳನೇಕರು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಂಡು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವೂ ಗತಿಯೂ ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯದೆ ಬಹು ಅವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸದಲೆಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯದಲೆಯೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶಲ್ಯಗಳೆಷ್ಟು ನಾಡಿ ನರಗಳೆಷ್ಟು ಸಂದು ದ್ವಾರಗಳೆಷ್ಟು ಇವು ಮೊದಲಾದ ಅಲ್ಪ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಡನೆ ಎಣಿಸಿ ಅದೇ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದಿರುವಪ್ಪಂದ ಅದನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದಲೆಯೂ, ಬೇಕಾದ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲೆಗೊಳ್ಳಲೂ, ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲೂ, ನಿಜವಾದ ಯತ್ನಗಳಿಂದೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ

ಕ್ರಮಚಾರಿಯಾದವರೆಂದೂ ಹುಡುಕದಲೆಯೂ, ಅನಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದ ರಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕೇಡೆಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೋ? ರೈತನಾ ದವನು ತನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಬೆಳೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಯಿಚ್ಛೈಸುವನಾದರೆ ಭೂ ಮಿಯನ್ನು ವುತ್ತು, ಗೊಬ್ಬರವಹಾಕಿ, ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಕಳೇ ಕಿತ್ತು, ತನ್ನಿಂದಲಾದಮಟ್ಟಿಗು ಪೈರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಶ್ರಮಪಡಿಸ ಬೇಕ ಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲೆಷ್ಟು, ವುಸುಬೆಷ್ಟು, ದಿನ್ನೆಗಳೆಷ್ಟು, ಹ ಳ್ಳಗಳೆಷ್ಟು ವುಂಟೆಂದೂ, ಒಂದು ರಾಗಿ ಮೊದಲಾದ ಬೆಳೆಯಸಾಲಿನ ಲ್ಲಿ ಕಾಳೆಷ್ಟು, ಮೆಳೆಗಳೆಷ್ಟು, ತೆನೆಗಳೆಷ್ಟು, ತೆನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಗಳೆಷ್ಟು, ಬೇ ರಿನಲ್ಲಿ ನರಗಳೆಷ್ಟು ವುಂಟೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸು ವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವುಂ ಟಾಗುವದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವದೇ ಅ ವಸರವು; ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾದ ಶೋಧವೇಕೆಂದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೊ ತ್ತು ಕಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ವೊದಗುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ನಾ ಗಿಮ್ಮೇ ತನ್ನಾತ್ಮವನ್ನೂ, ಅದರ ಗತಿಯ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಹೊಂ ದತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದನುಸರಿಸು ವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವಾದ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಅವ ನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಡುವದನ್ನುಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸದೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದೃಶ್ಯ ವಾಗಿರುವದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮನುಷ್ಯ ನಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೆಲವೂ, ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೆಲವೂ ವುಂಟು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜನನವೂ ಮರಣವೂ ಸಂಭವಿಸುವ ದುನ್ನೂ ಶರೀರ ಯಿರುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲವೋ? ಶರೀರದೊಳು ವಸಿಸುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಯಿರುವದನ್ನೂ ಅದರ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಸೇರಿದ ಶೇರಿ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೂ

ಜೀವಾತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಶರೀರದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವವೂ ಬಲವೂ ಆಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿಲುಕದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯುಂಟೆಂದು ಸಕಲರೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶರೀರಾತ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಭಾವವೇನು, ಶರೀರದ ಸ್ವಭಾವವೇನೆಂದು ಕೂಡಿದಮಟ್ಟಿಗೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾವನಾನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣವ ಮಾಡುವಾಗ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ರೂಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ದೈವತ್ವದ ಲಕ್ಷಣ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ನಿರಾಕಾರವಾದ ಆತ್ಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಿಧವಾಗಿ ಹೊದಿಗಿಸಿ ಯಾವೆರಡಂನು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವೆರಡೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನೂ ಪೃಥಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೆಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವುಗಳೊಳಗೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಐಕ್ಯತ್ವದಿಂದ ಯಾವೆರಡುನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವವೂ ಒಂದೇ ವಸ್ತುವೂ ಆಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಯೆರಡುನ್ನು ಯೇಕೀಭವಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ವಿಧವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವದು. ಹೀಗೆ ಶರೀರದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವಹಾಗೆ ಶರೀರವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆತ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತೀರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು—ಪಂಚ ಭೂತಗಳು ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಲತಿದ್ದರೂ ಶರೀರದ ಹೊರೆಯಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಆ

ಕ್ಷದ ಮೇರೆ ಹಾಗಿರವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಜೀವವೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಮನಸ್ಸೂ ಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳೂ ಯಿಲ್ಲವು.

೨ನೇದು—ಮನುಷ್ಯನ್ಯಾವ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಯೆಂಥೆಂಥಾ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯೆಂಥಾಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ್ಯೂ ಅವನ ಶರೀರವು ಮಹಾ ಹೀನವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾದ ವಸ್ತುವೆಂಧೇಳಲೂ ನಿಚ್ಚಯಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಲಜ್ಜೆಗೆ ತಕ್ಕಂಥಾ ಅಶುದ್ಧತ್ವವೂ ನಿರ್ವಾಣತ್ವವೂ ಬಲಹೀನತ್ವವೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಸಾಯುವಾಗ ಅನಂತ್ಯ ಪಡತಕ್ಕ ಹೊಲ್ವಿಕೆಯೂ ಉಪದ್ರವೂ ದುರ್ಗಂಧವೂ ಮೊದಲಾದ ಕಡಿಮೆ ಪಾಡುಗಳು ಕಾಣುವವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೃಂಗಾರಿಸಿ ಬಾಚೆ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುವಂಥಾ ಶರೀರದೊಳಗಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಹೊರಡುವ ದುರ್ಗಂಧವು ಮೈಲಿಗೆ ಅಶುದ್ಧವು ಯೆಷ್ಟಾಗಿರುವದು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಯಿರುವದೆಲ್ಲಾ ಅರೋಚಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಹೊಲಸು ಹೇಳ ಕೂಡದ ನಾತವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ದುರ್ವಾಸನೆ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಮೈಲಿಗೆ ಹುಳು ಕೀವು ಮೊದಲಾದ ಅಶುದ್ಧತ್ವವೆಲ್ಲಾ ಉಂಟಾಗುವದಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಶರೀರವೆಷ್ಟು ನೋವಿಗೂ ಉಪದ್ರಕ್ಕೂ ಹೇತುವೆಯಾಗಿರುವದು. ಅದರ ಕೊರತೆ ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಕೂಡುವದೋ? ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಶರೀರದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದೆ ಅದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೆಣಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಂಗನ ಮಾಡಿ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಅಷ್ಟಾಭರಣ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಯೆಲ್ಲಾ ವಿಧಗಳಿಂದಲೂ ಪೋಷಿಸಿ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮಾಡ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರೋ ಯಂದರೆ ಶರೀರವು ಸರ್ವ ಪೂಣಕ್ಕೂ ಕ್ಷೀಣಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ನೀಚ ವಸ್ತುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಯೆಣಿಸದೆ ಅದರ ದುರಾಶಾಪಾಶಗಳನ್ನು ಅಣಗಿಸಿ ಅದು

ಆತ್ಮ ಶೇವೆಗೊಳಗುವ ಹಾಗೆ ದೈವ ಚಿತ್ತದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡುವರೇ ಹೊರ್ತು ಇತರಬಗೆಯಲ್ಲ.

ಈಗ ಆತ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆರು ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತೀರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು...ಒಂದೊಂದು ಶರೀರಕ್ಕೊಂದೊಂದು ಆತ್ಮಮಾತ್ರ ವಿರುವದಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಮೂರಾತ್ಮಗಳಿರಕೂಡದು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪಲಪಲ ಆತ್ಮಗಳು ಯಿರುವದೇ ಯಾದರೆ, ಒಂದು ಯೀಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಯಲೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಆಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮನಾದದ್ದು ಶರೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ? ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವದೇನು? ನೀರು ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ನೀರು ಹೊಯ್ದರಾಗ್ಯೂ ಅದು ಒಡಿಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವದಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆತ್ಮಗಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದ ಗುಣಗಳಿರುವದರಿಂದಲೊಂದು ಸುಖ ಸಂತೋಷವ ಅನುಭವಿಸಲೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಉಪದ್ರ ವ್ಯಸನಕ್ಕೊಳಗಾಗುವದು. ಒಂದು ಪಾಪದ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡಲೂ, ಒಂದು ಸುಕೃತ ಮೇಲನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಆದದರಿಂದ ಒಂದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ ಒಂದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲೂ ಬೇಕಾಗೆದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನೊಳೊಂದು ಪಾಲು ಸುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಯಿರುವಾಗ್ಯೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಲು ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ನರಕದಲ್ಲಿಯೂ ಯಿರುವದು. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸರಿಬೀಳದ ಯಿಂಥಾ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸ ಬಹುದೋ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣಗಳುಂಟೆಂಬುವದು ಪೂರ್ಣ ಅಬದ್ಧವಲ್ಲವೋ?

೨ನೇದು..ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮೃಗಕ್ಕೂ ಆತ್ಮ ವುಂಟಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದಕ್ಕೂ ಯಿದಕ್ಕೂ ಬಹುದೂರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವುಂಟು. ಅದು

ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯಿದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಭಾವವೂ ಬೇರೆ, ಬಗೆಯೂ ಬೇರೆ. ಮನುಷ್ಯನಾತ್ಮವು ದೈವತ್ವದ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಕಾರಣ ಯೆಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಾಯದೆಯೂ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡದೆಯೂ ಯಿನ್ನು ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಮೃಗಕ್ಕಿರುವ ಆತ್ಮವೋ ಯೆಂದರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೂ ಹೀನವೂ ಉಳ್ಳ ಅನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಅದು ಯಾವಾಗಲು ಜೀವಿಸದೆ ಸಾವಿನಿಂದ ಶರೀರನಷ್ಟ ಹೋಗುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವುಂಟು ಅದರಿಂದ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೂತನವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿ ನಡಿಸಲೂ ಅಪರೂಪವಾದ ಸಕಲ ವಿಧ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಕೂಡುವದು. ಮೃಗಕ್ಕೋ ಯೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವು. ಅದರನಿಮಿತ್ತ ಯಾವ ನೂತನವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಯೇರ್ಪಡಿಸಲೂ ಮಾಡಲೂ ನಡೆಸಲೂ ತಿಳಿಯದು. ಮರ್ಕಟ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಗಳಿಗೊಂದು ಬಗೆಯಾದ ಕೈಯ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರು ಪೈರಿಡಲೂ ಗೃಹವ ಕಟ್ಟಲೂ ಶೊಲೆದಾಕಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲೂ ಕಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಮ್ಮ ಹಸಿವೆ ಛಳಿ ಮೊದಲಾದ ಉಪದ್ರಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ತಾವೂ ಪೈರಿಡಲೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲೂ ತಿಳಿಯದು. ಮೃಗಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಸೇವೆಗೊದಗುವದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಅರಿಕೆಯುಂನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧುವಾದ ಗುಣವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಡಿಕೆಯೂ ಯಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಅದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನ ವಿವರವಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವ ತಿಳಿಯ ಪಟ್ಟುಂಟಾಗಿರುವದು. ಮೃಗಕ್ಕೋ ಯೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನ ವಿವರವಿಲ್ಲದ್ದ

ರಿಂದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವು ಸರ್ವಥಾ ತಿಳಿಯದು. ಯೀಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮೃಗದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವು ತಿಳಿಯದ್ದರಿಂದಲೂ ಪಾಪವೂ ಪುಣ್ಯವೂ ಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವೂ ಯಿಲ್ಲ ನರಕವೂ ಯಿಲ್ಲ ಸತ್ತ ತರುವಾಯ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅದು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವದು.

೨ನೇದು .. ಆತ್ಮದ ಪ್ರಧಾನ ತತ್ವಗಳೇನಂದರೆ ಬುದ್ಧಿ ನೆನಪು ಮನಸ್ಸು ಯಿಂಬದಾಗಿವೆ. ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವದೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಕೊಳ್ಳುವದು. ನೆನಪಿನಿಂದ ಮುಂಚೆ ನಡದ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ತಾನು ಮುಂಚೆ ತಿಳಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾರ್ಯವ ಯಿಚ್ಛೈಸಲೂ ಅಸಂಹಿಸಲೂ ತಾಪವೂ ಆಶೆಯೂ ಮೊದಲಾದ ಈಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲೂ ಕೂಡುವದು. ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತಾನೆ ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ವಿವೇಕದಿಂದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಡಿಸುವದು. ಏನಂದರೆ ಶರೀರವು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧದಿಂದ ಜೀವವೂ ತಿಳುವಿಕೆಯೂ ಚಲನೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾದದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಕಾರಣದ ಹಾಗೆ ಆತ್ಮದಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಆದಕಾರಣ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳುವಿಕೆ ಘನವುಳ್ಳಂಥಾ ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ತಾನು ಯೀಡೇರುವದಕ್ಕೂ ಶರೀರವು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೂ ವೈಮೋಪಾಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಡಿಸಿ ಅದರ ಪರಿಮುಖದಿಂದ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಈ ಮೇರಿಗೆ ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ಕರ್ತರು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತತ್ವಗಳ ಮೂಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೀಡೇರಿಸ ತಕ್ಕ ವುಪಾಯಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ತನಗೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

೩ನೇದು... ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಶರೀರವು ಹೀನವಾದ ವಸ್ತು

హెంబువదక్కె నంబికెయిల్లవు. ఆత్మవోందరె మహా ఘనవూ మేన్మెలువుళ్ళ వస్తువాగెదె. ఆత్మవు ఒబ్బ రాహుతను, శరీరవు ఒందు కుదురెయు, ఆత్మవు ఒందు సైన్య, శరీరవు ఒందు ఆయుధవు, ఆత్మవు ఒందు శక్తి, శరీరవు ఒందు వరె, హీంథేళతక్కద్దు. ఆగకారణ అదన్నూ యిదన్నూ యెష్టు వ్యత్యాసవాగి మతిస బేకావద్దెందు తిళియ బహుదల్లవే? తెంగిన జిప్పన్న బహుచలువాగి అలంకరిసి తెంగిన కాయన్న శునకగళిగె బిసాటరె అదు బుద్ధియల్లవెంథేళల్పడువదు. చిన్నదాభరణవన్న బిసాటు అదన్న తుంబిద్ద కేసక్కె బారద భరణియన్న పూజ్యవాగి కాపాడిదరె యిదక్కింత బుద్ధి హీనవూ హుచ్చుతనవూ యిల్లవెంథేళువరల్లవో? హాగె యిరువల్లి లోకద మనుష్యరు దైవ కొలికెయాద అళిదు హోగద ఆత్మవన్న నష్ట మాడదలెయూ విచారిసదలెయూ అదన్న దుర్గంధ పాపగళింద అశుద్ధపడిసి పిశాచియ దాసత్వవాగి బిట్టు సర్వ నిర్భాగ్య కేడుగళిగె పాత్రవాగి మాడి క్షీణవుళ్ళ శరీరవన్న మాత్ర శృంగరిసి పోషిసికొండు బరువదు యెంథా మూఢత్వవాద అజ్ఞానవూ మతికేడూ ఆగిరువదు. ఆదకారణ అంథా అజ్ఞానవన్న బిట్టు తన్న శరీరవన్నూ బేరె ప్రపంచద వస్తువుగళిగింత తన్నాత్మవన్నూ బహు ముఖ్యవాగెణిసి ప్రధానవాగి విచారిసి వేదక్రమద హాగె శుద్ధపడిసి పుణ్యదింద అలంకరిసి తప్పదె యీ జీవిన ప్రయాణపడబేకు.

---

౬ నే అధ్యాయవు.

మనుష్యరిగనేక జన్మగళిల్లవెంబ దృష్టాంతవు.

తను మితియిల్లద దయదింద మనుష్యరిగనేక వుపకార మేలుగళన్ను దయపాలిసువ కర్తరు సకలరిగూ సరియాగి దయ మాడదె అనేక భేదగళాగి కొడువదక్కుంటాద మహాంత్రవన్ను తిళియద అనేకరు అదు మున్చిన జన్మదల్లి మాడిద పాప పుణ్యాదిగళింద బందిరబహుదెందేళువరు. ఆదదరింద మనుష్యరిగె నానావిధ జన్మవూ ఒందొందు ఆత్మక్కె నానావిధద శరీరగళూ వుంటెంబువ అబద్ధగళన్ను వుంటుమాడి యథార్థవెందు సాధిసుత్తారె. ఈగ ఆ అబద్ధగళన్ను బహిరంగ పడిసి పరిహరిసువెవు. ఒందొందు ఆత్మక్కె ఒందొందు శరీర విరువదల్లదె యెరడు మూరు శరీరగళు యిరువదూ యిల్ల. యిరహోగువదూ యిల్ల. ఆదదరింద హిందినే కాలదల్లాగలి ఈగలేశేళె కాలగళల్లాగలి ఒందు ఆత్మవు అనేక శరీరగళల్లి వసిసిరలారదు. ఇదక్కె నానావిధ దృష్టాంతగళుంటు.

౧నేదు- ఈ కాలదల్లి ఒందు శరీరక్కె వందు ఆత్మవూ, ఒందు ఆత్మక్కె ఒందు శరీరవూ మాత్ర వుంటెందు అవుగళ యోకవాద వుద్యోగగళింద ప్రత్యక్షవాగి నోడుత్తా బరుత్తేవె. అదు హ్యాగెందరె అవనవన ఆత్మవు తన్నతన్న శరీ

ತವನ್ನು ನಡಿಸುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಶರೀರವನ್ನು ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ನಡಿಸಲಾರದು. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವನವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಬೇರೆ, ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ, ಗುಣವೂ ಬೇರೆ, ಕರ್ಮವೂ ಬೇರೆ, ಪಾಪವೂ ಬೇರೆ, ಪುಣ್ಯವೂ ಬೇರೆ, ಹೀಗೆ ಅವನವನಿಗೆ ಮುಖರೂಪವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ನಡತೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಶರೀರಗಳಿಗೊಂದೇ ಆತ್ಮ ಮಾತ್ರ ವುಂಟೆಂದು ಹೇಳಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಆದದ್ದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಆತ್ಮವನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ವುಂಟುಮಾಡಿದರಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಶರೀರಗಳಿಗೊಂದೇ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವುಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

೨ನೇದು- ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ಮರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ಹೋದಕ್ಷಣವೇ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೇತವಾಗಿರುವದು. ಮತ್ತು ಹೀಣವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರದೆ ಸ್ವಲ್ಪದರೊಳಗೆ ಉಬ್ಬಿ ಹುಳುವಾಗಿ ಹುಳುತು ಮುಗ್ಗಿ ಒಣಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವದಲ್ಲವೋ? ಆಗಲು ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ತನ್ನ ಶರೀರದ ಸಂಗಡ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲು ಕೇಡಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಮರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸ ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವು. ತನ್ನ ಶರೀರದೊಡನೆ ನಿತ್ಯವಿಭೇದವಾಗುವದಿಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಶರೀರವಾದದ್ದು ಆತ್ಮದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಭಾಗವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅದರೊಡನೆ ಕೂಡ ಅವುಗಳಿಗಾದ ಸಂಭಾವನೆಗೂ ಭಾಗವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಜೀವಿಸಿರುವದಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮದೊಡನೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ಸಂಗಡ ವೇದನೆಯಾಗಲಿ ನಿತ್ಯ ಭಾಗ್ಯವಾಗಲಿ ಅನುಭವಿಸುವದೆಂದು ದೇವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಆತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ಮರಣದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಗಲಿ ಹೋಗುವದೇ ಹೊರತು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಅಗಲಿ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ಈ ದೇಶಸ್ಥರು ಯೀ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದ ಕಾರಣವಲ್ಲವೋ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇರೇ ಜನ್ಮ ವುಂಟೆಂದನ್ನೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬರುವ ನಾಶನ ಭೇದ ಮೊದಲಾದ ಕೊರತೆ ಪಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ತಾನು ಮುಂಚಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಪುನಃ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ವುಪದ್ರವೂ ಕಷ್ಟವೂ ಮುಂತಾದ ಪಾಡುಗಳುಂಟೆಂದನ್ನೂ ಅಬದ್ಧವಾಗಿ ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಅಬದ್ಧ ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅನೇಕರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುವೆವು.

೬ನೇದು- ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ನೆನಪು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಗವನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸುವೆವಾದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮರು ಜನ್ಮವೂ ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುವದೇ ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ನೂತನವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇರೆ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಹಳೇ ಆತ್ಮವಿರುವದಿ ಯಾದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾಪಕವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲವೋ? ಆ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತನಗಿದ್ದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂಥವರೆಂದನ್ನೂ, ಕುಲವು ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದನ್ನೂ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವೂ, ಅನುಭವಿಸಿದ ಸುಖ ದುಃಖವೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದನ್ನೂ, ಆಗಲು ನಡೆದ ಪ್ರಧಾನ ವರ್ತಮಾನಗಳಿಂಥಾವೆಂದನ್ನೂ, ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯದಲೆಯೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದಲ್ಪ ನೆನಪಾದರೂ ಯಿಲ್ಲದಲೆಯೂ ಹೋಗಕೂಡುವದೋ? ಒಕ್ಕಲತನವಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ್ಯು ಮುಂಚೆ ಒಕ್ಕಲತನವಿದ್ದ ಸ್ಥಲದ ನೆನಪು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದುಂಟೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಅದು ತಾನಾಗಿ ಅನೇಕಸಾರಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿಬರುವದು. ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಜ್ಞಾಪಕವೋ ವಂದರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೂ ಲವಲೇಶವಾಗಿ

ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದಕಾರಣ ಹುಂಚಿನ ಜನ್ಮವೂ ಮರು ಜನ್ಮವೂ ಶುದ್ಧ ಅಬದ್ಧವೆಂದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಒಣಗಿಹೋದ ಮರವು ತಿರಿಗಿ ಚಿಗುರುವದಿಲ್ಲ ಹೋಜಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಧಾನ್ಯವು ತಿರಿಗಿ ಮೊಳೆಯದು ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲು ತಿರಿಗಿ ಬೆಳೆಯದು. ಒಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಂಚು ಪುನಃ ಭಾಂಡ ಮಡಿಕೆಯಾಗಲಾರದು. ಹಾಗೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನು ತಿರಿಗಿತಿರಿಗಿ ಹುಟ್ಟುವದು ಹ್ಯಾಗೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ

ಶ್ಲೋಕವು.

ಜನ್ಮಮೇಕಂಮೃತಿಶ್ಚೈಕಂ। ಪುನರ್ಜನ್ಮಂನವಿದ್ಯತೆ।
ಮೃತೇಸತಿ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ। ದೇವೋಕ್ತಮಿತಿನಿಶ್ಚಯಂ.

ಟೀಕು.

ಜನ್ಮವು ಒಂದೇ ಮರಣವು ಒಂದೇ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ತಿರಿಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂಥಾದ್ದು ಯಿಲ್ಲವು ಯಿದು ದೇವರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡು. ಒಬ್ಬನು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಬರದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ಹರಿದು ತಿರಿಗಿ ಬರದು ತಿರಿಗಿ ಹರಿದು ಹೊಸದಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡುವನೋ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುವದೇನು? ಮತ್ತು ನಾಶನ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಯಿಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ತಿರಿಗಿತಿರಿಗಿ ಬರೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಯೇನು? ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅದನ್ನು ತಿರಿಗಿ ಉಂಟು ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಹರಿಯುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವೇನು ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಬಹು ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯನ್ನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಕೆಡಿವಿ ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಟ್ಟಿ ತಿರಿಗಿ ಕೆಡಿವಿದರೆ ಪೂರ್ಣ ಹುಚ್ಚನೆಂದೇಳಲ್ಪಡುವನಲ್ಲವೋ? ಯಿದು ಹೀಗಿರ

ಲಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯರಂನು ಸಾಯಹೋಂದು ತಿರಿಗಿತಿರಿಗಿ ಆವರಂನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವದೂ ಅನೇಕಸಾರಿ ಸಾಯಮಾಡುವದೂ ವಿವೇಕದ ಕೆಲಸವೆಂದೆನಿಸಲ್ಪಡುವದೋ ಏನು? ಅದು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವದು ನಾಶನ ಮಾಡುವದಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಾಟಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಅಂಥಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನವುಳ್ಳ ಕೆಲಸವಂನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವುಳ್ಳ ಕರ್ತರು ಮಾಡುವರೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ನೆನಸಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂಬುವದೇ ನಿಜವು.

ಮತ್ತೆಯು ಜನ್ಮಾಂತ್ರದ ಬೋಧಕರು ಕಾವಿಸಿ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ವಗೆಗೇಡೂ ನರಜಾತಿಗೆ ಅಹಿತವೂ, ಲೋಕದ ಚರಿತ್ರೆಗೂ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಸರ್ವವಿರುದ್ಧವೂ, ಆದಕಟ್ಟುಕಥೆಯೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ.

ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಟನು ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಮೃಗಾದಿಗಳ ರೂಪವಾಗಿ ಪುನಃ ಜನ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆಂದುನ್ನೂ ಅದರ ನಿಮಿತ್ತ ಯಾವ ಜೀವ ಜಂತುಗಳ ಪ್ರಾಣ ಹತ್ಯ ಮಾಡಲಾಗದೆಂದುನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹ್ಯಾಗಾದರೆ ನರಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಮೃಗಾದಿಗಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವು. ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯ ಲಕ್ಷಣದಿಂದಲ್ಲವೋ ಮನುಷ್ಯನು ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆ, ನೀತಿ, ಯೋಚನೆ ಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣವುಳ್ಳ ಮೃಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಮೇಲಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಮೃಗಾದಿಗಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವು ಹೊಕ್ಕ ನಿವಾಸಿಸಿದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಮತ್ತು ಮೃಗಗಳಿಗೂ ತಕ್ಕ ಜಾತಿ ಅಂತಸ್ತು ಯಿದ್ದೀತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆತ್ಮವು ಹಂದಿ, ಶ್ವಾನ, ಇಲಿ, ಹುಲಿ, ನರಿ ಯೀ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು ಹೊಕ್ಕ ಹಾಗಾಯಿತೆ ಆ ಹಂದಿ, ಆ ಶ್ವಾನ, ಯೀ ಕುಂತಾದ ಮೃಗಗಳು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗುವದಿಲ್ಲವು. ಹಂದಿಯು ತಿಪ್ಪೆ ಗುಮ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕರಿಸಿ

ಕ್ರೀಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಅದರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣುಮಾಡ ಬೇಕಾದೀತು. ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳು ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾವು ಏನೋ? ಮತ್ತು ಆ ಹಂದಿಯ ಮರಿಗಳು ನಮಗೆ ಸಹೋದರರ ಸಮಾನವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ನೆಂಟರೂ ಕುಲಸ್ಥರೂ ಸಹ ಆಗುವವು. ಮತ್ತು ಕೆಲವುಸಾರಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ತಂದೆ ಹೆಗ್ಗಣ ಕೋಣನಾಗಲಿ ಆಗುವದು. ತಾಯೋ ಏನಂದರೆ ಎಂಪು ಸುಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಇಲಿಯಾದರೂ ಆಗುವದು. ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚುತನವಲ್ಲವೋ?

ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ದುಷ್ಟರೂ ಅನ್ಯಾಯಸ್ಥರೂ ತಮತಮ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಹೀನವೂ ಕ್ರೂರವೂ ಆದ ಮೃಗಗಳೊಳು ಪುನಃ ಹುಟ್ಟುವರು. ಆದರೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲವಂತೆ ಕಲಿ ಮಲ ಕಲಿ ಮಾಯೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿದುಕೊಂಡಿರುವದಂತೆ ಹೀಗಿದ್ದು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರದ ವೊಂಭೈನೂರು ಚಿಲ್ಲಾನ ವರುಷಗಳೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತಂಥಾ ನರಪುತ್ರರೊಳು ಪುಣ್ಯವಂತರು ಬಹು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೂ ದುಷ್ಟರು ಬಹುತಾಕ್ಷಿನ ಸೂಡದ ಹಾಗೆಯೂ ಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಯೋನೇ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಂದ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳೂ ಹೀನ ಜೀವಿಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಬರಬರ ಕೇಡು ಅಧಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತದಲ್ಲಾ ಯಿನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟಧಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವವು. ಆಗಲು ಶ್ವಾನಗಳೆಷ್ಟು, ಹಂದಿಗಳೆಷ್ಟು, ಯಿಲಿ ಹೆಗ್ಗಣಗಳೆಷ್ಟು, ಹುಲಿ ನರಿಗಳೆಷ್ಟು ಕಾಗೆರಣಹದ್ದುಗಳೆಷ್ಟು ಕಪ್ಪೆ ನಳ್ಳಿ ಹೇನು ಚಿಕಟೆಗಳೆಷ್ಟು? ಹಾಗಾದರೆ ಹಳ್ಳಿ, ಪಳ್ಳಿ, ಊರು, ಗ್ರಾಮ, ಕೋಟೆ, ಪಟ್ಟಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಿನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೃಗಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂಥಾ ಪಾಪಿಷ್ಟರ ದಂಡು ಥಾಳಿಗಳಿಂದ ತುಂಬುವವು ಏನೋ? ಮತ್ತು ಭೂಚಕ್ರವೆಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾಗುವದು ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲವೋ? ಆಗಲು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ಎಲ್ಲಿ? ಆದರೂ ಭೂಲೋಕದ ಚ

రిత్రియన్ను నోడిదరె ముంచిగింత నరజాతియు ప్రవర్ధమాన వాగువదింతలూ దుష్ట మృగాదిగళు తగ్గితగ్గి అనేక సీమె రాజ్యగళల్లి నిర్మూలవాగువదెంతలూ సాదృష్టవాగి తిళిదిరుత్తె యల్లా అదు హ్యాగె ఆయితెంబువదన్ను ఆ జన్మాంత్రద బోధకరు హేళబరుదు.

ఇష్టు బలవాద న్యాయగళన్ను నోడదె మేలె హేళిద అబద్ధవన్ను బిడదహాగె కెలవరు హేళువ కురుడ న్యాయవు యావదు: ఈ లోకదల్లి కెలవరు సుఖదల్లియూ, కెలవరు కష్టదల్లియూ, ఒబ్బను ద్రవ్యదల్లియూ, మత్తొబ్బను దారిద్ర్యదల్లియూ, కెలవరు బహుమాన అంతస్తినల్లియూ, అనేకరు అపమాన నిందెయుళ్ళ అంతస్తినల్లియూ, హుట్టువదన్ను కాణుత్తేవల్లవో? యీ ప్రకారవాగి భాగ్య నిర్భాగ్యత్వవూ త్రాణె నిత్రాణెయ గుణవూ కుత్రేష్ఠత్వవూ జీవదాయుష్యవూ అంతస్తు మొదలాద సకలదరల్లియూ నానావిధ భేదగళు మనుష్యరొళగె యెల్లా కడెయల్లియూ ప్రసిద్ధియాగిదె. ఇదెల్లా పూర్వ జన్మదల్లి అవనవను మాడిద పాప పుణ్యదింద బరువదే హొర్తు మత్తొందు కారణదింద బరలారదెందు అబద్ధవాగి హేళువరు. ఈ సకల భేదగళో యందరె పూర్వ జన్మదల్లి మాడిద పాప పుణ్యాదిగళింద బారదె యీ లోకద పరిపాలనెగె సేరిద బలవాద న్యాయగళింద బరువదెందు స్పష్టవాగి తోరిసువెవు. అదు హ్యాగెందరె సర్వేశ్వరను ఏనిల్లదర జిసెయింద సకల వస్తువుగళన్ను వుంటు మాడిదదెందు ముంచె అనేక దృఢవాద న్యాయగళింద ఒప్పిసిద్దాయితు. హాగిరలిక్కాగి సర్వేశ్వరను అల్లదె సేరొందిల్లద కాలదల్లి మనుష్యరు యెల్లి? అవరు మాడిద పాప పుణ్యగళెల్లి? హుట్టలిక్కింత ముంచె తావు యిల్లద సమయదల్లి

ಪ್ರಾಪ್ತ ಫಲವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಪಡೆಯಕೂಡುವದು? ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲು ಕೀಳುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೀಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರು ಹೇಳುವದು ಅಬದ್ಧವು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯೀ ಲೋಕದ ಸಂಭಾವನೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದಾದರೆ ಆಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದೋ? ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಹಣವು ಕಾಸು ಕೀರ್ಮೆಯೂ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಡಲೂ, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಕಷ್ಟ ವ್ಯಾಧಿ ದರಿದ್ರ, ಮೊದಲಾದ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನು ಪಡಿಸಲೂ ಬೇಕಾದರೆ ಆಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಿಡುವದ್ಯಾತಕ್ಕೆ? ಅರಸನಾದವನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಕೈಯ್ಯ ಕಾಲುಗಳು ತೆಗೆಸ ಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಕಳ್ಳತನವ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಪಾರುಪತ್ಯವ ನಡಿಸುವದೇ ವಿನಾ ದೂರವಾದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಅರಿಯದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡಿಸುವದು ಪದ್ಧತಿ ಕ್ರಮವಲ್ಲವು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯವಗೊಂಡ ಸೇವಕನಿಗೆ ಅವನು ಸೇವಿಸುವ ದಂಡಿನಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಅರಸನು ಬಹುಮಾನವ ಮಾಡುವನಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳು ಆಲಸ್ಯವ ಮಾಡಿ ಅರಿಯದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಬಹುಮಾನವ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಪ್ರಕಾರವಿರುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಯೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಿಹದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಾದವರನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ಕಡೆಮೆ ನ್ಯಾಯವಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ತಿಳಿಯದೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವನೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಸತ್ತ ತರುವಾಯ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವೂ ಕೆಟ್ಟವರಿಗೆ ನರಕವೂ ಯಿರುವ ನಿಮಿತ್ತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಈ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಕಲರಿಗೂ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಯಿದ್ದಾರೇ ಹೊರ್ತು ಇತರ ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥಾ ಸುಖ ದುಃಖ ದೊರಕುವದೇ ಯಾದರೆ ಮೋಕ್ಷವೂ ನರಕವೂ ಯಿರುವಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ದೈವ ದ್ರೋಹನಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಷವೂ ಪುತ್ರನ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ಫಲವೂ ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೊರಕದು. ಆದದರಿಂದ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗೆ ಭಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೇವರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಬರಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕೇವು ವ್ಯಾಳ್ಯಕ್ಕೆಮಾತ್ರವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಮಿಕ್ಕ ಸಕಲ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳ ಪಾಡುಪತ್ಯವೋ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ತೀರಿಯ ಮರುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವದೆಂಬುವದನ್ನು ಪರಮಕರ್ತರು ತಿಳಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ವೇದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದದರಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯುಂಟಾದ ನಾನಾವಿಧ ಭೇದಗಳು ಮುಂಚಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಬಾರದು. ಮತ್ತ್ಯಾವದರಿಂದ ಬರುವದೆಂಬುವದನ್ನು ಯೀಗ ಪರಿಶೋಧಿಸುವೆವು.

೨ನೇದು- ಈವರೆಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ದದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವೂ ಪ್ರಾಪ್ತಫಲವೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಆದಕಾರಣ ಅವರುಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಡುವಾಗ ಕುಂಬಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಪವೂ ಪುಣ್ಯವೂ ಯಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲಿಗಿಂತ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತ್ವವೂ ಅಯೋಗ್ಯತ್ವವೂ ಯಿಲ್ಲ. ಫಲವೂ ನಿಷ್ಫಲವೂ ಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕುಂಬಾರನು ತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಬಂದ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕದನ್ನೂ ಸಣ್ಣದನ್ನೂ ಅಗಲದ್ದನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳದ್ದನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೀನ

ವುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ ನಾನಾವಿಧ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನಲ್ಲವೋ? ಆಮೇಲಿಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಕರ್ತರೆಂದು ತೋರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ತಂಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಬಂದಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾನಾವಿಧ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದದರಿಂದಲವರು ಯಿನ್ನೂ ಒಂದೂ ಮಾಡದೆ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಿನ್ನೂ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವೂ ಯೋಗ್ಯ ಅಯೋಗ್ಯವೂ ಅವರೊಳಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲಬರನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಘನವುಶ್ರೇಷ್ಠಕುಲ ಸುಖ ಸೌಖ್ಯವು ಅಧಿಕಾರ ಬಲ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲಬರನ್ನು ಬಡತನ ವಿಧೇಯತ್ವ ಚಿಕ್ಕತನ ದರಿದ್ರ ಕಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ಹೀನವುಳ್ಳ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಜನ್ಮನ ಮಾಡುವರು. ಇದರಿಂದಲೊಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಮೊರೆಯಿಡುವದಕ್ಕೆ ಯೆಡೆಯಿಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಬಡತನ ಮೊದಲಾದ ಹೀನವುಳ್ಳ ಅಂತಸ್ತು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದಕ್ಕೂ ದೇವಕೃಪೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಆದರಣೆ ಮೊದಲಾದ ಸುಕೃತ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೂ ಕಡೆ ಹಾಯುವದಕ್ಕೂ ಬಹು ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯಕುಲವಾದದ್ದು ಪಾಪದೋಷದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರ ನಿಮಿತ್ತವೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಧಿಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಾರವಾಗಿರುವ ನಿಮಿತ್ತವೂ ಪಾಪವೆಂಬ ಪ್ರವಾಹದ ಅತಿಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಣೆಕಟ್ಟಾಗಿ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಂಥೆಂಥಾ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತೈಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಉಪದ್ರಗಳನ್ನು ಪರಮಕರ್ತರು ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಹೇಳಕೂಡದ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವರಾದದರಿಂದ ಎಂಥೆಂಥಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯತ್ವ ಕಷ್ಟ ಯುಪದ್ರವುಳ್ಳ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಆದರಣೆಗಳನ್ನೂ ಶುದ್ಧ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನೂ ಕಲಸಿದರೆಂಬವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ದುರಾಶಾ ಪಾಶಗಳನ್ನು ಅಣಗಿಸಿ ದೇವ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ನೇಹ ಪರಿಚಿತನಾದವನು ಬಡತನ ಕಷ್ಟ ಉಪದ್ರವುಳ್ಳ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಲೋಕದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿನಭೋಗಗಳ

ನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವನಿಗಿಂತ ನಿಜವುಳ್ಳ ಸಂತೋಷವಾದ ಶಾಶ್ವತವು ಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನುದಿನದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಪಸಿಗಳು ಮೇಲಾದ ಪುಣ್ಯದ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಭೋಗವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಘೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಶರೀರವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವದೇ ಮಾರ್ಪಡದ ವಿಧವಲ್ಲವೋ? ಆದದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತೈಶ್ವರ್ಯ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಅಂತಸ್ತು ಮಹಾನಂದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಸಮೀಪವಾದದ್ದೆಂದೇ ಎಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ದೈವ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಅಂಥಾ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅದರ ನಿಮಿತ್ತವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರವರ್ಪಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಮೊರೆಯಿಡುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮೊರೆಯಿಡ ಹೋಗುವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ.

ನಿಸೇದು- ಆದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಅಂತಸ್ತು ಭೇದಗಳಿರುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಮುಖಾಂತ್ರ, ಯಾವದೆಂದರೆ. ನರಜಾತಿ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರವರ್ಧಿಸುವಕ್ಕೆ ಆಭೇದಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಭೂಲೋಕವು ಕೆಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವ ಗೇಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಕೂಲಿಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವವರ್ಯಾರು? ಎಲ್ಲರೂ ದ್ರವ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಸೇವಕಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಗತ್ಯವುಳ್ಳ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರ್ಯಾರು? ಸಕಲರೂ ವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವರ್ಯಾರು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಛಳಿ ಬಿಸಲಲ್ಲಿಯೂ ಘಾಳಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸದೊಡನೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅದನ್ನು ಮಹಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಡನೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಯಿದು ಕಣ

ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವನೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ದವನ ಧಾ
ನ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಬರ ಮಾಡುವವರ್‍ಯಾರು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬ್ಯಾ
ಕಿ ವುದ್ಯೋಗಗಳಿದ್ದರೆ ಕಾಮಾಟಿ ಬಡಿಗಿ ಕಮ್ಮರಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಕೆ
ಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಸಮ್ಮತಿಸುವವರ್‍ಯಾರು ಈ ಮೇರೆಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಬಡತನ ದರಿದ್ರತ್ವವಾದ ಅಂತಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಕು
ಲವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಒಬ್ಬ
ರೂ ಸಮ್ಮತಿಸದ್ದರಿಂದ ಅದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ನಾಶನವಾಗಿ
ಹೋಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಶಿರಸ್ಸು, ನ
ಯನ, ನಾಶಿಕ, ಶ್ರೋತ್ರ, ವುದರ, ಹಸ್ತ, ಕಾಲು, ಮೊದಲಾದ ಅವ
ಯವಗಳು ಬೇಕಲ್ಲವೋ ಸಕಲವೂ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವ ಮಾಡ
ಲೂ ನಡಿಸಲೂ ಬಗೆ ಯೇನು ಸಕಲವೂ ಕೈಯ್ಯಯೂ ಕಾಲಾಗಿ
ಯೂ ಯಿದ್ದರೆ ನೋಡಲೂ ಕೇಳಲೂ ಯೋಚಿಸಲೂ ಮಾತಾಡಲೂ
ತ್ಸೈನವೇನು ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅರಸರು ಪ್ರಭುವುಗಳು
ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಳವಾಯಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಅಧಿಕಾರಸ್ತರೂ ಸೈನ್ಯಗ
ಳು ರೈತರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ತರು ಕೂಲಿಕಾರರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ
ಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಅಂತಸ್ತು ಭೇದವಾದದ್ದು ಲೋಕದ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿ
ಯು ನಿಲೆನಿಂತು ಶಿಜ್ಜೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ
ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ ದಿಟ್ಟತ್ವ ಕ್ರಮವಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದಿಂ
ದ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಅದದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಆ ಆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ಆತ್ಮ
ವನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಡುತ್ತಾಗೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹ
ಳೇದಾದ ಆತ್ಮವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವದು ಯಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮ
ನುಷ್ಯನ ಮರಣದ ತರುವಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ತರು ಅವನಾತ್ಮವನ್ನು
ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವ್ರೊಳಗಾಗ ಮಾಡುವದು ಯಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ವಿಧವಾಗಿ

ಅವರವರನ್ನು ಜನ್ಮಿಸ ಮಾಡಲಿ ಅವರವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಶರೀರವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಜನನವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಮಾರ್ಪಡದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿರಿಸುವರೆಂಬುವದು ಕುಂದದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

೭ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಬೇರೆ ಲೋಕದ ವಿವರವು.

ಲೋಕವೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ಮೊದಲಾದ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕಂಡರಿತ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈಗ ವೇದಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ವೇದ ಪಾಠಕರು ಹೇಳುವ ಸತ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಣಲ್ಪಡದ ವಸ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಕೂಡಿದಷ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯುವೆವಾಗಲಿ. ಶರೀರದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ಕ್ಷೀಣವುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟು. ಅವುಗಳು ಮೃಗಗಳಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವವಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವದಾಗಿದೆ. ಅದೃಶ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅರಿಯುವ ಯೋಚನೆಯೋ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ವಸ್ತುವಿಗಾದರೂ ಸಿಲುಕದು. ಆದದರಿಂದ ಅದು ಮಹೋನ್ನತ ಘನವು ಹೊಂದಿದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯತ್ವಕ್ಕೂ ಅನಿತ್ಯತ್ವಕ್ಕೂ ಧರ್ಮಾ

ಕ್ಕೂ ಅಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಹಗಲಿಗೂ ರಾತ್ರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಭೇದವುಂಟೋ ಕಾಣಲ್ಪಡದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಅಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು. ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶವುಳ್ಳ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದೆಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳೋ ಎಂದರೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹೂಳಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ರತ್ನ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ಕಾಣಲ್ಪಡದ ಕಾರ್ಯಗಳನೇಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದವುಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ: ಮುಂಚೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡ ದೈವತ್ವದ ಸ್ವಭಾವವೂ, ನಮ್ಮಾತ್ಮದ ಸ್ವಭಾವವೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಸಂಮನಸ್ಸರೇ ಸರಿ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆಟ್ಟದ ಸ್ಥಲಗಳಾದ ಮೋಕ್ಷ ನರಕವನ್ನು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೂ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಕ್ಕೂ ಆದ ಮಾರ್ಗಗವನ್ನು, ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ನರಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವವರನ್ನು ಅರೂಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟವರಿಗೂವುಳ್ಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು. ಈ ಲೋಕವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ವೆಂದುನ್ನೂ, ಲೋಕವಾದದ್ದು ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳು ಅಧೋ ಲೋಕಗಳೆಂಬ ಅನೇಕ ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವುಂಟೋ ಏಕವಾಗಿಯುಂಟೋ ವೆಂದುನ್ನೂ, ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಾದಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೈವ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದಲೂ ದೃಢವುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರುಹಿಸುವೆವು. ಆದಕಾರಣ ೧ನೇದು—ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧೋಲೋಕಗಳನ್ನು ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ವಿಶೇಷಗಳು ಯಥಾರ್ಥವೋ ಅಲ್ಲವೋ ೨ನೇದು—ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಸ್ಥಲಗಳೆಷ್ಟು ೩ನೇದು—ಮೋಕ್ಷವೆಲ್ಲಿ ೪ನೇದು—ನರಕವೆಲ್ಲಿ ೫ನೇದು—ಮೋಕ್ಷ ನರಕ ಅನೇಕವೋ ಏಕವೋ ೬ನೇದು—ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದು

పడక్కూ నరక కూపదల్లి బీళువదక్కూ ముఖాంత్ర కారణ వేనెందు ఈ అధ్యాయదల్లి విచారిసువెవు.

మొదలుమొదలు కుక్కుటపు అనేక అండగళిడువమేరిగె ద్వైపవనేక లోకగళన్నుసృష్టిసిత్తెంబిణిసి యీ దేశస్థరనేక కట్టుకథెగళన్నుంటుమాడికొండు వూర్ధ్వలోకగళు ఏళూ అధోలోకగళు ఏళూ (లవణ, యిక్షు, సురా, సర్పి, దధి, క్షీర జలార్ణవః) యెంబ కరితవుళ్ళ సప్త సముద్రగళూ ఉంటెందూ, వైకుంఠవూ, కైలాసవూ, స్వర్గలోకవూ, సత్యలోకవూ, యెంబ యీ నాల్కు లోకగళూ బేరెబేరె భాగ్యవుళ్ళ స్థళగళాగిరువవెందూ యీ మొదలాద అనేక అబద్ధగళన్ను కల్పణె మాడికొండు అవుగళన్ను పుస్తకగళల్లి బరెదు దినంప్రతియూ ఓదుత్తా బరుత్తారె. ఇప్పత్తు మొళ భూమియ కెళగిరువదు మణ్ణో, వుదకవో, పాషాణవో, యెందు యివరు అరియరల్లవే? హత్తు యోజనగళిగాచె యిరువంథాద్దు దిన్నెయో హళ్ళవో, కెరెయో, బరిభూమియో, యెందు ధిట్టవాగి హేళలారరు. సముద్రద ఆళవూ, అగలవూ, వుద్దవూ, యింథాద్దెందు అళియలూ అదర నీరిన కెళగిరువదు కల్లో, వుసుబో, కెసరో యెందు తిళియలూ అవరిగె త్రాణెయిల్లవల్లా? ఈలోకద దేశగళన్ను మొదలు చెన్నాగి తిళియలారరు. లంకాద్వీపవూ చీనాదేశవూ, అబిసీనియాదేశవూ, పారశీదేశవూ, మొదలాదవుగళు యింథింథా దిక్కినల్లిరువవెందు హేళువదు అవరిగె కష్టవాగిరువదల్లదె ఆచెగిరువ దేశగళ హెసరుగళన్ను తిళియలారరల్లా? ఈ ప్రకారవాగి లోకద స్థితి వర్తమాన యింథింథాద్దెందు తిళియలారదవరు బేరె లోకగళిట్టెందూ అవుగళ వర్తమానవు యింథింథాద్దెందూ తిళిదిరువదు యావవిధవు? తమ్మ

ವೇದ ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವರು ಯೇನೋ ಆದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಲ್ಪಿಸುವಹಾಗೆ ಅವರು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ದೈವತ್ವದ ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುಂಚೆಯೇ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ದೇವರುಗಳಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ವೇದವು ಪೂರ್ಣ ಅಬದ್ಧವೆಂದು ಸಕಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಆದದರಿಂದ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯಿರುವ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಬದ್ಧವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವುಳ್ಳವರಾದ ಅನೇಕರು ಹಡಗವೇರಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಮಹಾದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಭೂಗೋಳವನ್ನು ಬರೆದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಭೂಚಕ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧ ದೇಶಗಳ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ನೇಟಾಗಿ ಗುರಿಸಿದರು. ಅಂಥಾ ಭೂಗೋಳಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಅನೇಕರು ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಉಂಟೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಅವುಗಳಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಯಿಷ್ಟವಾದ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಸೇರಬಹುದು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಅನೇಕರು ಭೂಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಿದರೂ ಪುಪ್ಪಸೇರಿನ ಸಮುದ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸಲ್ಪಡುವದಲ್ಲದೆ ಹಾಲು ಮೊಸರು ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಸಮುದ್ರಗಳು ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರ ವೇದ ಪುಸ್ತಕಗಳೊಳಗೆ ಅಣಗಿರುವ ಸುಳ್ಳು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಅಬದ್ಧಗಳು ಬಹಳ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು.

ಹಿಂದು···ಆದದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಅಂಥಾ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ

బిట్టు నిశ్చయవుళ్ళ సత్యవన్ను ఆలోచిసి అరిసికొళ్ళబేకాగలి. నిజవాద భగవంతను దయపాలిసిద సత్యవేదవు బోధిసువదేనందరె పుణ్యదల్లి నిలెగొండిరువ మనుష్యరిగె తీరింప సంభావనెయాగి మోక్షవెంబ పరలోకవూ పాపద అంతస్థినల్లి సత్తవరిగె దండనెయాగి నరకవెంబ పాతాళవూ వుంటెంబువదు సత్యవేదద బోధనెయాగిదె. ఆద్దరింద భూలోకద మేలె పరలోకవూ, భూలోకద కెళగె పాతాళవూ, వుంటెంధేళి తక్కద్దు. ఈగ మోక్షవూ నరకవూ నమ్మ కణ్ణిగెట్టద్దాదరూ తప్పద సత్యవాద దేవ వాక్యదింద నిశ్చయిసల్పట్టకారణ కణ్ణినింద కాణిసల్పడువ యీ లోకవుంటెంబువదక్కింత అవుగళుంటెంబువదన్ను దృఢవాగి విశ్వాసిస బేకాగిరుత్తదె. మత్తెయు ఈ సత్యవాదద్దు బుద్ధి యోచనెయింద నిశ్చయవాగువదు. అదు హ్యాగెందరె యీ లోకదల్లి పాప పుణ్యవు యీ యెరడూ నడదు బరువవల్లవో? ఆదరె పాపాక్రమ మాడిదవరిగె అనేకసారి భూలోకదల్లి దండనెయిల్లదె హోగువదల్లదె భూలోకద భాగ్యవుంటాగిరువదు. పుణ్యవ మాడిదవరిగోవందరె అనేకావర్తి యిరదల్లి మేలూ భాగ్యవూ బహుమానవూ యిల్లదె హోగువదల్లదె కష్ట నిందె మొదలాద వుపద్రగళు సంభవిసువదుంటు. హాగిరువల్లి సకల నీతి స్వరూపియాగిరువ సర్వేశ్వరను యీమేరెగె యీలోకదల్లి పుణ్యవంతర అల్ప తప్పుగళిగె ఆగ్నెయూ పాపిష్టర కెలవు కించత్తు ధర్మక్రియగళిగె ఫలవూ కొట్ట తరువాయ మరణద బళిక పాపిష్టరిగె కష్టవుళ్ళ స్థలవన్ను పుణ్యాత్మరిగె సుఖవుళ్ళ స్థలవన్ను కట్టిడి యిడువదెంబువదు అగత్యవాద న్యాయవల్లవో? ఈ యెరడు స్థళగళిగూ తివరు మోక్ష నరక వెందన్ను పరలోక పాతాళవెందన్ను

ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಯೀ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕ ಪಾತಾಳವೆಂಬುವ ಯೀಮೂರು ಲೋಕಗಳುಂಟೆಂಬುವದು ಸತ್ಯ ವೇದದಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವದಲ್ಲದೆ ಯೀ ದೇಶದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ವೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದುಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅನೇಕಬಗೆಯಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ತ್ರಿಲೋಕಾಧಾರಕನೆಂದೂ ತ್ರಿಲೋಕಕರ್ತನೆಂದೂ ತ್ರಿಲೋಕಧಾರಕನೆಂದೂ ಹೇಳುವರು.

೨ನೇದು- ಮೋಕ್ಷವಾದದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯವುಂಟು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸೇವಕರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿರುವ ಬಹುಮಾನವಾದ ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯ ಸ್ಥಳವುಂಟಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ ಅದು ಸಕಲಕ್ಕಿಂತ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಂಡಲಗಳಿಗೆ ಮೇಲಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಹೊರತು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಯೀಲೋಕವಾದ್ದು ಪಾಪವೂ ಮನಕ್ಲೇಶವೂ ಕಷ್ಟವೂ ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳವಾದದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಮಹಿಮೆ ಯಾನಂದಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವಾಗಿರದು. ಅದರನಿಮಿತ್ತ ಮೋಕ್ಷವಾದದ್ದು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಗಳಿಗೂ ಮೇಲಾಗಿಯೂ ದೇವ ಮಹಿಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿಯೂ ಯಿರಬೇಕಾದ್ದದೇ ಹೌದು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅದು ವೇದದಿಂದಲೂ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಪರಲೋಕವೆಂದುನ್ನೂ ವೂರ್ಧ್ವಲೋಕವೆಂದುನ್ನೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದು.

೩ನೇದು- ನರಕವಾದದ್ದು ಸಕಲ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಕತ್ತಲೆಯುಳ್ಳ ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವದು. ಅದು ದೈವ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಡುವದಕ್ಕುಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರಾಗೃಹವಾದದರಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೀನವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಅದು ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗೆ ಯಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ವೇದದ

ల్లియూ శాస్త్రగల్లియూ నరకవాదద్దు కెళగిన లోకవెందూ, పాతాళవెందూ, హేళల్పట్టిదె.

౫నేదు…ఒందే ద్వైవమాత్రవిరువకారణ హొందే మోక్షవు ఒందే నరకవుమాత్ర వుంటెంబువదు నిశ్చయవు. అనేక దేవరుగళుంటెంబువ కథెయన్నుంటుమాడిదవరు అవరిగూ అవర భక్తరిగూ నానావిధ సొంపుళ్ళ స్థళగళుంటెంబువ కథెయన్నే ఏర్పడిసిదరు. ఆదరె నానావిధ దేవరుగళు పరిష్కారవాగిల్లవెంబువదు నిశ్చయవాదదరింద ఆనానావిధ సొంపుళ్ళ స్థళగళిల్లవెంబువదే నిజవు. ఏక భగవంతన మహానంద దర్శనదింద సర్వానంద మోక్షవాదద్దు ఎల్లామనుష్యరిగూ ఏక గతియూ సంపూర్ణ భాగ్యవుళ్ళ స్థళవూ ఆగిరువదరింద సకలరూ అదన్ను హుడికి అదరొళు సేరువదక్కె ఎడెబిడదె ఆశెయింద ప్రయాసపడువరాగలి. ఆదకారణ అదక్కె ఏరువ దారియన్ను చన్నాగి విచారిసి కేళి తిళిదు సుముత్రియాగి అదన్ను అనుసరిసబేకు. శివాయి నరకవాదద్దు యావకాలక్కూ తీరద భయంకరవాద శిక్షెయ స్థళవాదదరింద అదరల్లి బీళదహాగె యావాగలూ ఎచ్చరికెయాగిర బేకాదద్దల్లవో?

౬నేదు…ఎల్లరు సత్తతరువాయ మోక్షానందక్కాగలి నరకాగ్నిగాగలి అగత్యవాగి హోగాగ బేకాగిరువదరింద మహానంద మోక్షవన్ను హొందువదక్కె మాడ బేకాదద్దేనెందూ నరకదల్లి బీళువదక్కె కారణ యావదెందూ చన్నాగి ఆలోచిసి తిళియువరాగలి. ఏనందరె ఎరడరల్లొందు దొరకువదల్లదె అవనవన నడతెగె తక్కహాగె అవనవనిగె సిద్ధిసువదన్ను మోక్షవాదద్దు ఏక నిజవాద భగవంతను తమ్మన్ను సేవిసిదవరిగె దయపాలిసువ సంభావనెయాగిరువదరింద అవరన్నునోడి

ಅವರ ವೇದಕಟ್ಟಳೆಯಹಾಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಣ್ಯವೇ ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತ್ರ ಕಾರಣವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಮಹಾ ಮೋಕ್ಷಾನಂದದಲ್ಲಿ ಸೇರುವದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಸುಕೃತಮಾರ್ಗವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವು. ಆದದರಿಂದ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದು ಆರಾಧಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೂ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನೂ ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಮರಣಾಂತ್ಯದಮಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರಮಾಣಿಕ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕು. ನರಕವೋ ಅಂದರೆ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಭಗವಂತನು ತಮಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಶೋಧನೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವದರಿಂದ ದೈವಕಟ್ಟಳೆಗೂ ಸತ್ಯವೇದದ ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೂ ವಿರೋಧವಾದ ಪಾಪಾಕ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೊಂದದ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ದ್ರೋಹವಾದ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯೂ ಶಕುನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವೂ ಪತಿತವೂ ಮೊದಲಾದ ಸುಳ್ಳು ಮತಗಳ ಅನುಸರಿಸುವಿಕೆಯೂ ಬೇರೆ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಸಕಲ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವನ್ನೂ ಅಬದ್ಧತನವನ್ನೂ ಪಾಪದ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಅದರ ಸಾಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೀಡೇರಿಸುವಿರಾಗಲಿ.

౨నే అధ్యాయవు॥

అరూపిగళ స్వభావద వ్యాఖ్యానవు.

మోక్షవూ నరకవూ వుంటెందు హోద అధ్యాయదల్లి ఒప్పిసిద కారణ అదరల్లియూ యిదరల్లియూ హోసవాగిరువర్యారెందు యీగలు విచారిసి తిళియతక్కద్దు. దైవవల్లదె మూరు బగెయుళ్ళ వస్తుగళుంటు. అవుగళ ౧నేదు—పూర్ణతెను అల్లవే సాకారవాద వస్తువు. ౨నేదు—అరూపవూ రూపవూ కూడియిరువ వస్తువు. ౩నేదు—పూర్ణ నిరాకారవాద వస్తువాగిరువదు. పూర్ణతెను అల్లవే సాకారవాద వస్తు యావదెందరె పంచభూతగళూ కల్లుగళూ మృగగళూ యీమొదలాద శరీర స్వభావ మాత్ర వుంటాద వస్తుగళాగివె. యివుగళెల్లక్కె భాగవూ ప్రమాణవూ స్థూలత్వవూ వుంటు. అవుగళల్లి కెలవుగళిగె జీవ వుంటాగిద్దాగ్యూ అదు శరీరసంబంధవాద జీవవల్లదె అరూపియాద జీవాత్మవల్లవు. ఆదకారణ అదక్కూ భాగవుంటెంధేళతక్కద్దు. ఆదదరింద అంథా జీవజంతువుగళ శరీరవన్నాగలి మరద శాఖెయన్నాగలి కొయిదరె అదరదర జీవవు నాశవాగువమట్టిగూ యిదు వుభయపార్శ్వగళల్లి ప్రత్యేకిసల్పట్టిద్దాగ్యూ నానావిధద గురుతుగళింద తిళియల్పడువదు. ఇదల్లదె మృగగళిగె జ్ఞానస్వరూపియాద ఆత్మవిల్లవెందు మంజెయే

ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಜೀವವು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಮ್ಬಂಧವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಸಾಕಾರವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ೨ನೇದು—ಅರೂಪವೂ ರೂಪವೂ ಕೂಡಿದ ವಸ್ತುವು ಯಾವದೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನೇ ಸರಿ ಮುಂತಿಳಿಸಿದಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ರೂಪತ್ವವಾಗಿರುವ ಶರೀರವೂ ಕಾಣಲ್ಪಡದ ಅರೂಪತ್ವವಾದ ಆತ್ಮವೂ ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಶರೀರವಾದದ್ದು ಪ್ರಮಾಣವೂ ಭಾಗವೂ ಸ್ಥೂಲವೂ ವುಳ್ಳದ್ದಾದದರಿಂದ ನಾಶನಕ್ಕೆ ಸೇರುವದಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವೋ ಅಂದರೆ ಭಾಗವೂ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಸ್ಥೂಲವೂ ಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾದದರಿಂದ ಯೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ನಾಶರಹಿತವುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುವದು.

೩ನೇದು.. ಪೂರ್ಣ ನಿರಾಕಾರವಾದ ವಸ್ತು ಯಾವದೆಂದರೆ ಶರೀರದ ಬೆರಿಕೆಯೂ ಸೇರಿಕೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣ ಅರೂಪವಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾ ವಸ್ತುಗಳು ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಯೀ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅಜ್ಞಾನತ್ವಕ್ಕೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿದವರು ಊರ್ಧ್ವ ಲೋಕದವರಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಶರೀರದ ರೂಪವನ್ನು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಡತೆಗಳನ್ನೂ ಭಾವಿಸಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಸುಳ್ಳು ಕಥೆಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧ ಅರೂಪಿಗಳ ನೆನಪನ್ನು ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗಿಂದ ತಳ್ಳಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಆದದರಿಂದ ಶುದ್ಧ ಅರೂಪಿಗಳುಂಟೆಂಬುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆದಮಟ್ಟಿಗೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವೆವು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕ್ರಾಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲವೋ? ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಪೂರ್ಣ ಶರೀರರೂಪವಾದ ನಾನಾವಿಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಧ ರೂಪ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಅರ್ಧ ಅರೂಪ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಅರೂಪಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಲಾರದು ಅಂಥಾ ಕಡೆಮೆಯಿಲ್ಲದ ಪೂರ್ಣ ಅರೂಪಿಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆಂದು ವೇದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅರೂಪಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಡದ ನಾನಾವಿಧ ಅತಿಶಯವಾದ ವರ್ತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಅವರುಂಟೆಂಬದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪೊಳ್ಳೇ ಅರೂಪಿಗಳು ಕಾಣಿಸಲ್ಪಡದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಂದ ನಡಗ ಅಪುರೂಪಗಳೂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ ಸಹಾಯಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡತಕ್ಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅದಲ್ಲದೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳುಂಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಅರೂಪಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುವದು ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಕಣ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಬುದ್ಧಿ ತೀಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅರುಹಿಸುವವು. ಮೇಲಿನ ಹಗೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ದುರ್ಣನವೂ ದುರಾಶೆಗಳೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವು. ಅನೇಕ ತಂತ್ರ ಶೋಧನೆ ತೇದು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವು. ಮನುಷ್ಯರ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅನೇಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವಲ್ಲವೋ? ಅದಕ್ಕೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಬೇಕಾದರೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಅನೇಕಸಾರಿ ತಮಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಲ್ಲು ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವು ಮಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಶರೀರವಾದ ವಸ್ತುವು ಹಾಳತವುಳ್ಳ ಬೇರೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ವಾಸಮಾಡ ಪರಿಥಿದವಾಗಿ ಕೂಡದೆಂದು ತರ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕದಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಪೊಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕೆಲವುಸರ್ತಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಆವೇಷವಾಗುವವು. ಆದರೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಕೂಡದ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೋ? ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಿದಬಳಿಕ ಯಿದರಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊದಲು ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಸ್ವಭಾವವೂ ಬೇರೆ,

ಅರೂಪಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವಾತ್ಮದ ಸ್ವಭಾವವೂ ಬೇರೆ, ಯಿದು
ಶರೀರದ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿದ ವಸ್ತುವು. ಅದು ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ನಿರಾಕಾರ
ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲೂ ಕೀಡೂ ಯೀವೆರಡು ವಿಧಗಳು ಯಿರುವ
ಮೇರೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಅರೂಪಿಗಳೂ ಕೆಟ್ಟ ಅರೂಪಿಗಳೂ ಆದ ಯಿ ವೆ
ರಡು ವಿಧವುಂಟೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯ. ಕೆಟ್ಟ ಅರೂಪಿಗಳಾದ ಪಿಶಾಚಿಗ
ಳು ಯೀಗ ಕೇಡಿನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುವವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು
ಸಕಲವಿಧ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವದು
ದೈವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಅವುಗಳ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೈಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ
ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ವುಪದ್ರವ
ಪಡಿಸಿ ಕಿರಿಯುವದೂ ಪಾಪದಿಂದ ತಮಗೆ ವಿಧೇಯವಾದವರನ್ನು ಶೂ
ನ್ಯದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವದೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಿ
ಶಾಚಿಗಳ ಅಕ್ರಮವೆಂದೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಒಳ್ಳೇ ಅರೂಪಿಗಳ ಗುಣವೂ
ಉದ್ಯೋಗವೇನಂದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸುಕೃತವಾಗಿರುವದೆಂದು ಪುಣ್ಯ
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ
ಒಳ್ಳೇಬುದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಸುಕೃತ ಸಹಾಯ ಮೊದಲಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗ
ಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈರೀತಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಪಾಪಿ
ಗಳೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಯಿರುವಮೇರೆಗೆ ಪೂರ್ವ ಅರೂಪಿಗಳೊಳಗೆ ಒ
ಳ್ಳೇಯವರೂ ಕೆಟ್ಟವರೂಆದ ಯೆರಡು ಭಾಗಗಳುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ
ಪಾಪಿಗಳೂ ಪುಣ್ಯವಂತರೂಆದ ಮನುಷ್ಯರು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವ
ಟ್ಟಿಗೂ ಬೆರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅರೂಪಿಗಳಲ್ಲಿಯೇನಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯವ
ರೂ ಕೆಟ್ಟವರಾಗಿರುವ ವಿಭಾಗವಾದ ಕಾಲವು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಅವರೂ
ಯಿವರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅರೂಪಿಗ
ಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣವುಳ್ಳವರು ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ

ధారె. పిశాచిగళో అందరె నరక కూపదల్లి తళ్ళల్పట్టు నిత్య శిక్షెగొళగాగల్పట్టవుగళాగివె.

ఇవెల్లా అధిక ప్రసిద్ధియాగ తక్కద్దాగియూ యిదక్కె తేరిద పలసంచేదగళు నివారణె ఆగతక్కదాగియూ మొదలనేదు అరూపిగళు సృష్టిసల్పట్ట బగెయన్నూ హొందిద స్వభావగుణద మహిమెయన్నూ సూక్ష్మదల్లి హేళి తోరిసువెవు. ౨నేదు...అవరు పతనదవాద విధవేను? అవరొళగె పుణ్యదల్లి నిలెనింతవరూ భగవంతనిగె ద్రోహవ మాడిదవరూ యారు? మాడిద పాప పుణ్యవేను? ౩నేదు.. ఈ దేశదల్లి నమస్కరిసల్పడువ దేవరుగళు పిశాచిగళో అల్లవో? ౪నేదు....సంమనస్సరు మనుష్యర మేలె యిట్టిరువ ప్రీతియావదు? అవర మేలె పిశాచిగళిగిరువ హగెయావదు? ఆదదరింద సంమనస్సరు మనుష్యరిగె కావలో పిశాచిగళు శత్రుగళో? ౫నేదు...పిశాచిగళు భూలోకదల్లి సుత్తితిరియువాగలు అవుగళిగె నరకాగ్నియు సిక్కువదుంటో హాగె అవుగళు సుత్తి తిరియువదక్కె కారణవేను ౬నేదు...పిశాచిగళు తెలవుసారి మనుష్యరిగె వుపకారగళ మాడువదుంటో అదక్కెల్లా శాస్త్రవేనెందు పరిశోధిసువెవాగలి.

౧నేదు.. సర్వేశ్వరను పరలోకవన్నూ భూలోకవన్నూ వుంటుమాడిద ఆది మొదల్గొండు తంన మట్టిల్లద ప్రాణమహిమెయన్న దర్శిసి స్తుతిసలూ తమగె సేవెమాడలూ పరలోకక్కలంకారవాగియూ భూలోకక్కె సహాయ ప్రయోజనవాగియూ పరలోకదల్లి వసిసతక్క అరూపిగళన్న సృష్టిస చిత్తవాదరు. ఆగ కారణ బేరె సృష్టిగళ ప్రకార ఏనిల్లదర తిళియింద అవరన్న ఎణిసకూడద సైన్యగళాగి వుంటుమాడి బేరెబేరె ప్రాణె మహిమె అంతస్తుళ్ళ నవవిలాస సతిగళాగి యేర్పడిసిదరు.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೈವತ್ವದ ಲಕ್ಷಣ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವದವರಾಗಿದ್ದರೂ ತಾವು ಅರೂಪಿಯೂ ನಿತ್ಯರೂ ಆಗಿರುವಲ್ಲಿ ತಂಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗಾಪ್ತ ಸೇವೆಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಂಮ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಅರೂಪಿಗಳಾಗಿಯೂ ಅಕ್ಷಯ ಜೀವಿಗಳಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಶರೀರವಿಲ್ಲದ ಶುದ್ಧ ಅರೂಪಿಗಳಾಗಿ ವುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಯಿಷ್ಟದಿಂದ ತಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ತಮಗೆ ಯಿಷ್ಟವಾದಹಾಗೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಶಿಸುವದಕ್ಕೂ ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕೂ ಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ ಬೇಡವೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವುಂಟಾಯಿತು। ಅವರ ವಿಶೇಷ ತತ್ವಗುಣಗಳೆಂಥಾವೆಂದರೆ ಅವರ ಸ್ವಭಾವವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕಿಂತಾ ಬಹಳ ಘನವುಳ್ಳದ್ದಾದ ಮೇರೆಗೆ ಅವರ ತತ್ವಗುಣಗಳೂ ಮೇಲುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ। ಮುಂಚುಮುಂದು ಅವರಿಗೆ ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನವುಂಟು, ಆದಕಾರಣ ಈಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ವೊಂದೊಂದಾಗಿ ಕಲಿಯಲೂ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿಯಲೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ತಮತಮಗೆ ತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿತು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಂಡಿರುವರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ದೈವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ರಾಣಿ ಸರ್ವಬಲವೆಂಥಾದ್ದೆಂದರೆ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಲೂ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೊಂದೇಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ತಿರಿಗಿಬರಲೂ ಯಿವುಮೊದಲಾದ ಮೇಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಅವರಿಗೆ ತ್ರಾಣಿಯು ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು। ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಂಥಾ ತ್ರಾಣಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದು ದೇವರ ತ್ರಾಣಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಡಕವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲವರಿಗೆ ಕೂಡದು ಅವರ

ಅಪ್ಪಣೆಕೊಂಡೋವೆಂದರೆ ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಿಯಗಳು ಅವರಿಂದಲಾಗುವವು. ಹೀಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದಾಗ ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನವು ತ್ರಾಣೆ ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ವರಗಳೊಂದಿಗೂ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲರೂ ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರೂ ದುರ್ಜನರಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ದೇವದೂತರೆಂಬ ನಾಮದೊಡನೆ ಸಂಮನಸ್ಸರೆಂಬ ನಾಮವು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವದಾಗಿದೆ.

ಅನೇದು: ಆದರೆ ಯೀಗಲು ಅವರೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಕೆಟ್ಟವರೂ ಭಾಗ್ಯಸ್ತರೂ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಸರೂ ಒಳ್ಳೇಸಂಮನಸ್ಸರೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಆದ ಮಹಾ ಭೇದವುಂಟಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಬಂದ ಪ್ರಕಾರವಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸತ್ಯ ವೇದದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಿಳಿವು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವೆವು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅರೂಪಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಮೋಕ್ಷಾನಂದದ ಸ್ವತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಂಮ ನೀತಿಯ ಹಾಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರವರು ತಮತಮ ಮನಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನೂ ಸಮಯವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮಗೆ ಕರ್ತರಾಗಿಯೂ ಅರಸಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ಧಾರೆಂದನ್ನೂ ವೊಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕಾದರೂ ಮರೆಯದಲೆಯೂ, ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರದಲೆಯೂ, ತಂಮೊಳಗಿದ್ದ ಮೇಲು ತ್ರಾಣೆ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲಾ

ಅವರಿಂದ ಬರುವದೆಂದುನ್ನು ಮೇಲು ತಿಳಿದ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ಎ
ಡೆಬಿಡದೆ ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಚಿತ್ತ
ದಹಾಗೆ ನಡದರು. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅ
ತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಬಾರದ
ಬಹುಮಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸಕಲಾನಂದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿ
ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ತಂಮ ತೀರಿಂಪ ದರ್ಶನದಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸಕಲ ಮೇ
ಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಮಾರ್ಪಡದಹಾಗೆ ನಿಲೆಪಡಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೇ
ಸಂಮನಸ್ಸರು ಯಿಲ್ಲವೆ ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸರೆಂಬನಾಮವು ಪ್ರವರ್ತಿ
ಸುತ್ತದೆ. ಕಡೆಮೆಯವರೋವೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಸುಕೃತ ಮೇಲಿ
ನಲ್ಲಿ ನಿಲೆಗೊಳ್ಳದೆ ತಂಮ ಜ್ಞಾನವು ತ್ರಾಣೆಯು ಮಹಿಮೆ ಅಲಂಕಾ
ರ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಗ
ರ್ವದಿಂದಲುಬ್ಬಿ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ತಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪ
ಟ್ಟಿತೆಂದು ಎಣಿಸದೆ ತಮಗೆ ಸ್ವಯಂಭೂತತ್ವವಾಗಿದ್ದಹಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು
ಘನವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮನ್ಮತದಿಂದತುಂಬಿ ಮಿತವಿಲ್ಲದೆ ಗರ್ವಿಸಿ
ದವರಾದರು. ಹಾಗೆ ಅವರುಕೊಂಡ ಅಹಂಕಾರದ ತೀರಾತ್ವದಿಂ
ದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಡ್ಡೆಮಾಡದಲೆಯೂ ಅವರ ತಿರು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು
ಕೈಕೊಳ್ಳದಲೆಯೂ ಅವರ ತಿರು ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನುಸರಿಸದಲೆ
ಯೂ ತಮಗೆ ಯಜಮಾನನು ಯಿಲ್ಲವೆಂದುನ್ನೂ ತಾವೂ ಸರಿ ದೇವರೂ
ಸರಿಯೆಂದುನ್ನೂ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ತಮಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರಲೂ ತಾ
ವೇ ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿ ಸಕಲ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಗಳನ್ನಾಳ
ಲೂ ಬೇಕೆಂದುನ್ನೂ ಗರ್ವಿಸಿ ತಂಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪರಮಕರ್ತರಿಗೆ
ಎದುರು ಸ್ಸೈನ್ಯವಾಗಿನಿಂತು ಅವರಿಗೆ ಅಪಾತ್ರರಾದ ದ್ರೋಹಿಗಳಾ
ದರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನವರಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ಅಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟತನ
ವನ್ನೂ ಮಿತವುಮಿಂಚಿದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ಕೇಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡದ
ಮೂರ್ಖತ್ವವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಅಸಂಹಿಸಿ ಶಪಿಸಿ ಪರಲೋಕ

ದೊಳಗಿಂದ ನರಕ ಕೂಪದೊಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಾಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಬಳಿಕ ಅವರಿಗೆ ದೆವ್ವ ಪಿಶಾಚಿಯೆಂಬ ನೀಚವಾದ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಭಾವವು ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಪಿಶಾಚಿಗಳಾದವರು ಯಿಷ್ಟುಮಂದಿಗಳೆಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಿಲ್ಲವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪೂರ್ವ ಅರೂಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಗೊಳಗಾದವರು ಒಂದು ಭಾಗವೂ, ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿರುವವರು ಯೆರಡು ಭಾಗಗಳೂ ಯಿರಬಹುದೆಂದು ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನೆನಸಿದ್ದಾರೆ.

೨ನೇದು- ಕೆಟ್ಟ ಸಂಮನಸ್ಸರು ತಾವೂಸರಿ ದೈವವೂಸರಿಯಂದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿದ ಗರ್ವವುಳ್ಳ ನೆನಪಿನಿಂದ ನರಕದಲ್ಲಿಬಿದ್ದ ಸಕಲ ಬಾಧೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆಯು ಇನ್ನೂ ತಂಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಡದೆ ತಂಮ ದುರ್ಮನದ ದ್ರೋಹದಲ್ಲಿ ವಾಂಛಲ್ಯರಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದಕಾರಣ ತಾವು ದೇವರುಗಳಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಸಹಸ್ರ ವುಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಪಾಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಂಮ ವಶವಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ದೈವ ಶಕ್ತಿಹೀನರಾದ ಕೆಲವರಮೇಲೆ ಬಲವಂತದಿಂದ ಆವೇಶವಾಗಿ ಕೆಲಬರನ್ನು ಕಳ್ಳ ವುಪಕಾರಾದಿಗಳಿಂದ ಮರುಳುಗೊಳ್ಳಿಸಿ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವಿಧ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಚೇಷ್ಟೆ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತಂಮನ್ನು ಜಪಿಸ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾನಾವಿಧ ದೇವರುಗಳಾಗಿ ಮೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾನಾಬಗೆಯ ನಾಮಧೇಯಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಯಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ನಾನಾಬಗೆಯ ವಿನೋದಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ತಮಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಕೆಲವುಸರ್ತಿ ಮಾತಾಡಿ ಮೋಸಭರಿತವಾದ ದುರ್ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತಂಮನ್ನು ದೈವವೆಂದು ಅಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತಮಗೆ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲೂ ಮಹಿಮೆಹೊಂದಿದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸ

మాడలూ దైవక్కె యోగ్యవాద నమస్కార బలియర్పణాదిగళన్నెల్లా తమగె అర్పిసలూ ప్రయాసపట్టు కొండుబరువవుగళాగివె. అజ్ఞానరాద మనుష్యరు అతంత్రగళొళగె సిక్కికొండిరువల్లి నరకాజ్ఞెగొళగాగిరువ పిశాచిగె భూలోకదల్లి పూజె నైవేద్యపురస్సరవు నడెదుకొండుబరువదు. హాగెయే యీ రాజ్యదల్లి ఆరాధిసల్పడువ సుళ్ళు దేవరుగళల్లి అనేకరు పిశాచిగళాగిద్దారెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. కడెమెయవరోవెందరె కెలవరు పూర్వగరసరూ మొదలాద మనుష్యరాగియూ కెలవరు కోడగ సర్ప మొదలాద హీనవస్తుగళాగియూ యిద్దారెందు బుద్ధియుళ్ళంథా సకలరిగూ ప్రసిద్ధియాగెదె.

౪నేదు- సంమనసరూ పిశాచిగళూ పరలోకవాద పొంతీస్థళదల్లియూ భాగ్యవాద ప్రొందేఅంతస్తినల్లియూ యేకవాగి పరమకర్తరింద సృష్టిసల్పట్టిద్దాగ్యూ యీగలు పాప పుణ్యదిందలెష్టోదూర వ్యత్యాసపట్టిరువదు. ఒళ్ళే సంమనస్సరు పరలోకద మహాభాగ్యవుళ్ళ రాజ్యదల్లి ఆసీనరాగి నిత్యానందవన్ననుభవిసి కొండిరువల్లి పిశాచిగళు నరకకూపదల్లి తళ్ళల్పట్టు అగ్నికడలొళగె ముణిగి హేళకూడద ఆజ్ఞెగళెల్లా యెందెందిగూ అనుభవిసి కొండిరువదాగెదె. ఇదల్లదె దుర్గుణదింద పిశాచిగళు పాపాక్రమవన్నూ, సద్గుణదింద సంమనస్సరు పుణ్యవన్నూ లోకదల్లి మనుష్యరొళగె హుట్టిసి నడెస తంమిందలాదవరెగూ ప్రయాసపట్టు బరుత్తారె. అదుహ్యాగెందరె సంమనస్సరు సర్వేశ్వరన మేలిడువ అత్యంత దేవ స్నేహదిందలూ అవర స్తోత్రక్కాగి కొండిరువ జాగ్రతెకాంక్షెయిందలూ పుణ్యద మేలిట్టిరువ మహాప్రీతియిందలూ మనుష్యర మేలె మడగువంథా అనంత పరిశుద్ధ పక్షదిందలూ అవరన్న కడెహా

ಯುಸಿ ತಂಮೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುವಾಗಿ ಆಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವ ಮಾಡುವರು. ಪಿಶಾಚಿಗಳೋವೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಮೇಲೆಯೂ ಪುಣ್ಯದಮೇಲೆಯೂ ಕ್ರೋಂಡ ಹಗೆಯಿಂದಲೂ ದುಷ್ಟತ್ವದಲ್ಲಿ ತೀರದ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾಮಕಾರಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಯೆದುರಾಳಿಗಳಾಗಿ ತಾವು ಕಳಕೊಂಡ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದದಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಪಾಪದ ಬಂಧಕಗಳಿಂತ ತಂಮೊಡನೆಕೂಡಾ ನರಕಕೂಪದಲ್ಲಿಯೆಳದು ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ಹುಡುಕುವವು. ಆದಕಾರಣ ಅನುದಿನವೂ ಮನುಷ್ಯರ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಸುಮನಸ್ಸರನೇಕ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಅನೇಕ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದುಂಟು. ಹೀಗೆ ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ಶೋಧನೆ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವಿಧ ತಂತ್ರಗಳಿರುವಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇಬುದ್ಧಿಮತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕಾಯುವಹಾಗೂ ಮತ್ತನೇಕ ಸಹಾಯ ಪ್ರೊತ್ತಾಸಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಹಾಗೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಂಥಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನಿಗೊಬ್ಬ ಸಂಮನಸ್ಸಾದವರನ್ನು ಕಾವಲಾಗ ನೇಮಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಒಳ್ಳೇ ಸಂಮನಸ್ಸರು ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂಶೇಹವಿಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಪರಮಕರ್ತರು ಸಂಮನಸ್ಸರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದತ್ರಾಣೆ ಮೊದಲಾದ ವರಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡದೆಯಿರಲಾಗಿ ಅವುಗಳು ಪಿಶಾಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ನಶಿಸಿ ಚದರಿಹೋಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ತಂಮ ಕಾವಲುಆದ ಸಂಮನಸ್ಸಾದವರ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ಅವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ಮೇಲೆ ಸೈತಾನನ ಅಧಿಕಾರದ ತ್ರಾಣೆಗೆ ಪಟ್ಟುಯಿಲ್ಲವು. ಆಶತೃವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ್ಯಾವ ತಂತ್ರವಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಯಾವ್ಯಾವ ಕೇಡುಮಾಡ ಪ್ರಯಾಸವಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಕಾವಲಿಯಾದ ಸಂಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಾ

ಯದಿಂದ ಅತಿಲ್ಲಾ ಶೇಸಾಗಿ ಜಯಿಸಿ ಪರಿಹರವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಪಾಪ ಮೊದಲಾದ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಕಾವಲಿಯಾದ ಸಂಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಾಯ ತಪ್ಪಿಹೋದರೆ ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಬರುವಂಥಾ ಕೇಡುಗಳಿಗೆ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲ. ಏನಂದರೆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ವಿರೋಧನಾಗಿ ತಾನಾಗಿ ಮೇರ್ಪಟ್ಟು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾನಾವಿಧ ತಂತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬರುವದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೊಂದು ವೇಳೆ ಪುಣ್ಯದಮೇಲೆ ಸಿನಪು ಆಶೆಯೂ ಭಾವನೆಯೂ ಮತ್ತೊಂದು ವೇಳೆ ನಾನಾ ವಿಧ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಮೇಲೆ ದುರಿಛ್ಛೆ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂಟಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪುಣ್ಯದ ಅನುಸರಿಸ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಯಿಾಡೇರಿಸ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವಾಗ ಮೊದಲಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಆಗದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬರುವದಲ್ಲವೋ? ಹೀಗೆ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಮನವು ಹೋರ್‍ಯಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದಾಗಿ ತೋರುತ್ತೆ. ಅಂಥಾ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ದುರಾಶೆಯು ಸೈತಾನನಿಂದಲೂ, ಒಳ್ಳೇಬುದ್ಧಿಯು ಒಳ್ಳೇಆಶೆಯು ಸಂಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡುವದು ಪದ್ಧತಿ। ಸಂಮನಸ್ಸರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿಯಹಾಗೆ ಸುಮುತ್ರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಮರಣಾನಂತರ ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಶೇರಿ ನಿತ್ಯ ಜೀರಿಂಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆವು. ಪಿಶಾಚಿಯ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿದರೋವೆಂದರೆ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಾ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಗೊಳಗಾಗ ಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಹಾಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯ ಹಗೆಯವರೂ ಪ್ರಾಣಶತ್ರುಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಅಸಂಹಿಸಿಹಗೆ ಮಾಡಲೂ ಹೋರ್‍ಯಾಡಿ ಜಯಿಸಲೂ ಬೇಕು. ಒಳ್ಳೇ ಸಂಮನಸ್ಸರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಪ್ತರಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ! ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ

అవరన్ను మేలుకొళద మనస్సినొడనె స్నేహిసి స్తుతిసి వందిసి అనుసరిసువెనాగలి.

౧౫నేదు- పిశాచిగళు తమ్మ పాపదింద నరక కూపదల్లి బిద్ద దిన మొదలినింద అనుభవిసికొండిరువ నిర్బంధ వేదనెయు ముగియదు. అవుగళు యీలోకదల్లి సంచరిసి శోధనె మాడికొండు బందాగ్యూ నరకదల్లిద్దహాగె మెల్లియూ సరియాదవేదనెగళన్ను అనుభవిసువదల్లదె అవుగళ కష్టనిర్బంధగళు కించత్తాదరూ కడెమెయాగువదిల్ల. జ్వరవుంటాద మనుష్యనెల్లెల్లి తిరిదాగ్యూ ఆజ్వర అవనన్ను బిడదె మెల్లియూ వుపాధి మాడువదల్లవో? హాగెయే కుష్టవ్యాధి మొదలాద వుపద్రవుళ్ళ మనుష్యను యావ్యావ స్థలక్కె హోదాగ్యూ అవన వ్యాధియూ సహింబాలిసి బరువదు. ఈ మేరిగె పిశాచిగళు నరకదల్లిద్దు మెల్లెల్లి హోదాగ్యూ అవుగళ వేదనెయు తీరదు. అవుగళల్లి హొందికెయాగిరువ నరకాగ్నియు యావాగలూ అవుగళన్ను సుట్టెరిదు బాధిసువదు. ఆదరె పిశాచిగళు నరకవన్ను బిట్టు యీలోకదల్లి తిరుగాడువదక్కె కారణవేనందరె కేడు మాడబేకెందిరువ అవుగళ దురాలోచనెయు వొందుదిక్కు, అవుగళన్నుకొండు కెట్టవరన్ను దండిసలూ ఒళ్ళేయవర పుణ్యవన్ను పరిశోధిసి ప్రకాశిసమాడలూ చిత్తవాద కర్తరకట్టళెయు మత్తొందుదిక్కు అదక్కె కారణవాగెదె. ఆదాగ్యూ అవుగళుహాగె సుత్తి సంచరిసువల్లి సర్వేశ్వరను కట్టళెకొడువష్టు మాత్ర మనుష్యరిగె ఆజ్ఞెయన్నూ శోధనెయన్నూ మాడబహుదే హొరతు మత్తొందు బగెయల్ల. ఇదల్లదె పిశాచిగళు మనుష్యరిగె యేష్టుకేడు మాడ నోడిదాగ్యూ అదు మనస్సుతిరగద పాపాత్మరిగె మాత్ర కేడాగిరువదు. భక్తియుళ్ళవరిగోసవెందరె అదు కేడా

ಗಳ ಅಧಿಕಮೇಲಾಗುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಣೆಹಿಡಿಯುವದರಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧ ತಿಲುಪೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹದನೂ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಿಂಚುವದು. ಸಾಧಕವನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಪ್ರಯಾಸವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಂಥಾ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಸರ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ವುಂಟಾಗುವದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆಯೇ ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಬರುವ ಕೇಡು ಮೊದಲಾದ ಅಗ್ನಿಗಳಿಂದ ಜೀವನೀತಿಗೆ ಪುಕ್ತರಿಸಿ ಅಧಿಕ ಶುದ್ಧಿಕರವಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಇದಲ್ಲದೆ ಪಿಶಾಚನ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗದೆ ಅದರೊಡನೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧವಮಾಡಿಜಯವಂಗೊಂಡರೆಯೀಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯವ ಸಂಪಾದಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮರಣಾನಂತರ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬುವದು ತಪ್ಪದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದದರಿಂದ ಯೀಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೆಂಥಾ ಶೋಧನೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಢವ ಬಿಡದೆಯೂ ನಂಬಿಕೆಯು ಬಿದ್ದುಹೋಗದೆಯೂ ದೈವಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಧೈರ್ಯದೊಡನೆ ಪಾಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರವಾಗಿ ಶಾಂತದೊಡನೆ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿ ಮರಣಾಂತ್ಯದ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಪುಣ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೬ನೇದು- ಆದರೆ ಯಾವದೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರು ಕೇಳಿದ ಕೆಲವು ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಕೆಲವು ಆವೇಶಗಳ ತೊಲಗಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ವುಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲವೇ, ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸಕಲ ದುಷ್ಟತ್ವ ವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಮೇಲೆ ತೀರದ ಹಗೆಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಹಾಂಗೆ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವುಪಕಾರವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುವರಾಗುವರು. ಇದು ನಾನಾ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದು, ಯಿವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದವುಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ದೈವ ಚಿ

ತ್ತದಿಂದಲುಂಟಾಗುವ ನಾನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾದವರನೇಕರು ಪಿಶಾಚಿಯ ವುಪಕಾರವೆಂದು ಅಬದ್ಧವಾಗಿ ನೆನಸುವದುಂಟು. ಮತ್ತು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವುರ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗಪಡುವದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚೀಕರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ವುಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಅತಿಶಯವಾಗಿರದು. ಏನಂದರೆ ಅದು ಹಳೆದಾದ ಹಗೆಯ ಗುರುತಲ್ಲದೆ ಸ್ನೇಹದ ಗುರುತಲ್ಲ ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದವನನ್ನು ವುಪಾಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿರುವ ಹಗೆಯವನು ಕಪಟವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯತೋರಿಸಿ ಅವನು ಯೆಚ್ಚರಿಕೆತಪ್ಪಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವನಲ್ಲವೋ? ವಿಷವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವವರು ಜೇನುತಕ್ಕರೆ ಆಜ್ಯ ಕೂಡಿದಂಥಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನಿರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವದಲ್ಲವೋ? ಮತ್ಸ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಗಾಳದ ಹುಳುವಿನಿಂದ ಮರೆಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯುವರಲ್ಲವೋ? ಯೀ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಯಾವದೊಂದು ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೂ ಕೇಳಿದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆಯೂ ಬಂದಂಥಾ ಕಷ್ಟ ವುಪದ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದಹಾಗೆಯೂ ಮಾಡುವವು. ಅದರಿಂದ ಜೀವಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ತಳಿಸುವವರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ತಮಗೆ ಬಲಿ ಕಾಣಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸುವವು. ಆರೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿದವರನ್ನು ತಮಗೆ ದಾಸರಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳ ಮಾಡುವವು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಳ್ಳ ವುಪಕಾರವಾದದ್ದು ತಮ್ಮ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ತಂತ್ರ ವುಪಾಯವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ. ಪಿಶಾಚಿಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಶತ್ರುವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಅದರ ಬಳಿಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಹಾಯವ ಕೇಳಬಹುದು? ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯೆಂಥಾ ಆಪತ್ತುಬಂದಾಗ್ಯೂ

ತಂಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಕಾದು ಕೊಂಡಿರುವ ಶತ್ರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವ ಕೇಳಹೋಗುವರೋ? ತಂದೆಯಾದವನು ದಂಡಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನಾದವನು ನೀಚನೂ ದುಷ್ಟನೂಆದ ಸೇವಕನ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿನಗೆ ನಾನು ಸೇವಕನಾಗುವೆನು ನನ್ನನು ರಕ್ಷಿಸಿಧೇಳದರೆ ಅವನು ಮುಜ್ಜನಿಂಧೇಳಲ್ಪಡುವನಲ್ಲವೋ? ತಂದೆಯು ದಂಡಿಸಿದರೆ ಮೇಲುತನಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡಿಸುವನೇಹೊರತು ಇತರಬಗೆಯಲ್ಲ ಹೊಡೆಯುವ ಒಂದು ಕೈಯ್ಯ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯ್ಯ ಅವನಿಗಿರಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲವೋ? ಆದಕಾರಣ ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂನಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲದೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಲಾಗದು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಕಲರಿಗೂ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ತಂದೆಯಾಗಿರುವ ಪರಮ ಕರ್ತರು ನಂಮನ್ನು ದಂಡಿಸುವಾಗಲು ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮಂನಣೆಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ದುರ್ಜನ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಏನಂದರೆ ಅದರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರು ಅದಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗುವದಲ್ಲದೆ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಕೈಯ್ಯ ಬಿಡಲ್ಪಡುವತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ಸತ್ತರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನರಕದಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಸಕಲ ಸೀಕ್ಷೆಗಳಗೊಳಗಾಗುವದು ತಪ್ಪದು. ಆದದರಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಹಾಯವ ಹೊಂದಿ ಅದಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಿ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಲಿಕ್ಕೆಂತ ಯಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವರಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಕರದರ್ಥವಾಗಿ ಯೆಂಥೆಂಥಾ ವುಪದ್ರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದೇ ಭಾಗ್ಯವು. ಏನಂದರೆ ಆಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ದೈವಸ್ನೇಹ ತಾಳ್ಮೆಯೊಡನೆ ತನ ವುಪದ್ರ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವವನು ಪರಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯಾ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ದೇವ ಕೃಷಿಯಾದ ಅನೇಕ ಸಮಾಧಾನ ಆದರಣೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ। ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವವನೋವೆಂದರೆ ದೇವರ ಕೋಪದಿಂದಲದನ್ನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಬಳಿಕ ಅಧಿಕ ಕಠೋರವಾದ ಕೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವದು ನಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಗಾಳದ ಹುಳುವಿನಿಂದ ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದವನು ಅದನ್ನು ಸಾಕದೆ ಪಾಕಮಾಡುವನು। ಕಳ್ಳ ಉಪಕಾರವಾದ ಹುಳವ ಕೊಂಡು ಪಿಶಾಚಿಯು ತನ್ನ ಆಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡವರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವಕರ್ತವ್ಯವು ಅದೇನೆ. ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡ ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಯಿಲ್ಲ, ಸದ್ಗುಣವೂ ಯಿಲ್ಲ. ಕೇಡು ಮಾಡುವದು ಮಾತ್ರ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೆಯ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಹಾಂಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ತಮಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಯಜಮಾನನಾಗಿಯೂ ಯಿರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಪಿಷ್ಟರುನ್ನೂ ತಮಗೆ ಅದನ್ನು ದೇವರೂ ಕರ್ತರೂ ಆಗಿರ ಮೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಜ್ಞಾನರುನ್ನೂ ಮೆಷ್ಟೋ ಅಂಧತ್ವವುಳ್ಳ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಸ್ತರಾಗದ್ಧಾರೆ.

೯ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಮನುಷ್ಯರು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವಿಧವು.

ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶುದ್ಧ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದರೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು ಹಾಗಿಯೇ ಆದಿ ತಾಯಿಯೂ ಆದಿ ತಂದೆಯೂ ಅವರಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವ ಮೊ

ದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ
ದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆದರೆ ಆಭಾಗ್ಯವಾದ
ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸಕಲ ದುರ್ಗುಣಗಳಿ
ಗೂ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೂ ತಾವು ಒಳಗಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಸಂತತಿಯಾ
ಗಿರುವ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಸಕಲ ಕೇಡು
ಗಳಿಗೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕತನದಾರಭ್ಯ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮ
ನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಕಾಣಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳು ಅವನ
ಕೂಡೆ ಬೆಳೆದು ಅವನನ್ನು ಸಕಲ ಪಾಪದ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಳಕೊಂ
ಡುಬರುವವು. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೋ? ಈ
ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವವು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದವಿಧವು ಯಾವದೆಂದನ್ನು
ಈಗ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನಾಗಲಿ. — ಆದಕಾರಣ ೧ನೇದು...ಮನು
ಷ್ಯರು ಯಾರಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರು? ೨ನೇದು... ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು
ಮುಂಚೆ ದೈವಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿದಬಗೆಯೇನು? ೩ನೇದು... ಸ್ತ್ರೀಯೂಂ
ಗ ಆದಿ ಪುರುಷನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ದ್ರೋಹವಮಾಡಿದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆ?
೪ನೇದು...ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಘನವುಂಟು? ೫ನೇದು...
ಸರ್ವೇಶ್ವರನಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಪ್ಪುಹೊರಿಸಿದರು? ೬ನೇದು ..ಅವ
ರ ಪಾಪದಿಂದ ಬಂದ ಕೇಡೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೧ನೇದು- ಪರಲೋಕದಿಂದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದತರು
ವಾಯ ಪಿಶಾಚಿಯಾದದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮನು
ಷ್ಯರು ಶೃಂಗಾರ ವನದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅ
ನುಭವಿಸುವದನ್ನೂ ತಾನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮ
ಹಿಮೆ ಸ್ಥಳವು ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನೂ
ಕಂಡು ಹೇಳ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಮಾತ್ಸರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಆದಕಾ
ರಣ ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಹಾಕೋಪವಾದ ಆಮತ್ಸರದಿಂದಲೂ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರನ ಮೇಲೆಯಿಟ್ಟ ಹಗೆಯಿಂದಲೂ ಕೇಡನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ತನ್ನ

ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರಂನು ತಂನ ಕೂಡೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲೂ ಅದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತದಭಾವಗಳಂನು ತಡೆಮಾಡುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅವಮಾನವ ಬರಮಾಡಲೂ ಆಶಿಸಿ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಂನು ಹ್ಯಾಂಗಾದರೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆಯಂನು ಮಾಡಿತು. ಆದರಿದು ಸೂಕ್ಷ್ಮತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಮುಗಿಯದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವ ಹುಡಿಕಿತು. ಆದಕಾರಣ ಆದಿ ತಂದೆ ಬಹುವಿವೇಕಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡಿ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳಿಗೆ ಯೋಚನೆ ವಿವೇಕವು ಅಷ್ಟು ದೃಢಧಿಟ್ಟವಾಗಿರದೆ ಮುಂಸಿಥ್ಥೆಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವ ಕೊಡಬಹುದೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಿ ಅವಳ ಪರಿಮುಖದಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಆಗುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಆದಿ ಪುರುಷನು ಬೇರೆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗಿರುವ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಆದಿ ತಾಯಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಶೃಂಗಾರವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಯು ಸರ್ಪರೂಪವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ನೇಹವ ತೋರಿಸಿದಹಾಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಶೃಂಗಾರ ವನಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಗಳ ಫಲವಂನು ಭಕ್ಷಿಸ ಬೇಡವೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿಮಗೆ ವಿಸರ್ಜಿಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೋನೆಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆದಿ ತಾಯಿ ಯಿದು ತಂತ್ರವೆಂದು ಎಣಿಸದಲೆಯೂ ಸಕಲ ಮೃಗ ಜೀವಜಂತುಗಳು ತಮಗೊಳಗಾಗಿ ತಂಮ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಅಂಜದಲೆಯೂ ಅದು ಮಾತನಾಡುವದು ಅತಿಶಯವೆಂದು ಯೋಚಿಸದಲೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆದಕಾರಣ ಶೃಂಗಾರವನಾಂತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲಾ ಆದರೂ ನಾವು ಯೇನೋ ಒಂದು ವೇಳೆಸಾಯದಹಾಗೆ ಶೃಂಗಾರವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಫಲವನ್ನು

ಭಕ್ಷಿಸಲೂ ಮುಟ್ಟಲೂ ಬೇಡವೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬಿಡಿಸಿದರೆಂಧೇಳಿದಳು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯೀಆತಂಕವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಸಂದೇಹದ ಮಾತು ಇಲ್ಲದೆ ಆಮರದ ಫಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ತಿನ್ನುವದಿನದಲ್ಲೇ ಸಾಯಲೇಸಾಯುವಿಯೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ವಚನಿಸಿಯಿದ್ದರು. ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯೋವೆಂದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತಪ್ಪಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಅದರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಕಾರಣ ಆಕೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಅಂಧತ್ವದಿಂದ ಮಯಕವಾಗಿ ಯೇನೋ ಒಂದುವೇಳೆಯೆಂಬ ಸಂದೇಹದ ಮಾತನ್ನು ದೇವವಾಕ್ಯದ ಸಂಗಡ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಪ ವೇಷವುಳ್ಳ ಪಿಶಾಚಿಯು ಧೈರ್ಯಗೊಂಡು ಯಿನ್ನೂ ಅಬದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಂಜದೆ ತಂತ್ರೋಪಾಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೇನಂದರೆ ನೀವು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಈಫಲದಲ್ಲಿ ಭೋಜಿಸುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗಲೆ ಮೇಲು ಕೇಡುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇವರುಗಳ ಪ್ರಕಾರವಿರುವಿರೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಂಧೇಳಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಆವೃಕ್ಷದ ಫಲವನ್ನು ಭೋಜಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷವಿಲ್ಲವೆಂದುನ್ನೂ ದೋಷವಿಲ್ಲವೆಂದುನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಭೋಜಿಸುವದರಿಂದ ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗಲೆ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿ ಸಮಾನವಾಗಬಹುದೆಂದುನ್ನೂ ಯೀಕಾರಣದಿಂದ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರೆಂಧೇಳಿದ ಹಾಂಗಾಯಿತು. ಇದೇ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪಿಶಾಚಿ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲನೇ ತಂತ್ರವು.

೨ನೇದು- ಈತಂತ್ರವಾದ ವಾಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಯು ಬರಮಾಡಿದ ಕಲಕದಿಂದಲೂ ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ತತ್ತಳಿಸಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರುಳು ಗೊಂಡವಳಾದಳು ಆದಕಾರಣ ಆಕೆಯು ವಿಭ್ರಮಣೆಗೊಂಡವಳಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಯೀವಾರ್ತೆಯೇನು, ಇದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಇಷ್ಟು ದುಡುಕಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದವನು ಯಾರು, ತಾನು

ಒಂಟಿಯಾಗಿರುಲ್ಲಿ ಯಿಂಥಾ ನೂತನವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವರೇನೆಂದು ಯೋಚನೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸದೆ ಆ ಫಲವನ್ನು ನೋಡಿ ನೇತ್ರಕಾಂತಿಗೂ ತಂತ್ರೋಪಾಯಕ್ಕೂ ಸ್ಥಲವ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದಕಾರಣ ಆಫಲವು ನೋಟಕ್ಕೆ ಸೌಂದರ್ಯದಲಂಕಾರವಾಗಿಯೂ ಅತಿಶೇಯ್ಯಾಗಿಯೂ ಭಕ್ಷಣ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇಛೆಯೆಂದು ನೋಡಿ ಅದರಮೇಲೆ ಯಿಛ್ಛೆಗೊಂಡವಳಾದಳು. ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗಿಂತ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ನಂಬಿ ಅದು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದುನ್ನೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಮಾಣವು ಕಪಟವೆಂದುನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಹಾಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತಾನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವುಳ್ಳ ಆಶೆಯಿಂದ ತಾಮಸವಿಲ್ಲದೆ ಆಫಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಭಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾದ ಪಾಪವು ಅದೇ.

3ನೇದು- ಪಾಪವೂ ಸರಿ ಬೆಂಕಿಯೂ ಸರಿ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ನೆರೆಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಂದುಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದಲ್ಲವೇ. ಮತ್ತು ಯಾವನಾನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ದುಷ್ಕ್ರಿಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನಾದರೆ ಅವನ ಭಾವನೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೂ ಕೆಟ್ಟ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಅನೇಕರಿಗುಂಟಾಗುವದು. ದುಷ್ಟಮಾದ್ರಿಯಾದದ್ದು ಯಿಷ್ಟುಕೇಡುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾಳು ಮಾಡಿದ ದೋಷವಾದದ್ದು ಆದಿ ಪುರುಷನೂ ದೇವಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆಕೆಯು ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮರದ ಫಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದ ತರುವಾಯ ತನಗೆ ಸಾವು ಸಂಗಡಲೇ ಬಾರದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅದು ಯಿನ್ನು ಬರಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿ ತನ ಪುರುಷನಿಗೆ ಆಮರದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವಹಾಗೆ ನಡದ ವರ್ತಮಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ತನ

ಗೊಂಡು ಕೇಡಾದರೂ ಬಾರದಕಾರಣ ದೇವಶಕ್ತಿಯು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗ ಮಾಡಲೂ ಪಿಶಾಚಿಯು ಹೇಳಿದಮಾತೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ತೋರಿಸಲೂ ಅನೇಕ ಮಧುರವಾರ್ತೆಗಳಿಂದ ಆಫಲದಮೇಲೆಪುರುಷನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಬರಮಾಡಲೂ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ತಾನದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಣಮಾಡಿ ಯಿರುವಾಗ್ಯೆ ಅವನುಂನು ಭೋಜಿಸದಿರಬಾರದೆಂದು ಯೀಮೊದಲಾದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆಗಲಾದಿಪುರುಷನು ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಂಬದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತನ ಸಹವಾಸಿಮೇಲಣಯಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಆತೆಯನ್ನು ದುಃಖಬಿಂನವಾಗಮಾಡಲೂ ಆತೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಲೂ ಒಲ್ಲದೆ ಆತೆಯ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಭುಜಿಸಿದನು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಆದಿ ಪುರುಷನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಾರ್ತೆಗಿಂತ ತಂನ ಸತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತೆ ಪಿಶಾಚಿಯ ನಂಬಿ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆಮಾಡಿ ದೈವಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ತನ್ನನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿದ ಪರಮಕರ್ತರಿಗೆ ದ್ರೋಹಿಯಾದನು.

೮ನೇದು- ನಂಮ ಪ್ರಥಮತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಯೊಂದು ವೃಕ್ಷದ ಫಲವಮಾತ್ರ ಭಕ್ಷಿಸಿದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಸ್ವಲ್ಪತಪ್ಪಿಂದು ತಂಮ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಮೆಣಿಕೆಯಾಗಿ ಮೆಣಿಸುವ ಕೆಲಬರು ಹೇಳುವರು ಹೋಸೋ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘನವಾದ ತಪ್ಪುಗಳೂ ಅಳವಡಿಸದ್ರೋಹಗಳೂ ಕಾಣಿಸುವವು. ೧ನೇದು-ಆದಿತಾಯಿ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಪವಸ್ತುವಾದ ಸರ್ಪರೂಪವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬಿದಳು. — ೨ನೇದು... ತಂಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದಲುಂಟುಮಾಡಿ ಸರ್ವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಮೇಲಿಸಿಂದ ಭರಿತವಾದವರಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೇ

ಳಿದ್ದು ಮತ್ಸರವುಳ್ಳ ಕಪಟವೆಂದು ದೈವ ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಪಿಶಾಚಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದುಯೆಣಿಸಿದಳು. — ೩ನೇದು… ಆದಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಹಿಂಡತಿಯನ್ನು ಮುಖಭಂಗಿತವ ಮಾಡಲಂಜಿ ದೈವಸ್ನೇಹವನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗಿಂತ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿ ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಧಾನಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವನಾದನು. — ೪ನೇದು… ಆದಿ ತಂದೆಯು ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಮನೋಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಾತನ್ನು ತಾನೂ ಅನುಸರಿಸಿದನು. — ೫ನೇದು… ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಮೇಲೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವನ್ನಿರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಎಣಿಸಕೂಡದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾನಿಂದೆಯಾಗಿ ಮೇಲ್ಗೆಟ್ಟವರಾದರು. — ೬ನೇದು… ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ದುಹಿಗಾರನಾದ ಪಿಶಾಚಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಗಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವೂ ಕರ್ತನೂ ಆದ ಭಗವಂತನ ದೃಢವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲಶಕ್ಯವಾದ ಘನವುಳ್ಳ ಅವಮಾನ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದವರಾದರು. - ೭ನೇದು… ಅವರು ದೈವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರ ಆಸೆಪಟ್ಟು ಅಹಂಕಾರಿಸಿದರು. — ೮ನೇದು… ಮನುಷ್ಯನ ಕುಲವೆಲ್ಲಾ ತಂಮೊಳಗಡಕವಾಗಿರುವದನ್ನು ತಿಳಿದು ತಾವೇ ತಂಮ ಜೀವನವ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ತಮಗೂ ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಯಿರಹೋಗುವ ಮೇಲು ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸಕಲರನ್ನೂ ಮರಣದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿ ಭೂಲೋಕವಾದ್ಯಂತವೂ ಕೆಡಿಸಿದರು. ಯಿಷ್ಟು ಘನವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರಲಾಗಿ ಅದು ಅಲ್ಪತಪ್ಪೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಲಾದೀತು.

೯ನೇದು- ಅವರೀರ್ವರೂ ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ದ್ರೋಹವಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತಮಗೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಾಗಿದ್ದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ

ద్దల్లికి ఒళ్ళే స్వభావవు అవరల్లి మార్పట్టు సకల దుర్గుణగళూ దురాశాపాశగళూ హుట్టిదవు. ఆదకారణ తంమ మనస్సిగె విరోధవాగి తంమ శరీరదల్లుంటాద అవలక్షణ దుర్గుణగళ నిమిత్త తంమ నిర్వాణత్వవన్ను తిళిదు నాచికెపట్టు యెలెగళన్ను హొలుకొండు తంము నడువిగె కట్టికొండరు. మత్తు తావు మాడిద ద్రోహదల్లి యిరువ కేడన్ను తావు కళకొండ మేలన్ను కండుహిడిదు శృంగార వనదల్లి దర్శనియాగి బరువ కర్తర పరిశుద్ధధ్వనియన్ను కేళిదమాత్రదల్లి భయపట్టు నడుగువికెయింద గిడగళల్లి తంమన్ను మరెమాడికొండరు. ఆగలు సర్వేశ్వరను ఆది మనుష్యనన్ను కరెదు అవనుమాడిదదరమేలె యిన్నూ దయవు హొందిద నీతి కోపదొడనె న్యాయవ కేళిదరు. అదక్కె ఆది మనుష్యను తన్న పాపక్కోస్కర మనస్తాపపట్టు కర్తర పాదకమలగళల్లి సాష్టాంగవాగి బిద్దు నన్న మేలె తప్పు ఆళిదవరే బుద్ధి హీననాగి నిమగె ద్రోహవ మాడిదెను కృపెమాడి మన్నణెయన్ను పాలిసిరి స్వామీయెందు విజ్ఞాపనెమాడ బేకాగిరువల్లి అవను హాంగెత్తమియంను కేళలి అహంకారవాగి తన తప్పన్ను మరెమాడ నెనసి హేళిద్దేనెందరె నీవు ననగె సహనాసికవాగికొట్ట స్త్రీయ్యాదవళు ననగె మరద ఫలవన్ను కొట్టకారణ అదన్ను తించెనెందను. ఈమేరెగె కర్తరు కొట్ట హెండతియింద తనగె యీదోషవు బందద్దే హొర్తు బేరెబగెయల్లవెందు తాను మాడిద తప్పన్ను బేరెవరమేలె హొరిసిద హాంగాయితు. హాగెయె స్త్రీయ్యాదవళు తన్నమేలె తప్పుహొరిసికొళ్ళది న్యాయకె మాడిదియెందు కర్తరు కేళిదదక్కె సర్పవు నన్నన్ను మోసగిసిదదరింద నానుతించెనెందళు.

౬నేదు- ఆదకారణ సర్వేశ్వరను ఇంథా పాపాక్రమవ

ನ್ನೂ ಅಹಂಕಾರಗರ್ವವನ್ನೂ ಮೇಲ್ಗೆಟ್ಟತನವನ್ನೂ ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ನೀತಿಯಾಗಿ ತೀರ್ವೆಯಿಟ್ಟರು. ಅದೇನಂದರೆ ಮೊದಲು ಸರ್ಪವನ್ನು ಶಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದರರೂಪವನ್ನುಕೊಂದು ಇಂಥಾ ಮೋಸ ತಂತ್ರವ ಮಾಡಿದ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಶಾಪವಿಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆದಿಸ್ತ್ರೀಯನ್ನುನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಮಾಡುವೆವು, ಅನೇಕಸಾರಿ ಗರ್ಭವಧರಿಸಿ ವೇದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವಿ, ನೀನು ಪುರುಷನ ಕೈಕೆಳಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರಲಾಗಿ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟರು. ಆಬಳಿಕ ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ವೆಯಾವದೆಂದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿನ್ನಬೇಡವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮರದ ಫಲವನ್ನುಭುಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಜೀವದದಿವಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಸಗಳಿಂದ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಭೋಜಿಸುವಿ, ಅದು ನಿನಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನೂ ದತ್ತೂರಿಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಪೈರನ್ನು ಭೋಜಿಸುವಿ, ನೀನು ತೆಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ತಿರುಗುವಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿನ್ನ ಹಣೆಯ ಬೇವರಿನಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ಭೋಜಿಸುವಿ. ಏನಂದರೆ ಮಣ್ಣಾಗಿದ್ದೀ ತಿರಿಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿಹೋಗುವಿಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಪಾಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಪರ್ಮೇಶ್ವರನು ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪಾಪ ದ್ರೋಹಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಸಾವು ಮೊದಲಾದ ವುಪದ್ರ ಕಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಮುಂಚೆ ಅವರಿಗೆ ದಯಾಪಾಲಿಸಿದ್ದ ಮೇಲು ವುಪಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ತಿರಿಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ತೊಗಲು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವುಡಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿಯಿರುವಂಥಾ ಶೃಂಗಾರವನಕ್ಕೆ ಹೊರಗುಮಾಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಅವರು ಪುನಃ ಬಾರದಹಾಗೆ ಸುತ್ತಿ ಆಡುವ ಅಗ್ನಿಯ ಖಡ್ಗವನ್ನುಹಿಡಿದು ಕಾವಲಾಗಿರುವಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರರೆಂಬ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅದರ ಮುಂದೆಯಿರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆದಿಸ್ತ್ರೀ

పురుషరింద లోకవెల్లా నిర్భాగ్య కేడిగొళగాయితు. అదు మొదల్గొండు నరరమక్కళ బుద్ధి జ్ఞానవు బహుకడిమెయాయితు. ప్రపంచదమేలె అవరిగెయిద్ద కర్తృత్వవు బహుదూర తగ్గిహోయితు. అవరు సర్వేశ్వరన కట్టళెగె విధేయవాగదప్రకారవే మృగ మొదలాద వస్తుగళల్లి అనేకవు అవరిగె విధేయవాగిరదె అవరిగుపద్రవమాడలెత్నిసిదవు. అవరిగిద్ద సుఖసంపత్తుగళు బహళవాగి క్షీణగతియాదవు. సకలవిధ కష్ట వుపద్రవ్యాకులగళు సావిగె ముందోడియాగిరువ జ్వరవూ గ్రాణియూ సన్నిపాతవూ కాసవూ మొదలాద వ్యాధియ నోవుగళు ప్రవర్ధమానవాదద్దల్లదె మరణవూ దృఢవాద తీర్వికెయూ సహ ఆయితు. ఇదల్లదె దేవ భక్తి స్నేహ సుకృత మొదలాద సద్గుణాదిగళు తప్పి హోదద్దల్లదె కోపవూ మోహవూ లోభవూ యీమొదలాద దుర్గుణాదిగళూ దురాశాపాశగళూ హుట్టిదవు. మానవరిగె నేమిసియిద్ద మోక్షస్వతంత్ర్యవూ తప్పిహోయితు. నరకాజ్ఞెయూ అవరిగెతక్క సంభావనెయాయితు. హీగె పాపదింద మనుష్యను ఆత్మ శరీరద మేలుభాగ్యగళన్ను హోగలాడిసి సకలవ్యాకుల కష్ట నిర్భాగ్య ఆజ్ఞెగళిగూ హీతువేయాదను. ఈగ పుణ్యవమాడువదక్కె లోకద తంత్రగళన్ను పిశాచియ శోధనెగళన్ను జయిసి తళ్ళి తన్నొడనే మొదల్హాగి హొర్యాడి తన దుర్గుణగళన్ను అణగిస బేకాగి యిరువదే సరి. లోకక్కె కర్తనున్ను సుఖ సంపత్తుళ్ళవనున్నాగిద్ద మనుష్యను యీగ బదుకబేకాదరె బురుశిమెందున్ను మళెమెందున్ను బిసలెందున్ను నోడదె మణ్ణు అగిదు కోల్లి మొదలాద ఆయుధగళన్ను తెగదుకొండు కష్టవాద కెలసమాడ అవనిగె పాలవూ అవసరవూ ఆయితు. ఈలోకదల్లి పాపక్కాద

ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ತಂದೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆ ಪಾಪ ದೋಷವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡ ಅವನ ಸಂತತಿಯವರಾದ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರೆಲ್ಲರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣುತ್ತೇವಲ್ಲವೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಪಾಪ ಪರಿಹರವ ಹೊಂದದೆ ಸತ್ತರೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಹಾನಿತ್ಯಾನಂದವುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತದೆ ನಿತ್ಯವಾದ ನರಕಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದು ತಪ್ಪದು. ಆದದರಿಂದ ಪಾಪ ಪರಿಹರ ಹೊಂದ ಬೇಕಾದವಿಧವಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಮೂರನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕಂಡರಿಯುವಿರಾಗಲಿ.

೩ ನೇ ಕಾಂಡವು॥

೧ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ನರಜಾತಿಯ ಕೇಡು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ರಕ್ಷಕರು ಬರುವ ವರೆಗೂ ನಡದ ಪ್ರಧಾನ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಮೊದಲನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನುಂಟೆಂಬುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಾತ್ ಕ್ರೀಸ್ತ್ವದ ಪರಮ ಶೇವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಿದರ್ಶನಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಎರಡನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವಿಧವನ್ನು ಜ್ಞಾನನೇತ್ರದಿಂದ ನೋಡಿದಹಾಂಗಾಯಿತು. ಈ ಮೂರನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯವಾದ ಪರಮ ಶೇವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಪರಿಶೋಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಪಾಪದಿಂದ ಬಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೇಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ, ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಸರವಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತೋರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ, ಮುಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನವೂ ಕಾಣಿಸಿ ಪ್ರಬಲವಾದಬಗೆ ಮೊದಲಾದ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ಯಿಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯ ಮಾಡುವೆವು.

ಆದಿ ಪುರುಷನನ್ನೂ ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳನ್ನೂ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅವರು ಆಶಂಕಿಸಿದ ಫಲವನು ಭಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಪ ಕೆಟ್ಟುಹೋದದ್ದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದ ಮೇಲಾದ ವರಗಳನ್ನೂ ಸಂಪತ್ತೈಶ್ವರ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ತ

ಮಗೂ ತಂದೆ ಸಂತತಿಯವರಿಗೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಕಷ್ಟದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರಿಂದ ಮುಂಚೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮೊಳಡಗಿಯಿದ್ದ ನರಜಾತಿಯಂನೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸಿದದರಿಂದ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮದೊಡನೆ ಪಾಪದೋಷವನ್ನೂ ಸಕಲ ದುರ್ಗುಣ ಭರಿತವಾಗಿರುವ ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡವರಾದರು. ಆ ದುರ್ಗುಣಗಳು ತ್ವರಿತದೊಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೊಳತು ಬೆಳದು ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆದಿ ತಾಯಿ ಆದಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನು ತನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಗದವನಾಗಿ ಹೋದದ್ದಲ್ಲದೆ ಸುಕೃತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಟ್ಟ ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಮತ್ಸರಗೊಂಡು ಕಪಟತ್ವದಿಂದಲವನನ್ನು ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ ಕ್ರೂರತ್ವವಾಗಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವನ ಸಂತತಿಯವರು ತಂದೆಯ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ದುರ್ಜನಪಾಪಿಗಳಾಗಿ ಸಕಲ ಅಕ್ರಮ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೂರನೇ ಕುಮಾರನು ವಿಶೇಷ ದೇವಕಟಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ಸದ್ಗುಣವುಳ್ಳವನಾದನು. ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಏನೋಸ್ಸೆಂಬವನು ತಂದೆಯ ಸುಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಭಾವಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಧವಾಗಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನಿಂದ ಜಪ ತಪ ಬಲಿ ಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಸುಕೃತ ರೀತಿಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಸಾರ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇವನ ಸಂತತಿಯವರು ಬಹುಕಾಲವು ಪುಣ್ಯದೊಳು ನಿಲೆಗೊಂಡು ದೇವ ಪುತ್ರರೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ವಿಶೇಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಆದರೂ ದಿನಕ್ರಮೇಣ ಅವರಭಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತಗ್ಗಿಮಾರ್ಪಡ

అవరూ దురాశాపాశాదిగళిగొళగాదరు. ఆదకారణ దుర్మార్గరాద వంశస్థరల్లి వుద్భవిసిద సౌందర్య రూపవుళ్ళ స్త్రీయర మేలె యిచ్ఛెయిట్టు అవరన్ను వివాహవ మాడికొండు పాపాత్మరొడనె కలెతద్దరిందలవరున్ను సన్మార్గవ బిట్టు తప్పిహోదరు. ఇదల్లదె క్రమవుతప్పిద అంథా వివాహగళింద హెచ్చాద పరాక్రమరాద రాక్షసరు హుట్టిదరు. అవరు ఒబ్బరిగాదరూ అణగదెయూ యావదక్కూ భయపడదెయూ తమ్మ మేలాద బలదింద అధికారవన్ను కైకొండు తమ్మ పరాక్రమదింద ప్రాబల్యవాద హెసగొండు తమ్మ దురిచ్ఛెగళ ప్రకార నడదదరింద లోకవన్ను హేళకూడద హానిహావళిగళింద తుంబిసిదరు. అవర దుర్మార్గక్రియన్ను నోడిద కడెమె జనరల్లియూ పాపాక్రమద మేలె కాంక్షె వృద్ధిసలాగి యెల్లరూ మోహద మయకదింద భ్రమెగొండు బుద్ధియూ జ్ఞానవూ క్రమవూ కించిత్తాదరూ యిల్లదె అధికధికవాగి పాపద కెసరినల్లి ముణుగుత్తా బందవరాదరు.

సర్వేశ్వరను అనేక వరుష కాలవాగి మట్టిల్లద దయెయింద మనుష్యర ద్రోహగళన్ను తాళికొండు అనేకసర్తి అవరిగె సుకృత బుద్ధి మత్తియ బోధనెయన్నూ శ్రేయస్కరవాద ఖండనెగళన్నూ హేళిసి అవరన్ను పుణ్య దారియల్లి తిరిగిసబేకాద మట్టిగూ హుడికి నోడిదరు. ఆదరె పాపిగళ మేలుగెట్టతనవు మించిహోయితు. పరమ కర్తరు అవరిగె తపస్సన్ను ప్రసంగిసమాడిద్దాగ్యూ మత్తేనేనుమాడిద్దాగ్యూ లోకదల్లి పాపద కేడు దినదినక్కూ అధికధికవాగి ప్రవర్ధిసి హెచ్చిద్దేహోర్తు లేశమాత్రవాదరూ కడెమెయాగలిల్లవు. ఆదకారణ సర్వేశ్వరను నీతియ ప్రకారవాగి పాపాత్మరిగె ఆజ్ఞెయన్ను యిట్టు పాప

ತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಜಲಪ್ರಳಯವನ್ನು ಬರಮಾಡ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯಕುಲವನ್ನೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಜೀವಜಂತುಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿ ಆಬಳಿಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗ ಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದದರಿಂದ ತಪ್ಪದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನೋಹನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರನ್ನು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಇವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟಪ್ರಕಾರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಹಡಗವನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ನೀರು ಪುಕ್ಕ ಬಾರದಹಾಗೆ ಸಂದುಗೊಂದು ದ್ವಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಂದಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ರಾಳವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಸಕಲ ಜೀವವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಆ ಶುದ್ಧಜಾತಿಗೆ ಗಂಡೂ ಹೆಂಣುಗಳೂ ಆದ ಏಳೇಳು ಜೋಡುಗಳನ್ನೂ ಅಶುದ್ಧವಾದ ಆ ಆ ಜಾತಿಗೆ ಎರಡೆರಡು ಜೋಡುಗಳನ್ನೂ ಬೇಕಾದ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಆಹಾರಗಳನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಜಲಪ್ರಳಯವು ಆರಂಭಿಸ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ಮೂರು ಕುಮಾರರೂ ಅವರ ಪತ್ನಿಗಳೂ ಆದ ಎಂಟುಮಂದಿಯೂ ಆರಕ್ಷಣ್ಯದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವಾದರು.

ಆಗ ತಕ್ಷಣವೇ ಜಲಪ್ರಳಯವು ಹೊಂಮ್ಮಿದೊಂಪಿಯೇ ಜರಲಾಗಿ ಜೀವ ನೀತಿ ಗಂಜದಲೆಯೂ ಅವರ ದಯವುಳ್ಳ ಖಂಡನೆಗಳನ್ನು ಸಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮಾಡದಲೆಯೂ ಕೇಡಿನೊಳು ಮೂರ್ಖರಾಗಿದ್ದ ಪಾಪಿಗಳು ತಾವು ಮೋಸ ಹೋದದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ದಾರಿ ಹುಡಿಕಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡಲೆ ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಕಲ ಜೀವಜಂತುಗಳೊಡನೆಕೂಡಾ ನಾಶವಾದರು. ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಪರ್ವತಗಳ ಮೇಲೆ ಹದಿನೈದುಮೊಳ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಜಲವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆದರೂ ದೇವರಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನೋಹನೆಂಬವರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ನೀರಿನಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಾಯಿರಲಾಗಿ ಅವರೂ ಅವರೊಡನೆಕೂಡಾ ಇದ್ದ

ವರೂ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಭೇದವು ಸಹ ಯಿಲ್ಲದೆ ಜೀವದೊಡನೆ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ರಕ್ಷಣ್ಯವ ಹೊಂದಿದವರಾದರು.

ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರಾದ್ಯಂತವು ಜಲಪ್ರಳಯ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಳುಗಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾಶನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ದೇವರಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೀಸಿದ ಘಾಳಿಯಿಂದಲೂ ಕಾದ ಬಿಸಲಿನಿಂದಲೂ ಜಲವು ಇಳಿತರವಾಗಿ ಹೀರಿ ವೊಣಗಿ ಸಮುದ್ರ ನದಿ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಲಾಗಿ, ಭೂಮಿಯು ಪುನಃ ಕಾಣಪಟ್ಟಿತು. ಆಗಲು ಮನುಷ್ಯಕುಲ ಉದ್ಧಾರವಾದ ಹಟ್ಟಿಗೆಯು ಅರ್ಮೇನ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲೊಂದು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು. ಭೂಮಿ ವೊಣಗಿ ಪುನರಪಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಸಂಚರಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಾದ ಬಳಿಕ ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ನೋಹ ಯೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ನಾವೆಯ ಕದವನ್ನು ತೆರದು ತಂಮ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಬೈಲಿಗೆ ಬಂದು ತಂಮೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಕಲ ಜೀವಜಂತುಗಳನ್ನು ಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ದಹನಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು.

ಜಲಪ್ರಳಯವಾದ ಬಳಿಕ ನೋಹ ಯೆಂಬವರ ಮೂರು ಕುಮಾರರಿಂದ ಪುನರಪಿ ನರಜಾತಿಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಮಕ್ಕಳು ಹೇರಾಳವಾದ ಜನಾಂಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾದ ಬಳಿಕ ವೊಂದೇ ದೇಶವು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯದೆ ಮಿತ್ತ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚದರಿಹೋಗಲಗತ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಯೀ ವಿಧವಾಗಿ ಚದರಿಹೋಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತಂಮ ನಾಮವು ನಿತ್ಯ ಘನತ್ವವೂ ಪ್ರಬಲವೂ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಆಕಾಶದವರೆಗೂ ವುನ್ನತವಾದ ವೊಂದು ಗೋಪುರವನ್ನೂ ಮಹಾ ಪಟ್ಣವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಗರ್ವವಾದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಲಸವ ತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಪರಮಕರ್ತರು ಆ ಗರ್ವಭರಿತವಾದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ನೀತಿಕೋಪದೊಡನೆ ಯೂಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅತಿಶಯ

ಹಾದ ವಿಧವಾಗಿ ಕಲಂಗಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆಪರ್ಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗಿದ್ದ ತಂಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅವರವರು ಮರೆತು ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಹಾಗೆ ಭೇದಮೆಣ್ಣನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಕೆಲಸವು ನಡೆಸಕೂಡದ್ದರಿಂದಲೂ ಏಕವಾಗಿರಕೂಡದ್ದರಿಂದಲೂ ಅಂಥಂಥಾವಂಶಸ್ತರು ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇಶಾಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಸಕಲರು ಚದರಿಹೋದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇಶ ಜನಗಳೂ ಲೋಕದಲ್ಲುಂಟಾದವು.

ಮನುಷ್ಯರು ಅಗಲಿಹೋದ ತರುವಾಯ ದಿನಕ್ರಮೇಣ ದೈವಭಯವಿಲ್ಲದವರಾಗಿ, ಸತ್ಯ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟುಹೋದರು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಗೆಯು ಜಲಪ್ರಳಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ದಂಡಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯು ಯಾ ಮೊದಲಾದ ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮರೆತು ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದರು. ಅದರಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮವು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪದ ಮಯಕದಿಂದಲೂ ಲೋಕದಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮತಿ ತಪ್ಪಿ ದೈವೀಕಸ್ವಭಾವನಾದದ್ದು ಸರ್ವಮೇಲು ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಪಂಚಭೂತಗಳು ಅರಸರು ಮೃಗಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ದೈವತ್ವದ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಏಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಪೂಜೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು.

ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸತ್ಯವೇದಜ್ಯೋತಿಯನ್ನುಸರ್ವಲೋಕದ ಮುಂದಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೂ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರು ಬರುವಹೊತ್ತಿಗೂ ತಂಮ ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೂ ತಮಗೆ ಶುದ್ಧಾರಾಧನೆ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ

ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮೀರ್ಪಡಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವೇದ ಸುಕೃತಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡದ ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ ನಡೆದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮರು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬುವದೇ ಅವರು ಅಜ್ಞಾನರೊಳಗೆ ನಿವಾಸಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಕಳ್ಳ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡದೆ ನಿಜವಾದ ಯೇಕ ದೇವರನ್ನುಮಾತ್ರವೇ ಆರಾಧಿಸಿ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಬೆಳಕು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಹುರಿಯುತ್ತಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಪ್ರಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ದೇವಶಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದಲು ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರನಿಮಿತ್ತ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿಯೂ ತಲೆಯಾಗಿಯೂ ಆಗುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು ಆದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ದರುಶನವಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ದೇಶವನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸ ಹೋಗುವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಾಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ದೇವ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಅವರು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರು ತತ್ತಳಿಸದೆ ಸಂಗಡಲೇ ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರವು ತುಂಬಿದ ತಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮಗೆ ಗುರಿಸಿದ ಕಾನಾನೆಂಬ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಧೇಯತ್ವವನ್ನೂ ಕಂಡು ಅವರಮೇಲೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿರಿಸಿದರು.

ಆದಕಾರಣ ತಿರಿಗಿಯು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ ಪಾಪಾತ್ರಮವು ತುಂಬಿದ ಆದೇಶದ ಜನರನ್ನು ತಾವು ಸಂಹರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಆತನ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸ ವಾಗ್ದತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರೊಡನೆ ಕೃತಿಯೊಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ೨ ವಾಗ್ದತ್ತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತರುಣಿಸಿದರು. ಅದೇನಂದರೆ ೧ನೇದು...ಒಂದು ಪರ್ವತದಲ್ಲಿನಿಂತು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಕಂಡೆಗೆಟ್ಟವ

ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೀಮೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ ಹೇಳಿ ಅವುಗಳಂನ ಅವರಿಗೂ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರಿಗೂ ನಿತ್ಯಕಾಣಾಚಿಯಾಗಿ ತಾವು ಕೊಡುವದಾಗಿಯೂ. — ೨ನೇದು… ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟು ನಕ್ಷತ್ರಗಳುಂಟೋ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೆಷ್ಟು ಮಂಣು ಮರಳುಂಟೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಆತನ ಪುತ್ರರು ತೆಖವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವದಾಗಿಯೂ. — ೩ನೇದು… ಸಕಲ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಪಾಪವಂನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ದೈವಾಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವಂಥಾ ರಕ್ಷಕರು ಆತನ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದಾಗಿಯೂ ವಾಗ್ದತ್ತವಂನುಮಾಡಿ ಪಾಲಿಸಿದರು.

ಆಬ್ರಹಾಮೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿಂದ ತನ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗಲಾತನಿಗೆ ೭೫ ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಪ್ರಾಯವೂ ಆತನ ಸತಿಯಾದವಳಿಗೆ ೬೫ ಪ್ರಾಯವೂ ವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲವರಿಗೆ ಒಂದು ಪುತ್ರಸಂತಾನವಾದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ದಿನಗಳು ಯಿನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಯವೂ ಗತಿಸಿ ತ್ರಾಣೆಯೂ ತಪ್ಪಿಹೋದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಯೀಡೇರುವದೆಂದು ಯಾರ್ವರೂ ಮಾರ್ಪಡದ ಶಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸನಾಗಿದ್ದರು. ಆಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ಆದೇಶದ ಜನರ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆತಿರದಹಾಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದೆಯೂ, ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಾದರೂ ಒಕ್ಕಲತನವಿರದೆಯೂ, ಒಬ್ಬರ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿ ಸಂಚರಿಸದೆಯೂ, ಗುಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಸಿಸಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನೂರುವರುಷ ಪ್ರಾಯ ನಡೆಯುವಾಗಲೊಂದುದಿನ ಆತನು ತಂಮ ಗುಡಾರದ ಬಾಗಲಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಯೆ ಪರಮಕರ್ತರು ಯೆರಡು ಸಂಮನಸ್ಸರೊಡನೆ ಪರದೇಶಿಯ ವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಸ್ಥರಾಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಆಮಹಾತ್ಮರು ಅವರ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ, ಅವರನ್ನು ಮಹಾ ವಿನಯದೊಡನೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಂಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು

ಕರೆದು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಹು ಉಪಚಾರಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಔತಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ ಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನಿಮಿತ್ತ ಕರ್ತರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಭೋಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರುಷದ ತರುವಾಯ ತಾವು ಪುನಃ ಬರುವಾಗ ಅವರಿಗೂ ಅವರ ಪತ್ನಿಗೂ ಪುತ್ರಸಂತಾನ ಉಂಟಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಸೋದೋಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾದಜನರ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪಾಪಕ್ರಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ತಾವು ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸ ಹೋಗುವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಆಲೈಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರು ಹತ್ತುಮಂದಿಯಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ನೀತಿವಂತರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯದದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸುಕೃತ ಕುಟುಂಬವಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಿಸಿ, ಐದು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಒಂದೇಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಳಯದಿಂದ ಸಂಹಾರವಮಾಡಿದರು.

ಕರ್ತರು ಪಾಲಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ನೂರು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ವಯಸ್ಸೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತೊಂಬತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಪ್ರಾಯವೂ ಆದಾಗಲು ದೇವರಾ ಕೃಪೆಯಿಂದಲವರಿಗೊಬ್ಬ ಮಗನು ಜನ್ಮಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಾಯವಾದ ಬಳಿಕ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರುದ್ಭವನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗುವ ತಮ್ಮ ಸಂತತಿಯು ಇವನಿಂದ ವರ್ಧಿಸಿ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವದೆಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನೆನಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಏಕದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನನ್ನು ರಕ್ತಬಲಿಯಾಗಿ ಕೊಡಹೋಗಿದ್ದ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮುಂದೆಯೇ ಗುರುತಾಗಿ ತೋರಿಸಲೂ, ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬವರ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು

ಶ್ಯಲು ಮಾಡಲೂ, ಯಿದನ್ನು ವಿಶೇಷವಿಧವಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿ ಪರಿಷೆ ಮಾಡಲೂ, ಚಿತ್ತಸಾದರು. ಅದುಹ್ಯಾಗೆಂತಲೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಬ್ರಹಾಮನನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ದರ್ಶನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸ ಹೋಗುವ ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನದಹನ ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವಿಯಾಗಲೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಬ್ರಹಾಮೆಂಬವರು ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ತಂಮ ಕುಮಾರನನ್ನು ಜೀವಿಸ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿ, ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ತತ್ತಳಿಸದೆಯೂ ಹಿಂದರೆ ತೊಡನೆ ಒಂದು ವಾರ್ತೆಯಾದರೂ ಹೇಳದೆಯೂ ದೇವಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಿದ್ಧವಾದರು. ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿಯಮಿಸಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡು ಬಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕುಮಾರನಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನೂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಪರ್ವತದ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಮೇಲಿರಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು ಕಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಕೈಯ್ಯಚಾಚಿದರು. ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಂಡಲದಿಂದೊಬ್ಬ ಸಂಮನಸ್ಸಾದವರು ಕರ್ತರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಗಿ ಆಬ್ರಹಾಮೇ ಆಬ್ರಹಾಮೇ ಬಾಲಕನಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಚಾಚಬೇಡವು, ಅವನಿಗೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡವು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಭಯಪಡುತ್ತೀಯೆಂದುನ್ನೂ ನಂಮ ನಿಮಿತ್ತ ನಿನ್ನ ಏಕಕುಮಾರನಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕನಿಕರಪಡಲಿಲ್ಲವೆಂದುನ್ನೂ ಯೀಗ ಪರಿಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆಂದ್ಹೇಳಿದರು. ಆಗಲು ಆಬ್ರಹಾಮು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೊದೆಯ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಮ್ಯಾಕೆಯಟಗರನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಲೋಕರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಮನು

ಷ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಬಲಿಯಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನೇಮಕದ ಗುರುತಾಗಿ ಆಬ್ರಹಾಮಿಟ್ಟ ಬಲಿಯೂ ಆಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಹೆಸರೂ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರ ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅನಂತ ದೇವ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹದನಿಮಿತ್ತ ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮುಂಚೆ ಅವರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದ ವಾಗ್ದತ್ತಗಳನ್ನು ತಿರಿಗಿ ಹೊಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ಆಬ್ರಹಾಮೆಂಬ ಪಿತಾ ಪಿತ್ರರಾದವರ ಕುಮಾರನಾದ ಈಸಾಕೆಂಬವರಿಗೆ ಯಾಕೋಬೆಂಬವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರಿಗೋವೆಂದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಪುತ್ರರುದ್ಭವವಾದರು. ಅವರೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪ್ರಿಯಜನವಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಗೋತ್ರಗಳ ಪಿತಾ ಪಿತ್ರರುಂನು ಶ್ರೇಷ್ಠರುಂನು ಆಗರು. ಅವರ ಸಂತತಿಯವರಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ ಸುಕೃತ ವೇದನ್ಯಾಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಡೆಮೆ ಜನಾಂಗಗಳೋವೆಂದರೆ ಅಧಿಕಧಿಕವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರು.

ಯಾಕೋಬೆಂಬವರು ಸಂಚರಿಸಿದ ದೇಶವನ್ನು ಕಠಿಣ ಕ್ಷಾಮವುಪದ್ರವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ಕುಮಾರನಾದ ಯೋಸೇಫೆಂಬವರು ಮೋಜಿಸ್ತೆಂಬ ದೇಶದ ಅರಸನಿಗೆ ತಂದೆಯೊಪ್ಪಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವ ಹೊಂದಿದ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವದನ್ನು ಸಕಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವಾದ್ಯಂತವು ಆದೇಶದೊಳಗಿಳಿದು ಅವನ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪರಿಪಾಲನೆಯಿಂದ ಕಡೆಮೆಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಮರಣಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಮಾರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಮುಂದಿನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಬರಹೋಗುವ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘದರ್ಶನವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬರಹೋಗುವ ರಕ್ಷಕರಂನು ಕುರಿತು ವಚನಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡ ಹೋಗುವವರೂ ಜನರ ಕಾಂತೆಯೂ ನಂಬಿಗೆಯೂ ಆಗಿರುವವರು

ಬರುವಮಟ್ಟಿಗೂ ಯೂದಾವಿನಿಂದ ರಾಜಮುದ್ರೆ ಕೋಲೂ ಅವನ ವಂಶಜರೊಳಗಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆತನ ಸಂತತಿಯವರು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇರಾಳವಾದ ಜನರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಬಳಿಕ ನಿಷ್ಠೂರ ರಾಯನಿಂದ ಶೆರೆಯವರಾಗಿ ಕಠಿಣತ್ವದಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟದರ ನಿಮಿತ್ತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬಹು ಅದ್ಭುತ ಹೊಂದಿದ ಅನೇಕ ಭಯಂಕರವಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಆ ದೇಶಸ್ಥರನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಅವರ ಅರಸನಿಗೂ ಭಯನಾಗಮಾಡಿ ಅನೇಕ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಾದ ಜನರನ್ನು ಆರಾಜ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ಅರಸನು ಪುನಃ ಅವರನ್ನು ಶೆರೆಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ದಾರಿಯಾಗಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಶತ್ರುಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾನ್ನೂ ಅರಸನನ್ನೂ ಸಹಿತ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳೊಳಗೆ ಮುಣಿಗಿಸಿ ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಆತರುವಾಯ ನಾಲ್ವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಿಯ ಜನರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಿಂದ ಅನುದಿನವೂ ಸುರಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಭೋಜನದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿದರು.

ಆ ವನಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಸೀನಾಯಿಯೆಂಬ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ತಿಳುಹಿಸಿ ಪರ್ವತದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಡುಗುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳ ಕೊಂಡು ಸುಕೃತ ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾದ ಹತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸಾರಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆಯು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ತಾವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಬರೆದು ಮೋಯಿಸೆಸೆಂಬವರಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ವೇದದ ಧಿಟ್ಟತ್ವಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ವನಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದವರು

ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾ ಅತಿಶಯವೂ ಭಯಂಕರವೂ ಆದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಯಿಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ದಂಡಿಸಿದದರಿಂದ ತಂಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ ವೇದನೇಮಗಳನ್ನೂ ಮೀರುವವರಿಗೆ ಬರಹೋಗುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಯೀಜಿಪ್ತೆಂಬ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ವತ್ತುವರುಷಗಳ ತರುವಾಯ ಯೋರ್ಧಾನೆಂಬ ನದಿಯ ಜಲವನ್ನು ಕಾಲುಮಾರ್ಗವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ತಾವು ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬವರಿಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತವಕೊಟ್ಟ ಕಾನಾನೆಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜಯಪ್ರದಗಳಿಂದ ಅವರ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಸನ್ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಡವಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಲಿರುವ ಶತ್ರುಗಳಾದ ಜನರ ವಶದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸುಕೃತಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಧವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸುವರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಯೂದಾವೆಂಬವರ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟವಿಸಿದ ದಾವೀದೆಂಬವರು ಅರಸನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಬಾಲಪ್ರಾಯಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಸಿಂಹವು ಕರಡಿ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಳನ್ನು ಜೈಸುವಂಥಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧಸಾಧನೆಯಾಗಿ ವೀರಶೂರತ್ವಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪ್ರಿಯವಾದ ಜನಾಂಗವನು ನಿಂದಿಸಿ ದೂಷಿಸಿ ವಿರೋಧಿಸಿಯಿದ್ದ ಗೋಲಿಯಾತ್ತೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಎದುರಿನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಿರುವದನು ನೋಡಿ ದಾವೀದೆಂಬವರು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವನೊಡನೆ ಹೋರ್‍ಯಾಡ ಧೈರ್ಯಗೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಆಯುಧ ಒಂದಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಜೈಸುವ ರಕ್ಷಕರ ತಿಲುಬೆಗೆ ಗುರುತಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನೂ ತನ್ನ ಕವಣೆಯ ಸಂಗಡ ಐದು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆದುರಾಗಿ

ಹೋದರು. ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಶತ್ರುವು ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪವುಳ್ಳ ರಾಣಿಯಾದ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೂಷಿಸಿ ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಬರುವಲ್ಲಿ ದಾವೀದೆಂಬವರು ನಂಬಿಕೆಯೊಡನೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ತಿರುನಾಮವನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲನ್ನಿರಿಸಿ ಬೀಸಿ ಎಸದು ಅವನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಗಲಿತಾಕ ಹೊಡದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ರಾಕ್ಷಸನು ಬೋರ್ಲ ಬೀಳಲಾಗಿ ಅವರು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಸ್ವಖಡ್ಗದಿಂದ ಅವನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಕಡಿದು ತೆಗದುಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಶತ್ರುಗಳ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮುರಿದೋಡ ಹೊಡದರು. ಅವರ ನಿಮಿತ್ತ ಹೇಳಕೂಡದ ಮಾತ್ಸರ್ಯಗೊಂಡ ಸೌಲೆಂಬ ರಾಯನಿಂದ ಅನೇಕ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯೊಡನೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಬಳಿಕ ದಾವೀದೆಂಬವರು ಅರಸಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿದ ವೀರಶೂರ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ತೀರಿಸಿದ ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ಹಾಡಿದ ದೈವೀಕ ಸಂಗೀತಗಳ ಶೃಂಗಾರವನ್ನೂ ಇಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು. ಅವರ ಕುಮಾರನಾದ ಸಲೋಮೋನೆಂಬ ರಾಯನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಪರಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಾಪಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ ದೇವಾಲಯದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಶಕ್ಯವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆತನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮೆಯಿಂದ ಮತಿ ಮರುಳುಗೊಂಡು ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆಯೂ ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆಯೂ ದೇವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಬಂತು.

ಅದ ಕಾರಣ ಅವನು ಮರಣಹೊಂದಿದ ತರುವಾಯ ಅವನ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಹತ್ತು ಗೋತ್ರಗಳವರು ತಮಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಬೇರೆ ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಮಾತ್ರ

ದಾವೀದೆಂಬವರ ಸಂತತಿಯವನಾದ ಅರಸನಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಿಕರಾಗಿ ನಿಲಿಗೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ತಲತಲಾಂತ್ರವಾಗಿ ಯೂದಾವೆಂಬವರ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯಾದರೂ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂತು. ಆ ರಾಜ್ಯಸ್ತರು ತಾನೆ ಯೂದರೆಂದೇಳಲ್ಪಟ್ಟರು.

ನಾನಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಜೆಗಳುಂನೂ ಕೆಲವುಮಂದಿ ಅರಸುಗಳುಂನೂ ಸತ್ಯವೇದದ ಮಾರ್ಗವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಲುಯಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನಜನರ ದೇವರುಗಳಿಗಾರಾಧನೆಯಂನು ಮಾಡಿದದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ನಾನಾ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರಂನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸುವಹಾಗೆ ಪರಿಪರಿಯದ್ಞತಗಳಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಂನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳವರಿಗೆ ಸುಕೃತ ಪ್ರಸಂಗಗಳಂನು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರ ನಡೆತೆಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಮೇಲೂ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಆಗಿ ಬರಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೈವ ಯತ್ನದಿಂದ ನಡೆದು ಬರುವ ವರ್ತಮಾನಗಳಂನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲೋಕರಕ್ಷಕರಂನು ಕುರಿತು ಅನೇಕವಿಶೇಷಗಳಂನೂ ಅಂಥವರಂನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಾನಾವಿಧ ಗುರುತುಗಳಂನೂ ದೈವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿಂದ ವೇದಾಗಮಗಳಾಗಿಬರೆದರು

ಅವರು ಯೂದಜನಕ್ಕೆ ವೇದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕುರಿತಿದ್ದ ಮೇಲುಕೇಡುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಅವರ ನಡತೆಗೆ ಹೊಂದಿದಮೇರೆಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದದ್ದು ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯೂದರಾದವರು ನಾನಾವಿಧ ಉಪದ್ರ ಆಜ್ಞೆಗಳನುಭವಿಸಿ ೭೦ ವರುಷಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ತಂಮ ಪಾಪಾಕ್ರಮದ ನಿಮಿತ್ತವು ಬಾಬಿಲೋನಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಪಟ್ಟರು. ಆಬಳಿಕ ತಂಮ ಜನ್ಮದೇಶವಂನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಕೆಲವು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದ್ರವ ಅನುಭವಿಸಿ ಬಲವಾದ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ತಂಮ ಶತ್ರುಗಳಂನು ಮುರಿಯ ಬಡಿದು ಜಯಪ್ರದರಾದರು. ಕಡಮೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ

ಯಾಡೇರಿದವು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಿಯವರು ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಯೂದರ ದೇಶವನ್ನು ಸಹಾ ತಂಮ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಾದರು. ಆಗಲೇ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಬಂದರು.

೨ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಅಬದ್ಧ ದೇರುಗಳುಂಟಾದ ಬಗೆಯು.

ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರೂ ಜಲಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಹುಕಾಲವು ಜೀವಿಸಿದ್ದದರಿಂದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಸತ್ಯವೇದ ಮಾರ್ಗವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ವಿಧವನ್ನೂ ಅವರೊಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ದೇವರೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲವೆಂಬುವದು ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಗಲು ಸಕಲರೂ ದೃಷ್ಟಾಂತನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದದರಿಂದ ಅವರಿಗೆಮಾತ್ರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ದಿನಕ್ರಮೇಣ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರು ಕರ್ತರ ಭಯವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಯಿದ್ದರೆಯೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ದೈವ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವ ಅಂಧತ್ವಕ್ಕೊಳಗಾದವರು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬನಾದರೂ ಕಾಣಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವು. ಆದಕಾರಣ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಅಬದ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಂದಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಸತ್ಯವೇದವು ಅಜ್ಞಾನ ಮತಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಮುಂಚಿನದೆಂಬುವದಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವೇದ ಮಾರ್ಗವು ಲೋಕಾರಂಭ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ನಡದುಕೊಂಡಿರೋಣ

ದಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅದನ್ನು ಸೇರಿದ ಮತಾಚಾರಗಳನ್ನು ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಬಹುಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿದ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಜಲಪ್ರಳಯದ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವದ ಕಾಲವು ಬಹುಶಾ ಕೊರತೆಯಾಗಲಾಗಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೃಢವಾದ ಹಿರಿಯರು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಮೃತವಾಗಿ ಹೋದದರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರು ನಾನಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ಭಾಷಾಂತ್ರರಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅನ್ಯರಾದದರಿಂದಲೂ ಸಕಲ ಪಾಪ ದುರ್ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನತ್ವವೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವೂ ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆದು ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಮರತುಬಿಟ್ಟು ಅವರವರು ತಮತಮಗಿಷ್ಟವಾದಂತೆ ನಾನಾವಿಧ ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳನ್ನು ನಾನಾವರ್ಣ ಮತಾಚಾರಗಳನ್ನು ವುಂಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದಲುಂಟಾದ ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರವೂ ಪಾಪದ ಮಯಕವೂ ಹೇರಾಳವಾದ ಜನರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಹೇತ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನಾವಿಧ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳೂ ಅವರ ಆರಾಧನೆಯೂ ವುಂಟಾಗುವದಕ್ಕಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಹುಡಿಕಿದರೆ ಅನೇಕವು ತಿಳಿಯಲಾಗುವವು. ೧ನೇದು.. ಅಹಂಕಾರವೂ, ೨ನೇದು...ಬಲತ್ಕಾರವೂ, ೩ನೇದು...ಉಪಕಾರವೂ, ೪ನೇದು...ಪ್ರಯೋಜನವೂ, ೫ನೇದು ..ಕಾಮಾತುರವೂ, ೬ನೇದು... ಪ್ರೀತಿಯೂ, ೭ನೇದು...ರೂಪು ಲಾವಣ್ಯ ವೈಖರಿಯೂ, ೮ನೇದು...ಭಯೋತ್ಕಂಪವೂ, ೯ನೇದು...ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರವಾದ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯೂ, ೧೦ನೇದು.. ಕವೀಶ್ವರರ ರೂಪಾಕಾರಶಕ್ತಿ ಯಾಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಮಾಡುವೆವು.

೧ನೇದು- ಅಹಂಕಾರವು ಅಜ್ಞಾನತ್ವಕ್ಕೊಂದು ಅಸ್ತಿವಾರವೆಂಬ

తక్కద్దు. అదు హ్యాగెందరె కెలవు మంది అరసుగళూ చక్ర వర్తిగళూ మితవిల్లదె తంమన్ను మెత్తికొండు సకలరన్నూ ఒళ గాగ మాడికొండ బళిక అత్యధికవాద స్తుతి స్తోత్ర మహిమె బహుమానాదిగళ మేలె ఆశెపట్టు తమగొబ్బరాదరూ సరియిల్ల ఎందు తోరిసువదక్కె అహంకారద హెచ్చళదింద దైవత్వద తిరునామధేయగళన్ను తమగె యిట్టుకొండు యిన్నూ జీవదిం దిరువాగలే తమగె దేవాలయగళన్ను కట్టిసి తమగె దేవారా ధనెయన్ను అర్పిసలాజ్ఞాపిసిదరు. హాగెయే పూర్వకాలదల్లి రోమాపురియల్లి చక్రవర్తిగళాద అజ్ఞానరాయరల్లి కెలబరిగె అవర జీవద కాలదల్లితానే గుడిగళన్ను కట్టలూ ఆరాధనెయ న్ను సల్లిసలూ పట్టితెందు నిజవాద చరిత్రెగళ పుస్తకగళల్లి కం డరియుత్తేవె. బ్రాహ్మరూ దాసరూ లింగధారిగళూ మొదలాద వరు యీ దేశద అరసుగళిగూ కడెమె హిరియ మనుష్యరిగూ దైవద హెసరిట్టద్దల్లదె అదన్ను తావూ ధరిసికొండరల్లవో ? హాగిరువల్లి భూలోకదొళు సర్వ అధికారవ హొందిద అర సరు మొదలాద చక్రవర్తిగళు అదన్ను ధరిసిద్దు తమగె ఆరా ధనె మాడువహాగె మాడిద్దు అతిశయవో ? ఇదల్లదె అరసుగళు తంమన్ను దేవరుగళాగి యేర్పడిసి ఆరాధిన మాడిదదక్కె అ హంకారదొడనె కూడిద మత్తొందు కుతంత్రవుంటు అదేనం దరె అవరు తమగె దైవత్వవుంటెంబ నెనపన్ను జనర బుద్ధియ ల్లి హుట్టిసిదరె సకలరూను తమగె తప్పద భయ వందనాదిగళిం ద విధేయవాగిద్దు తమగె విరోధవాగి కలహ సంతడి మాడ దెయూ తంమన్ను విసర్జిసి మత్తొబ్బరిగాదరూ రాజ పట్టవ క ట్టదెయూ కందాయ తెరిగె సుంక పగుది కప్పవ కొట్టుకొండు తంమ కట్టళెగళన్ను మీరదె అనుసరిసువరెంబ యోచనెయ నిమి

ಕ್ತವಾಗಿ ಅಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನ ಆರಾಧನೆಯಾದ ಥಿಟ್ಟತ್ವವನ್ನು ಯೇರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಕುಮಾರರೂ ಬದಲಾದವರೂ ಆದ ಅರಸುಗಳು ತಂಮ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಬಹುಮಾನವು ತಂಮ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ತಮಗೆ ನಡೆಯುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತಂಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಅರಸನ ಆಣೆ ಆಜ್ಞೆಯಪರಾಧಕ್ಕೆ ಭಯಗೊಂಡಾಗಲಿ ಮುಖಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅರಸನಿಗೆ ಸಂತೋಷವ ಬರಮಾಡಲಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದರು.

೭ನೇದು- ಉಪಕಾರವು ಅಜ್ಞಾನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರಿಗೆ ವೃಷಭಗಳು ಉಳುವದಕ್ಕೂ ವಾಹನ ಮೊದಲಾದ ಸೇವೆಗೆ ಹೊಂದುವದರಿಂದ ಪಶುಗಳ ಹಾಲು ಹೊಂಗಲು ಮೊದಲಾದ ವಂದನಾದಿಗಳವುಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತಲ್ಲವೋ? ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯು ಬೆಳಕಿಗೂ ಅನ್ನಪಾಕಾದಿಗಳನ್ನು ಪಕ್ವವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹು ಸಹಾಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದು ಉಪಕಾರವ ಮಾಡುವ ದೈವವೆಂದಾರಾಧಿಸಿದರು. ಒಣಗಿದ ಭೂಮಿಗೆ ಜಲದಿಂದ ಇಂಪಾದ ತಂಪೂ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಸುಗ್ಗಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಅಂಧತ್ವವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಜಲವನ್ನು ಸಹಾ ದೈವವಾಗೆಣಿಸಿ ಗಂಗೆ ಕಾವೇರಿ ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳಿಗೂ ಕೆಲವು ಸರೋವರಗಳಿಗೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪಂಚ ಭೂತಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನಾನಾವಿಧ ಉಪಯೋಗ ಬರುವದರಿಂದಲೂ ಅವುಗಳಿಂದ ನಾನಾವಿಧ ವಸ್ತುಗಳುಂಟಾಗುವದರಿಂದಲೂ ಪಂಚ ಭೂತಗಳನ್ನು ದೈವವೆಂದು ಯೆಣಿಸಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರಾದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರವರು ತಮತಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ತಮಗೆ ದೊರಕುವ ಜೀವನ ನಿಮಿತ್ತ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

ವಂದವಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅರಸರೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಕತ್ತಿ ತುಪಾಕಿ ಮೊದಲಾದ ಯುದ್ಧದ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಆಯುಧ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶೂದ್ರರು ತಂಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಂಮ ಕಂತ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೂ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೋ? ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಸ್ವಜೀವಿತರಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಮೇಲು ವುಪಕಾರವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ಜೀವವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವುಗಳು ಮುಂತಾದ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಅರಸುಗಳು ಪ್ರಭುಗಳು ವೀರಶೂರರು ಮೊದಲಾದವರು ದೇಶವನ್ನು ಬಂಧಕದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕಾಠಿಣ್ಯತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾಯಿದ್ದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ದುಷ್ಟರಾದ ಅರಸರನ್ನೂ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಜೈಸಿ ನಾಶನ ಮಾಡಿ ತಂಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬದುಕ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ವುದಾರ ಧರ್ಮ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿ ಅಪಾರವಾದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ತಂಮ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಂಮ ಆಳಿಕೆಗೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಘನಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗೆಣಿಸಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದಿನ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ವಂದನಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದೇವಾರಾಧನೆಯಾಯಿತು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ರಾಮನನ್ನೂ ಚೊಕ್ಕನಾಥನನ್ನೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರಪ್ಪನಾಯಕರನ್ನೂ ತಿರುಮಲನಾಯಕರನ್ನೂ ಯೀ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಧುರೆ ಪಟ್ಟಣ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಬಂಧುಜನರು ಯಿವರನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಂನು ಕೊಂದು ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ

బలి రక్షాత్సవవన్ను అత్యంత శృంగారదొడనె మేర్పడ మాడిదగరింద ప్రజెగళివరన్ను దేవరుగళెందు నమస్కరిసుత్తా బందరు. మేలె వుదాహరిసిద కారణగళల్లియావదు యివరిగూ ఇవర మొదలాదవరిగూ ఆరాధనె స్తుతి వందనాదిగళుంటాగువదక్కె అస్తివారవాయితెందు బుద్ధియుళ్ళవరు యోచనెయింద నిశ్చయిసికొళ్ళబహుదల్లవే ?

౩నేదు- బలత్కారదిందలూ అజ్ఞానత్వవు స్థాపిసల్పట్టితు. అదు హ్యాగెందరె స్వాధీనస్తరూ అజ్ఞానరూ క్రూరరూఆద చక్రవర్తిగళు అరసుగళు ప్రభుగళు ముంతాద అధికార కర్తరు తావు ఆరాధిసువ దేవరుగళన్ను తమ్మ ప్రజెగళూ ఆరాధిసలూ సకలరూ తావు అనుసరిసువ మార్గవన్ను అనుసరిసలూ బేకెందు ఆజ్ఞాపిసి ఆ ప్రకార మాడదవరిగె క్రూరవాద వేదనెగళన్ను పడిసలాజ్ఞాపిసి సత్యమార్గవన్ను బిట్టుబిడ కడ్డాయవ మాడిదరు. అవర క్రూరత్వక్కె నియమిసిద శిక్షెగళిగూ భయపట్టు, విశ్వాస శక్తి నెలెయిల్లదవరు నడుగి తత్తళిసి తమ్మ మనోన్మనసాక్షిగె విరోధవాగి అధిపతియ కట్టళెయహాగె మాడిదరు. ఈ ప్రకార అవరు సుళ్ళు దేవతెగళన్ను నంబదిద్దాగ్యూ బలత్కారదింద అవుగళిగారాధనెయన్ను మాడి నిజవాద భగవంతనన్ను బిట్టు మరతవరాదరు. మత్తు దినక్రమేణ అవర మక్కళూ అజ్ఞాన దేశగళల్లి హుట్టిద కడెమెయవరూ బుద్ధిహీనత్వదిందలూ హిరియర దుర్మాద్రియిందలూ లోకద మాయెయిందలూ దేశద అజ్ఞాన వేదాచారగళన్ను కురుడరాగి అనుసరిసి పూర్ణవాగి అజ్ఞానద అంధకారదల్లి ముణిగిదవరాదరు.

౪నేదు- ప్రయోక జనవూ అజ్ఞాన ఆరాధనెగె కారణవాయితు. ప్రయోజనద నిమిత్తవాగి యెష్టో మంది రాజ్యగళల్లా

సంచరిసి సకల వ్యాపారవుద్యోగగళన్ను మాడువరు. పాప పుణ్యాదిగళెందాదరూ నోడదెయూ న్యాయ వన్యాయవూ కర్తవ్య వకర్తవ్యవూ ఎందాదరూ విచారిసదెయూ యావ విధదిందలాదరూ ఆదాయమాత్ర బందరె సాకెందిరువరు. హొట్టెయే అవరిగె ప్రధాన దేవను అదు తుంబి బదుకువదే అవరిగె ప్రధాన కార్యవాగెదె. ఆదదరింద అంథవరల్లి కెలవు మంది తమగె ప్రయోజనవాద మార్గ వుంటాగతక్కద్దాగి ప్రాముఖ్యవాద శిలె విగ్రహగళన్ను యేర్పడిసి అవుగళ హెసరిగె కట్టుకథెగళన్నుంటుమాడి కెలవు విశేష స్థళగళిగూ యాత్రెగళన్ను నేమకమాడి బగెబగె ఆరాధనెయ థిట్టగళన్ను మాడలాజ్ఞాపిసి కాణికె మొదలాద లాభగళన్ను హొందికొండరు. ఇదల్లదె జంకె మొత్తు కోళి మొదలాద మృగగళను శృంగరిసి బీదిబీదిగళను సుత్తికొండు హోగి దైవవెందు ఆరాధిసి ప్రయోజనవను హుడికిదరు.

౫నేదు- కామాతురరూ అజ్ఞానక్కొండు అస్తవారవాగిరువదు. కామదిందల్లవే కామునిగె హబ్బ పూజె మొదలాద వందనాది స్తోత్రగళుంటాదవు. కామదింద లింగద హెసరన్నూ నాచికె పడతక్క అదర రూపవన్నూ వుంటుమాడి కాశి మొదల్గొండు రామేశ్వరద వరియంత్రక్కూ అదక్కె ఆరాధనెయన్ను మాడుత్తారె. కామద నిమిత్త హేళకూడద అక్రమ పద్ధతిమెల్లా శేరిద శక్తి పూజెయన్నుంటుమాడిదరు. మత్తియు మనుష్యరు నాచికెయిల్లదె కామ బుద్ధియన్ను అనుసరిస తక్కద్దాగి హేళకూడద కామాతురవుళ్ళ దేవరుగళన్నేర్పడిసి సకల విధ మోహద విశేషగళన్ను అవర ముఖ్యవాద చరిత్రెగళాగి కొండాడికొండు అవర కామత్వద శిలెగళన్ను గుడిగళల్లి

యెల్లర దృష్టియ ముందాగి స్థాపిసిదరు. మత్తు అత్యంతర వొం దాదరూ యిల్లదె మనుష్యరు కామవికారదల్లి ముళిగిహోగిర క్కద్దాగి గుడి స్థళగళల్లియూ వేశ్యాస్త్రీయ్యరన్ను యిరిసి అవరిగె దేవ దాసిగళెంబ హెసరిట్టు అవరొడనె నడెసల్పడువ పాపాక్రమవన్ను ధర్మవెందు నాచికె యిల్లదె హేళికొండు బరువదక్కె ధైర్యవగొండరు.

౬నేదు- పూర్ణ ప్రీతియూ అబద్ధ దేవరుగళన్ను హుట్ట మాడితు. అదు హ్యాగెందరె ఆ స్త్రీయూ పూర్ణ ప్రీతియూ పుళ్ళ తందె తాయిగళిగె యోగ్యవాద కూసు సత్త బళిక స్నేహద నిమిత్త బెళ్ళియిందలాదరూ సువర్ణదిందలాదరూ అవరు అదక్కె సమనాద స్వరూపగళన్ను మాడిసి దినంప్రతియూ అదన్ను శృంగరిసి అదక్కె గంధ కస్తూరి పరిమళాదిగళన్ను లేపనమాడి పుష్ప మాలెగళన్ను హాకి వస్త్రాభరణగళను ధరిసిసి దీపగళన్ను హుట్టిసి నానావిధ పదార్థగళన్ను అర్పిసి యీమొదలాద బహుమానగళన్ను మాడిదరు. మత్తు ఆ స్నేహద వందనెయ రీతి బెళదు ఆరాధనెయాగి మార్పడలాగి బలి పూజెయన్ను నేమిసిదరు. తందె తాయిగళు ప్రియ మక్కళిగె మాడిద మర్యాదెయన్ను మక్కళూ సత్త తంమ తందె తాయిదిరుగళిగూ మాడి దేవ వందనెగె సేరిద వినయాచారగళను అవరిగె సల్లిసిదరు. కామాతురరాద అరసుగళు ప్రభుగళు ముంతాద ఐశ్వర్యవంతరు తావు మితవు తప్పి స్నేహిసిద సౌందర్యవుళ్ళ స్త్రీయ్యరు మత్తు హుళగళిగె మేవు ఆదమేలెయూ స్నేహభ్రాంతియ మయకవు తేరదె సుఖ జీవద కాలదల్లిట్ట దేవియంబ నామవన్ను మాయవాగి కొళతు క్షయనాదవరిగూ దృఢపడిసి అవరిగె గుడిగళన్ను కట్టి పూజెయన్ను నడెసుత్తా బందరు.

೭ನೇದು- ಕಾಂತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣವೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವನ್ನು ಮೊಳೆಯ ಮಾಡಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಶರೀರದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶವು ಹೊಂದಿರುವಂಥಾ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಟ್ಟೆಲ್ಲದ ಕಾಂತಿ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂದು ನೆನಸದೆಯೂ ಅದು ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆಣಿಸದೆಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಲೋಕದ ಬೆಳಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿರುವ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದೈವತ್ವದ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆಪ್ರಕಾರವೇ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಚಂದ್ರ ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

೮ನೇದು- ಭಯವೂ ಅಜ್ಞಾನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮತಿಹೀನರು ಯಾವ್ಯಾವದಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ತೊಲಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಭಯದಿಂದಲಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡದಹಾಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಸುರರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಭೂತಗಳಿಗೂ ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಾನಾವಿಧ ಬಲಿ ಪೂಜೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾಗರವೆಂಬ ವಿಷ ಸರ್ಪವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಆ ಜಂತುವು ತಂಮಮೇಲೆ ದಯೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕಾರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

೯ನೇದು- ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮೊಳೆಯ ಮಾಡಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಹಾಗೆ ಪರಿಪರಿ ಭಯಂಕರವುಳ್ಳ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇವ ನಾಮ

ಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆವೇಷವೂ ಯೇರಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನದ ಮೇರೆಯಾಗಿ ನಿಜವೂ ಸುಳ್ಳೂ ಕಲತ ವಚನಗಳನ್ನು ವಚಿಸಿ ಕೆಲವು ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಬಲಿ ಪೂಜೆ ಕಾಣಿಕೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಭಯಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಜಿಲ್ಲರೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಬಂದು ಸುಳ್ಳಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಯೆಕ್ಕಿಸಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರು. ಪಿಶಾಚಿಹಾಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತರವೇನಂದರೆ ಮುಂಚೆ ವಿವರಿಸಿದಹಾಗೆ ತಾನು ಹಗೆಮಾಡುವ ಪರಮ ನೀತಿಕರ್ತರಿಗೆ ನಿಂದೆಯವಮಾನವ ಬರಮಾಡಲೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ನೆನಪನ್ನು ಮರೆಯ ತಳ್ಳಲೂ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಲಿ ಪೂಜೆ ಸ್ತುತಿ ಆರಾಧನೆ ಬಹುಮಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೂ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯ ಧರ್ಮ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ವ್ಯರ್ಥವಾಗ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲಾಡಿನಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರು ವೇದ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಿಂದಲೂ ತನಗೆ ದಾಸರಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನಕೂಡಾ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವ ದುಷ್ಟತನ ಗರ್ವವುಳ್ಳ ಆಶೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಆ ತಂತ್ರ ಶೋಧನೆಯ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರೋಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೊಳಗಾಗುವವರಿಗೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೂ ನಿತ್ಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ಧಾರೆ.

೧೦ನೇದು-ಕವೀಶ್ವರರ ರೂಪಾಕಾರ ಶಕ್ತಿಯು ಸುಳ್ಳು ಜೀವರುಗಳ ಶೆಬ್ಬವನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವನ್ನೂ ವರ್ಧನ ಮಾಡಿತೆಂಧೇಳಬಹುದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಕವೀಶ್ವರರು ಯಾವ್ಯಾವದನ್ನು ಹಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ತಂಮಿಂದಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಹಿಚ್ಚಿಸಿ ಹೊಗಳಿ ಪ್ರಿಯಪಡಿಸುವಹಾಗೆ ಸಕಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವರಲ್ಲವೋ? ಆದ

ಕಾರಣ ರೂಪವಾಗಲೂ ರೂಪವಿಲ್ಲದ ವಿಧವಾಗಲೂ ಆ ಆ ವಸ್ತುಗಳಿನ ತಮಗಿಷ್ಟಬಂದದಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿ, ಜೀವವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಂನು ಜೀವವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ, ಬಾಯಿ ಯಿಲ್ಲದವುಗಳಂನು ಬಾಯಿ: ವಚನಗಳುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ, ಜ್ಞಾನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ರೂಪವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ, ರೂಪಾಕಾರವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳ ಕಲ್ಪನಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಜೇನಿನಹಾಗೆ ಮಧುರವುಳ್ಳ ಅಣಿಗಳಿಂದ ಕಾವ್ಯಗಳಂನು ಅಲಂಕರಿಸುವರು. ಈ ದೇಶದ ಕವೀಶ್ವರರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯೀಮೇರೆಗೆ ಸಕಲವನ್ನೂ ತಮಗಿಷ್ಟವಾದಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿ ತಂದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ದೈವೀಕತ್ವವನ್ನು ರೂಪದೊಡನೆಯೂ ಶರೀರ ದುರ್ಗುಣಗಳೊಡನೆಯೂ ಭಾವಿಸಿದರು. ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ವಾಯುವು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೂ ಯಿಲ್ಲದ ರೂಪಗಳಂನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಈವಿಧವೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿರ್ಜೀವಿಯಾದ ಬೆಳಕುಗಳಾದ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಗ್ರಹ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಕವೀಶ್ವರರ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಜೀವವುಳ್ಳ ರೂಪಗಳೊಡನೆ ದೇವರುಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಕಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ನಾನಾವಿಧ ಜಗಳ ಮೊದಲಾದ ವರ್ತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಲತಿದ್ದದ್ದಾಗಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆ ಕವೀಶ್ವರರು ತಂಮ ಕವಿತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜೀವವುಳ್ಳ ದೇವರುಗಳಾಗಿ ತೋರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಂದದ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಡಿದ ಅರಸರು ಪ್ರಭುಗಳು ಮೊದಲಾದವರ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೇನು ಮಾಡದೆಯಿರುವರು ಅವರನ್ನು ಘನಪಡಿಸ ಅವರಿಗೆ ದೇವ ಜನ್ಮವು ಯೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಅವತರಿಸಿದ ದೇವರುಗಳಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧ ಜಯ ಅಪಜಯ ಕಾಮವಿಕಾರ ಚೇಷ್ಟೆ ಯಿವು ಮುಂತಾದ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಅಲ್ಪ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಂನು ದೈವವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ದೈವವಂನು ನೀಚತ್ವವಾಗಿ ತಗ್ಗಿಸಿ,

ಹೀನತ್ವಪಡಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕವೀಶ್ವರರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಕವೀಶ್ವರರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿತಾ ಚಮತ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವು ನೋಡಿತಿ ಸುಖಿಸ ಬಹುದೇ ಹೊರ್ತು ಅವರು ಹೇಳುವದೆಲ್ಲಾನ್ನು ಸತ್ಯ ದೃಢವೆಂದು ಎಣಿಸಲೂ ಹೇಳಲೂ ಆಗದೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕವಿತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೀನರು ನೆನಸಿ, ಆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾದವರೋ ವೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ವೇದ ಸಂಗೀತಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯ ಕವಿ ಪ್ರಬಂಧಗಳುಂಟು ವಿನಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ವಿಕೆಗನ್ನು ವಾಡಿಕೆಯಹಾಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾದ ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳಾಗಿ ಎಣಿಸುತ್ತಾರೇ ಹೊರ್ತು ಇತರಬಗೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾದೇಶಸ್ಥರು ಆ ಪ್ರಕಾರಮಾಡದೆ ಕವೀಶ್ವರರು ಹಾಡಿದ ಯಿತಿಹಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದ ನುಸರಿಸಿದದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನವು ಮಿತವಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಕೇಡಾಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಜ್ಞಾನತ್ವಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗದ್ದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದದರಿಂದ ಅದರ ಅಂಧಕಾರವನ್ನೂ ಮಯಕವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೋಕ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಮುತ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಜೀರಿಂಪ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಿರಿಯಾಗಲಿ.

3 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊಳೆಯಮಾಡಿದ ಕೇಡುಗಳು.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಡಂಬರವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಕಾಣುವದರಿಂದ ಕೆಲಬರು ಮತಿ ಮರುಳುಪಟ್ಟು ಯೀಪ್ರಕಾರವೇ ಅದು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದೆಂದು ನಂಬಿ ತಂಮ ಅಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಯೆಣಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿ ನಿಲೆಗೊಂಡಿದ್ಧಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಮರುಳು ತೀರಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಯಾದರೂ ಸಾಕು. ಅದೇನಂದರೆ ಸಿಂಧು ರಾಜ್ಯವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಈ ದೇಶದ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯೋ ಅಂದರೆ ಸಿಂಧು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಿಕೆಯಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಅದರಾಚೆಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗುಡಿ ಸ್ತುತಿ ವಂದನೆ ಮೊದಲಾದದ್ದು ಒಂದಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಕಡೆಮೆ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆಗೆ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರುಗಳೂ ಯಿನ್ನೂ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ದೇವರುಗಳೂ ಈ ದೇಶದ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಸ್ತ ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳಾರಾಧನೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಶಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ ಮಂದಿಗಳು ಅಜ್ಞಾನತ್ವ ತೀರಿ, ಕ್ರೀಸ್ತುವರಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿಜವಾದ ಕರ್ತರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೂ ಅಜ್ಞಾನರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅನೇಕಾನೇಕರು

యీ దేశద దేవరుగళల్లి ఒబ్బనన్నే ఆరాధిసి కడిమెయవరన్ను నమస్కరిసదె యిద్దారె. శివభక్తను విష్ణువిన మతవన్ను అనుసరిసను. ఆద్దరింద వుంటాద్దు నోడిదరె లోకదల్లి నిజవాద సర్వేశ్వరన ఆరాధనెగింతా ఈ దేశద దేవరుగళ ఆరాధనెయు బహు స్వల్పవే హొరతు విస్తారవల్లవు. మత్తు కేడాదద్దు యెష్టు విస్తరిసిద్దాగ్యూ కేడే హొరతు మేలు అల్ల. విస్తారవాగి వ్యాపిసిద నోకురోగవు హేగె వ్యాపిసిద్దదరింద అధిక శ్రేయంకరవుళ్ళద్దల్లవో? విస్తారవాగి కవుకొండ కత్తలు అధిక అంధకారవాగువదు. అధికవాద జనాంగగళింద అనుసరిసల్పడువ అక్రమవాదద్దు పాపద స్వభావికెయన్ను బిడదె అధిక కేడుళ్ళద్దాగిదె. ఈ ప్రకార అజ్ఞానవాదద్దు ఆత్మవను నష్టపడిసువ నోకురోగవూ బుద్ధియన్ను అంధత్వవాగమాడువ అంధకారవూ నిజవాద దైవత్వద ఆరాధనెయ కట్టళెగె విరోధవాద అక్రమవూ ఆగిరువ కారణ అదు యెష్టు వ్యాపిసల్పట్టిదో అష్టు కేడెందేళ బహుదే హొరతు వ్యాపిసిదదరింద యెందిగూ మేలు సత్యమార్గవూ ఆగిరదు. ఇదల్లదె అజ్ఞానత్వవు వ్యాపిసిద్దక్కె హేతువెయాద కారణగళన్ను అదరింద బెళెద కేడుగళన్ను పరిశోధిసిదరె అదర మరుళు అత్యధికవాగి తిళియలాగువదు.

అజ్ఞానవాదద్దు లోకదల్లి వ్యాపిసువదక్కుంటాద ప్రధాన కారణగళేనందరె బుద్ధిహీనత్వవూ, కళ్ళ శాస్త్రద మాయవూ, పాపద దుర్గుణగళూ, ఆడంబరద వినోదగళూ ఆగివె. అదు హ్యాగెందరె.

౧నేదు- బుద్ధి హీనత్వవాదద్దు సకల సుళ్ళు కథెగళన్ను నంబి అంగీకరిసికొళ్ళువదక్కె మార్గ వాయితు. ఇదు యీ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ತೋರುವದು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿವಿಕೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ದೇವರುಗಳಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ತಾವೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿದವರೂ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಬಹುದೇ ಹೊರತು ಶೂದ್ರರು ಮುಂತಾದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಕೂಡದೆಂದು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಜನರನ್ನು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಣಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸರಿಪಡದ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

೨ನೇದು- ಅಜ್ಞಾನವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯಾವದೊಂದು ವಿದ್ಯದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಅನೇಕರು ಉದರ ಪೋಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾನಾವಿಧ ಶಕುನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭಯೋತ್ಕಂಪವಾಗ ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯೊಡನೆ ಕೂಡ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ತಪೋ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ಸುಳ್ಳು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಹೀನರೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿಸಿ ತಮಗೆ ಹೆಸರೂ ಕೀರ್ತೀ ಉಂಟಾಗುವಹಾಗೆ ನಾನಾ ಮತಾಚಾರಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ವೇದಗಳನ್ನೂ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತವರು ತೋರಿದ ಮಾರ್ಗವಂತೇ ವಿದ್ಯಾಹೀನರಾದ ಜನರು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿಯಹಾಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಆಗಿ ಯೆಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ಕೆಲಬರು ಪಾಪದ ಗುಣವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಪಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಜೀವಿಸುವಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದದರಿಂದ ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿ

ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ವಾಕ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಉಳ್ಳ ಕೆಲಬರು ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದ ನಾನಾಬಗೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಂದದ ಕೆಲವು ಸುಳ್ಳು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳ ಪಾಪದ ನಡತೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕಾರವಾದ ವಿಧವಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಿ, ಅಬದ್ಧವನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟ ಬೋಧನೆಯನ್ನೂ ಸುವಾರ್ತೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದಲೂ ಮರಿಸಿ ಆ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪುರಾಣಗಳಾಗಿಯೂ ದೇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳಾಗಿಯೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು ಅಮೃತದೊಡನೆ ಕಲತ ವಿಷವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಹಾಗೆ ಬೋಧನೆಯೊಡನೆ ಕಲತ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದರು.

೩ನೇದು- ಅಜ್ಞಾನತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗುವ ಮನುಷ್ಯರ ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮೋಹದ ಭೋಗವು ಶಿಕ್ಷವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲವೋ? ಮೋಹದ ಭೋಗವೋ ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ನಡತೆ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾತ್ರ ಸೂಳೆಯರು ವಾಸಮಾಡುವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಆ ದೇವರುಗಳ ಮತಾನುಸರಣೆ ಯಾದವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ವೇದ ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಿಂಪಾದ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವು ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮೋಹವಿಲಾಸವಾದದ್ದೇ ಯೀ ದೇಶದ ವೇದಮಾರ್ಗವಾದಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಅಂಥಾ ಮಾರ್ಗವು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಯಿಂದ ಹೇರಳವಾದ ಜನರು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದರೊಳು ಸೇರಿ ನಡೆಯುವದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವು. ಪಾಪವನ್ನು ಯಿಚ್ಛೈಸುವವರಿಗೆ ಅದೇ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವು ಅದೇ ಸರಿ.

౬నేదు- ఆడంబరద వినోదవు అజ్ఞానత్వవన్ను వ్యాపిస మాడువదక్కె కారణవాయితు. అదు హ్యాగెందరె అజ్ఞానాంధకారదల్లి ముళిగిద బళిక సుళ్ళు దేవరుగళ భక్తరూ అదర మరుళినల్లి సిక్కిద అరసరూ ప్రభుగళూ మొదలాదవరూ తావనుసరిసువ మతవు ముఖ్యవాగలూ తమగె కీర్తి ఘనత్వ వుంటాగలూ తావు ఆరాధిసువ దేవరుగళిగె శృంగారవాద గుడిగళన్ను కట్టిసి, ఉన్నతవాద గోపురగళన్ను మెబ్బిసి, మెత్తరనాద తేరుగళన్ను మేర్పడిసి, నానావిధ అలంకార ఆభరణగళింద విగ్రహగళన్ను శృంగరిసి, జ్యోతిగళన్ను ముట్టిసి, హీరతనాద దీవటి యిలాలుగళన్ను హిడిదు ఫిరంగి బాణ హగలు బత్తి మొదలాదవగళన్ను సుట్టు, సకలవిధ శృంగార ఆడంబర వినోదవుళ్ళ హబ్బగళన్ను సుళ్ళు దేవరుగళిగె కొండాడి ఆరాధనె మాడిదవరాదరు. శరీరద నేత్రమాత్ర వుంటాద మూఢరు యివెల్లా కండు భ్రమిసి ఆనందిసి, యిష్టు ఆడంబరదొడనె ఆరాధిసల్పడువదు నిజవాద దైవవాగిరువదెందు ఎణిసి, అదర మేలె విశ్వాసవిట్టు, యోచనెయిల్లదె తావూ అదక్కె ఆరాధనెయన్ను మాడి, పూర్ణవాగి అజ్ఞానక్కొళగాదరు. ఆదరె ఆడంబర వినోదద మాయవూ పరిహరవాగి బుద్ధి తేరువదక్కె వందున్యాయవే సాకాగిరువదు. అదేనందరె ఒందు కల్లన్ను తెగదుకొండు చిత్రదింద యావరూపాకార మాడిదాగ్యూ యెష్టు వస్త్రాభరణగళింద శృంగరిసిదాగ్యూ అదక్కెష్టు అలంకార గుడియన్ను కట్టిసిదాగ్యూ యెష్టు ఆడంబర వినోదవుళ్ళ హబ్బగళన్ను మాడిదాగ్యూ కల్లుకల్లే హొర్తు మత్తొందల్లవు. అదరింద యిదక్కె ప్రాణవూ జ్ఞానవూ దైవత్వవూ పరిష్కారవాగి బరలరియదు. ఈ ప్రకారవే మృగక్కాగలీ నత్త మనుష్యరు

ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳಿಗಾಗಲಿ ಯಾವ ವಿನೋದ
ಆಡಂಬರ ಹೊಂದಿದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಕೊಂಡ
ಸ್ವಭಾವವು ಮಾರ್ಪಡದು, ದೈವತ್ವವೂ ಅವರಿಗೆ ಬರಲಾರದು. ಆದ
ಕಾರಣ ಅವರು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ನಿಜವಾದ ದೇವರಾಗಲೂ
ರದು. ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿನೋದದ ಆಡಂಬರದಿಂದ
ಮನಸ್ಸು ಮರುಳಾಗದೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವದು ಕ
ಲ್ಲೋ ಮೃಗವೋ ಮನುಷ್ಯನೋ ದೆವ್ವವೋ ಸುಳ್ಳು ದೇವರೋ ಯಿ
ಲ್ಲವೆ ನಿಜವಾದ ದೇವರೋ ಅವರಿಗೆ ಆಪ್ತನಾದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟರೋ
ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸತ್ಯ ವೇದದ ಮೇರೆಗೆ
ನಿಜ ದೇವರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ
ಆಪ್ತರಾದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟರಿಗೂ ಅಂಥಾ ಆಡಂಬರಾ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂ
ದಿದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವದು ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ
ಪುಣ್ಯವೂ ತಕ್ಕ ಭಕ್ತಿವಿನಯವೂ ಆಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ
ವಿಲವು. ಅದಿಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವದೋ ಅಂದರೆ ಹ
ಶೇದಾದ ಅಜ್ಞಾನವೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಖರ್ಚೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರ
ನಿಗೆ ಹೊಂದದ ದ್ರೋಹವೂ ಸಕಲಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಪಾಪ
ವೂ ಆಗಿರುವದೆಂಬುವದೇ ನಿಜವು. ಆದದರಿಂದ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ
ಆರಾಧನೆಯ ಆಡಂಬರ ವಿನೋದದಿಂದಲುಂಟಾಗಿರುವ ಮರುಳು ತೀರಿ,
ಅಂಥಾ ದೇವದ್ರೋಹದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯದೆ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಅನುಸರಿಸಿ, ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸ
ಬೇಕು.

ಈ ಮೇರೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಬಲವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದ
ಕಾರಣಗಳು ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸುವದಕ್ಕಾದ ಪೃಥ ನ್ಯಾಯಗಳಾಗಿರುವ
ಪ್ರಕಾರ ಅದರಿಂದ ಹೋಳಿಕ ಅತ್ಯಂತ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಲೂ

ಅದರ ಮಾಯದ ಮೊಬ್ಬು ತೇರಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಔಷಧವಾಗಿತೆ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೇಡುಗಳಿಷ್ಟೆಂದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲಾ.

೧ನೇದು:- ಅರಸರು ದೇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಮಾದ್ರಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಾವು ಸತ್ತರೆ ಅವರೂ ಕೂಡಾ ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

೨ನೇದು:- ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ಪೂಜೆಗೆ ಮಾರ್ಗವಾಯಿತು.

೩ನೇದು:- ದೇವರುಗಳ ಭಾವನೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾಮ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಭಯವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಆದದರಿಂದ ಕಾಮದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾಹದ ಮೇರೆಗೆ ಅಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಬ್ಬಿ ಹೊರಳಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲವಿಧ ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

೪ನೇದು:- ದೇವರುಗಳ ಮಾದ್ರಿಯಿಂದ ಮೊಳೆತ ವ್ಯಾಮೋಹವೂ ನಾಕ್ಕೇಡೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯವತಿಯರು ಹೊಸಲಾಗಿ ಜಾರ ಚೋರತನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಯಿತು.

೫ನೇದು:- ದೇವರುಗಳೊಳಗೆ ಅಹಂಕಾರವೂ ಕಾಮಾಕಾರವೂ ಹಗೆ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟು ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

೬ನೇದು:- ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಫಲಿಸಿದ ಪಾಪದ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮಾನವೂ ಕೀರ್ತಿ ದ್ರವ್ಯ ಶರೀರದ ಸೌಖ್ಯವೂ ಜೀವ ಮೊದಲಾಗಿ ಛೇದವಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ನಾಶನವಾಗಿ ಹೋದವು.

೭ನೇದು.. ವಿದ್ಯಾಹೀನವೂ ಮುದಿರಿದ ಮೂಢತ್ವವೂ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ಯೀದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಯಿತು.

೮ನೇದು.. ಮಾರ್ಪಡದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಕುಂಗದ ನೀತಿಯೂವುಳ್ಳ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶರನಮೇಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸವೂ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಯಮೇಲೆ ಕಹಿಯೂ ವುಂಟಾಯಿತು.

೯ನೇದು.. ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿರಾಯರಾಗಿಯೂ ಸಕಲರಿಗೂ ನ್ಯಾಯವ ತೀರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ ನರಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಡುವವರೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹೊಂದದ ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹವುಳ್ಳ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಪಾಪದ ದುರ್ಮಾರ್ಗತ್ವವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಯ ದಾಸರಾಗಮಾಡಿ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಕೇಡುಗಳ ಕಠಿಣತ್ವವನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲುದ್ಭವಿಸುವ ಮಿಕ್ಕ ಕೇಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳ ತೀರದು. ಆದಕಾರಣ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ದಿನಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡುವಂತರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳೂ ತಂಮೊಳಗೆ ಹೊಂದದೆ ನಾನಾವಿಧ ವಿಭೇದವಾಗಿರುವವುಗಳೂ ಸಕಲ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಹೇತುವೆಯೂ ನಿತ್ಯ ಕೇಡುಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗವೂ ಆಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ ಮತಗಳನ್ನೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ತ್ರಿಯೇಕ ಭಗವಂತನನ್ನುಮಾತ್ರ ದೈವವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಯೀಡೇರಿಕೆಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅನುಸರಿಸುವಿರಾಗಿರಿ.

೭ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದ ವಿವರವು.

ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರೀರ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಆದ ಎರಡು ಬಗೆಗಳುಂಟು. ಶರೀರದ ರಕ್ಷಣೆಯಾದ ಲೋಕ ಪರಿಪಾಲನೆಯು ಕ್ಷೀಣವುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯವೂ ನಡಿಸುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯ ತೋರಿಸುವ ಅತಿಶಯ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ನ್ಯಾಯವುಂಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂಶೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬಯಲುಪಡುವದರಿಂದಲೂ ಅವರುಂಟುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಹಿಮೆಗೆ ಹೊಂದುವದರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಮುಖ್ಯವಾಗುವವು. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ಪರಾಮರಿಕೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದ ರಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಮೃಗಮೊದಲಾದ ಜೀವಜಂತುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣೋಶ್ವಾಸವ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಕಾಯಿ ಪಲ್ಯಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಲ್ಲದೆ ವೃಕ್ಷಜಾತಿ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲೋಕಾರಂಭವಾದ ದಿನಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮೊಳೆಯಲೂ ಬೆಳೆಯಲೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಕ್ಷೀಣವುಳ್ಳ ಯೀಲೋಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳುವಂಥಾ ಪರಿಪಾಲನೆಯು ಯೆಷ್ಟೋ ಘನವುಳ್ಳ ಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕ್ಷೀಣವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣ್ಯವಾದದ್ದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಘನವುಳ್ಳದ್ದೆಂದೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣಹೊಂದಿರುವ ತಂಮ ಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಪಾಡಿ ನಡೆಸುವ ಕರ್ತರು ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವೆತ್ತಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಕ್ರೂರಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಸಾಯ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವದೂ ಅವರಾತ್ಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ನೋವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದೂ ಪಾಪದ ಅಕ್ರಮದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸುವದೂ ಸೇಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವದೂ ಅವರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಡೆಹಾಯಿಸುವದಾಗಿದೆ.

ಪರಮ ಕರ್ತರು ಪೊಂದೊಂದು ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಯೀಡೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ದಯಪಾಲಿಸುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಕೃಪೆ ಸಹಾಯ ಮೊದಲಾದ ಅನುಗ್ರಹದ ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗುವದಿಲ್ಲಾ ಸಕಲವೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಾತ್ಮಗಳ ಸಾಧಾರಣ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕರುಣಿಸಿದ ಅಪರಿಮಿತ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ಅತಿಶಯವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸತ್ಯ ವೇದದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೇ ಯೀಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೈಲುಪಡಿಸುವೆವು.

ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪದಿಂದ ಅವರೂ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ವಾತಂತ್ರತೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಪಿಶಾಚಿಯ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೊಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಾಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಕೇ

ಹನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯಾಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಕರ್ತರು ಮನಮರಗಿ ಅಂಥಾ ದಾಸತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಡೆಹಾಯಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಚಿತ್ತವಾದರು. ಒಬ್ಬನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವವರು ಕೈಗೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಂದು ಹೋಗಲಿಯಂದಿರುವರೋ? ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನನ್ನು ತೆಗದು ಹೊರಗೆ ಬಿಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವರೋ? ಪಾಪಿಷ್ಟರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಕನಿಕರವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ದಯಾಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಕರ್ತರು ತಂಮಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನ ನೂರು ಕುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿಯು ಕಾಣದೆ ಹೋದರೆ ತಡೆಮೆ ಕುರಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಮನೆಮಾರು ದಾರ ಪುತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಯಾಸವೊಂದಾದರೂ ನೋಡದೆ ಕಾಡೂ ಗಿಡಾದಿಂಗೆ ಹಳ್ಳಗಳೆಲ್ಲಿಯು ಹೊಕ್ಕು ಕಷ್ಟವ್ಯಾಕುಲದೊಡನೆ ತಿರಿದು ಘಾಶಿಪಟ್ಟು ಹುಡಿಕೆ, ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ತನ್ನ ಸ್ವಮಂದಿರಕ್ಕೆ ತರುವನಲ್ಲವೋ? ಇದು ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕುರಿತು ಪಾಲಿಸಿದಂಥಾ ಉಪಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋದ ಕುರಿಯಾವದೆಂದರೆ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಮನುಷ್ಯರೇ ಸರಿ. ಕುರುಬನು ಯಾರೆಂದರೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ತಾನು. ಅವರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವರಾದದರಿಂದ ಕರೆಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಕೇಡಿನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದ ಮನುಷ್ಯರಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು, ಅವರ ಪಾಪ ದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯರಾದರು. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಸಂದೇಹವಾದ್ಯಂತವೂ ನಿವಾರಣೆಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಅದರ ನಾನಾ ವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳುಪಡಿಸುವೆವು.

ಆದಕಾರಣ, ೧ನೇದು—ಪಾಪ ದೋಷದ ಘನತ್ವವೇನು? ೨ನೇದು—ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ದೇವರಿಂದಮಾತ್ರ ಪಾಪ ಪರಿಹರವಾಗ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತೋ? ೩ನೇದು—ನಿಜವಾದ ಅವತಾರಕ್ಕೂ ಕಳ್ಳ ಅವತಾರಗಳಿಗೂ ವುಳ್ಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗುರುತೇನು? ೪ನೇದು-ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನು? ೫ನೇದು—ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟತಮ ತ್ರಿತ್ವದ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳೊಳಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾದವರ್ಯಾರು? ೬ನೇದು—ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರನು ತಿಳಿದು ಅನುಸರಿಸುವದು ಯೆಷ್ಟೋ ಅವಸರವೆಂದು ಯೀಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಸುವೆವು. ಆಬಳಿಕ ಅವರು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ವಿಧವನ್ನು ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವಿವರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು…ಪಾಪ ದೋಷದ ಘನತ್ವವೆಷ್ಟೆಂದರೆ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆತಕ್ಕದ್ದು ಯೇನಂದರೆ ಪಾಪವಾದದ್ದು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿರಾಯರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡವೆಂದು ಅವರು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವದೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡದಿರುವದೂ ಅದೇ ಕರ್ತದ್ರೋಹವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಮಹತ್ವ ಮಹಿಮೆ ಕರ್ತೃತ್ವವುಳ್ಳವರೂ ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅವರಿಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವಾದದ್ದು ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ದೋಷವೂ ಯೆಣಿಸಲ್ಪಡಕೂಡದ ಘನತ್ವವೂ ವುಳ್ಳದ್ದೆಂಬುವದೇ ನಿಜವು. ಅದೇನಂದರೆ ಯಾವ್ಯಾವ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ಘನವೂ ಅವಮಾನ ಪಟ್ಟವನ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದವನ ನೀಚತ್ವದಿಂದಲೂ, ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನದ ಹೀನತ್ವದಿಂದಲೂ, ಹೆಚ್ಚಿ ಅಧಿಕವಾಗುವದು. ಆದದರಿಂದ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ವೊಬ್ಬ ನೀಚ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನವ ಮಾಡಿದನಾದರೆ ಅದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ತೋರುವದೇ ಹೊರತು ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನವಾಗಿ ತೋರದು. ಯೋಗ್ಯಸ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ

ಅಂಥಾ ಅವಮಾನವ ಮಾಡಿದರಾಯಿತೆ ಅದು ಅಧಿಕ ಘನವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ಮಹೇಗಾರರು ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನಾದರೆ ಯಿನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಘನವಾದ ತಪ್ಪಾಗಿ ಯಿರುವದಲ್ಲವೇ. ಆದರೆ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ವೊಬ್ಬ ರಾಯನಿಗೆ ಯಾವನೊಬ್ಬ ನೀಚ ಹೀನವಾದ ಅವಮಾನ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದನಾದರೆ ಅದು ಮಹಾ ಘನವಾದ ಪಾತಕವೆಂಧೇಳಲ್ಪಡುವದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಲದೆಂಧೇಳುವರಲ್ಲವೋ? ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ತೃಣವಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ದುಷ್ಟತ್ವವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನೀಚ ಅವಮಾನ ನಿಂದೆಯಾದ ದ್ರೋಹದ ಘನತ್ವಕ್ಕೆ ಮಿತವುಂಟೋ? ಅದಕ್ಕೆಯಂಥಾ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಘನತ್ವಕ್ಕೆ ಯಿನ್ನೂ ಸಾಲದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆದದರಿಂದ ಯಿಷ್ಟು ಘನವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಜ್ಞೆಯು ನೇಮಿಸಿರುವದು ನೀತಿನ್ಯಾಯವೆಂದು ಜ್ಞಾನ ನೇತ್ರವುಳ್ಳ ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರುವದು. ಯೇನಂದರೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಘನವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಆಜ್ಞೆಯು ಹೊಂದುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮಿತವೂ ಮಟ್ಟುಪ್ರಮಾಣವೂ ವುಳ್ಳ ಶಿಕ್ಷೆ ಅದರ ಘನಕ್ಕೆ ಸರಿಬೀಳದು.

೨ನೇದು- ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಷವುಳ್ಳ ಪಾಪವು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಪರಿಹರವಾಗಿ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಬಹುದೇ ಹೊರ್ತು ಇತರ ಬಗೆಯಾಗಿಅಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಯೆಷ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತೀರಿಸಿದರೂ ಯೆಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇಒಂದು ಘನವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮೊಗಲಾಗಿ ವುತ್ತರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವುಕೊಳ್ಳದು. ಆದಕಾರಣ ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವದು ಅವರಿಂದ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಕೂಡದು. ದೇವದೂತರು ಮೊದಲಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ವಫಲವೂ

ಪುಣ್ಯವೂ ಮಟ್ಟುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ದೋಷವುಳ್ಳ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸ ಅವರಿಂದ ಕೂಡದು. ಈ ದೇಶಸ್ತರು ಈ ಪರಮ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸದೆಯೂ ತಂಮ ದೇವರುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಪಾಪ ಚರಿತರಾಗಿ ಯಿದ್ಧಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸದೆಯೂ ಆ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವದರಿಂದಲೂ ತಿರುಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಜಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ದರ್ಶನ ಹೋಗುವದರಿಂದಲೂ ಪಾಪವು ತೀರಿ ಹೋಗುವದೆಂಧೇಳುತ್ತಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಾದದ್ದು ಒಂದು ಚೊಟ್ಟು ನೀರಿನಿಂದ ಆರದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಷವುಳ್ಳ ಪಾಪವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಅಲ್ಪ ನೇಮ ನಿಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ಪರಿಹರವಾಗಲಾರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿಗೆ ಕಪ್ಪಿನಿಂದ ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕರೆಯಾದದ್ದು ಅಧಿಕ ಅಶುದ್ಧವಾಗುವ ಮೇರೆಗೆ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದಂಥಾ ಅನುಸರಣೆಗಳಿಂದ ಪಾಪವು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವದೇ ಹೊರ್ತು ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವು ಪರಿಹರವಾಗಲಾರದು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಗಳ ಹಾಗೆ ಪಾಪವಾದದ್ದು ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಘನವಾದ ದೋಷವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯ ಫಲವೇ ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ಪುಣ್ಯವು ಯೆಂದಿಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆಯಿರುವದು. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯವೋ ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಸ್ವಫಲದಿಂದ ಸರ್ವಥಾ ಆಗಲಾರದು. ಆದಕಾರಣ ಒಂದು ಪಾಪಕ್ಕಾದರೂ ನಿವಾರಣೆ ವಿಮೋಚನವ ಮಾಡಲು ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಕೂಡದು. ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತರಾಗಿರುವ ಯೇಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪವನ್ನು ದಂಡಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ದಯವೇ ಹೊರ್ತು ನೀ

ತಿಯ ಸಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ ಅಲ್ಲವು, ಅದನ್ನು ತಕ್ಕ ವಿಧವಾಗಿ ದಂಡಿಸಿದರೆ ನೀತಿಯೇ ಹೊರತು ದಯವಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಪರಮ ಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವನ್ನೂ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಬೈಲುಪಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ತಾವೇ ಮನುಷ್ಯ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಸಾಲವನ್ನು ತಂಮ ಮೇಲೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಯೇನಂದರೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉತ್ತರಿಸುವಿಕೆಯು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪರಿಹರವೂ ಆದ ಕಷ್ಟ ಆಜ್ಞೆ ಅವಮಾನ ಮೊದಲಾದ ಪಾಡುಗಳು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಲಕಡ್ಡರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೇ ಹೊರತು ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರಿಸುವಿಕೆಯೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪರಿಹಾರವೂ ವಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧ ವೇದನೆ ಅವಮಾನ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಸಕಲ ಪಾಡುಗಳುನ್ನು ಮಾಡಿದ ಯಾವ್ಯಾವ ಪುಣ್ಯವೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿದ ದೈವತ್ವದ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯ ತತ್ವದಿಂದ ಅಳವಡಿಸಬಾರದ ಫಲವುಳ್ಳದ್ದಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಅಂಥಾ ದೈವೀಕ ಪುಣ್ಯ ಫಲಾದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಿಕೆ ಪರಿಹರವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಮಿತವಿಲ್ಲದ ವಿಧವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದೆಂಬುವಗಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದಲು ಮಾಡದೆ ಯಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರಾತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯೀಡೇರಿಸುವಹಾಗೆ ಕರ್ತರು ಅವತರಿಸಿ ಬರ ಚಿತ್ತವಾದರು.

೬ನೇದು- ಈ ಯಥಾರ್ಥವೂ ಉತ್ತಮವೂ ಆದ ಅವತಾರಕ್ಕೂ

ముఖ్య అవతారగళిగూ యిరువ మితవిల్లద వ్యత్యాసవు బైలాగతక్కద్దాగి కెలవు న్యాయగళన్ను యోచిసువెవాగలి. సకల మేలు స్వరూపియాద భగవంతను యావదొందు కార్యవమాడిదరె అదరల్లి అవర పరమ జ్ఞానవూ మేలుతనవూ ఈ ముంతాద లక్షణగళు ప్రకాశిసువవెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. అంథా మేలిన లక్షణగళు కాణల్పడదె పాపద అక్రమ ముంతాద కెడిన గురుతు కాణిసిదరె అదు దేవత్వద స్వభావవూ దేవ క్రియవూ అల్లవెంబువదే నిశ్చయ. అగ్నిగె ఉష్ణవిల్లదె యిద్దరె అగ్నియ స్వభావవుంటో? సూర్యనిగె ప్రకాశవిల్లదె హోదరె సూర్యన స్వభావవు నశిసి హోగువదల్లవో? ఇదెల్లా హేగిరలికాగి దైవవాదద్దు మృగావతారవు సర్వథా మాడకూడదు. యేనందరె మృగక్కె జ్ఞానవూ యిల్ల పుణ్యక్కె తక్క స్వభావవూ యిల్ల ఆద్దరింద అంథా అవతారవు దేవత్వక్కె యోగ్యవూ అల్ల యుక్తవూ అల్ల. హాగాదరె కూర్మ, వరహ, నరసింహ్వ, మొదలాద అవతారగళు కట్టుకథెగళే హొరతు ఒందు కాలక్కూ నిజవాద అవతారగళల్ల. మత్తు సర్వజ్ఞత్వవూ సర్వ మేలుతనవుంటాగిరువ స్వామి యావదొందు దొడ్డ న్యాయవన్నూ మేలాద ముఖాంత్రవన్నూ నోడి అంథాంథా కార్యవన్ను మాడువరే హొరతు అప్రయోజకవాగియూ అన్యాయవాగియూ యావవూ మాడరు. ఆదకారణ కెళగిరువ భూమియన్ను మేలక్కెత్తి నిల్లిసువదూ లీలావినోదగళన్ను మాడువదూ రాక్షసరన్ను కొల్లువదూ యీ ముంతాద క్రియగళు అవతారక్కె తక్క కారణవాగిరవు. యేనందరె అల్పరిగె తక్కంథా లీలావినోదవు దైవత్వక్కె యోగ్యవల్ల. భూమియన్ను నెలెయల్లి నిల్లిసువదూ రాక్షసరన్ను హత్య మాడువ

దూ శత్రుగళన్ను జయిసువదూ ఈముంతాద కెలసగళు బేకింద మాత్రదల్లే దైవ చిత్తదిందలాగబహుదాదకారణ దైవవు అవతరిసువదక్కె తక్క ముఖాంత్రవాగిరదు. ఆదదరింద రావణనన్ను జయిసువదక్కె రామావతారవూ, బలిచక్రవర్తియన్ను కొల్లువదక్కె వామనావతారవూ, కంసాసురనన్ను నాశనమాడువదక్కె కృష్ణావతారవూ, హిరణ్యాక్షనన్ను కొల్లువదక్కె నరసింహావతారవూ వుంటాదవెంబువదు శుద్ధ అబద్ధవూ సుళ్ళూ ఆగేదె. అంథా అవతారగళెల్లా నిజవాద జ్ఞానక్కె హొందదె యిరువల్లి సకల పరిశుద్ధ స్వాభావికవూ సుకృత క్రమవూ సకలమేలు స్వరూపవూ ఆగిరువ సర్వేశ్వరను నాచికెగె తక్క అశుద్ధ పాపగళన్ను మాడువదక్కె అవతరిసువరో యేను? ఒందు కాలక్కాదరూ మాడతెంబువదే సిద్ధవు. ఆదదరింద దేవేంద్రను గౌతమ మునియ భార్యళాద అహల్యెయన్ను కెడిస కుక్కుటావతారవ యెత్తిద్దూ, బ్రహ్మను తన్న కుమారియాద సరస్వతియన్ను కెడిస చిగరియ అవతారవ యెత్తిద్దూ, విష్ణు పతివ్రతెయాద స్త్రీయ్యరన్ను కెడిస అరళె మరద అవతారవ మాడిద్దూ, ఈ మొదలాద అవతారగళు నిజవాద జ్ఞానక్కూ సుకృతక్కూ పూర్ణ విరోధవాగిరువదే హొర్తు దైవత్వక్కె పరిష్కారవాగి యోగ్యవూ హొందికెయూ ఆగిరదు. ఆదరె దైవత్వవు మనుష్య త్వవ వహిసదె పరిహరిస కూడద పాపవన్ను పరిహరిసువదూ, పాపవన్ను విమోచనె మాడి మనుష్య జాతియన్ను రక్షిసువదూ, సన్మార్గవ బిట్టు తప్పిహోద మనుష్యరన్ను సుకృత కల్పనెగళిందలూ వుత్తమ మాద్రిగళిందలూ సుకృత మార్గదల్లి తిరిగిసి కడెహాయిసువదూ, యివే దైవవు మనుష్యావతారవ మాడువదక్కె యోగ్యవూ తక్కవూ ఆద ము

ఖాంత్రమెంధేళల్పడువదల్లవో? పరమ కర్తరు మనుష్యావతారవ మాడి ఈ లోకదల్లి బందదక్కె యిదే ముఖాంత్రవాయితు.

తనేదు- నిజవాద అవతారవెంబుదేనెందు ఈ దేశస్థరిగె తిళియద కారణ ఆ హెసరినింద కెలవు అరసుగళ పరాక్రమగళన్నూ పాపద అక్రమగళన్నూ ముఖ్య మాడిదరు. ఆదకారణ యథార్థ అవతారద లక్షణవన్ను కూడిదష్టు బైలు పడిసువెవు. మనుష్యావతారదల్లి దైవ స్వభావవూ మనుష్య స్వభావవూ యెరడు కూడా అగలిబిడద యేక బంధనెయాగి ఐక్యవాగి యెరడూ స్వభావద తత్వదల్లి కెడదెయూ మిశ్రవాగదెయూ మార్పడదెయూ యేక మందియాగి సేరి యిరువదు. సర్వేశ్వరను దేవ స్వభావవన్ను బిట్టుబిడువదు సర్వథా కూడద్దల్లదె హాగె దేవ స్వభావవన్ను బిట్టు మనుష్యనాగి హుట్టిదరె అదు అవతారవాగిరదు. అవరు దైవ స్వభావద సంగడ బందాగ్యూ అదరొడనె ఒందే మందిత్వవాగి మనుష్య స్వభావవన్ను ధరిసికొళ్ళదె యిద్దరె అదూ అవతారవల్లవు. దేవ స్వభావవూ మనుష్య స్వభావవూ యీ యెరడూ యేకే తావిసువదరింద మార్పట్టరె యెరడూ యిల్లదెహోగి బేరె స్వభావవుంటాదహాగిరువదే హొర్తు నిజవాద అవతారవాగిరదు. మత్తు దేవ స్వభావవాదద్దు మార్పడద స్వభావవాగిరువదరింద సర్వథా బేరె స్వభావవాగి మార్పడలారదు. మత్తు దైవవూ ఆ ఆ మనుష్యనూ బేరెబేరె మందియాగిరువ తననాదద్దు మందిత్వవెంధేళల్పడువదుహాగె దైవ స్వభావక్కూ మనుష్య స్వభావక్కూ తన్నతన్న మందిత్వనిల్లలూ యెరడూ అయిక్యవాగి కూడిదాగ్యూ యిదు దైవత్వక్కూ పుణ్యాత్మక్కూంటాద ఐక్యత్వక్కె సమా

ನವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಅವತಾರವಾಗಿರದು. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವಾದದ್ದೇನಂದರೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಅದರ ಮಂದಿತ್ವವು ಸಂತು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಅದರ ಮಂದಿತ್ವವು ಹೊಲಗಿ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ಏಕತ್ವದಿಂದಲವಲೇಶವಾದರೂ ಕ್ಷಯವಾಗದೆಯೂ ಮಾರ್ಪಡದೆಯೂ ಏಕ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಕೂಡುವದೇ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವೆಂಥೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಆದಕಾರಣ ಅವತಾರದಿಂದ ಪೊಂದಲ್ಪ ಕೊರತೆಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ಏಕ ಬಂಧನವಾಗುವದು ಅದೂಬೇರೆ ಯಿದೂಬೇರೆ ಸ್ವಭಾವ ತನವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಯೀ ಎರಡೂ ದೈವತ್ವಅಲ್ಲ ಈ ಎರಡೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವಅಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಮಂದಿತ್ವ ಮಾತ್ರ ಹೊಲಗಿ ದೈವತ್ವವೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವವೂ ಒಂದೇ ದೈವ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಶೇರಿ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಹೀಗೆ ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರಿಗೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವು ಮಹಿಮೆ ತ್ರಾಣೆ ಮೊದಲಾದ ದೈವಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವವಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೂ ಅಳವಡಿಸ ಬಾರದ ಫಲವುಳ್ಳದ್ದೆಂಬುವದಕ್ಕೂ ಸಂದೇಹ ವಿಲ್ಲ.

೫ನೇದು- ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವು ಶೇರಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಂದೆಯೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೂ ಕೂಡಾ ಅವತಾರವ ಮಾಡದೆ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಪರಮ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಯಿದರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುನ್ನತವಾದ ಪ್ರೋಕ್ತಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬರದು ಯಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವದೆಂಥೆಣಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ

ಸಾಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದದ್ದು ಪಾಪದಿಂದ ಕಳಂಕಪಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಪಿತನಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಾರ್ಪಡಗ ದೈವೀಕ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯೆಂಥೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಿ ನಿರ್ಮಲಪಡಿಸ ಬರುವದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷರನ್ನು ತಮಗೆ ಯಿಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳ ನೇಮಿಸಿ ಯಿದ್ದರು, ಆದದರಿಂದ ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಯಾಡಾದ ಯೇಕ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನಾದವರು ಮೆಷವಿಬಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪುಣ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸಿ ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರರಾಗ ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಡೆಹಾಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವರ್ತಿಸುವದಕ್ಕಲ್ಲವೋ ಅವತರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವಂಥವರೂ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಮಂದಿಯಾಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಯಾಡೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಂಮ ದೇವ ಪಿತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದೂ ನ್ಯಾಯವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಸರ್ವ ಕೇಡಿಗೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೇನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಜ್ಞಾನವು ತಮಗೆ ವುಂಟಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ದೇವರಿಂದ ಆಟಂಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೃಕ್ಷದ ಫಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಹಾದು. ಆದದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಯಿಸ ದೈವ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಂಮನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಅವರ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ತಂಮೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಮೋಕ್ಷಾನಂದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವದು ಅವರ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅತಿಶಯ ಕೃತ್ಯವಾಯಿತು.

ఉనేదు- పాపవిమోచనెయూ మనుష్యర రక్షణోపాయవూ అవతరిసిద పరమ కర్తారింద మాత్రవే ఆగబహుదాదకారణ అదక్కాగి అంథా దివ్య రక్షకరన్ను హుడికి తిళియువదూ అవర కల్పనెగళన్ను కైకొండనుసరిసువదూ కడెహాయువదక్కాగి మెల్లరిగూ పూర్ణ అవసరవాగెదె. హేనందరె పాపనివారణె యిల్లదె కడెహాయికె యిల్లవు. ఆదకారణ క్రూరతరె పట్టవను తన్నన్ను బిడిసికొళ్ళువవనన్ను మేలరిత స్నేహదింద స్తుతిసి యిష్టవాగి సేవిసువదక్కింతలూ, కఠిణ వ్యాధియింద సాయ బిద్దిరువవను తన్న వ్యాధియన్ను పరిహరిసతక్క ఉత్తమ వైద్యనన్ను సంతోషదొడనె అంగీకరిసి అనుసరిసువదక్కింతలూ, ఆళవాద నదియల్లి ముణిగి హోగువవను తన్నన్ను కైహిడిదు రక్షిస బరువ ఛొళ్ళె వుపకారస్తనన్ను సీఘ్రవాగి కైయ్యి హిడిదుకొళ్ళువదక్కింతలూ, మనుష్యరెల్లరూ అధికా కాంషె శక్తి స్నేహదొడనె అధికవాగి ఆనందిసి తంమన్ను రక్షిస బంద దివ్య కర్తారన్ను అంగీకరిసికొళ్ళలూ, అవర వేద కట్టళెగళన్ను అనుసరిసలూ, అవసరవాగిరుత్తదె. అదేనందరె నర పుత్రరు పాపదింద పిశాచిగె గులామరాగి నిత్యవూ అదర దాసత్వదల్లిమే బాధిసల్పడువదక్కూ పాపద వ్యాధియింద ఆత్మవు కెట్టు నిత్య నరకాజ్ఞెయాద అనర్థ సావిగొళగాగువదక్కూ నరక కూపదల్లి బిద్దు ముణిగి ఆరద అగ్నియల్లి వెందెందిగూ బేయువదక్కూ తిరుగాడుత్తారె. పిశాచన దాసత్వచొళగింద బిడిసికొళ్ళలూ, పాపద దుర్గుణ మొదలాద ఆత్మద నోవుగళన్ను పరిహరిసి తీరిసలూ, నరక కూపదల్లి ముణిగి హోగదహాగె కైహిడిదు రక్షిసలూ, కడెహాయువదక్కాద సత్య వేద మార్గవన్ను తోరిసి అదక్కె బేకాద సహాయ

ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಶಕ್ತರು ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲವು. ಹಾಗೆ ಯಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬಿ ಅವರ ವೇದ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದವನು ಯೆಂದಿಗೂ ಪಾಪ ಪರಿಹರ ರಕ್ಷಣ್ಯವ ಹೊಂದದಲೆಯೂ ಕಡೆಹಾಯದಲೆಯೂ ಅಗತ್ಯ ವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಕೇಡಿಗೊಳಗಾಗುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಮೇಲೆ ಶಕ್ತ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರೀತಿ ಯಿಡುವವನೋ ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯನಾಗಿ, ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದರಿಂದ ಅವರ ಬೆಲೆ ಯಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಿತ್ಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಆದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಳ್ಳು ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ನಿಜವಾದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಗವನದೊಡನೆ ದೃಷ್ಟಿಸಿನೋಡಿ ಅವರ ಸುಕೃತ ವೇದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಆಶೆಯೊಡನೆ ಆಲೈಸಿ ಸುಮುಕ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವಿರಿಯಾಗಲಿ. ಯೇನಂದರೆ ವೈದ್ಯನನ್ನು ವುತ್ತಮನೂ ವೊಳ್ಳೆಯವನೂ ಯೆಂಬಧಾಗಿ ವೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ಅವನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಕಠಿಣವಾದ ವ್ಯಾಧಿಯು ಪರಿಹರವಾಗದಲ್ಲವೋ? ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಜೀವರೆಂದೂ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ ಕರ್ತರೆಂದೂ ವೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ವೇದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನೂ ಪರಗತಿಯನ್ನೂ ಸರ್ವಥಾ ಪಡೆಯಕೂಡದು.

೫೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕುರಿತ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು.

ಕರುಣಾಸಮುದ್ರವಾದ ಭಗವಂತನು ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರು ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂತ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದ ಲೋಕದಾರಂಭ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಯೆಲ್ಲರು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯೆತ್ನಗಳು ಅನುಗ್ರಹವೆಲ್ಲಾ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು ಸಕಲರೂ ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯವೂ ಮೇಲೂ ಕೇಡೂ ವಿಭಾಗಿಸಿ ತಿಳಿದು, ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರದಹಾಗೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಗದರಿಸುವ ಮನಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಯಾವದೇಶಸ್ತನಾದರೂ ಯಾವ ಕುಲಸ್ತನಾದರೂ ವಿದ್ಯವೂ ಓದೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಕಳ್ಳತನ ಸುಳ್ಳು ವ್ಯಭಿಚಾರ ನರಹತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳು ಅನೀತಿಯಂದೂ ಅಕ್ರಮವೆಂದೂ ತಾನಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬಹುದಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಪಾಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಗುಲಾಮರಾದ ಬಳಿಕ ಅದರ ದಾಸತ್ವವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಬಲವು ಸಾಲದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡೆಹಾಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಗ್ದತ್ತವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸರ್ಪದ ರೂಪವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೋಸ ಗೊಳ್ಳಿ

ಸಿದ ಕ್ರೂರ ಶತೃವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜಿ ಪರಮ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳ ಕುಮಾರನು ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನಿಂದ ಅರುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವರು ತಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ವಾಗ್ದತ್ತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸಕಲ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಸಕಲ ದೇಶಸ್ಥರೂ ಒಬ್ಬ ದೈವ ರಕ್ಷಕರ ಬರೋಣಕ್ಕೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ನಿಮಿತ್ಯವೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಾರುಮಾರುಮಾಡಿದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸುಳ್ಳು ಅವತಾರಗಳಾದ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಪ್ಪದೆ ನಿಜವಾದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅನುಸರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅವತರಿಸಿ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೂ ಮರೆಮಾಜಲ್ಪಡದ ದೈವಯತ್ನವಾದ ಗುರುತುಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷಿಸಿ ಗುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ದೇವ ಚಿತ್ತ ಸಂಕಲ್ಪವಾಯಿತು. ಅವರು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಧಾನ ಗುರುತುಗಳೇನಂದರೆ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬೈಲುಪಡಿಸಿ ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಕಡೆಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೈಲುಪಡಿಸುವೆವು.

ಪಾಪದಿಂದ ನರಜಾತಿಯು ಪಿಶಾಚಿಯ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೊಳಗಾದ ದಿನ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ನರಪುತ್ರರು ಕಡೆತೇರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳೂ ದೇವಾನುಗ್ರಹವೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಾಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯ ಅವಸರವಾಗಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಯಾಗಲು ಕಡೆಹಾಯುವದಕ್ಕೆ ಅವರಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರ ಸುಕೃತ ವೇದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನನುಸರಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರುದ್ಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅವರು ವಿಜಯಂಗೈದು ಬರುವರೆಂದು

ನಂಬಿ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರನೇ ಸತ್ಯವಾದ ಕ್ರೀಸ್ತು ವೇದವು ಲೋಕಾರಂಭ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡೇ ಬರತಕ್ಕದ್ದು. ಲೋಕಾರಂಭ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು ಪ್ರಬಲ ವಾಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ರಕ್ಷಕರ ಮೇಲುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಾಸವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನವು ಬೆಳೆದು ಅದನ್ನು ಅಂಧತ್ವವಾಗಮಾಡಿ ಕೊರತೆಯಾದಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬಪಿತಾಪಿತ್ರರು ಕಡೆಪಿ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಅನೇಕವಿಧ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಅಂಥಾ ಅಗತ್ಯವಾದವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದೃಢಪಡಿಸಿ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಾದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟಾಗತಕ್ಕದಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನಾವಿಧ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದಲೂ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ.

೧ನೇದು- ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡಂನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸದೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಅನೇಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಕಳುಹಿಸಿದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಕರ್ತರು ಬರುವರೆಂಬ ವೇದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜೋಂಕಕೂಡದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

೨ನೇದು- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಳೊಳಗೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಕೂಡದೆ ಯಿರುವ ದಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅವರೊಳಗೆ ಯಿನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಅದುಹ್ಯಾಗಂದರೆ ರಕ್ಷಕರು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೆಲಬರು ಎರಡುಸಾವಿರ, ಕೆಲಬರು ೧೫೦೦, ಕೆಲಬರು ೧೦೦೦, ಕೆಲಬರು ೫೦೦, ವರುಷಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೂ, ಕೆಲಬರು ಆ

ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಯೂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲಬರು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿದರು.

೩ನೇದು- ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳ ಪುಣ್ಯಗಳೂ ಇವು ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ದೈವ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ಭಕ್ತಿಯೂ ಘೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾರ್ಪಡದ ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆಯೂ ಇವು ಮೊದಲಾದ ಅತಿಶಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತ ಜ್ವಾಲೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ಸರ್ವವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದ ಪರಮ ತಪೋಋಷಿಗಳಾಗಿ ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದವರಾದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲಬರು ಅರಸರೂ ಪ್ರಮುಖರೂ ಮೊದಲಾದ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಯೊಡನೆ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನುಸರಿಸಿದವರಾದರು. ಕೆಲಬರು ತಾವು ಕರ್ತರ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಕೂಡದ ಕ್ರೂರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಸಹಾ ಕೊಟ್ಟವರಾದರು. ಇಂಥವರು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವರಲ್ಲವೋ?

೪ನೇದು- ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರಿಸಿ ಇದ್ದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳು ಸ್ವಕರ್ಮದಿಂದ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಈಡೇರಿ ಇರಬಹುದೆಂದೂ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುವದು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ನೆನಸದ ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವತರಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಪರಿ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧ ಗುರುತು ಜಾಡೆಗಳನ್ನೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇನಂದರೆ ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟುವ ಕುಲವೂ ಗೋತ್ರವೂ ಸೀಮೆ ಚಿಕ್ಕವೂರೂ ಸಮಯಯಿಂ

థార్దిందూ, అవర తిరునామధేయ యింథార్దిందూ, అవర తిరుమాత్రూ కన్యాస్త్రీయిందూ, అవరు దైవ స్వభావదొడనె మనుష్యత్వవన్ను హొంది మనుష్య పుత్రరొడనె కూడ నివాసిసువంథా పరమ దేవనెందూ, అవరు సమాధానద రాయనెందూ, ముంచెయే వివరిసల్పట్టితు. ఇదల్లదె అవరు హుట్టువ కాలదల్లి రాజ ముద్రియకోలు యూదావెంబవర గోత్రదింద మార్పట్టు అన్య రాయన వశవర్తియాగిరువదూ, లోక వాద్యంతవు యుద్ధప్రసక్తి యిల్లదె సాధారణ సమాధానవిరువదూ అద్భుతవాద నక్షత్ర కాణువదూ, అవరు మిశ్రా యిందేశదల్లి పరదేశియాగి హోగి వశిసిద బళిక తమ్మ జన్మ దేశదల్లి తమ్మ తంతెయాద దేవరింద పునశ్చకరిసికొళ్ళల్పడువదూ, అవరు మాడ హోగువ నానావిధ అద్భుతగళూ, యెరూసలేం నగరదల్లి ప్రవేశిసువాగ నిగర్వవాద వైడ్డోలగవూ మాడల్పడువ గురుద్రోహవూ, విక్రయిసల్పడువ విక్రయవూ, అవర తిరుపాడుగళ నానావిధ విశేషగళూ, అవర పునరుత్థానవూ, సమాధియ మహిమెయూ, అవర జనరు అవరన్ను విశ్వాసిసి అంగీకరిసదె యిద్ద నిమిత్తవాగి జాదర హొడెయల్పట్టు అరసనూ ప్రభువూ బలియూ పీఠవూ యిల్లదె యిరువదూ, అన్య రాయరూ సకల జాతి జనరూ కర్తరన్ను విశ్వాసిసి ఆరాధిసి అవరిందరక్షణ్యవన్ను హొందువదూ, ఈ మొదలాద నానావిధ విశేషగళెల్లా అనేకావర్తియూ బేరెబేరె కాలాంతరగళల్లియూ నానా దీర్ఘదర్శిగళిందలూ ముంతెళిసల్పట్టవు.

౧౧నేదు- ఈ దీర్ఘ దర్శనగళు బేరె అనేక దీర్ఘ దర్శనగళిందలూ అద్భుతగళిందలూ దృఢ నంబికెయుళ్ళవుగళాదవు. ఏనందరె వైబ్బరాదరూ అబద్ధవాగి కర్తర హెసరినింద

ಬಂದು ಜನರನ್ನು ಮರುಳು ಗೊಳಿಸದಹಾಗೆ ಕಳ್ಳ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಮರಣಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಿಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಖಂಡಿತವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಯಿದ್ದರು. ಆದದರಿಂದ ಅವರು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅವರು ನಿಜವಾದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದನಾಗಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈಡೇರಲ್ಪಟ್ಟ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳಿಂದಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದಲೂ ಅವರು ಸಾರಿಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಿಜತ್ವಮಾಡಿ ದೃಢಪಡಿಸಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಂಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೂರ ದೇಶದ ಅರಸರಿಂದ ಆಗ ಹೋಗುವ ಯುದ್ಧಗಳೂ, ಮುರಿಯಲ್ಪಡುವಿಕೆಯೂ ಅಥವಾ ಜಯಪ್ರದ ಹೊಂದುವ ಸೈನ್ಯವೂ, ಸಂಹಾರವಾಗುವ ಜನರು, ಸೆರೆ ಯಿರುವಿಕೆಯಾಗಲ್ಪಡುವ ದೇಶಸ್ತರೂ, ಹಾಳಾಗುವ ದೇಶಗಳೂ, ನಾಶವಾಗಲ್ಪಡುವ ಪಟ್ಣಗಳೂ, ಗತವಾಗಲ್ಪಡುವ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಗಳೂ, ಸಾಯಹೋಗುವ ಅರಸರೂ, ನಡೆಯಹೋಗುವ ನಾನಾವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳೂ, ಇವು ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷಗಳು ಮುಂಚೆಯೇ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ಗುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಈಡೇರಿದವು. ಆದದರಿಂದ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರು ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ವಿಶೇಷಗಳು ಬಹು ದೃಢವಾದವು.

೬ನೇದು- ವಚನಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯದಿಂದ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವೂ ವುಂಟು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪಿತಾ ಪಿತೃರೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದವರು ನಡೆಸಿದ ನಾನಾವಿಧ ಕ್ರಿಯಗಳೂ, ಅನುಭವಿಸಿದ ಪಾಡುಗಳೂ, ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಲಿ ಮೊದಲಾದ ಅನುಸರಣೆಗಳೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಿಶೇಷವಾದ ಜನಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳೂ, ರಕ್ಷಕರ ತಿರುಕ್ರಿಯಪಾಡು ನಡೆತೆಗಳಿಗೂ, ಅವರ ತಿರು ವೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ವರ್ತಮಾನಗಳಿಗೂ ಲಾಂಛನೆಯಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಬವರು

ತಮಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಸಹೋದರರಿಂದ ವಿಕ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು, ಜೇಸುನಾಥರು ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ವಿಕ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೂ, ಈಸಾಕೆಂಬವರು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು, ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಬಲಿಯಾದದ್ದಕ್ಕೂ, ಯೋನಾನೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು ಮೂರುದಿನ ತಿಮಿಂಗಲವೆಂಬ ಮತ್ಸ್ಯದ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಜೀವಿಸಿದದ್ದು, ರಕ್ಷಕರು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮೂರನೇದಿವಸ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ಎದ್ದದಕ್ಕೂ ಮುಂಗುರುತುಗಳಾಗಿವೆ.

೭ನೇದು- ಆ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕವು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಿಜವಾದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಕಾಣಿಸಿದ ಅದ್ಭುತವಾದ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಾದ ಮೂರು ಮಂದಿ ಅರಸರು ಯೆರೂಸಲೆಂಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಯೂದರಿಗೆ ನೂತನ ಅರಸು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದದ್ದರ ಮೇಲೆ ಹೆರೋದೇನೆಂಬ ಅರಸನು ಕೇಳಿದ ವೇದ ಪಾಠಕರು ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಬೆತಲಹೇಮೆಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸುವರೆಂದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರು ಮಂದಿ ಅರಸರು ಆ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿದರು.

೮ನೇದು- ಈ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳು ಬಾಯಿ ವಾಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೈಲು ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ವೇದಾಗಮಗಳಾಗಿಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಾವೇ ತಂಮ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬರದು ತಂಮ ಕಾಲದ ತಿರುಸಭೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ತಂಮ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬರೆಯದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬೇರೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ವೇದಾಚಾರ್ಯರೂ ಮೊದಲಾದವರು ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ

ಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪೃಥವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಕಡೆಮೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಂಡ ಗುರುಪ್ರಸಾದಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ವೇದ ಪಾಠಕರೂ ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವೇದಾಗಮಗಳನ್ನು ಸತ್ಯ ವೇದವಾಕ್ಯವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದರು.

೯ನೇದು- ಆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳಾದ ವೇದಾಗಮಗಳು ರಕ್ಷಕರು ಬರಲಿಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿರೀಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಮತ್ತೂ ಅವುಗಳು ಲೋಕಾಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಸಕಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪದ ನಂಬಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತವರಿಗೆ ಬಹಳ ಹಗೆಯವರಾದ ಯೂದರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿನದವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಕರ್ತರು ಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ರಕ್ಷಕರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ಅರಸಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಘನಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳ ರಾಜ ಮುದ್ರೆಯ ಕೋಲು ಸಲ್ಲಿಸುವರೆಂದು ಯೂದರು ಅಬದ್ಧವಾಗಿ ನೆನಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದದರಿಂದ ಪರಮ ರಾಯರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ನಾನಾ ಅದ್ಭುತಗಳು ಮೊದಲಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಬೈಲು ಪಡಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಮ್ಮ ತಿರುಪಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತವಾದ ದರಿದ್ರ ತಾಳ್ಮೆ ಶಾಂತವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಬಂದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಯೂದರು ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಗರ್ವಾಂಧಕತನವನ್ನೂ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಗುರಿಸಿಯಿರುವ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ತಮ್ಮ

ವಶದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿ ಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿಂದ ನಡುವಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವುಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ಅನುಮಾನಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಯೇನಂದರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಿಗೆ ಮೂರ್ಖ ಹಗೆಯುಳ್ಳವರಾದ ಯೂದರು ಅವರಲ್ಲಿಂದ ನೂತನವಾದ ವೇದಾಗಮಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರರು. ಆದದರಿಂದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಗುರಿಸುವ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಯಿರುವ ವೇದಾಗಮಗಳು ಜೇಸುನಾಥರು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯೂದರಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೇ ಸತ್ಯವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಯಿನ್ನೂ ಮಹಾ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿವಾರವಾದ ಕ್ರೀಸ್ತು ವೇದದ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಕ ಕೂಡದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೧೦ನೇದು- ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಗಳೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾನೇ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಿತಾಪಿತೃರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನಗಳೂ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ಸಂಮನಸ್ಸರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳು ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವರ್ತಮಾನಗಳೂ ವೇದದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯಗಳೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಅನೇಕಾನೇಕರಿಂದ ಓದಲೂ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಲೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಲೂ ನಾನಾವಿಧ ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕಿಸಲೂ ಪಟ್ಟ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟು ವಿವರವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಯಿಷ್ಟು ಮುಂಗುರುತುಗಳಾದ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳು ಅವತರಿಸಿದ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಕೊಂಡಿರುವವೋ ಅವರು ತಾನೇ ಅವತರಿಸಿದ ದೇವರೆಂದೂ ನಿಜವಾದ ರಕ್ಷಕರೆಂದೂ ಅಂಗೀಕರಿಸ ಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಇದರಲ್ಲಿ ತಂತ್ರ ಮೋಸವೂ ಅಬದ್ಧವೂ ಯಿರುವದೆಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ನೆನಸಲೂ

కూడదు. ఏనందరె యిష్టు గురుతుగళెల్లా ముంచె గురిసలూ హిందె బహుకాలదమేలె యీడేరిసలూ సహువదు దైవయత్న దింద కూడువదే హొరతు మనుష్యరిందలూ స్వక్రియె యిందలూ పరిష్కారవాగి ఆగకూడదు. యెరడు సావిర మూరు సావిర వరుషగళమేలె నడెయ హోగువ కార్యవన్ను నిశ్చయవాగి తిళిదు హేళువదు సర్వజ్ఞత్వవుళ్ళవరూ సకలవన్ను తిళిదిరువవరూ ఆద భగవంతనింద అల్లదె మత్యారిందలాదీతు? మత్తు యిష్టు కాలగళిగె ముంచె హేళల్పట్ట విశేషగళన్నెల్లా యీడేరిసువదక్కె యేక భగవంతన సర్వ త్రాణెయు బేకల్లవో? ఏనందరె రక్షకరు హుట్టువదక్కె నేమినల్పట్ట కుల గోత్రవన్ను ప్రవర్ధమానవాగ మాడి లోకదల్లి స్థిరపడిసలూ తమ్మ స్వాధీనత్వవన్నూ కాపాడి కురిత మనుష్యరిగె అదర రాజ్యభారవ కొడలూ పరలోకదల్లియూ భూలోకదల్లియూ అనేక అతిశయవాద గురుతుగళన్ను తోర మాడలూ ఈ మొదలాద పరమ కృత్యాదిగళన్ను నడెసలూ బేకాగిరుతిత్తు. ఇదెల్లా యీడేరిసువదక్కె మనుష్యరింద ఆగువదో? ఇల్లవల్ల ఆదకారణ రక్షకరన్ను సేరిద వర్తమానగళెల్లా ముంచెయే దూర ద్రిష్టియింద అరియువదక్కూ దిట్టవాగి నిశ్చయిసువదక్కూ దైవజ్ఞత్వ బేకాగిరువదల్లదె అవుగళిగె నేమకవాద కాల బరువ పరియంత్రక్కూ అవుగళిగె తక్కహాగె లోకద కార్యగళన్ను నడెసువదక్కూ ఆ దీర్ఘ దర్శనగళెల్లా ఈడేరిసువదక్కూ సర్వ కర్తృత్వ త్రాణెయూ లోకవన్ను నడెసువ దైవ విచారణెయ అధికారవూ అగత్యవాగి బేకాగిత్తెంబువదు సిద్ధాంత ఆదదరింద అంథా దీర్ఘ దర్శనగళు సర్వేశ్వరనింద తరల్పడలూ అవరింద యీడేరినల్పడలూ ఉంటా

ಯಿತೇ ಹೊರ್ತು ಇತರವಾಗಿ ಅಲ್ಲವು. ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದೀರ್ಘ
ದರ್ಶನಗಳು ಯಾರಲ್ಲಿ ಈಡೇರಿದವೋ ಅವರೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ
ನೇಮಿಸಲೂ ಕಳಿಸಲೂ ಪಟ್ಟ ನಿಜವಾದ ರಕ್ಷಕರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂ
ದೇಹವಿಲ್ಲ.

೧೧ನೇದು- ಅಂಥಾ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳೆಲ್ಲಾ ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ
ಸರಿಯಾಗಿ ಈಡೇರಿದವು ಒಂದಾದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಈಡೇರದೇ
ಹೋದದ್ದಿಲ್ಲ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ವರ್ತಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ
ದದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಲೋಕಾರಂಭ ಮೊದ
ಲ್ಗೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ
ಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಗುರುತುಗಳೂ ಜೇಸು
ನಾಥರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈಡೇರಿ ಯಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ತಾನೇ
ನಿಜವಾದ ರಕ್ಷಕರೂ ಅವತರಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ದೇವರೂ ಎಂದೂ
ಅವರ ಜನನವಾದದ್ದು ನಿಜವಾದ ಅವತಾರವೆಂದೂ ಸಕಲರೂ ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡು ಅವರ ತಿರು ವೇದವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಅನುಸ
ರಿಸುವವರಾಗಲಿ.

೬ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ರಕ್ಷಕರ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯ ಅದ್ಭುತವು.

ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ
ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣಿಯೂ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವೂ ಸಕಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಕೆ ಕರ್ತೃ
ತ್ವವೂ ತೋರಿಸುವ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಗುರುತುಗ

తంద తంమన్ను తిళియువదక్కె తక్క లక్షణగళన్ను తోరిసి పాలిసిదరింద ఒప్పిసిద్దాయితు. అవరు ఉద్భవిసి జన్మిసువాగ తాను మనుష్యావతార మెత్తిద పరమ కర్తనెంబువదక్కె ఎంథా దేవ త్రాణెయ గురుతుగళింద నిశ్చయ మాడిదరింద యీగ విచారిస బేకాగిరుత్తదె.

దావీదెంబ అరసన వంశదల్లి జ్వాకీన్ అన్నమ్మాయంబ స్త్రీ పురుషరు ఉభయత్రరు ఉత్తమవాద పుణ్యాత్మరాగిద్దరు. ఇవరు అనేక వరుష కాలవాగి వివాహదల్లి సర్వేశ్వరనన్ను పరిశుద్ధ భక్తియొడనె సేవిసి బేడికొండిద్దాగ్యూ వృద్ధాప్యరాగువ పరియంత్రక్కూ పుత్ర సంతానవిల్లదవరాగిద్దరు. కడెయల్లి యీ విషయద నిమిత్త అవరిగుంటాద దుఃఖవన్ను కండు సర్వేశ్వరను కనికరవిట్టు అవరు బహుకాలవు మాడిద పరిశుద్ధ పుణ్యాదిగళిగె తక్క ఫలవన్ను అవరిగె కట్టళెయిట్టు దయ పాలిసిదరు. అదేనందరె సర్వ లోకద రక్షకరిగె మాతృవాగి నియమిసల్పట్ట పరిశుద్ధవాద కుమార్తియు అవరిగె హుట్టిదళు.

ఆ పరిశుద్ధవాద కుమార్తియ సద్గుణగళూ లక్షణ సౌందర్యవూ అచ్చళవాద జ్ఞానవూ సాంగోపాంగవాద పుణ్యగళూ తత్వ మహిమెయూ మనోవాక్కెగెట్టద తనవెందు హేళతక్కద్దు దేవ ప్రసాదవ తుంబిద ఆ కిరు కన్నికెగె సర్వేశ్వరను దేవ మాతెయ పట్టవ కూడ నియమిసి యిద్దద్దరింద ఆకెగె మేలాద ఉత్తమ వరగళన్ను పాలిసిద్దల్లదె హుట్టిద దినమొదల్గొండు అధికాధికవాగి అవళన్ను విశేష వరప్రసాదగళిందలూ పుణ్య ఫలాదిగళిందలూ అలంకరిసిదరు. ఆ అమ్మనవరు అత్యంత భక్తి స్నేహదొడనె తంమన్ను పూర్ణవాగి సర్వేశ్వనిగొప్పిసి బాల్యత్వ మొదలుగొండు సకలరిగింత అధిక బుద్ధి వివేక జ్ఞానవుళ్ళ

వళాగి కాణిసి సుకృతవన్ను అనంత కాంతియింద యథ్థ్వసి
పుత్తమవాద పుణ్యగళన్నెల్లా అనుసరిసుత్తా బందళు. ఇదల్లదె
బాల్యత్వదల్లి మొదలాగి లోకద సుఖసంపత్తైశ్వర్యగళన్ను అ
సంహిసి తాను యావాగ్యూ కన్యా స్త్రీయాగిరువెనెంత సర్వే
శ్వరనిగె వాగ్దత్తవ కొట్టు మూరు వరుషద వయస్సినల్లి తానే
తందె తాయిగళన్ను బిట్టగలి సర్వేశ్వరన దేవాలయదల్లి నివా
సిసికొండు మెడిబిడదె జపధ్యానదల్లిద్దు ఘోర తపస్సన్ను మా
డుత్తా బందవళాదళు.

ఆకెయు హిరియళాద బళిక బంధు మిత్రాదిగళు కూడి మహా
పుణ్యాత్మనాగిద్ద పరిశుద్ధనాద జోసేఫింబవరిగె వేద పద్ధతియ
మేరెగె ఆకెయన్ను వివాహమాడికొడ కోరిదాగ అవళు తం
మ కన్యాతనక్కె ఆశ్రయికవాగి సర్వేశ్వరనింద నియమిస
ల్పట్ట విరక్త పురుషనెందు అరితు వివాహక్కె సంమతిసిదళు. ఆ
ప్రకార వివాహవ మాడిద తరువాయ దైవ శక్తి తుంబిద అర్జ
శిష్ట జోసేఫరు యావాగలూ విరక్తరాగి అర్జశిష్ట మరియమ్మ
నవరు యావాగలూ పరిశుద్ధ కన్యా స్త్రీయాగి పుత్రయస్తరూ
తంచె మగళ మర్యాదెయల్లి మార్పడద పరిశుద్ధత్వదొడనె జప
తప నేమనిష్ఠె మాడికొండిరుత్తిద్దరు.

హాగిరువ కాలదల్లి ప్రధాన సంమనస్సుగళల్లి ఒబ్బరాద
గాబ్రియేలెంబ సంమనస్సాదవరు దేవరప్పణెయింద పరలో
కదింద పరిసుద్ధకన్య మరియంమ్మనవరు ధ్యానవమాడికొండి
ద్ద గర్భ గృహదొళక్కె విజయంగైదు ఆ అంమనన్ను నోడి
దేవ ప్రసాదదింద పరిపూర్ణవాదవళే నమః కర్తరు నిమ్మొ
డనె, స్త్రీయర్యరొళగె ఆశీర్వదిసల్పట్టవళు నీవేయందు మం
గళవార్తెయన్ను హేళి వందిసిదరు. ఇదన్ను కేళి పరిశుద్ధవాద

కన్నికెయు నమ్రత్వదిందలూ కన్యా స్త్రీయర్యరిగిర తక్క సుశీలతనదిందలూ మహిమె హొందిద సంమనస్సిన ప్రతాపదిందలూ యీ వినయోపచారవేనెందు అంజికొండళు. ఆదదరింద సంగడలే సంమనస్సాదవరు కృపాతిరితవాద దేవచిత్తవన్ను ఆకెగె తిళిస హేళిద్దేనందరె: మరియంమనవరే నీవు భయపడబ్యాడరి, యేనందరె సర్వేశ్వరన బళియల్లి నిమగె కృపెయు సంప్రాప్తవాయితు, యిదో నీవు గర్భ ధరిసి ఒబ్బ కుమారనన్ను పడదు జేసువెంబ నామధేయవన్ను అవరిగిడువిరి, అవరు దొడ్డవరాగిరువదల్లదె మహోన్నతవాద భగవంతన కుమారనెందెనిసల్పడువరు, కర్తనాద సర్వేశ్వరను అవర పితృవాదదావీదెంబవర సింహాసనవన్ను అవరిగె కొడువరు, అవరు యాకోబెంబవర సంతతియల్లి యెందెందిగూ రాజ్యభారవ మాడువరు, అవర రాజ్యభారక్కె అంత్య విల్లవెందరు.

అదక్కె పరిశుద్ధ కన్నికెయు ప్రత్యుత్తరవాగి యిదు హ్యాంగాగువదు? పురుషన్న అరియలే అరియెనెందెనిద్దరింద అదు మనుష్యనిందలాగదె స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశ్వరన దైవీకానుగ్రహదిందలాదీతెంత తిళిసతక్కద్దాగి సంమనస్సాదవరు పాలిసిద్దేనందరె: స్పిరితుసాంక్తువాదవరు నింమల్లి బెళ్తైసి బరువరు, మహోంనతవాద దేవర శ్రాణెయు నిమగె నెరళాగిరువదు, ఆదదరింద నింమల్లి జన్మిసహోగువ పరిశుద్ధ ఫలవు సర్వేశ్వరన కుమారనెందెనిసల్పడువదు, మత్తు యిదో నిమగె బంధువళాద యెలిసబేతంమను తాను తన్న వయో వృద్ధతనదల్లి ఒబ్బ మగనన్ను గర్భదల్లి ధరిసి యిద్దాళె బంజెయెందెనిసల్పట్ట ఆకెగె యిదు ఆరనే తింగళాగెదె. ఏనందరె సర్వేశ్వరనింద కూడద కార్యవిల్లవెందెనిదరు.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವ ಮಾತೆಯ ಪಟ್ಟಕ್ಕಿಂತಾ ಕನ್ಯತ್ವವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗೆಣಿಸಿ ಯಿಚ್ಛೈಸಿದ ಪರಿಸುದ್ಧಕನ್ನಿಕೆಯು ಯಿಷ್ಟು ಘನವುಳ್ಳ ಪಟ್ಟವು ಕನ್ಯತ್ವದೊಡನೆ ಹೊಂದ ತನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದದರ ನಿಮಿತ್ತ ಅಹಂಕರಿಸದೆ ಯಿದೋ ಆಳಿದವರ ಗುಲಾಮಗಿತ್ತಿ, ನಿಂದು ವಾಕ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ನನಗಾಗಲಿಯೆಂತ ಮಹಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಶ್ರವಣ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಚ್ಚಾಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯಮರಿಯಂಮನವರು ದೇವ ವಾರ್ತೆಗೆ ಸಂಮತಿಸಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮ ದೈವತ್ರಾಣೆಯ ಅತಿಶಯವುಳ್ಳ ಕ್ರಿಯದಿಂದ ಆತೆಯ ತಿರುವುದರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅದನೊಡನೆ ಸಕಲವುತ್ತಮ ಸದ್ಗುಣ ವರಗಳಿಂದ ಪೂರಿತವಾದ ಒಂದಾತ್ಮವನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೈವಸ್ವಭಾವ ಬಿಡದೆ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಪಂದೇಮಂದಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ಮಾಡಿದರು.

ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದ್ವಿತೀಯ ಕರ್ತವಾದ ಅದ್ಭುತವಿಧವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಪುಟ್ಟವಿಸಿದರೇಹೊರ್ತು ಯಿತರವಾಗಿ ಅಲ್ಲವು. ಅವರ ತಿರುಮಾತೃವಾದವಳು ಒಂದುಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಪುರುಷನ ಮುಖವರಿಯದೆಯೂ ಕನ್ಯಾ ಮುದ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಕೆಡದೆಯೂ ಅತಿಶಯವಾದ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪಡೆದದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾರ್ಪಡದ ಕನ್ನಿಕೆಯಾಗಿದ್ಧಾಳೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯತ್ವವಾದ ಒಂದು ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಅಚ್ಚಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯಾ ಮರಿಯಮ್ಮನವರ ತಿರು ವುದರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವವಾದ ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಿಜವಾದ ದೇವರೂ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ಧಾರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ದೇವಸ್ವಭಾವವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದೈವ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಅಗಲಿಬಿಡದ ವಿಧವಾಗಿ ಕೂಡಾ ಶೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಅಚ್ಚಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯ ಮರಿಯಂಮನವರು ಗರ್ಭ

ಧರಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಕಡಮೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡದೆ ವಂದಲ್ಪ ಬೇನೆಯಾದರೂ ಭಾರವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ದದಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಂದ ವಾಗಿರುವ ಕರ್ತರು ಅವಳಲ್ಲಿ ನಾಸವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರೋಣದರಿಂದ ಮಿತಿಸ'ಕೂಡದ ಮಹಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ವಶಿಸಿ ಕೊಂಡಿರೋಣದರಿಂದ ಮೇಲಾದ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಅಧಿಕಾಧಿಕ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆದದರಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವುಳ್ಳವಳೂ ತಮಗೆ ಬಂಧುವಳೂ ಆದ ಯೆಲಿಸಬೇತ್ತಂಮನು ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಬಂಜೆಯಾಗಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾದಳೆಂದು ಸಮ್ಮನಸ್ಸಿನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅರಿತ ನಿಮಿತ್ತ ತಾನು ಪೂರಿತವಾದ ದೇವ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಆ ಅಂಮನಿಗೂ ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದ ಫಲಕ್ಕೂ ದಯ ಪಾಲಿಸಿ ಆಕೆಗೆ ಸೇವೆಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಯಿಚ್ಛೈಸಿ ಮಹಾ ಭಕ್ತಿವಾಂಛಲ್ಯದೊಡನೆ ಆಕೆಯ ಊರಿಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋದಳು

ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಕ್ಷಣವೇ ದೇವ ಮಾತೆಯು ತಾವೇ ಮೊದಲಾದವಳಾಗಿ ವಿನಯದೊಡನೆ ಆ ಅಂಮನಿಗೆ ಮಂಗಳವ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಮಂಗಳ ವಾರ್ತೆಯ ಶಬ್ದವು ಅಂಮನು ಕೇಳಿದಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಶುವು ಸಂತೋಷಾನಂದದಿಂದ ಹಾರ್ಯಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಿನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ತುಂಬಿದವಳಾಗಿ ತನ್ನನ್ನುಸಂಧಿಸುವವಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಅವತರಿಸಿದ್ಧಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಯೋಚಿಸಿ ದೇವ ಮಾತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ಧೇನಂದರೆ: ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರೊಳಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ನೀವೆ, ನಿಂಮ ತಿರುಗರ್ಭದ ಫಲವು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಕರ್ತರತಾಯಿ ನನ್ನಬಳಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವ ಅದೃಷ್ಟ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಯೀಮೊದಲಾದ ಸ್ತುತಿ ವಂದನಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು, ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚ: ಕನ್ಯಾಮಾತೆಯು ಹೆಚ್ಚ ಕಡೆ

ಹಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿದ್ದ ತರುವಾಯ ತಂಮ ಊರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದಳು.

ಮತ್ತು ದೇವ ಮಾತೃವಿಗೆ ನವಮಾಸ ನಡೆಯುವಾಗ ರೋಮಾಪುರಿಯ ರಾಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಾನೇಸುಮಾರು ಲೆಖ್ಖ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವರವರ ಕಾಣಾಚಿ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆದದರಿಂದ ಅರ್ಚ-ಶಿಷ್ಟ ಜೋಸೇಫರೂ ದೇವ ಮಾತೆಯೂ ದಾವೀದರಸಿನ ವಂಶಸ್ತರಾಗಿದ್ದ ನಿಮಿತ್ತ ಆ ವಂಶದ ಕಾಣಾಚಿ ಊರಾದ ಬೆತಲಹೇಮೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆಯೇ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಧೊರೆಗಳೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜನರೂ ಬಂದು ಸೇರಿಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ದೇವ ಮಾತೆಗೂ ಅರ್ಚ-ಶಿಷ್ಟ ಜೋಸೇಫರಿಗೂ ಬಿಡಿದಿ ಮನೆ ಯೊಂದೂ ದೊರಕದೆ ಊರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಂದು ಪಶುಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಿರುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಿಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಅರಸಾಗಿಯೂ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಪರಮ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಶೆ ಮೊದಲಾದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶನಮಾಡ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಮೃಗಗಳ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಛಳಿಘಾಳಿಗೆ ಮರೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ದಾರಿದ್ರತ್ವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇವ ಮಾತೆ ಅದ್ಭುತ ವಿಧವಾಗಿ ಕನ್ಯಾ ಮುದ್ರೆ ಕೆಡದೆ ಕೊಂದಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸವಾದರೂ ಅಶುಚಿಯಾದರೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನನ್ನು ಪಡದಳು.

ಅವರು ಜನನವಾದ ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಲೋಕದಿಂದ ವೊಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಮಹಾ ಪ್ರಕಾಶದೊಡನೆ ವಿಜಯಂಗೈದು ಹೊರಗೆ ತಂಮ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗೊಲ್ಲರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಯಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಅವರನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ

గురుతుగళన్నూ హేళి తిళిసిదరు. ఇదల్లదె ఆక్షణవే ఆ దేవ దూతనొడనె హేరళవాద సంమనస్సుగళు కూడి మహోన్నతగళల్లి సర్వేశ్వరనిగె స్తోత్రవూ భూమియల్లి సుమన పుళ్ళవరిగె సమాధానవూ వుంటాగువ దాగలెంబ దేవ స్తుతియన్ను రమ్య ధ్వనియాగి హాడిదరు. ఇదక్కె గొల్లరు విస్మయతెయ సంగడలూ ఆనందద సంగడలూ జాగ్రతెయొడనె దివ్య బాలకనన్ను నమస్కరిస హోదరు.

మత్తూ కర్తరు హుట్టిద కాలదల్లి మూడణ దిక్కు ఆతిశయవాద కాంతియుళ్ళ వొందు నక్షత్రవు కాణిసితు. ఆ దిక్కిన దేశగల్లి జ్యోతిష్కరాద మూరు మంది రాయరు అదన్ను కండు యాకోబిన దెసెయింద వొందు నక్షత్ర వుదయవాదీతెంబ పూర్వ దీర్ఘదర్శనదింద గురిసల్పట్ట నక్షత్రవూ యాకోబెంబ పితాపితృవిన సంతతియవరాద యూదరిగె హుట్ట బేకాద పరమ దేవరాయన గురుతు యిదేయందూ యథార్థవాగి యోచిసి అవరన్ను నమస్కరిస హోగువదక్కె శీఘ్రవాగి సిద్ధపడిసికొండు తక్క ఆడంబరదొడనె ప్రయాణవాగి యూదేయా దేశదల్లి బందు సేరిదరు. అద్భుత నక్షత్రదింద గురిసల్పట్ట పరమ అరసు రాజధాని పట్ణవాద యెరూసలేం నగరదల్లి హుట్టిరువదెందెణిసి అదరల్లి ప్రవేశిసి యూదర అరసు హుట్టిద స్థళ యెల్లియందు కేళిదరు. అదక్కె హెరోదేస్సెంబ అరసను క్రమిసి తన్నన్ను వినాయిసి యూదరిగె మత్తొబ్బ అరసను హుట్టువదేనెందు మాత్సర్య పట్టు అంజిదాగ్యూ అదన్ను మనస్సినల్లి మరెమాడి ప్రధాన గురుగళన్నూ వేద శాస్త్ర జ్ఞానరన్నూ సంఘవాగి బరమాడి యూదరిగె గురిసల్పట్ట పరమ రాయను హుట్టువదక్కిరువ స్థళవు యావదెందు కేళిదను, అదక్కె అవరు

వేదాగమగళన్ను పరిశోధిసి నోడి దీర్ఘదర్శిగళ వచనగళింద నియమిసల్పట్ట స్థళవు బేతలహేమెంబ పుర హాదెంతె నిశ్చయిసిదరు. ఆదగరింద ఆ పూరిగె హోగ మూరు రాయరు తిరిగి తృణవాద బళిక అవర మనస్సు సంతోషిస అతిశయవాద నక్షత్రవు పునః అవరిగె మించి హాది తోరిసువదాగి ముంచె నడెదు దివ్య బాలకను జన్మిసి యిద్ద స్థలక్కె గురుతాగి అదర మేలె నింతితు. సంగడలే మూరు రాయరు మితియిల్లద సంతోషదింద దివ్య కర్తరు హుట్టిద దనద కొట్టిగెయల్లి ప్రవేశిసి అవరు కృపెయిందలాశిసి దీనత్వవాద తగ్గోణ దరిద్ర కష్టవళ్ళ అంతస్తన్ను కండద్దరింద తత్తళిసదె నిశ్చయవాగి అవరు అవతరిసిద దైవ అరసనెంబువదక్కె గురుతాగి బంగారవూ ధూపవూ బిళీబోళవూ యెంబ మూరు కాణికెగళన్ను దివ్య బాలకన పాదదల్లిరిసి అవరన్ను ఆరాధిసి వందిసిదరు.

హెరోదేస్సెంబ రాయను దివ్య బాలకనింద తనగె రాజ్యభారవు కిత్తుహోగదహాగె అవరన్ను కొల్లువ యిచ్ఛెయన్ను తన్న మనస్సినల్లి మరెమాడి తానూ అవరన్ను వందిస బేకెంబ ఆశెయన్ను తోరిసి మూరు రాయరు అవరన్ను కండు ఆరాధిసిద బళిక తన బళిగె పునశ్చ బందు అవర వర్తమానవన్ను తనగె అరుహిస బేకెందు ఆజ్ఞాపిసి యిద్దను. ఆదరె అవరు అవన బళిగె తిరిగి హోగదె తమగె బంద దేవరాజ్ఞెయ మేరెగె సరారనె తంమ దేశక్కె హోగి సేరిదరు. ఇదన్ను తిళిదు నిష్ఠూర రాయను తన్న కఠిణత్వక్కె దివ్య బాలకను తప్పిసి కొండు హోగదహాగె సంగడలే సేవకరన్ను కళుహిసి బేతలహేమెంబ పూరినల్లియూ అదర సుత్తు గ్రామాదిగళల్లియూ షు

ರಡು ವರುಷದ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದ ಗಂಡು ಶಿಶುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಹಾಕಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ಯೀ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಟ್ಟಳೆ ಯೀಡೇರುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಅರ್ಚ: ಜೋಸೇಫರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ವೊಬ್ಬ ಸಂಮನಸ್ಸರಿಂದ ಯಿದನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇವರಾಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕನನ್ನು ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ದೇವ ಮಾತೆಯ ಸಂಗಡ ಯೆಜಿಪ್ತೆಂಬ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಯೆಣಿಸಕೂಡದ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಹತ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದ ಆ ದುಷ್ಟ ಅರಸನೂ ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹತ್ಯ ಮಾಡ ನಿಯಮಿಸಿ ಯಿದ್ದ ಕಡಿಮೆಯವರೂ ಸಾಯುವ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಚ: ಜೋಸೇಫರು ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕನೊಡನೆಯೂ ದೇವ ಮಾತೆ ಯೊಡನೆಯೂ ಆ ಅನ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಅವರೊಡನೆ ಯೂದಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ತಂಮ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳವಾದ ನಜರೇತೆಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ತರು ಉದ್ಭವವಾಗುವಾಗ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಂಥಾ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದಿ ಗುರುತುಗಳೂ ಅವತರಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ದೇವನೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದಲ್ಲವೋ? ಆದದರಿಂದ ಆ ದುಷ್ಟ ರಾಯನ ಹಾಗೆ ನಂಮ ಸ್ವಂತ ಕೇಡಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಿ ವಿರೋಧಿಸದೆ ಸುಕೃತವಾದ ಗೊಲ್ಲರ ಹಾಗೂ ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮೂರು ರಾಯರ ಹಾಗೂ ನಂಮ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಆರಾಧಿಸಿ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವೆವಾಗಲಿ.

೭ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವು ಅವತರಿಸಿದ ಜೀವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತವು.

ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವು ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತತಿಂದೂ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ನಿಜವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರೆಂದೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ವರುಷಗಳು ಸಂಚರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದರು,

ಮೊದಲು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಮಾದ್ರಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮೂವತ್ತುವಯಸ್ಸಿನ ಮಟ್ಟಿಗೂ ತಂಮ ತಿರುಮಾತೆಗೂ ಸಾಕಿದ ಪಿತೃವಾದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ಜೋಸೇಫರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದೊಡನೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿದ್ದು ಅತಿಶಯವಾದ ನಿಗರ್ವ ಶಾಂತ ಪ್ರೊಪುರ್ಣ ಜಪ ತಪ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ತಂಮ ದೈವತ್ರಾಣಿ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೈಲು ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರುತ್ತಮ ಸುಕೃತ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರವರ್ತನೆಯೂ ವಿಧೇಯತ್ವವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ.

ಅವರು ಮೂವತ್ತು ವರುಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಾದ ಬಳಿಕ ಅತಿಶಯವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾದ ಅರ್ಚ: ಸ್ನಾಪಕ ಅರುಳಪ್ಪರೆಂಬ ಮಹಾ ರುಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುವ ಫಲವನ್ನು

ಜಲಕ್ಕೆ ದಯಾಮಾಡ ತನಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ರುಷಿಯಾದವರು ಸಂಮತಿಸದೆ ತಾನು ಅವರ ಪಾದ ಧೂಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರ ಪಾದ ರಕ್ಷೆಗಳ ವಾರನ್ನು ಬಿಚ್ಚ ಪಾತ್ರನಲ್ಲವೆಂದೂ ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರಿವರೇಯೆಂದೂ ಜನರಿಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನಾನೇ ನಿಂನಿಂದ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದವನು ನೀವು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದೇನೆಂದ್ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು ನಾವು ಸಕಲ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಯೀ ಪ್ರಕಾರವೇ ಯೀಡೇರಿಸ ತಕ್ಕದಾದದ್ದರಿಂದ ಯೀಗಲು ಸಂಮತಿಸುವಿಯಾಗಲೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದದರಿಂದ ರುಷಿಯಾದವರು ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಂಡಲವು ತೆರಿಯಲ್ಪಡಲಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುನಾದವರು ಪಾರಿವಾಳದ ರೂಪವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಿಳಿದದ್ದಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹ ಪುತ್ರರು ಯಿವರೇಯೆಂದು ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾಲಿಸಿದ ಶಬ್ದವು ಪರಮಂಡಲಗಳಿಂದುಂಟಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ತೆಗದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ವನಾಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳೂ ಉಪವಾಸವ ಮಾಡಿದರು. ಆಗಲವರು ಹಸಿವೆಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರ ದೈವತ್ವವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ಯಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಯು ಅವರಂನು ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಂತು. ಆದರೆ ದಿವ್ಯರಕ್ಷಕರು ಆದುರ್ಜನತ್ವವುಳ್ಳ ಶತೃವನ್ನು ಜೈಸಿ ಹೋಡಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಮನಸ್ಸರಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

ತರುವಾಯ ಆ ಸ್ಥಳವ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ಊರುಗಳೂ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸಿ, ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ, ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ದೇವ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸುವಂಥಾ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅನೇಕಾ

ನೇತರು ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯ
ನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಸ್ಥಾನಿಕರೆಂಬ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಅಪೋಸ್ತಲ
ರೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವರು ದಿವ್ಯ
ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ದೈವೀಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತಂದೆ ತಾ
ಯಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆ ಬಾಗಿಲೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವನ್ನು
ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅವ
ರಿವರನ್ನು ಕಳಹಿಸಿದ ಯೆಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಉಪ
ದೇಶಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅಂಥಾ ಅಪೋಸ್ತಲರಂನೇ
ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮ ತಿರುಸಭೆಯ ಸ್ತಂಭಗಳಾಗಿ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿ ಮೇ
ಲಾದ ಗುರು ಪಟ್ಟವನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ದಯ
ಪಾಲಿಸಿದರು.

ಮನುಷ್ಯರು ರಕ್ಷಕರಂನು ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ನಂಬಿ
ಗತಿಸೇರುವಹಾಗೆ ತಾವು ನಿಜವಾದ ದೇವನೆಂಬುವದಕ್ಕೂ ತಾವು ಬೋ
ಧಿಸುವ ವೇದವು ಸತ್ಯವೆಂಬುವದಕ್ಕೂ ಜೇಸುನಾಥರು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರ
ಧಾನವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವು ಯಾವವಂದರೆ
೧ನೇದು...ಎಣಿಸಕೂಡದ ನಾನಾವಿಧ ಅತಿಶಯ ಅದ್ಭುತಗಳೂ. ೨ನೇ
ದು...ತಂಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಪರಮ ಜ್ಞಾನವೂ, ೩ನೇದು...ತಂಮ ಬೋ
ಧನೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷಣವೂ, ೪ನೇದು...ತಂಮ ಕಳಂಕಿಲ್ಲದ ಸುಕೃತ
ನಡತೆಯೂ ಯಿವೇ. ಈ ೪ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಯೋ
ಚಿಸಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸುವೆವಾಗಲಿ.

೧ನೇದು—ಅವರು ಯೆಣಿಸಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.
ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರು ಮೊದಲಾದ ಅಂಧಕರಿಗೆ ದೃ
ಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಮೂಕರಿಗೆ ವಾಕ್ಕನ್ನೂ, ಕಿವುಡರಿಗೆ ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಕೊ
ಡುವರು, ಕುಂಟರಿಗೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಕೈಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೈಯ್ಯಿಗ
ಳನ್ನೂ, ಅಂಗ ಹೀನರಿಗೆ ತಂಮ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಹಾಗೆ

ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುವರು, ಕುಷ್ಟ ರೋಗವನ್ನು ಮಾಯಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುವರು ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನೂ ಗುಣಪಡಿಸುವರು, ಸತ್ತವರನ್ನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಾರುವ ಶ್ರೀರಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡುವರು. ಸ್ವಲ್ಪ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಂಮ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಸಂಗಡಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗ ಮಾಡಿ ಹಸಿವೆಗೊಂಡ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಮಂದಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾದ ಆಹಾರವ ಕೊಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ತುರುಕುಗಳೂ ಅನೇಕ ಪುಟ್ಟಿಗಳ ತುಂಬುವಹಾಗೆ ಮಾಡುವರು, ಅಧಿಕಾರದೊಡನೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಓಡಿಸುವರು, ಘಾಳಿಯನ್ನೂ ಕಂಪದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳನ್ನೂ ಗದ್ದಿಸಿ ಅಡಗಿಸುವರು, ಸಮುದ್ರದ ಜಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ನಡೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವರು. ಈ ಮೊದಲಾದ ಯೆಣಿಸಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳು ಅವರಿಂದ ಅನೇಕಸಾರಿ ನಡೆದವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತಗಳು ಔಷಧ ಮೊದಲಾದ ಯೆತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು ಅಲ್ಲ, ದಿನಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಯುಂಟಾದ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣತ್ವವೂ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದಕ್ಷಣವೇ ಯೀ ಅದ್ಭುತಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರವೇರುವವು, ತಾವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ದೂರವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಆ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಯೀ ಅದ್ಭುತಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ಹೇರಳವಾದ ಜನರ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನಗಳಲ್ಲದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವಲ್ಲವು, ಇಷ್ಟು ಅದ್ಭುತಗಳೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಬಹು ಜನರು ಶ್ರಮಿಸಿ, ಅವರ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳ ಮನೆ ಬಾಗಲುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ನ ಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಮರೆತು ಅನೇಕ ದಿನ ಪ್ರಯಾಣವಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವರು, ಇಷ್ಟು ಅದ್ಭುತಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಂದ ನಡೆದಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇವನೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಯಿರಬಹುದು? ಸತ್ತವರನ್ನು ಯೆಬ್ಬಿಸುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡು

వదక్కె మనుష్యనిందలాగలి పిశాచియిందలాగలి మిక్కాద సృష్టి వస్తుగళిందలాగలి పరిష్కారవాగి కూడదు. ఆదకారణ జేసునాథరు అవుగళన్ను దైవత్వద సామర్థ్యదింద మాడిరబేకు అల్లవో? ఆద్దరింద అవరు నిజవాద దేవరెంబువదే సిద్ధ: ఏనందరె జేసునాథ స్వామియన్ను దేవరల్లవెంథేళువరె ఆగిరె అవరిగె అంథా సామర్థ్యవు బందిరువదు హ్యాగె? అల్లదరె మత్యావ త్రాణియింద ఆ అద్భుతగళన్ను మాడిరువరు? తావు సర్వేశ్వరనిగె సరిసమానవాద దేవర యేక కుమారనెందూ అవరొడనె కూడా తాను దేవరెందూ దృష్టాంతవాగి ఒప్పిసువదక్కె ఆ అద్భుతగళెల్లా మాడిరువల్లి అవరు హేళిద్దు నిజవాగిరదిద్దరె సర్వేశ్వరను అబద్ధక్కె దృఢార్థవాగి ఆ త్రాణియన్ను అవరిగె కొట్టిరువరో? అల్లదె సర్వేశ్వరను కొడదె దేవర త్రాణియన్ను కిత్తు తానే స్వీకరిసబహుదో? ఈ యెరడు పరిష్కారవాగి హేళలూ నెనసలూ కూడదు. ఇదెల్లా హీగిరలాగి యిష్టు మేలాద అద్భుతగళన్ను మాడిద జేసునాథరు తావే సర్వ సామార్థ్యరూ, సత్య స్వరూపియూ ఆద పరమ దేవరాగిద్దారెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఏనందరె యిష్టు అతిశయవాద అద్భుతగళింద అవరు సకలక్కూ కర్తరెంబువదు ప్రత్యక్షవాగి తోరితు. అదు హ్యాగెందరె పరలోకవు అదరల్లి అడగిరువ నానా వస్తువుగళూ అనేకావర్తి అవరిగె విధేయవాగిద్దు సేవిసిదవు. అవరు హుట్టిదాగ అతిశయవాద నక్షత్ర కాణల్పట్టదల్లదె అవరు సాయువ సమయదల్లియూ లోకవెల్లా ప్రలాపిసిద మేరెగె సూర్యను కళెతప్పి హోగలు గాఢాంధకారవు యెల్లెల్లియూ వ్యాపిసికొండు లోకవాద్యంతవూ ముచ్చికొండితు.

అవరు మరణవాద సమయదల్లియూ పునరుత్థానద సమయదల్లియూ భూమియు అదిరితూ, కల్లుబండెగళు అవరు సత్త సమయదల్లి సీళి హడదు హోగద్దల్లదె సమాధిగళు తెరెయల్పడలు సత్తవరల్లి అనేకరు పునరుత్థానదింటెద్దు బందరు, అవర కట్టళెయన్ను కేళి గాళియూ సముద్రవూ అమరి అడుగువదు, సముద్రద మేలె కాలే నడదద్దల్లదె తమ్మ ప్రధాన శిష్యనన్ను సహ నడెయ మాడిదరు. అవరు హుట్టిదాగలూ వనాంత్రదల్లి తపసుమాడిదాగలూ శృంగార వనదల్లి మరణావస్థె అనుభవిసిదాగలూ పునరుత్థానవాదాగలూ అవర నిమిత్త అవరిగె సేవె మాడువ రీతియాగి సమ్మనస్సుగళు పరలోకదింద భూలోకక్కిళిదు బందరు, తబోరెంబ పర్వతాగ్రదల్లి అవరు పరిణమిసి తమ్మ మహిమెయ దర్శనవన్ను తమ్మ ప్రధాన శిష్యరిగె తోరిస పాలిసిదాగ పూర్వీక దొడ్డ దీర్ఘదర్శిగళాద మోజేసింబవరూ యెలియాసింబవరూ అవర సంగడ మాతాడువదాగి దర్శనవాదద్దల్లదె ప్రకాశవు హొందిద ఒందు మేఘవు అవర మేలెనిరలాగి ముచ్చికొండితు. యిదల్లదె యివరు నమగె బహు ప్రీతియుళ్ళ స్నేహ పుత్రనాగిద్దారె, యివరిగె కివిగొడిరెందు తందెయాద దేవరు హేళిద శబ్దవు కేళల్పట్టితు. ఆగలు మత్తెల్లవు అదృశ్యవాగి హోగి జేసునాథరు మాత్ర కాణిసల్పట్టరు. ఈ అద్భుతగళిగింతా జేసునాథర దైవత్వక్కె అధిక దృఢవాద సాక్షి యిరబహుదే?

౨నేదు—అవరొళు ప్రకాశిసిద పరమజ్ఞానవూ అవరు నిజవాద దేవరెందు తోరల్పట్టిదే. అదుహ్యాగెందరె అవరు వందు శాస్త్రసాదరూ అక్షరాభ్యాస మొదలాగి కలియదిద్దాగ్యూ వేద_బరెయువతా ఇరువరు. వేదాగమగళన్ను శోధువదరల్లి

ಉದ್ಯೋಗವೂ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಆಗಿರುವವರ ಮೇಲಿಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವರೂ, ಅವರು ಹನ್ನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಸಮೂಹವು ಅತಿಶಯ ಪಡುವಹಾಗೆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಾದವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಹಾ ಯುಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲೂ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಲೂ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಿಜಾರ್ಥವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿವೇಕದೊಡನೆಯೂ ಮುರಿಯಕೂಡದ ಬಲದೊಡನೆಯೂ ತರ್ಕವಂಮಾಡಿ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ತೊಲಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಜನರು ಕಂಡು ಭ್ರಮಿಸಿ ಯಿವರು ವಿದ್ಯಾಹೀನರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯಿಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಯೂ ವೇದದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸ ತಕ್ಕ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯೂ ಯಿಷ್ಟು ಶಿಶುವಳಿಕೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಯಿವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಡನೇ ಕೇಳುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರಂಗದ ನೆನವೂ ಯೋಚನೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕಂಡು ಹೇಳುವರು. ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ಆಕ್ಷಣವೇ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಮಾಡುವರು. ಬರುವ ಕಾಲಾಂತರಗಳೊಳಗಾಗುವ ನಾನಾವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನೂ ಲೋಕಾಂತ್ಯದವರಿಗೂ ನಡೆಯುವ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಅದು ಮುಗಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸ ಹೋಗುವ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು, ತಾವು ಪಾಡುಪಡ ಹೋಗುವ ಕಷ್ಟ ಬಾಧೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತಮ್ಮನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ದ್ರೋಹವ ಮಾಡುವದನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಮೂರಾವರ್ತಿ ತಮ್ಮನ್ನರಿಯೆನೆಂದು ಬೊಂಕುವದನ್ನೂ, ಮಿಕ್ಕಾದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚದರಿಹೋಗುವದನ್ನೂ, ತಾವು ಮರಣವಾದ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ತಿರಿಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದೇಳುವದನ್ನೂ, ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬಹು

స్పష్టవాగి తిళియ మాడిదరు. యెరూసలేమిన పట్టణవు తమగె మాడువ ద్రోహద నిమిత్త సంహారవాగువదెందూ, యూద జనాంగవు తన్న అవిశ్వాసద నిమిత్త నిర్మూలవాగి తన్న రాజ్యవు సహా హోగలాడిసి హోగువదెందూ, తమ్మ వేదవు లోక వెల్లెల్లియూ ప్రసంగిసల్పడలాగి యెల్లా దిక్కినల్లియూ యెల్లా జనాంగగళల్లియూ యెల్లా కాలగళల్లియూ హేరళవాద జనరు తమ్మ తిరుసభెయాద తమ్మ జ్ఞాన రాజ్యక్కొళగాగువరెందూ యీమొదలాద వర్తమానగళన్ను బయిలుపడిసిదరు. ఇంథా పరమ జ్ఞానదింద అవరు దేవరహాగె ప్రకాశిసిదరల్లవో? ఇదల్లదె బుద్ధియ తీక్షణవు విద్యవు వందూ యిల్లదవరాద తమ్మ శిష్యరిగె అతిశయవాద జ్ఞానవన్ను దయపాలిసిదరు. అదు హ్యాగెందరె వేద సత్యగళు మొదలాద పరమ తిళువళికెగళన్ను అవరిగె తిళియమాడి తమ్మ పరిశుద్ధ వేదవన్ను లోకవెల్లెల్లియూ బోధిసి ప్రకాశిస మాడలూ లోకద శాస్త్రిగళన్ను జైసి ఖండ్రిసలూ పిశాచియ బలవన్ను మురిదు అజ్ఞానాంధకారవ పరిహరిసలూ యిన్ను లోకాంత్యదమట్టిగూ బరువ నానావిధ కార్యగళన్ను అరితు తిళియ మాడలూ బేకాదష్టు జ్ఞానవన్ను అవరిగె దయపాలిసిదరు. ఇదెల్లా సర్వేశ్వరనింద అల్లదె మనుష్యనింద ఆగబహుదో? ఆదకారణ యింథా పరమ జ్ఞానవుళ్ళవరూ అదన్ను కొట్టవరూ ఆదంథా జేసునాథరు నిజవాద దేవరెందు ఒప్పికొళ్ళ బేకాద్దల్లవో?

౩నేదు—అవర దివ్య బోధనెయ పరిశుద్ధత్వవూ అవరు దేవరెంబువదక్కె దృఢవాద సాక్షియిందేళె తక్కద్దు. అదు హ్యాగెందరె అజ్ఞానత్వదల్లి ఖ్యాతియాద లోక జ్ఞానిగళూ శాస్త్రిగళూ సత్య వేదదింద బంద నానా సత్యగళన్ను తమగె

ಸ್ವಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತತ್ವರಾಗರಚನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕಾರದಿಂದಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ತಾವು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರದಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ರಂಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಲ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಯಥಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಕೆಲವು ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಯಿರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಸುಕೃತಕ್ಕೂ ಹೊಂದದ ಅನೇಕ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನೂ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಪಾಪದ ನಡತೆಗಳನ್ನೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಯಾಗಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ಆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಉಂಟೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಸ್ತೋತ್ರ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರೋ ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳು ಕಲಯುವಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸತ್ಯಬೋಧನೆಯನ್ನು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ಸಕಲ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು, ಅವರ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯೂ ಸಕಲ ಉತ್ತಮ ಪುಣ್ಯಗಳ ಉಪದೇಶಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸುಹುಶ್ರೀರಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸುಕೃತ ದೀಪಕರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು. ಆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬೋಧನೆಯೂ ಅದನ್ನು ಸೇರಿದ ದೈವಾನುಗ್ರಹವೂ ಲೋಕದ ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಾಕಾರವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯ ಮಾಡಿತು.

೨ನೇದು—ಜೇಸುನಾಥರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸುಕೃತ ನಡತೆಯು ಅವರು ಅವತರಿಸಿದ ದೇವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ದಿವಸಗಳೆಲ್ಲಾ

ಲವಲೇಶವಾದರೂ ದುರ್ಗುಣದ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮರಣಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಅವರೊಂದು ಕಾಲವೂ ನಕ್ಕವರಲ್ಲವು ಒಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾದ ವಾರ್ತೆ ಹೇಳಿದವರೂ ಅಲ್ಲವು ಯೆಂತೆಂತಾ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಭವಿಸಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ತಿರು ಮುಖ ವಿಲಾಸವು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ವಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಿರುವದು ಅವರ ತಿರು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಸುಕೃತ ವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಸೇಲುಗಳ ಮಾಡುವದೂ, ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಯಿಡೇರಿಸುವದೂ, ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಪಡದ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಅವರ ನಡೆತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾದ್ರಿಯಾಯಿತು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಬೋಧನೆಯೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿ ಸುಕೃತ ಆಶೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ದೈವೀಕ ಅಮೃತ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತಮಗೆ ಘನತ್ವ ಸ್ತುತಿ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿಯೂ ವಂದಾದರೂ ಮಾಡದೆ ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ವುಂಟಾಗುವಹಾಗೆ ತಂಮ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಯಾವತ್ತು ಮಾಡುವರು ಅವರು ಎಣಿಸಕೂಡದ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾಗಿಯೂ ದೈವೀಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಆರಾಧನೆ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿರಾಯರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆ ಆಡಂಬರ ಬಡಾಯಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ತಾಳ್ಮೆ ದರಿದ್ರ ಕಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನು ಯಿತ್ತೈಸಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬನು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿದ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾದ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ತಂಮನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಲಗಳೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಗೂಡುಗಳೂ ಉಂಟು, ಮನುಷ್ಯನ ಮಗನಿಗೋ ಅಂದರೆ ತಲೆ ದೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಒಂದು ಸ್ಥಳವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸ್ತರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಸಮೂಹ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಅರಸಿನ ಪಟ್ಟವ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅದನ್ನು ತಂಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಅಂಥಾ ಘನತ್ವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಹೊಲಗಿ ಹೋದರು। ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಸ್ನೇಹವೂ ಕನಿಕರವೂ ಕೃಪೆಯೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಅವರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಅವಮಾನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡುವದು ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ತಾವು ಪಡಹೋಗುವ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಹಿರಂಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾಗಿರುವವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮೀ ಅದು ನಿಂಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಾಗಲಿ, ಹಾಗೆ ನಿಮಗಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ಆತನನ್ನು ಗದ್ದಿಸಿದರು ತಂಮ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರು ತಂಮನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಿದವರ ಪಟ್ಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಹೋಗುವ ಆಗ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂತಿಳಿದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಅತ್ತರು। ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ತಮಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಾದ ಶಿಷ್ಯರಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ಮಹಾ ದಯದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಮೇಲು ಉಪಕಾರ ವರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ತಂಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ದೂಷಿಸಿ ಹತ್ಯ ಮಾಡಿದ ನಿಷ್ಠೂರರಾದ

ಶಿಷ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಕೂಡದ್ದಾಗಿರುವದು ಅವರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಪ ಕಳಂಕವೂ ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದ ತಪ್ಪು ಸಹ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಿಲ್ಲವು ಕೇಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಅವರ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯ ಸುಕೃತ ಖಂಡನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅವರನ್ನು ಹತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಅಧಿಕಾರ ಧೊರೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ವಿಧ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಅಬದ್ಧವಾಯಿತು ಧೊರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾನೇ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಪರಾಧವಾದರೂ ಕಾಣೆನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ಅವರ ವಿರಕ್ತತ್ವವು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ರಾಗದ್ವೇಷದೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸ ಯಾವ ವಿಧದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಯೀ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದಲ್ಪ ತಪ್ಪಾದರೂ ಹೇಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರಿಲ್ಲವು ತಮಗೆ ಮೋಲುಕೆಟ್ಟ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಪಾಪಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ತಾವಾಗಿ ರಕ್ತ ಬಲಿಯಾದರು ಇಂಥಾ ದಯೆಯೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಮಿಂಚಿದ ಮಿಕ್ಕಾದ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳು ನಿಜವಾದ ದೇವರ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರ ಗುಣವಲ್ಲ.

ಈ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಸುಕೃತ ನಡತೆಗಳನ್ನು ಯಾದೇಶದ ದೇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳೊಡನೆ ಸರಿ ನೋಡಿ ತೂಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೆ ಯೆಷ್ಟೋ ದೂರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅರೋಚಿಕೆಯೂ ಆದ ಬಗೆಬಗೆ ಮೋಹ ಸಂಗತಿಯೂ ಕ್ರೂರ ಯುದ್ಧಪ್ರಸಕ್ತಿಗಳೂ ಕಪಟವುಳ್ಳ ದ್ರೋಹಾದಿಗಳೂ

ಈ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪದ ನಡತೆಗಳು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯುವದಲ್ಲದೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಪುಣ್ಯವು ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕದು, ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ದೇವ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿರುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರೋ ಅಂದರೆ ತಾವು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ದೈವಜ್ಞಾನವೂ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಕರ್ತತ್ವವು ತೋರಿಸುವ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳು ಮೊದಲಾದ ಗುರುತುಗಳಿಂದಲೂ ಹುಟ್ಟುವಸರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಜನ್ಮಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದಲೂ ಪರಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬೋಧನೆಯಿಂದಲೂ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಾವು ಅವತರಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಸುಮುತ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವದರಿಂದ ಕಡೆಹಾಯುವಿರಾಗಿರಿ.

೮ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಜೇಸುನಾಥರು ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಬಗೆಯು.

ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯ ಪಾಪಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಾವು ಅವತರಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತರವಾಗಿ ಹೇಳಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಯಿತಲ್ಲವೋ? ಅವರು ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಯ

ಮಾಡಿ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಬಗೆ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ಯೀಗ ತೋರಿಸುವೆವು. ತಂಮ ಪಾಪಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಮಾತ್ರಿಯಿಂದಲವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪಾಪದ ಕ್ರೂರತ್ವಕ್ಕೂ ಜೀವ ನೀತಿಗೂ ತಂಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಗೂ ತಕ್ಕ ರಕ್ಷಣ್ಯವ ಯೀಡೇರಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪದ ರುಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪುತ್ತರಿಸಿ ಸಕಲ ಪಾಪದ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯೆಣಿಸ ಕೂಡದ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ಪಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟು ಕಠಿಣವಾದ ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗ ಪ್ರಯತ್ನಾದರು.

ಈ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.—೧ನೇದು... ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪಾಡು ಪಡಿಸಿದವರ್ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ಪಾಡು ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?—೨ನೇದು...ಅವರು ದೇವರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಪಾಡು ಪಡಲೂ ಮರಣ ಹೊಂದಲೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೂಡುವದೂ?—೩ನೇದು.. ಅವರು ಪಟ್ಟ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಷ್ಟ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನಗಳು ಯಾವವೂ?—೪ನೇದು...ಪಾಡು ಪಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಗುಣವೇನು?—೫ನೇದು ..ಅವರು ಪಾಡು ಪಟ್ಟು ಮರಣವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನಡೆದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು ಯಾವವೂ?—೬ನೇದು.. ಅವರ ತಿರು ಪಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ತಿರು ಮರಣದಿಂದಲೂ ಬರುವ ಪ್ರಯೋಜನ ವೇನು? ಯೆಂಬದಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವೆವಾಗಲಿ.

೧ನೇದು- ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಯೆಣಿಸಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೀಡೇರಿಸಿ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲು ಪುಪಕಾರವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ,

ಬಾಧೆಪಡಿಸಿ ಹತ್ಯಮಾಡ ಮನಸ್ಸು ಬರುವದೋ? ಇಷ್ಟು ನಿಷ್ಠೂರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಂಥವರಿಗೆ ಬಂದಿರ ಬಹುದೆಂದು ಕೇಳುವರು ಸಹಜ, ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಥಮ ಪುತ್ರನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಕೊಂದನಲ್ಲವೇ? ಯೀ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕಾಮಕಾರ ಹೊಟ್ಟೇಕಿಚ್ಚು ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಾದಿಗಳು ಯೂದರ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಅವತರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರನ್ನು ಹತ್ಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಬೋಧಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಬಹು ಜನರು ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಆಲೈಸಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ವುಪಕಾರ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನೋಡಿ ವೇದಾಚಾರ್ಯರಂನು ಬಿಟ್ಟು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಜನರ ಹಿರಿಯರೂ ಮೊದಲಾದವರು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಂದಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಲೂ ತಮಗುಂಟಾಗಿರುವ ಬಹುಮಾನವೂ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಜನರು ವಂದನಾದಿ ಬಹುಮಾನ ನಮಸ್ಕಾರಗಳ ಸಲ್ಲಿಸುವದನ್ನೂ ಕಂಡು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಹು ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ವುಪದೇಶಿಸಿದ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿದ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಗದ್ಧಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ತರ ದಿವ್ಯ ಸುಕೃತ ಬೋಧನೆಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಾದ್ರಿಯೂ ಅವರ ಪಾಪದ ನಡತೆ ಗೊಂಡಿಗೆ ಸರಿಬೀಳದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗದ್ಧಿಸಿ ಕೊಂಡಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ಅವಮಾನವೆಂದೆಣಿಸಿ ಹೇಳಕೂಡದ ಶತೃತ್ವದಿಂದ ಅವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವರಾದರು. ಅದರ ನಿಮಿತ್ತ ತಮ ದುರ್ಗುಣಗನ್ನು ಬಿಡದಹಾಗೆಯೂ ತಮ ಪ್ರಯೋಜನವು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗದಹಾಗೆಯೂ ಬಹು ಕಾಲದಮಟ್ಟಿಗೂ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವೂ ಅನ್ಯಾಯವೂ ವಂದಾದರೂ ನೋಡದೆ

షిల్లరు యేక మొత్తవాగి అవరమేలె హొరిసిద నానా అపాం
డవాద తప్పగళింద జనరన్ను మరుళుగొళిసి అవరన్ను కొల్ల
ఆలోచిసికొండిద్దరు. పిశాచియు అదక్కె బహు కారణవాగి
త్తు. అదేనందరె దివ్య రక్షకరు ఉపదేశిసువ బోధనెయిం
ద లోకవెల్లా సన్మార్గదల్లి తిరిగి రక్షణ్య హొందువదెందూ
పాప నివారణె ఆగువదెందూ సుళ్ళు దేవరుగళ ఆరాధనెయూ
నిలకడెయాగి హోగువదెందూ పాపిష్ఠరమేలె తాను నడెసువ
ఆళికెయూ గతవాగువదెందూ కండు అవరన్ను నిర్మూలమాడ
సకల ప్రయాసపట్టు అనేకర మనస్సన్ను కలకిసి కేడిగోళాగా
గమాడితు. ఆగలు జేసునాథ స్వామి మాడిద మహా ఘనవూ
ప్రసిద్ధియూ ఆద వొందు అద్భుతవు తంమన్ను హత్యమాడ తం
మ హగెగారరిగె విశేషవాద కారణవుంటాయితు. అదు హ్యా
గెందరె జేసునాథరు వందు దూర నాడిగె హోగిద్ద సమయ
దల్లి అవరిగె బహు ప్రియవాగిద్ద లాజర్ అథవా దేవ సహా
యనెంబవను వ్యాధిపట్టు యెరూసలమెంబ పట్టణక్కె సమీపవాద
బేతానియూ యెంబ గ్రామదల్లి మృతవాదను. మహా ఘనవాగి
యెణిసల్పట్టవరూ భక్తియుళ్ళవరూ ఆద ఇబ్బరు సహోదరిగళు
అవనిగిద్దధరింద యెరుసలేం నగరదింద అనేకరు అవరిగె ఉప
శాంతి హేళ బందరు ఆవాగ లాజరు సత్త నాల్కనే దివస
దల్లి జేసునాథరు ఆస్థళక్కె విజయంగైదరు. ఆగ ఆ పుణ్య
స్త్రీయ్యర మిక్కాదవర ప్రలాపవన్ను గోళాడువికెయ
న్ను కండు దివ్య రక్షకరు మనమరగి తావు సహా కణ్ణీరిట్టు
సత్తవను హూళిడల్పట్ట సమాధియ బళిగె హోదరు ఆస్థళదల్లి జన
సమూహవు కూడి నిల్లలాగి శ్రీతవు బీసువ నాతవ అవరు స
జ్ఞెమాడది సమాధియన్ను ముచ్చిద్ద దొడ్డ కల్లన్ను తెగయ హేళి

ಸತ್ತಿರುವವರೆಲ್ಲರು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವದೆಂದು ಪ್ರೇತವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಲಾಜರೇ ಹೊರಗೆ ಬಾಯೆಂದ್ಹೇಳಿದರು ತಕ್ಷಣವೇ ಜೀವವು ತಿರಿಗಿ ಬರಲಾಗಿ ಲಾಜರೆಂಬವನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಸೌಖ್ಯದೊಡನೆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದವನಾದನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಕಲರು ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕಾನೇಕರು ಜೇಸುನಾಥರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ವುಳ್ಳವರಾದರು ಸಂಗಡಲೇ ಆ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಾಯಿತು. ಸತ್ತವನ ಪ್ರಾಣವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ, ಸಮೂಹವಾದ ಜನರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಅಂಥಾ ಅದ್ಭುತಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದ ಸ್ಥಳವು ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದದರಿಂದಲೂ, ಅದರ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೊಗಳಿಕೆಯೂ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಜನ ಸಮೂಹವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನೂ ಪ್ರಾಣದಿಂದೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲಾಜರನ್ನೂ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಸ್ವಾಮಿ ಜೆರೂಸಲೆಂ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಹೊರಟರು. ಅವರು ವಿಜಯಂಗೈವದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪಸ್ಕಾವೆಂಬ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೇರಳವಾದ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಎದುರುಗೊಳ್ಳ ಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಸಿಮರದ ಕೊಂಬೆ ಮಟ್ಟೆ ಗರಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹರಿವಿ ದಾವೀದೆಂಬವರ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯುಂಟಾಗಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಿಸರೇಲಿನ ಅರಸು ಬಾಳಲಿ. ಉನ್ನತಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಯುಂಟಾಗಲೆಂಬದಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಮಹಾ ವೊಡ್ಡೋಲಗವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರು ಯಿಂಥಾ ಮಹಿಮೆ ಘನತ್ವದೊಡನೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಮತ್ಯಾದಿಯಾದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರನ್ನು

ಹೊರಡಿಸಿ ಕುರುಡರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗ ಹೀನರನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಮಾಡಿದರು. ಯೂದರ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರೂ ವೇದ ಪಾಠಕರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಯಿಷ್ಟು ಘನಸ್ತುತಿ ಮಹಿಮೆ ಯಾಡಂಬರವನ್ನು ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಯಿವರಿಗೆ ಘನ ಮರ್ಯಾದೆಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವದ್ದರಿಂದ ಬಹು ಕ್ಲೇಶಪಟ್ಟು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ವಶವರ್ತಿ ಯಾದರಲ್ಲವೇ ಯಿನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಿಂದಲೇನಾಗುವದು ಯಿವರು ಪ್ರಾಣದಿಂದಿದ್ದರೆ ನಂಮ ಘನತ್ವವೂ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಹೆಸರೂ ಮೊದಲಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವವೆಂದೇಳಿ ಯಲ್ಲರೂ ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಅವರೋ ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯಮೇಲೆ ಯಿರಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ದಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರ ಕಠಿಣತ್ವಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವ ಮಾಡದೆ ಅವರ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ತಂಮನ್ನು ರಕ್ಷಣ್ಯ ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡ ಕರುಣಿಸಿದರು.

೨ನೇದು- ದೈವತ್ವನಾದದ್ದು ಪಾಡುಪಡಲೂ ಮರಣವ ಹೊಂದಲೂ ಕೂಡದ್ದಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧ ಪಾಡುಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಒಳಗಾದದ್ದುಹ್ಯಾಗೆ ಯಂಬ ಸಂದೇಹವು ಮಾಹಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ತೀರುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ಯಿರುವದಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ದೇವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕಷ್ಟಪಡದೆಯೂ ಮೃತವಾಗದೆಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪಾಡುಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಒಳಗಾದರು. ಇದು ಒಂದು ಸಾದೃಶ್ಯದಿಂದ ತೋರಲ್ಪಡುವದು. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ಯೀಯೆರಡೂ ಉಂಟಲ್ಲವೋ? ಯಾರಾದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೈಯ್ಯಾದರೂ ಕಾಲಾಗಲಿ ಖಂಡ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಅವಯವವು ಹೋರತೆ

ಆಗುವದಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ವಂದು ನಷ್ಟವಾದರೂ ಬರಲರಿಯದು. ಏನಂದರೆ ಅದು ಪಾಲುಪಾಲಾಗ ತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಲ್ಲವು, ಹಾಗೆಯೇ ಜೇಸುನಾಥರ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವಾದದ್ದು ಅವರ ತಿರುಪಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಲೇಶಾಂಶ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲವು. ಮತ್ತೂ ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ದೇವತ್ವವೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವವೂ ಸೇರಿದ ಕಾರಣ ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟದ್ದು ದೇವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬುವದಕ್ಕೆಯಡೆ ಯಿಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಬಂದ ಕಸ್ತಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಅವಮಾನ ಮರಣವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲೂ ನಿವರ್ತಿಸಲೂ ತ್ರಾಣೆ ಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥವೇ. ಆದರೆ ಕಸ್ತಿ ಮರಣವನ್ನು ತೊಲಗಿಸ ತ್ರಾಣೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತವಂಗೈದು ತಾವೇ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೊಳಗಾದರೆ ಯಿದು ದೇವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಕರ್ತರಿಗೆ ಬಹು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಬೇಕಾದರೆ ವಬ್ಬನು ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹಸಿವೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವದರಲ್ಲಿ ಹೀನವೂ ಅವಮಾನವೂ ಅಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಿರುವದೇ ಸರಿ. ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿರುವವನು ಪುಣ್ಯವನ್ನಾಶಿಸಿ ಉಪವಾಸವಾಗಿರುವದೋ ಅಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಫಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಸ್ತುತಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಸತ್ಕೃತ್ಯವಲ್ಲವೋ ? ಆದದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ತ್ರಾಣೆ ಯಿಲ್ಲದದರಿಂದ ತಾವು ಕಸ್ತಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಪಟ್ಟು ಸತ್ತರೆಂದು ವೊಬ್ಬರೂ ನೆನಸದಹಾಂಗೆ ಬೇಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತರ ವೆಲ್ಲಾ ತೊಡಚಿತ್ತವಾದರು. ಅದೇನಂದರೆ ತಮಗೆ ಯಿಷ್ಟವಾದದರಿಂದಲೂ ತಮಗೆ ಚಿತ್ತವಾದಾಗಲೂ ತಾವು ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವದೇ ಹೊರತು ಬಲವಂ

ತವಾಗಿ ಅದನ್ನ ತಂವಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕ ವೊಬ್ಬರಿಗೂ ತ್ರಾಣೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಮುಂಚೆ ನಿಶ್ಚಯಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮರಣ ಹೊಂದುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆಯೂ ಹೊಂದುವಾಗಲೂ ಹೊಂದಿದ ತರುವಾಯದಲ್ಲೂ ಯಿದನ್ನುದೃಷ್ಟಾಂತರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ತಂಮ ಸರ್ವತ್ರಾಣೆಯನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಶತೃವುಗಳು ಅವರಂನು ಕಲ್ಲೆಸದು ಕೊಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನವಾದ ವೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನ ಹಿಡಿದು ಮಹೋನ್ನತವಾದ ವೊಂದು ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದೊಬ್ಬುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರ ಮಧ್ಯರಂಗದಲ್ಲೇ ಮರೆಮಾಜಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಮತ್ತೂ ತಾವು ಪಾಡು ಪಡ ಹೋಗುವ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ತರುಣ ವೇಳೆಯನ್ನೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಸಿಯೂ ತೊಲಗಿ ಹೋಗದೆ ಮರಣವಾಗ ಚಿತ್ತವಗೊಂಡು ತಂಮನ್ನ ಹಿಡಿಯ ಬರುವ ಶತೃಗಳಿಗೂ ಸೇವಕರಿಗೂ ಯೆದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನುದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೀವು ಯಾರನ್ನ ಹುಡುಕುತ್ತೀರೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ನಜರೆತ್ತು ವೂರಿನವನಾದ ಜೇಸುವನ್ನ ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆಂದದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಾನೇ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಸಕಲರೂ ಹಿಂದಿರಿಗಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು, ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲವರನ್ನ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳ ಕೆಡಹುವವರು ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಅವರನ್ನ ನಾಶಮಾಡುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಇಂಥಾ ತ್ರಾಣೆಯ ಅದ್ಭುತವನ್ನ ಮಾಡಿದವರು ಯಿಂನೂ ತೊಲಗ ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಘ್ನವೇನು? ಅಂಥಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಕಸ್ತಿ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲದವರೆಂದ ಅವುಗಳಿಗೊಳಗಾದರೆಂದೇಳಬಹುದೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣ ತ್ರಾಣೆಯಂನು ತೋರಿಸಿ ಮಹಾ ಧ್ವನಿಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣವಂನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಕ್ಷಣವೇ ಭೂಕಂಪವಾಗ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳು ಸೀಳಿಹೋಗಲೂ ಸಮಾಧಿಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸತ್ತವರು ಜೀವಿ

వలూ మాడిదరు మరణవ హొందిద మూరనే దివసదల్లి తమ్మ త్రాణేయింద తావే సమాధియొళగింద పునరుత్థానవాగి యెద్దరు వత్తు సమదల్లియూ యింథా బలవగొండవరు జీవదొడనె యిద్దాగ తమగె చిత్తవాదరె మరణవు తమగె ముట్టదహాగె తడె మాడలారరో యేను? ఆదదరింద నత్తమేలెయూ మరణవంను జ్యైసి పునరుత్థానవాగి యెద్దవరు నిత్రాణేయింద నత్తతెందు హేళలూ నెనసలూ కూడదల్లవే?

౩నేదు- స్వామి అనుభవిసిద కష్ట నిబంధగళేను? అదర వివర ఇంథాద్దెందు యీగ సూక్ష్మదల్లి హేళువెవు. జేసునాథరు మూరు వరుషగళు దివ్య బోధకరాగి అల్లల్లి సంచరిసి మోక్షదారియన్ను తోరిసి తంమ దివ్య వేదవన్ను ప్రసంగిసి తిళియమాడిద బళిక తమ్మ హగెయూ వైరవూ ఉళ్ళవర మత్సరద హోరళక్కదింద తమగె బరహోగువ నిబంధగళంను యోగ దృష్టియింద తిళిదు మనుష్యర మేలిరిసిద అత్యంత స్నేహదింద యిష్టవాగి అవుగళగొళగాగ నిష్కర్షిసి తంమ ప్రాణవంను అవరిగోస్కర బలియాగి వొప్పిసికొడ ప్రయత్నవ మాడ చిత్తవాదరు. ఆదకారణ తంమ అపోస్తలరంను కరెదు అవరొడనె కడే రాత్రి భోజనవ మాడి తంమ దివ్య మాత్రియింద అహంకారవంను తొలగిసి అత్యంత మనదీనత్వవన్ను అగ్నాపిస తక్కద్దాగి సకలక్కూ కర్తరూ దేవరూ ఆగిరువవరు తావే గెయిదు అవర కాలుగళంను తొళదరు. ఇదల్లదె దివ్య సత్ప్రసాదవంనుంటుమాడి అదరల్లి తంమ దివ్య శరీరవంను తిరు రక్తవంను తంమ ఆత్మదొడనెయూ దేవత్వదొడనెయూ జ్ఞాన భోజనవాగి కొట్టు లోకాంత్యమట్టగూ తమ కస్త్ మరణక్కె సినహాగి అదంను దివ్య పూజెయాగి ఆచరిస

ಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ತಂಮೊಡನೆ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭು
ಜಿಸುವವನಾದ ಒಬ್ಬನು ತಂಮನ್ನು ಶತೃಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ
ಕೊಡುವದಾಗಿಯೂ, ರಾಯಪ್ಪನು ಮೂರಾವರ್ತಿ ತಂಮನ್ನು ಬೊಂಕು
ವದಾಗಿಯೂ, ಮಿಕ್ಕಾದವರು ತಂಮನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮನಸ್ಸುಪಟ್ಟು ಮೇ
ಯಿಸುವವನಿಲ್ಲದ ಆಡುಗಳೋ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಚದರಿ ಹೋಗುವದಾಗಿಯೂ,
ಹೇಳಿ ದೃಢವಾದ ಆದರಣೆಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗ
ಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಮೃತ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ
ನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ತರುವಾಯ ಶತೃಗಳು ತಂಮನ್ನು
ಹಿಡಿಯ ಬರುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಶೃಂಗಾರ ವನಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಧೈರ್ಯದೊಡನೆ
ಚಿತ್ತೈಸಿ ತಂಮ ವಾಡಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಹೋದರು ಆ ಸ್ಥ
ಳದಲ್ಲಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರು ಎಚ್ಚರತ್ತು ಜಪಿಸುವಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಅ
ವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಂದು ಕಲ್ಲೆಸಿಗೆ ಅಷ್ಟುದೂರ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೊಣ
ಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದು ತಂಮ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿ
ದರು. ಆಗಲು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ಇಂನು ಮಾ
ಡಲ್ಪಡುವ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ತಾವನುಭವಿಸ
ಹೋಗುವ ಕಠಿಣ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಮೇಲುಗೆಟ್ಟವರೂ
ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಅತಿಮೂರ್ಖರೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ತಂಮ ತಿರು ರಕ್ತದ ಫ
ಲವ ಕೊಳ್ಳದೆ ನರಕಾಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗುವದನ್ನೂ ಕುರಿತು ತಂಮ ಸರ್ವ
ಜ್ಞತ್ವದಿಂದ ತಿಳಿದು ದುಃಖ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಶರೀರವಾದ್ಯಂತವು
ರಕ್ತ ಬೆವರು ಬೆವರ್ತು ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿ ತಿರು ಮುಖವು ನೆಲದಲ್ಲಿ ತಗ
ಲುವಹಾಗೆ ಬೋರ್ಲೆ ಬಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ದುಃಖದ
ಹೇರಳತ್ವದಿಂದ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಾದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಲೋ
ಕದಿಂದೊಬ್ಬ ಸಂಮನಸ್ಸಾದವರು ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಆದರಣೆಯನ್ನು
ಕೈಯಿಗೊಳ್ಳ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆಗಲು ನಿದ್ರಾತುರರಾಗಿದ್ದ ತಂಮ ಶಿ
ಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರದುಕೊಂಡು ತಂಮನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಬರುವ ಹಗೆಗಾರರಿ

ಗೆದುರಾಗಿ ಹೋದರು ಅವರಿಗೆ ಅಗ್ರೇಸರನಾದ ಯುದಾಸಿಂಬ ದ್ರೋಹಿ ಶಿಷ್ಯನು ಮೂವತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಕೈ ಕೂಲಿಯಾಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ರಾಣುವೆಯವರು ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆಗಲು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಆ ದ್ರೋಹಿ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಾಚಾರವನ್ನು ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಗುರ್ತಾಗಿ ಸೇವಕರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಸೇರಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರೇ ಶುಭವಾಗಲೆಂದು ಮುದ್ದನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಅವರು ತಂಮನ್ನು ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕಳ್ಳನ ಮೇರಿಗೆ ಯಳಕೊಂಡು ಯೂದರ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು ಅಲ್ಲಿ ಅವರಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ತಪ್ಪುಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಅಬದ್ಧವೆಂಬದಾಗಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದವೂ ಅವರು ತಂಮನ್ನು ದೇವ ಕುಮಾರನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದದ್ದರಿಂಗ ಅವರಂನು ದೇವ ದೂಷಕನೆಂದೂ ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ಪಾತ್ರನೆಂದೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಬಡಿಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಜಡಿಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ ದೂಷಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಉಗುಳುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ನಿರ್ಬಂಧ ಪಡಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಳೆದವರಾದರು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲವಾದ ಸಂಗಡಲೇ ಯೂದರು ಯಾವನನ್ನಾದರೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದಕಟ್ಟುಗಳೊಡನೆ ಅಪರಾಧಸ್ಥನ ಮೇರೆಗೆ ಅವಮಾನದೊಡನೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪಿಲಾತ್ತೆಂಬ ದೊರೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲೊಪ್ಪಿಸಿ ಅವರಮೇಲೆ ಆಕಾಶವಾದ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಒಂದಾದರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆಯೂ ಅವರು ಹೇಳಿದವುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಬೀಳದ್ದರಿಂದ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಬದ್ಧವೆಂದೂ ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ಮಾತ್ಸರ್ಯದ ಕೆಲಸವೆಂದೂ ದೊರೆಯು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಈ ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಒಳಬೀಳದಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಹೆರೋದೇಸೆಂಬರಾಯನ

ದಿವಾಣಕ್ಕೆ ಕಳಹಿಸಿದನು ಆ ರಾಯನು ಘೋರ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಯಾವದೊಂದು ಅದ್ಭುತವು ಮಾಡಲ್ಪಡುವದನ್ನೂ ನೋಡ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಯಿಚ್ಛೆಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದಕಾರಣ ಜೇಸುನಾಥರು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದನ್ನು ಕೇಳಿದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗಳೆಲ್ಲಾನ್ನು ತಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಗದ್ಧಿಸಿದ ಸ್ನಾಪಕ ಅರುಳಪ್ಪರನ್ನು ಹತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಯೀ ಮೂರ್ಖನಾದ ಪಾಪಾತ್ಮನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ವಂದು ಮಾತಾದರೂ ಹೇಳ ಚಿತ್ತವಾಗದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಪರಮ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುವ ಯಿವರನ್ನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ತನ್ನ ರಾಣುವೆಯೊಡನೆ ನಿಂದಿಸಿ ಹುಚ್ಚರಿಗೆ ಲಾಖಿಯಾದ ಬಿಳೇಚಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಧರಿಸಿ ಕಳಹಿಸಿದನು ಯೂದರು ಆವೇಷದೊಡನೆ ಬಹಳ ಅವಮಾನವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮೆಳದು ಪುನಶ್ಚ ಪಿಲಾತ್ತಿಂಬ ಧೊರಿಗೆ ವೊಪ್ಪಿಸಿದರು ಧೊರಿ ಅದರ ನಿಮಿತ್ತ ವ್ಯಾಕೂಲಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡ ಬೇರೇ ವುಪಾಯವನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ನರಹತ್ಯಗಾರನೂ ಕಳ್ಳನೂ ಆದ ಬರಬ್ಬಾಸೆಂಬ ನೀಚನನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರನ್ನೂ ವಂದೇ ಸಿಲೆಯಾಗಿ ಯೂದರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಆಗಲು ನಡೆಯುವ ಪಸ್ಕಾ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯಹಾಗೆ ಯಿವರೀರ್ವರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಯೂದರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವರು ಬರಬ್ಬಾಸೆಂಬವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡ ಹೇಳಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕರಾದ ದಿವ್ಯ ನಾಥರನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು ಧೊರಿಯು ಯಿಷ್ಟು ವೈರಾಗ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕನಿಕರವುಂಟಾಗುವಹಾಗೆ ಕರ್ತರನ್ನು ಕಲ್ಲಿನ ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಷ್ಠುರರಾದ ಸೇವಕರು ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾನಭಂಗವಾಗಿ ತೆಗದುಹಾಕಿ ಚಾಟಿ ಬಾರು ಕೊರಡಾ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೂರ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡುಕೊಂಡು ಐದು ಸಾವಿರದ ಚಿಲ್ಲರೆ ಪೆಟ್ಟುಗಳ ಕೇಳಪಡದ ನಿಷ್ಠುರತ್ವದೊಡನೆ ಅವರನು

ಹೊಡೆದು ಅವರ ತಿರು ದೇಹ ಪಾದ್ಯಂತವು ಮೇಲ ಘಾಯವಾಗ
ಮಾಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಉದ್ದವಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕಿರೀಟವಾಗಿ ಹೆ
ಣದು ಅವರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಿ
ವಿದಿಳಿಯುವಹಾಗೆ ಹೊಡೆದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರಮೇಲೆ ಹರುಕಾದ
ಕೆಂಪು ಸಕಲಾತಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯದ ರಾಯನಹಾಗೆ ಅವ
ರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೊಡೆದು ಸಕಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಧಿಸಿದರು ಪ್ರಲಾ
ಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಇಂಥಾ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಧೊರೆಯು
ಯೂದರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ಮನಮ
ರಗದೆ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಕೂಗಿ ಅವರನ್ನು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲಿ ಶಿಲ್ವೆ
ಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲಿಯಂತಾ ಮಹಾ ರೌದ್ರದೊಡನೆ ಕೇಳಿದರು ಧೊರೆಗು
ಬಾರಿಗಂಜಿ ಅವರನ್ನು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು ಸಂಗ
ಡಲೇ ಹೊಡೆಗಳಿಂದ ಜಜ್ಜಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ ತಿರು ತೋಳಿನಮೇಲೆ ಭಾರ
ವಾದ ಶಿಲ್ವೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ಅಗ್ರಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು
ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರ ಘಾಯಗಳೊಡನೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವ
ಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯುವ ಮೇರೆಗೆ ಸುಲಿದು, ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿಣದ
ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಕೈಯ್ಯಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದು, ಅವರ ಸಂ
ಗಡ ಶಿಲ್ವೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇಬ್ಬರ ಕಳ್ಳರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇರಳ
ಜನದ ನೋಟಕ್ಕೆ ದುರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಜಡಿದ ಶಿಲ್ವೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ನಾಟಿ
ದರು. ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತರಿಗೆ ಬಂದ ದಾಹಕ್ಕೆ ಕಹಿಯು
ತುಂಬಿದ ಹುಳಿ ರಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಅನುಭವಿಸು
ವ ಅಘೋರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ
ದೂಷಿಸಿ ನಾನಾವಿಧ ಅವಮಾನ ಅಪಹಾಸ್ಯ ನಿಂದೆಗಳನ್ನು ಪಡಿಸಿದರು.
ಇಷ್ಟವಮಾನಗಳೊಳಗೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಹೇಳಕೂಡದ ವ್ಯಥೆ ನಿರ್ಬಂ
ಧಗಳನ್ನು ಒಂದು ಝಾವದ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಶಿಲ್ವೆಯ

ಲ್ಲಿ ಮೃತವಾಗ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಈಡಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಬಲಿಯನ್ನು ಯೀಡೇರಿಸಿದವರಾದರು.

ತನೇದು-ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡುಪಟ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಗುಣವೇನಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ದಿವ್ಯ ಸದ್ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟ ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಅವರನ್ನು ಶತೃಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನೇಹ ಕೃಪಾಭರಿತವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು ಕೇಳಲ್ಪಡದ ಕ್ರೂರ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧ ವೇದನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕನಾಗಿ ಅವರೂ ಒಂದಲ್ಪ ಆದರಣೆಯಾದರೂ ಲೇಶಮಾತ್ರ ಸಹಾಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಯಾದರೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಮೊರೆಪಡ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯದೆಯೂ ತಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ದೂಷಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳದೆಯೂ ಮಹಾ ಅತಿಶಯವಾದ ತಾಳ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಧುತನವಾಗಿದ್ದರು ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಾಧೆ ಪಡಿಸಿ ಮಹಾ ಕ್ರೂರತ್ವವಾಗಿ ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದು ಅವರು ಪಡುವ ಅಘೋರವಾದ ಕಷ್ಟ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ದೂಷಿಸಿ ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದ ಶತೃಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಅಂಥಾವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ತಂದೆಯೇ ಅರಿಯದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರೆಂದು ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ ಅನ್ಯಾಯ ಕಠಿಣತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕೋಪವುಯಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆಯೂ ಮತ್ಸರವೂ ಹಗೆಯೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಆಶೆ ಯಿಡದೆ ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಲಾಷಿತರಾಗಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಂಮ ಜೀವವನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ದೈನ್ಯ ಶ್ರವಣದೊಡನೆ ತ

ಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಯಿಷ್ಟವಾಗಿ ವೊಳಗಾದ ದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಅನ್ಯಾಯ ಧೋರಣೆಯ ತೀರ್ವಿಕೆಗೂ ವೊಳಗಾದರು. ಎಣಿಸಕೂಡದ ನಿರ್ಬಂಧ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದದರಿಂದ ಅಲೆದು ತಟ್ಟುಬೀಳಲಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೊಲೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯದೊಡನೆ ತಂಮ ಭಾರವಾದ ಶಿಲ್ವೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರು. ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಹೇಳಕೂಡದ ಕ್ರೂರ ವೇದನೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಂಮ ತಿರು ಮಾತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನೂ ಮರೆಯದೆ ಪರಿತಾಪವುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ವ್ಯಾಕುಲ ಭರಿತಳಾದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತೆಯಾಗಿಯೂ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಮಾತೆಗೆ ಮಗನಾಗಿಯೂ ವೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ತಂಮ ತಿರು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಟ್ಟಾದರೂ ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ತಕ್ಕ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕಡೇ ತೊಟ್ಟಿನ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ತಂಮ ರಕ್ತವೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಯೀಟಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತಂಮ ತಿರು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪದಾಶ್ರಯವು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ತಂಮ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ವೆಯಮೇಲೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಅಂತಃ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಯಿಂದು ನಂಮೊಡನೆ ಪರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವಿಯಂತೆ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಪಿತಾವೇ ನಿಂಮ ಕರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ವೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಮಹಾ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಯಿದೇ ಅವತರಿಸಿದ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಗುಣವಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ತಂಮ ಘನತ್ವ ಯಿಚ್ಛೆ ಬಡಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಹೊಂದದವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾ

ದುವದೂ ಮತ್ಸರ ವೈರಾಗ್ಯತ್ವದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಪಟವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲ
ಹುಡುಕುವದೂ ಅವರ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ
ನಡತೆಗಳು ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳೂ ಮೊದಲಾದವರ ದು
ರ್ನಡತೆಗಳೇ ಹೊರ್ತು ದೇವತ್ವದ ಗುಣವಾಗಿರವು. ಆದಾಗ್ಯೂ
ಅಂಥಾ ದುರ್ನಡತೆಗಳು ಯೀ ದೇಶದ ದೇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿ
ಸ್ತಾರವಾಗಿ ದೊರಕುವದಲ್ಲವೋ?

೫ನೇದು- ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡುಪಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಘನತ್ವವು ಬಹುತಾ ವುಂ
ಟು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಅವರ ನಿಷ್ಕಳಂಕತ್ವವು ಪ್ರಕಾಶಿಸ ಅ
ವರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಹೊಂದರೊಡನೊಂ
ದು ಸರಿಬೀಳದದ್ದರಿಂದ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಪಿಲಾ
ತ್ತೆಂಬ ಧೊರೆಯು ಅವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಕಾಣೆನೆಂದು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ
ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಭಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಯೂದ
ರ ಕ್ರೂರತ್ವಕ್ಕೆ ಕೈ ಕೊಡುವಾಗಲು ಯೀ ನೀತಿವಂತನ ರಕ್ತ ಚೆ
ಲ್ಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವು, ನೀವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ಯೆಲ್ಲರ
ಮುಂತೆ ಕೈಯನ್ನು ತೊಳಕೊಂಡನು. ಹೆರೋದೇಸೆಂಬ ಅರಸನು
ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬುವದರಿಂದ ಖಂಡ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೂ
ಮಾಡದೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರಿಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾ
ಡಿದ ಶಿಷ್ಯನು ಸಹಾ ತಾನು ಕಳಂಕಿಲ್ಲದವರನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸಿ ಹೊಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಪಾತಕವೆಂದು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಹೋಗು
ತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಿ ವ್ಯಾಕುಲ ಪಟ್ಟು ಕೈಯಿಕೊಂಡ ಮೂವತ್ತು ಬೆ
ಳ್ಳಿ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ತಿರಿಗಿ ತಂದು ಬಿಸಾಟುಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ನಾಚಿಕೆಯಿಂ
ದಲೂ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಯಿಂದಲೂ ತನ್ನನ್ನು ಸಹಿಸಕೂಡದೆ ಅಂದಿನ
ವೇ ವುರ್ಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೀನನಾಗಿ ಸತ್ತದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆ
ಹೊಡದು ಹೋಗಲಾಗಿ ಕರುಳುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸುರಿದು ಬಿದ್ದವು.

ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದ ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸು ತಿರಿ
ಗಿದ ಕಳ್ಳನು ಅವರನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಡ ಪಾರ್ಶ್ವದ ಕಳ್ಳನನ್ನು
ಗದ್ಧಿಸಿ ನೀನೂ ಸಹ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಭಯಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ನಾವು
ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ಧೇವೆ, ಯಿವರೋ
ಅಂದರೆ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾದರೂ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ
ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ ಕರ್ತರೇ ದೇವರವರು ನಿಂಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದ ತರುವಾಯ ಗುಲಾಮನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.
ಮತ್ತು ಪಿಲಾತೆಂಬ ಧೊರೆಯು ಯಿವರು ನಜರೇತ್ತೂರಿನವನಾದ ಜೇಸು
ವೆಂಬ ಯೂದರ ಅರಸೆಂದು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರದು ಶಿಲ್ವೆ
ಯ ಅಗ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸ ಬೇ
ಕೆಂದು ಯೂದರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ಯಿದಕ್ಕೆ ಸಂಮತಿಸದೆ ಅದ
ನ್ನೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಳಿಕ
ಮಧ್ಯಾನ್ಹದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮಸಕಿಹೋಗಲು ಗಾ
ಢಾಂಧಕಾರವುಂಟಾಗಿ ಒಂದು ಝಾವದ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಲೋಕ
ವೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ಸತ್ತಕ್ಷಣವೇ ಯೂದರ ವೇದಾಚಾ
ರವು ತೀರಿತೆಂಬುವಹಾಗೆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪೊಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಯು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳವಂನು ಮರೆಸಿದ್ದ ತೆರೆಯು ತನಗೆತಾನೆ
ಎರಡಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಯಿತು. ಭೂಕಂಪವಾಗಲು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳು
ಸೀಳಿ ಹೋದವು, ಸತ್ತವರ ಸಮಾಧಿಗಳು ತೆರಿಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಅರ್ಚ
ಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಪುನರುಥ್ಥಾನವಾಗಿ ಮತ್ತೂ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟ
ರು. ನಡೆದ ನಾನಾವಿಧ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ನೋಡಿ ರಾಣುವೆಯ ಅಧಿಪತಿ
ಯೂ ಶಿಲ್ವೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕಾದವರೂ ಬಹು
ಭಯಪಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿ ಯಿವನು ನೀತಿವಂತನೂ ದೇವ ಪುತ್ರನೂ ಆ
ಗಿದ್ದನೆಂತ ಹೇಳಿದರು. ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೇರಳವಾದ ಜನ
ಸಮೂಹವು ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಹಾ ಅನೀತಿ ಮಹಾ ಪಾ

ಶಕವೆಂದು ಅಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಓಡಿದು, ಬಹುಶಾ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ತಂಮ ಮೆದೆ ಬಡುಕೊಂಡು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರಲ್ಲವೇ? ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ ಯೋಸೇಫೆಂಬವರು ಪಿಲಾತ್ತೆಂಬ ಧೊರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಮಹಾ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರು ಶ್ರೀತವನ್ನು ಶಿಲ್ವೆಯಿಂದಿಳಿಸಿ ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲ ಚರಿತರಾದ ಅವರ ತಿರು ಮಾತೆಯ ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪರಿಮಳ ತೈಲಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ತನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದ ಹೊಸ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಹಾ ಭಕ್ತಿ ಪೂಜ್ಯದೊಡನೆ ಅಡಕ ಮಾಡಿ ಸಮಾಧಿಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದನು. ಹೀಗೆ ಕೂಡದ ಅವಮಾನ ವೇದನೆಯೊಡನೆ ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಯಿಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ ಘನತ್ವ ಮಹಿಮೆ ಯೆಲ್ಲಾ ದೇವ ಯತ್ನದಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತ್ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರಬಹುದು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಪರಮ ದೇವರಾಗಿ ತೋರಲ್ಪಟ್ಟರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

೬ನೇದು- ಸ್ವಾಮಿ ಪಟ್ಟ ತಿರು ಪಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ಹೊಂದಿದ ಕಠಿಣವಾದ ಮರಣದಿಂದಲೂ ಬಂದ ಮೇಲು ಪ್ರಯೋಜನವು ಯೆಣಿಸಕೂಡದ್ದೆಂದೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತದ ಬೆಲೆ ಯಿಲ್ಲದ ಫಲದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪಗಳ ವೆಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಪರಿಹರವುಂಟಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರ ಮೇಲಿದ್ದ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ರುಣವು ತೀರುವದಕ್ಕೂ ಸಕಲ ಪಾಪ ದೋಷಾದಿಗಳು ವಿಮೋಚನೆ ಆಗುವದಕ್ಕೂ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವರ ಮರಣದಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಯ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಆ ಕ್ರೂರ ಶತೃವು ಮನುಷ್ಯರನ್ನುಬಂಧಿಸಿದ್ದ ದಾಸತ್ವವೂ ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವು ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಾನುಗ್ರಹವು

ಅವರಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪಾಪದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅ
ವಮಾನವು ತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಹರವಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಜೇಸುನಾಥರ ರಕ್ತದ
ಬಲಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ನಮಸ್ಕಾರ ವಂದನಾರ್ಚನೆಗಳೂ ಮ
ಹಿಮೆ ಸ್ತೋತ್ರಾದಿಗಳೂ ವುಂಟಾದವು. ಆ ತಿರು ಬಲಿಯು ದಿವ್ಯ ಪೂ
ಜೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಂಪ್ರತಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುವದರಿಂದ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರನಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಆರಾಧನೆಯೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಕಲ ವರಪ್ರ
ಸಾದಗಳೂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಪಾಡು
ಪಟ್ಟು ಸತ್ತದ್ದರಿಂದ ಅವರ ವೇದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಅನೇ
ಕಾನೇಕರು ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಸಕಲ ನಿರ್ಬಂ
ಧಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರಯೂ ಧೈ
ರ್ಯವೂ ವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರಿಷ್ಟು ಅಘೋರವಾದ ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ
ತಾಳ್ಮೆಯೊಡನೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸ
ಕಲ ಕಷ್ಟ ಬಾಧೆ ವುಪದ್ರ ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನು ತಗ್ಗದ ತಾಳ್ಮೆಯೊಡನೆ ಅನು
ಭವಿಸಿದರು. ಅವರು ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ವುತ್ತರಿಸ ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ
ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಯಿಷ್ಟು ವೇದನೆಗೊಳಗಾದರೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಎಣಿಸಕೂ
ಡದ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ವನವಾಸಿಗಳಾದರು. ಮಿ
ಕ್ಕಾದವರೊಳಗನೇಕರು ಜೇಸುನಾಥರು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಯಾಸ ವೇದನೆಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಸಕಲವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಸ
ನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ನೆರೆಯವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದರಲ್ಲಿ ತಂಮ ಆಯುಷ್ಯದ
ದಿವಸಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಪಾಡು ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಸಕಲ
ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅಸಂಹಿಸಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾದ ವರಪ್ರಸಾದಗಳುಂಟಾದವು. ಅದಲ್ಲದೆ ಆ ತಿರು ಪಾಡುಗಳ
ನ್ನು ನೆನಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವದರಿಂದ ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದ ಅಸಂಹ್ಯ
ವೂ, ಪುಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಮೋಕ್ಷಾನಂದದ ಮೇ
ಲೆ ಅಕ್ಯಾಶೆಯೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಮಾರ್ಪಡದ ಭಕ್ತಿಯೂ, ನೆಲೆ

యవర మేలె సుకృత అన్యోన్య పక్షవూ హుట్టువదాగెదె. ఈ ప్రకార జేసునాథ స్వామియు పట్ట తిరు పాడు కస్తిగళింద సకల కేడూ సకల పాప దుర్గుణాదిగళూ పరిహరవాగి నిర్మూలవాగువదు వినాయిసి యెల్లా మేలూ వర ప్రసాదగళూ సకల పుణ్యద సద్గుణగళూ వుంటాగి అభివృద్ధియాగువదాగెదె. హాగె దివ్య రక్షకర తిరు పాడుగళు పుణ్యదింద బందద్దాగి యిష్టు మేలుగళన్నెల్లా మోళెయ మాడిదద్దరింద అవుగళు అవరిగె యోగ్యవాగిద్దు అవరు సకల మేలు స్వరూపియాదవరెంబువదక్కె సాక్షియాగెదె.

ఈ దేశద దేవరుగళిగె బంద ప్రయాసగళిగో అందరె, అవరిగుంటాద బల హీనత్వవూ అవరు మాడిద పాపగళూ కారణవాగిరోణదిందలూ అవుగళింద వొందు మేలాదరూ ఫలిసదె యిద్దదరిందలూ అవుగళు దేవ స్వభావక్కె అయోగ్యవాగిరువవుగళల్లదె అవరు దేవరుగళల్ల యెంబువదక్కె దృఢవాద దృష్టాంతరవాగెదె. అదేనందరె దేవేంద్రను మాడిద వ్యభిచారత్వదింద అవన శరీరవాద్యంతవు కెట్టు అశుద్ధ రూపనాయితల్లవో? రావణాసురను సీతెయన్ను అపహరిసి కొండ బళిక రామనిగె అవళు యిద్ద స్థళవు యింథాద్దెందూ అవళు తనగె ద్రోహవ మాడిదళో యిల్లవో యెందూ తిళియద కారణ రామను పట్ట కస్తియూ క్లేశవూ యిదరిందలేవర్ణిగూ బంద విరోధత్వవూ మొదలాద కేడుగళూ యిష్టెందు హేళలాగువదో? రావణను మొదలాద రాక్షసరింద దేవతెగళెల్లరూ బహళ సారి వుపద్రకస్తి పట్టద్దక్కూ హిడియల్పట్టు కారాగృహదల్లి బంధిసల్పట్టద్దక్కూ కారణవాదద్దు అవర బల హీనత్వవల్లవో? చొక్కనాథను ఒబ్బ వేశ్యళ మనెగె తిరిద్దరింద అల్లవే

ಅವನಿಗೆ ಯೆರಡು ಘಾಯಗಳುಂಟಾದವು? ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೊಂದು ಶಿರಛೇದನವಾಗಿ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೂ ಪೂಜಾರಾಧನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೂ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ವುಂಟೋ? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಶಿವನ ದುರ್ನಡತೆಯ ನಿಮಿತ್ತವೇ ಅವನಿಗೆ ಋಷಿಗಳಿಟ್ಟ ಶಾಪವು ಫಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಶಿವನಿಗೆ ಮೋಹದ ನಿಮಿತ್ತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ನಾಚಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಭೇದವು ಲಿಂಗದಿಂದ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಕಪಾಲವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಚಾರಿತ್ರ ವೇಷದೊಡನೆ ಭಿಕ್ಷವನ್ನೆತ್ತಿ ತಿರಿಯುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಚಿವುಟಿ ಹಾಕಿದ ತಪ್ಪಲ್ಲವೋ? ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಲೆ ಭೇದವಾದದ್ದೂ ಆನೆಯ ತಲೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾದದ್ದೂ ಪಡೆದ ಶಾಯಿ ಯಿಂದ ಬಂದ ಮೋಸವಲ್ಲವೋ? ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯನೆಂಬುವವರಿಗೆ ರಾಹು ಕೇತುವಿನಿಂದಲಾಗಾಗ್ಯೆ ಸಂಕಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಬಲ ಹೀನತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಕೈಲಾಸವೂ ವೈಕುಂಠವೂ ಸರ್ವ ಲೋಕವೂ ಹಾಳಾಗಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿಸುವವರೆಂದೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರುಗಳ ದುರ್ಬಲತ್ವಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಷ್ಫಲದಿಂದಲೂ ಪಾಪದಿಂದಲೂ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನತ್ವದಿಂದಲೂ ಬಂದ ಸಂಕಟಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳು ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಪಟ್ಟ ಕಸ್ತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಯಿರದೆ ಪುಣ್ಯ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದಿಂದಲೂ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಯಿಷ್ಟವಾದ ಕೃಪೆ ಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಸಂಭವಿಸಿ ಸರ್ವ ಮೇಲಿಗೂ ಬುಗ್ಗೆಯಾದದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಅವತರಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ದೇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ. ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು ನಂಮ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಕನಿಕರದಿಂದಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ನೇಹದಿಂದಲೂ ನಂಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕನುಭವಿಸಿದ ಕ್ರೂರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಮೇಲು ಅರಿತಮನದೊಡನೆ ಧ್ಯಾನಿಸದೇ ಇರಬಹುದೋ? ಅವರು ಪಟ್ಟ ಕಠಿಣ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮನ ಕರಗದೆ ಇರಕೂಡುವದೋ? ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ತಿರು ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಅವರ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ ಅನಂಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಸುಕೃತ ಶಕ್ತಿಯ ನಡತೆಯೊಡನೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಸ್ನೇಹ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತದ ಫಲದಿಂದ ಪಾಪವಿಮೋಚನೆಯನ್ನೂ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಿರಾಗಲಿ.

೯ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಜೇಸುನಾಥರ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು.

ಹೋದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಸಕಲ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಶಂಕಿಸಕೂಡದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಯೂದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವರು ನೋಡಲು ಆ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ತರೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೂರ ಶೆಂಟನು ಶಲ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಿವಿದು ತೆರದು ಅವರ ತಿರು ಹೃದಯವ

ತತಾದಿರಿದನು. ಆಗಲು ರಕ್ತದೊಡನೆ ಜಲವು ಸಹಾ ಅವರಲ್ಲಿಂದ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸುರಿಯಲೂ ಕಡೇ ತೊಟ್ಟಿನ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸೋರಿತು. ಮತ್ತು ಶುಕ್ರವಾರದ ಸಾಯಂಕಾಲ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಭಾನುವಾರದ ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಅವರ ತಿರು ಶ್ರೀರವು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ನೂರು ಸೇರು ಪರಿಮಳ ವರ್ಗವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇಷ್ಟು ಭಾರವೂ ಅಡಕ್ಕವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವವನ ಜೀವವನ್ನು ಸಹಿತ ಹೋಗಲಾಡಿಸ ಸಾಕೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟು ವಿಧ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮರಣವು ಕುಂಗದ ದೃಢವಲ್ಲವೋ? ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮರಣವ ಹೊಂದಿದ ಮೂರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ವರ್ತಮಾನವು ಸತ್ಯ ವೇದದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅದ್ಭುತವೂ ದೃಢವಾದ ಅಸ್ತಿವಾರವೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ನಂಬಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಿರುವಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಚಿತ್ತವಾಯಿತು. ಆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು... ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಯೆದ್ದ ಪ್ರಕಾರವೇನು? ೨ನೇದು... ಅವರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದದ್ದು ಕಾವಲಿಯ ಶೇವಕರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಗೆ ಯೇನು? ೩ನೇದು... ಅವರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ಕಂಡವರ್ಯಾರು? ಅವರು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಯೆದ್ದರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಕ್ಷೆ ಯೇನು? ೪ನೇದು.. ಅವರನ್ನು ಕಂಡವರು ಹೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷಿ ಯೇನು? ೫ನೇದು... ಎಷ್ಟು ಘಾಯಗಳು ಅವರ ತಿರು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತವು ಅವುಗಳು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತ್ರವೇನು? ೬ನೇದು.. ಅವರ ತಿರು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು

ಮಹಿಮೆಯು ಗುಣಾತಿಶಯಗಳುಂಟಾದವು? ಈ ಆರು ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಬೈಲು ಪಡಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು- ಸ್ವಾಮಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ತಿರು ಆತ್ಮವು ತಿರು ಶರೀರವನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅವರ ತಿರು ಆತ್ಮವು ಪಾತಾಳಗಳಿಗಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಕೊಡ ಹೋಯಿತು. ಅದೇನಂದರೆ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದಿಂದ ಮೋಕ್ಷದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದಕಾರಣ ಆದಿವಸ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಯೀಡೇರಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಪೂರ್ವ ಪಿತಾಪಿತೃರೂ ತಪಸಿಗಳೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರ ಆತ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾತಾಳದ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತಿದ್ದವು. ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ಆತ್ಮವು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಿಳಿದು ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಂಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ತಿರು ಪಾಡುಗಳ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವರ ತಿರು ಶರೀರವೋ ಅಂದರೆ ಮಹಾ ಅರ್ಚನೆಯೊಡನೆ ಹೊಸ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮ ತಿರು ನಿರ್ಬಂಧ ಮರಣದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ತಾವು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸತ್ತು ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದೇಳುವದನ್ನು ಮುಂಚೆಯೇ ತಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬೈಲು ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಯೀ ದೀರ್ಘದರ್ಶನ ವಾಕ್ಯವು ಅವರ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಸಹಿತ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರ ತಿರು ಶರೀರವು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಯೂದರ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರು ಮೊದಲಾದವರು ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಿಲಾತೆಂಬ ಥೊರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಆದ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಭದ್ರಮಾ
ಡ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ರಹಸ್ಯ
ವಾಗಿ ಬಂದು ಅವರ ತಿರು ಶರೀರವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಅವರು ಜೀ
ವದಿಂದೆದ್ದರೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಮೋಸ ಮಾಡದಹಾಗೆ ಯೂದರ ಹಿ
ರಿಯರು ಸಮಾಧಿಯ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇ
ಲೆ ರಾಜ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರೀ ಹಗಲೂ ಕಾ
ವಲಿಯಾಗಿರ ಅನೇಕ ದುಷ್ಟ ಭಂಟರುಗಳನ್ನಿರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ
ಭದ್ರವ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಜೀವಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗೂ ನಂಮ ವೇದ
ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಬಲವುಂಟಾಯಿತೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು.
ಕಾವಲಿಯಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಣುವೆಯ ಸೇವಕರು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತ
ರ ತ್ರಾಣೆಗೆ ತಡೆ ಮಾಡಕೂಡದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಭೂತರಾದರು.
ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಮರಣವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರನೇ ದಿನವಾದ
ಭಾನುವಾರದ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಅ
ವರ ತಿರು ಆತ್ಮವು ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ದಿವ್ಯ ಶರೀರದೊಡನೆ ಪುನಃ ಏಕ
ವಾಗಿ ಸೇರಲಾಗಿ ಅವರು ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆರೆಯ
ದಲೆಯೂ ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸದಲೆಯೂ ತಂಮ
ಸ್ವೀಕ ಮಹಿಮೆ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಆತ್ಮದೊಡನೆಯೂ ಶರೀರದೊಡ
ನೆಯೂ ಹೊರಗೆ ಜೆತ್ರೈಸಿ ಬಂದವರಾದರು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಭೂಮಿ ನ
ಡುಗಲೂ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಒಬ್ಬ ದೇವ ದೂತರು ಬಂದು ಅರಮನೆ
ಯ ಮುದ್ರೆ ಪೊಡೆದು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಂ
ನು ಹೊರಳಿಸಿ ತಳ್ಳಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಮಿಂಚಿನ
ಹಾಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮುಖವನ್ನೂ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ಅವರ ವಸ್ತ್ರ
ಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಕಾವಲಿಯಾಗಿದ್ದ ರಾಣುವೆಯವರು ಭ
ಯ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿ ಭಯದ ಹೇರಳತ್ವದಿಂದ ಸತ್ತ
ವರಹಾಗೆ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿ ಬಿದ್ದರು. ಮೂರ್ಛೆ ತೇರಿದ ಬಳಿಕ ಅವ

ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯೂದರ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಹಿರಿಯರೊಡನೆ ಸಂಘವು ಕೂಡಿ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಯೀ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಮರೆಮಾಜುವ ಹಾಗೆ ಆ ರಾಣುವೆಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ರೊಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಧೊರೆಗೆ ಯೀ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇಡು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಆದರಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಾಗ್ದತ್ತ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಯಥಾರ್ಥತ್ವವು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಕೂಡದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಈಗ ತೋರಲ್ಪಡುವ ಮೇರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಜುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ವುಪಾಯವು ಸಹಾ ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ- ಸೇವಕರು ಕೈ ಕೂಲಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ ಅಬದ್ಧದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದರೆಂಬ ಯಥಾರ್ಥತ್ವವು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡು ಪಡುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ದಗೆಯವರಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಪ್ರಮುಖ್ಯರಾದ ಒಬ್ಬರು ಒಬ್ಬ ದಾಸಿಯ ಎದುರು ನಾಚಿಗಂಜಿ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರನ್ನು ಬೊಂಕಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಎದ್ದ ಕರ್ತರು ತಾವೇ ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾದಾಗ್ಯೂ ಅವರದನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ನಂಬದೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಂಥವರು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಣುವೆಯವರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವಲಿಯಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರಣವಾದ ಕರ್ತರ ಶರೀರವನ್ನು ಕದಿಯ ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳುವರೋ? ಅದನ್ನು ಕದಿಯುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೂಡಿ ಬರುವದೋ? ಮತ್ತು ಅಬದ್ಧವ ಹೇಳಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತಂಮ ಪ್ರಾಣವ ಕೊ

ట్టిరువరో? యివెల్లా హేళలూ నిశ్చయిసలూ కూడదు. మత్తు స్వామియ తిరు శరీరవ తెగెయల్పడదహాగెయే రాణువెయవరు భద్రవాగి కావలి యిడల్పట్టరు. పహరె యిరువ తొంటను నిద్రె మాడ కూడదెంబువదెల్లెల్లియూ కట్టళెయాగెదె. యిదన్ను మీరి నిద్రె మాడిదనాయితె కఠిణ ఆజ్ఞె హొందువదు తప్పద పద్ధతియల్లవో? హాగిరలిక్కాగి యీ దుష్ట సేవకరెల్లరూ ఒంమెయాగి నిద్రె మాడిద్దు హ్యాగె? ఇంథా విశేషవాద కార్యదల్లి యచ్చరవ కట్టళె యిడల్పట్టిరలాగి అవరు మీరిదవరాగిద్దరె అవరిగె శిక్షె యిడదె లంచావు కొడల్పట్టద్దేను? మత్తు అవరు నిజవాగి నిద్రెమాడిద్దరాదరె శిష్యరు తిరు శరీరవన్ను కదియువదన్ను కండద్దు హ్యాగె? కండిద్దరె అదక్కె విఘ్నవ మాడదె యిద్దద్దు హ్యాగె? అవరు కాణదిద్దరె శిష్యరు కద్దుకొండరెంబువదు హ్యాగె? యిదు అగత్యవాగి అబద్ధవల్లవో? ఈప్రకారవే అవరు తప్పిసికొళ్ళ యావ దెసెయిందలాదరూ సేవనన్ను హుడికిదాగ్యూ హిడియల్పడువరు. ఇదల్లదె స్వామియ తిరు శరీరవు కల్లు బండెయల్లి కొరసిద సమాధియల్లి స్థాపనె మాడల్పట్టిత్తు. అదర బాయిగె ప్రొబ్బను మాత్ర యెత్తకూడద మహా దొడ్డ కల్లు యిరిసల్పట్టిత్తు. హాగిరలిక్కాగి నందడి యిల్లదెయూ సమీపదల్లిద్ద సేవకరన్ను యెబ్బిసదెయూ తిరు శరీరవన్ను హ్యాగె కదియబహుదు? ఆద్దరింద శిష్యరదన్ను కదియదె యిరువదరిందలూ అదు సమాధియల్లి యిల్లదె హోదద్దరిందలూ తర్జారు ముంతిళిసిద మేరెగె పునరుత్థానవాదరెంబువదు నిజవు. ఇవెల్లాన్ను స్పష్టవాగి యోచిసిదరె సేవకరు లంచద నిమిత్త హేళిద సుళ్ళినింద మొదలాగి స్వామి పునరుత్థానవాదరెంబ సర్జ్ఞానవు బహు బలవాగి యిరువదు. యీ ప్రకారవాగియే

ಸುಳ್ಳು ರುಜುವುಂಟಾಗಿ ಕರ್ತರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದರೆಂಬ ಸತ್ಯವು ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು.

3ನೇದು- ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಕರ್ತರನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದವರು ವಿಸ್ತಾರ ಹೊಂದಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಭಾನುವಾರದ ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಿನ್ನೂ ಅವರ ತಿರು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪರಿಮಳ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಅವರ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಬರುವಲ್ಲಿ ತಂಮೊಳಗೆ ತಾವೇ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ತಮಗೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು ತೆರೆಯುವವರ್ಯಾರೆಂತ ಮಹಾ ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಂದ ಕೂಡ್ಲೆ ಸಮಾಧಿಯು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತಿರು ಶರೀರವು ಯಿಲ್ಲದಿರುವದಂನೂ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಬಹು ವ್ಯಸನ ಗೊಂಡರು. ಆಗಲು ಸಂಮನಸ್ಸರಿಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ನೀವು ಜೀವಿಸಿರುವವರನ್ನು ಸತ್ತವರಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವದೇನು? ಅವರು ನಿಮಗೆ ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದರು, ನೀವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರು ಯೆದ್ದಿರುವ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರೆಂಧೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ತಿಳಿಸ ಹೋಗುವಾಗ ಯೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ತಾವೇ ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರ ವಾಕ್ಯಸಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಅರ್ಚಃ ರಾಯಪ್ಪರೂ ಅರುಳಪ್ಪರೂ ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಬರೇ ಸಮಾಧಿಯನ್ನೂ ಅವರನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನೂ ಮಹಾ ವಿಭ್ರಮಣೆಯೊಡನೆ ಕಂಡರೇ ಹೊರತು ತಿರು ಶರೀರವ ಮಾತ್ರ

ನೋಡಲಿಲ್ಲವು. ಆ ತರುವಾಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ಮರಿಯ ಮಗ್ದಲೇನಂಮನಿಗೂ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ರಾಯಪ್ಪರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದರ್ಶನವಾದರು. ಮತ್ತು ಅಂದಿನದಲ್ಲೇ ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಎಂಮಾಸಿಂಬ ವೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ತಾವು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗುವದನ್ನು ಕುರಿತಿದ್ದ ವೇದ ವಚನಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿ ತಂಮನ್ನೂ ಸಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತುಮಾಡಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದರು. ಆಗಲವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಜೆರೂಸಲೆಂ ನಗರಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹೋದರು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ತಾವೇ ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿ ನೀವು ಭಯಪಡ ಬ್ಯಾಡರಿ, ನಾನೇ ಯಿದ್ದೇನೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆಗಲವರು ತಾವು ವೊಂದು ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿದಹಾಗೆ ಎಣಿಸಿ ಭಯಪಟ್ಟು ವಿಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರವರಿಗೆ ತಂಮ ತಿರು ಪಾದ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೀವು ನಾನಾ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ವಿಭ್ರಮಣೆ ಗೊಂಡಿರುವದೇನು? ನಾನೇ ಸರಿಯಂದು ನನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತಿಳಿಯಿರಿ, ನನಗುಂಟಾಗಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ವಂದು ಭೂತಕ್ಕೆ ಮಾಂಸವೂ ಶಲ್ಯಗಳೂ ಯಿರವುಯೆಂದರು. ಅದಕ್ಕವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭ್ರಮಿಸಿ ಯಿನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬದೆ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಭುಜಿಸಲೇನಾದರೂ ನಿಂಮ ಬಳಿಯಲ್ಲುಂಟೋ ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ಸುಟ್ಟ ಮೀನಿನಲ್ಲೊಂದು ತುಂಡನ್ನೂ ಜೇನನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಭುಜಿಸಿ ಮಿಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳುಹಿಸ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆಗಲು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ

ఇరువ అర్చఃశిష్ట తోమాసెంబవరు మిక్కాదవర సంగడ
యిల్లద్దరింద యివరు బంద బళిక యివరిగె మిక్కాద అపోస్త
లరు కర్తరన్ను నోడిదెవెందరు. ఇవరో అందరె నాను అ
వర కైయ్యగళల్లి మొళెగళ కలె గురుతన్ను కండు మొళెగళు
జడిద ఆ ద్వారగళల్లి నన్న బెరళన్ను హాకి అవర పక్కెయ ఘా
యదల్లి నన్న కైయ్యన్నిట్టరే హొర్తు నంబలారెనెందేళిదరు.
ఆద్దరింద యెంటు దినగళాద తరువాయ అర్చః తోమాసెంబ
వరొడనె మిక్కాద అపోస్తలరు యిరువల్లి జేసునాథరు బా
గిలుగళన్ను తెరియదె అవర మధ్యదల్లి బందు నింతు నిమగె స
మాధానవాగలి యందరు. మత్తు అర్చః తోమాసెంబవరన్ను
నోడి యిల్లి నిన్న బెరళన్ను ఫ్రొళగిట్టు నన్న ఘాయగళన్ను నో
డు నిన్న కైయ్యన్ను చాచి నన్న పక్కెయల్లిట్టు అవిశ్వాసియా
గిరదె విశ్వాసియాగిరు యందరు. ఆగలు అర్చః తోమాసు
శ్రమిసి విశ్వాశిసి నన్న కర్తరే నన్న దేవరేయెందేళి వం
దిసిదరు. హీగెయె దివ్య కర్తరు యెద్ద బళిక మోక్షక్కె ఆ
రోహణవాద మట్టిగూ అనేక సారి తమ శిష్యరిగూ మిక్కా
దవరనేకరిగూ దర్శనవాదరు. అవరొందావర్తి దర్శనవా
గువాగ అవరన్ను కండవరు ఐనూరు మందిగె అధికవాగిద్దరు.
కర్తరు తావు నిజవాగి యెద్దిరువ యథార్థత్వవు సకలరిగూ
ప్రసిద్ధియూ దృఢవూ ఆగువహాగె తమ శిష్యరిగె సుమనె ద
ర్శన మాత్రవాగదె నానా విధ దృష్టాంత పరీక్షెగళింద అవ
న్ను అవరిగె ప్రత్యక్షవాగి తోరిస చిత్తవంగొండరు. అదు
హ్యాగెందరె అవరొడనె అనేకావర్తి సంభాషిసి అవర కూ
డా పంక్తియల్లి భుజిసి అవరిగె తమ తిరు ఘాయగళన్ను తో
రిసిద్దల్లదె యీమొదలాద దృష్టాంతగళన్ను దయపాలిసిదరు. అవరు

పునరుత్థానవాదద్దక్కె యిష్టు సాక్షిగళూ యింథా రుజువుగళూ యిరలిక్కాగి యీ సత్యద మేలె లేశంమాత్రవాదరూ సందేహ పడ స్థళ వుంటో? యిదన్ను నంబదిద్దరె లోకదల్లి నంబ తక్కద్దేను?

౮నేదు- పునరుత్థానవాద కర్తరన్ను కండవరు తావే యిదన్ను బైలు మాడిదరె అవరన్ను కొలె మాడిద యూదరాద తంమ స్వజనరూ అన్య జనాంగరాద అజ్ఞానరూ తంమన్ను విరోధిసి హగెమాడువరిందిద్దాగ్యూ అరసరూ ప్రభుగళూ మొదలాద అధికారిగళింద సకల దండనెగళు తమగె ప్రాప్తిసిదాగ్యూ యిదర నిమిత్తవు బందీగృహ హొడె మొదలాద శిక్షెగళు బందాగ్యూ మరణక్కె తీయపడదె తంమ కంణార కండద్దన్ను ప్రసిద్ధియాగి బయలు మాడిదరు. ఇదల్లదె జేసునాథస్వామి అవరన్ను తమగె సాక్షియాగిట్టుకొండు తంమ వేదవన్ను తంమ పునరుత్థానద వర్తమానవన్ను సర్వ లోకదల్లియూ ప్రసంగిస ఆజ్ఞాపిసిద మేరెగె అవరు సకలవన్ను విసర్జిసి బిట్టు సకల దేశగళిగూ హోగి యిదన్ను లోకవెల్లెల్లియూ తిళిసిద్దల్లదె యూదరూ అజ్ఞానరూ సత్యవేదవన్ను విరోధిసిదాగ యీ సత్యవన్ను బొంకువదక్కింతా అదర నిమిత్తవాగి తిరస్సన్ను ఒప్పిసువదే లేసెందు ప్రాణవన్ను సహ కొట్టరు. ఈ ప్రకారవాగి యింథా సత్యవు అవరింద సర్వ లోకదల్లియూ తిళియల్పట్టు అవర రక్తదింద నిశ్చయిసల్పట్టితు. ఆమేరెగె తలతలాంత్రవాగి తెప్పిల్లద కేళ్వికె సాక్షిగళింద నిశ్చైసల్పడలూ హేరళవాద వేద సాక్షిగళ రక్తదింద దృఢపడిసలూ పట్టితు. ఇష్టు బలవాద సత్యక్కె యింథా సాక్షిగళన్ను అంగీకరిసదద్దరె మత్యావ సాక్షిగళన్ను అంగీకరిసలాదీతు?

೫ನೇದು- ಸ್ವಾಮಿಯು ತಂಮ ತಿರು ಕರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಟ್ಟ ಪಂಚ ತಿರು ಘಾಯಗಳನ್ನೂ ಗುರುತುಗಳನ್ನೂ ಧಟ್ಟಿನದೆ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಬಳಿಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಏನಂದರೆ ತಾವು ಮರಣಹೊಂದಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗದುಕೊಳ್ಳದೆ ತಾವು ಪಾಡುಪಟ್ಟ ತಿರು ಶರೀರವನ್ನೇ ಕೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿಯೂ, ತಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಎದ್ದದನ್ನು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ರೂಪಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ, ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ತಮಗುಂಟಾದ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಠಯದಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಪಾಡುಪಟ್ಟ ವೇದನೆಗಳಿಗೂ ನಿತ್ಯ ಗುರುತಾಗಿಯೂ, ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನೀತಿ ಕೋಪವನ್ನು ಶಾಂತಮಾಡಿ ಕೃಪೆ ಬರಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಮನಸ್ಸು ತಿರಗದ ಮೂರ್ಖತ್ವವುಳ್ಳ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸಿ ಗದ್ದಿಸುವ ಯತ್ನವಾಗಿಯೂ, ಯೀ ಐದು ತಿರು ಘಾಯಗಳು ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ತಂಮ ತಿರು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮೆಂಚೆಂದಿಗೂ ಹಚ್ಚಿರ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ತಿರು ಘಾಯಗಳು ಅವರಿಗೆ ಲೇಶಂಮಾತ್ರವಾದರೂ ಹೀನವಾಗಿರದೆ ಮಹಾ ಅಲಂಕಾರವಾದ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಅರಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಪುಷ್ಪಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಯಿಂಪಾಗಿ ಘುಮುಘುಮಿಸಿ ಸೌಂದರ್ಯವಾದ ಪದಕದಲ್ಲಿ ಖಚಿತಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ರತ್ನಗಳಹಾಗೆಯೂ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಣುಕುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಹಾಗೆಯೂ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ತೇಜಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವದಾಗಿವೆ.

೬ನೇದು- ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮರಣವನ್ನು ಜೈಸಿ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ಯೆದ್ದಾಗ ತಮಗೆ ಮುಂಚೆ ಯಿದ್ದ ತಿರು ಶರೀರವನ್ನು ಪುನಃ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ತಿರು ಶರೀರವು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ

విశేషవాద తుళ గుణగళూ మహిమె ప్రకాశవూ వుళ్ళద్దాగేళి. ఆగుణగళల్లి ప్రధానవాదవుగళు నాల్కుంటు. అవుగళ్యావవెం దరె- ౧నేదు...ప్రకాశవు, ౨నేదు...లఘువు, ౩నేదు...సూ క్ష్మవు, ౪నేదు.. అక్షయవు- ఆగివె. ౧నేదు- ఆ తిరు శరీరవు గొండిరువ ప్రకాశ కాంతియు యిష్టెంధేళ కూడదు కోటి సూర్యర ప్రకాశక్కధికవాగి యిరువదెంధేళక్కద్దు. అద ర నిమిత్తవాగి అప్పోస్తలరాద అర్జ్ఞః అరళప్పరు మోక్ష రా జ్యద మహిమెయన్ను గొత్తాగి హేళువాగ యీ మహానంద రా జ్య దివ్య జ్యోతి ప్రకాశిసువదరిందలూ తెంగురి మరిమెంధే ళప్పట్టవరు అదక్కె దీపకరాగిరోణదిందలూ సూర్యనూ చంద్ర నూ అదరల్లి తేజిస అగత్యవే యిల్లవెంబదాగి బరదరు. ఈ మేరిగె దివ్య రక్షకరాద ఆప్రకాశ దీపకరు వొందు కాల క్కాదరూ కళె కుందువదిల్లవు పరలోకద నివాసిగళిగె కఠిణ వాద వుష్ణ మొదలాద ప్రయాసవ బరమాడలిక్కిల్లవు. అదు మహిమె కాంతి హొంది యిరువ బెళకన్ను బీసువదల్లదె యెల్ల రల్లియూ అనంతవానందవన్ను హుట్టిసువదు. ౨నేదు- దివ్య కర్తర తిరు శరీరవాదద్దు గ్రహిసిద లఘుత్వ మెంథెందరె నిన పాదద్దు ఒందే నిమిషదల్లి పరలోకక్కేరలూ పాతాళక్కిళి యలూ విశాలగళెల్లాదాటలూ తనగె యిష్టవాద యెల్లా కావి గూ హోగి తేరువ ప్రకార కర్తర తిరు శరీరవాదద్దు అ వరిగె చిత్తవాద మేరిగె వొందు నిమిషదల్లి సకల మండలగళ విశాలవన్ను దాటి పరలోకక్కె మేరలూ భూమి గిళియలూ యెల్లా స్థళగళిగె హోగలూ కూడువదు. ౩నేదు- ఆ తిరు శరీ రద సూక్ష్మవేనందరె తడె యిల్లదె యెల్లెల్లియూ హోగి బరువ శక్తియాగిదె. అదు హ్యాగెందరె అవరు హోగ చిత్తవాద

స్థళక్కె తెర గోడె కదగళు మొదలాద యెంథెంథా తడె యిద్దాగ్యూ హొందల్ప ప్రయాసవూ అడ్డియూ యిల్లదె యెల్లాన్ను తతాదు హోగువరు. సూర్య కిరణవు స్ఫటిక దర్పణ మొదలాద వస్తుగళింద తడె యిల్లదె అవుగళల్లి వ్యాపిసి ఆచెగె హోగువ మేరెగె జేసునాథర తిరు శరీరవు యెల్లా వస్తుగళన్ను తతాదు హోగ త్రాణెయుళ్ళద్దాగిదె. అదక్కోస్కర అవర శిష్యరు తావు సేరిద్ద మనెయ బాగలుగళన్ను యూదర భయదింద ముచ్చికొండిరువ సమయదల్లి అవరు యావదన్ను తెరియదె ప్రవేశిసి అవర మధ్యదొళు కాణిసి బందరు. ౩నేదు- అవర తిరు శరీరద అక్షయవేనందరె సత్య నిర్ణయత్వవాగిదె జేసునాథరు యెద్ద బళిక తిరిగి యావాగ్యూ సాయలూ బారదు కష్ట వేదనె పడలూ బారదు. ఈ విషయదల్లి దైవత్వక్కె సమానవాగి అవర తిరు శరీరవాదద్దు మరణక్కూ యావ్యావ ప్రయాస సంబంధ నోవుగళిగూ యెట్టద్దాగియూ నాశ రహితవాద లక్షణవుళ్ళద్దాగియూ యిరువదు. జేసునాథరు తమ్మ తిరు శరీరక్కె మహానంద మహిమె హొందిద యీ నాల్కు పరమ గుణాతిశయగళన్ను స్వతంత్రిసికొండద్దల్లదె తమ్మన్ను నంబి స్నేహిసి సేవిసువవరిగె అవుగళన్ను నిరంతరవాగి దయపాలిస నేమిసిద్దారె. ఈ మేరెగె నమ్మన్నుంటు మాడిదవరాగియూ కాపాడువవరాగియూ తమ్మ తిరు రక్తదిందలూ మరణదిందలూ రక్షిసిదవరాగియూ మరణవన్నూ నరకవన్నూ జయిసిద జయప్రదరాగియూ సర్వ త్రాణె ప్రకాశ మొదలాద అపరిమితవాద లక్షణ సద్గుణగళుళ్ళవరాగియూ మితియిల్లద మహిమె ఆనంద భాగ్యవన్ను దయపాలిసువవరాగియూ యిరువ స్నేహిత తక్కె నాథరన్ను విశ్వాసిసదెయూ స్నేహిసదెయూ సేవిసదెయూ

యిరబహుదో? ఆద్దరింద యింథా మహిమె ఆనందక్కె పాత్ర రాగ తక్కద్దాగి సర్వేశ్వరనిగె హొందద పాప దుర్గుణాది గళన్నెల్లా బిట్టు కేడిన సంబంధవాగిరువ సుఖ సంపత్తుగళ న్నెల్లా విసర్జిసి దివ్య రక్షకర సుకృత మాద్రియ మేరెగె తపోనిష్ఠె యింద శరీరవన్ను దండిసి నిగ్రహిసి యిరువ కష్ట ప్రయాస ఉపద్రగళన్నెల్లా సంతోష శాంతదింద అనుభవిసి సుముద్రియాద భక్తియొడనె అవర వేద కల్పనెగళన్ను అను సరిసువవరాగిరి.

౧౦నే అధ్యాయవు॥

రక్షకర ఆరోహణవూ స్పిరితు సాంక్తువిన గమనవూ మొదలాద వర్తమానగళ క్రమవాద వివరవు.

జేసునాథస్వామి పునరుత్థానవాద బళిక అనేకావర్తి తమ్మ శిష్యరిగె దర్శనవాగి నాల్వత్తు దివసగళ మట్టిగూ యీ లోకదల్లి సంచరిసికొండిద్దరు. యాతక్కెందరె తావు నిశ్చయ వాగి పునరుత్థానవాగి యెద్దిరువదన్ను తమ్మ శిష్యరిగె సందే హవిల్లదె అనేకావర్తి ప్రత్యక్షవాగి తోరిస చిత్తనాగిద్దదల్లదె ముందవరిగె తిళియమాడిద వేద సత్యగళల్లి అవరన్ను స్థిరపడి సలూ, అవరిగె బేకాద ఉపశమన బరమాడలూ, తమ్మ బే వద్రన్య అనుమానగళు మొదలాద వేదాచారగళన్ను కల్పిసలూ

ತಂಮ ಕಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೂ, ಆ ಕಾಲವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ···೧ನೇದು-ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ರಾಯಪ್ಪರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ವಾಗ್ದತ್ತದಹಾಗೆ ಕಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಪಟ್ಟ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಂಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಧಾನಿ ಗೊಳ್ಳನಹಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತಂಮ ಕುರಿಗಳನ್ನೂ ಮೇಯಿಸಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದದರಿಂದ ಸಕಲರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡಿಸಿ ಆಳುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿದರು. ೨ನೇದು-ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುನಾದವರನ್ನು ತಾವು ಪರಲೋಕದೊಳಗಿಂದ ಕಳುಹಿಸುವದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆಯಿತನಾಗಿರಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.·· ೩ನೇದು-ತಾವು ಅಗಲಿಹೋಗುವದರಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲಪಡುತ್ತಿದ್ದ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆದರಣೆಯಾಗಿ ಯಿದೋ ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸದಾಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂಮೊಡನೆ ಯಿರುತ್ತೇನೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣವಾದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಹಾ ಸಂಭ್ರಮವಾದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷದ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಭರಿತರಾಗ ಮಾಡಿ ರಾಜತ್ವದ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮೇಲೆ ವುದಾಹರಿಸಿದ ದೃಢ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಹಾಗೆಯೇ ಯೀಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಲೋಕಾಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಯೆಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡಲೇ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಸತ್ಪ್ರಸಾದದ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿಯೂ ತಂಮ ಯಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದದ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿಯೂ ತಂಮ ಸ್ನೇಹದ ಪರಿಪಾಲನೆಯಿಂದಲೂ ತಂಮ ಕಿರು ಸಭೆಯೊಡನೆ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ಧಾರೆ.·· ೪ನೇದು-ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರು ಲೋಕದ ಯೆಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಯೆಲ್ಲೆ

ಮಟ್ಟಿಗೂ ತಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತು ತಾವು ಪಾಲಿಸಿದ ಸತ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಕಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಬೋಧಿಸಿ ತಾವು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೈಕೊಂಡು ಅನುಸರಿಸ ಹೇಳಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಕೊಡ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಹೊಂದಿದವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂದೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದವನು ನಿತ್ಯ ನರಕಾಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗಿ ತೀರಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂದೂ ನಿಶ್ಚೈಸಿದರು. ೫ನೇದು-ವೇದ ವಚನಗಳ ಅರ್ಥ-ಸಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರುಹಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಆ ಆ ಪಾಪಿಗಳಾಯಿತ್ತದ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅವರವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲೂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಇರಲೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ೬ನೇದು-ಲೋಕವು ಅವರನ್ನು ನಂಬುವ ಹಾಗೆ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಹಿರಂಗ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಗತ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಹೊಡಿಸಿ ಬಿಡುವದಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಸ್ತಾಪಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷವಾದ ತ್ರಾಣೆ ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಭೋಜಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹದೊಂದಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆದರಣೆಯಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವು ತಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅವರ ಕಂಣುಗಳ ಮುಂದೆಯೇ ದೈವೀಕ ಪ್ರತಾಪ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ತ್ರಾಣೆಯೊಡನೆ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋದರು. ಲೋಕವುಂಟಾದ ದಿವಸ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜೀವಿಸಿದ ಪಿತಾಪಿತೃರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಲ್ಲರನ್ನು ತಂಮ ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳ ಸ್ವ

ನ್ಯಗಳು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ರಮ್ಯನಾದ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಪ್ರವೇಶವಾದರು. ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪಿತನಾದ ದೇವರ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ಧಾರೆಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮವಾದ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದು ಸಕಲವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ಧಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅವರು ವಿಜಯ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಾನಂದ ಕಲಿತ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಡನೆ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಮೇಘಗಳು ಅವರನ್ನು ಮರೆಸಿದ ಬಳಿಕ ಯಿನ್ನೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲತ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಂಣೆತ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಯಿರುತಿದ್ದರು. ಆಗಲು ಸಂಮನಸ್ಸರಿಬ್ಬರು ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ಶುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಿತರಾಗಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಯಿಳಿದು ನೀವು ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವದೇನು? ಯಿವರು ಪರಲೋಕಕ್ಕೇರಿ ಹೋದದ್ದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದಹಾಗೆಯೇ ಪುನಃ ಬರುವರೆಂಧೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯೀ ವಾಕ್ಯವು ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ವಿಕೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ಕುರಿತು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದರಿತು ಮುಂಚೆ ಕರ್ತರು ತಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಯೆರೂಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಪುನರಪಿ ಹೋದವರಾದರು.

ಆ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಗೃಹಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಜಪತಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಆದ ತರುವಾಯ ಭಾನುವಾರದ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಿ ಯೆರಡನೇ ಝಾವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ಘೋರು ಘಾಳಿ ಬೀಸುವ ಮೇರೆಗೆ ಮಹಾ ಶಬ್ದವುಂಟಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರು ಯಿದ್ದ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ತುಂಬಿತು. ಆಗಲು ನಾಲಿಗೆಗಳ ರೂಪವಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯು ಕಾಣಿಸಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು. ಆಕ್ಷಣವೇ ಅರ್ಚ್ಯಃ ತ್ರಿತ್ವದ ಮೂರನೇ ಮಂದಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ವಿಜಯಿಸಿ ಯೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ಅವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಸಕಲರೂ ನಾನಾ

ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ದಿಗ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಹೇರಳವಾದ ಜನರೂ ನಾನಾವಿಧ ದೇಶಸ್ಥರೂ ವೇದೋತ್ಸವದ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿ ಯೆರೂಸಲೇಮೆಂಬ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ತಂಮ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭ್ರಮಿಸಿ ಯಿವರೆಲ್ಲರು ಗಲಿಲೆಯಾ ದೇಶದವರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಂಮೊಳಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತನ್ನತನ್ನ ಸ್ವಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುವದೇನು? ಪಾರ್ಥಿಯರೂ ಮೇದಿಯರೂ ಅರಾಬ್ಯಿಯರೂ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ದೇಶಸ್ಥರಾದ ನಾವು ದೇವಾದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನಂಮನಂಮ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವಲ್ಲಾ ಯಿದೇನು ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು. ಆಗಲು ಮಿಕ್ಕಾದ ಅಪೋಸ್ತಲರನಂಗಡ ಅರ್ಚ: ರಾಯಪ್ಪರು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಯೀ ಅದ್ಭುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರನ್ನು ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರು ಸಾವಿರಮಂದಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಬೇರೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಐದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರು. ಯೀಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಜತ್ತ್ಯಸಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ತಿರುಸಭೆಯು ದೃಢಬಲದಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಪ್ರಬಲ್ಯವಾಯಿತು.

ಅವರು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಅನೇಕ ಪರಮ ವಿಶೇಷವಾದ ನಾನಾವತಿಶಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದದ್ದು ಸಿದ್ಧ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ—೧ನೇದು·· ಈಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾವಿಧ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು.—೨ನೇದು···ಅವರು ತೊಂದೇ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಬೋಧನೆಯು ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ನಾನಾವಿಧ ದೇಶಸ್ಥರಿಗೆ ತಂಮತಂಮ ಸ್ವಭಾಷೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತೋಚಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು.—೩ನೇದು··· ಸಕಲ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಹೃದಯಗಳು ನೂತನಗಳಾಗಿದ್ದು

మోసద ఆశాపాశవెల్లా విసర్జిసి బిట్టు దేవ స్నేహవెంబ దివ్య అగ్నియిందలూ అన్య జనర మేలుళ్ళ సుకృత స్నేహదిందలూ పరిశవాగల్పట్టవు. ఆదకారణ అవరు నిజవాద భగవంతనన్ను లోకవెల్లెల్లియూ తిళిసి అవర స్తోత్రవారాధనె స్నేహవన్ను సకల జనాంగగళల్లియూ వృద్ధియాగ మాడి అవర సేవెయొళు తమ ప్రాణగళన్ను వ్యయ మాడువహాగూ అన్యరెల్లరన్నూ తమ శత్రుగళన్నూ సహ సత్య మార్గదల్లి తిరిగిసి మహానంద సౌఖ్య రాజ్యదల్లి సేరిసువహాగూ అనంత చురుకాద ఆశెయుళ్ళవరాదరు.—౪నేదు… సూర్యకాంతిగింతా అధిక జ్యోతియాగిరువ స్పిరితుసాంక్తుపిన దివ్య తేజస్సు అవరాత్మగళన్ను ప్రకాశిస అవరల్లి విశేషవాద పరమ జ్ఞానవుంటాయితు. అదరింద మంచిగె అవరు విద్యా ప్రౌఢిమె యిల్లదవరాదాగ్యూ సకల శాస్త్రిగళన్ను జైసువ త్రాణెయూ వేద వాక్యద విషయ సత్య సంకల్పత్వవూ అవరిగె స్థిరవాద దత్తవాదవు. మత్తు వేద సత్యగళన్నూ సందేహవిల్లదె పరిగ్రహిసి పరమ దేవ రహస్యగళన్నూ బేకాదష్టు అరితు సకల జనాంగగళిగూ సత్యవన్ను తిళియ మాడువ వరవు అవరిగె ఫలిసితు.—౫నేదు… సకల మనుష్యరిగూ జ్ఞానోపదేశ హేళువదక్కూ పుణ్య దారియన్ను కలిసువదక్కూ సత్య వేదవన్నెల్లెల్లియూ స్థాపిసి ప్రబల్య మాడువదక్కూ లోకవెల్లా సుత్తి సంచరిసువదు అగత్యవాగిద్ద కారణ యెంథెంథా వుపద్ర ప్రయాసగళిందలు జైసల్పడద ధైర్య శౌర్యయు అవరిగుంటాయితు.—౬నేదు… యావదక్కూ భయపడకూడద మన ప్రభావ అవరిగె దయపాలిసల్పట్టితు. ఆదదరింద స్వామి పాదువడ హిడియల్పట్టాగ భయగొండోడి హోదవరూ యావ అల్ప ఆపత్తినల్లియు తత్తళిసి యిద్దంథావరూ ఈ

ಪರವಂನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧತ್ವಕ್ಕಾದರೂ ಭಯ
ಪಡದವರಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ತರುವಾಯ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ತಮಗೂ
ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೂ ಎದುರು ಸೈನ್ಯವಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನಿ ಅ
ರಸರೂ ದುಷ್ಟವಾದ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಮಾರಾಂತು ನಿಂತದ್ದರಿಂದ ಅವರು
ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ತತ್ತಳಿಸದೆ ವೇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಂತೋಷ
ವಾಗಿ ಶಿರವ ಕೊಡ ದೃಢಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಮೇರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಾದ
ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳೊಡನೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಜ್ಞಾನವೂ, ಶಕ್ತಿ
ಯೂ, ವಿಮರ್ಶೆಯೂ, ದೃಢತ್ವವೂ, ತಿಳಿವಿಕೆಯೂ, ಬುದ್ಧಿಯೂ, ದೈವ
ಭಯವೆಂಬ ತಂಮ ಏಳು ವರಪ್ರಸಾದಗಳಂನು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂ
ರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದರು.

ಈ ಪರಮ ವರಗಳಂನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಲೋ
ಕದ ಸಕಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಸ್ತರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ
ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಸತ್ಯ ವೇದವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ, ಅದಂನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ
ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನದ ಸುಳ್ಳುಗಳಂನು ಖಂಡ್ರಿಸಿ ಸತ್ಯ
ತಿರು ಸಭೆಯಂನು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಪಿಶಾಚಿ
ಯಿಂದಲೂ ಅದರ ಸೇವಕರಿಂದಲೂ ಬಂದ ನಾನಾ ವಿರೋಧ ಕಲಹ
ಬಾಧೆ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳಂನು ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗನುಭವಿಸಿ ತಾವು ಬೋ
ಧಿಸಿದ ವೇದದ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತಂಮ ರಕ್ತವಂನು
ಚೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಂನು ಕೊಟ್ಟು ಪರಲೋಕದ ಕಿರೀಟವಂನು ಹೊಂದಿದರು.
ಅವರೊಳಗೆ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಚಃ ರಾ
ಯಪ್ಪರು ಆಗಲು ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಪಟ್ಟಣವಾಗ
ರೋಮಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಮ ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರದ ಸಿಂಹಾಸನವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ
ಆ ಪಟ್ಟಣ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರಂನು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊ
ಳಗಾಗಮಾಡಿ ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದರು.

ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾದ ಅರ್ಚಃ ತೋಮಾಸೆಂಬವರು

ಹಿಂದೂ ದೇಶವೆಂಬ ಸೀಮೆಗೆ ಬಂದು ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಿರುಸಭೆಯ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದರು. ಅವರ ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ ಬಿಡದೆ ಸತ್ಯ ವೇದವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವದು. ತರುವಾಯ ಅವರು ಮೈಲಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮಾಡಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದಲೂ ಬೋಧಿಸಿದ ಸುಕೃತ ವುಪದೇಶಗಳಿಂಲೂ ನಡೆದ ದೈವ ಶಕ್ತಿ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ವೇದದ ನಿಮಿತ್ತವು ಕ್ರೂರ ಅಜ್ಞಾನ ಅರಸಿನ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ಹತ್ಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಪರಲೋಕದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಶಿಲ್ವೆ ಒಂದಿತ್ತು. ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯವು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬ ಕೊಂಡಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ತರುಣದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಅಂಥಾ ಕಲ್ಲು ಶಿಲುಬೆ ಬೆವರ್ತ ಬಂತಂತೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಅವರು ಯೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಗುಡ್ಡವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳು ಅದರ ಬುಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಗಲಿದಾಗ ತಂಮ ತಾವಸಿಯಾದ ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳು ಯೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವರೆಂತ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವಾಗಿ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ಹಾಗೆ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳು ಆ ಗುಡ್ಡದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಹೊಡೆಯುತಿದ್ದವು. ಆಗ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಸತ್ಯ ಕಾರಣ ಗುರುವೂ ಆಗಿದ್ದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ಕ್ಸವೇರಿರಾಯರು ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಬಂದು ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅತಿಶಯವಾದ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ, ಅನೇಕಾನೇಕ ಲಕ್ಷ ಮಂದಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಯ ವೇದದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ

ಸೇರಿದರು. ಅವರ ಸಭೆಯ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಬಂದು ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಬರುವದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ದಿವ್ಯ ವೇದವು ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಯೀ ದೇಶಸ್ತರಿಗೂ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಬೇಕಾದ ಕೃಷಿಯೆಲ್ಲಾ ಪಾಲಿಸಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶಸ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳಂನು ಹೊಂದದಿದ್ದರೆ ಅಜ್ಞಾನತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರಾದವರ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವಾದ ಅಂಧತ್ವವು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಅಪೋಸ್ತಲರಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಡೆಮೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿರು ಸಭೆಯು ದೃಢವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಎದುರಿಸಿದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಜೈಸಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲವಿಧ ಸುಕೃತ ಮೇಲು ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮೊಳೆಯ ಮಾಡಿದ ವಿಧವು ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಇದೆಲ್ಲಾನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೂ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವಾದ ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ವೇದವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹಾದಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಲ್ಲವೇ, ಆದಕಾರಣ ಸಕಲರೂ ಮಹಾ ಭಕ್ತಿ ಆಶೆಯೊಡನೆ ಕೇಳಿ ಅನುಸರಿಸಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಮನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬಿ ಸೇವಿಸುವಂಥವರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿರುವ ನಿತ್ಯ ಮಹಾ ಭಾಗ್ಯದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವರಾಗಲಿ.

೧೧ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಸತ್ಯ ವೇದವು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಅದ್ಭುತವಾದ ವಿಧವು.

ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವು ಅವತರಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ಜೀವವೆಂದೂ ತಾವಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ವೇದವು ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಏಕ ಮಾರ್ಗವಾದ ಸುಕೃತ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಾಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದೇನಂದರೆ ಅವರ ದಿವ್ಯ ವೇದವು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಜೇಸುನಾಥರ ವೇದದ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ದೃಢವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರೋಣದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪರಿಶೋಧಿಸುವೆನಾಗಲಿ.

ಆದದರಿಂದ…೧ನೇದು-ಸತ್ಯ ವೇದವು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರುತ್ತದೆ.…೨ನೇದು-ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನು ತಿರಗ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನೀಕರ್ಯಾರು? …೩ನೇದು-ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕುಂಟಾದ ವಿರೋಧ ವಿಘ್ನಗಳೇನು?…೪ನೇದು-ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಬಗೆಯಾವದು?…೫ನೇದು-ವೇದದ ಸುಕೃತ ಪರಮ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಅದರ ವ್ಯಾಪಕವು ಅಧಿಕಾತಿಶಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆಂಬದಾಗಿ ಚೈಲುಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು…ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಕಡೆ ಸರಹದ್ದಿನಮಟ್ಟಿಗೂ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳಿಗೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ

ವೇದ ಸತ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವುಪದೇಶಿಸ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮ ವೇದವು ವ್ಯಾಪಿಸ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯವರು ತಂಮ ಜ್ಞಾನ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವರೆಂದು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಚಿತ್ತಗಿಸಿದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದು ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಯೂದಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಯಾಗಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದದ್ದಿಲ್ಲವು. ಆಗಲು ಯೂದಾ ದೇಶವು ವಿನಾಯಿಸಿ ಲೋಕವಾದ್ಯಂತವು ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಣಗಿ ಯಿರುತಿತ್ತು.

ಈಗಲಾದರೆ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಹಾಗೆಯೇ ಬಹು ಕಾಲಾರಭ್ಯದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಾಧಾರಣ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಯೀ ಪರಿಶುದ್ಧ ವೇದವಾದದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೂರ ದ್ವೀಪಾಂತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಲ್ಪಡದ ಜನ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಂಥೆಂಥಾ ಮತಗಳಿಗಿಂತಾ ಕತ್ತೋಲಿಕ್ಕಂಬ ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ಸತ್ಯ ವೇದವು ಅಧಿಕ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಣಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಶಿಸೇದು...ಆದರೆ ಅವತರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಯಿಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯದವರನ್ನೂ ಸಕಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೇರಳವಾದ ಜನರನ್ನೂ ತಂಮ ಜ್ಞಾನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿದ ಬಗೆ ಏನು? ಅದಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿನೀಕರಾದವರ್ಯಾರು? ಅರಸರು ಯಾವದೊಂದು ದೇಶವನ್ನು ತಂಮ ಆಳಿಕೆಗೊಳಗಾಗ ಮಾಡ ಯೆತ್ನಿಸದರೇ ಪರಾಕ್ರಮ

ಶಾಲಿಗಳಾದ ರಾಣುವೆಯವರು ಕೂಡಿದ ಹೇರಳವಾದ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡನೆಯೂ ತಂಮ ಸ್ನೇಹದೊಳು ಸೇರಿಕೆಯಾದ ಅರಸರ ಸಹಾಯದೊಡನೆಯೂ ಘೋರ ಯುದ್ಧವಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಂಮ ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಸಕಲ ವಿಧಗಳ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವರು; ಅಲ್ಲದೆ ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ ತೀರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನಾವಿಧ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಯೀಡೇರಿಸ ನೋಡಿ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯರಾದವರನ್ನು ತಂಮ ವಶವಾಗುವಹಾಗೆ ಕೈ ಕೂಲಿ ಕೊಡುವಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ತಂತ್ರೋಪಾಯವ ಮಾಡುವರು. ಲೋಕದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸಂಪಾಧಿಸಲಾಶಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಾಕ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ತಂಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಿಸ ಹುಡುಕುವರು. ಆದರೆ ಯಿಷ್ಟು ಬಲತ್ಕಾರ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳಿಂದ ಅರಸುಗಳು ಕೊಂಚಲ್ಪ ದೇಶವ ವೊಳಗಾಗ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದೂ ಲೋಕದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಪರಮ ಕರ್ತರೋ ಅಂದರೆ ಸರ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮ ಜ್ಞಾನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸಕಲ ದೇಶಸ್ತರನ್ನೂ ತಂಮ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅಂಥಾ ಬಲತ್ಕಾರ ಉಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರೋಧವಾದ ಪರಮ ವಿಧವಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸುವಿಕೆಯು ಮನುಷ್ಯರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರದೆ ದೇವ ಕಾರ್ಯವೆಂಥ ಬಯಲಾಗ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಲೋಕದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ವಾಕ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಲಂಚವೂ ಮೊದಲಾದ ಉಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅರಸರೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಮೊದಲಾದವರ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಸೈನ್ಯದ ಬಲತ್ಕಾರ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನೂ ವರ್ಜಿಸಿಯಾಗಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆಸ್ತಿ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಭೋಧನೆ ಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ನೀಚ ಉದ್ಯೋಗಸ್ತರಾಗಿಯೂ

ಯಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ತಾವೇ ಅವರಿಗೆ ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತ ವಲ್ಲದೆ ಹಣ ಕಾಸು ಪುಡಿಕೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಊರುಕೋಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ರಿಕ್ತ ಹಸ್ತವಾಗಿಯೇ ಕಳಿಹಿಸಿದರು. ಇಂಥವರೇ ಲೋಕವನ್ನು ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸ ಮೊದಲೇ ಯತ್ನವಾದವರು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಚಿಸಿದರೆ ಯಿದು ದೈವತ್ವದ ಶ್ರೇಣೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ್ದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಯಿರಬಹುದೋ?

೩ನೇದು... ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯ ವೇದವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸದಹಾಗೆ ಯಿದ್ದ ನಾನಾವಿಧ ವಿಘ್ನಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಬಗೆಯೂ ಮೇಲೆ ಪುದಾಹರಿಸಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಬೈಲು ಪಡಿಸುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರು ಅವತರಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಿಯ ರಾಯನು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗಲವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳಾರಾಧನೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಯೂ ಆಡಂಬರವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಬಹು ಕಾಲವಾಗಿ ಹೆಸರ್ಗೊಂಡಿದ್ದ ಗ್ರೀಕು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಲೋಕದ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣತೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಜ್ಞಾನದೊಡನೆಕಲತ ಲೋಕದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಮುಖ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದದರಿಂದ ಗ್ರೀಕು ದೇಶಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರವೀಣತೆಯಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ರೋಮಾಪುರಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಶ್ರೇಣೆಯಿಂದಲೂ ನಾನಾವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಗರ್ವಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡೆಮೆ ದೇಶಸ್ತರನ್ನು ಪುಳಿಂದರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅಪ್ರಬುದ್ಧರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಿಂದಿಸಿ ಅಪಮಾನಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು.

ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸ ಒಂದು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಯೂದರೊಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಹೀನರಾದ ಕೆಲಬರನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಿಂತಾ ಮೇಲಾದ ಪರಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ ವಾಕ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ರಚನೆಯಿಂದಲೂ ಲೌಕೀಕ ಜ್ಞಾನದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಭ್ರಮ ವಿನೋದ ನೋಟದ ಆಡಂಬರದಿಂದಲೂ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವನ್ನು ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡ ಕಳಿಹಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಕರ್ತರು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮ ಜ್ಞಾನದ ಮುಖಾಂತರ ಲೌಕೀಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನದ ಅಬದ್ಧವನ್ನೂ ತಳ್ಳಿ ಗ್ರೀಕು ದೇಶವೂ ರೋಮಾಪುರಿಯೂ ಮೊದಲಾದ ಮೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇರಳವಾದ ಜನರಂನು ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸಿ ದಿವ್ಯ ವೇದದ ಕಿರಣಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಯತ್ನಿಕರಾದರು ಅದಲ್ಲದೆ ಯಿನ್ನೂ ಮೊದ್ದಾಗಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷ್ಠೂರ ದುಷ್ಟತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಣಿಗಿಯಿದ್ದ ರಾಜ್ಯದವರ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ ಅವರಿಗೂ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಅರುಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಶಾಂತ ಗುಣಸ್ಥರಾಗ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕುಂಟಾದ ಕಲಹ ವಿರೋಧ ವಿಘ್ನಗಳು ಅನೇಕ ವುಂಟು. ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಪ್ರಾಣ ಶತ್ರುವಾದ ಪಿಶಾಚಿಯಾದವ್ರು ತನ್ನ ಆರಾಧನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದನ್ನೂ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಕದಲುವದನ್ನೂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಸೇವಕರೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರಾದ ಅರಸರೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲರನ್ನು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗೆಬ್ಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮುನ್ನೂರು ವರುಷ ಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ರೋಮಾಪುರಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷ್ಠೂರ ರಾಯರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರನ್ನು ನಮವಿಲ್ಲದ ಕ್ರೂರದೊಡ

ನಿ ಸಕಲ ವುಪದ್ರ ಬಾಧೆಗಳ ಪಡಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೂ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗ
ಳಿಂದಲೂ ಕೊಡ್ಲಿ ಗರಗಸ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದಲೂ ಮಣಿಸ
ಕೂಡದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹತ ಮಾಡಿದರು.

ರನೀದು…ಅಂಥಾ ವಿರೋಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೈಸಿ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಪ
ರಿಹರಿಸಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಬಗೆಯು ದೇವ ಶ್ರಾಣೆಯ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲದೆ ಮ
ತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ಕಲಹಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರುವ ವೆಂಬದಾಗಿ
ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮುಂತಿಳಿಯಮಾಡಿ, ಅವುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಸೆಗೂ
ಅಂಜದೆ ದೇವ ನೀತಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಯಪಟ್ಟು ಪಾಪಿ
ಗಳಿಗೆ ಬರುವ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಯನ್ನು ವೊಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿರು
ವ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಆ
ಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಬಾಧೆ ಪಡಿಸುವಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಹೇಳ
ಬೇಕಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಯೋಚಿಸಲಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಹಾಗೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂ
ಕ್ತುನಾದವರು ತಾವೇ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜೈಸ
ತಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರೆಂಬದಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ತಂಮ
ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೃಢತ್ವವ ಹೇಳಿ ದೇವ ಸಹಾಯವು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅ
ವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೆಂದು ವಾಗ್ದತ್ತವಮಾಡಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥ
ರು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ವಾಗ್ದತ್ತವು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೀಡೇರಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಲೆ
ಕ್ಕಿಸಕೂಡದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ಮೃದು ಶರೀರವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಚಿಕ್ಕ
ಪಿಳ್ಳೆಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ವೇದದ ನಿಮಿತ್ತ ಯಂಥೆಂಥಾ ಕ್ರೂರ ನಿರ್ಬಂ
ಧಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಭಯಪಡದೆ ಮಾಧುರ್ಯ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ
ಸಕಲ ಬಾಧೆ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಧೈರ್ಯದೊಡನೆ ಪ್ರಾ
ಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಅನೇಕಾವ
ರ್ತಿ ಬಾಧೆಗಳೊಳಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಅರಸುಗಳೂ ಅಧಿಕಾರರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ
ರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ ತಂಮ ಸಾ
ಮರ್ಥ್ಯವ ತೋರ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಂತ್ರ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಾನಾ

ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಆದಾಯವನ್ನೂ ಕಪಟದ ಪಕ್ಷವನ್ನೂ ಹೋರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸ್ವರಿತುಸಾಂಕ್ತ್ವನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಬಾಲಕರೂ ಮೊದಲಾದ ಅತಿಶಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ವಿವೇಕದೊಡನೆ ಅದೆಲ್ಲಾನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಜಯವಗೊಂಡರು. ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಹಿಂಸಕರು ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದ ಪೆಟ್ಟುಗಳೂ ಕಡಿದ ಕಡಿತಗಳೂ ಪಡಿಸಿದ ಶ್ರಮೆಗಳೂ ದೇವ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋದವು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರನ್ನು ನುಂಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹ್ವ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳು ಅವರನ್ನು ಕಡಿಯದೆ ಅವರ ಪಾದಗಳ ಹತ್ರ ಮಲಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಧೇಯತ್ವವನ್ನು ತೋರಿದವು. ಆದಕಾರಣ ಯೀ ಮೇರೆಗೆ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಲಹ ಕ್ರೂರತ್ವಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಚೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ರಕ್ತವು ಬೇರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಬೆಳೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಪಂದು ಬೀಜದಹಾಗಾಯಿತು. ವೇದದ ಕಲಹ ವುಪದ್ರಗಳೊಳಗೂ ಕಠೋರ ವೇದನೆಗಳೊಳಗೂ ಅನೇಕಾನೇಕರು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ತಾವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಬಂಧಗಳೊಳಗೆ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಧೈರ್ಯ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನೂ ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಣಿಸಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ಹೇರಳವಾದ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಡನೆ ಕಂಡು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದೆಚ್ಚತು. ವೇದ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಆಲೈಸ ಕೇಳಿ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯೊಳಗಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ತರುವಾಯ ಸತ್ಯ ವೇದ ಪಾಠಕರಿಂದ ಖಂಡ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಾವೂ ಸಹ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮುಂಚೆಗೆ ತಾವನುಸರಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾನ ಮತಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬಲವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಖಂಡ್ರಿಸಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಯರೂ ಅರಸರೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕದ ಕರ್ತರು

ಕ್ರೀಸ್ತುವರಾಗಿ ತಿರು ಶಿಲ್ವೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಿರೀಟಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಭರಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ರೋಮಾದೇಶಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಆಳಿಕೆಯೊಳಗಾಗಿದ್ದಂಥಾ ನಾನಾವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಗ್ರೀಕು ದೇಶಗಳೂ ಮೊದಲು ಕ್ರೀಸ್ತು ದೇಶಗಳು ಆದಾಗಲೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಶಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅರಸರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಯಿಂಥಾ ವಿರೋಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಸಾದಾರಣವಾಗಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿದ್ದ ಮನುಜರಿಂದಲಾಗಕೂಡದ ದೇವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೋ? ಯಿದಕ್ಕಿಂತಾ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅದ್ಭುತ ವುಂಟೋ?

೫ನೇದು... ಸತ್ಯ ವೇದದ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ ಪರಮ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಅದರ ತೀವ್ರವಾದ ವ್ಯಾಪಕವು ಯಿನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯಾವದೊಂದು ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೊಂದು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಹೊರಳಿ ಮಹಾ ರಭಸದಿಂದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದು ಸುಲಭವು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಯತ್ನವಾದರೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತಾನಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿರುವದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಪರ್ವತಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಮೇರಿಸಿ ಸೇರಿಸುವದು ಮಹಾ ಪ್ರಯಾಸವಲ್ಲವೋ? ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಯಂತ್ರ ಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಬಲವಾದ ಪ್ರಯಾಸಗಳಿಂದ ಯಿದಾಗಬಹುದೇ ಹೊರ್ತು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಆಗಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ಯ ವೇದದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಪತಿತ ಮತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದು ಸೇರುವದು ಸುಲಭವೇ. ಏನಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಕಲವೂ ಲೌಕೀಕಾರ್ಥವನ್ನೂ ಕಾಮಲೀಲೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಪಡುವದು, ಪರಿಪರಿ ಪತಿತ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಂಬೊಬ್ಬನು ವೇದವನ್ನು ತಾ

ರುಮಾರು ಮಾಡುವದೂ ತನ ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವದೇ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಯಿಲ್ಲವು ಖಂಡಿತವೂ ಯಿಲ್ಲವು ಆದ ಕಾರಣ ತನ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ವಾಗಿ ಬೀಳುವನು. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಹಾಗಲ್ಲವು, ಯಿದರಲ್ಲಿ ಹೊಂಬೊತ್ತು ಶುದ್ಧ ಭೋಜನ ಮೊದಲಾದ ತಪೋನಿಷ್ಟಗಳೂ ಆಶಾಪಾ ಶಾದಿಗಳ ನಿಗ್ರಹವೂ ಪಾಪದ ಅರೋಚಿಕೆಯೂ ಸುಕೃತ ಕ್ರಮವೂ ಖಂಡಿತವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳೂ ಮನುಷ್ಯರ ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟದ ಪರಮ ದೇ ವ ರಹಸ್ಯಗಳಾದ ಸತ್ಯಗಳೂ ಯಿರುವದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಯಿ ದು ಮನುಷ್ಯರ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರದು. ಇದಕ್ಕೊಳಗಾಗುವದಕ್ಕೂ ಯಿದನ್ನು ಸುಮುತ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸು ವದಕ್ಕೂ ಯಿಚ್ಛೈಸುವವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಗರ್ವವನ್ನು ದೇವ ವಾ ಕ್ಯಕ್ಕೂ ತಿರು ಸಭೆಯ ದೈವೀಕ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೂ ವಿಧೇಯವಾಗ ಮಾಡಲೂ ತನ್ನೊಡನೇ ಹೋರಾಡಿ ತನ ದುರಾಶಾಪಾಶಗಳನ್ನು ಅಣ ಗಿಸಲೂ ಲೋಕವೂ ಪಿಶಾಚಿಯೂ ಶರೀರವೂ ಎಂಬ ಮೂರು ಶತ್ರು ಗಳ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜೈಸಲೂ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ದೈ ವಾನುಗ್ರಹದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಗಬಹುದೇ ಹೊರ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಬಲದಿಂದ ಅಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಸ್ತರೂ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲ ಸ್ತರೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತಸ್ತುಳ್ಳವರೂ ಪುರುಷರೂ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರೂ ಮಕ್ಕ ಳಾದ ತಿಳುವಿಲ್ಲದ ಜನರೂ ಲೋಕವೂ ಪಿಶಾಚಿಯೂ ಶರೀರವನ್ನು ಜೈ ಸಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಪಾಪದ ದುರಾಶೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜ ಸಿ ಸತ್ಯ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ದೈವಾನುಗ್ರಹದ ತ್ರಾಣೆಯ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲವೋ? ಈ ಮೇರೆಗೆ ಕರ್ತರು ಲೋಕವ ನ್ನು ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನವಂನು ತೇರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರಂನು ರಕ್ಷ ಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪಾಲಿಸಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಬಗೆ

యన్నుసిదానిసి నోడిదల్లి యిదే దేవర కార్యవే హొర్తూ మత్తొందల్లవెందు ఒప్పికొళ్ళదె యిరబహుదో? ఆద్దరింద ఈ మేలాద అద్భుతవన్ను దయమాడిద దివ్య రక్షకరన్ను యెల్లరు విశ్వాసిసి స్తుతిసి ఆరాధిసి అవర దివ్యానుగ్రహవన్ను బేడికొండు అవరు ఆజ్ఞాపిసిద దివ్య వేదద కల్పనెగళన్ను అనుసరిసి ఆత్మద రక్షణ్యవన్ను హొందువవరాగిరలి.

౧౨ నే అధ్యాయవు ॥

జేసునాథర దైవత్వవన్ను తిళియపడిసువ బేరె వర్తమానగళు.

అవతరిసిద కర్తరూ రక్షకరూ ఆగిరువ జేసునాథర దైవత్వవన్నూ అవరు ఆజ్ఞాపిసిద దివ్య వేదద యథార్థత్వవన్నూ నిశ్చయిసతక్క బేరె అనేక అద్భుతవాద వర్తమానగళూ దృష్టాంతగళూ ఉంటు. ఈ పుస్తకవు అధిక దొడ్డదాగువదెందు అంజి ప్రధానవాదవుగళను మాత్రవే యిల్లి హేళి తోరిసువెవు. అవుగళ్యావవందరె—౧నేదు.. సత్య వేదద మార్పడద తత్వవల్లదె తిరు సభెయ స్థిరనిలెయూ,—౨నేదు ..యెరూసలెం నగరద సంహారవల్లదె యూదరు లోకవెల్లెల్లియూ చెదరల్పట్ట కెలగద తనవూ,—౩నేదు.. సత్య తిరు సభెయల్లి నడెయువ ఆశ్చర్యక్కె యోగ్యవాద అద్భుతగళూ,—౪నేదు...అదరల్లి యెల్లా

ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಹೊಳೆಯುವಾತಿಶಯವಾದ ಪುಣ್ಯಗಳೂ, — ೫ನೇದು... ಅದರಿಂದಲುಂಟಾದ ಹೇರಳವಾದ ಮೇಲುಗಳೆ ಸರಿ, ಯಿವುಗಳಂನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಬೈಲುಪಡಿಸುವೆವು.

೧ನೇದು—ಸತ್ಯ ವೇದವು ಲೋಕವಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ವಿಧವು ಜೇಸುನಾಥರ ದೇವ ಯತ್ನವಾಗಿರುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಮೇರಿಗೆ ಅದರ ಮಾರ್ಪಡದ ನಿಲೆಯೂ ತಿರು ಸಭೆಯ ದೃಢ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅವರ ದೈವೀಕ ತ್ರಾಣೆಯ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ನೋಡಿ ಯಿದೋ ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ನಿಂಮೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಯಿರುವೆನೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಘವಾಗಿರುವ ತಿರು ಸಭೆಯು ಯಾವಾಗಲು ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿಲೆಗೊಂಡಿರಬೇಕಾದದ್ದೇ ಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಯಿಂಥಾ ಮಾರ್ಪಡದ ನಿಲೆಯಾದದ್ದು ದೈವೀಕ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಗಾದೀತ್ತು? ಮನುಷ್ಯರ ಗುಣವು ಸಮುದ್ರದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುಳ್ಳದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಯಿತರಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಅವರು ನಾನಾವಿಧ ದುರ್ಗುಣಗಳೂ ವಿಧಾವಿಧ ಆಶಾಪಾಶಗಳೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುವದರಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೂ ಅಬದ್ಧಕ್ಕೂ ಯಾವಾಗಲೂ ತೇರಿಕೆಯಾಗಿರುವರೇ ಹೊರ್ತು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸುಕೃತ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲೆಯಾಗಿರರು. ಅದರಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಮನುಷ್ಯರ ನಡತೆಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನರೂ ಪತಿತರೂ ಮೊದಲಾದವರ ವೇದ ಮತಗಳೂ ನಿಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಕೊರತೆಬಿದ್ದು ನೀಗಿ ಹೋಗುವದಂನು ನೋಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದೇವೆ. ಲೋಕದ ಚರಿತ್ರೆಗಳಂನು ನೋಡಿದರೆ ಯೀಗಲು ನಡೆದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳೊಳಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಅಳಿದು ಹೋದ ರಾಜ್ಯಭಾರಗಳೂ ಹಾಳಾದ ಪಟ್ಣಗಳೂ ಹೊಳೆದು ನೀಗಿ ಹೋದ ವೇದ ಮತಗಳೂ ಯಿವೆ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕದ ಕಾರ್ಯಗಳ

ಮಾರುಪಾಡುಗಳೂ ಯಿಷ್ಟಂಥೇಳಕೂಡದು. ಕತ್ತೋಲಿಕ್ಕೆಂಬ ಸತ್ಯ ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ವೇದವೋ ಅಂದರೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಒಂದೇ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ನಿಲೆಗೊಂಡು ವೊಂದೇ ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಯೂ ವೊಂದೇಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಕ್ರಮವೂ ದೇವಾರಾಧನೆಯೂ ಜೀವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ತಾರುಮಾರ್ಪಡಲಿಲ್ಲವು. ಸಹಸ್ರಪ್ರಕಾರ ಪಿಶಾಚಿಯಾಗದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನರೂ ಪತಿತರೂ ಕಲಹಕಾರರೂ ಪಾಪಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದುರ್ಮಾರ್ಗರನ್ನು ಯೆದುರಾಳಿಗಳಾಗಿ ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಲಕಿಸಲೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲೂ ನಾಶನಮಾಡಲೂ ಸಕಲ ವಿಧಗಳಿಂದ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಕ್ರೂರ ಕಲಹಗಳನ್ನು ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಹೇಳಕೂಡದ ತಂತ್ರಶೋಧನೆ ವಿರೋಧ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಬಂತು. ಆ ತಂತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಮರುಳುಗೊಂಡು ತತ್ತಳಿಸಿ ಜಾರಿ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟರೆಂಬುವದೇ ಯಥಾರ್ಥವು. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕೇಡೇ ಹೊರ್ತು ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಭೇದವಲ್ಲವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸತ್ಯ ವೇದವೂ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂಥಾ ತಿರು ಸಭೆಯೂ ಭುವನದಲ್ಲಿ ಮಾರದ ನಿಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿತೇ ಹೊರ್ತು ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ಕದಲಲಿಲ್ಲವು, ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಲಿಲ್ಲವು. ಈಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲೋಕದ ಯೆಡೆಬಿಡದ ಮಾರುಪಾಡುಗಳೊಳಗೂ ಸಕಲ ವಿಘ್ನಗಳೊಳಗೂ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನು ವೊಂದಲ್ಪ ಅಲೆಯೂ ನಷ್ಟವೂ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಪಾಡುವ ಪರಿಪಾಲನೆಯಾದದ್ದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆತುಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಯಿದೂ ಅದೂ ದೈವತ್ವದ ತ್ರಾಣೆಯ ಅಕ್ಷತವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು.

೨ನೇದು… ಎರೂಸಲಮೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಾಲಯದ ನಿರ್ಮೂ

ಲವು ಯೂದ ಜನರು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿ ಚದರ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣವು ಜೇಸುನಾಥರ ದೈವತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸೊಪ್ಪಿಸಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯೂದರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಿಯ ಜನವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ವೇದ ನೇಮದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆದ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಘನಪಡಿಸಿ ಬಾಳಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರೊಳಗೆ ಹೇರಳವಾದ ಜನರು ಅಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ದಂಡಿಸಿ ತಿರಿಗಿ ಅವರ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಬಂದಾಗ ಕೆಲಬರು ವಿನಾ ಕಡಿಮೆಯವರು ಅವರ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆಯೂ ವಿರೋಧಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಬರುವ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕನಿಕರದೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಪಟ್ಟಣವು ನಾಶನವಾಗಿ ಅವರ ದೇವಾಲಯದ ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವವು ನಾಶನವಾಗುವದೆಂತ ತಿಳಿಯಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದಲೂ ಅವರು ಮನಸ್ಸು ತಿರಗದೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಉಪದ್ರವ ಪಡಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವ ನೀತಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಯಿಂದ ತಂಮ ಶತ್ರುಗಳ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಹ್ವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯವರು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಚದರಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆಗಲವರ ಪಟ್ಟಣವು ನಾಶನಮಾಡಲೂ ದೇವಾಲಯವು ಸುಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಲೂ ಪಟ್ಟಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ವರುಷಗಳ ತರುವಾಯ ವೇದ ದ್ರೋಹಿಯೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂ ಆದ ಜುಲಿಯಾನೆಂಬ ರಾಯನು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಹೇಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವನ್ನು ಅಬದ್ಧಮಾಡುವಹಾಗೆ ಯೂದರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವ ಸಹಾಯಗಳಮಾಡಿ ಅವರು ಯೆರೂಸಲೇಮು ನಗರದಲ್ಲಿ ತಂಮ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪುನಃ

ಕಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆಗಲು ಯೂದರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ಮಹಾ ಸಂಘವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಅಧಿಕಾಡಂಬರ ಶೃಂಗಾರದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಲಾರಂಭಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗಿದ ಅಸ್ತಿವಾರಗಳಿಂದ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ಹೊರಟು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕವಿದು ಅವರನ್ನೂ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಚದರ ಹೊಡೆದದ್ದಲ್ಲದೆ ಯಿದು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರ ಅದ್ಭುತ ಕ್ರಿಯೆ ಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿ ಅವರ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಲ್ವೆಯ ಗುರುತುಗಳು ಸಹ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟವು. ಯೀ ಮೇರೆಗೆ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ವಾಕ್ಕಿನ ಪ್ರಕಾರವೇ ಯೂದರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೊಂದು ಕಲ್ಲಾದರೂ ನಿಂತದ್ದಿಲ್ಲವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಒಂದೇ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಯಿರದೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿ ಚದರಿ ಹೋದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಯೆಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಚದರಿ ಯಿರುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದದ್ದೊಂದು ವಿಶೇಷವುಂಟು. ಅದೇನಂದರೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಶತೃಗಳ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಚದರ ಹೊಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಮಿಕ್ಕ ಕಡಿಮೆ ಜನರೊಡನೆ ಸೇರಿಕೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋದದ್ದನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಕಂಡರಿಯಬಹುದು. ಯೂದರೋ ಅಂದರೆ ಹಾಗಲ್ಲ, ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಾದರೂ ಕಲತು ಬೆರಿಕೆಯಾಗದೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಯೆಲ್ಲರಿಂದಲು ಅರಿಯಲೂ ನಿಂದಿಸಲೂ ಪಟ್ಟಿರುತಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇರೆಗೆ ಅವರು ಯಿಂದಿನವರೆಗೂ ಪಡುವ ದೇವ ಕೋಪಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ಕುಂದದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ಜನಾಂಗವು ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ತಿರುಗುವರೆಂಬದಾಗಿ ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆಂದ್ಹೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು ಆದ

ದರಿಂದ ಇದೂ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ.

೩ನೇದು...ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅದ್ಭುತಗಳು ಅದರ ವೇದ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸತ್ತವರನ್ನು ಜೀವಿಸ ಮಾಡುವದೂ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬರಮಾಡುವದೂ ವೈದ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತೀರದ ಕಠಿಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಔಷಧ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸುವದೂ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೂಡದೆ ದೇವ ಶ್ರಾಣೆಯಿಂದಲಾಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಿಜಪಡಿಸ ಕೂಡದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ವೇದದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಮೇಲಾದ ಅದ್ಭುತಗಳು ನಡೆಯುವವೋ ಅದೇ ದೇವ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯ ವೇದವೆಂದೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮೇಲಾದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರೆಂಬದಾಗಿ ಮುಂದೆಯೇ ತಿಳಿಯ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಅತಿಶಯವಾದ ಅನೇಕಾಶ್ಚರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ವೇದವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗನೇಕರು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇರಳವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕುಂದದ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಆಗಿರುವವು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಹಿರಿಯರೂ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಜನರೂ ತಾವು ಆ ದಿನದವರೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದ ಮತವನ್ನು ಬಲವಾದ ಮುಖಾಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ತಿರಿಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರ ಕೂಡದು. ಅವರು ವೇದ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದ ನ್ಯಾಯಗಳೂ ಹೊಂದಿದ

ದೇವಿಷ್ಟಪ್ರಸಾದವೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವೆಂಬುವದೇ ಸಹಜವು. ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಿಷ್ಟು ಜನರು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಯಿಷ್ಟು ತೀವ್ರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗುವದು ಸಕಲ ಅದ್ಭುತಗಳಿಗಿಂತಾ ಮಹಾ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅದ್ಭುತವೆಂಧೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಲ್ಲದೆ ತಲತಲಾಂತ್ರವಾಗಿ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅತಿಶಯವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು ನಡೆದವೆಂಬುವದು ತರ್ಕಿಸಲ್ಪಡದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಕಂಡು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು ದೃಢವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳೆಂಬ ದೇವ ಮುದ್ರೆಯಿಟ್ಟು ತಾವೇ ಅದರ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದ್ಭುತಗಳ ನಡಿಸುವ ತ್ರಾಣಿಯು ಸಕಲರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಕೂಡದು. ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ಅಧಿಕ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ದೃಢತ್ವವೂ ಹುಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಅವುಗಳು ಪ್ರಯಾಸವೂ ಅಪರೂಪವೂ ಆಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೈರು ಬೆಳಸಲು ಮೊದಲಾದ ದೇವ ಕಾರ್ಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳು ಅನುದಿನವೂ ಮನುಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ತೋರವು. ಆದಕಾರಣ ಸಕಲವನ್ನು ಕ್ರಮದೊಡನೆ ಮಾಡುವ ಪರಮ ಕರ್ತರು ನೂತನವಾಗಿ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಅತಿಶಯ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೂ, ವ್ಯಾತಿವ್ಯಾತಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ದೇವ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ತಮ್ಮನು

ನಂಬಿದವರ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೂ, ತಂಮ ಪರಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಪಟ್ಟಾಗ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರೇ ಹೊರ್ತು ಅದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವು. ಮೇಲಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹಣಗಳೂ ಸುಳ್ಳು ಬಂಗಾರವೂ ಸುಳ್ಳು ರತ್ನಗಳೂ ಯಿರುವ ಮೇರಿಗೆ ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದಲೂ ಮೋಸಗಾರರಿಂದಲೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಳ್ಳ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಮಾಯವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಸಲುವಳಿ ಯಿಲ್ಲದ ಹಣವೂ ಸುಳ್ಳು ಬಂಗಾರವೂ ಪೋಲಿ ರತ್ನಗಳೂ ಒಳ್ಳೇ ಹಣವೂ ಶುದ್ಧ ಬಂಗಾರವೂ ನಿಜವಾದ ರತ್ನಗಳೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಮೇರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಕಳ್ಳ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಮತ್ತು ಸತ್ತವರನ್ನು ಜೀವಿಸ ಮಾಡುವದೂ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟಾಗ ಮಾಡುವದೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ದೈವ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದಲಾಗುವದೇ ಹೊರ್ತು ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಮತ್ತ್ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಆಗಲಾರವು. ಆದಕಾರಣ ತಿರುಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಬಾರಿ ಅಂಥಾ ಮೇಲಾದ ಅದ್ಭುತಗಳು ನಡೆದದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಿತ್ಥೈಸುವವರಿಗೆ ದೃಢವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಚ: ಕ್ಸವೇರಿಯವರೂ ಅರುಳಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳು ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬೇಕಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸಿದರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

೮ನೇದು·· ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಪುಣ್ಯಗಳೂ ಸುಕೃತ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವ ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟರೂ ಅದರ ಯಥಾರ್ಥತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವು ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ದಿನಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾನಂದದ ಫಲವುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೂ ತಪ್ಪಿ

ಲ್ಲದ ಸುಕೃತಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೂ ಅವನ ಸ್ವಬಲವು ಸಾಲದು. ಅದರನಿಮಿತ್ಯ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಋಷಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದವರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ಸರಿಪಡದ ಅಹಂಕಾರವೂ ಗರ್ವವೂ ಸ್ವಸ್ನೇಹವೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವಿಧ ಸುಳ್ಳುಗಳು ಕಾಣಲ್ಪಡುವವೇ ಹೊರ್ತು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಪುಣ್ಯವು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ದೊರೆಯದು. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದರ ಬೋಧನೆಯು ಕಳಂಕಿಲ್ಲದ ಸುಕೃತ ಸತ್ಯವೂ ಪುಣ್ಯದ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಸಕಲ ಪಾಪ ದುರ್ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನೂ ಆಶಾಪಾಶಗಳನ್ನೂ ಗದ್ದಿಸಿ ಅಡಗಿಸಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ವಿಧವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸುಮುಪ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಕುಂದದ ಯೋಗದೀಪಕರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸ ಬಾರದ ಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಈ ಮೇರಿಗೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯದ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರು ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದು ಲೆಖ್ಖಿಸಬಾರದು. ಅರಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ದರಿದ್ರರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿಯೂ ಕಿರಿಯರಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಯೆಲ್ಲಾ ದೇಶಸ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಅಂತಸ್ತಿನವರಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವೇದವಾದದ್ದು ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣನ ಮಾಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಸಕಲ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳತೀರದು ಅವರ ನಾಮಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಯೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗ ಕೂಡದೆಂದೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿಗಳು ಶಿವ್ವಗಳಾರಾಧನೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂತಲೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿ ಬಾಧಿಸಿದಂಥಾ ಕ್ರೂರರಿ

గంజదె వేదద క్రమ మీరలిక్కింతలూ విరక్తత్వద సాధనవ
న్నూ అల్ప సుఖ్య కించిత్తు తప్పన్నూ మాడలిక్కింతలూ సావిరా
వర్తి సాయువదే మేలెందెణిసి తలె కొట్టు వేద సాక్షిగళి
గాగిరువ పరమ కిరీటవ సంపాదిసికొండరు. మత్తు యెష్టో
తపసిగళూ ఋషిగళూ సన్యాసిగళూ బాల సన్యాసత్వవ మాడి,
ఆస్తి సుఖ మహిమె అధికార వుద్యోగ మొదలాద సకలవన్న
త్యజిసి, వనాంతరగళల్లియూ మఠగళల్లియూ ఘోర తపస్సన్న
మాడి, భూలోకక్కె సత్తవరాగిద్దు పూర్ణవాగి జ్ఞానవిధవాగి
జీవిసదరు. యెష్టో మంది కారణ గురుగళూ మేత్రాణియ
వరూ దేవ స్తోత్రద నిమిత్తవాగియూ పరర రక్షణ్యక్కాగి
యూ తమ స్వదేశవన్నూ బంధుమిత్రాదిగళన్నూ యీ లౌకి
కద సుఖ సంపదైశ్వర్యగళ మేలుగళన్నూ బిట్టు తమగె సం
భవిస బరువ దరిద్ర ప్రయాస నిందె అవమాన కష్ట నిర్బంధ
మొదలాద యెల్లా వుపద్రగళిగూ భయపడదె, అజ్ఞాన దేశగళ
ల్లి పరదేశిగళాగి సంచరిసి, సత్యవన్న అరుహమాడి, ఆత్మగళ
న్న సన్మార్గదల్లి తిరిగిసి రక్షిసువదరల్లి తమ జీవవన్న వె
చ్చమాడిదరు. యెష్టోమంది ఐశ్వర్యవంతరు పరర స్నేహదింద
తమ ఆస్తిగళన్నెల్లా ధర్మద విషయదల్లి పాలు హంచి దివ్య
రక్షకర భావనెయాగి దరిద్రరాదరు. యెష్టోమంది స్త్రీ పు
రుషరు లోకద సుఖ సంపత్తుగళెల్లాన్న త్యణీకరిసి తమ ఆ
యుష్యద దినగళెల్లా వ్యాధిష్టర శాలెగళల్లియూ విద్యా శాలెగ
ళల్లియూ పరర సేవకార్థద నిమిత్త సకల ప్రయాసగళిగొళ
గాదరు. యెష్టోమంది పరిశుద్ధ విరక్తరూ నిష్కళంకరాద క
న్యాస్త్రీయ్యరూ ప్రపంచద బాహ్యకెయూ సుఖ సామ్రాజ్యగళె
ల్లా విసర్జిసి, ఘోర తపస్సినిందలూ నిర్మల సుకృత నడితె

ಯಿಂದಲೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು. ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಪುಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಸುಕೃತಗಳು ಪೂರ್ವ ಕಾಲದೊಳು ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪಾಪ ಚರಿತವಾದ ಯೀ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಖವಿಲ್ಲ. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪುಣ್ಯಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಬಲದಿಂದಲಾಗದದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಬೆಳೆಯ ಮಾಡುವ ವೇದವಾದದ್ದು ದೇವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ ದಿವ್ಯ ವೇದವಾಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಮೊದಲಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ ಯಿನ್ನೂ ದುರ್ಬಲವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಲೋಕದ ತಂತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿರುವದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವು. ಒಳ್ಳೇ ವೈದ್ಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿಯೂ ಸಾವೂ ನುಗ್ಗುವದುಂಟು. ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಿಗಳ ದುರ್ನಡತೆಯು ಅವರ ಸ್ವತಪ್ಪೇ ಹೊರತು ವೇದದ ತಪ್ಪಲ್ಲವು. ಏನಂದರೆ ಅವರು ವೇದಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೀರುವದರಿಂದ ಪಾಪಿಗಳಾಗುವರೇ ಹೊರತು ಯಿತರ ಬಗೆಯಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯು ಅವರನ್ನು ಗದ್ದಿಸಿ, ಅವರ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬರಹೋಗುವ ಸಿಕ್ಷ್ಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮೂರ್ಖರಾದ ದುರ್ಮಾರ್ಗರನ್ನು ಹೊರಗಾಗಿ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವದು. ತಂಮ ಯೋಗ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಕಲವನ್ನೂ ಮುಂತಿಳಿದಿರುವ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯಾದ ತಂಮ ತಿರು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳಾದ ಕಳೆ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ ಪೈಳ್ಳೆ ಬೆಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವದೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅಂಥವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ, ಅವರು ಕೆಟ್ಟ ಕಳೆಗಳಂತೆ ನರಕಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಪೈಂದು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಪೈಳ್ಳೇಸ್ತಿರಿನ ಸಂಗಡ ಕಳೆ ಬೆಳೆದರೆ ಅದು ಹೊಲದ

ತಪ್ಪೋ? ಅದರಿಂದ ಪೊಳ್ಳೇ ಪೈರನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದಿಂಥೇಳ ಬರುದೋ? ಯೀ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಾಪಿಷ್ಟರಿರುವಂಥಾದ್ದು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೂ ತಪ್ಪು ಕೊರತೆಯೂ ಅಲ್ಲವು.

೨ನೇದು…ಒಂದು ಮರದ ಫಲಾದಿಗಳಿಂದ ಅದರ ಮೇಲಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ಮೇರೆಗೆ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವವು ಅದರಿಂದಲುಂಟಾದ ಮೇಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗುವದು. ತನ್ನೊಳಿಕ್ಕೊಂಬ ಸತ್ಯ ವೇದದಿಂದಲುಂಟಾಗಿರುವ ಮೇಲುಗಳು ಲೆಖ್ಖಿಸಬಾರದಂಥೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಿಲ್ಲಿ ಸುಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವೆವು. ಮೊದಲುಮೊದಲು ಅದು ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸ ಮಾಡಿತು. ನೀಚ ದಾಸಿಗಳಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಶೇವಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರನ್ನು ಅದರ ದಾಸತ್ವದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಿಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮೃಗಾದಿಗಳಿಗೆರಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನೀಚ ಮೃಗದಹಾಗೆ ಅಳಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಘನವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿ, ಸಕಲಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿ ರಾಯರಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಅವರ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಬುದ್ಧಿಹೀನತ್ವವನ್ನೂ ಅಬದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಕಲಿಕೆ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಅವುಗಳು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿತು. ದುಷ್ಟ ಜನರನ್ನು ಶಾಂತ ಗುಣಪಡಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಘನತ್ವವುಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶುಭ ತ್ರಾಣ ಘನತೆಯಂಸ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸ ಮಾಡಿತು. ಸತ್ಯ ವೇದದಿಂದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳೂ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ

ಸುಖ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದವೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸತ್ಯ ವೇದವಾದದ್ದು ನರಕಾಗ್ನಿಯೊಳಗೆ ಬೀಳದೆ ಪರಲೋಕದ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯದಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸತ್ಯ ವೇದವು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಮಟ್ಟಿಗೂ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸಹಾಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹಬಂಧವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸುಖ ಜೀವಕ್ಕೂ ಅಸ್ತಿವಾರವಾದ ಸುಕೃತ ಕ್ರಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಲೋಕದ ಪುವದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳಿಗೆ ಬುಗ್ಗೆಯಾದ ಪರಮ ಕರ್ತರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ದೇವಾನುಗ್ರಹದ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗ ಮಾಡಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯು ದರಿದ್ರರಿಗೂ ವ್ಯಾಧಿ ಗ್ರಸ್ತರಿಗೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಧರ್ಮ ಛತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಬಡವರಿಗೆ ಧರ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವ ಸಕಲರಿಗೂ ಆಶ್ರಯವಾದದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಯಂಥೆಂಥಾ ಬಗೆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದಿಲ್ಲವು. ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವೇದವು ಆಳವಾದ ಬೇರೂರದೆ ಯಿರುವದರಿಂದ ಯಿದರಲ್ಲಿ ಯೀ ಸುಕೃತ ಫಲಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೆ ಯಿರುವದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ದೈವ ಶಕ್ತಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಮಟ್ಟಿಗೂ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಸುಕೃತ ಫಲಗಳುಂಟಾಯಿತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಕರ ದಿವ್ಯ ವೇದವಾದದ್ದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಫಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಡುವದಲ್ಲದೆ ಆ ರಾಜ್ಯದವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅವುಗಳು ಮಿಕ್ಕಾದ

ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯ ಮಾಡಿತು. ಆದಕಾರಣ ಸತ್ಯ ವೇದವು ಯಿಷ್ಟು ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವದಾಗಿಯೂ ಯಿಷ್ಟು ದೃಢವಾದ ಯಥಾರ್ಥ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಜಡವಾದ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನತ್ವಕ್ಕೂ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ನಿತ್ಯ ದೇವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಗೂ ಹೇತುವೆಯಾದ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲ ಮೇಲುಭಾಗ್ಯಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗವಾದ ಸತ್ಯ ಸುಕೃತ ವೇದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸುಮುತ್ರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿರಿ.

೧೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಈ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಹೇಳಿದ ದೃಢವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ನ್ಯಾಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪರಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಾತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವು ಯಾಡೇರಲ್ಪಟ್ಟ ಬಗೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಬಯಿಲಾಗಿ ತೋರುವ ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷವು ಯಾವದೆಂದರೆ; ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಹಾಗೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ಮಾಡಿಗರೆಂಬುವದೇ ಸರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮಾರ್ಪಡದೆಯೂ ಕೆಡದೆಯೂ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಬಿಟ್ಟಗಲದ ಯೇಕ ಬಂಧನವಾಗಿ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂಬ ವೊಂದೇ ದೇವ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಯಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಪ್ರಕಾರ ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತ

ರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಜವಾದ ದೇವರೂ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಮಹಿಮೆ ತ್ರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ನಂಮ ಸಂಮಂಧವಾದ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೈವೀಕ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆ ಏಕಿಬಂಧನವಾದ ಐಕ್ಯತ್ವದಿಂದ ಅವರ ತಿರು ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಮಹಿಮೆಯಾದ ಶಕ್ತಿ ವರಗಳೂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ್ದಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾನ್ನು ವಿವರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಬಹು ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗುವದೆಂಬ ಕಾರಣ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಮಾಡುವೆವು. ಅವುಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ…೧ನೇದು—ಮೇಲಾದ ಗುಣವುಳ್ಳ ಶರೀರವೂ…೨ನೇದು—ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಆತ್ಮವೂ. …೩ನೇದು—ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವೂ.…೪ನೇದು—ಪುತ್ತಮಜ್ಞಾನವೂ.…೫ನೇದು—ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ.… ೬ನೇದು—ಸಕಲ ಕರ್ತೃತ್ವವೂ.…೭ನೇದು—ಸಕಲ ಪಾರುಪತ್ಯವೂ ಆಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪರಿಶೋಧಿಸುವೆವಾಗಲಿ.

೧ನೇದು…ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರ ತಿರು ದೇಹವಾದದ್ದು ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರವಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಹಸಿವೆ, ದಾಹವು, ಆಯಾಸ, ಕ್ಷೀಣ, ಕಷ್ಟಿ, ನಿರ್ಬಂಧ, ಮೊದಲಾದ ಭಾವತೆಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಹೀಡುವೆಯಾಗಿತ್ತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣವೂ ಕೇಡಿಗೆ ಈಷಣವೂ ಯಾ ಮೊದಲಾದ ಊನತೆಗಳು ಅವರ ತಿರು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಷ್ಟ ಪ್ರಯಾಸಗಳು ಕಡಿಮೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿಯಿದ್ದಿಲ್ಲವು. ಕಡಿಮೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಪಾಪದಿಂದಲುಂಟಾಗಿ

ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗುಂಟಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕ ಮಾಡುವದು. ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಅವುಗಳು ಪಾಪದಿಂದಲೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಬಾರದೆ ಅವರ ಮನಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿಸದೆ ತಿರು ದೇಹವನ್ನು ಬಾಧಿಸಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಇತರ ಬಗೆ ಅಲ್ಲವು. ಅವರಿಗೆ ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಹಸಿವೆ ದಾಹವು ಕಸ್ತಿಯುಪದ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೇ ಯಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವರು ವುದ್ಭವಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರ ತಂಮ ತಿರು ಶರೀರವನ್ನು ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಬಲಿಯಾಗಿ ತಂಮ ದೇವ ಪಿತನಿಗೊಪ್ಪಿಸ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವರಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿ ವೇದನೆಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ದೇವನೀತಿಗುತ್ತರಿಸುವಹಾಗೆ ಹೇಳಕೂಡದ ಕಸ್ತಿ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಮನಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರ ತಿರು ದೇಹದ ಸುಕೃತ ರೂಪದ ಲಾವಣ್ಯವೂ ಕಳಂಕಿಲ್ಲದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೂ ಅವರ ತಿರು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಪೂಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದ್ದವಂತೆ. ಇದರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಮೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅನ್ಯದೇಶಸ್ತರೂ ಅಜ್ಞಾನರೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಅವರನ್ನು ದರ್ಶನ ವಿಚ್ಛೈಸಿ ಹುಡುಕುವರು.

೬ನೇದು… ಅವರ ತಿರು ಆತ್ಮದ ಸುಕೃತ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೇಳ ಕೂಡದ ಸ್ವಭಾವವೆಂಧೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಕಲ ಪರಮ ವರಗಳೂ ಅದಕ್ಕಿದ್ದದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ದುರ್ಗುಣ ಮೊದಲಾದ ಕೊರತೆಗಳು ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಸರ್ವಥಾ ಯಿದ್ದದ್ದಲ್ಲವು. ತಂಮ ದೇವ ಪಿತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಪಾನವಾಗಿಯೂ, ಪುಣ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ಯಿಂಪಾ

ಗಿಯೂ ಯಿದ್ದದ್ದು ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಉತ್ತಮನಾದ ಮಾತೃಕೆಯಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ, ನಿಷ್ಕಳಂಕ ವಿರಕ್ತತ್ವವೂ, ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವೂ, ಕೃಪೆಯೂ, ಸುಕೃತ ಸ್ನೇಹವೂ, ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಚನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ದನಾದರೆ ಅವುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸ ತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹವುಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯೂ ಆಗಿವೆ.

೩ನೇದು ..ಅವರ ಪುಣ್ಯಗಳು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪಾತ್ರತ್ವವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದಿಂದ ದೈವತ್ವವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆ ಒಂದೇ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಏಕೀಭವಿಸಿರುವದರಿಂದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ನಿಂದೆಯವಮಾನ ನಿರ್ಬಂಧ ಪಾಡುಗಳಿಗೂ ಮಾಡಿದ ಕಡಿಮೆ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೇವ ಸ್ವಭಾವದ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತತ್ವದಿಂದ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪಾತ್ರತ್ವದ ಫಲಗಳುಂಟಾದವು. ಆಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೇ ದೇವ ನೀತಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಆರಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಆದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪಾಪಿಗಳಾದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾದ ಜೀವದ ಕಾಲವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೇ ಆಸೆಯನ್ನೂ ಸುಕೃತ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ತ್ರಾಣ ಮೊದಲಾದ ದೇವಾನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಕ್ಷಕರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಾದಿಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತೆರಿಯಲ್ಪಡಲಾಗಿ ರಕ್ಷಣ್ಯವೂ ಯೀಡೇರಿಕೆಯೂ ವುಂಟಾದವು. ಅವರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳು ಅಪರಿಮಿತ ಸ್ವಭಾವಿಕೆಯಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಎಂಥೆಂಥಾ ಪಾಪವನ್ನಾದರೂ ಪರಿಹರಿಸಿ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಸಮಸ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರೆ ಸೇರಿಸುವದಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪಾತ್ರತ್ವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಸಕಲರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದ

ಬಹುದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದಿವ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಫಲಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಮೋಕ್ಷದಶಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವರ ತಿರು ವೇದದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮರಣಾಂತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವರಾಗಿರಿ.

ತಸೀರು:- ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಾದ ದೇವರ ಐಕ್ಯದಿಂದ ರಕ್ಷಕರ ತಿರು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾದ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಸಕಲ ಜ್ಞಾನ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರುವದೆಂಬುವದು ವೇದ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕಲಿಯದೆ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವೆಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪರಮ ಜ್ಞಾನವಾದದ್ದು ಅವರು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆದವುಗಳನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಬರುವ ದಕ್ಕಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಯಿನ್ನೂ ಯಿಂದಿನವರೆಗೂ ಅದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವದನ್ನು ಕಂಡಿರುತ್ತೀವೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಂಮ ತಿರು ವೇದವಾದದ್ದು ಭೂಲೋಕದ ಕಡೆ ಯೆಲ್ಲೆಯ ಮಟ್ಟಿಗು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವದನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಪಡುವದನ್ನೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಬಗೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅರುಹಿಸಿದರು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಅವರು ಸಾವಿರದ ಯೆಂಟುನೂರು ವರುಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಯೀ ದಿನದವರೆಗೂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡರಿಯುತ್ತೀವೆ.

೬ನೇದು... ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ
ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳ ಪುರುಷರಾದರು. ಆದದರಿಂದ ಯೆಂಥೆಂ
ಥಾ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನೂ ಕೇಡುಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲೂ, ಆತ್ಮದ
ಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣ ನೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸಲೂ, ಪ್ರಾ
ಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ತವರನ್ನು ಯೆಬ್ಬಿಸಲೂ, ಜೀವವನ್ನು ನಿಲೆಗೊಳ್ಳಿಸಿ
ಕಾಪಾಡಲೂ, ಕಾಲೋಚಿತದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ನಿತ್ಯ
ಜೀವದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸಲೂ, ಪಾಪಿಗಳೂ ದುಷ್ಟರೂ ಮೊದಲಾದವ
ರನ್ನು ಸಂಹ್ವರಿಸಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಲೂ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವುಳ್ಳವರಾಗಿ
ದ್ಧಾರೆ. ಯೆಂಥಾ ಕಾರ್ಯಗಳಾದರೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಾದರೂ ತ
ಮ್ಮ ತಿರು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಬಂದಹಾಗೆ ಮಾಡುವರು. ತಾವು ಮುಂಚೆ ಪಾ
ಲಿಸಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಯೀ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ
ಯೀಡೇರಿಸುವದೂ, ಸಕಲ ವಿಘ್ನಗಳೊಳಗೂ ತಂಮ ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನು
ಕಡಿಮೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಕಾಪಾಡುವದೂ, ಅವರ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತ್ರಾ
ಣೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ದೇವತ್ವದ
ತ್ರಾಣೆಯು ಅವರಿಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಕಲ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಜೈಸಿ ತಾವು ಮುಂ
ಚೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಯೀಡೇರಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ?

೭ನೇದು.. ದೇವತ್ವದೊಡನೆ ಯೇಕೀಭವಿಸಿರುವದರಿಂದ ಸಕಲ
ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಕೆ ಕರ್ತೃತ್ವವು ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರ ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ
ವುಂಟಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ರಾಜಾಧಿ
ರಾಜರಾಗಿಯೂ ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಳಿದವರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ಧಾರೆ. ಅದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಸಕಲ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳು ಅವರನ್ನು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಆ
ರಾಧಿಸಿ ಶೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಅ
ವರ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮೀರಕೂಡದೆ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಗಡಗಡನೆ ನಡಿಗಿ ವೋಡಿ ಹೋಗುವವು. ಪಂಚ
ಭೂತಗಳೂ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಯೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತು

గళూ అవర అధికారక్కె కీళ్పట్టిరువవు. అవరు యీ లోకదల్లి సంచరిసుత్తిరువాగ మాడ కరుణిసిద అద్భుతగళూ యావ కాలదల్లియూ తమ్మ తిరు సభెయల్లి నడిసిద అతిశయ అద్భుతగళూ అదక్కె సాక్షియాగివె. ఇదెల్లా హీగిరలాగి మనుష్యరెల్లరు ఎష్టో భయ భక్తియొడనె అవరన్ను ఆరాధిసి స్తుతిసి అవరు ఆజ్ఞాపిసిద సత్యద వేద మార్గవాగి నడెయ అవశ్యవాగిరుత్తదె.

౭నేదు :- సకల పారుపత్య అవరిగె స్వతంత్రవాగిదె. అదు హ్యాగెందరె దేవ స్వభావదల్లి సర్వాధికారవూ దేవ పితనొడనెయూ స్పిరితు సాంక్తువినొడనెయూ అవరిగె ఒందాగిరువదల్లదె అవరు మనుష్య స్వభావదల్లి తమ్మన్ను తగ్గిసి లోకవన్ను రక్షిసువదక్కె సమానవిల్లద కష్ట నిర్బంధగళన్ను అనుభవిసిద నిమిత్తవాగి సకల లోకగళిగె న్యాయ తీరిసువవరాగి దేవ పితనింద తేర్పడిసల్పట్టరు. ఆద్దరింద అవరే పాప పుణ్యగళన్నెల్లా విచారిసి సరితూక తూగి తీర్వాయిట్టు ఒళ్ళెయవరిగె అనంత మోక్ష భాగ్యవన్ను కెట్టవరిగె నిత్య నరకాగ్నియన్ను నిర్ణయిసుత్తిద్దారె. హీగిరలాగి అవర నీతిగె భయపడదె యిరువవర్యారు? అవరింద నిర్ణయిసల్పట్టు నరకదల్లి తళ్ళల్పట్టు నిత్యాజ్ఞెగొళగాగదె నిత్య జీవద రాజ్యదల్లి సేరువహాగె అవర దివ్య వేదవన్ను కేళి విశ్వాసిసి అవరన్ను భయ భక్తియొడనె సేవిస బేడవో?

ఈ ప్రకార యేసునాథరల్లి దేవత్వవూ మనుష్యత్వవూ మేళవిసిరువదరిందలూ శ్రేష్ఠవాద పరమ వరగళు అవర తిరు మనుష్యత్వక్కె దేవ పితనింద కొడల్పట్టద్దరిందలూ అవరు యీ జగత్తినల్లి మనుష్య స్వభావదింద మాడిద అనేక క్రియగళల్లియూ అవర మిక్కాద నడతెగళల్లియూ దేవత్వద ప్రకాశెయ

మహిమెయు ప్రకాశిసితు. హ్యాగెందరె అవరు ఇన్నూ తంమ జననియ తిరు వుదరదల్లి అడగిరువాగలే అర్జశిష్ట యెలిసబేతంమనవర గర్భదల్లిద్ద స్నానిక అరుళప్పరన్ను పవిత్రత్వ పాలిసి, జ్ఞానవ తిళియమాడి, ఆనందదింద తుంబిసి కుప్పళిస మాడిదరు. పశుగళ కొట్టిగెయల్లి హుట్టిదాగ గొల్లరిగె కాణల్పట్ట దేవ దూతరుగళ ప్రకాశ మహిమె దర్శనదిందలూ మూరు రాయరన్ను కరతంద అద్భుతవాద నక్షత్రదిందలూ అవరు ఉదయిసిద వర్తమానవూ అవర దేవ రాజాంగవూ లోకక్కె తిళియలాదవు. హన్నెరడనే ప్రాయదల్లి వేద శాస్త్రిగళొడనె సంభాషణె మాడిదాగ పరమ జ్ఞానవు అవరల్లి కాణల్పట్టితు. పాపాత్మరొళగె అర్జశిష్ట స్నాపక అరుళప్పర కైయింద జ్ఞానస్నానవన్ను హొంద బందాగ పరమండలదింద శబ్దవాద అద్భుత ధ్వనియింద స్నేహ దేవ కొమారనెంత సారల్పట్టరు. అవరు ఘోర తపస్సు మాడి హస్తాగ సంమనస్సుగళింద శోధిసల్పట్టరు, ప్రయాణమాడిదాగలూ సముద్రద తెరెగళు అవర పాదక్కె శౌద్రమార్గనాయితు, అవర తిరు వాక్కిన గద్దిసువికెగె ఘాళియూ సముద్రవూ అడగి హోదవు. అవర తిరు వాక్యదింద పిశాచియన్ను వోడిసలూ సకల వ్యాధిగళన్ను స్వస్థపడిసలూ సకల విధవాద ఆశ్చర్యగళన్ను మాడలూ పట్టవు. అవరు మృతవాదాగ భూకంపవూ సూర్యన ప్రకాశ మసకూ గాఢాంధకారవూ యివు మొదలాద అతిశయగళూ అవర త్రాణెయన్ను ప్రకటమాడిదవు. ఈమేరెగె అవరు యీ లోకదల్లి సంచరిసిదాగ యెల్లా విధగళల్లియూ మనుష్య స్వభావద తగ్గ దైవత్వద మహత్వవూ అవరల్లి ప్రత్యక్షవాగి కాణల్పట్టవు.

అవర తిరు నామధేయ మొదలాగి అవర అత్యంత తగ్గువికెగె

ಪರಿಹಾರವಾದ ಘನತೆ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ದೇವಸುತನಾದ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಅತ್ಯಂತ ವಿಧವಾಗಿ ತಂಮನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದದರಿಂದ ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುವೆಂಬ ಮಹಿಮೆಯಾದ ನಾಮಧೇಯವು ಅವರಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಈ ತಿರು ನಾಮಧೇಯವಾದದ್ದು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ನಾಮಗಳಿಗಿಂತಾ ಬಹು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಆರಾಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೇ ಯಥಾರ್ಥ. ಇದು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಕಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು. ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿಂದ ಯೀ ತಿರು ನಾಮಧೇಯವು ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೇ ವೇದದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ನಾಮವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ, ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮುಂಗುರುತಾದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮಹಾತ್ಮರಿಂದ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ, ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಾಗಿರುವ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಯಿದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿ ನಂಬಿಗೆಯೊಡನೆ ಘನಪಡಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ, ತಿರು ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಯೀ ತಿರು ನಾಮಧೇಯವಾದದ್ದು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ದೇವ ದೂತನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಕನ್ಯ ತಾಯಿಗೆ ಮಂಗಳ ಹೇಳಿ ತಂದ ದೇವ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಉದಯಿಸಿದ ಯೆಂಟನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಯಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ತಿರು ನಾಮಧೇಯವು ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಯಿದಕ್ಕೆ, ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕ ಪಾತಾಳವೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಿರುವವರು ಮೊಣಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದು ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುವದೆಂಬುವದು ದೇವ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ತಿರು ನಾಮದಿಂದ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲುಂಟಾದ ಅತಿಶಯ ಅದ್ಭುತಗಳಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಜೇಸುವೆಂಬ ತಿರು ನಾಮಧೇಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ ರಕ್ಷಕರೆಂಬುವದಾಗಿದೆ. ಕ್ರೀಸ್ತುವೆಂಬುವದಕ್ಕೋ ಅಂದರೆ

ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಂಬರ್ಥವಾಗುವದು. ಅದೇನಂದರೆ ಅರಸರಿಗೂ ಗುರುಗಳಿಗೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಅಭಿಷೇಕವು ವಾಡಿಕೆಯಾದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರು ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಾದಿಗಳಿಗೆ ರಾಯನಾಗಿಯೂ ತಂಮನ್ನು ನಿತ್ಯ ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುವಂಥಾ ಪರಮ ಗುರುವಾಗಿಯೂ ಬರಹೋಗುವ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಪರಮ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೂ ದೇವ ಪಿತನಿಂದ ಯೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವೀಕ ಅಭಿಷೇಕವ ಹೊಂದಿ ಬಂದರು. ಆದದರಿಂದ ಜೇಸುವೆಂಬ ತಿರು ನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರೆಂಬ ತಿರು ನಾಮಧೇಯವು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಯಿತು. ಈ ತಿರು ನಾಮಧೇಯದ ಶಿಸಿಯಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತವರೆಂಬ ಶೃಂಗಾರ ನಾಮವು ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯನು ಹೊಂದಿ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವುಂಟಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾಯಿದೆ. ಈ ತಿರು ನಾಮದಿಂದಲೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತ್ಯಾವ ನಾಮದಿಂದಲಾದರೂ ರಕ್ಷಣ್ಯವೂ ಕಡೆಹಾಯುವಿಕೆಯೂ ದೊರಕಲಾರದೆಂಬದಾಗಿ ಸತ್ಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದದರಿಂದ ಕಡೆಹಾದು ನಿತ್ಯ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯ ಆಶೆಯುಳ್ಳ ಸಕಲರೂ ಯೀ ತಿರು ನಾಮಧೇಯವನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡದ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಾಗಲಿ.

೧೮ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ದೇವ ಮಾತೆಯ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು.

ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರ ದೈವಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣ ನಡತೆಗಳನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಿಸ ತಕ್ಕ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ಉಂನತ ಪ್ರತಾಪ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಅವರ ತಿರು ಮಾತೆಯ ಅತಿಶಯವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಆನಂದವಾದ ಮಹಿಮೆಯೂ ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ವಿಚಾರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೇ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಪ್ರಿಯದೊಂದಿಗೆ ಕಂಡತಿಳಿಯಪಟ್ಟವನು ಅದರ ಗಿಡವನ್ನು ನಿಧಾನಿಸಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯದಿರುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವು ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವ ಮಾತೆಯಂನು ಕುರಿತು ನಂಮಲ್ಲಿರುವ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಅಂಥಾ ಆಳಿದವಳಿಂದ ನಮಗೆ ಬರಲಾಗುವ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ತಾಸಿ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲೂ ಯಿವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲೂ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸಪಡ ಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಅವತರಿಸ ಚಿತ್ತನಾದದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಅವರಂನು ತಂಮ ಉದರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತಾಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ ವತಿಯಾಗುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಆ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಎಷ್ಟೋ ಪರಮ ವರಗಳಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದಿಂದಲೂ ಸುಕೃತ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿತ್ತು. ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷ

ತರು ತಮಗೆ ತಿರು ಮಾತೃವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಉನ್ನತ ಸುಕೃತ ಗುಣಗಳು ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಮೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳು ಯೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಳಶಕ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲವು. ಆದಕಾರಣ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವೆವು. ಅವುಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ...೧ನೇದು—ದೇವ ಮಾತೆಯ ಉನ್ನತ ಮಹತ್ವವೂ ಘನತೆಯೂ,...೨ನೇದು,—ಈ ಪರಮ ಆಳಿದವಳ ತಿರು ದೇಹದ ಲಕ್ಷಣವೂ,...೩ನೇದು,—ಆಕೆಗೆ ವುಂಟಾದ ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನವೂ,...೪ನೇದು,—ದಿವ್ಯ ಮಾತೆಯ ಸದ್ಗುಣ ಪುಣ್ಯಗಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶ್ರೇಯಸ್ಸೂ,...೫ನೇದು,...ದೇವ ತಾಯಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಣಿಯ ಪಟ್ಟವೂ,...೬ನೇದು,...ಈ ತಿರು ಆಳಿದವಳ ದಯದಿಂದ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಾಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮೇಲು ಸಹಾಯಗಳು ಯಿವೇ.

೧ನೇದು...ದೇವ ಮಾತೆಯ ವುನ್ನತ ಮಹತ್ವವೂ ಘನತೆಯೂ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಅಳವಡಿಸಬಾರದೆಂಬುವದು ಸಹಜವೇ. ಏನಂದರೆ ಮೊದಲುಮೊದಲು ದೇವ ಮಾತೆಯ ಪಟ್ಟವಾದದ್ದು ಮನೋವಾಕ್ಕಿಗೆಟ್ಟದ ಪಟ್ಟವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅರಸುಗಳ ರಾಯರುಗಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಪಟ್ಟವು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹು ಕಡೆಮೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಅರಸನ ಪಟ್ಟದಿಂದ ಅರಸರೂ ಬರೇ ಮನುಷ್ಯರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಗುಲಾಮರಿಗೂ ಈ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೆ, ಅಧಿಕಾರವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವ ಮಾತೆಯಪಟ್ಟದಿಂದಲೋ ಅಂದರೆ ದಿವ್ಯ ತಾಯಾದವಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಘನತೆಯಾಗಿ ಮೇಪಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿ ರಾಯರಾದ ಸುತನಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಂಮನವರಿಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಸದ್ಗುಣವುಳ್ಳ ಕುಮಾರನ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ವರುಷ ಕಾಲದೊಳು ಸ್ನೇಹ ವಂದನೆಯೊಡನೆ ಆಕೆಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದ

చిత్రనాదరు. సూర్యనన్ను ఈక్షిసి నోడువ కణ్ణు మసకుళ ప్రకార యీ పరమ పట్టద ఘనతెయన్ను కణ్ణిట్టు దృష్టిసి నోఃడువల్లి బుద్ధి ఆశ్చర్యదింద భ్రమిసి పరవశవాగువదు. ఇదల్లదె దేవ మాతెయంబ పట్టద సంగడ కన్యతనద నిర్మలత్వ హొంది యిరువంథాద్దు మత్తొందు ఘనవాద మహిమెయాగిదె. అదు హ్యాగెందరె దేవ మాతెయెందిగాదరూ పురుషన ముఖవరియదె స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశ్వరన పరిశుద్ధ దైవీక అనుకారణదింద అద్భుతవాగి గర్భవ ధరిసి, కన్యత్వద ముద్రె కెడదె, మత్తొందు ఆశ్చర్యదింద తంమ తిరు కుమారనన్ను హెత్తద్దరింద మాపర్జడద కన్నికెయాగిరుత్తాళె. దేవ కుమారనన్ను హెత్త పరవాదద్దు ఆ అంమనవర ఉత్తమ కన్యత్వక్కె సంశయవనెయూ స్థిరత్వవూ నిలెయూ ఆగిరువదెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. అదర నిమిత్త యీ తిరు మాతెగె కన్య తాయియెంబ ఘనవాద మహిమెయుళ్ళ నామ వుంటాయితు. ఇంథా మహిమెయాద నామధేయవూ యింథా పరమ వరవూ యీ తిరు మాతెగె స్వంతవే హొరతు యావాగ్యూ మత్త్యారిగూ సల్లలూ యిల్లా, ఇన్నుమేలె సల్లహోగువదూ యిల్ల. మత్తు సర్వేశ్వరను కన్యా తాయాద వళిగె దయమాడిద మేలాద వరగళూ విశేష యిష్ట ప్రసాదగళూ అంమనవరిగె మత్తొందు శ్రేష్ఠ మహిమెయాగిదె. అదు హ్యాగెందరె దేవ మాతెయెంబ పట్టక్కె సమానవాద పట్టవు సర్వ లోకదల్లియూ యిల్లద్దరింద అదక్కె నేమిసల్పట్ట పరమ స్త్రీయ్యాదవళు అదక్కె తక్క విధవాగి సకల సృష్టిగళిగింతలూ పరమ వరగళిందలూ విశేషవాద వర ప్రసాదగళిందలూ అలంకరిసల్పట్టళు. ఈ తిరు కన్నికెయన్ను పితనాద సర్వేశ్వరను తమగె సమర్జక ప్రియ కుమారితెయాగియూ, సుతనాద

సర్వేశ్వరను తమగె స్నేహపూర్ణ మాతెయాగియూ స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశ్వరను తమగె యోగ్య దేవాలయవాగియూ నియమిసి అంగీకరిసికొండద్దరింద త్రియేక సర్వేశ్వరనాదవరు అమ్మనవరల్లి తమ్మ మేలాద వరగళన్నూ సకల యిష్ట ప్రసాదగళన్నూ హేరళవాగి సురియ కరుణిసిదరు. ఆదకారణ ఆకెయల్లి అడగ బహుదాద సకల వరగళూ యిష్ట ప్రసాదగళూ ఆకెగె సర్వేశ్వరనింద సంపూర్ణవాగి దయపాలిసల్పట్టవెందు హేళతక్కద్దు.

ఇదల్లదె అమ్మనవర నిష్కళంకత్వవు తమగె విశేష ఘనవాద మహిమెయాగిదె. ఆకెయ పరిశుద్ధత్వవు యావాగలూ లవలేశవాగి ఒందు కళంకాదరూ యిల్లదె అతిశయక్కె తక్కద్దాగిత్తు. పరమ కర్తరిగె మాతె ఆగువదక్కె నేమిసల్పట్టవళు ఒందు నిమిషవాదరూ పిశాచియ గులామతనక్కె ఒళగాగ కూడదెంబువ ప్రయుక్తదింద అదక్కె ఒళగాగదహాగె వుచితవాద దేవ కృపెయింద కాపాడల్పట్టళు. అదు హ్యాగెందరె సర్వ లోకవు సృష్టిసల్పడువదక్కింత ముంచె పితనాద సర్వేశ్వరను తావు యిన్ను ముందె హుట్టిసహోగువ మనుష్య జాతియల్లి తమ్మ తిరు కుమారనిగె మాతెయాగువదక్కె నేమిసిద పరిశుద్ధ కన్నికె యావాగలు కళంకవిల్లదవళాగిర బేకెందు కృపె చిత్తవాగి యావాగలు ఆకెయన్ను పరిశుద్ధవాగి కాపాడిద్దరింద, ఆది తాయి ఆది తందెయింద వుంటాగి సకల మనుమక్కళన్ను కెడిసిద పాప దోషవు ఆ రాణిగె యావాగలు సోంకవిల్లవు. హీగె దేవ మాతె సకల మనుష్యరిగింత మహిమెయాద పట్టవూ పరిశుద్ధత్వవూ మొదలాద వరగళింద ఉన్నతవాదవళాగిద్దదల్లదె సకల సన్మనస్సుగళల్లియూ శ్రేయస్స్వరూపళాగి, ప్రకాశిసుత్తాళె.

೨ನೇದು… ದೇವ ಮಾತೆಯ ಉನ್ನತ ಮಹತ್ವವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಆಕೆಯ ಕಿರು ದೇಹದ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಪಿತಾಪಿತೃರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಶೆಯಾಗಿ ಬಂದ ದಾವೀದು ಮೊದಲಾದ ಅರಸರ ಗೋತ್ರವಾಗಿದ್ದಂಥಾ ಅಂಮನವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಂಶವನ್ನು ಅತಿಶಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಕಿರು ದೇಹದ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೊಗಳುವದಕ್ಕೆ ನಂಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕಿರು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸುಕೃತ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳುವೆವು. ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಆಕೆಯ ಕಿರು ಮುಖವಾದದ್ದು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವೂ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಪಣವಾಗಿದ್ದದ್ದೇ ಸಹಜವು. ಮತ್ತು ಯೀ ಕಿರು ಒಡತಿಯು ಜನ್ಮ ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಜನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಕಿರು ದೇಹವು ಲವಲೇಶ ಪಾಪ ದುರ್ಗುಣದ ಬೇರೂ ಕೇಡಿಗೇಷಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಕಿರು ನೇತ್ರ ಶ್ರೋತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಆತ್ಮದ ಸುಕೃತ ಪ್ರೇರೇಪಕವನ್ನು ಆಟಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಸರಿಸಿ, ಬಹು ನೇರೆಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಅಡಗಿ ವಿನಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದಲ್ಪ ಪಾಪದ ಮಚ್ಚು ಯೆಂದಿಗೂ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಪಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಧಿ, ನೋವು, ಮೊದಲಾದ ಕೇಡುಗಳು ಅಮ್ಮನವರಿಗೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಸೋಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುವದು. ಕಿರು ಕುಮಾರನಹಾಗೆ ದೇವ ಮಾತೆಯು ಮರಣಕ್ಕೊಳ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಶರೀರದ ಬಲಹೀನವೂ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವೂ ಮೊದಲಾದ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಸಾಯದೆ ದೇವ ಸ್ನೇಹದ ಅಧಿಕತ್ವದಿಂದ ಆಕೆಯ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಮ ಕಿರು ಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗೆದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಯೀ ಕಿರು ಶರೀರವು ವಿಶೇಷ ದೈವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮರ

ಇದ ತರುವಾಯ ಕ್ಷಯಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಸತ್ತ ಮೂರನೇ ದಿನದೊಳು ಪುನಃ ಜೀವಿಸಿ, ತಿರು ಆತ್ಮದೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳಿಂದ ಒಡ್ಡೋಲಗವಾಗಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ವೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸ ತಕ್ಕ ಸುಕೃತ ಸೌಂದರ್ಯವಾದ ದೇವ ಮಾತೆಯ ತಿರು ದೇಹದ ರೂಪವು ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೊಂದು ಅಲಂಕಾರವೂ ಮೋಕ್ಷದ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಆನಂದವೂ ಆಯಿತು.

೩ನೇದು—ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನವು ದೇವ ಮಾತೆಯ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಆಳಿದವಳು ಬಾಲ್ಯತ್ವ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು, ಜ್ಞಾನವು ತಿಳಿದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅರಿತು ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದ್ದಳೆಂದೂ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಆಕೆಯ ತಿರು ಆತ್ಮವು ಬುದ್ಧಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಡೆಮೆ ಸುಕೃತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವುದ್ಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ಬರೆದರು. ಈ ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯೀ ಲೌಕೀಕದ ವಸ್ತುಗಳ ಕ್ಷೀಣತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಪತನವನ್ನು ಅನಿತ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಶಿಸಿ, ಅನುಸರಿಸದೆ ನಿತ್ಯ ದೇವ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಹುಡುಕಿ ಅನುಸರಿಸಿದಳು.

೪ನೇದು—ಅಂಮನವರ ಆತ್ಮದ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ. ದೇವ ಮಾತೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟದಿಂದಲೂ ವುನ್ನತವಾದ ವರಗಳಿಂದಲೂ ಯೀ ತಿರು ವೊಡತಿ ಸಕಲ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟವರಿಗಿಂತಲೂ ಸಂಮನಸ್ಸರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವತಿಯಾದ ಮೇರೆಗೆ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಳು. ಒಂದಲ್ಪ ದುರ್ಗುಣದ ಕಲಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ವುತ್ತಮ ವಿಧವಾಗಿ ಹೊಂದಿದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಯಾವಾಗ್ಯು ಲವ

ತೇಳ ತಪ್ಪು ಮಾಡದೆ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಕ್ಕಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರ ವಾಕ್ಕು ತ್ರಾಣ ಸಾಲದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಆಳಿದವಳು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಡಿಲ್ಲದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಮನ ದೈನ್ಯವಂಗೊಂಡು ಸಕಲರಿಗೂ ಎರಗಿ ಪ್ರೊತ್ಸಾಹಿಸಿ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಳು. ನಿಷ್ಕಳಂಕಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹವ ಮಾಡುವಳು. ದೇವ ಮಾತೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟವು ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಮೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಮಾಸರ್ಡದ ಕನ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ, ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಳು. ಅದರ ನಿಮಿತ್ತ ತಂಮ ಕನ್ಯಾತನದ ನಿಷ್ಕಳಂಕತ್ವವು ಕೊರತೆಯಾಗದೆ ಕರ್ತರು ತಂಮಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಹುಟ್ಟುವರೆಂದು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರಿಗೆ ಜನನಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಂಮತಿಸಿದಳೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ವಿಧವಲ್ಲ. ದೇವ ಸ್ನೇಹವೂ ಪರರ ಸ್ನೇಹವೂ ಆಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅನಂತ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಣ್ಯವಾಗಲೂ ತಂಮ ಏಕ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನ ರಕ್ತ ಬಲಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಂಮತಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಮೃತವಾದ ಶಿಲುಬೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಸಾಯದೆ, ಧೈರ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಅಮರಿಕೆಯೊಡನೆ ದುಃಖಿಸಿ ನಿಂತಳು. ಎಣಿಸಕೂಡದ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಜೈಸಲ್ಪಡದ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಢವೂ ದೈವ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಕೀಳ್ಪಡುವಿಕೆಯೂ ಅಂಮನವರಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ನಿಮಿತ್ತ ಯಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಂಮ ತಿರು ಕುಮಾರನ ಸಂಗಡ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರ ಹಿಂಸೆ ಕಷ್ಟಾದಿಗಳಿಗೊಳಗಾದಳು. ದೇವ ಶಕ್ತಿಯ ಹಿಗ್ಗಳದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ, ತಂಮ ಜೀವದ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ದೇವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಳದು ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾದ್ರಿಯಾದಳು. ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರ್ಗುಣವೂ ಲವ

లేశవాదరూ మాలిన్యవిల్లదె, యీ పరమ ఆళిదవళల్లి యెల్లా సద్గుణగళూ సకల పుణ్యగళూ సాంగోపాంగవాద విధవాగి ప్రకాశిసిద్దాగెవె.

మత్తు అవళన్ను ఘనపడిసువ కడెమె అతిశయవాద విశేషగళన్ను హేళ తీరదు. వృద్ధాప్యరూ బంజెయరూ ఆద తంతె తాయిగళిగె జపద ఫలదహాగె అద్భుతవాగియూ పరిశుద్ధవాగియూ హుట్టిసిదళు. అనేక పరమ దేవ వరగళిందలూ ఆశ్చర్యపడిన తక్క జ్ఞానదిందలూ అలంకరిసల్పట్టవళాగి జనిసిదళు. మూరు వర్షద ప్రాయదవళాదాగ దేవాలయదల్లి అత్యంత భక్తి స్నేహదింద సర్వేశ్వరనిగె తంనను కాణికెయాగి ఒప్పిసి కొట్టళు. వివాహదల్లియూ విరక్త వ్రతనాద జోసెఫనొందిగె మార్పడద కన్నికెయాగి నిలెనింతళు. పురుష సంగమవు హొందు కాలక్కాదరూ అరియదె స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశ్వరన దైవానుగ్రహదింద గర్భవ ధరిసిదళు. కన్యత్వద ముద్రె కెడదెయూ అవతరిసిద దేవ కుమారనన్ను ప్రసవదవేదనె యిల్లదెయూ పడెదళు. అద్భుతవాగి తుంబిద స్తన్యగళింద తంమ తిరు కుమారనిగె కన్య హాలన్ను కొట్టళు. తంమ అతిశయవాద పుణ్యగళిందలూ సుకృత బుద్ధి మతిగళిందలూ ప్రాప్త ఫలదింద తుంబిద వృద్ధాప్యద మట్టిగూ యీ లోకదల్లి తిరు సభెగె మాత్రియూ దృఢవూ ఆగిద్దళు. కడెయల్లి దేవ స్నేహదింద మరణక్కొళగాగి మోక్ష రాజ్యదల్లి తంమ ప్రీతియుళ్ళ తిరు కుమారన బళిగె హొడ్డోలగవాగి సేరిదళు.

౫నేదు…ఆ తిరు ఆళిదవళు సర్వ లోకగళిగూ అధి పతిరాయరాగిరువ పరమ కర్తరన్ను హెత్త ప్రయుక్తదిందలూ మనోవాక్కిగెట్టద అతిశయవాద పుణ్యగళన్ను మాడిద కారణదిందలూ

ಅವರಿಂದ ಪರಲೋಕಕ್ಕೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಆದಕಾರಣ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಯೇಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಗ್ಗಿದವಳಾಗಿ, ತಂಮ ತಿರು ಕುಮಾರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಮನಸ್ಸರುಗಳ ನವ ವಿಲಾಸ ಸಭೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸಕಲ ಅರ್ಚಿಷ್ಟವರಿಗಿಂತಲೂ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಪ್ರತಾಪ ಮಹಿಮೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ದೇವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಯೀ ತಿರು ಆಳಿದವಳಿಗೆ ಪರಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದೆಂದು ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಾತಿಶಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು.

ಇನ್ನೇನು... ದೇವ ಮಾತೆ ಸಕಲ ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿಗೂ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ತಾಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ತಿರು ರಾಣಿ ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಯಿರಿಸಿದ ಕನಿಕರ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ದಯವುಳ್ಳ ತಾಯಾಗಿದ್ದಾಳೆಂಬೋದು ತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆತೆಯ ತಿರು ಕುಮಾರನು ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂಮ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಅಂಮನವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಯಿಗೋ ನಿನ್ನ ಮಗನೆಂದೂ, ತಿರುವಾಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತಂಮ ತಿರು ಮಾತೃವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಯಿಗೋ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯೆಂದೂ ಅಪ್ಪಣೆಪಾಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅಂಮನವರನ್ನು ತಂಮ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾತೃವಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ, ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಯೀ ಪ್ರಕಾರವೇ ದಿವ್ಯ ಮಾತೆಯು ಸಕಲ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಯಾಭರಿತಳಾದ ತಾಯಾದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ತಿರು ತಾಯಿಯು, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟು ಬಹುಮಾನ ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯಿದ್ದರೂ ಆತೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಾದಿಗಳನ್ನು ಯಿರಿಸಿ ಆತೆಯನ್ನು ಸಕಲರಿಗೂ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯಿದ್ದರೂ ತಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದವರನ್ನು ವೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಮರೆಯದೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಯೆಣಿಸಲ್ಪಡದ ದಯಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಇರು

ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ತಂಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆದರಿಸಿ, ತಂಮ ಬೇಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೇವತಾಕೃಪೆಯೂ ರಕ್ಷಣ್ಯವೂ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನು ಮಾತೃವಿನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಮರೆಯಲಂಮದೆ ಇರುವದರಿಂದ, ಆಕೆಯ ಬೇಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದ ಬಹುದೇ ಹೊರ್ತು' ಅವಳ ಮೂಲವಾಗಿ ಬರಕೂಡದ ಮೇಲು ಇಲ್ಲವು. ಅಂಮನವರ ಬೇಡುವಿಕೆಯಿಂದ ನೆಲೆನಿಂತ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಕ್ಷಾಮವೂ ಕಾಳಗವೂ ಸೋವೂ ಮೊದಲಾದ ಕೇಡುಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳೂ, ಸತ್ಯ ವೇದದವರು ಹೊಂದಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಜಯಗಳೂ, ಮುರಿದು ಓಡಿಸಿದ ಶತೃಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳೂ, ತೀರಿದ ಉಪದ್ರಗಳೂ, ಗುಣವಾದ ವ್ಯಾಧಿಗಳೂ, ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ತವರೂ, ಹೊಂದಿದ ಉಪಕಾರ ಮೇಲು ವರಗಳೂ, ಮನಸ್ಸು ತಿರಿಗಿದ ಪಾಪಿಗಳೂ, ಗತಿ ಸೇರಿದ ಆತ್ಮಗಳೂ, ನಡೆದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಇಷ್ಟೆಂದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲಾ. ಹೀಗೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ತಂಮಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಉಪಶಮಿಸಿ, ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಕಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡದೆ ತಂಮ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದಲೂ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೂ ಅಂಥಾ ಪರಮ ಆಳಿದವಳ ಕೃಪೆಗೆ ಆಟಂಕ ಮಾಡುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರರೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲಾ. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಈಕೆಯ ದಯಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದಾಶ್ರಯವು ದೊರಕಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ತಾಯಿಯು, ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ತಾಯಿಯೆಂಬ ಅಮೃತ ನಾಮಧೇಯಗಳು ಆಕೆಗೆ ಸ್ವಂತ ನಾಮವಾದವು ಅಂಥಾ ತಿರು ತಾಯಿಯ ಸ್ವನಾಮಧೇಯವೋ ಅಂದರೆ ಅರ್ಚಃ ಕನ್ಯಾ ಮರಿಯಂಮನೆಂಬುವ ಇಂಪಾಗ ನಾಮಧೇಯವಾಗಿದೆ. ಈ ತಿರು ನಾಮವು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಕಲ

ರಿಗೂ ಅನಂತ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತುತಿ ವಂದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗೆದೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯಾ ಮರಿಯಂಮನವರು ಯಿಷ್ಟು ಘನತೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರತಾಪದ ಮಹಿಮೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೆತ್ತದರಿಂದ, ದೇವ ಮಾತೆಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಆ ತಿರು ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಕೆಯನ್ನು ದೇವತೆಯೆಂದೆಣಿಸಲೂ ಹೇಳಲೂ ಕೂಡದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ತ್ರಿಯೇಕಪರಾತ್ಪರನಲ್ಲದೆ, ಸರ್ವಥಾ ಬೇರೆ ದೈವವಿಲ್ಲವು. ಪರಿಶುದ್ಧ ಕನ್ಯತಾಯೋ ಅಂದರೆ ದೇವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ವುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ಧಾಳೆಂಬದು ಸಹಜವೇ. ಆದದರಿಂದ ಆ ಪರಮ ವಡತಿ, ದೇವತ್ವವಿಲ್ಲದವಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಕೆ ಧರಿಸಿದ ದೇವ ಮಾತೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಹಿಮೆ ವರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸರ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೂ ರಾಣಿಯ ಪ್ರತಾಪದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸಕಲರಿಗೂ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ ತಾಯಿಯ ಕರುಣವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಸಕಲರೂ ಆ ಅಂಮನವರನ್ನು ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ ವಂದಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸ್ನೇಹಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಸಕಲವಾದ ನ್ಯಾಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ದೇವಾರಾಧನೆ ವಿನಾಯಿಸಿ, ಕಡಿಮೆ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರ ನಮಸ್ಕಾರವೆಲ್ಲವು ಈ ಪರಮ ರಾಣಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ. ಅಂಥಾ ಅಂಮನವರನ್ನು ವಂದಿಸದ ಮೂರ್ಖತ್ವವನ್ನು ಮತಿ ಕೇಡೂ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟ ತನವೂ ವೆಂದೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಮಾತೆಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರಾದಿಗಳು ಆಕೆಯ ತಿರು ಕುಮಾರನಾದ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳ ಸ್ತುತಿ ವಂದನೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಾತೆಯ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ತಿರು ಕುಮಾರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆ ದೊರಕುವದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಆಶೆಯೊಡನೆ ಹುಡುಕುವೆವಾಗಲಿ. ಆಕೆಯ ತಿರು ವುದರದಲ್ಲಿ

ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಅಂಮನವರ ಮೂಲವಾಗಿ ತಂಮ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುರಿಸಿ, ಪಾಲಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಿಷ್ಟು ದಯವೂ ಸ್ನೇಹವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ತ್ರಾಣಿಯೂ ಉಳ್ಳಂಥಾ ಲೋಕದ ರಾಣಿಯನ್ನು ಸಕಲರೂ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಸೇವಿಸುವವರಾಗಲಿ. ಅದೇ ಆಕೆಯ ಬೇಡುವಿಕೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಪ್ರಸಾದಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕ್ರಮವಾಗೆದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಕೆಯ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವಂಥಾದ್ದೆ ಮುಖ್ಯವು. ಆದದರಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಸೇರುವದಕ್ಕೂ ಲೌಕೀಕರು ಸತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ರಕ್ಷಣ್ಯವ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೂ ಸಕಲರೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೂ ಈ ಆಳಿದವಳ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬರುವರಾಗಲಿ. ದೇವ ಮಾತೃವು ತಕ್ಕ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ತಂಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೊಳಗೊಬ್ಬನ್ನಾದರೂ ತಳ್ಳಲಾರಳು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಪುಣ್ಯ ಮಾತೃಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸತ್ಯವೇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದ ಸುಕೃತ ಭಕ್ತಿ ವಿನಯದೊಡನೆ ಆಕೆಗೂ ಆಕೆಯ ತಿರು ಕುಮಾರನಿಗೂ ತಕ್ಕಂಥವರಾಗಿ ನಡೆಯುವವರು ತಪ್ಪದೆ ಆಕೆಯ ದಯಾಳತ್ವದ ಆದರಣೆ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಸೇರಿ ನಿತ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರೆಂಬುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು.

೪ ನೇ ಕಾಂಡವು.

೧ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಲೋಕಾಂತ್ಯವು ಬರಹೋಗುವ ವಿಧಾನವು.

ನಿತ್ಯ ಮೇಕ ಭಗವಂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ವಿಧವನ್ನು ಮುಂಚಿನ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಪ ಯಿಡುವದಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರಕಾರವ ಯಿದರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಮ ಕರ್ತರು ಅಪರಿಮಿತ ದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಬಗ್ಗಿ ತಗ್ಗದ ನೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನವನ ನಡತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಯಿರಲಾರರು. ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವತರಿಸಿ, ತಂಮ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾದ್ರಿಯಿಂದಲೂ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತಂಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು, ಸಕಲರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಂಮ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನೂ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸಹಾಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ದಯಾಪರರಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ, ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅನೇಕರು ತಂಮಾತ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಯಿಷ್ಟೆ ಆಲೋಚಿಸದೆಯೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಪುಣ್ಯ

ఫలగళన్నూ వర ప్రసాదగళన్నూ కైకొళ్ళదెయూ అవరిగె అధిక ధికవాగి మేలుగెట్ట ద్రోహవ మాడి దేవ కట్టళెగళన్ను మీరి తమ్మ దురాశెగళిగె పరిబందహాగె నానావిధ దుర్మార్గగళల్లి నడెయుత్తారె. అదు హ్యాగెందరె కెలబరు దివ్య కర్తర సత్యోపదేశగళిగె కివి గొడదె తమ్మ పాప దుర్గుణాదిగళిగె ప్రియవాద అజ్ఞాన మతగళన్ను అనుసరిసి, సుళ్ళు దేవరుగళిగె పూజారాధనెయన్ను మాడికొండు బరుత్తారె. బేరె కెలబరు సత్య వేదవన్ను తమ్మ యిచ్ఛెగళిగె బందహాగె నానా మార్గగళాగి హొగిజెద పతితరు మొదలాదవర అబద్ధ మతగళన్ను అనుసరిసి సత్య మార్గవన్నూ సుకృత నడతెయన్నూ బిట్టు కెట్టుహోగుత్తారె. బేరె కెలబరు సత్య వేదక్కొళగాగిద్దాగ్యూ అదర సుకృత కట్టళెగళన్ను సుముద్రియాగి అనుసరిసదె తమ్మ దుర్నడతెయింద దివ్య కర్తనిగూ అవర తిరు సభెగూ అవమానమాడి అవరిగె సరియాగద పాపగళల్లి ముణుగికొండు బరుత్తారె. ఇవరెల్లరు మోక్షదారియన్ను బిట్టుబిట్టు తమ్మ అవిశ్వాసదిందలూ పాపద దుర్నడతెగళిందలూ పిశాచిగె గులామరాదద్దరింద నిత్య కేడిగె పాత్రరాగిద్దారెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. బేరె అనేకరో అందరె దివ్య కర్తరు హేళిద వేద సత్యగళన్ను విశ్వాసిసి అవరు కల్పిసిద సుకృత వేద కట్టళెగళన్ను అనుసరిసి అవర తిరు రక్తద ఫలగళన్ను హొంది అవర వరప్రసాదద అనుగ్రహదింద ఉత్తమవాద పుణ్యగళన్ను మాడికొండు బరుత్తారెంబువదే సత్యవు.

హీగెయే యీలోకదల్లి పాపవూ పుణ్యవూ బెళెదిరువదరింద మటెల్లద నీతియ స్వరూపవాద సర్వేశ్వరను పాప పుణ్యాదిగళిగె తక్క సంభావనెయన్ను కొట్టు మూర్ఖరాద పాపిగ

ಳಿಗೆ ನರಕಾಗ್ನಿಯನ್ನೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ದಿವ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಡ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾನ್ನು ಬೈಲು ಮಾಡಿ ತೀರ್ವಿಕೆಯನ್ನಿಡುವರೆಂಬುವದು ತಪ್ಪದ ವೇದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ದೇವ ನೀತಿಯು ತೀರಿಸುವ ತೀರ್ವೆಯಾದದ್ದು ಏಕಾಂತ ತೀರ್ವೆಯೆಂದೂ ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆಯೆಂದೂ ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿರುವದು. ಅವನವನು ಸತ್ತಾಗಲೇ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದು ಏಕಾಂತ ತೀರ್ವೆಯು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲು ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿ ಒಂದಲ್ಪಕೇಡಾದರೂ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯೊಡನೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಡುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದೆ ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯು ಯಿರುವ ಸಕಲರ ಮುಂದಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಬರಮಾಡಿ, ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಕಲರಿಗೂ ಅರುಹಮಾಡಿ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣ ಮಹಿಮೆಯೊಡನೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವರೆಂಬುವದು ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಬರುವ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಯಿದನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆ ಸೇರಿದ ಆರು ಪ್ರಧಾನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಯಿ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳು ಯಾವವಂದರೆ…೧ನೇದು—ಏಕಾಂತ ತೀರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ದೇವ ನೀತಿಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆ ನಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಖಾಂತ್ರವೇನು?…೨ನೇದು—ಲೋಕ ಮುಗಿಯುವ ಕಾಲ ಯಾವದು? …೩ನೇದು—ಆ ಕಾಲದ ವಿಶೇಷ ಗುರುತೇನು?…೪ನೇದು—ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವದಕ್ಕಿರುವಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳ್ಯಾವವು ಅಂತೆ

ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬವನಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡಹೋಗುವ ಅಕ್ರಮ ಕಲಹವೇನು? ...೫ನೇದು—ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಕಳಿಸುವದಕ್ಕಿರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಹಾಯವೇನು?.. ೬ನೇದು—ಲೋಕ ಮುಗಿಯುವದಕ್ಕಿರುವ ಬಗೆಯಾವದು ಯಿವುಗಳೇ ಈ ಆರು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಮಾಡುವೆವು.

೧ನೇದು...ಏಕಾಂತ ತೀರ್ವಿಯಲ್ಲಿ ದೇವ ನೀತಿಯು ತೀರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬಲವಾದ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳುಂಟು...೧ನೇದು, ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳು ಅವರ ಜೀವದ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯುವವು, ಬೇರೆ ಕೆಲವೋ ಅಂದರೆ ಅವರು ಸತ್ತ ಮೇಲೆಯು ನಡದು ಬರುವಂಥವುಗಳುಂಟು ಮನುಷ್ಯನ ಕೂಡಾ ನಿಂತುಹೋಗುವ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ, ಅವನವನು ತನತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾಡುವ ಮೇಲು ಕೇಡು ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳೆಂದ್ಹೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವದೊಡನೆ ಮುಗಿಯದೆ ಅವನು ಸತ್ತತರುವಾಯ ನಡೆಯುವ ಪಾಪಗಳೋ ಅಂದರೆ, ದುರ್ಮಾರ್ಗದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅಬದ್ಧವೇದ ದುರಾಚಾರಗಳನ್ನೂ ವುಂಟುಮಾಡಿ ಪ್ರಬಲವಾಗ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೂ ದುಷ್ಟಮಾದ್ರಿಯೂ ದುರ್ಬೋಧನೆಯೂ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕದಿಂದ ತಲತಲಾಂತರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುವವಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದಲೂ ಸುಕ್ರೈತವರಗಳಿಂದಲೂ ಧರ್ಮ ಸಭೆಗಳಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೇ ಮಾದ್ರಿಸುಬೋಧನೆ ಮೊದಲಾದ ಮುಖಾಂತ್ರ ಯತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರಂಪರೆಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಗಳು ಬೆಳೆಯುವವು. ಆದದರಿಂದ ಯಿವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದವರ ಸತ್ಕ್ರಿಯಗಳು ಅವರೊಡನೆ ಮುಗಿಯದೆ ಅವರು ಸತ್ತ ಮೇಲೆಯೂ ವೃದ್ಧಿಯಾದವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಹಾಗೆಯೇ

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಮೇಲಿಗೂ ಕೇಡಿಗೂ ವೊಳಗಾದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಮುಖಮುಖವಾಗಿ ಯಿವರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ಅವರವರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಸರ್ವ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೋ?...೨ನೇದು—ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಅನೇಕರೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ದೇವ ನೀತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ತೀರ್ವಿಕೆಗೆ ಯೆಲ್ಲರನ್ನು ಯೇಕವಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಪಾರುಪತ್ಯವ ನಡಿಸ ಬೇಕಲ್ಲವೋ?..೩ನೇದು—ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದೊರೆಗಳೂ ಅರಸುಗಳೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದವರು ತಂಮ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವುಪದ್ರಪಡಿಸಿ, ಅನ್ಯದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಮಾಡಿ, ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತರಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದದರಿಂದ ಸಕಲರ ಮುಂದೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದೇ ನೀತಿಯು....೪ನೇದು—ಜೇಸುನಾಥರು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ದೂಷಣೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರವಾಗ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಪಟ್ಟ ತಿರು ಪಾಡುಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡ ದೈವ ತ್ರಾಣ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರತಾಪ ಮೊದಲಾದದ್ದೆಲ್ಲವು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಸಮಸ್ತ ಮಾನುಷಪುತ್ರರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಮಹಿಮೆಯೊಡನೆ ತೀರ್ವ ಕೊಡ ಬರುವದೇ ಬಹು ನ್ಯಾಯವೂ ಅವಸರವೂ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ...೫ನೇದು—ಪರದೇಶವಾದ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೂ ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಸತ್ಯ ಬೋಧಕರೂ ಗುರು ಪ್ರಸಾದಿಗಳೂ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಕನ್ಯರೂ ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಚಿಷ್ಟರೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಂದ ಪಟ್ಟ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ವುಪದ್ರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ವುಂಟಾಗುವಹಾಗೂ, ಅವರು ತಾಳ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ತಮಗೆ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ ಹೇಳಕೂಡದ ಆನಂದ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರತಾಪವು ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರಕಟವಾಗ ಮಾ

ದುವದರಿಂದ ತಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತೋತ್ರವೂ ಆ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ತ
ಕ್ಕ ಬಹುಮಾನ ಪೂಜ್ಯ ಬರುವದಾಗೂ, ಪರಮ ಕರ್ತರು ನ್ಯಾಯ
ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ಧಾರೆ.…೬ನೇದು—ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯೀಲೋ
ಕವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನವಾದ
ವರಾಗಿ ತೋರಿಸಿದವರೊಳಗೆ ಕೆಲಬರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯದ ಹೇರಳತ್ವವನ್ನು
ಕೆಲಬರಿಗೆ ಅನರ್ಥ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ವೊಬ್ಬನಿಗೆ ಧೊರೆತನವನ್ನು ಮ
ತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ದಾಸತ್ವವನ್ನು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ನೋವುಗಳನ್ನು ಕೆಲಬರಿ
ಗೆ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು, ಯೀಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಕೆಲವರನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಡೆಸಿ
ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ಪಾಪಿ
ಗಳಿಗೆ ಯೀ ಲೌಕಿಕವಾದ ಅನೇಕ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ, ವೊ
ಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಅಘೋರ ವ್ಯಾಧಿ ಶ್ರಮೆ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾ
ಡುವರು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯೂ ದೊರಕದಿರು
ವದಲ್ಲದೆ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಕೇಡೂ ದೊರೆಯುವ
ದುಂಟು. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಪರಮ ನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಯೆರ
ಡನೇ ಕಾಂಡದ ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ
ಆ ಮೇಲಾದ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮತಿಹೀನರು ಆಲೋಚಿಸಿ ಕಂಡು ಹಿ
ಡಿಯದೆ ಅಂಥಾ ದೇವ ಪರಿಪಾಲನೆಯು ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬದಾಗಿ ತಂಮ
ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೆನಸಿ ತಂಮ ವುಪದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತರನ್ನು ನಿಂದಿ
ಸಿ ದೂಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೋ? ಆದದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳು
ವ ದೂಷಣಾದಿಗಳು ಬಹು ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬದಾಗಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು
ತೋರ ಮಾಡುವದಾಗೆ ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ತಾವು ಅವರವರನ್ನು ನಡೆಸಿದ ವಿಧವನ್ನೂ ಸರ್ವಲೋ
ಕಗಳನ್ನು ಆಳಿದ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯ ಕ್ರಮವೆಂದೂ

తుంగద న్యాయవెందూ ప్రత్యక్షవాగి తోర్పడిసువరు. ఆదదరింద మనుష్యరు సన్మార్గహీనరాగి కఠిణ శిక్షెగొళగాగదహాగె న్యాయ శిక్షెయ భయంకరవన్ను స్పష్టవాగి పరిశోధిసి తిళిదు ధ్యానిసి, అదరల్లి నీతివంతరెందు నిర్ణయిసల్పట్టు పుణ్యద సంభావనెయన్ను హొందతక్క విధవాగి నడెయువరాగలి.

౨నేదు…లోకాంత్యవాగువ కాలవు యింథాద్దెందు పరమేశ్వరనిగల్లదె మత్తొబ్బరిగూ తిళియదు. అదన్ను తిళియువదక్కె మనుష్యరాదవరు యెష్టు యోచిసి ప్రయాసపట్టాగ్యూ అదన్ను కురితు వేదదల్లిరువ కెలవు గురుతుగళన్ను వ్యాఖ్యానమాడి గుణిసిదాగ్యూ అదన్ను దృఢ దిట్టవాగి సర్వథా నిశ్చయిసకూడదు. అపోస్తలరు అదన్ను తిళియ యిచ్ఛైసి అదన్ను కురితు జేసునాథరన్ను బెసగొండాగ ఆ దివ్య కర్తరు అదన్ను అవరిగె తిళిసదె హేళద్దల్లదె లోక ముగియువ దినవు సంమనస్సరిగూ సహా తిళియదెందు పాలిసిదరు. మనుష్యరెల్లరు యావాగలూ దేవ నీతియ శిక్షెగె కాదిద్దు సుకృత మార్గదల్లి తప్పదె నడెయ తక్కద్దాగియూ దేవ భయ భక్తియన్ను బిట్టు పాపక్కొళగాగదహాగూ అవరవరు సాయువ దినవన్నూ లోక ముగియువ కాలవన్నూ పరమ కర్తరు తిళిసదె దేవ రహస్యవాగి మరెమాడ చిత్తవాగిద్దరు. అదు మనుష్యరిగె ఉపయోగవే హొర్తు మత్తొందల్లవు.

౩నేదు…ఆదరూ తంమ పరమ జ్ఞానవన్ను ప్రకాశిస మాడువదరింద సత్య వేదక్కె బలవుంటాగువహాగూ లోకవు అతిశీఘ్రదల్లి ముగియువదెంబ భయక్కె మనుష్యరు మిత తప్పి ఛొళగాగదహాగూ అదర అంత్యవన్ను సూచిసువదక్కెరువ కెలవు

ಗುರುತು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೂ ಅವರ ಮುಖಾಂತರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತಿರುಸಭೆಗೂ
ಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಕಾಂತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವ
ಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗುರಿಸುವವು. ಕೆಲವು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಸಮೀಪವಾಗಿ
ರುವವು. ಮಿಕ್ಕಾದವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವವು.
ಮೊದಲನೇಬಗೆ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದವುಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆ
ಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಬಲವಾಗುವ ನಾನಾಬಗೆ ಜಗಳಗಳ ಸಮಾಚಾರಗಳಲ್ಲದೆ ಲೋ
ಕವನ್ನು ಉಪದ್ರವಪಡಿಸ ಹೋಗುವ ಘೋರ ಯುದ್ಧಗಳು ಮೊದಲಾದ
ಕೇಡುಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂಥಾಂಥಾ ದೇಶಸ್ತರೂ ರಾಜ್ಯದವರೂ ಕಡಿಮೆ ದೇ
ಶಸ್ತರಿಗೂ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೂ ವಿರೋಧವಾಗೆದ್ದು ಘೋರ ಯುದ್ಧವನ್ನು
ಮಾಡುವರು. ಸೈನ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಾಮವೂ ಕೊಳ್ಳೆಯೂ ವ್ಯಾಧಿಯೂ
ಭೂಕಂಪವೂ ಮೊದಲಾದ ಕೇಡುಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಉಪಾಧಿ ಮಾಡು
ವವು. ಅಬದ್ಧ ಬೋಧಕರೂ ಅಬದ್ಧ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿ ಸೂ
ಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಬದ್ಧ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಅನೇಕರನ್ನು ಮಾಯಗೊಳಿಸುವರೆಂ
ದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ
ವುಗಳನ್ನು ಇದರ ತರುವಾಯ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವೆವು.

೮ನೇದು…ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕಿರುವ ಕಷ್ಟ ಉಪದ್ರಾದಿ
ಗಳು ಹೇಳಲಾಗುವ ಸ್ವಾಭಾವ ಉಳ್ಳವುಗಳಲ್ಲವು ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿ
ಸಿದವುಗಳಲ್ಲದೆ ಘೋರ ಕಲಕಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಸಕಲ ದುರ್ಮಾರ್ಗ
ರೂ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಲಹಗಳೂ ನಾನಾವಿಧ ವಿರೋಧ
ಗಳೂ ಉಂಟಾಗಮಾಡಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಪ್ರಾಣಛೇದಮಾಡುವರು. ಹಾಗೆಯೇ
ಅನೇಕರು ವೇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಘೋರವಾದ ನಿರ್ಬಂಧ ವೇಧನೆ
ಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ತಲೆಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು
ಪಡೆಯುವರು. ಸತ್ಯ ವೇದವು ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀ
ತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯರಾಗಿರುವ ಅಕ್ರಮಕಾರರ ತಂ

ತ್ರಗಳಿಂದ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ದೇವ ಸ್ನೇಹವೂ ಕುಂದಿ ತಣ್ಣಗಾಗುವವು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೂ ಇವರ ತಿರು ಸಭೆಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕ್ರೂರ ಹಗೆಯುಳ್ಳ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯಾದ ಅಂತಿಕ್ರೀಸ್ತನೆಂದೇಳಲ್ಪಟ್ಟವನು ಬರುವನು. ಅವನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ನಾನಾ ಅರಸುಗಳನ್ನು ಜೈಸಿ ತನಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗ ಮಾಡಿ ಲೋಕವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗಲು ಅಹಂಕಾರದ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ನಿಜವಾದ ದೈವವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ದೇವರಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತಾ ತನ್ನನೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ದೈವ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಆಸೀನನಾಗಿ ತನಗೆ ಪೂಜೆಯಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಡುವನು. ಮಾಯ ವಿದ್ಯದ ತಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ತ್ರಾಣೆಯ ಸಹಾಯವುಳ್ಳ ಕರ್ಮಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಕಳ್ಳ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇವ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಮಾಡಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತೈಯವರನ್ನು ವುಪಾಧಿಸಿ, ವುಪದ್ರವಡಿಸಿ, ನಿಷ್ಠೂರ ಕ್ರೂರತ್ವವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಸಿ ಸಕಲರನ್ನು ಕೆಡಿಸ ಉಪಾಯವ ಹುಡುಕುವನು.

೫ನೇದು…ತಂಮನ್ನು ನಂಬಿದವರನ್ನು ದಾವಾಗ್ಯೂ ಕೈಬಿಡದ ಕರ್ತರು ಆ ಕಠಿಣ ವುಪದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಂಮ ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನು ಸಹಾಯರಹಿತವಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿನಲೂ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲೂ ಭಕ್ತಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ದೇವ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಲೂ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಹಾಗೆ ಯಿಬ್ಬರು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಹಿಸುವರು. ಅವರ್ಯಾರೆಂದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲಗಳೊಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಮೃತಿ ಹೊಂದದೆ ದೇವ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೇನೋಕ್ಕೆಂಬವರೂ ಎಲಿಯಾಸೆಂಬವರೂ ಯಿವರೇ.

ತಮಗೆ ಕೇಡುಮಾಡ ನೆನಸುವ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ತಂಮ ಬಾಯಿಂದ

ಹೊರಟ ಅಗ್ನಿಯಾದ ಶಾಪದಿಂದ ಸಂಹ್ವರಿಸಿ ದಹಿಸುವರು. ಅವರು ಮಳೆಸುರಿಯದಹಾಗೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವದಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಲವನ್ನು ರಕ್ತವಾಗ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸಕಲ ವಿಧದಿಂದ ಬಾಧಿಸುವದಕ್ಕೂ ತ್ರಾಣಗೊಂಡಿರುವರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ತಾವು ಪ್ರಸಂಗಿಸ ಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಹೊರಡುವದಕ್ಕಿರುವ ಮೃಗವೆಂಬ ಶತ್ರುವು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋರ್ಯಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಕರ್ತರು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾ ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಬಿದ್ದಿರ ಮಾಡೀತು. ಆದರೆ ಮೂರುವರೆ ದಿನಗಳಾದ ಬಳಿಕ ದೇವ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಜೀವವು ಅವರೊಳು ತಿರುಗುವದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆದ್ದು ನಿಂತಿರುವರು ಅದಂಕಂಡವರೆಲ್ಲರು ಅತ್ಯಂತದಿಗಲುಗೊಂಡು ನಡನಡುಗುವರು. ಮತ್ತು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯ ಮಹಾ ಶಬ್ದ ವುಂಟಾದಾಗಲೇ ತಂಮ ಶತ್ರುಗಳು ನೋಡಲಾಗಿ ಒಂದು ಮೇಘದಮೇಲೇರಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಆಗಲು ಭೂಮಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ನಡುಗಿ ಅದುರುವದರಿಂದ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗವು ಬೀಳುವದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರಮಂದಿ ಜನರು ಸಾಯುವರೆಂಬದಾಗಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ಬರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುಹೋಗುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳೂ ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳ ತೀರದು. ಮತ್ತೂ ಪರಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಅಂತಿ ಕ್ರೀಸ್ತನೆಂಬ ಪಾಪಿಷ್ಟನನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುವರು. ಆದಕಾರಣ ಅವನ ಮಾಯವೆಲ್ಲಾ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಮರುಳುಗೊಂಡವರೆಲ್ಲರು ತಿಳುಗೊಂಡು ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿ ದುರ್ಮತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯ ಕ್ರೀಸ್ತು ವೇದವು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರುವರೆಂದೂ, ಆಗ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವೆಲ್ಲಾ ನೀಗಿಹೋಗಿ ಸಕಲರು ನಿಜವಾದ ದೇವರನ್ನು ಆರಾ

ಥಿಸಿ ಸೇವಿಸುವರೆಂಬುವದರಿಂದಲೂ ಯೂದರೂ ಸಹಿತ ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಯಿರುವರೆಂಬುವದರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ವೇದವಾಕ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಡೆಯನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಂದೆಯಾಗಿರುವರೆಂಬುವದು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಹೊದುಗಾದ ಎಣಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

೬ ನೇದು...ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ಪಾಪಕ್ಕೊಳಗಾದ ದಿನ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಯಾವಾಗಲು ಕೇಡಿಗೆ ಗುಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲೆಯಾಗಿರದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಅವರ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ ಪುನಃ ಮರತುಬಿಟ್ಟು ಮಿತವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿಹೋಗುವರೆಂಬ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವನೀತಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಟ್ಟೀತು. ಆಗಲು ಮನುಷ್ಯರು ದೇವ ಭಯವೂ ಒಂದು ಚಿಂತೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಅವುತಣಾವಿವಾಹಾವಿನೋದ ಮೊದಲಾದ ಸಂತೋಷಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂಮಿಂದೊಂಮಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಮಸುಕಿನಿಲ್ಲ ಚಂದ್ರನು ಪ್ರಕಾಶ ತಪ್ಪಿ ರಕ್ತಂಬರವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಗಗನದಿಂದ ಉದುರಿ ಬೀಳೆ ಸಮುದ್ರವು ಉಕ್ಕಿ ಮಹಾ ಪರ್ವತದಹಾಗೆದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಿಸತಕ್ಕ ಮಹಾ ಘೋರಾಗಿ ಘೋಷಿಸ, ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಭಯಂಕರಗಳೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ವಿಕಲ್ಪಪಟ್ಟು ನಡನಡಿಗಿ ಹೇಳಕೂಡದ ದಿಗುಲನ್ನೂ ವ್ಯಾಕುಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ತಾಪವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಗೋಳಾಡುವರು. ದೇವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಯೆಲ್ಲಿ ಹುಡಿಕಿದಾಗ್ಯೂ ದಾರಿಕಾಣದೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಕೇಡು ಆಜ್ಞೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವವು. ಆಗ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಿಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಜಲಪ್ರಲಯಕ್ಕಿಂತಾ ಅಧಿಕ ಭಯಂಕರವಾದ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಲಯವು ಭೂಮಂಡಲವಾದ್ಯಂತವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಸಕಲವನ್ನು ದಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೀತು. ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ

ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವುಂಟಾಗುವ ಕಷ್ಟ ವಿಕಲ್ಪವೂ ಸಂಕಟವೂ ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದೇಳಕೂಡದು. ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ಗುಬಾರಿನ ಶಬ್ದವೂ ಗೋಳಾಡುವಿಕೆಯೂ ಪ್ರಲಾಪನೆಯೂ ಪರಿತಾಪದ ಬೊಬ್ಬೆಯೂ ಕೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಸಾಯುವವರನ್ನು ಕುರಿತು ದುಃಖಪ್ರಲಾಪವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚೆ ಘೋಷಿಸುವದು. ಸತ್ತ ಕೂಸಿಗೆ ತಾಯಿಯೂ ಪುರುಷನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತಂಮನೂ ದುಃಖಿಸಿ ಪರಿತಾಪಿಸಲಾಗಿ ಧನ ಸಂಪನ್ನನು ನಾಶನಾಗುವ ತನ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ವರ್ತಕರು ತಮ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಲೋಲಾಯಪಟ್ಟು ಆರ್ತಟಿಸುವರು. ತಮಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿರುವ ಮರಣದ ಭಯಂಕರದಿಂದ ಸಕಲರಿಗೂ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆ ತಿಳಿಯದೆ ವೊಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು ಮತಿ ಮರುಳಾಗಿಯೂ ವಿಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿಯೂ ಬಿದ್ದು ಕೂಗಿ ಗೋಳಾಡುವರು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದಾಗ್ಯೂ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ಅಗ್ನಿಯು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಸುಟ್ಟು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗ ಮಾಡುವದು. ಯೀಗಲೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಸತ್ತರೆ ದುಃಖ ಪ್ರಲಾಪದ ಶಬ್ದವು ಯೆಷ್ಟೋ ವುಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಯೆಲ್ಲಾಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಕೂಡದ ಜನರು ಸತ್ತು ಮಿಕ್ಕಾದವರೆಲ್ಲರು ಅನರ್ಥವಾಗಿ ಸಾಯ ತಿರುಗುವ ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೇಕವಾಗೆದ್ದು ಆರ್ಭಟಿಸಹೋಗುವ ಪ್ರಲಾಪದ ಶಬ್ದವು ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದೇಳಲ್ಯಾರಿಂದಲಾದೀತು? ಗೂಡುಗುಡಿಸಿಲುಗಳೊಡನೆ ಮಾಳಿಮಾಳಿಗೆ ಗೋಪುರಗಳ ಕಾಡುಗಿಡ ಪರ್ವತಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಮೃಗ ಜೀವಿಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವೂ ಬೆಂದು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ತಂಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಪರಾಕ್ರಮವಂತರಿಗೆ ತ್ರಾಣೆಯೂ ದ್ರವ್ಯಸಂಪನ್ನರಿಗೆ ಹಣಕಾಸೂ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರವು. ಅಗ್ನಿಯೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಹಿಸಿ ಹಾಳುಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರವಿರಮಾಡುವದು.

ఈ మేరెగె జీవవుళ్ళ ప్రాణిగళెల్లా సాయువదే లోకవు ముగిదుహోగువదు. హీగె పాపద నిమిత్తవాగి నరజాతిగూ భూమండలక్కూ ఆగహోగువ పూర్ణ సంహారవన్ను ఆగాగ్యె యోచిసి, ప్రపంచద సకల కార్యగళ తాత్కాలిక స్వభావవన్నూ మీరినకూడద దైవద నీతియ తీర్పణి పాపక్కె కట్టళెయిదువదక్కెరువ భయంకరవాద శిక్షెయన్ను తిళిదుకొళ్ళ అగత్యవాగిరుత్తదె. అదరింద పాపద భ్రమె తిళిదు హోగి దివ్య రక్షకరు ఆజ్ఞాపిసిద ప్రకార శోధనెయల్లి బీళదహాగె యెచ్చరికెయాగిరువహాగూ సకల కేడుగళింద రక్షిసల్పడువహాగూ యావాగ్యూ అవరన్ను భక్తి భావనెయింద జపిసి సేవిసువిరి ఆగలి.

౨నే అధ్యాయవు॥

సాధారణ తీర్పాగువ విధానవు.

లోకాంత్యదల్లి నడెయహోగువ ఆశ్చర్యవాద అతిశయగళన్ను అందినదల్లి మనుష్యరిగుంటాగువ అత్యంత నడుగువి భ్రమణెయన్ను లోకవు హొందుహోగువంథా ప్రలాపక్కె తక్క విధవన్నూ హోద అధ్యాయదల్లి కండహాంగాయితు. ఈగ సాధారణ తీర్పియ భయంకరవాద విశేషగళన్ను విచారిసి అరియ బేకాగిరుత్తదె. ఇదు సకలరు చెన్నాగి యోచిసబేకాద కార్యవాగిదె. యాకెందరె యెల్లా దేశస్తరూ యెల్లా జాతిగళవరూ యెల్లా అంతస్తినవరూ యెల్లా మతస్తరూ అంథా తీ

ರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವದಲ್ಲದೆ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಲು ಕೇಡುಗಳಾದ ಯಾವತ್ತಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿಶೋಧನೆ ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಆಗಲೂ ಕಠಿಣ ತೀರ್ವೆಯಿಡಲೂ ಪಡುವರೆಂಬುವದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಕೆಡದ ನೀತಿಯೂ ಮಹಾ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಉಳ್ಳ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಿಂದ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಶೋಧಿಸಲೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲೂ ಪಡುವಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿರುವದಿಗಿಲೂ, ವ್ಯವಹಾರಗೆಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಅವನು ಪಡುವ ಪ್ರಯಾಸವೂ ಆ ತೀರ್ವೆ ತನಗೆ ಒಳ್ಳೇದಾಗಿರುವಹಾಗೆ ಹುಡುಕುವ ಉಪಾಯವೂ ಯೆಷ್ಟೆಂಧೇಳಕೂಡದಲ್ಲವೋ? ಅಪರಾಧಸ್ತರು ಅಶಿಕ್ಷಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರ ನೀತಿಗೆ ಯಿಷ್ಟು ಭಯಪಡುವಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳಾದ ನರ ಪುತ್ರರೆಲ್ಲರು ಕೆಟ್ಟವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಹೋಗುವ ದೇವ ನೀತಿಗೆ ಯೆಷ್ಟೋ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಭಯಪಡ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಮ ಸಿನವೂ ವಾಕ್ಕೂ ಕ್ರಿಯವೂ ನಡತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿತೂಕ ನೋಡಿ ತೀರ್ವೆ ಯಿಡಲ್ಪಡುವದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಅದರ ಅಘೋರವಾದ ಭಯಂಕರವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ನಿಧಾನಿಸಿ ನೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಜ್ಞೆ ದೊರಕದೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ತೀರ್ವೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವಹಾಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಕೊಂಡು ಮಾಡುವದು ನಂಮದೇ ಭಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ:: ೧ನೇದು—ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ತೀರ್ವೆಗೆ ಕರೆಯುವವರ್ಯಾರು?…೨ನೇದು—ಸತ್ತವರು ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದೇಳುವದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?.. ೩ನೇದು—ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ವೆ ನಡೆಯಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಯಾವದು?…೪ನೇದು—ತೀರ್ವೆಯಿಡ ಬರುವದಕ್ಕಿರುವವರ್ಯಾರು?….೫ನೇದು— ಮೋಕ್ಷದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ನಡು ತೀರ್ವೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಹೋಗುವ ಪ್ರಕಾರವೇನು?… ೬ನೇದು-ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ಬಗೆಯಾವದು?

...౭నేదు.. కడెయల్లి పరమ కర్తరు యిడహోగువ తీర్పు ఏను?...౮నేదు...సాధారణ తీర్పు ముగియువ విధవేనెంబ యీ యెంటు విశేష కార్యగళన్న వేదదల్లి అడగిరువ వేద వచనగళ ముఖాంతర సూక్ష్మవాగి బైలుపడిసి తిళియమాడువెవు

౯నేదు...భూలోకవాద్యంతవు అగ్నియు వ్యాపకవాగి అదర రూపాకారవన్న మార్పడిసి సకల జీవ జంతువుగళొడనె మనుష్యరెల్లరన్న సాయబడిద క్షణదల్లి పరమ కర్తర కట్టళెయింద దొడ్డ దేవ దూతను తింగ్గాళె ఊది మరణస్తరుగళిరా జీవిసి యెద్దు దేవ తీర్పిగె బన్నిరెందు సారువరు. రాత్రియ నిశబ్దవుళ్ళ అంధకారదల్లి సిడ్లు గుడుగుగింత అధిక భయంకరవాద ఘోరు శబ్దవాగి ఘోషిసువ యింథా తింగ్గాళెయ నాదవొందు నిమిషదల్లి లోకాద్యంతవూ వ్యాపిసి కొండు ధ్వనియాగువదు. ఆక్షణవే దేవ త్రాణెయింద మరణస్తరెల్లరు మరళి జీవిసువరు. అదు హ్యాగెందరె మోక్షవూ నరకవూ ఉత్తరిసువ స్థళవూ తెరియల్పడలాగి ఆస్థళగళింద హొరడువదక్కిరువ మనుష్యరాత్మగళెల్లా భూమియూ సముద్రవూ ఉత్తరిసి బిట్ట శరీరగళొడనె ఒందాగి సేరువవు. హాగె ఒందు కణ్ణిప్పె బడియువదరల్లి మృతవాదవరెల్లరు జీవిసి యెద్దు బరువరు ఆదరె అనేక కాలగళిగె ముంచె సుట్టు భస్మవాద ప్రేతగళూ భూమియొళగె హూణల్పట్టు కొళతు మణ్ణాగిహోద హెణగళన్న తిరిగి జీవిసువదు హ్యాగెందు కెలవరు కేళ్యారు. యిదు అంధత్వవుళ్ళ బుద్ధిగె కూడద్దాగి తోచిదాగ్యూ దేవత్వక్కె ప్రయాసవాగిరదు, దేవ త్రాణెయ మితియిల్లద స్వభావవన్న యోచిసువంథవనిగె ఇదన్న విశ్వాసిసువదక్కె ప్రయాసవిరదు. హ్యాగెందరె ఏనిల్లదిరువదరల్లి ఒందే వాక్యదింద సకల లోకా

ದಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಕರ್ತರು ಧೂಳೂ ಬೂದಿಯೂ ಆದ ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಶರೀರದಾಕಾರವಾಗಮಾಡಿ ಜೀವಿಸ ಮಾಡುವದು ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಯೇನು? ಒಣಗಿದ ನೆಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಬೀಜಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಬಳಿಕ ಅಳಿದುಅಲ್ಲವೋ ಮೊಳಕು ಚಿಳಿಯುವದು. ಅನುದಿನವು ಮನುಷ್ಯರು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಯೀ ದೇವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು ಮರಣನ್ತರ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಗುರುತೂ ಅದರಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುವದಕ್ಕೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದ್ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಯಿರುವಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ತರು ಮೃತವಾದವರನ್ನು ಯೆಬ್ಬಿಸುವರೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಲೇಶಮಾತ್ರ ಸಂದೇಹವಾದರೂ ಯಿರಬಹುದೋ? ಆದದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯು ಸುಟ್ಟು ಹಾಳುಮಾಡಿದ ಶ್ರವಗಳ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ, ಮೃಗಗಳೂ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಮತ್ಸ್ಯಗಳೂ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಹೆಣಗಳ ರೇಣುವನ್ನೂ, ಮಣ್ಣು ತಿಂದ ಪ್ರೇತಗಳ ಧೂಳಿಯನ್ನೂ, ಘಾಳಿ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಚದರ ಹೊಡದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸ್ವಾಮಿ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೇರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನು ಪುನಃ ರೂಪಿಸಿ ಅದರದರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅದರ ಸಂಗಡ ಶೇರಿಸಿ ಸಕಲರನ್ನು ಜೀವಿಸ ಮಾಡುವರೆಂಬುವದೇ ಸಹಜವು. ಇದು ವಿನಹ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸತ್ತವರನ್ನು ಆತ್ಮ ಶರೀರದೊಡನೆ ಯೆಬ್ಬಿಸುವದಕ್ಕೂ ಮುಖಾಂತ್ರವೇನಂದರೆ ಶರೀರವಾದದ್ದು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಸಂಗಡ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಪಾಲುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಅದರ ಕೂಡಾ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಪಾಲುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದೇ ನೀತಿ. ಆದಕಾರಣ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ವಿಕೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅವನವನಿಗೆ ನೂತನ ಶರೀರವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಅವನವನು ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೂ ಯೆತ್ನವಾದ ಶರೀರವನ್ನೇ ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಜೀವಿಸ ಮಾಡುವರು.

—అనేదు··· మృతవాదవరెల్లరు జీవిసి యిన్ను సాయద వరవన్ను హొందిదాగ్యూ పుణ్యవంతరిగూ పాపిగళిగూ మితియిల్లద వ్యత్యాస వుంటాగువదు. అదు హ్యాగెందరె పుణ్యవంతర శరీరవాదద్దు మహిమె ప్రకాశవూ పరిపూర్ణ సౌఖ్యవూ బలవూ ఆశ్చర్యక్కె తక్క లక్షణవలంకారవాగి మించుత్తా వొందు వూనవూ కొరతెయూ కస్తియూ యిల్లదె సరియాద వయస్సినల్లి సకల సుఖ మేలుగళన్ను హొందిరువదు. అవరవరు మాడిద పుణ్య ఫలగళు అవరవరిగె అతి బెలెయుళ్ళ ఆభరణ భూషణవాగువవు. ఇదల్లదె అవరవర పుణ్యగళ శ్రేష్ఠత్వవూ మెణికెయూ వుత్తమ స్వభావవూ యీ మొదలాదవుగళిగె తక్కహాగె అవరవర ప్రతాప లక్షణ మహిమెయూ వృద్ధియాగువదు. సూర్యన ప్రకాశవు బేరె, చంద్రన బెళకు బేరె, నక్షత్రగళ కాంతియు బేరెయాగిరువదల్లదె ఆ ఆ నక్షత్రద కాంతియల్లి సహా బహు వ్యత్యాసవిరువదల్లవో? హాగెయే వొళ్ళెయవర పుణ్య శ్రేయస్సుగళల్లిరువ వ్యత్యాసక్కె ప్రమాణవాగి పునరుత్థానద దినదల్లి అవరు పడెయహోగువ నిత్య మహిమె ప్రతాపదల్లియూ వ్యత్యాసవుంటాగువదెంబువదక్కె సందేహవిల్ల. ఆదాగ్యూ అవరిగె వొందల్ప కొరతెయూ మాత్సర్యవూ యిల్లదె మనోరమ్యవాగిరువదరింద తృప్తియాద భాగ్యవన్ను హొందిరువరెంబువదే సహజవు. పాపాత్మర శరీరవో అందరె హేళకూడద అశుద్ధవాగియూ అసహ్యవాద అవలక్షణవాగియూ సహిసకూడద దుర్గంధ వాసనెయాగియూ ప్రలాపక్కె తక్క అంధకారవుళ్ళద్దాగియూ సకల నిర్బంధ కస్తి వేదనెగె తక్కద్దాగియూ యిరువదు. అవరు మాడిద పాపాక్రమగళెల్లవు కుష్ఠవ్యాధియహాగె అవరన్ను అవలక్షణ పడిసి వుపాధిసి అవర శరీర

ದಲ್ಲಿ ತೀರದ ಘೂನವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಪಾ
ಪದ ಕ್ರೂರತ್ವಕ್ಕೂ ಅಕ್ರಮಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಅವನವನ ಅಪ
ಲಕ್ಷಣವೂ ನಾಚಿಕೆಯೂ ದುರ್ಗಂಧವೂ ವೇದನೆಯೂ ಅತ್ಯಧಿಕಪೆಂ
ಧೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಇದೆಲ್ಲ ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಪಾಕ್ರಮವು ದುರ್ನ
ಡತೆಯಿಂದ ಯಿನ್ನು ನಿಶಾಯಿಸಕೂಡದ ಯಿಷ್ಟು ಕೇಡುಗಳನ್ನು ತನ
ಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಯೆಂಥಾ ಕೇಡೂ ಹುಚ್ಚುತನ
ವೂ ಆಗಿರದು? ಅಶುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳೊಡನೆಯಾವದೊಂದು ಸಭೆಯ
ಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲ ಸಹಿಸದವನು ಸರ್ವ ಲೋಕದ ಮುಂಚಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀ
ಳಕೂಡದ ಅಪಲಕ್ಷಣ ದುರ್ಗಂಧ ವೇಷದೊಡನೆ ನಾಚಿಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲ
ತಿರಿಗಾಡುವದೇನು? ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಪದಿಂದ ಮರುಳುಗೊಳ್ಳದಿಯೂ ನಾ
ಶವುಳ್ಳ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಹುಡಕದಿ
ಯೂ ಬಾಡಿಹೋಗದ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಂದಿದ ಸುಕೃತ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳಿಂ
ದ ತನ್ನಾತ್ಮವನ್ನೂ ಶರೀರವನ್ನೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸುವದೇ ಒ
ಳ್ಳೇದಲ್ಲವೋ.

೩ನೇದು… ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ಪಿಯ ಸ್ಥಳವು ಯಾವದೆಂದರೆ ಜೇಸುನಾ
ಥಸ್ವಾಮಿ ಪಾಡುಪಟ್ಟು ಸತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಯೆದ್ದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆದುರಾಗಿ
ಯೆರುಸಲೆಂನಗರದ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲು ಅದೇ
ಸ್ಥಳವು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮ
ನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೂ ಪಾಪದ ವಿಮೋಚನೆಗೂ ಪಡದಪಾಡೆಲ್ಲಾ ಪ
ಟ್ಟು ಮೃತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೇವ ನೀತಿಯನ್ನು ಯಾಡೇರಿಸಿ ದುರ್ಮಾ
ರ್ಗತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರ್ಖರಾದ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ತೀ
ರ್ಪಿಯಿಡುವದೇ ನ್ಯಾಯವು. ಆಸ್ಥಳವೇ ಅವರ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯ
ವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಹೊಗಳ ಅದರಲ್ಲಿ ಚೆ
ಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತವಾದದ್ದು ಮೀಲುಗೆಟ್ಟ ಸಕಲ ಅಕ್ರಮಕಾರ
ರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರತಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೇಳೀತು ಆಸ್ಥಳದ

ಲ್ಲಿಯೇ ದೇವ ದೂತರು ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವರು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಎಂಥೆಂಥಾ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಕೆಟ್ಟವರೂ ಆದ ಸಕಲರೂ ದೇವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಶಿರಸ್ಸೂ ಪಾಪವೂ ತಂತ್ರವೂ ಶೋಧನೆಯೂ ಅಕ್ರಮವೂ ಯಿವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ನರಕದೊಳಗಿಂದ ದೇವ ನೀತಿಯ ಪರಾಕ್ರಮವು ಕೀರ್ತಿಗೆ ಎಳದುಕೊಂಡು ಬರುವದು. ಈಮೇರಿಗೆ ಸಕಲರೂ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಭತ್ತವನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟನ್ನೂ ಗೊಲ್ಲನು ಆಡುಗಳನ್ನೂ ಟಗರುಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವ ದೂತರು ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟವರನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಎರಡು ಭಾಗಭಾಗ ಮಾಡುವರು. ಅದುಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಅವನವನು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಲ ವಂಶವೂ ಸಂಚರಿಸಿದ ಶೀಮೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಹೊಂದಿದ ಸಂಪತ್ತೈಶ್ವರ್ಯವೂ ಬಡಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಹಿಮೆ ಬಹುಮಾನವೂ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಲೌಕೀಕದ ಘನತೆಗಳನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ನೋಡದೆ, ಅವನವನ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳೊಡನೆ ಪಾಪಿಷ್ಟರನ್ನು ಎಡಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಸಿಕೆಅಪಮಾನವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಾದ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಕರಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ತರುವಾಯ ನಿತ್ಯತ್ವಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಕೆಟ್ಟವರೂ ಆದ ಪುಶೆಯ ಸಭೆ ಮಾತ್ರ ಯಿರುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವದೆಂದು ನೋಡಿರಿ ನೀಚ ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಸಕಲ ದುರ್ಜನ ಪಾಪಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಎಡ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಡುವದು ಯಿ

ష్టవో? అల్లవె దేవ దూతరొడనెయూ సకల పుణ్యాత్మరొడ
నెయూ నిత్య మహానంద రాజ్యక్కె నియమిసల్పడువదు యిష్ట
వోదెందు యీగలే యోచిసి ఆరిసి తెగదుకొళ్ళిరి. నిమ
యిష్టక్కె నడెతెగూ తక్కహాగె యీ యెరడరల్లొందు తప్ప
దే నిమగె ప్రాప్తిసువదు.

౭నేదు... హాగె ఒళ్ళెయవరూ కెట్టవరూ పుణ్య పార్శ్వ
వాగి వింగడిసల్పట్ట మాత్రదల్లి దేవ నీతియ న్యాయాధిపతి
యాదవరు చిత్తైసి బరువరు. అవరుయారందరె సకలక్కూ అ
ధిపతిరాయరూ నిజవాద దేవరూ లోకద రక్షణ్యక్కోస్క
ర మనుష్యనాగి అవతరిసిద దివ్య కర్తరూ ఆగిరువ జేసునా
థస్వామి తావే ఈ ప్రకారవే మనుష్యరింద సకల నింద అ
వమాన కరిణత్వవన్నెల్లా పట్టు సత్తు జీవిసి సకలపాపిగళిందలూ
యెల్లా పాపాక్రమగళిందలూ నిందిసలూ దూషిసలూ ద్రోహ మా
డలూ పట్టవరాద జేసునాథరు తావు నీతియన్ను విమర్శిసి తీ
ర్పు యిడహోగుత్తారె. అవరు లోకద రక్షణ్యక్కాగి తం
మన్ను తగ్గిసి మరణవాగ చిత్తవాద నిమిత్త పితనాద సర్వేశ్వ
రను అవరన్ను ఘనపడిసి సర్వ లోకక్కూ న్యాయ తీరిసువ
రాగిర యేర్పడిసిదరు.

౮నేదు... జేసునాథరు లోకవన్ను రక్షిసబందాగలు అ
త్యంత దీనత్వ కృపె తాళ్మె యొడనె దయమాడిదరు. అవరు
న్యాయ తీరిస బరహోగువ విధవు హ్యాగందరె మహా భయం
కరవాద నీతియూ మహిమెయూ ఉళ్ళద్దాగెదె. ఎణిసకూడద స
మ్మనస్సుగళ పరివారవు అవరన్ను సుత్తిరలు, తిరు సిలుబెయు అ
వర జయ ప్రదద బిరుదు తావటెయాగి అవర ముందాగి మిం
చుత్తాహోగలు, సవరత్నగళిగింతా అధిక మహిమెయాగి థగధ

ಗಿಸುವ ಪಂಚ ತಿರು ಘಾಯಗಳು ಅವರ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಕ್ಕೆಗಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಅವರು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಬೀಸುವವರಾಗಿ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಮೇಘಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದು ಹೇಳಕೂಡದ ಪ್ರತಾಪ ಬಲಾಢ್ಯದೊಡನೆ ಮೋಕ್ಷದೊಳಗಿಂದ ಪ್ರೌಢೋಲಗವಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವರು. ಹಾಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ನೀತಿ ತ್ರಾಣೆ ಮಹಿಮೆಯೊಡನೆ ಅವರು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅಜ್ಞಾನರೂ ಪತಿತರೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಪಾಪಿಗಳು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅಂಜಿ ತಂಮಿಂದ ನಿಂದಿಸಲೂ ವೇದವ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲೂ ಕಟ್ಟಳೆ ಮೀರಲೂ ಸಕಲ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಲೂ ಪಟ್ಟವರೇ ತಮಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಹೋಗುವ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಿಂದೂ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಂದೂ ಕಂಡು ಹೆಡಿದು ಗಡಗಡನೇ ನಡಿಗಿ ವಿಭ್ರಮಣೆಗೊಳ್ಳುವರು. ಅವರ ನೀತಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಓಡಿಹೋಗುವದಕ್ಕೂ ಮರೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಹುಡುಕುವರು. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಂದ ಕೂಡದ್ದಾಗಿರುವದು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಭಯ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಗೋಳಾಡಿಸ ಪರ್ವತಗಳೂ ಗುಡ್ಡಗಳೂ ತಂಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಂಮನ್ನು ಜಜ್ಜಿ ನಾಶನಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳುವರು ಅದೂ ಕೂಡ ವ್ಯರ್ಥವು. ತಂಮ ಪಾಪಗಳೊಂದಿಗೂ ಮಹಾ ನಾಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲ ಬೇಕಾಗದ್ದಾಗಿರುವದು.

೭ನೇದು…ಪರಮ ಕರ್ತರು ತೀರ್ವಿಕೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದ ತರುವಾಯ ತಪ್ಪದ ನೀತಿಯೊಡನೆ ಸಕಲರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿ ತೂಕತೂಗಿ ಅವನವನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮರಣಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ನಡೆದ ನಡತೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ ನೋಟಗಳನ್ನೂ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ನೆನಸಿದ ನೆನಪುಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲು ಯಥಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ

ಪಾಪಿಷ್ಠರು ಕತ್ತಲನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ದೋಷಗಳೂ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮರೆಸಿದ್ದ ಕಪಟ ದುರಾಶೆಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತವೂ ಸರ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವವು. ಧೊರೆಗಳೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಅರಸರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾಡಿದ ನಿಷ್ಠೂರ ಅನ್ಯಾಯಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹ ಪಾತಕಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಲೆಕ್ಕವ ಕೇಳುವರು. ತಾವು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪಟ್ಟ ಕಠೋರ ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಅವರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ದಾರಿ ಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ತಾವು ಲೋಕವಾದ್ಯಂತವ ನಡಿಸಿದ ಕೃಪೆಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನೂ ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮಾಡಿದ ಯೆಣಿಸಕೂಡದ ವುಪಕಾರ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ಬೈಲುಪಡಿಸುವರು. ಮತ್ತು ಅಘೋರವಾದ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟತನನಾಗಿ ಪಾಪಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದುರ್ಮಾರ್ಗರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಹುಡಕದೆಯೂ, ತಂಮನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬದೆಯೂ, ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನಿಷ್ಟೈಸಿ ತಮಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಅದರ ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಬೇಕೆಂದೊಳಗಾಗಿ ತಮಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿ ತೋರಿಸುವರು. ಆಗಲು ಪಿಶಾಚಿಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಕಪಟ ಶೋಧನೆಗಳೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಗುಂಟಾದ ಅಕ್ರಮಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಪೂರ್ಣ ಅಬದ್ಧಗಳೂ ಪಾಪದ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವ ವುಪದ್ರ ಕೇಡುಗಳೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳುಂಟುಮಾಡಿದ ದುರ್ಮಾರ್ಗದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ವಿಷವೂ ಸುಳ್ಳು ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿದ ಅಸತ್ಯಗಳೂ ಪತಿತರು ಮಾಡಿದ ಕಳ್ಳತನ ಮೋಸಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನ ಶಕುನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಬುದ್ಧಿಹೀನತ್ವ ಮಾಯ ತಂತ್ರಗಳೂ ಕಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮೋಸಮಾಟಗಳೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ವಿಶೇಷಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೈಲಾಗುವವು. ಅಜ್ಞಾನರೂ ಪಾಪಿಗಳೂ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡ

మొల్లద అనేక కార్యగళన్ను వుదర పోషణెగాగి మాడి ఆ త్మద రక్షణ్యక్కాగి తన్న ప్రయాసపడబొల్లద విఘ్నగళన్ను పాపద నిమిత్త అనేకసారి తన్నిదరింద పరమ కర్తరు దృష్టాంతవాగి తోరిసువరు. సకల దుర్మార్గరు యిదెల్లా కండు తిళివదక్కె వొందు న్యాయవూ ప్రత్యుత్తరవూ యిల్లదె తా వనుసరిసికొండ పాపద మాయ మూఢతనద మేలె నాచి శ్రమిసి బెప్పాగి నిల్లువరు. ఇదల్లదె తంమ పాపాశ్రమగళల్లిరువ అనీతియూ దోషవూ మలినేయూ కఠిణత్వవూ సకలరిగూ ప్రసిద్ధియాగిరువదన్ను కండు అవరు అనుభవిసబోగువ శిక్షెయూ నాచికెయూ మనక్లేశవూ అవమానవూ యిష్టు అష్టెంధేళలాగువదో?

ఆబళిక పుణ్యాత్మరు మాడిద జప తప దాన ధర్మ మొదలాద సకల పుణ్యగళన్ను పరమ కర్తరు ప్రసిద్ధి మాడువరు ఒబ్బరిగూ తిళియదె తపస్విగళు వనాంతరగళల్లి మాడిద ఘోర తపస్సన్నూ, దేవ భక్తి తుంబిద గురుగళు సత్య వేదక్కోస్కరవూ సుకృతక్కోస్కరవూ పరదేశిగళాగి సంచరిసి, బళిగె వస్త్రవూ, బిసిలిగె నెరళూ, హసివిగె ఆహారవూ, దాహక్కె జలవూ, దణివిగె విశ్రమవూ, మొదలాద ప్రయాసగళిగె ఉపశాంతియూ యిల్లదె, సావిర వ్యాఘ్రగళొళగె వొందు కురి మరియ మేరిగె సిక్కిన ఆపత్తుగళిగొళగాద ధైర్య శౌర్యయంనూ వేద సాక్షిగళు సత్యద నిమిత్త అనుభవిసిద నిబంధగళన్నూ విరక్తరూ కన్యాస్త్రీయ్యరూ మొదలాద పరిశుద్ధశాలిగళు అనుసరిసిద శుశ్రూవాద సుకృత సన్మార్గత్వవన్నూ ఆ ఆ అధ్యక్షత్వరు మాడిద విశేష సత్క్రియగళన్నూ బట్టబయిలాగి తిళియపడిసువరు. ఆగలు వొళ్ళెయవరన్ను క్రోధ నిందె అవ

మానమాడి విరోధిసి దూషిసిద పాపిష్టరన్ను దివ్య కర్తరు గద్ధిసి నాచికెపడిసి సకల పుణ్యాత్మరన్ను ఆశీర్వదిసి ఘనపడిసి కోళకూడద మహిమె బహుమానాదిగళన్ను పడెయమాడువరు

౭నేదు···ఈ ప్రకారవే జేసునాథరు నీతి విచారిసి ప్రొశ్లైయవర పుణ్యగళెల్లవన్నూ, అవరు తమగె మాడిద వుత్తమ శేవెయన్నూ హొగళికెయొడనె వివరిసి ప్రసిద్ధిమాడి అవరన్ను మితియిల్లద ప్రీతియింద ప్రశంసిమాడిద బళిక అత్యంత కృపాకటాక్షదొందిగూ హరుష ముఖవాగి అవరన్ను దృష్టిసి నంమ దేవ పితనింద ఆశీర్వదిసల్పట్టవరుగళిరా లోక సృష్టియ దిన మొదల్గొండు నిమగె నియమిసి యేర్పడిసల్పట్ట మోక్షానంద రాజ్యవన్ను స్వతంత్రిసికొళ్ళ బంనియెందు పాలిసువరు. ఈ ప్రకారవాగి అవర మనస్సు అతిసంతోషదింద సంభ్రమిస అవరిగె నిత్య మోక్షానందద మహిమెయన్ను ప్రసాధిసువరు. మత్తు యడపార్శ్వదల్లిరువ సకల పాపాత్మరన్నూ మహా వుగ్ర కోపదొడనె దృష్టిసి అవరు మాడిద పాపగళన్నూ మాడదెయిద్ద పుణ్యగళన్నూ వివరిసి తాపు పట్టఘాయగళన్నూ జడియల్పట్ట శిక్షెయన్నూ అనుభవిసిద కష్టిగళన్నూ తోరిసి ఓ పాపిగళే, నిమ్మ నిమిత్తవాగి యిష్టు ప్రయాసగళన్నెల్లా అనుభవిసిదెను, నిమగె లెక్కవిల్లద వుపకారగళెల్లా మాడిదెను. నీవాదరో యిదెల్లాన్ను తిళిదు దుష్టత్వవ బిడదె హోదిరి. నంమన్ను సడ్డెమాడదె నమగె మేలుగెట్ట ద్రోహగళన్నెల్లా మాడిదిరి. నంమ దేవ కట్టళెగళన్ను కేళి అనుసరిసదె పిశాచియదుర్బోధనెయన్ను కేళి అదన్నే ఆరాధిసి శేవిసుత్తా బందిరి. ఆదకారణ పిశాచిగూ అదర శేవకరిగూ సిద్ధమాడల్పట్ట నిత్యాగ్నియల్లి బిద్దు ముణిగిహోగిరెందు శపిసి నిర్ణయిసువరు.

ఆనీదు.... కోట్యానుకోటి శిడలు గుడుగుగళిగింత అధిక భయంకరవాద యీ శాపవన్ను కేళి పాపాత్మరెల్లరు గడగడనే నడుగి, అబ్బరశబ్దదొడనె ఒబ్బరమేలొబ్బరు అఘోర భయంకర దుఃఖాలాపవన్ను మాడి ప్రలాపిసి చొబ్బిట్టు పిశాచిగళ వశవర్తియాగి, అవుగళొడనె సిడ్డు బీళువమేరెగె అగ్నియ సముద్రవాద నరకద పాతాళదల్లి బీళువరు. పుణ్యద పర భాగ్యవాద స్వైన్యగళో అందరె హేళకూడద సం త్రా మానందదింద సంతోష భరితరాగి తమ్మను బిడిసి రక్షిసిద పరమ కర్తర దయాళుత్వవన్ను నవవిలాస నభేయ సంమనస్సుగళొడనె కొండాడి, ఆత్మదల్లియూ శరీరదల్లియూ హేళకూడద రూపురేఖె సౌందర్యవూ ప్రకాశ మహిమెయూ అనంత భాగ్య సంపన్నరాగి మించిందిగూ మోక్షదల్లి సర్వేశ్వరన మహానంద దర్శనదింద సకల శుభ మేలుగళన్ను అనుభవిసువదక్కె జేసునాథస్వామియ సంగడ పుణ్యోలగరాగి పరలోకద రాజ్యక్కె హోగువరు. సాధారణ తీర్పు ముగియువ విధవు యిదే సరి. అదరల్లి నిమగె దొరక బేకాదద్దేను? నిమ్మను నరకదల్లి బీళ తళ్ళిహోగువ దేవ శాపవో అల్లదె మోక్ష రాజ్యదల్లి సేరిసహోగువ దేవ ఆశీర్వాదవో మెందు ఆలోచిసి నోడిరి. ఆ భయంకరవాద శాపవు నిమగె బేకాగిల్లదిద్దరె అదన్ను బరమాడువ పాపాక్రమగళన్నూ పిశాచియ ఆరాధనెయన్నూ అగత్యవాగి బిట్టుబిడ బేకాగిరువదల్లవో? దివ్య రక్షకరాద జేసునాథరు ఆజ్ఞాపిసిద వేద సత్యగళన్ను కేళి జ్ఞాన దీక్షెయన్ను హొంది దేవ కట్టళెగళన్ను అనుసరిసి భక్తియొడనె అవరన్ను విశ్వాసిసి నంబి సేవిసదరె వినా అవరొడనె మహానంద రాజ్యదల్లి ప్రవేశిసలారిరిమెంబువదే నిశ్చయవు.

೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಮೋಕ್ಷ ನರಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಶೇಷಗಳು.

ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ಪಾದ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಗತಿಸಿಹೋಗಲಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ನರಕವು ಈ ಎರಡು ಮಾತ್ರವೇ ನಿಲ್ಲುವವು. ಮೋಕ್ಷವೂ ನರಕವೂ ಉಂಟೆಂದೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವವರು ಇಂಥಿಂಥಾವರೆಂದೂ ಮುಂಚೆಯೇ ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದೆವು. ಈಗ ಮೋಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯವೂ ನರಕದ ವೇದನೆಗಳೂ ಎಂಥವುಗಳೆಂದೂ ಸತ್ಯ ವೇದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೀ ದೇಶದೊಳಗೆ ಮೊಳತು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಅಬದ್ಧಗಳು ಅನೇಕವುಂಟು. ಅವುಗಳು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸರಿಬೀಳದವುಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮುಂಚೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಖಂಡ್ರಿಸಿ ಸತ್ಯವಂನು ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದಕಾರಣ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಯಿದನ್ನು ಕುರಿತು ಆರು ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ತೀರಿಸುವೆವು. ಅವುಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ…೧ನೇದು—ಮೋಕ್ಷವೂ ನರಕವೂ ಅವರವರು ಮಾಡುವ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೋ ಇಲ್ಲವೇ ಪರರು ಮಾಡುವ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೊ,…೨ನೇದು—ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತಸ್ತು ಸ್ಥಿರವೋ ಅಸ್ಥಿರವೋ?‥ ೩ನೇದು—ಅತ್ಮಕ್ಕೆ ಸುಖ ದುಖ್ಖಗಳುಂಟೋ?‥ ೪ನೇದು—ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಪಾನ ಮೊದಲಾದ ಯಿಂಪು ಸೊಂಪುಗಳುಂಟೋ?…೫ನೇದು—ಸುಖವೆಂಬುವದು ಪಾಪದ

ಸ್ವಭಾವವೋ ಪುಣ್ಯದ ಸ್ವಭಾವವೋ?...೬ನೇದು—ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಜರು ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯವಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಏಕ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿರುವದೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸುವೆನಾಗಲಿ.

೧ನೇದು...ಅವನವನು ತನತನ ಜೀವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮರಣವಾದ ಬಳಿಕ ಅನುಭವಿಸಬಹುದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅನುಭವಿಸಲಾಗದು. ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳು ಮನೆಬಾಗಿಲು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವಸ್ತುಗಳಾದದ್ದರಿಂದ ವೊಬ್ಬನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ತನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕರ್ಮಾದಿಗಳೂ ವಿವೇಕವೂ ಅವಿವೇಕವೂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ವಿದ್ಯವೂ ವ್ಯಾಧಿಯೂ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಅರೋಚಿಕೆಯೂ ಬಲವೂ ಬಲಹೀನವೂ ಆಯುಸ್ಸು ಯಿವು ಮೊದಲಾದವುಗಳೋ ಅಂದರೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನವನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಹಾಗೆ ಸ್ವಂತವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಪಡವು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳು ಅವನವನ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸೇರಿಕೆಯಾದ ಮೇರೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತವಾಗುವದಲ್ಲವೋ? ಆದದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅನುಭವಿಸಕೂಡದೆಂಬುವದು ತಪ್ಪದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನವನ ಯಿಷ್ಟದಿಂದಲೂ ಮನ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಅವನವನಿಗೆ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ವುಂಟಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಯಿಷ್ಟದಿಂದಲುಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲವು. ಪರರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ದೇವ ನೀತಿಯಾದದ್ದು ಮೋಕ್ಷ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನವನ ಸ್ವಂತ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲವು ಅವನವನಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಡುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಲ್ಲವು.

హీగిరువల్లి పరర పాప పుణ్యాదిగళు మత్తొబ్బరిగె ప్రాప్తిసువదు యావ విధవు? తాను మాడదెయిద్ద పాప పుణ్యగళిగె మరు లోకదల్లి హ్యాగె సంభావనెయన్ను అనుభవిసలాగువదు? ఆద్దరింద మోక్షవన్ను హొంద యిచ్ఛిసువవను తానే సర్వేశ్వరన అనుగ్రహవన్నూ మోక్షనివాసిగళ బేడుదలెగళ సహాయ మొదలాద ప్రోత్సాసిగళన్నూ హొంది పుణ్యద సంభావనెయన్ను సంపాదిస బేకే హొరతు తానదక్కె తక్క పుణ్యవ మాడదె మోక్షవు దొరకువదెందు యెణిసలాగదు.

—అనేదు··· సాయలిక్కింత ముంచె సంభవిసువదెల్లా స్థిరవిల్లద కార్యవే సరి. ఈ లోకవాదద్దు మనుష్యరిగొందు పరదేశవెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. అవర జీవద కాలవాదద్దు శోధనెయ కాలవూ యుద్ధద కాలవూ ఆగిరువదే హొరతు మత్తొందల్లవు. అవరు నిత్య మహానంద భాగ్యక్కె పాత్రరాగువహాగె సర్వేశ్వరనింద స్వల్ప కాలక్కె మాత్ర యిదరల్లి యిరిసల్పట్టరు. సత్త మేలేయో అందరె సంభావనెయ కాలవాదద్దరింద అదు మార్పడద స్థిరత్వవాగిరువదు. ముంకాలదల్లి ప్రారంభ వుంటాగిద్దాగ్యూ హింకాలదల్లి ఆత్మవూ నిత్య, పాప పుణ్యాదిగళ ఫలవూనిత్య, మోక్ష నరకాదిగళూనిత్య, ఆదదరింద అంథా యెరడు స్థళగళల్లిరువ సుఖ దుఃఖాదిగళూ స్థిరవాగివె. అజ్ఞానరు సాధిసువ మేరిగె మోక్షవూ నరకవూ అనిత్యవాగిరువదెయాదరె యిన్ను సకలవు ముగియద అలెయలు క్షీణతనవుళ్ళద్దా దీరు అంథా అబద్ధవాద సినసువికెయల్లి మనుష్యరు నిలెయిల్లద మారుపాడుళ్ళ మనస్సుళ్ళవరాగి నరకదల్లి పుణ్య సంపాదిసి మోక్షవ హొందువదక్కూ మోక్షదల్లి పాపద కేడన్ను మాడి నరకదల్లి బీళువదక్కూ పాత్రరాగబహుదెంబు

పదక్కె కారణవాదీతే. హాగె అంథా సుఖాద మాతినల్లి న
రక మోక్షవాదద్దు నరక మోక్ష స్వభావవాగిరదె నాశనవు
ళ్ళ యీ ప్రపంచక్కె సరిసమానవాగిరువదరింద మోక్షవూ న
రకవూ యిల్లవెంబువదరహాగె ఆగువదు. ఆద్దరింద అదు సత్య
క్కూ దేవ నీతిగూ హొందద పూర్ణ అబద్ధవాగిదె. మోక్ష
దల్లియూ నరకదల్లియూ సకలవూ స్థిరవే హొరతు మత్తొందల్ల.
సర్వేశ్వరను అచంచలనాగిరువదరింద అవరు మహానంద రా
జ్యవాద మోక్షదల్లి ప్రవేశిసి అవర సంగడ సేరిహోగువవ
రెల్లరు అవరొడనె యేక మనస్సాగి అచంచల స్వభావ వు
ళ్ళవరాగువరు. నరకదల్లి బిద్దవరో అందరె తంమ పాపాత్ర
మగళన్ను కేడినల్లి మూర్ఖత్వవన్ను నోడి సర్వేశ్వరనింద
క్కైబిడల్పట్టు పిశాచిగె వశవర్తియాగిరువదరింద మనస్సు తి
రుగువదక్కూ సన్మార్గదల్లి సేరువదక్కూ అవరిగె యావా
గ్యూ సత్వవూ దారియూ యిల్ల. ఇదల్లదె మనుష్యరు మరణదిం
ద క్షయవుళ్ళ స్వభావవన్ను బిట్టు అక్షయవాద స్వభావవన్ను
ధరిసికొళ్ళుత్తారెందిగేళ తక్కద్దు. ఆదకారణ పుణ్యదొడనె
సత్తవరు యావాగ్యూ సుకృత మనస్సు కెడదె పుణ్యదల్లి మెం
చెందిగూ మార్పడద నెలెగొండిరువరు. పాపదొడనె సత్తవ
రో అందరె యావాగ్యూ మనస్సు మేలిగె తిరగదె యావాగ
లూ తమ్మ దురిచ్ఛెగళల్లియూ దేవ హగెయల్లియూ అతి మూర్ఖ
రాగి నెలెగొండిరువరు. వృక్షవాదద్దు తన్న నెలెయల్లి నింతి
రువాగ యావకడెగాదరూ బీళబహుదు, ఆదరె అదు ఒందా
వర్తి బిద్ద బళిక పునహ ఎద్దు మత్తొందు కడెగె ఎష్టుమాత్ర
వు బీళలారదు. హాగెయే ఆ ఆ మనుష్యను యీ లోకదల్లి
జీవిసిరువ మట్టిగూ తనగిష్టవాగహాగె పాప ద్రోహ మాడి

ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲೂ ದೇವಾನುಗ್ರಹವಂಗೊಂಡು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೇರಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಅವನವನು ಹೊಂದಿದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡದ ನಿಲೆಗೊಂಡಿರುವನು. ಆದಕಾರಣ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ್ಯೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಿದರಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯ ಕಾಲವಿರುವದೇ ಸಹಜವು. ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವರು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಹೋಗುವದಿಲ್ಲವು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ನರಕ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳಹೋಗುವದಿಲ್ಲವು.

೩ನೇದು...'ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸುಖ ಕಷ್ಟಯುಂಟಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯಿಂಪೂ ಉಪದ್ರವೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ನೆನಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶುದ್ಧ ಅಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಖ ದುಃಖಾದಿಗಳಲ್ಲದೆ ದ್ರವ್ಯ ಬಹುಮಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳಿಂದ ಬರುವವುಗಳಾಗಿಯೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸೇರದವುಗಳಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಸುಖ ದುಃಖಾದಿಗಳು ಅನೇಕ ವುಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆತ್ಮ ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಿಸುವದೇ ಪದ್ಧತಿ. ಶರೀರವೋ ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವಾದ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಆ ಸುಖ ದುಃಖಾದಿಗಳ ಹೇರಳತ್ವದಿಂದಲುಂಟಾಗುವ ಮೇಲು ಕೇಡುಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೆ ಬೇರಲ್ಲವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವ ಹುಡಿಕಿ ಮನೆಬಾಗಲು ಹೆಂಡರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸ್ವಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಅನೇಕ ಆಪತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳುಳ್ಳ ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಹೋಗುವರು. ಬಹುಮಾನವ ಹೊಂದ ಅನೇಕರು ಅಂನಪಾನವಿಲ್ಲದೆ ಛಳಿ ಘಾಳಿ ಬಿಸಲು ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಣಛೇದಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ರಣಾಗ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಬ್ಯಾಸತ್ತು ಜರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯ

గళన్ను కలియలిచ్ఛిసువవరో అందరె యెష్టో వరుషగళు గ వనదొందిగె కలియలూ యెష్టో ప్రయాసగళన్ను అనుభవిస లూ బేకు. పుణ్యఫలవన్ను సంపాదిసువ నిమిత్త తన్న దురా శాపాశగళన్ను అడగిసి లోకవూ పిశాచియూ శరీరవూయం బ మూరు శత్రుగళొడనె హోరాడి అనేక తపస్సు మాడబే కల్లవో? ఈగబేరెబేరె ప్రయాసగళింద వ్యాపారస్తనిగె ఆదా యవూ తణాగ్రదల్లి తిరియువవనిగె మహిమె బహుమానవూ బం దరె సంత్రమానందవ హొంది సంతోషిసువరల్లవో? ఆ ప్రకారవే విద్యా ప్రాప్తియింద శాస్త్రిగళిగూ, ధర్మ మొ దలాద సుకృతదింద పుణ్యాత్మరిగూ, అత్యంత మనోరమ్యవూ బహు సంతోషానందవూ వుంటాగువదు. ఆదరె ఈ సంతో షవెల్లా ఆత్మక్కె సంతోషవే హొరతు ఆ సమయదల్లి శరీ రక్కె వొందు యింపాదరూ సంతోషవాదరూ కాణెవు. ఆ వ్యాపార నడతెగళల్లి సంభవిసువ కష్టగళు హాగెయే యిరు వవు. ఒబ్బ వర్తకనిగె సావిర వరహ నష్టబంతు, వొబ్బ ధొ రెగె అవమాన మాడల్పట్టితు, ప్రియవాద బంధుమిత్రాదిగళూ స్నేహితరూ సత్తుహోద వర్తమానవు బంతు, విద్య కలియువ దక్కూ అగత్యవాద పుణ్యవ మాడువదక్కూ సమయవు తప్పి హోయితు, యిదరింద పంచేంద్రియగళిగె ప్రయాసవూ యిల్ల వు, ఖేదవూ యిల్లవు. ఆదరూ అంథా కారణగళింద అనేకరి గె అత్యంత మనస్తాపవూ దుఃఖవూ వుంటాగువదు. ఆ కష్ట దుః ఖవో అందరె ఆత్మక్కే హొరతు శరీరక్కె సంబంధవా గిరదు అల్లదె శరీరక్కె వుపద్రవుంటాదరె ఆత్మదల్లిరువ కష్ట య తీరతదింద బరువదే హొరతు బేరె బగెయల్లవు. ఆద

దరింద ఆత్మక్కె స్వంతవాద సుఖ దుఃఖగళుంటెందు కండహా గాయితల్లవో?

తనేదు...మోక్షవన్న హొందిదవర ఆత్మక్కూ శరీరక్కూ మెణిసకూడద సుఖ భాగ్యగళు సంప్రాప్తిసువవెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఆదరె ఆ సుఖ సంపత్తుగళెల్లా యీ లోకద స్వభావక్కె మేలాదవుగళాగియూ పరలోకక్కె తక్కవుగళాగియూ సుకృతక్కె హొందిదవుగళాగియూ యిరువవే హొతు యీ ప్రపంచద సంమంధవల్లవు. ఆద్దరింద యీలోకద భోజనగళిగె సమానవాద అన్నపాన మొదలాద యింపు సుఖాదిగళు ఆ మహానంద రాజ్యదల్లిరువవెంబదాగి మెణిసలాగదు యాకెందరె యీ ప్రపంచద అన్నపానాదిగళు శరీరద బలహీనక్కె పరిహారోక్తియాగి జీవవన్న కాపాడువదక్కె విశేషవాగి నియమిసల్పట్టిరువదెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఆదకారణ మార్పడద స్థిరవుళ్ళద్దూ బలహీనవూ సావూ మొదలాద క్షీణవూ నష్టవూ యిల్లద్దూ ఆగిరువ అంతస్థిగె అన్నపాన మొదలాదద్దొందాదరూ అగత్యవిల్లవు. అదక్కొందు దృష్టాంతవేనందరె: దీపవు ఉరియ ఉరియుత్తాయిరలాగి మెణ్ణె కడిమెయాగువదు. తిరిగి అదరల్లి మెణ్ణెయన్న హొయ్యదె యిద్దరె అదు స్వల్ప వ్యాళ్యదొళగె ఆరిహోగువదు. ఆదదరింద అదన్న కాపాడ బేకాదరె భారిభారిగూ అదన్న మెత్తి మెణ్ణెయన్న హొయ్యువదే అవసరవాగెది. మనకద కాంతియన్న హొందిదవుగళూ బెలెయిల్లదవుగళూ ఆగిరువ రత్నగళిగో అందరె మార్పడద దీప్తి వుంటాగిరువకారణ యిదన్న కాపాడువదక్కె అవుగళల్లి మెణ్ణెయన్న హొయ్యలూ అదన్న మెత్తి హత్తిసలూ అగత్యవిల్లవు. ఈ ప్రకారవే యీలోకదల్లి ధణువూ తగ్గూ క్షీ

ణవ్వూ మొదలాద కొరతె పాడుగళుళ్ళ శరీరక్కె అదర బలవన్నూ జీవవన్నూ కాపాడువదక్కె తక్క ఆహార బేకే హొరతు పరలోకదల్లి సాయద వరవన్నూ మార్పడద బలవన్నూ నిత్య సుఖవన్నూ హొందిరువ శరీరక్కె అంథా భోజనవు నిశ్చయవాగి బేకాగిరదు. ఈప్రకారవే యీప్రపంచదల్లిరువ కడిమె యింపు సుఖాదిగళు పరలోకద నివాసిగళ మేలాద స్వభావద లక్షణక్కె హొందదెయిరువదెంథీళ తక్కద్దు. ఆదాగ్యూ అదరింద అవర భాగ్యవు కడిమెయాగువదెందు యెణిసలాగదు. యాకెందరె యీప్రపంచదల్లిరువ సకల యింపు సుఖగళిగింత పరలోకదల్లి భరితవాగిరువ మహానందనాదద్దు మహా శ్రేష్ఠత్వవూ సంపూర్ణత్వవూ వుళ్ళద్దాగిదె. ఇదల్లదె సర్వేశ్వరను మోక్ష రాజ్యదల్లి పుణ్యవంతరిగె సకలవిధ సుఖత భాగ్యవన్ను దయపాలిసువదరింద సకల భోజనగళిగింతా మధురవాద జ్ఞాన భోజనవన్నూ నిత్య జీవ కొడువ దివ్య జ్ఞానామృతవన్నూ ప్రసాదిసుత్తారెంథీళ తక్కద్దు.

౫౬నేదు…మోక్ష రాజ్యదల్లిరువ సుఖ భాగ్యవు పాపద స్వభావవో పుణ్యద స్వభావవో యెందు కించత్తాదరూ విచారిసికొళ్ళువెవు. పాపద కెసరినల్లి ముణిగిద కెలబరు అశుచియాద స్త్రీ భోగవిల్లదె యింపు సుఖ భాగ్యవిల్లవెందూ, ఊర్ధ్వలోకగళల్లి మొదలాగి శుద్ధ కేడుళ్ళ అనుభోగగళెల్లా వుంటెందూ, తంమ అజ్ఞానదల్లి నెనసి అంథా సంభోగవిల్లద మోక్షదల్లి యింపిల్లవెందూ హేళువరు. ఇదు పాపద ప్రేమెయింద వుంటాద అబద్ధ నెనవు అల్లదె మత్తొందల్లవు. ఈ ప్రపంచదల్లి పుత్ర సంతాన వుంటాగువదక్కె సంసారక్రమవన్ను పరమ కర్తరింద నియమిసల్పట్టద్దే హొరతు మత్తొందు బగెయల్లవు.

ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸಂಸರ್ಗವಾಗುವದು ಮೃ
ಗಾದಿಗಳಿಗೂ ಸಹಿತ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಜನನವೂ ಮ
ರಣವೂ ಪುತ್ರಸಂತಾನ ಮೊದಲಾದದ್ದೊಂದಾದರು ಉಂಟಾಗದ ಪವಿ
ತ್ರ ಸ್ಥಳವಾದ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಅಮಂಗಳಕರವಾದ
ಕರ್ಮ ನಡೆಯುವದೆಂದು ಎಣಿಸಬಹುದೋ? ಅಶುದ್ಧವು ಸೋಕದಂ
ಥಾ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಮೃಗಗಳಿಗಿಂತಾ ಮಾನವೂ ಲಜ್ಜೆ
ಯೂ ಕೆಟ್ಟವರಾಗಿ ಯಿರಬಹುದೋ ಏನು? ಅಶುಚಿಯೂ ನಾಗ್ತೇ
ಡೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಕೊರತೆಪಾಡುಳ್ಳ ಭೋಗವು ಎಂದಿಗೂ ನಿ
ಜವಾದ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಯಿರದು, ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರ
ಲೂ ಕೂಡದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯವಾದದ್ದು ಪಾಪದ ಸ್ವಭಾ
ವವಾಗಿರದೆ ಪುಣ್ಯದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ
ವಿಲ್ಲವು. ಇನ್ನೂ ಪಾಪದ ಮಜ್ಜೆನಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದವರು ಯಿದನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿಯದಕಾರಣ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸರಿಬೀಳದ ನಾನಾವಿಧ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನು ನೆನ
ಸುತ್ತಾರೆ. ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಆಗದ ಸಂತೋಷವೂ
ವೊಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷವೂ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಸುಖವೂ ಅನೀತಿಯುಳ್ಳ ಸುಖ
ವೂ ಯೀ ಎರಡು ಬಗೆಯುಂಟೆಂದು ಚನ್ನಾಗಿ ನಿದಾನಿಸಬೇಕು. ಪರ
ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಯಿಚ್ಛೈಸಿ ಅನುಭವಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೂ, ಪರರ ವೊಡವೆ
ಯನ್ನು ಆಶಿಸಿ ಅಪಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆಯಿಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ, ಹಗೆ ಪ್ರತಿಕೇ
ಡು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ, ಯೀ ಮೊದಲಾದ ದುರಾಶೆ ದುಷ್ಕ್ರಿಯಗಳಿಂ
ದಲು ಬರುವ ಕೆಟ್ಟ ಸುಖ ಸಂತೋಷವು ಆಗದ ಅನೀತಿಯ ಸುಖ ಸಂ
ತೋಷವೆಂಧೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಯಿದು ಪಾಪದ ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳವರಿಗೆ
ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ದುಃಖವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ಕೆಟ್ಟ ಯಿಂಪನ್ನು ಹಿಚ್ಛಿಸು
ವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದುವಿಧವಲ್ಲವು. ಸುಕೃತ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಪು
ಣ್ಯವಂತರಿಗೋ ಅಂದರೆ ಅದಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕ ಅರೋಚಿಕವೂ ಸಹಿಸ
ಕೂಡದ ಪ್ರಯಾಸವೂ ಆಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ

ಯಿಂಪು ಸುಖಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಹೊಂದು ಬಾಧೆಯಹಾಗೆ ಯಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಶೇರವು. ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುನೀತಿಯ ಸುಖವೇನಂದರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರಹಿಸುವದೂ, ಮೇಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೋದುವದೂ, ಯಿಂಪಾದ ಸುಕೃತ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದೂ, ವುತ್ತಮ ಪುಣ್ಯದ ಸತ್ಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದೂ, ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಸುಕೃತ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂಥಾ ಸುಕೃತ ಕರ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಮಾಧುರ್ಯ ಸಂತೋಷ ವುಂಟಾಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಯೀ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಕ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಸಹ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಸುಖವೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದೊಳು ದೈವೀಕ ದರ್ಶನದಿಂದಲೂ ಹೇಳತಕ್ಕವಾಗದ ಸುಕೃತ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ಬರಹೋಗುವ ಮಹಾನಂದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೋ?

೬ನೇದು····ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಾಯುಜ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದು ನದಿಯು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಕಲತುಹೋಗುವಹಾಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಕಲತು ತಂಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರೊಡನೆ ಯೇಕೀಭವಿಸಿರುವರೆಂದು ಕೆಲಬರು ಹೇಳುವವರಾದಾರು. ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನರು ಮಾತ್ರ ಯಿದನ್ನು ಬೋಧಿಸ ಕೂಡುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಯೇನಂದರೆ ಅಂಥಾ ಯೇಕತ್ವವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಷ್ಟವೂ ದೇವರಿಗೆ ಬಹು ಅಯೋಗ್ಯವೂ ಆಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಣ್ಣೆಯಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಾಗಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅಗ್ನಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಯೆಣ್ಣೆಯೂ ಕಟ್ಟಿಗೆಯೂ ಲಯವಾಗಿಹೋಗುವವು. ಹುಲಿಯು ಹೊಂದು ಕುರಿ

ಯನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಆ ಹುಲಿಗೆ ತ್ರಾಣೆಯುಂಟಾಗುವದು, ಕುರಿಯೇ ಅಂದರೆ ಭೇದವಾಗುವದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆಯೇ ಮೋಕ್ಷ ಫಲವ ಹೊಂದಿದ ನರಪುತ್ರರು ಸಾಯುಜ್ಯವಾಗಿ ದೇವರೊಡನೆ ಯೇಕವಾಗುವದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಮಂದಿತ್ವವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಯೇಕ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿಹೋಗುವರಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲವೂ ಭೇದವೂ ಆಗುವದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವು ಲಯವಾಗಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಯೆಲ್ಲರೂ ನಾಶನವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗೆದೆ. ಆದರೆ ಮಾಡಿದ ಜಪ ತಪ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭೇದವು ಬರುವದು ನ್ಯಾಯವೋ ಯೇನು? ಮತ್ತು ನಾನಾವಿಧ ಅನ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಮನುಷ್ಯರು ವ್ಯಾಳ್ಯವ್ಯಾಳ್ಯಕ್ಕೂ ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಅದರೊಡನೆ ಯೇಕವಾಗುವದರಿಂದ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವು ವ್ಯಾಳ್ಯವ್ಯಾಳ್ಯಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿ ವೃದ್ಧಿಯಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಂಥಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಯೆಡವಾಗುವದು. ಆದರೆ ದೇವ ದೂಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲೂ ಕೂಡುವದೋ? ಮನುಷ್ಯರು ಭಕ್ಷಿಸುವ ಭೋಜನವು ಅವರೊಡನೆ ವೊಂದಾಗಿ ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಮಾಂಸವೂ ಹೊಸ ರಕ್ತವೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಅದರೊಡನೆ ಯೇಕವಾಗುವ ಮನುಷ್ಯರು ಅದರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೆ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವೂ ದೈವತ್ವವೂ ಪ್ರವರ್ಧಿಸುತ್ತಾ ಬರುವದಲ್ಲವೋ? ಇಂಥಾ ಪ್ರವರ್ಧಿಸುವಿಕೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆಯೂ ಯೇರುವಿಕೆಯೂ ತಗ್ಗುವಿಕೆಯೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ದೈವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಸರ್ವಥಾ ಹೊಂದದ ಅಯೋಗ್ಯಕರವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ದೈವವಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿಯೂ ಅಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಯೆಂ

ಎಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ನೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು ದೈವತ್ವದೊಡನೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಏಕ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಏಕೀಭವಿಸಿರಲಾರವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂಬ ಬೋಧನೆ ಪೂರ್ಣ ಅಬದ್ಧವೂ ಅಜ್ಞಾನವೂ ಆಗಿರುವದೆಂಬುವದೇ ಸಹಜ. ಮೋಕ್ಷದಭಾಗ್ಯ ಹೊಂದಿದವರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವ ಬಿಡದೆಯೂ ಲಯ ನಿರ್ಮೂಲಭೇದವಾಗದೆಯೂ ಮಾರ್ಪಡದ ಸ್ನೇಹದಿಂದಲೂ ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಅವರೊಡನೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಏಕೀಭವಿಸಿ, ಅವರೊಡನೆಯೂ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಆನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ವಭಾವವೂ ಕೆಡದೆಯೂ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವೂ ವೃದ್ಧಿಸದೆಯೂ ದೈವತ್ವವೂ ಮಾರ್ಪಡದೆಯೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ಸ್ಯಗಳಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾಗ್ಯದೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅಡಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಭರಿತವಾದ ಸಕಲ ಮೇಲು ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಯಿದೇ ಸತ್ಯ ಬೋಧನೆಯು, ಯಿದೇ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿರುವದುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವದ ದಯಾಳತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ.

೮ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ||

ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು.

ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾನಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಿಷ್ಟೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೂ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸಲೂ ಕೂಡದು. ಮನುಷ್ಯರು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡದ್ದಿಲ್ಲವೂ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದದ್ದಿಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಲಾರದೆಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದದರಿಂದ ಆ ಮಹಾನಂದ ಮಹಿಮೆ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಸ್ವಂತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದು ನಂಮಿಂದ ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವು ಕೂಡದೆಂಬುವದೇ ಸಹಜವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮನುಷ್ಯರು ಪರಲೋಕದಾನಂದವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮನದೊಡನೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಹುಡಿಕಿ ಹೊಂದುವಹಾಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಷ್ಟು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡುವೆವು. ಮೋಕ್ಷದ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು. ೧ನೇದು—ಅದರಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳುಂಟು. ೨ನೇದು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಪ ಕಸ್ತಿಯ ಕಲಕವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವು…೩ನೇದು—ಅದು ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದು. ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಗಿರುವ ಪರಮ ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಗಳಿಂದ ಯೀ ಮೂರು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವೆವು.

೧ನೇದು‥ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮಹಾನಂದವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ

ಭಾಗ್ಯಗಳೂ ಸೇರಿಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗೂ ಮಟ್ಟೂ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಇದನ್ನು ಕೂಡಿದಷ್ಟು ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲುತನವನ್ನೂ ದಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನೂ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗದ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನೂ ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ನೆನಸಬೇಕು. ಅವರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸರ್ವ ಮಹಿಮೆಯ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೇಜಿಸ ಮಾಡುವಂಥಾ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರತಾಪ ಮಹಿಮೆ ಅಲಂಕಾರ ಶೋಭನವೆಲ್ಲಾ ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂಧೇಳಬಹುದೋ? ಅವರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ತರಿಗಾಣದ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರವಾಗಿಯೂ ಬತ್ತಿಹೋಗದ ಮೇಲಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿಸಿ ತಂಮ ಸರ್ವ ತ್ರಾಣೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಡು ಮೇಲುಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿ ಕರುಣಿಸುವ ಸುಖ ಚೆಲ್ವ ಭಾಗ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಕೆಯೂ ಪ್ರಮಾಣವೂ ವುಂಟೋ? ಅವರು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಸ್ವತಂತ್ರವುಳ್ಳ ಕರ್ತರಾಗಿರುವದರಿಂದ ತಾವು ವಾಗ್ದತ್ತಮಾಡಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸೇವೆಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ತಂಮಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅರ್ಚಿಷ್ಟವರನ್ನು ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಂಡರಲ್ಲವೇ, ಆದದರಿಂದ ತಮಗುಂಟಾಗಿರುವ ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರ ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ಒಂದುಕಾಲಕ್ಕೂ ಅಗಲದೆಯೂ ಹೇಳಕೂಡದ ಮಹಾ ಮಧುರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಮೇಳೀಭವಿಸಿ ಯಿರಲಾಗಿ ಅವರ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಲುಕಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮುಖಾಮುಖವಾಗಿ

ದರ್ಶಿಸುವದರಿಂದ ಅವರಾತ್ಮಗಳಿಗುಂಟಾಗುವ ಮನೋಹರ ಸಂತೋಷವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗುವ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸುವದರೊಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅಂಥಂಥಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವವನು ಸುತ್ತಲು ಯಿರುವದೆಲ್ಲಾ ಕಂಡರಿಯುವ ಮೇರೆಗೆ ಅವರು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಅನೇಕ ವರುಷಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಓದಿ ಕಲಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಲಯವಾಗದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರ ನೆನವು ಮರೆಯದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾರ್ಪಡದೆ ನಿಲ್ಲುವದು. ಆದದರಿಂದ ತಾವು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಕೇಳಿ ಕಂಡು ಕಲಿತು ತಿಳಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತಿಳುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರ ಜ್ಞಾನವು ಹೆಚ್ಚಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅತಿಶಯ ವಿನೋದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸವದಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮನೋಹರವಾದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಕಲ ಸುಖ ಮೇಲು ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಖಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ ಆಶೆಯೂ ಯಿಚ್ಛೆಯೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಕೂಡದ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಬಳಿಕ ಅರ್ಚಿಶಿಷ್ಟರ ಶರೀರಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಬಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯವೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗದ ವಯಸ್ಸೂ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಯಾವಾ

గ్యూ ఒందే ప్రకారవాగిరువవు. సూర్యనిగింతలు అధికవాద ప్రకాశవూ కాంతియూ అవర దేహగళన్ను అలంకరిసువదు. ఒబ్బొబ్బర పుణ్యగళిగె తక్కద్దాగి ఆ మహిమెయ ప్రకాశవు దొడ్డదాగిరువదు. అవర తిరు శరీరగళు ఘనవిల్లదె హేళల శక్యవాద లఘుత్వవన్ను హొందిరువదరింద ఒందు క్షణదల్లి సహస్రగావుద దూర హోగలూ బరలూ కూడువదు. అవర తిరు దేహగళిగిరువ సూక్ష్మవెంబ మహిమెయుళ్ళ గుణద నిమిత్త వెంథెంథా స్థళక్కె హోగబేకాగిద్దాగ్యూ ప్రకాశవు స్ఫటికదల్లి హొక్కు హాదు ఆచెగె హొరడువ మేరెగె అవరు సకల ఆటంకగళన్ను దాటి హాదిబాగిలుగళిల్లద స్థళగళల్లి ఒళగె ప్రవేశిసి హోగ త్రాణెయుళ్ళవరాగిరువరు. మోక్షదల్లిరువదెల్ల కణ్ణు కివి మొదలాద పంచేంద్రియగళిగె మితియిల్లద మహానందవాగుత్తె సిద్ధంథా పరలోక రాజ్యద జ్యోతి ప్రకాశవు అవరిగె అత్యంత ఆశ్చర్యక్కూ మట్టిల్లద సంతోషక్కూ ముఖాంత్రవాగెదె. అదు హ్యాగెందరె చంద్ర సూర్య నక్షత్ర మండలగళిగె మేల్భాగదల్లి మోక్ష రాజ్యవిరుత్తదె. అదర ఘనక్కె తక్కద్దు అదక్కె జ్యోతిప్రకాశ మహిమెయుంటెంబువదే నిశ్చయవు. ఆద్దరింద భూమియల్లిరువ దీప మొదలాద బెళకుగళిగింతా సూర్యనిగె ఎష్టు అధిక కాంతి ఉంటాగిద్దరూ అదక్కింత అనంత అధికవాద కాంతియు మోక్షదల్లి ఉంటెంబువదక్కె సందేహవిల్లా. దైవ మహిమెయే అదక్కె బెళకాగిరుత్తదె. ఎణిసకూడద జ్యోతి ప్రకాశవుళ్ళంథా దివ్య కర్తరాద జేసు నాథరు అదక్కె సూర్యనాగి ప్రకాశిసి హేళకూడద మహానంద మహిమెయ కిరణగళన్ను తేజిసి ప్రసరిసుత్తారె. అదల్లదె సకల మోక్షవాసిగళూ జ్యోతియ మహిమెయన్ను వస్త్రదహాగె ఉట్టు

ಕೊಂಡವರಾಗಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವದರಿಂದ ವುಂಟಾಗುವ ಕಾಂತಿಯೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂಧೇಳಲಾಗುವದೋ? ಆದರೆ ಆ ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಕಾಶವಾದ್ಯಂತವು ಸಂತೋಷಾನಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಈ ಲೋಕದ ಬಿಸಲಿನಹಾಗೆ ಯೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಉಪದ್ರಪಡಿಸದು. ಅದುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ವಿಶೇಷ ಸದ್ಗುಣ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳು ಅವರವರ ಜ್ಯೋತಿ ಮಹಿಮೆಯ ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಹೊದಿಗಿಸಿದ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ರತ್ನಗಳಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳಾಗುವವು. ಅದೆಲ್ಲಾ ದರ್ಶಿಸುವದು ಯೆಷ್ಟೋ ಆನಂದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರಲ್ಲಿಯೂ ಉನ್ನತ ಪ್ರತಾಪ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದವಳಾಗಿಯೂ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರ ರಾಣಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇವ ಮಾತೆಯನ್ನ ದರ್ಶಿಸುವದೂ ಯೀ ತಿರು ವಡತಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವದೂ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರಿಗೆಷ್ಟೋ ಮಾಧುರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನವವಿಲಾಸ ಸಖಿಯ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನ ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಧುರವಾದ ರಾಗ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನ ಕೇಳುವದೂ ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಯಿಂಪಾದ ಮವಣೆಯಾಗಿ ದೇವ ಹೊಗಳಿಕೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನ ಹಾಡುವದೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಘುಮಘುಮಿಸುವ ಪರಿಮಳಗಳೂ ದಯವುಳ್ಳ ಕರ್ತರು ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸುರಿಸುವ ದೈವೀಕ ಅಮೃತವೂ ಪರಮ ಸಂಜೀವಿಯಾದ ದಿವ್ಯಪಾನವೂ ಹೇಳಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಹಾನಂದವನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸುವವು. ಸಕಲ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳೊಳಗುಂಟಾಗಿರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹವು ಹೇಳಕೂಡದ ಮಹಾನಂದಕ್ಕೆ ಬುಗ್ಗೆಯು ಆಗಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರು ದೇವ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಯೇಕ ಬಂಧನವಾಗಿ ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸಕಲರೂ ಏಕೀ

ಕವಿಸಿದ್ಧಾನೆ. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯ ಹೊಂದಿದವರಾದ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಎಡೆಬಿಡದ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಆಶೆಯ ತೀರತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ ಮಹಾನಂದ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಎನೇದು...ಕಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವಿಕೆಯು ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದ ಎನೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೆಷ್ಟು ಸುಖ ಭಾಗ್ಯಗಳು ದೊರೆಕಿದರೂ ಚೋರಭಯವೂ ವ್ಯಾಧಿ ಪೀಡೆಯೂ ಕಲಹ ವಿರೋಧವೂ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲು ಕೆಲವು ಕಷ್ಟ ಉಪದ್ರ ಕಲಕವು ಸೇರಿ ಬರುವದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯವು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳ ದಕ್ಕದ್ದು. ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಸಕಲ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವು ಸೇರಿಯಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಕೇಡು ಎಂದಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲತಿರದು. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಸಲೂ ಛಳಿಯೂ ಹಿಮವೂ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯಾಸವುಳ್ಳ ಆಕಾಶದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಪಡದ ಸುಖ ಸೌಖ್ಯವುಂಟು. ವಿಷಜಂತುಗಳೂ ಅದರ ಕಡಿತ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳೂ ಯಿಲ್ಲವು ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳ ಭಯವೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಆ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವತ್ಸನಾಭಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಷದ ಕ್ರೂರತ್ವವೂ ಸೋಕಲಾರದು. ಶತೃಗಳ ಬಾಧೆ ತಂತ್ರ ಶೋಧನೆಗಳೂ ದೊರೆಯವು, ಕ್ಷುಧೆಯೂ ತೃಷೆಯೂ ಉಪದ್ರ ಕಠೋರತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಮರ್ತ್ಯದ ವರವೂ ನಾಶನವಾಗದ ಸ್ವಭಾವವೂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕರೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದರೂ ಬೆಯ್ಯದೆಯೂ ಸಾಯದೆಯೂ ಯಿರುವರು. ಆಯುಧಗಳ ತಿವಿಯೋಣವೂ ಕಡಿಯೋಣವೂ ಯಿನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಪಡು

పదక్కె యిడవిల్లవు, పట్టాగ్యూ ఇవెల్లా అవరన్ను లవలేశ ఘాయవూ క్షతియూ సహ పడిసవు. సావిర యోజన దాటి నడదుహోదాగ్యూ వున్నతవాద మోక్షదింద పాతాళక్కెళిద్దాగ్యూ లవలేశవాదరూ ఆయాసవూ వుపద్రవూ అవరిగె తోరదు. వృద్ధాప్యవూ బలహీనవూ నోవూ మరణవూ అవరిగె సర్వథా సోకదు. అవర శరీరగళు జ్ఞానస్వరూపక్కె సమానవాగి యెందెందిగూ శుభ సౌఖ్యవాగి మహానంద భాగ్యగళెల్లా అనుభవిసికొండు సుఖిసిరువదరింద అవరు ఆనంద భరితరాగి తమగె రక్షణ్యవన్ను యిష్టు మేలు భాగ్యగళన్ను కట్టళెయిట్టు పాలిసిద పరమ కర్తర హొగళికెగళన్ను మితియిల్లద సంతోష స్నేహదొడనె నిత్యవాగి స్తుతిసి కొండాడికొండిరువరు.

౩నేదు… మహానందవాద పరలోకద భాగ్యద నిత్యత్వవు అదర సంపూర్ణతెగె సాంగోపాంగత్వవెంధేళతక్కద్దు. ఈ ప్రపంచద కార్యగళెల్లా అనిత్యవూ క్షీణవూ ఆగిరువదరింద అదరల్లి వ్యసనవూ బెరకెయూ ఉంటు. అదు హ్యాగెందరె ఈ లోకదల్లి యెష్టు ద్రవ్యవన్ను సంపాదిసి శేరిసిద్దాగ్యూ యెష్టు సుఖ సంపత్తు భాగ్యగళన్ను అనుభవిసిద్దాగ్యూ సకలవన్ను కిత్తు నాశమాడువ సావిన నెనపు అదరల్లి కహియన్ను అగత్యవాగి కలబెరికెమాడుత్తె. మోక్ష రాజ్యదల్లియో అందరె హాగల్లవు అదరల్లి సావూ యిల్ల, మరణ మొదలాద ముఖాంత్రగళింద తమ్మ భాగ్యవు ముగియువదెంబ విషవాద నెనవూ యిల్లవు, అదు యెందు కాలక్కాదరూ ముగియదుయెంబ దృఢవూ నిశ్చయవూ ఉంటు మోక్షద మహానంద భాగ్యగళన్ను కట్టళెయిట్టు పాలిసువ పరమ కర్తరు నిత్యస్వరూపియాగిరోణదరింద అవర మహిమెయ

ಸ್ಥಿರವಾದ ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ನಾಶವಾಗದು. ಅವರು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆಯು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಪಡಲೂ ಕೊರತೆ ಬೀಳಲೂ ಕೂಡದು. ಯೇನಂದರೆ ಅವರ ದಯವುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹವಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪದಿಂದ ತಗ್ಗಿ ಮುರಿಯಲಾಗುತ್ತೇ ಹೊರ್ತ ಬೇರೆ ಬಗೆಅಲ್ಲವು. ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಸಕಲ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟರು ಮಹಾನಂದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ದೃಢಪಟ್ಟು ಅಳಿದುಹೋಗದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಪುಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಫಲವು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಮಾರ್ಪಡದು. ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಸುಕೃತ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡದೆಯೂ ಪಾಪದ ಮೇಲಿರಿಸಿದ ಅಸಹ್ಯವು ತಗ್ಗದೆಯೂ ದೇವ ಚಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಪಾತ್ರತ್ವಗಳು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಪಾಪದಿಂದ ಅಳಿಯದಿರಲು ಅವುಗಳ ಸಂಭಾವನೆಯಾದ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವು ಅಳಿದುಹೋಗದೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ವಾಗ್ದತ್ತವು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ತಪ್ಪದು. ಆದದರಿಂದ ತಂಮ ವಾಗ್ದತ್ತದಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಹೋಗುವ ಫಲವು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾರ್ಪಡದೆ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿರುವದೆಂಬುವದೇ ಸಹಜ್ಯವು. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಯುಗಗಳು ಗತಿಸಿಹೋದಾಗ್ಯೂ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳ ಭಾಗ್ಯವು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಮುಗಿಯದು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯರಾಗಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಅವರೊಡನೆ ಅಗಲದ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹಬಂಧನವಾದ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟರು ಅವರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭಾಗ್ಯ ನಿತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ನಿಲೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಆಯಾಸ ಪುಂಟಾಗದು. ಯೇನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವ

ತಲ್ಲಿರುವ ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುವ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳು ಪಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲಾರರು. ಸಮುದ್ರವಾಪ್ಯಂತವೂ ಹೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕರಿಗಾಣದ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಯಾಗಿರುವಂಥಾ ಲಕ್ಷಣ ಸುಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಲಾರವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳು ಯಾವಾಗಲು ನೂತನ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡರಿತು ಸುಖಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅದರ ನಿಮಿತ್ತವೇ ಅವರ ಭಾಗ್ಯ ಯಾವಾಗಲು ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ನೂತನವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದು. ಯಿಷ್ಟು ಸುಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಯಿರುವವರ್ಯಾರು? ಅವುಗಳನ್ನು ಸಕಲರು ಆಶಿಸಿ ಹುಡಿಕಿ ಸಂಪಾದಿಸಬ್ಯಾಡವೋ? ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕದ ಅಸಡ್ಡೆತನವು ಯೆಂಥಾ ಮತಿಕೇಡೂ ಮೋಸವೂ ಆಗಿರದು, ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳೊಳಗೆ ಅಳಿದು ನಶಿಸಿಹೋಗುವ ಲೋಕದ ಮೇಲುಗಳಿಗೂ ಯೆರಡು ಕಾಸುಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಬಹುಶಾ ಕಷ್ಟ ಪ್ರಯಾಸಗಳ ಪಡುವ ಮನುಷ್ಯರು ಮಿತಿಯೂ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಮುಗಿವೂ ಯಿಲ್ಲದ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯ ಪ್ರಯಾಸಪಡದೆ ಯಿರುವದೇನು? ಸಕಲ ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ಹೇತುವೆಯಾದ ಅಂಥಾ ಅಸಡ್ಡೆತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷದ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ನೆನಸಿ ಆಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವದೇ ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಹಾನಂದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿಯಾಗಲಿ.

೫೯ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ನರಕವೇದನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು.

ಪಾಪದ ಮರುಳಿನಿಂದಲೂ ಲೋಕದ ಮಾಯದಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನಾಂಧಕರಾದ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಂಮ ದುರ್ನಡತೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ದೊರಕಹೋಗುವ ದೇವ ನೀತಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಭೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಿಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾ ಪಾಪದ ಮೂರ್ಖತ್ವದಿಂದ ತಂಮನ್ನೇ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಿತ್ಯ ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮೋಸವಾಗದಂತೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದರ ಮುಗಿವೇನು? ತಾನನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವು ಸಲ್ಲಿಸಿ ತರುವ ಗತಿಯೇನೆಂದು ಚನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಯೋಚಿಸದೆ ಯಿರುವದೂ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದೂ ಪೂರ್ಣ ಮತಿಕೇಡಾಗಿದೆ. ಈವರೆಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಾಪದ ದುರ್ಮಾರ್ಗವೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವೂ ನರಕಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆ ವೇದನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೊಳಗಾಗದಹಾಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿರುವ ಆಗ್ನಿ ಕಸ್ತಿ ನಿತಾರ್ಗ್ಯಗಳ ಹೇರಳತ್ವವು ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ನಂಮಿಂದಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಯೋಚಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನರಕ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧ ವೇದನೆಗಳು ಹೇಳಲಶಕ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳ

కఠిణత్వవు మూరు ప్రధాన విశేషగళింద జేకాదమట్టిగూ తిళియలాదీతు. అవుగళేనందరె,...౧నేదు—మట్టిల్లద్దూ ప్రమాణవిల్లద్దూ ఆగిరువ సకల కష్ట వేదనెగళుంటు....౨నేదు—లవలేశవాదరూ సుఖ మేలుగళిల్లవు....౩నేదు—నరకవు సదాకాలక్కూ నిలెగొండిరువదెంబువదే. సత్య వేదాగమగళల్లి అడగిరువ దృఢవాద దివ్య బోధనెయింద భయంకరవుళ్ళ యీమూరు విశేషగళన్ను వివరిసి తిళియ మాడువెవు.

౧నేదు....సర్వేశ్వరను మితిసలశక్యవాద కృప ఉదారత్వదొందిగె మోక్ష రాజ్యదల్లి మనోవాక్కెగెట్టద మహానంద మేలు భాగ్యగళన్ను దయమాడువ మేరెగె నరక పాతాళదల్లి మట్టిల్లద నీతిమొడనె హేళకూడద అఘోరవాద వేదనె నిబంధగళన్ను కట్టళె యిడుత్తారె. అదరల్లిరువ పరమ న్యాయవన్ను తిళియువహాగె అవర దైవత్వద లక్షణగళన్ను కించత్తాదరూ యోచిసి నిదానిస బేకు. అవరు మితియిల్లద సకల మేలు స్వరూపియాగిరువదరింద కెట్టతనక్కె అగత్యవాగి మిదురాళాగి పాపాక్రమవన్ను మితియిల్లద అసహ్యదొడనె అరోచికెపట్టు అసంహిసి హగె మాడుత్తారె. అవరు కుందద నీతియుళ్ళవరాగిరువదంద అక్రమస్థర పాపద క్రూరత్వక్కె తక్క ఆజ్ఞెయన్ను కట్టళెయడువదు అవస్యవాగెదె. మితియిల్లద సర్వశ్రాణెయుళ్ళవరాగిరువల్లి అవరు యిడువదక్కిరువ ఆజ్ఞెయు అపరిమితవాగిరువదే సరి. ఇదల్లదె అవరు అనేక కాలవాగి పాపిగళన్ను బహు కృపెయొడనె తాళికొండు అవర తిరుగోపాయక్కాగి సకల దారి ప్రెణగళన్ను మాడి అవరన్ను రక్షిసువదక్కోస్కర తావే అవతరిసి పడదపాడుగళెల్లా పట్టు సత్తె తరువాయ, మేలుగెట్ట మనుష్యరింద అలక్ష్య మాడలూ,

నిందిసలూ, దూషిసలూ, సకలవిధవాద కఠిన ద్రోహగళెల్లా అనుభవిసలూ పట్టద్దరింద కనికర విల్లదె నీతియ ప్రకారవాగి అవరన్ను దండిసువదు న్యాయవల్లవో? ఈమేరెగె సర్వేశ్వరన మేలుతనవూ నీతియూ త్రాణెయూ అళవడిసకూడద్దాగిరువదరిందలూ పాపిగళ మేలుగెట్ట ద్రోహాదిగళు అపరిమిత క్రూరత్వ వుళ్ళవుగళాగిరువదరిందలూ అవరన్ను దండిసువదక్కె నియమిసల్పట్ట స్థళవాద నరకదల్లిరువ వేదనె నిర్బంధగళిగె లెక్కవూ మట్టూప్రమాణవూ యిల్లవు. ఆదరూ అవుగళల్లి ప్రదానవాద ఆజ్ఞెగళన్ను స్వల్పవాదరూ తిళియపడిసువెవు.

పాతాళదల్లి గాఢాంధకారవు కవిదిరువ విశాలవాద ఒందు తరిశాలె వుంటు, అదరల్లి సమవిల్లద ఉగ్రవుళ్ళ అగ్నియు కడెగాణద సముద్రదోపాదియాగి తుంబికొండిరుత్తదె. అంథా అగ్ని సముద్రదల్లి సన్మార్గ హీనరాద పాపిష్టరు కాష్ట కట్టిగెగళహాగె వొబ్బనమేలొబ్బను వట్టి అడుకి హాకి అముకల్పడుత్తారె. అంథా యిక్కట్టాకితెయింద కదలలూ తిరుగలూ కూడదె బిద్ద యడెయల్లిమే యెందెందిగూ బిద్దిరువదరింద అవరు అనుభవిసువ వుపద్ర యిష్టు అష్టింథేళకూడదు. ఈ లోకదల్లి మహా అలంకారవు మృదువాద పుష్పపాన్పు ఉళ్ళ హత్తియ సుప్పత్తిగె మంచద మేలె వొందు రాత్రియాదరూ అరుణోదయదవరిగూ కదలదె వొందే తట్టాగి మలగువదు హేళకూడద ప్రయాసవెంబదాగి పరిక్షెయింద కండు తిళియలాయితెల్లవే? హాగిరలిక్కాగి నరకదల్లి కోట్యానుకోటి పాపిగళు వొబ్బరమేలొబ్బరు బహు భారదొందిగె అడుకి హాకి సదాకాలవు కదలదె యిరువల్లి అనుభవిసువ వుపద్రవన్ను హ్యాగె సహిసలాదీతు.

ಇದಲ್ಲದೆ ಪಾಪಿಷ್ಟರು ಅಗ್ನಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಯಾನಾಗ್ಯೂ ತೀಕ್ಷಣವಾಗಿ ಬೇಯುವದರಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ವೇದನೆಯು ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂಧೇಳಲೂ ನೆನಸಲೂ ಕೂಡದು. ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಕಠಿಣವಾದ ಆಗ್ನೆಯು ಯೀಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಆದರೂ ಯೀಲೋಕಾಗ್ನಿಗೂ ನರಕಾಗ್ನಿಗೂ ಅಳವಡಿಸಬಾರದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವುಂಟೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಲೋಕಾಗ್ನಿಯು ದೇವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಗ್ನಿ ಸರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಿಂಪಾದ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಅನೇಕ ಮೇಲುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ವುಷ್ಣವೂ ವುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಶಿಕ್ಷೆ ಬೆಂದಾಗ್ಯೂ ಅದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ನಾಶನಮಾಡುವದರಿಂದ ವೇದನೆಯು ಸೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವದು. ನರಕಾಗ್ನಿಯೋ ಅಂದರೆ ಆಗ್ನಿಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವ ನೀತಿಯ ಕೋಪದಿಂದುಂಟಾಯಿತು. ಆದದರಿಂದ ಅದು ವೇದನೆಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಲ್ಲವು. ಅದರನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಠಿಣ ವುರಿಯೂ ತೀಕ್ಷಣವೂ ಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಉರಿಯಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಕ್ಷಯಿಸಿ ಪ್ರಾಣಛೇದವಮಾಡದೆ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಬಾಧಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಯೀ ಲೋಕಾಗ್ನಿಯಾದದ್ದು ಅನಿತ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ತಾನಾಗಿ ಯಿತರವಾಗಿ ಆರಿಹೋಗುವದು, ಅಲ್ಲವೆ ಅದು ಆರದೆ ಉರಿಯುವಹಾಗೆ ಆಗಾಗ್ಯೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಷಣೆ ಬೇಕಾಗೆದೆ. ನರಕಾಗ್ನಿಯೋ ಅಂದರೆ ಯೆಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರು ತಗ್ಗದೆಯೂ ಆರದೆಯೂ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಅಘೋರವಾದ ಉಗ್ರದೊಡನೆ ಉರಿಯುವದು. ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪೋಷಣೆಯು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪಾಪಿಗಳೂ ಅವರ ಪಾಪ ದೋಷಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪೋಷಣೆಯಾಗಿ, ಅದರ ಉಗ್ರವನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕಮಾಡುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನವನ ಪಾಪದ ಕ್ರೂರತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆಣಿಕೆಗೂ

శక్క ప్రకారవాగి నరకాగ్నియ ఉగ్రద తీక్షణవు హెచ్చి హేళకూడద కఠిణత్వదొందిగె బాధిసువదు. మత్తు యీలోకద అగ్నియాదద్దు శరీరవన్ను మాత్రవే సుట్టు వేదనెపడిసువదే హొరతు ఆత్మక్కె యట్టదు. నరకాగ్నియో అందరె ఆత్మవన్ను శరీరవన్ను హొందేవిధ క్రూరత్వదింద ఉపాధిసువదు. ఈమేరిగె కడిగాణద బెంకి సముద్రదల్లి ముణికెగెట్టద పిశాచిగళూ పాపాత్మరూ ఒళగణదల్లియూ హొరగణదల్లియూ ఏకవాగి ఉరియువదరింద అవరిగుంటాగువ వేదనెయ అఘోరత్వవు యిష్టు అష్టెంధేళలాదీతో?

మేలె హేళిద నిర్బంధగళల్లదె పాపిష్టర పంచేంద్రియంగళిగె బేరెబేరె విశేష వేదనెగళుంటు భయంకరవాద గాఢాంధకారవూ తీక్షణవాద అగ్నియూ ధూమవూ నానావిధ సోవూ వేదనెగళూ కణ్ణుగళిగె మహా కఠిణాజ్ఞెయాగివె. హొందొందు సమయదల్లి కార్గత్తలినల్లి బెంకియ కిడిగళు హారువ మేరిగె స్వల్ప బెళకుంటాగువదరింద క్రూరవాద సింహ శాదూర్లగళహాగియూ విష సర్పగళహాగియూ తంమ మేలె హారి బిద్దు తంమన్ను వుపాధిపడిసువ నిష్ఠూరవాద పిశాచిగళ భయంకరవాద అవలక్షణ రూపాకారగళు పాపిష్టరిగె కాణిసి హేళకూడద దిగులన్ను పరితాపవన్ను అవర మనస్సినల్లి హుట్టిసువవు. ఈమేరిగె నరకదల్లి భయంకరవూ పరితాపవూ ఆద నోటగళెల్లా కాణిసువవల్లదె మత్యావదాదరూ కాణిసువదిల్లవు.

కివిగళిగె విశేషవాద దండనెయాగి కరగిద గుగ్గుళదహాగె అగ్నియు అవుగళల్లి హొక్కు సుట్టీతు. మత్తు మహా ఆతురవాగి ప్రళాపిసి అళువ పాపాత్మర అఘోర శబ్దగళూ, అవరన్ను ఉపాధిసి ధిక్కరిసువంథా దుష్ట పిశాచిగళ ఉగ్రవాద

ఆర్భటగళూ, నరకనివాసిగళల్లి అవరవరు సహిసకూడద ఉదాసీనగళింద తంమన్నూ మిక్కాదవరన్నూ దూషిసి బైదు శపిసువ నింద దూషణాదిగళూ వుపద్ర తాళలారదె సకలరు హుచ్చుహిడిద తోళగళహాగె కూగువ రచ్చెయాద కూగువికెగళూ, యెల్లా కడెయల్లియూ అయ్యో అయ్యయ్యో కెట్టెవు, నిత్యవాగి కెట్టెవు ఎంబ గోళాటద గుబారు గర్జనెగళూ, యావాగలూ కర్ణగళల్లి బిద్దు వురియువహాగె వుపాధిమాడువవు. ఈ లోకదల్లి తాయాదవళు సహ తన్న కూసు వొందు రాత్రియల్లి యెరడు మూరు ఘళిగెయాదరూ అత్తు అరచి కూగువ శబ్దవన్న సహిసదె బ్యాసరపట్టు కోపిసికొండు అదన్న బైదు ఎక్కసక్య మాతాడుత్తాళల్లవో? తాను పడెద కూసిన రచ్చెయన్న యిష్టుకొంచ వ్యాళ్యక్కె కేళి సహిసకూడదెయిద్దల్లి నరకదొళు తనగెదురాగి ఘర్జిసువ క్రూరవాద పిశాచిగళ ఉగ్రవాద అబ్బరవన్న అపనంబిగెయింద హుచ్చుహిడిద దుర్జనరాద పాపిష్ఠర ప్రలాపద ఘోషవన్న సదాకాలవు యెడెబిడదె హ్యాగె కేళి సహిసకూడువదు.

నాశికవాదద్దు చెంకియల్లి చేయువ సేళకూడద దుర్గంధవాద హెణగళ దుర్నాతవన్న యావాగలూ మూశిసోడి వేదనెపట్టుకొండిద్దీరు. ఈ లోకదల్లి వొందు బెక్కు ఆగలి శునకవాగలి సత్తు కొళతుహోదరె అదర దుర్నాతవన్న స్వల్ప వ్యాళ్యవాదరు వొబ్బనూ సహిసలారనల్లవే? హాగిరలిక్కాగి కొళతు హుళుతు నారువ సకల హెణగళిగింతా నరకదల్లి హెచ్చాద దుర్గంధవు బీసువ లెక్కవిల్లద అశుద్ధవాద పాపాత్మర దేహగళ నాతవన్నూ గంధక మొదలాద వస్తుగళ కెట్ట కంపు యెంటెందిగూ సహిసువదు యావనిందలాదరూ ఆగబహుదో?

ಬಾಯಿಯ ಉಪದ್ರವೇನಂದರೆ ಅಘೋರವಾದ ಕ್ಷುಧೆಯೂ ತೃಷೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಪಾಪಿಗಳು ನರಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಹಸಿವೆ ದಾಹದ ವೆಗ್ಗಳ ಯಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲೂ ನೆನಸಲೂ ಕೂಡದು. ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹ ಹಸಿವೆ ದಾಹದ ಕಠಿಣತ್ವ ಕೇವಲವೆಂಥೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಅದರ ಅಘೋರತ್ವವನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಅನೇಕರು ಸಕಲ ಪಾತಕಗಳಿಗೂ ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾದರು. ಮೃದುಲವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರು ಸಹ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕನಿಕರವುಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಯೆಳೆದಾದ ತಂಮ ಕೂಸುಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸ ಧೈರ್ಯಗೊಂಡರು. ಹಸಿವೆಯ ಕಠೋರದಿಂದ ಅಶುಚಿ ಅರೋಚಿಕೆಯಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಂದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಜ್ವರದ ಅತಿತಾಪದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ದಾಹದುದ್ರೇಕದಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಸನ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ರೋಗವು ಹುಟ್ಟಿ ಸಾವು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೆಂಬದಾಗಿ ವ್ಯಾಧಿಕಾರರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಂಥಾ ದಾಹವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಸತ್ತವರನೇಕರಲ್ಲವೋ? ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾಕಾಲವು ಆಹಾರವೂ ಪಾನವೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರೂರ ತೀಕ್ಷ್ಣವುಳ್ಳ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಬೇಯುವಂಥಾ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗುಂಟಾಗುವ ಹಸಿವೆ ದಾಹದ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಯೆಣಿಸ ಯಾರಿಂದಲಾಗಬಹುದು? ಹತ್ತು ಯಿಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳೊಳಗೊಂದಾದರೂ ಭುಜಿಸದೆಯೂ ಕುಡಿಯದೆಯೂ ಯಿರುವದು ಕಠಿಣ ಸಾವಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ವೇದನೆಯಲ್ಲವೋ?

ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಅನ್ನವೂ ಪಾನವೂ ಸಹ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸಾಯದೆಬಿದ್ದಿರುವಂಥಾದ್ದು ಯೆಂಥಾ ವೇದನೆಯಾಗಿರದು. ಕ್ಷುಧೆ ತೃಷೆನೊಂದಿಗೆ ಕಠಿಣವಾದ ವಿಷದ ಕಹಿಯನ್ನೂ ಉಗ್ರವನ್ನೂ ಸಕಲ ಅಶುದ್ಧಗಳ ಅಸಹ್ಯವನ್ನೂ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವರು. ಹೂಸುಬುರುಕು ಹುಳಗಳು ಅವರ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಹರಿದು ಹೊಕ್ಕು ಕಡಿದು ಕೊರದು ಯೆಲ್ಲಾ

ವಿಧದಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವವು. ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೊಂದು ನೊಣವು ಸಹ ಬಾಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಕೆಲವರು ಕಕ್ಕುವರಲ್ಲವೋ? ನರಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಕೂಡದ ಅಶುದ್ಧವಾದ ಕೀಟಕಾದಿಗಳಿಂದ ವುಂಟಾಗುವ ಅರೋಚಿಕೆಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಹಿಸಬಹುದು?

ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಅಗ್ನಿ ಮಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವರು ಪಡುವ ಕಠಿಣ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಂದಲೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಂದಲೂ ಯಾವಾಗಲು ಏಟೂ ಒದೆಯೂ ತುಳಿಯುವಿಕೆಯೂ ಕಡಿತವೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಆಗ್ನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಕ್ರೂರ ಸರ್ಪಗಳು ಅವರನ್ನು ಕಡಿದು ಚುಚ್ಚಿರಿದು ಅವರ ಯೀರಿವೆಯನ್ನೂ ಹೃದಯವನ್ನೂ ತಿಂದು ಬಾಧಿಸುವದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಕ್ರೂರ ವಿಷದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ವ್ಯಥೆಯುಂಟಾಗ ಮಾಡುವವು. ಸಕಲ ನೋವು ವುಪದ್ರಾದಿಗಳು ಶರೀರವನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ ಅದರ ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ನೋಯಮಾಡುವವು. ಮತ್ತು ಯಾವದರಿಂದ ಅವನವನು ಅಧಿಕವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನೋ? ಅದು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾದ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು.

ಮತ್ತು ನರಕವಾಸಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ನೋಯ ಏಡಿಬಿಡದ ಸಕಲ ವಿಧ ಬೈಗಳು ನಿಂದೆಹೀಳನೆ ಅವಮಾನ ಯಿವು ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಅವರಿಗೆ ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಂದಲೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಬೇರೆ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಂದಲೂ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸಹಿಸಕೂಡದ ವೇದನೆಯಾಗಿರುವರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳ ಅಶುಚಿಯವಲಕ್ಷಣವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲುಗೆಟ್ಟ ಅನ್ಯಾಯ ದ್ರೋಹಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನತ್ವದ ಮೂಢತ್ವವನ್ನೂ ಸಕಲ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರ್ಖವಾದ ಮತಿಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಧೋರ್ಚರೆ ಕೋಪದ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೈದು ಕಡುಕೊಂಡು ಹೇಳಕೂಡದ ವ್ಯಸನ ಕಷ್ಟ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಪಡುವರು.

అవర బుద్ధియాదద్దు తావనుభవిసువ సకల వేదనెగళన్ను యా
వాగలు యోచిసువదరింద అవుగళన్ను ఉ(ఘా)యమాడువదు.
అవర నెనపాదద్దు తావు భూలోకదల్లి ఇడికి సుఖిసిద అల్ప
మేలుగళన్ను గతిసేరువదక్కాగి తమగిద్ద తేసాద దారి స
హాయగళన్ను తమ్మింద నిందిసల్పట్ట పుణ్యవంతరు మోక్షదల్లి
అనుభవిసువ నిత్య మహానంద భాగ్యగళన్ను తోరిసి జ్ఞాపక
పడిసువదు. అదరింద అవర మనస్సిగె మహా ఉగ్రవాద తా
మకారవూ తక్కలారెయూ ఉంటాగువదల్లదె తమ్మ తప్పిసిం
ద తావు కళకొండ నిత్య మహానంద భాగ్యగళ నెనపు అవ
రిగె సహిసకూడద వేదనెయాగిదె. సకల మేలుస్వరూపియాద
సర్వేశ్వరను తమగె మహానంద గతియాగిద్దరెందు తిళియువద
రింద అవరన్ను స్నేహిసదె యిద్దాగ్యూ అవర దర్శనదానంద
వన్ను హొందువదక్కె తీరద ఆత్యాశెయు అవరన్ను మేగళ
క్కె యెళెయువదు. అవర పాపగళ భారవూ అందరె తీరికె
అవరన్ను బాకి తళ్ళిబిడువదు. హాగె అవర మనస్సు హొందు
కాలక్కాదరూ తణుపడప ఆశెగళింద లోలాయపట్టు అతెదు
హృదయవు శీళిహోదహాగె తీళకూడద వేదనె అనుభవిసు
వదు. ఇదువినా అవర మనస్సు తిరగద పాపద మూర్ఖత్వద
నిమిత్తవాగి సర్వేశ్వరను యెందెందిగూ అవరన్ను కైయ్యబి
ట్టద్దు పరమ దేవ నీతియ కృత్యవిద్దాగ్యూ అవరు యిదరని
మిత్త కఠిణ ఉగ్రవ హుచ్చినింద హిడియల్పట్టు సర్వేశ్వరనన్ను
తమ్మన్ను మత్తెల్లరన్నూ మితియిల్లదె హగెగొండు దూషిసి దేవ
నీతియ కోపాగ్నియన్ను తమ్మ కష్ట వ్యథెగళన్ను అధికరిస
మాడువరు. మత్తు అవర మనోన్మన సాక్షియూ అవరిగె వి
రోధవాగి యెద్దు తమ్మప్పక్కె తావే నిర్భాగ్య కేడిగె కార

ಣವೆಂದೂ ದೇವ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮೀರಿ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಜೀಕೆಂಬದಾಗಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೊಳಗಾದದರಿಂದ ಯೀ ವೇದನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊರಿಕಿದವೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಮಾಡಿ ಕೇವಲ ಕಷ್ಟವುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಕುಲವೂ ಮುಗಿಯದ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬರಮಾಡೀತು. ಈಮೇರಿಗೆ ವೊಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಸಕಲವೂ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯೆಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಕಠಿಣ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿ ವುಪಾಧಿಸೀತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶರಿತವಾಗಿರುವ ನೀರಿನ ಬೊಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಅದರ ಥಡದಲ್ಲಿರುವ ವುಸುಬಿನ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಯೆಣಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನರಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಷ್ಟ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ವೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಯೆಣಿಸ ತೀರದು.

೨ನೇದು… ನರಕದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮೇಲು ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟು ಅಘೋರ ವ್ಯಾಧಿ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ವುಪದ್ರಾಪತ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆದರಣೆ ಸಹಾಯ ಪರಿಹಾರೋಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವದುಂಟು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವದು ಸುಲಭವು. ಹಸಿವೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅನ್ನವೂ ದಾಹವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಪಾನವೂ ವ್ಯಾಧಿಕಾರರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅವುಷಧ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಹಾರೋಕ್ತಿಯೂ ವುಪದ್ರಪಡುವವರಿಗುಪಶಾಂತಿಯಾದ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಯೀಮೊದಲಾದ ವುಪಕಾರಗಳೂ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವ್ಯಾಳ್ಯಕ್ಕೆ ತಾಳ್ಮೆಯಾದರೂ ದೊರಕುವದಲ್ಲವೋ? ಯಾವ ಕಠಿಣ ನೋವೂ ಶೂಲೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಾಳ್ಯಕ್ಕೆ ತಗ್ಗುವದೂ ನಿಂತುಹೋಗುವದೂ ವುಂಟು. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಖತರವಾದ ಹಾಸಿಕೆಯೂ ಬಂಧುವುಗಳ ಸಹಾಯವೂ ಸ್ನೇಹಿತರ ಪ್ರಿಯ ವಚನಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆದರಣೆಯಾಗುವವು. ನರಕದಲ್ಲಿಯೋ ಅಂದರೆ ಸಕಲವೂ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಲವಲೇಶ ಮೇಲೂ ಸಹಾಯವೂ ಯಿಲ್ಲ. ನರಕಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಬೇಯುವ ಪಾಪಿಗಳು ಗಂಟ್ಲು ವೊಣಗಿ ಗುಂಡಿಗೆ ಕುಷ್ಕಿಸಿ ಶರೀರವಾದ್ಯಂತ ವುರಿದು ಸಹಿಸಕೂಡದ ದಾಹ ಹತ್ತಿ

సదాకాలవు తణ్ణీరిన దగెగెరాద్రదొందిగె కూగి కేళిదాగ్యూ మొంచిందిగూ శ్రొందుచొట్టు నీరాదరూ దొరెయదు, శోకకీరద కఠిణవాద దసివిగె శ్రొందు అగుళాదరూ దొరకదు. కాగడ్తలెయల్లి ప్రకాశ స్వల్పవాదరు వుంటాగదు. కఠిణ వ్యాధి నిర్బంధ సోవాదిగళిగొందు పరిహారవూ సహాయవూ వుపశమనవూ సహా యిల్లవు. ప్రతిక్షణవురశోసవాగి ఉరియువ ఉరిశఖెయల్లి లవలేశ ఘాళియాదరూ బీసదు. పడువ వుపద్రక్లేశ వ్యాకులదల్లి శ్రొందాదరకోయాద మాకనాదరూ యిల్ల. నోడువ ముఖవెల్లా దిగులు శయంకర కక్కాబిక్కి బరమాడువచే శొకర్ణ మక్తొందల్లవు. మెల్లెల్లి నోడిదాగ్యూ నిష్టూర పిశాచిగళూ దగె క్రోధవుళ్ళ పాపిగళూ అల్లదె స్నేహితరూ వుపకారిగళూ శ్రొబ్బరావరు యిల్ల. లోకదల్లి మాంస శల్యగళ మేరిగె మోకవాగిద్ద నరి పురుష స్నేహితరు మొదలాదవరు నరకదల్లి శ్రొబ్బరన్నొబ్బరు దగెమాడి విరోధిసి దూషిసుత్తారె. ఈలోకద దయకాలగల్లి పాపిగళు సర్వేశ్వరనన్ను దుడుకది అవరన్నూ అవర దయాళత్వవన్నూ తృణీకరిసిదకారణ యివరించిందిగూ అవరన్ను కైబిట్టు మేలు బెరకెయిల్లద సకల ఆజ్ఞెగళన్ను దేవ నీతియప్రకార అవరిగె కట్టళె యిట్టిద్దారె. ఆదదరింద విశ్రాంతియిల్లదెయూ మెడెబిడదెయూ క్రూర పిశాచిగళు అవరన్ను పీడిసి ఘోరిసువదరల్లియూ వుద్యోగవాగిరువదల్లదె వుసురారిసకొళ్ళువదక్కూ కించత్తాదరూ విశ్రాంతిగొళ్ళువదక్కూ శ్రొందు నిమిషవాదరూ వేదనెబిట్టగలువదిల్లవు.

3 నేదు.... నరకవు నిత్యవాగిరువ కారణ అదర వేదనెయ అఘోరత్వవు మితియిల్లదె తిజ్జె ముగియద స్వభావవాగిరువదు. ఈ ఘూలోకదల్లి మెస్టు కఠిణ కష్టి నిర్బంధ నోవాది

ಕಳಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪರಿಹಾರೋಕ್ತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಸಾವಿನಿಂದಲಾದರೂ ಅವುಗಳು ತೀರಿಹೋಗುವವೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯಾದದ್ದು ಮಹಾ ಆದರಣೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲವನ್ನು ತಣಗಾರಿಸಿ ಧೈರ್ಯಕೊಟ್ಟೀತು. ನರಕದಲ್ಲಿರೋ ಅಂದರೆ ನಂಬಿಗೆಯೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಾರಿಹೋಯಿತು. ತಂಮ ಆಜ್ಞೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕೂ ಶಾಂತಪಡದೆ ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕೂ ಮುಗಿಯದೆ ಯಿಂತೆಂದಿಗೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವೆಂದು ಪಾಪಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಿಳಿದು ಯೋಚಿಸಿ ಯಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿನ್ನುಮೇಲೆ ಸದಾಕಾಲವು ಅನುಭವಿಸಹೋಗುವ ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಯೇಕೀಭವಿಸಿ ಅವರ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಅಂಥಂಥಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮರಡಷ್ಟಾಗಿ ಬಾಧಿಸುವ ಹಾಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಾಪ ದೋಷದೊಂದಿಗೆ ಸತ್ತವರು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದ ದುರ್ಜನನ್ನೂ ಮಾರ್ಪಡದ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವವೂ ಗುಣಗಳಾಗಿ ಯಾವಾಗಲು ಕೇಡನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ತಂಮನ್ನು ನೀತಿಯಾಗಿ ದಂಡಿಸುವ ಕರ್ತನನ್ನೂ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ಹಗೆಮಾಡಿ ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗದ್ದರಿಂದ ನಿತ್ಯಾಜ್ಞೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಪೆಯೂ ರಕ್ಷಣ್ಯವೂ ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕವು. ಅವರ ಪಾಪದ ಕರಿಣತ್ವವು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಷವುಳ್ಳದಾಗುವದರಿಂದ ಮುಕ್ತ್ಯಾವ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅಳಿಯಲೂ ಪರಿಹರವಾಗಲೂ ಕೂಡದು. ಹಾಗೆ ಅವರ ಪಾಪ ದೋಷವು ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಅಳಿದುಹೋಗದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಆಜ್ಞೆ ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ನಿಲುಗಡೆಪಡದೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದು, ಆದದರಿಂದ ಯೆಷ್ಟೋ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಯುಗಂಗಳು ಗತಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಪಾಪಿಗಳ ಬಾಧೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಹೊಂದುಕಾಲಕ್ಕೂ ಶಾಂತವಾಗದೆಯೂ ಮುಗಿಯದೆಯೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ಯಿಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಸಾಯಲಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಕಲವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ತಂಮನ್ನು ಹತ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಹುಡುಕುವರು,

ఆదరె ఎందు కాలక్కూ సాయకూడదె నిత్యవాగి మెణిస అశక్యవాద ఆజ్ఞెగళన్నెల్లా అనుభవిసువరు.

ఇదెల్లాన్ను స్పష్టవాగి నిదానిసి యోచిసిదరె భయపడదె యిరువదు హ్యాగె? నరకదల్లి యిష్టు అఘోరవాద వేదనెగళెల్లా యిరలిక్కాగి అదరల్లి బీళదహాగె ఎచ్చరికెయిల్లదె హోగబహుదో? అదరల్లి బిద్దు సిక్కిదబళిక మాత్ర అదువుంటెందూ అదర శిక్షెయు నిత్యవెందూ నంబిదరె అదర నిర్బంధ కష్టయాజ్ఞెగళిగె తప్పిసికొళ్ళకూడువదో? సర్వథా కూడదు. ఆదకారణ యీగలానే అదర మేలె గమనవూ తక్క విశ్వాసవూ ఉంటాగి అదరల్లి బీళకారణవాగిరువ పాపక్కె తొలగిహోగబేకు. పిశాచి ఆరాధనెయూ పిశాచియ దాసత్వవూ ఆగిరువ సకల పాపగళు నరకక్కె హోగువ దారి ఆద్దరింద అదర పాతాళదల్లి బీళదహాగె సకలరు సర్వ అజ్ఞానత్వవన్నూ పాపాక్రమవన్నూ యెందెందిగూ బిట్టు తపస్సుమాడి సత్యవేద సుకృతమార్గవన్ను సుముక్రియాగి అనుసరిసువరాగలి. హాగె మాడదవరు పిశాచిగె దాసరాగి అదరొడనె కూడా నిత్య నరకాజ్ఞెగొళగాగువదు తప్పదు.

అంత్యభాగవు.

ఆత్మద రక్షణ్యవన్నూ మహానంద గతియన్నూ సంపాదిసువదక్కె ఆశెయుళ్ళ సకలరూ యీ పుస్తకదల్లి అడగిరువ దృఢవాద దృష్టాంత న్యాయగళన్ను నోడి సత్యవన్ను గ్రహిసికొండిరువ

ತಿಂಬದಾಗಿ ಎಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಏಕ ಮಹಾನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದು ಆರಾಧಿಸಿ ಸೇವಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವಾದ ದೇವರೋ ಅಂದರೆ ನಾವು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಯಿದ್ದಾರೇ ಹೊರ್ತು ದೇವರುಗಳೆಂಧೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕಡಿಮೆ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೈವವಲ್ಲವು. ಆದಕಾರಣ ಆ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ಏಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೇವಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವದೇ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ತಿರು ವೇದವು ಯಾವದೆಂದರೆ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಂದಿಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿತ್ವವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರುಂಟುಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾದ ತರುವಾಯ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸತ್ಯ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲೂ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಹಿಸಿದ ತಂಮ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ವೇದವು ಹೌದೇಹೌದು. ಈ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವಮಾಡಿ ತಂಮ ಸುಕೃತ ಮಾದ್ರಿಯಿಂದಲೂ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯಿಂದಲೂ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪಾಪಪರಿಹಾರೋಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾಡುಪಟ್ಟು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಹಿಮೆಯೊಡನೆ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಯೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಬೈಲುಪಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂದೂ ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ವೇದವು ಸತ್ಯವೆಂದೂ ಅವರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅದ್ಭುತಗಳು ಮೊದಲಾದ ಖಂಡ್ರಿಸಕೂಡದ ನಾನಾವಿಧ ಸಾಕ್ಷಿ ನಿದರ್ಶನೆಗ

ಳಿಂದ ನಿಶ್ಚೈಸಿದೆವು. ಆದದರಿಂದ ಕಡೆಹಾಯ ಆಶೆಯುಳ್ಳ ಸಕಲರೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಬಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಸುಕೃತ ವೇದವನ್ನು ಸಮಕ್ರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವರಾಗಲಿ. ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಪಾಪ ಪರಿಹರಿಕೆಯು ದೊರಕಲಾಗುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲವು. ಅವರ ದಿವ್ಯ ವೇದದ ಅನುಸಾರವು ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯೇಕ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಗೋಳಗಾಗಿ ಅವರ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸದವನು ಕಠಿಣ ತೀರ್ವೆಗೂ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಗೂ ಪೊಳಗಾಗುವನೆಂಬದಾಗಿ ಬಟ್ಟಬೈಲಾಗಿ ತೋರಿಸಿದೆವು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಗಲೇ ಯಿಂಥಾ ತಿರು ವೇದವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸ ಘಟ್ಟಿಯಾದ ಮನೋ ದೃಢದೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನುಸರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಸಡ್ಡೆತನವೂ ತಾಮಸವೂ ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವೂ ಆಗದು. ಯಾಕಂದರೆ ಸಾವು ಬರುವದಿನವು ಯಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರುವದಲ್ಲದೆ ಮರಣದ ತರುವಾಯ ರಕ್ಷಣ್ಯವು ದೊರಕದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದಾಶೆಪಾಶೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಘ್ನಗಳಿಂದ ತಡೆಪಡ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ನೆರೆಯವರು ಬಂಧುಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ನಿಮಿತ್ತವೂ ಸಹಾ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಗದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಯಿದ್ದದರಿಂದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಕೈಹಿಡಿದು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಸರ್ವಥಾ ಕೂಡದು. ಆದದರಿಂದ ಅವರನಿಮಿತ್ತ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಮನವರಿಕೆ ಆರದ ನರಕಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಹೋಗುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನನಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಜಯಿಸುವದು ಸಾಲನೇ ಹೌದು. ಪರಮ ಕರ್ತರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ವೇದದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಯಿರುವದಕ್ಕೆ ಅವನವನು ಹೇಳುವ ಕೋಟುಸಾಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ

ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವು ಸಲ್ಲವು. ಯೇನಂದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದಹಾಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ವಿಘ್ನ ವೊಂದಾದರು ಯಿಲ್ಲವು. ಸುಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು ಸಕಲ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ. ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವ ಮೇರಿಗೆ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವರೇಯಾದರೆ ತಪ್ಪದೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪಾಪ ದುರ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಸತ್ಯ ವೇದದ ಸುಕೃತ ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ತನ್ನಿಂದ ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಯೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಂತ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡದ ಪುಣ್ಯವು ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗುವದು. ದೇವಾನುಗ್ರಹವೋ ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಆಶೆಯೊಡನೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳುವಂಥವನಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಸಹಾಯವಾಗಿ ತಂಮ ವರಪ್ರಸಾದಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಿರು ರಕ್ತದ ಶ್ರೇಯಗಳೂ ತಂಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಕೆರೆಯಿಂದ ಹೇರಳವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುರಿಯುವಹಾಗೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಯೇಳು ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಯೇರ್ಪಡಿಸಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವುಗಳ್ಯಾವವಂದರೆ ೧ನೇದು..ಆತ್ಮವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ಜ್ಞಾನಜೀವವ ಕೊಟ್ಟು ನಂಮನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ತಿರು ಸಭೆಗೂ ಪುತ್ರರಾಗಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವು.೨ನೇದು....ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಿಯಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರನ್ನು ಅವರ ಯೇಳು ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಭದ್ರವಾದ ಅಭ್ಯಂಗವು.೩ನೇದು...ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಾಗಿಯೂ ರಾಜಾಧಿರಾಜರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ತಿರು ಆತ್ಮ ಶರೀರ ರಕ್ತದೊಡನೆಯೂ ದೇವ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆಯೂ ನಿಜವಾಗಿ ವಿಜಯಂಗೈದಿರುವ ದಿವ್ಯ ಸತ್ಪ್ರಸಾದವು.೪ನೇದು... ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯ

కర్తరు గురుగళిగె దయపాలిసిద అధికారదింద పాపసంకీర్తన-
నదల్లి విమోచనెయాగ మాడువ పశ్చాత్తాపవు.౫నేదు....వ్యాధి
స్థరరల్లి ఉళిద పాపగళిగె పరిహారవాగువహాగూ అవర ఆత్మ
శరీరగళిగె ఆదరణెయాగువహాగూ ఫుంటుమాడల్పట్ట అవస్తా
శ్యాంగవు.౬నేదు.. సత్య గురుగళన్నుంటుమాడి దివ్య పూజెయ
న్నుమాడువహాగూ దేవ ద్రవ్య అనుమానగళన్ను యీడేరిసు
వహాగూ అవరిగె స్వతంత్ర్యవ కొడువ గురుపట్టవు.౭నేదు...
సంసారియాగువవరిగె దేవ ఆశీర్వాదవన్ను అవరంతస్తినల్లి బే
కాద వరప్రసాదగళన్ను కొడువ జ్ఞానవివాహవు, యివుగళే.
ఈ మేరిగె కడెహాయలిచ్ఛైసువవరిగె ఆ ఆ సమయదల్లి బేకా
ద దేవానుగ్రహవెల్లా యింథా దేవ ద్రవ్య అనుమానగళ ము
ఖాంత్రదిందలూ జపద ముఖాంత్రదిందలూ బరువదల్లదె దేవ
మాతెయూ సంమనస్సుగళూ అర్చిశిష్టవరూ తంమ బేడువికె
గళింద అవరిగె బహు సహాయకరూ ఆధారకరూ ఆగిద్దారె. మత్తు
అర్చిశిష్టవరు తంమ సుకృతమాత్రియింద రక్షణ్యద మార్గ-
వన్ను నమగె తోరిసువదల్లదె అదరల్లి నడెదు కడెహాయువదు
దేవానుగ్రహద ముఖాంతర అగత్యవాగి ఆగబహుదెందు నిశ్చయ
పడిసుత్తారె. ఆదదరింద అవరన్ను హింబాలిసి నావూ సహ స
త్య వేగవన్ను శక్తిసుముత్రియాగి అనుసరిసి సర్వేశ్వరన మ
హానందవాద దర్శనదల్లి సిత్యవాగి జీవిసిరువెవాగలి.

సత్యవేద పరిక్షెయు సంపూర్ణవు.

****

ಸತ್ಯವೇದ ಪರಿಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಸೂಚನೆಯು.

ಅಧ್ಯಾಯ. ಪಕ್ಕೆ

ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದುವಿಕೆಯು.

ಪತ್ರ.	ಪಂಕ್ತಿ.	ತಪ್ಪು.	ತಿದ್ದುಪಾಟು.
೧೬ನೇ-	೨೫ನೇ-	ನಾಯು.	ವಾಯು.
೪೨ನೇ-	೧ನೇ-	ವಾಪದ್ದು.	ವಾದದ್ದು.
೫೬ನೇ-	೨೪ನೇ-	ನಡಿಸಿದ್ದೂ-	ನಡಿಸಿದ್ದೂ.
	೨೫ನೇ-	ಲಿಯರನ್ನು.	ಯರನ್ನು.
೭೬ನೇ-	೧ನೇ-	ಕ್ರಮೇಣದಿಂದ.	ಕ್ರಮೇಣ.
೮೬ನೇ-	೨ನೇ-	ವಿಹಿತ.	ಅವಿಹಿತ.
೯೩ನೇ-	೬ನೇ-	ಕರುಣಿಪಿದರು.	ಕರುಣಿಸಿದರು.
	೧೮ನೇ-	ಹೋದದರ.	ಹೋದನಿಮಿತ್ತ.
೯೫ನೇ-	೬ನೇ-	ಅದಿ.	ಆದಿ.
	೧೭ನೇ-	ಅದಿಯಲ್ಲಿ.	ಆದಿಯಲ್ಲಿ.
೧೦೫ನೇ-	೨ನೇ-	ಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ.	ಕ್ರಮೇಣ.
೧೩೨ನೇ-	೭ನೇ-	ವಾಶನವಾಗಿ.	ನಾಶನವಾಗಿ.
೧೩೪ನೇ-	೨೧ನೇ-	ಆಧೋಲೋಕ.	ಅಧೋಲೋಕ.
೧೪೮ನೇ-	೧೪ನೇ-	ಮನ್ಮತ.	ಮದೋನ್ಮತ್ತ.
೧೪೯ನೇ-	೫ನೇ-	ಜರೆಯಲ್ಪ.	ಬರೆಯಲ್ಪ.
೧೫೪ನೇ-	೯ನೇ-	ಗೋಡರೆ.	ಗೊಂಡರೆ.
೧೫೬ನೇ-	೪ನೇ-	ರಕ್ಷಿಂಸಿಧೇಳಿ.	ರಕ್ಷಿಸಿಂಧೇಳಿ.
೧೭೧ನೇ-	೧ನೇ-	ನಿಲ್ಲಿಸಿ.	ನೀಗಿಸಿ.
	೧೭ನೇ-	ಜರಲಾಗಿ.	ಭರಲಾಗಿ.

ಪಕ್ಕ.	ಪಂಕ್ತಿ.	ತಪ್ಪು.	ಶುದ್ಧಪಾಠ.
೧೮೫ನೇ-	೧೬ನೇ-	ಧರಿಸಿದ್ದು.	ದರಿಸಿದ್ದು.
೧೮೮ನೇ-	೧ನೇ-	ರಠಾತ್ಸವ.	ರಥೋತ್ಸವ.
	೨೪ನೇ-	ಪ್ರಯೋಜಕನ.	ಪ್ರಯೋಜನ.
೧೯೨ನೇ-	೧ನೇ-	ಆವೇಷವ್ವೂ.	ಆವೇಶವ್ವೂ.
೧೯೪ನೇ-	೫ನೇ-	ಆರಿಯದೆ.	ಅರಿಯದೆ.
೨೮೩ನೇ-		ಸ್ವತಿಕುಸಾಂತ್ವಲಿನಗಮನ.	ನಾಗಮನ.

Satya-vēdada parīkṣeyu

ಸತ್ಯವೇದದ ಪರಿಕ್ಷೆಯು.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ

ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ

ಅಪ್ಪಣೆ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಕಥೋಲಿಕು ಮಠದ

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೫೨. 1852